

3 ശമം

കേരള ഭാഷാഗാനം

പാരമ്പര്യം ഭാഷാഭരണ നമ്പൂതിരിപ്പാട്

ദശമം

കേരളഭാഷാഗാനം.

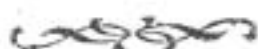

പാഠയന്തർ ഭാഷരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്

ശ്രീമാനാഭാഗവതം

ദശമം

കേരള ഭാഷാഗാനം.

പി. വി. ഭാ. ഷ. ക. ന.

ബ്രഹ്മശ്രീ പൊയന്നൂർ മനയ്യൻ ഭാസ്കരൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാടവർകൾ.

അനന്തവിമാനം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ :

1102.

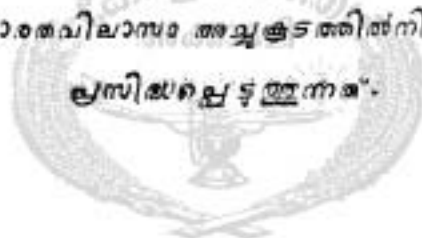
All Rights Reserved.

Price 1 Rupee.

വിജ്ഞാപനം.

അവകാശവാദി
കാ.രവിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽനിന്ന്
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

എഴുത്തച്ഛന്റെ കാലമുതൽക്കു ലേയാളികൾക്കു പുരണപരിശീലനത്തിന്നു സുഗമമായ മാതൃം സിദ്ധിച്ചു എങ്കിലും അന്തർദ്ദാനങ്ങൾക്കും അവരെ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന മാന്ദ്യത്തിന്നു സ്പീകർക്കും ഗദ്യയുടെ പ്രകൃതപുസ്തകത്തിന്റെ ആവിർഭാവമുതൽക്കു ആ ഭാഗ്യം അനുഭവമാഗമിച്ചതിന്നു നിമിത്തമുള്ളു എന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇതിന്നുള്ള കാരണം സൂക്ഷ്മത്തിൽ മഹാ നിസ്സാരമാണെന്നു പരിശോധിക്കുക പാടുമെങ്കിലും കാര്യസ്ഥിതിയെ അന്യഥാ മറിക്കുവാൻ അവരായും സാധ്യമാകാത്ത വിധമാണല്ലോ അന്തർദ്ദാനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഇന്നും. ഞാൻ അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ പരിശ്രമിച്ചതുടങ്ങിയ കാലമുതൽക്കുതന്നെ “ഈ ഗ്രന്ഥം (ഭഗവദ് കീർത്തിപ്പാട്ട്) ഒന്നാച്ചു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാം” എന്നു മേൽ പാഞ്ഞവർക്കുവശ്യമുള്ളതായി വീണ്ടുവീണ്ടും എനിക്കറിവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ വക മനോരമങ്ങൾക്കു പരിണാമകാലം “ഭാരതവിമാസ”സ്ഥാപനമുതൽക്കു എനിക്കു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നുള്ള സംഗതിയാൽ ആയത് ഇത്ര കാലവും വീണ്ടു കിടന്നതാണ്.

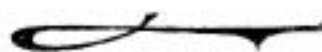
എഴുത്തുകാരുടെ പിശകുനിമിത്തം പഴയ കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന പിഴയെ കഴിയുന്നതും വരികൂരിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പലപ്പോഴും എനിക്കു സഹായിച്ചുതന്ന ബ്ര. എ. കൃഷ്ണനമ്പ്രാണിയി അവാർക്കർക്കും, ഭരണാധിപിഴ് കാരന്തെ കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥം തന്ന മെസേർസ് ടി. സി. അച്ചുതറമനാനും, പാതിരിദൂരറി നാരായണൻമുസ്സതിനും, എന്റെ പ്രയത്നത്തെ കൂലംകയ്യുമായി പരിശോധിച്ച് ഒരു അവതാരിക എഴുതിത്തന്ന കെ. എം. അവാർക്കർക്കും, വി

അയ്യോ! ഈ പുസ്തകം അച്ചുകൂടം വകയായി അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ പക്ഷ്യപങ്കാരം തന്ന പുറമെന്തർ മനസ്സൽ ബ്രഹ്മശ്രീ പരമേശ്വരൻനമ്പൂതിരിപ്പാടവർക്കുടേ അങ്ങൾ എന്നും കൃതജ്ഞതയുള്ള പരാണനം വിനയപൂർവ്വം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിൽ, സർവ്വപരിഷ്കർത്താക്കൾ ശ്രീമതിഗീതയെ പറ്റി ടി. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അവർക്കു കൃപയ്ക്കിട്ടെ അത്മത്തെ എല്ലാകൂടി ശ്രദ്ധയീകരിച്ച പാഠങ്ങളെല്ലാമെ സവിസ്തരം പാഞ്ഞിട്ടിപ്പാത്തതിനാൽ ടി. ശ്രീമതിഗീത വരവുർ ശാശ്വതമേനോനവർക്കു കൊണ്ടു അയോഗ്യമായി തള്ളമ ചെയ്തിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇതിലൊട്ടുവിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

അടുത്തകാലത്ത് എനിക്കു വന്ന അത്യാപത്തുകൾ നിമിത്തം അച്ചടിയിൽ എന്താ മനസ്സാക്കിക്കു തൃപ്തിപ്പെടത്തക്കവിധം പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യാനും ഈ പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തെ രചിച്ച ബ്രഹ്മശ്രീ പെരയന്തർ മനസ്സൽ അസ്സരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിനെ ജീവചരിത്രവുമൂടി ചേറ്റാനും തല്ലാലും സാധിക്കാതെ വന്ന വീഴ്ചയെ രണ്ടാപെരിപ്പുവരെ മഹാജനങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

വ്യാ. മകൾ അംഗം- } പുനഃശ്ചരി നീലകണ്ഠശർമ്മ അവർകളുടെ
 തൃശ്ശിവപേരൂർ } ശിഷ്യനും ഭാരതവിദ്യാസമ്പ്രദായകനുമായ
 ടി. സി. പരമേശ്വരൻമുസ്സരി.

അ വ താ രി ക .

പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം നിമ്മിച്ചിട്ടും ശ്രീവ്യാസ മഹർഷിക്ക് തൃപ്തി വന്നില്ല എന്നും, തത്സമയത്തു പരമേശ്വരൻ വരുന്നത് ശ്രീനാരായണൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ എഴുന്നള്ളിട്ടു ഭാഗവതപുരാണത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പാദശി ച്ചുവെന്നും മാനുജകഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇതിന്റെ താല്പര്യമന്തമാണെന്നറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മെ എന്തൊന്നാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു നിരൂപിക്കുക. സകല ജാതി മനുഷ്യരെയും—വിപ്രന്മാരെയും മൂലജന്മാരെയും, ബുദ്ധിമാന്മാരെയും മനുജശിക്ഷേയം, സ്രീകളേയും പുരുഷന്മാരെയും—ഒന്നുപോലെ ഉദ്ധരിപ്പിക്കണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് വ്യാസമഹർഷി പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവിധവർണ്ണപഞ്ചങ്ങളും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്കു ലോകവ്യവഹാരങ്ങളെ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട അറിവിനെ കൊടുക്കുന്ന വിവിധശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എല്ലാ വരും അവർക്കനുപേക്ഷയിരിക്കുന്ന ധർമ്മങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായാൽ അതുതന്നെ അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ശ്രേയസ്സിനെയും, അധർമ്മപ്രവൃത്തികൾ തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തെയും, മൂലക്കാരണിക്കുന്നു. നിത്യകാലക്ഷേപത്തിൽ പ്രാണികൾക്കനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന നാനാവിധദുഃഖങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയെയും ഓരോ കഥാരൂപം ഉപദേശിക്കുന്നു. സത്യത്തെ ശ്ലാഘിക്കുന്നു. അസത്യത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു. എന്തുശ്ലേഷമനുഭവിച്ചാലും സത്യനിഷ്ഠയിൽനിന്നു പിൻവലിക്കരുത് എന്നു പല ഘട്ടങ്ങളിലും പല ജാതി കഥകളെക്കൊണ്ടു നിഷ്ഠിക്കുന്നു. പിന്നെ പല ഘട്ടങ്ങളിലും മോക്ഷപാത്രമായ ആത്മവിഷയമായിട്ടുള്ള സംഗതികളെയും യോഗമർദ്ദത്തെയുമുപദേശിക്കുന്നു. പക്ഷെ ആ വക ഉപായങ്ങൾ

അദ്യം ചിലർ ദുര്യോധന സാമ്രാജ്യം അധികം പേർക്കു തീ
 ൾ അസാധ്യവുമായാൽ അവ പരക്കെ സംബന്ധിക്കു
 നതല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ വ്യാസമഹർഷി
 പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട്. ഒരുപക്ഷെ ലോകരീതിയിൽ
 കരുത്തമെടുത്തവനാക്കിത്തീർന്നുണ്ട് എന്താവുമുൽകൃഷ്ടമായ
 പരമപുരുഷാത്മത്തിന്റെ സിദ്ധിക്കുള്ള വഴിയും ചൂണ്ടിക്കാ
 ണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ മനബുദ്ധികളായവർക്കുകൂടി
 സുഖമായി നടന്നുകൊണ്ട് ആ അവധിയിലെത്തത്തക്കവ
 ണ്ണം ആ വഴിയെ വെട്ടിത്തളിയിച്ചിട്ടില്ല. ഇവിടെയാ
 ണ് വ്യാസമഹർഷിയുടെ അത്യാപ്തിക്കുള്ള കാരണം. സർവ്വ
 പ്രാണികൾക്കും സർവ്വപ്രകാരമെന്ന അനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതാ
 ണെല്ലാ മഹാത്മാക്കളുടെ ലക്ഷണം. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി
 ആരംഭിച്ചിട്ട് അവസാനം അതു പൂർത്തിയായി നിറവേറു
 ന്നതിന്നു സാധിക്കാതെ വന്നാൽ അത്യാപി തോന്നുന്നതു
 സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഭാഗവതപുരാണനിർമ്മി
 ണത്തോടുകൂടി ആ സ്തുത തീർത്തവനും പാവായ് ഭാവമു
 ണ്ട്. അതെങ്ങിനെയാണെന്നു നിരൂപിക്കുക:—

സർവ്വ പ്രാണികളുടേയും ജീവിതംകൊണ്ടുള്ള പരമപു
 രുഷോജ്ഞം പരമപുരുഷാത്മസിദ്ധി, അതായതു മോക്ഷപ്രാപ്തി,
 ആകുന്നവന്നാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വാചാര്യന്മാരുടെ സിദ്ധാ
 ന്തം. ലോകികമായിട്ടുള്ള ധർമ്മപരണാശ്ചര്യം ആ അവ
 ധിയിലേക്കുണ്ടിച്ചെത്തിക്കൊടുക്കു ഗതി മാത്രമാകുന്നു—തത്സിദ്ധി
 ക്കുള്ള സാധനം മാത്രമാകുന്നു. തത്പ്രാപ്തപരമായായിട്ട്
 ജ്ഞിമാർ അനേകം മാർഗ്ഗങ്ങളെ ലോകാനുഗ്രഹാത്മമായി ഉ
 പദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനമായവ ജ്ഞാനമാ
 ്ഗ്ഗം, യോഗമാർഗ്ഗം, ഭക്തിമാർഗ്ഗം, ഭക്തിമാർഗ്ഗം എന്നിവയാക
 ന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ച
 രിച്ചു മോക്ഷം പ്രാപിച്ചാൽ പരിശ്രമിക്കേണ്ടവരുടെ ക്ലേശം
 വളരെ അധികമാകുന്നു. മഹത്തായ ബുദ്ധിശക്തി, ബുദ്ധി
 ക്ക് അസാമാന്യമായ ഐശ്വര്യം, ധീരത, അതിയായ കായ
 ബലം, ശാസ്ത്രജ്ഞാനം, തപാനിഷ്ഠ എന്നിവ കൂടാതെ ആ
 മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മോക്ഷമാകുന്ന പരമാവധിയിലെത്തുവാൻ

സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ആ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുക എന്നതു ലോകത്തിൽ അപൂർവ്വം ചിലർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നതു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഭക്തിമാർഗ്ഗമാകുന്ന മോക്ഷപ്രാപ്തിപ്രായത്തിന് ആ വക വൈഷമ്യങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും—വിഭാഗങ്ങൾക്കും മൂലന്മാർക്കും, സ്ഥിരബുദ്ധികളായിട്ടുള്ളവർക്കും അസ്ഥിരബുദ്ധികൾക്കും, ബലവന്മാർക്കും ബലഹീനന്മാർക്കും, ബാലന്മാർക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും, പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും, രോഗികൾക്കും ദുഃഖഗാത്രന്മാർക്കും—ഇങ്ങിനെ എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ സുഖമായി ആ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനും പുറമെ, ഇതരമോക്ഷമാർഗ്ഗങ്ങളേക്കാൾ ഭക്തിക്ക് ഒരു മെച്ചവുംകൂടി ഉണ്ട്. ആ വക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്കു പരമാവിധിയിലത്തു നതുവരെ അതിയായ ഭക്തമനോഭവിഷ്ണുഭാവമുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ പരമാവിധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഒരുവൻ എപ്പോൾതുനിയുന്നുവോ അതു മുതൽ അവൻ രസമനോ വിപ്ലവം തുടങ്ങുന്നു. പരമാവിധിയെ സമീപിക്കുമ്പോൾ അവനുള്ള രസംവർദ്ധിച്ചുവശാവുന്നു. ഒട്ടേറെ തൽപ്രാപ്തിയിൽ അവൻ പരമരസത്തെയുമനുഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ സർവ്വപ്രാപ്തികൾക്കും യോജിക്കുന്നതായ മോക്ഷമാർഗ്ഗം ഭക്തിയാണ് എന്നതു സുവ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. സർവ്വാവസ്ഥകളിലുമിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു പുരുഷാർത്ഥമാത്രമായതേയും പ്രാപിപ്പിക്കണം എന്ന അത്യന്തകൃഷ്ണമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് വ്യാസമഹർഷി ശ്രുതികളിലും സ്മൃതികളിലും വിവിധശാസ്ത്രങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെല്ലാങ്ങളെ പരമബ്രഹ്മരൂപത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു പുരുഷാർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം സഫലമായിരുന്നില്ല എന്നും ഉൽകൃഷ്ടമായ നാലാമത്തെ പുരുഷാർത്ഥമാകുന്ന മോക്ഷപ്രാപ്തിയെ സംബന്ധിച്ച തന്റെ പ്രവൃത്തി പല ജാതി മനുഷ്യരിൽ ചിലർക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെടുന്നുള്ളുവെന്നു കാണുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അതൃപ്തിസഹായവോ ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. പരമപുരുഷാർത്ഥസി

ഭരിക്കു സകല ജനങ്ങൾക്കും ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന ഭരിക്കുമാർഗ്ഗത്തെ പൂർണ്ണങ്ങളിൽസൂചകമായി താൻ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല എന്നു കാണുകയാലാണ് സർവ്വപ്രകാരം ധോക്താഗ്രഹത്തെ ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ട വ്യാസമഹർഷിക്ക് അവസാനം തൃപ്തി തോന്നാഞ്ഞത്. ഈ തത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കിട്ടു വ്യാസമഹർഷിയുടെ ഉദ്ദേശത്തെ പൂർത്തീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ സത്തുഷ്ടചിത്തനാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന കരുണാഞ്ജലിയോടുകൂടിയാണ് ശ്രീനാരദമഹർഷി അദ്ദേഹത്തോടു ഭാഗവതപുരാണത്തെ വിമർശിക്കുവാനുപദേശിച്ചത്.

ഭഗവത്തത്വങ്ങളെയും, ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെയും, ഭക്തന്മാരുടെ ലക്ഷണങ്ങളെയും, മുഖ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഭാഗവതം. അതിൽ പരമപുരുഷാത്മമായ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു സാധനമായിട്ടു ഭക്തിയെയാണ് പ്രധാനമാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളത്.

“ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരകൽ പരയായിരിക്കുന്ന അനന്തരക്തിയാകുന്നുവെന്നു ശബ്ദധിഗ്വ്യക്തമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിമീമാംസ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. ഇവിടെ ‘അനുരക്തി’ എന്ന പദത്തെ സ്വരൂപശാപരൻ എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു:—അനു=പിന്നാലെ, രക്തി=സ്നേഹം; ഈശ്വരമഹാത്മ്യത്തെ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന അതിസ്നേഹത്തിന്നാണ് ഭക്തി എന്ന പേര്. ഇപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ ഭായ്യയിലോ പുത്രനിലോ ഉള്ള പ്രാകൃതാസ്നേഹത്തിന്നും ഭക്തി എന്നു പറയേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു ഭക്തി എന്നത് ആദ്യം പൂജാദികളെക്കൊണ്ട് ഈശ്വരഭജനം ചെയ്തു പിന്നെ ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തിൽ അതിപ്രേമമായി അവസരിക്കുന്ന ഒരു അന്തഃകരണവൃത്തിവിശേഷമാകുന്നുവെന്നു നാം സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നു”.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈശ്വരതത്വത്തോടു കൂടിയും നിരൂപിക്കുന്നതാവശ്യമായിരിക്കുന്നതാണ്. വിശ്വകാ നനസ്വാമികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ഭക്തിഭാഗം’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ * ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

“ഈശ്വരൻ ആരാകുന്നു? ജനമാദ്യസ്ത്രയുതഃ=അവരായ വനിതകളാണെന്നാണ് ജഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്? അദ്ദേഹമാണ് ഈശ്വരൻ—‘സനാതനൻ’ നിമ്മലൻ, നിത്യമുക്തൻ, സർവ്വശക്തൻ, സർവ്വജ്ഞൻ, യോഗിസ്വ, സകല ഗുണകന്മാർക്കു ഗുരുവായവൻ. ഇവ എല്ലാ റ്റിവിനുപുറമെ, ഈശ്വരൻ അറിവ് പരീയപ്രേമസ്വരൂപൻ= ഈശ്വരൻ വാക്കുകൊണ്ടു പറയുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധമുള്ള പ്രേമസ്വരൂപനാകുന്നു.

“ഈ പറഞ്ഞവയെല്ലാം സ്വരൂപത്തെടുക്കിയ (മുക്തി മത്തായ) ഒരു ഈശ്വരന്റെ വിശേഷണങ്ങളാണല്ലോ. അപ്പോൾ ഈശ്വരൻ രണ്ടുണ്ടോ? ‘നേതി, നേതി’ എന്ന വേദാന്തിയുടെ സമുദാനന്ദസ്വരൂപനായ ഈശ്വരൻ ഒന്നു വേറെ, ഭക്തന്റെ പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരൻ ഒന്നു വേറെ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പേരാ? ഒരിക്കലുമല്ല; സമുദാനന്ദസ്വരൂപൻതന്നെ പ്രേമസ്വരൂപനായിരിക്കുന്നു. സോപാധികൻതന്നെയാണ് നിരുപാധികനുമായിരിക്കുന്നത്. സാകാരനായും പ്രേമസ്വരൂപനുമായിരിക്കുന്ന ഭക്തന്റെ ഈശ്വരൻ, നിരാകാരമായും നിർഗുണമായുമിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നമല്ല എന്നു സദാ ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സർവ്വം അഭിരീയമായ ബ്രഹ്മം തന്നെ; എന്നാൽ അഭിരീയമായും നിർഗുണമായുമിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തെ ഭക്തിയോടുകൂടി ഉപാസിക്കുവാൻ അതിപ്രയാസമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്തൻ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ മൊറാർവസ്ഥയായും സകലജഗത്തിനും നിയന്താവായുമിരിക്കുന്ന ഈശ്വരനെ തനിക്ക് ഉപാസ്യവസ്തുവായി സ്വീകരിക്കുന്നത്. ... ..

“ഈശ്വരൻ എന്നു വെച്ചാൽ അദ്ധ്യക്ഷനായും അനിർദ്ദേശ്യമായും അക്ഷരമായും ഇരിക്കുന്ന പരമാത്മതത്വത്തിന്റെ—പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ—എറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ വ്യക്തിയാകുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ അതിലും സൂക്ഷ്മമായ സ്വരൂപം റാമന്റെ അന്തഃകരണത്തിനുശ്വാചാരമാകുന്നതല്ല. നിർഗു

* കക, എം. പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഭക്തിയോഗം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വ്യാഖ്യാനമുണ്ട് നോക്കുക.

ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സഗുണാവസ്ഥയാണ് ഈശ്വരൻ. ഈ ശ്വരനെ നമുക്ക് ഉപാസിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അതിലും സൂക്ഷ്മമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ മനസ്സിന്നു വിഷയമാകുന്നില്ല. ... ..

“അതിനാൽ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സാക്ഷാത്മായ അവസ്ഥയിൽമാത്രമേ നമുക്കു ഭക്തി സാധ്യമാവുകയുള്ളൂവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അവ്യക്തം ഹി ഗതിർഭൂം ദേഹവർദ്ധിതവ്യക്തം ദേഹാഭിമാനികളായവർ നിശ്ശബ്ദബ്രഹ്മപാസന വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു? (ഭഗവദ്ഗീത. ൧൨. ൪൫. ൫.) നമുക്കു ചുറ്റും കാണപ്പെടുന്ന സകല പദാർത്ഥങ്ങളിലും ഈശ്വരഭാവത്തെ കാണുന്നതാണ് ഭക്തി. സഗുണാവസ്ഥയിലല്ലാത്ത നിശ്ശബ്ദാവസ്ഥയിൽ നമുക്കു ബ്രഹ്മത്തെ ധ്യാനിക്കുവാൻ കഴികയില്ല ശരിയെന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തിന്നു വിഷയമായിട്ടുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഈ കാഴ്ച അപ്രകാരമാണെന്നല്ലേ? അങ്ങിനെയല്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്കു യാതൊരു ജ്ഞാപര്യവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. അല്പാത്മശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽവെച്ച് അഗ്രഗണ്യനായ കപിലമഹർഷി വളരെ മുൻപുതന്നെ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അന്തർകരണത്തിനുള്ള ജ്ഞാനശക്തിയാടു കൂടി ബാഹ്യ വിഷയങ്ങൾക്കു സംബന്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ യാതൊരുപലശ്ശിയാണുണ്ടാകുന്നത് അതാണ് ‘സത്യമായിട്ടുള്ളത്’ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ദേഹമുതൽ ഈശ്വരൻ വരെയുള്ള സകല ജേതയവസ്തുക്കളുടെയും ഉപാധി നമുക്കുണ്ടാകുന്നത് ഇപ്രകാരമാണെന്നാകുന്നു; നമ്മുടെ ബോധശക്തിയാടു കൂടി ബാഹ്യമായ ഏതൊരു ഒരു വസ്തുവിന്റെ സംബന്ധമുണ്ടാകുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ തന്നെ. ഈ അപരിഹാര്യമായ (ബാഹ്യമായും ആന്തരമായുമുള്ള) സംയോഗത്തെയാണ് നാം ‘സത്യം’ എന്നു പറയുന്നത്. ഇപ്രകാരമല്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരു ജ്ഞാനവും നമുക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഈശ്വരൻ ആകാശത്തെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈശ്വരൻ അസത്യമാകുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു തീരെ അസംബന്ധമാകുന്നു. മലകളിൽ സത്യമായി വ്യാപകരിക്ക

പ്പെടുന്ന സഭയെ പദാർത്ഥങ്ങളും ഈശ്വരൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ എപ്രകാരം സത്യമായിരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരമാണെന്ന ഈശ്വരൻ സത്യമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നാസ്തികന്മാർ എത്ര പദാർത്ഥത്തെയെങ്കിലും സത്യമായി വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈശ്വരസത്തയേയും അവർ അതോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമാകുന്നു അദ്ധ്യായശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ... ..

ഈശ്വരസ്വഭാവം *—“...ഈശ്വരൻ എന്ന സ്വഭാവമായ വശീകരിച്ചു പലയിടത്തിൽ അവതാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്രകാരമുള്ള അവതാരമുത്ത്തികൾ മാനുജവരക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടന്മാരായ ഗുരുക്കന്മാരാകുന്നു. ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ട് അവർ ഒരു ചണ്ഡാളനെപ്പോലെ മഹാനീമനായിട്ടുള്ള ഒരുവനെ മഹാജ്ഞാനിയാക്കുന്നു. അവർ ഗുരുക്കന്മാർക്കും ഗുരുക്കന്മാരാകുന്നു; അവർ മനുഷ്യരൂപേണ ഈശ്വരത്വത്തെ പൂർത്തിയാക്കി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു; അവർ മുഖാന്തരമല്ലാതെ നമുക്കീശ്വരനെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ നമുക്കു പൂജിക്കേണ്ടതാകുകയില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ഈ അവതാരമുത്ത്തികൾ മാത്രമേ നമുക്കു ജ്ഞാനത്തിന്നു യോഗ്യന്മാരായിട്ടുള്ളൂ. അവതാരഭാവമോണ്ടായല്ലാതെ ആരും ഈശ്വരനെ കാണുകയില്ല. അപ്രകാരമല്ലാതെ അത്ഭുതിയിൽ ഈശ്വരനെ പ്രത്യക്ഷീകരിപ്പാനുത്സാഹിച്ചാൽ അബദ്ധത്തിൽ ചാടുവാനുള്ളതുമാകുന്നു. ഇതിനനുരൂപമാണെന്നു പറയാം. ഒരു വനോടു ഗണപതിയുടെ ഒരു പ്രതിമയെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പാഞ്ഞു. വളരെ ദിവസം കയ്യുറപ്പിച്ച് ഭട്ടക്കും ഗണപതിയെ ഒരു കരങ്ങന്റെ ആകൃതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുവാനു അവന്നു സാധിച്ചല്ലോ * ൨. അതിനാൽ യഥാർത്ഥമായ ഈശ്വരസ്വരൂപത്തെ ആദ്യം ധ്യാനിച്ചാൽ ശ്രമിച്ചാൽ പല മാതിരി അപകടത്തിലും അകപ്പെടുവാനിടമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ

* ഭക്തിമധുരം ൩൧൦. പേജ് ൨൭൪ നോക്കുക.

നാം എതുപരെയും മനുഷ്യതാദിമോനത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നുവോ അതുപരെയ്ക്കു മനുഷ്യനാകാം ഉത്തുഷ്ടമായ ആകൃതിയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ശേഷിയുണ്ടാകയില്ല. ഒരു കാലത്തു നാം മനുഷ്യതാദിമോനത്തെ വിട്ട് അതിലും ഉന്നതമായ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുവാനും ഈശ്വരന്റെ യഥാർത്ഥസ്വരൂപത്തെ നമുക്കറിയാതെ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നാം മനുഷ്യതാദിമോനത്തോടു കൂടിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ അവതരിച്ചിട്ടുള്ള ഈശ്വരനാത്തന്നെയാണ് നാം ഭജിക്കേണ്ടത്. ആദ്യം എന്തുതന്നെ ചെയ്തെ; ശ്രമിക്കേട്ടു; മനുഷ്യാകൃതിയിലല്ലാതെ നമുക്കിപ്പോൾ ഈശ്വരനെ സ്മരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല... ..

“നമുക്കു ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ഈശ്വരനെ മനുഷ്യാകാരമായിത്തന്നെ വിചാരിപ്പാനേ നമുക്കു ശേഷിയുള്ളൂ. ഒരു പോത്ത് ഈശ്വരനെ ഗ്രാസിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വഭാവവന അത് ഈശ്വരനെ ഒരു വലിയ പോത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ തന്നെ വിചാരിക്കുന്നു. ഒരു മത്സ്യം ഈശ്വരനെ മത്സ്യാകൃതിയിലും ഗ്രാസിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യനും സ്വന്ത ആകൃതിയിൽത്തന്നെ ഈശ്വരനെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കേവലം അസംബന്ധമായ ഒരു മനോരാജ്യം മാത്രമാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യനും, പോത്തും, മത്സ്യവും, ഓരോ ജാതി പശുക്കളായി വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഈശ്വരനാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഈശ്വരൻ അതാതാകാരങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. എല്ലാജീവികൾക്കും ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയ ജ്ഞാനമുണ്ടാകുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതാതു ജീവികൾക്കു തത്തുല്യതകണ്ടുവെത്തിയെന്നു സമീപിച്ചാൽ ഈശ്വരവിചാരമുണ്ടാകുന്നത്. അതു കൊണ്ട് നമുക്ക് ഈശ്വരനെ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ അല്ലാതെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ നാം ഈശ്വരനെ മനുഷ്യാകൃതിയിൽത്തന്നെ ഭജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാതെ ചേറെ ഒരു മറ്റ്കൂമില്ല.

“രണ്ടുപക്ഷക്കാർ ഈശ്വരനെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ
 പ്രാപിക്കുന്നില്ല — ഏന് ഈശ്വരനെപ്പറ്റി യാതൊരു ചി
 ന്തയുമില്ലാത്ത മനുഷ്യപുത്ര; മറ്റൊരു, മനുഷ്യരൂപമുള്ള
 പുരുഷനും വിട്ടു മനുഷ്യരൂപമില്ലാത്തതിൽനിന്നു കയറി അ
 തീതാപസ്ഥനായ പ്രാപിച്ച പാമഹംസൻ. അങ്ങിനെയു
 ള്ള മറ്റൊരു സകല ജഗത്തിനെയും സമാന്തരവുമായി കാ
 ണുന്നു. ഈശ്വരന്റെ പരമാർത്ഥസ്വരൂപത്തെ അറിഞ്ഞു
 ഭജിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു മാത്രമേ കഴികയുള്ളൂ. ഇവിടെ
 അങ്ങ അറവും, ഇങ്ങ അറവും, ഒരുപോലെയാക്കി.
 എന്നാൽ, ഇവിടെ മഹാമൃഗത്തെയും പാമഹംസിയു
 വും ഒന്നുപോലെ തോന്നപ്പെടുന്നു. പത്തുതുല്യനായവൻ
 മഹാമൃഗത്തേ നിമിത്തം ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നില്ല. ജീ
 വാമൃഗത്താൽ തങ്ങളിൽത്തന്നെ ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരം സി
 ദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട് (അന്യന്മാരെപ്പോലെ പുറമെ) ഈശ്വരഭ
 ജനം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ രണ്ടുപക്ഷങ്ങളുടെയും മ
 ഭ്യത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ അവതാമൃഗത്തിന്റെ ഉപാസി
 കനെന്നു തൊരാകുന്നുവെന്നു പറയുകയോ, അപ്രകാരം ചെ
 യ്ക്കുകയോ അന്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നു
 വെങ്കിൽ അവനെ സൂക്ഷിക്കണം; അവന്റെ വാക്കിനെ
 വിശ്വസിക്കുകയോ; അവന്റെ മതത്തെ സ്വീകരിക്കുകയോ
 ഏതെങ്കിലും. മനുഷ്യനുള്ള ന്യായങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് ഈശ്വരൻ
 മനുഷ്യനായി അവതരണമെന്നു മനുഷ്യരെ അനുഗ്രഹി
 കുന്നു.

യദോ യദോ ഹി ധർമ്മസ്യ ഗ്ലാനിർഭവതി ഭാരത
 അഭ്യന്തരനമധർമ്മസ്യ തദേന്ത്യാനാം സുഖമേവം.
 പരിത്രാണായ സാധുനാം വിനാശായ ച ദുഷ്ടതാം
 ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥായ സംഭവമി യദേവ യദേവ.

(ഭ. ഗീ. അ. ൪. ശ്ലോ ൧-൪)

അർത്ഥം: ‘അല്ലയോ ഭാരത! ഏതെന്നു കാലത്തിൽ
 (വർണ്ണാശ്രമ) ധർമ്മത്തിന്നു ക്ഷമയും അധർമ്മത്തിന്നു കീഴ്വരയും
 യുദ്ധങ്ങളാകുന്നുവോ, അപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെഞാൻ സൂക്ഷി
 കുന്നു. സാധുക്കളുടെ മഹത്ത്വം, ദുഷ്ടന്മാരുടെ നാശത്തിന്നും,

ധർമ്മത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനും, വേണ്ടി ഞാൻ യുഗാന്തരം അവതാരംചെയ്യുന്നു?.

അവജാനന്തി മഃ മൂഢാ മാനുഷീ തനമാശ്രിതം
പരം ഭാവമജാനന്തോ മമ ഭൂതമഹേഷപരം.

(ഭ. ഗീ. അ. ന്. ശ്ലോ. ൧൧)

അർത്ഥം: 'എന്റെ പരമതത്വത്തെ അറിയാതെ മൂഢന്മാരായവർ സകലഭൂതങ്ങൾക്കും മഹാശപരനായ എന്നെ മനുഷ്യാഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവനായി വിചാരിച്ചു തിരസ്കരിക്കുന്നു? ഇപ്രകാരമാണ് അവതാരങ്ങളെപ്പറ്റി ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ ഗീതയിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഭഗവാൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— 'സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വലിയ ഒരു ഏറ്റവും വരുമ്പോൾ ചെറിയ പൂഴകൾ, കുഴികൾ മുതലായവ, അവയിൽ യാതൊരു പ്രയത്നവും കൂടാതെത്തന്നെ, നിറഞ്ഞു വശാവുന്നു; അതുപോലെ ഈശ്വരന്റെ ഭാവതാരമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഭഗവൽ കടാക്ഷമാകുന്ന ഒരു വലിയ ഏറ്റവും വന്നുതള്ളി ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം സകലജനങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനപരിവൃണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുകയും പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം ഈശ്വരതത്വപരതയ്ക്കും ഈശ്വരന്റെ അവതാരമഹിമയ്ക്കും അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം അദ്വൈതത്തിലുണ്ടാകുന്ന അതിഃസ്സഹത്തിന്നാണ് ഭക്തി എന്നുപറയുക എന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ചെറുകിടനായ നമുക്കു ഭക്തിയുടെ യഥാർത്ഥമായ സ്വരൂപജ്ഞാനമുണ്ടാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു. എങ്കിലും പല അവസ്ഥകളിലും നിന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ എകാദശഗുണങ്ങളിലും നമുക്കുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ആദ്യംതന്നെ അന്തഃകരണവൃത്തികളെ പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന അദ്ധ്യായശാസ്ത്രപ്രകാരം ഭക്തിഎന്നു ചെച്ചാലവന്താണെന്നു നിരൂപിക്കാം. പിന്നെ സംഗീതശാസ്ത്രഭാഷയിൽ ഭക്തിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം. അപ്രകാരംതന്നെ നാട്യവിദ്യയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭരതശാസ്ത്ര

ഭാര്യയിലും ഭക്തിയെപ്പറ്റികുറമെന്നു പറയാം. പിന്നെ, ഭക്തിയെന്നവിഷയത്തെ ശാസ്ത്രരീതിയിൽ എഴുതിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രീയമഹാത്മി എന്നതാണ് പറയുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ടാവിടുന്നു. ഇങ്ങിനെ പലപ്രകാരമെന്തെ പറയാൻ പോകുന്ന ഭക്തിവശമെന്നങ്ങൾ ഭാഗവതപുരാണത്തിൽ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി പലവിധത്തിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങളോടു യോജിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും ഒട്ടക്കം വോക്കം:—

നമുറക അന്തഃകരണത്തിലുള്ള ഓരോ അംശങ്ങളോടും ഓരോ ധർമ്മങ്ങളെ അനുസരിച്ച് അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അതിനെ സാമാന്യന മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം, അഹംകാരം എന്നിങ്ങിനെ നാലംശമായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മനസ്സ് ബാഹ്യമായിട്ടുള്ള വിവിധവിഷയങ്ങളെയും ഇന്ദ്രിയപോരണ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അഹംകാരവും, ബുദ്ധിയും അവയെ ക്രമാപ്തത്തിലവച്ചു വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചിത്തവൃത്തികൾ അന്തഃകമാകുന്നു—രോഗം, ദോഷം, ഇഷ്ടം, അസുഖം, മദം, മാത്സര്യം, മത്സ്യം, ദയം, ലജ്ജ, ഭയം, ദാക്ഷിണ്യം, ഹയം, വിഷാദം എന്നിങ്ങിനെ അവ അസംഖ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞവയെല്ലാംകൂടി മേൽനിൽക്കുന്നതിന്നു സാമാന്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പേരാണ് അന്തഃകരണം. അല്ലെങ്കിൽ അന്തഃകരണമെന്നതു നമുറക ബോധശക്തിയുടെ ആകത്തുകയാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ചിത്തവൃത്തികൾ സ്വഭാവന നീചശ്രേളയും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്നു. അവയിൽ നീചങ്ങളായിട്ടുള്ളവായ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളാകിത്തീർക്കുകയും, സ്വഭാവന ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായവായ പരമകർമ്മയെ പ്രാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അവയെ സംസ്കരിച്ചാൽ മന്ത്രമേ ഒരവൻ വൃണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ മന്ത്രമേ സ്വഭാവന പരിശുദ്ധമായും ശുശ്രൂഷയായും വ്യവഹാരദശയിൽ ജീവിക്കുന്നു പറയപ്പെടുന്നതായിരിക്കുന്ന ആത്മാവതന്ത്രം യഥാർത്ഥമായ സ്വതന്ത്രപത്തോടുകൂടി പ്രകാശിക്കുകയുള്ള അപ്രകാരമുള്ള ആത്മപ്രകാശം ഏവനിൽ വൃണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നുവോ അവനാണ് പണ്ഡിതൻ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സാധാരണമായി ശാ

സ്ത്രീമധ്യേ വിധയങ്ങളുടെ ജ്ഞാനമോണ്ടിതും ഒരുവനെ പാണ്ഡിതനെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. അതു ഗതിയല്ല. എന്തെന്നാൽ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രധാനമായി ബുദ്ധിപ്പെട്ട വിധയമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ശാസ്ത്രങ്ങൾ ബുദ്ധിമയമാണ് മുഖ്യമായി സംസ്കരിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിസംസ്കാരമൊക്കെ അന്തഃകരണത്തിന്റെ ചെറിയതായ ഒരുശാ മന്ത്രമേ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ശേഷം അധികഭാഗവും പിന്നെയും അസംസ്കൃതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ സാധാരണ മനുഷ്യർ ഈ സംഗതിയിൽ അത്ര ചെറുപ്പമുണ്ടാകാതെ ബുദ്ധിസംസ്കാരമന്ത്രം കൊണ്ട് ഒരുവൻ പൂർണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നവനാവാമെന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവനെ പാണ്ഡിതനെന്നു പറയുന്നു.

ആത്മവിധയമായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനമാണ് പാണ്ഡിത്യം. അന്തഃകരണവൃത്തികൾ എല്ലാം ഒരുപോലെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടാലെ ഒരുവൻ ആത്മജ്ഞാനമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ—ആത്മാസാനുഭവമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ബുദ്ധിസംസ്കാരമൊക്കെ അല്പകാലമുള്ള ആത്മപ്രകാശം—ആത്മാനുഭവം—ഒരുവനുണ്ടാകുന്നതല്ല. ബുദ്ധിസംസ്കാരമൊക്കെ ഒരുവൻ അദ്വൈത ആശയത്തോടെ ജനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ശക്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ളവനായിത്തീരുന്നതാണ്. എന്നാലും അവൻ മഹാനീചനായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നതും, ഒരു കഴുവിനെപ്പോലെ അവൻ അത്യുന്നതാവസ്ഥയിലിരിക്കുമെന്നുവെങ്കിലും നീചങ്ങളായ വിധയങ്ങളിലേക്കായിരിക്കും അവന്റെ ദൃഷ്ടി. ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തോടുകൂടി ഇതര അന്തഃകരണവൃത്തികളെ യഥാവിധി സംസ്കരിച്ചാൽമന്ത്രമേ ഒരുവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി ഭവിക്കുകയുള്ളൂ—പൂർണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ.

വാഗ്ദ്രവ്യമായിരിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്കു വിഷയമായതും, അതു ഭാഗവതമായിട്ടു യുക്തിക്കും ത്രാ മത്തിനും ഗോചരമായതുമായ ശാസ്ത്രാദികളെക്കൊണ്ടു സംസ്കരിക്കപ്പെടാവുന്നതായ ബുദ്ധി വൃത്തിയെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ശേഷമുള്ള അന്തഃകരണവൃത്തികളെ വേണ്ടപോലെ സംസ്കരിക്കുന്നതിന് എളുപ്പമുണ്ടാകുന്നു.

യിട്ടുള്ള ഒരു ഉപാധമാണ്—ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ്—ഭക്തി മാർഗ്ഗം.

ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരർക്ക് അർപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഈശ്വരൻ അറിവ് വന്നിടത്തു പ്രകാശമാകുന്നു. ഈശ്വരൻ സർവ്വതും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഭക്തി എന്നതു സർവ്വതും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രേമവിശേഷമാകുന്നു—പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു. ഭക്തനായവന്റെ അകത്തും പുറത്തും സ്നേഹം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഭക്തനു സർവ്വപ്രപഞ്ചവും ഈശ്വരമായതായിട്ടു തോന്നുന്നു. ഈശ്വരൻ അറിവ് വന്നിടത്തു പ്രകാശമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഭക്തനു പ്രപഞ്ചമാകട്ടെ അറിവ് വന്നിടത്തു പ്രകാശമായിട്ടു തന്നെ തോന്നുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ ഭക്തന്റെ അന്തർഭാവത്തിൽ ഇതര ചിന്ത വൃത്തികൾക്കു സ്ഥലമില്ലാത്തതായിത്തീരുന്നു: ദോഷമൊക്കെ, ദൈവമൊക്കെ, വഞ്ചനമൊക്കെ, ശ്രീധനമൊക്കെ, മരണമൊക്കെ, മാത്സര്യമൊക്കെ, അസുഖമൊക്കെ യാതൊന്നിനും ഭക്തന്റെ ഉള്ളിൽ സ്ഥലമില്ലാത്തതായിത്തീരുന്നു. അവനെല്ലാം സർവ്വതും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണസ്നേഹസമുദ്രത്തിൽ അലഞ്ഞു പോകുന്നു. ഭക്തൻ പരിപൂർണ്ണാർത്ഥമായതും പ്രാപിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആ അവസ്ഥയിൽ അവനു സിദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടു യാതൊന്നുമില്ല. അവനു കളഭം ഒന്നുമില്ല. യാതൊന്നുമില്ല.

ഭക്തനു ജ്ഞാനിയെക്കൂടും യോഗിയെക്കൂടും കർമ്മിയെക്കൂടും ഒരു വലിയ മെച്ചമുണ്ട്. അവർ അന്തർഭാവത്തിൽ ഉള്ളതെല്ലാം നിരോധിച്ചിട്ടാണ് അന്തർഭാവത്തു ഭവിക്കുന്നത്. ചിന്ത വൃത്തികളെ നിരോധിക്കുന്നതാണ് യോഗമെന്നു യോഗശാസ്ത്രകർത്താവായ പതഞ്ജലിമഹർഷിപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം മഹാശക്തിയെത്താഴ്ത്തി അന്തർഭാവത്തു ഭവിക്കുന്നതായിട്ടു വേണം. അവർക്കു തങ്ങളുടെ കാര്യം സംഭവിക്കാൻ. എന്നാൽ ഭക്തന് ആവക ഭാരങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ഭക്തൻ തന്റെ ചിന്ത വൃത്തികളെ ഓരോന്നായി പരിപൂർണ്ണസ്നേഹസമുദ്രമാക്കിയതായ ഈശ്വരർക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അവ ഓരോന്നും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സമുദ്രത്തിൽ ലയിക്കുന്നതായും അവ

ഒന്നാണുകരണത്തിൽ ആസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പ്രേമമാകുന്ന സമുദ്രാഞ്ജലിക്കുവരണ്ടു ഒട്ടക്കും അവന്റെ അന്തഃകരണം പ്രേമ മായായിത്തീരുന്നു—ആനന്ദമയമായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഭക്തനു സകല പ്രപഞ്ചവും പ്രേമമയമായി തോന്നുന്നത്. അതിലും മേലായായിത്തീരാനുതകുന്ന സഹസ്തോരമുണ്ടോ? അതിലും മേലായ ഒരു അന്തഃകരണത്തുദിയുണ്ടോ? അതിലുപരിയായിത്തീരവസ്ഥയായ പ്രാപിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

അനിവൃദ്ധപ്രിയപ്രമസ്വപത്രപനാമ ഭക്തന്റെ ഈ ശ്വേതം സംഗീതശാസ്ത്രയുക്തപഞ്ചന്റെ ഭാഷയിൽ നാദബ്രഹ്മമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പരിവൃണ്ണാസ്സഹസ്വപത്രപനായും, അതുഗേതവചിതൃതന്ന പരിവൃണ്ണാസ്സഹസ്വപത്രപനായുമിരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ് നാദബ്രഹ്മപനായിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്നു പ്രമാണമായി നമുക്കു സംഗീതശാസ്ത്രാകരണ എന്ന സംഗീതശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെ എടുക്കുക. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യത്തെ സ്വരാദ്ധ്യായത്തിൽ മൂന്നാം പ്രകരണം ഭക്തത്തിൽ മംഗളാചരണമായി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

‘ചൈതന്യം സർവ്വഭൂതനാം വിവൃതം ജഗദേന്ദ്രനാ
നാദബ്രഹ്മതദേനൈമപിതീയമുപാസ്മഹേ’

പിന്നെ, നാദോപാസനകൊണ്ടു ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാർ ഉപാസിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, എന്തെന്നാൽ അവർ നാദോത്ഥകന്മാരാകുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ മോദപറയുന്നുണ്ട്. നിർമ്മലബ്രഹ്മമുപാസന മഹാമുഖസാധ്യമാകയാൽ മുനിമാർ ഗുരൂപിഷ്ടമാർഗ്ഗത്തെ അനുസരിച്ചു നാദോപാസനയെ ചെയ്യുന്നുവെന്നും അതിൽ വേദാന്തദിക്കിൽ പറയുന്നു. നാദം രണ്ടുവകയായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്ന് അനാഹതം—നാദത്തിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മമായ അവസ്ഥ മാറ്റാൻ ആഹതം—അതിന്റെ സ്വഭാവസ്ഥ. മുനിമാർ അനാഹതമായിരിക്കുന്ന നാദത്തെയാണുപാസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അനാഹതമായ നാദോപാസന ‘രക്തിവിഹീന’മാകയാൽ ജനങ്ങൾക്കു മനോരഞ്ജകമായി ഭവിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ജനചിത്തരഞ്ജനയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചിധം ആഹതമായിരിക്കുന്ന നാദത്തെ ശ്രദ്ധ

ദിപോരണ ഗാനം ചെയ്യത്തക്കവിധമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതാണ് സംഗീതവിദ്യ. * സംഗീതം സകല പ്രാണികളുടേയും ചിത്തത്തെ രണ്ടിപ്പിക്കുന്നതാവാൻ, സകല പ്രാണികൾക്കും ഐഹികമായ സകല സുഖങ്ങളെ കൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സംസാരത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും, അവരെക്കൊണ്ടു മോക്ഷത്തെ പ്രാപിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുവെന്നും, സാഗ്ഗീരത്താകരകാരൻ പറയുന്നു. ഈ വിഷയംഭരണിയിലെ ആദ്യത്തെ വാചകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതിക്കു പ്രമാണമായി ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഇനി നാദബ്രഹ്മത്തെപ്പറ്റി വിശ്വകാനനസ്വാമികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിയാഗ്രഹനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്താണെന്നു നോക്കുക. അതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. —

“ജഗത്താസകലവും നാമരൂപങ്ങളോടുകൂടിയാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്. വ്യാപ്തിരൂപമായ ശബ്ദശരീരത്തിലുള്ള അന്തർഭരണത്തിൽ നാമരൂപാവസ്ഥയിലുള്ളതെന്തെങ്കിലും ചിത്തവൃത്തിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. സൃഷ്ടിക്കാത്തതിൽ ഒരു നിയമം തന്നെ പ്രകൃതിയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള നാമരൂപാവസ്ഥയോടുള്ള അനുസരിച്ചായിരിക്കണം സകല ജഗത്തും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ‘യഥാ ഏകേന മൂർച്ഛിഭാസന വിജ്ഞാനേന സർവ്വം വിജ്ഞാതം ഭവതി=എപ്രകാരമാണ് ഒരു മണ്ണുള്ളതുടെ സ്വഭാവം മനസ്സിലായാൽ പിന്നെ എല്ലാ മണ്ണിന്റേയും സ്വഭാവം മനസ്സിലാകുന്നത്. അതുപോലെ വ്യാപ്തിശരീരജ്ഞാനം കൊണ്ടു ശബ്ദശരീരജ്ഞാനമാവശ്യമുണ്ടാകുന്നു. രൂപം എന്നത് (ഒരു ഫലത്തിന്റെ) പരമയുള്ളതൊണ്ടുപേരെയും, നാമം (അതിന്റെ) ഉള്ളിലുള്ളതും അല്ലെങ്കിൽ കഴിവുപോലെയും ഇരിക്കുന്നു. സമുപശ

*ഗീതം, വാഗ്, നൃത്യം ഇവ മൂന്നും കൂടിയതിന്നാണ് സംഗീതം എന്നു ചേർ. ചില ദിക്കിൽ ഗീതമാത്രത്തിലും സംഗീതശബ്ദം പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. അത് അവതരണത്തിൽ അവയെ വ്യക്തമാക്കുകയോകുന്നു. ഐശ്വര്യത്തിൽ പരസ്യവചനം പോലെ.

രീരം രൂപമായും, അനന്തകരണം അല്ലെങ്കിൽ സൂക്ഷ്മശരീരം നാമമായുമിരിക്കുന്നു. ശബ്ദസംജ്ഞകൾ നാമഭേദത്തോടു സർവ്വഥാ സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനിൽ സകല ചിത്തവൃത്തികളും അനന്തകരണത്തിൽ (അല്ലെങ്കിൽ അവ്യക്തിനാമഹത്തരത്വത്തിൽ) പ്രാദുർഭവിച്ച് ആദ്യം പരബ്രഹ്മവും പിന്നെ സ്ഥൂലാകാശങ്ങളായും (രൂപങ്ങളായും) പ്രകാശിക്കുന്നു.

“പ്രപഞ്ചത്തിൽ ബ്രഹ്മം അല്ലെങ്കിൽ ഹിരണ്യഗർഭൻ, അല്ലെങ്കിൽ മഹത്തതം, ആദ്യം നാമമായും പിന്നെ രൂപമായും—ഏതജഗദാകാരമായും—തന്നത്താൻ പ്രകാശിച്ചു വൃത്തമായി ഇന്ദ്രിയശാലാചരമായിരിക്കുന്ന (സ്ഥൂലാകാരമായിരിക്കുന്ന) ഈ ജഗത്തു രൂപമായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പിൻഭാഗത്തായി (അതിൽ ആന്തരമായി) നിത്യമായും അപ്രകടമായുമിരിക്കുന്ന സ്തോടം—പ്രകാശകൻ—സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഏല്പാ നാമഭേദം, അല്ലെങ്കിൽ ഏല്പാ ചിത്തവൃത്തികൾക്കും, കാരണഭൂതമായും നിത്യമായുമിരിക്കുന്ന ഈ സ്തോടം എന്ന ശക്തിഭാഗത്തായാകുന്നു ജഗദീശ്വരൻ ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഈ ശ്വരൻതന്നെ ആദ്യം സ്തോടമായും പിന്നെ ശ്രമേണ ഇന്ദ്രിയശാലാചരമായ സ്ഥൂല പ്രപഞ്ചമായും, പരിണമിക്കുന്നു. ഈ സ്തോടത്തിന്നു സംജ്ഞയാകത്തക്കവണ്ണം ഒരു പദം മാത്രമുള്ളൂ. അത് ‘ഓ’ കാരമാകുന്നു. നമുക്ക് ഒരു വിധത്തിലും പദത്തെയും പദാർത്ഥത്തെയും ഭിന്നിപ്പിച്ചാൽ ക്ഷീയത്തതിനാൽ ‘ഓ’ കാരവും നിത്യമായ സ്തോടവും അഭിന്നമായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് പരമപരിശുദ്ധമായും ഏല്പാ നാമരൂപങ്ങൾക്കും ബീജമായും നിത്യമായുമിരിക്കുന്ന ഈ ‘ഓ’ കാരത്തിൽനിന്നു സകല പ്രപഞ്ചവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുറവിക്കാവുന്നതാണ്. ‘പദപദാർത്ഥങ്ങൾ അഭിന്നമായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഒരു പദാർത്ഥത്തെ കാണിക്കുവാൻ പല പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതിനാൽ ഈ പ്രത്യേക ‘ഓ’ കാരപദം പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിക്കു കാരണഭൂതമായ വസ്തുവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദംതന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ല’ എന്നൊരു ചുരുക്കം

പക്ഷം ജനിപ്പിച്ചു. അതിന്നു നാമം— സകലവൃക്ഷ-
 ണിയിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ശക്തി 'ഓ'കാരത്തിന്നു മാത്ര-
 മേ ഉള്ള അതുപോലെ ചോറ എന്നുമില്ല. സ്തോടം എന്നു
 സകല പദങ്ങൾക്കും ഉപദേശകാരണമായിരിക്കുന്നു.
 എങ്കിലും അതു പൂർണ്ണമായി പ്രാപിച്ച ഒരു നിയമപദ-
 മല്ലതന്നെ— എന്നുവെച്ചാൽ, ഒരു പദത്തിൽനിന്നു മറ്റൊ-
 രുപദത്തെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള സകല പ്രത്യേകവിനാശഭേ-
 യും വീക്ഷിയാൽ പിന്നെ എന്തു ശേഷിക്കുന്നു? അതു
 സ്തോടമാകുന്നു; അതു ഹേതുവായിട്ട് ഈ സ്തോടം സംബ-
 ധമാകുന്നു പറയപ്പെടുന്നു. എല്ലാ പദങ്ങളും അനിവാര്യമാ-
 യ സ്തോടത്തെത്തന്നെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷം
 അവ സ്തോടത്തിന്റെ ഏകദേശത്തോടു മാത്രം പ്രകാശി-
 പ്പിക്കുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ അതതുപദം മറ്റുള്ള
 പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു പ്രത്യേകപദത്വ-
 മുള്ള മാത്രമേ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ അതിനെ സ്തോ-
 ടമാകുന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ സകല വിശേഷപ-
 ദാർത്ഥങ്ങളെയുമൊക്കെക്കിടക്കുന്ന സ്തോടത്തിന്റെ (എറ്റാ-
 വും സാമാന്യമായ) അർത്ഥത്തെ മുതൽക്കുതന്നെ അതിന്റെ പൂ-
 ണ്ണസംഭാവത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ (കാണിപ്പാൻ) എതുപദ-
 ത്തിന്നു ശക്തിയുണ്ടോ ആ പദമായിരിക്കണം അതിന്റെ
 ശരിയായ സംജ്ഞ. അങ്ങിനെയുള്ള പദമാകുന്നു 'ഓ'-
 കാരം. ഏതെന്നാൽ, അ-ഉ-മ്. എന്നുള്ള അക്ഷരങ്ങ-
 ളൊന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്ന 'ഓ'കാരം സകല ശബ്ദങ്ങളു-
 ളേയും സാമാന്യമായ ഒരു സംജ്ഞമാകുന്നു. 'അ' എന്ന
 അക്ഷരം എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളിൽവെച്ച് എറ്റവും കറുത്തുമാത്രം
 (മൂലശബ്ദത്തിൽനിന്നു) വ്യത്യാസത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന
 ഒരു ശബ്ദമാകുന്നു. (മൂലശബ്ദത്തോട് എറ്റവും മടുത്തിരി-
 കുന്നത് 'അ' എന്നക്ഷരമാകുന്നു). അതിനാൽ ശ്രീകൃഷ്ണ-
 ഭഗവാൻ ഗീതയിൽ 'അക്ഷരാണാം അകാരാഞ്ചി' (അക്ഷ-
 രങ്ങളിൽവെച്ചു ഞാൻ 'അ' കാരമാകുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞി-
 രിക്കുന്നു. വ്യക്തമായി ഉച്ചരിക്കത്തക്ക സകല ശബ്ദങ്ങളും
 'ഐ' മുതൽ അധരവരെയുള്ള ഓടാ സ്ഥാനത്തുനിന്നു

ണമെന്നാണ്. കണ്ഠം മുതൽ അധരവരെയുള്ള സകല ശബ്ദപരിണാമങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടുള്ള സംജ്ഞ 'ഉ' കാരമാകുന്നു; 'അ' കാരം ആദ്യങ്ങൾവും, 'മ' കാരം (അന്നു സ്വരം) അധരത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന അന്ത്യോക്ഷരവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ 'ഓ' കാരം ശരിയായി ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചിടുന്ന സകല ശബ്ദസംജ്ഞകളും ഇതിൽ അന്തർവിക്കുന്നതാണ്. അന്യപക്ഷത്തിന് ഈ ശക്തിയില്ല. അതിനാൽ 'ഓ' കാരമാകുന്നു സ്റ്റോടത്തിന് ഏറ്റവും യോഗ്യമായ സംജ്ഞ. 'ഓ' കാരപദത്തിന്റെ അർത്ഥം അതു (സ്റ്റോടം) തന്നെയാകുന്നു. പദപദാർത്ഥങ്ങൾ അഭിനയിക്കുന്നതിനായിരിക്കുന്നതിനാൽ 'ഓ' കാരവും സ്റ്റോടവും ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. സ്റ്റോടം സകല സ്പർശപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും മൂലമായതുകൊണ്ടും, അത് അതിസൂക്ഷ്മമാകയാൽ ഈശ്വരനാട് അധികം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, വാസ്തവത്തിൽ അത് ഈശ്വരന്റെ പ്രഥമപരിണാമമാകുകൊണ്ടും, ഈ 'ഓ' കാരമാകുന്നു ഈശ്വരന്റെ ശരിയായ സംജ്ഞയായിരിക്കുന്നു?.

നമ്മുടെ സകല സങ്കല്പങ്ങളും—സകല അന്തഃകരണവൃത്തികളും—ഈശ്വരന്റെ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന സങ്കല്പശക്തിയുടെ അംശങ്ങളാണ് എന്നതു മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്നു സ്വച്ഛമാകുന്നുണ്ട്. സകല ചിത്തവൃത്തികൾക്കും കാരണഭൂതമായും നിത്യമായുമിരിക്കുന്ന സ്റ്റോടം എന്ന ശക്തിഭാവമാണു ജഗദീശ്വരൻ നിലകൊള്ളുന്നത് ഈ ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അപ്രകാരമാണെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംശങ്ങളായ നാം നമ്മുടെ സങ്കല്പശക്തിഭാവമാണെന്നു വിവിധപദാർത്ഥങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നത്. ആദ്യം നാം സങ്കല്പിക്കുന്നു. പിന്നെ ആ വക സങ്കല്പങ്ങളെ സ്വലാകാരമായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ നാമങ്ങളായും, അവയുടെ സ്വഭാവമായ ആകാരങ്ങൾ രൂപങ്ങളായുമിരിക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടിന്റേയും മണ്ഡലത്തിലായി ശബ്ദസംജ്ഞകളുമിരിക്കുന്നു. അതാതുസങ്കല്പങ്ങൾക്കനുരൂപമായ മി

ഇതു ശബ്ദസംജ്ഞകളാണ് ആ വക സങ്കല്പങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങളും അപരം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകളും അഭിന്നമായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അനന്തകരണവൃത്തികളെപ്പോലെ രണ്ടുതരമായി വിഭാഗിക്കാം. അതിനെ അനുസരിച്ചു ശബ്ദസംജ്ഞകളും രണ്ടുതരമായിരിക്കുന്നു. ൧. അപരങ്ങളെക്കൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാഗ്രൂപമായ ശബ്ദസംജ്ഞകളെക്കൊണ്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന അനന്തകരണവൃത്തികൾ. ൨. വാഗ്രൂപമായ ശബ്ദസംജ്ഞകൾക്കു ഗോചരമാകാത്തതും, സൗഹൃദമുള്ളതും രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചിത്തരഞ്ജകങ്ങളായ ഗോചരമാകുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകൾക്കു ഗോചരമായതുമായ അനന്തകരണവൃത്തികൾ. നമ്മുടെ സകല അനന്തകരണവൃത്തികളും സമ്യക് വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിന്റെയും അംശങ്ങളാകയാൽ രണ്ടുഭാഗ്ഗാശബ്ദസംജ്ഞകളെക്കൊണ്ടും അഗഭീഷ്വരൻ്റെ മഹത്താമിരിക്കുന്ന സങ്കല്പശക്തികളാലായാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്—അപരം സമംഗിതായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിന്റെ ഭാഷ്യതന്നെയാചിട്ടാണിരിക്കുന്നത്—എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

വാഗ്രൂപമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകൾ, സംക്ഷാപ്തമായിട്ടുള്ളതിലും, ഈശ്വരനാകുന്ന അർത്ഥത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ഗാനരൂപമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകളും ആ അർത്ഥത്തെത്തന്നെ കേരളത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

വാഗ്രൂപമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകളെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഏതാനും ചില ചിത്തവൃത്തികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് എപ്രകാരമാണു എന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണ്. ഈ പ്രകൃതത്തിലാ തോപത്രവുമില്ല. ഗാനരൂപമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദസംജ്ഞകൾ ചാക്കിനു ഗോചരമല്ലാത്ത ചിത്തവൃത്തികളെ എങ്ങിനെയാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്—എങ്ങിനെയാണ് അപര ആവക ചിത്തവൃത്തികളുടെ ഭാഷ്യമായിട്ടു നിൽക്കുന്നത്—എന്നും, ഗോചര

ഇങ്ങിനെയാണ് ഭക്തിപ്രാധാന്യമായിരിക്കുന്നതെന്നും, ഭക്തിയും അതിനും ഏകാന്തത സംബന്ധമാണുള്ളത് എന്നും, ആണ് ഇതി വിശ്വപിഴവുള്ളത്.

നമ്മുടെ അന്തഃകേരണവൃത്തികൾ അനേകങ്ങളാകുന്നു. അവയിൽ ചിലത് അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളാകുന്നു. സമ്മിശ്രമായിട്ടല്ലാത്ത കേവലം ഒരു ചിത്തവൃത്തിയെന്ന നമ്മളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതല്ല സാധാരണമായിട്ട് - ഒരു പ്രധാനമായും വേറാ അനേകം വൃത്തികൾ അപ്രധാനമായി ആ ഒന്നോടു ചേർന്നാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഇതിനനുസരണമാണ് പരമാം. ശൃംഗാരപ്രധാനമായിട്ട് ഒരു ചിത്തവൃത്തി നമ്മളിൽ ഉദിക്കുമ്പോൾ അതു കേവലം ശൃംഗാരം മാത്രമായിരിക്കുകയില്ല. അതോടുകൂടി രക്തം, ഭയം, ദുഃഖം മുതലായവയും, അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അനേകം വൈകാരിക വൃത്തികളും കൂടിച്ചേർന്നിട്ടാണ് അതു പ്രകാശിക്കുന്നത്. അതിൽതന്നെ പിടന്നയും വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാകും. ശൃംഗാരത്തോടു ചേർന്നില്ലെന്ന വിവിധസഞ്ചാരിഭാവങ്ങളുടെ പ്രധാന്യത്തിന്റെ അനുസൃതമാണ് ആ ശൃംഗാരംതന്നെ. ഇങ്ങനെ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഏറ്റവും ചിത്തവൃത്തികളെ സംബന്ധിച്ചു മറിച്ചുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇതര ചിത്തവൃത്തികളോടുകൂടി നിലനിൽക്കുന്ന സമാധിയാക ഒരു ചിത്തവൃത്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി സ്വരവിന്യാസംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള രാജാ രാഗങ്ങൾക്കുമാണ്. ഒരു രാഗം അപ്രധാനങ്ങളായ അനേകം ചിത്തവൃത്തികൾ കൂട്ടിപ്പിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പ്രധാനചിത്തവൃത്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ആ രാഗം അതിന്റെ ഭാഷയായിട്ട് നൽകുന്നു. സംഗീതരസാകരമായ ഇതിനെ പ്രമാണമാകുന്നു. രസാകരമാകാൻ സ്വരങ്ങളെ ബ്രഹ്മണാദി നാലു ജാതികളായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വരങ്ങളിൽ ഒരോന്നിലുള്ള സ്വരസംസ്കാരഗുണങ്ങളുടെ അനുസൃതമാണ് പരമാം അവയെ നാലാക്കി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് അതിനർത്ഥം കല്പിക്കുവാൻ പാടുള്ളു. നമ്മുടെ ചിത്തവൃത്തികൾ ഒരോന്നും അപ്രകാരംത

ഒന്നു സമ്പ്രദായമായിട്ടും, രജപ്രദാനമായിട്ടും, തമിഴ് പ്രധാനമായിട്ടും, ഇരിക്കുന്നു. അതിനും പുറമേ ഓരോ സ്വരങ്ങൾക്കും രണ്ടാകുമ്പോൾ ഇവയിന്നു രസങ്ങളാണുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വക സ്വരങ്ങളുടെ വിന്യാസം കൊണ്ടാണല്ലോ രാഗങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ ഓരോ രാഗത്തിലും ചില സ്വരങ്ങൾ അധികം പ്രധാനമായിരിക്കുന്നതാണ്. അവയെ വാദീസ്വരങ്ങൾ എന്നും അംശസ്വരങ്ങൾ എന്നും പറയുന്നു. ഇതരസ്വരങ്ങൾ അവയ്ക്കു സഹായമായി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു രാഗത്തിൽ ചില പ്രത്യേക രസങ്ങളാടുകൂടിയ ചില സ്വരങ്ങൾ പ്രധാനമായിട്ടും, ഇതര രസങ്ങളാടുകൂടിയുള്ള ശേഷമുള്ള സ്വരങ്ങൾ അപ്രധാനമായിട്ടുമാണല്ലോ ഇരിക്കുക. നമ്മുടെ ചിത്തവൃത്തികളുടെ നിധിയും അപ്രകാരം തന്നെയാണെന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനാൽ ആ വക ചിത്തവൃത്തികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഷയാണ് രാഗങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞത്, ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

സ്വതഃ ഏവ ശ്രോതാവിന്റെ ചിത്തത്തെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ് സ്വരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. അപ്രകാരംതന്നെ സ്വരവണ്ണവിശിഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന യാതൊരു-ധ്വനിവിശേഷങ്ങളാണ് ജനചിത്തരഞ്ജകങ്ങളായിരിക്കുന്നത് അവ രാഗങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ രാഗവും ഏതെങ്കിലും രസങ്ങളാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് അതാതിന്നു യോജിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഗാനങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ ആ വക ഗാനങ്ങൾ അത്യാവശ്യമായ ഉണ്ടാക്കേണ്ടവയായി ഭവിക്കുന്നു.

വിവിധചിത്തവൃത്തികളുടെ ഭാഷയായിട്ടു നിൽക്കുന്ന രാഗങ്ങൾ, സ്വഭാവന ചിത്തരഞ്ജകങ്ങളാകയാൽ, അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല അവയെ ആസക്തമാക്കുന്ന മാർഗ്ഗവെട്ടുകളും ചെയ്യുന്ന—രൂപമായിട്ടുള്ളവയുടെ രൂപതയെക്കൂടിയും, ദേഹാഭിമുഖഗാമിത്തമയെ ശാന്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നു; അതിനുമായി അസമ്യമായിരിക്ക

നവയുഗ പ്രകാശത്തെ കൊടുക്കുന്നു; സ്വന്ത ശാന്തമായിട്ടുള്ള
 വയു വിദഗ്ദ്ധമായ കഠിനതയെക്കൊടുത്തു ശോഭിപ്പിക്കുന്നു;
 ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ, എല്ലാ ചിത്തവൃത്തികളേ
 യും ഒരുപോലെ സന്തുലിപ്പിക്കുന്നു. അതാതിനുള്ള മാമിന്ദ്ര
 യെ ഉൾച്ചുരുട്ടുന്നത് എല്ലാറ്റിനെയും ഒന്നുപോലെ പ്രകാ
 ശിപ്പിക്കുന്നു—ഐകത്വവും വരുത്തുന്നു—ആനന്ദമയമാക്കി
 തീർക്കുന്നു. ഈ ശേഷിൽ ഒരുപേർ ചിത്തവൃത്തിന്റെ
 ബ്രഹ്മാകാരമായി തീരുന്നു—പരിവൃണ്ണാനന്ദസ്വരൂപനും
 അനിർവ്വചനീയ പ്രേമസ്വരൂപനുമായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാത്ഭ
 ഗപ്രകാശമാകാമായി ഭവിക്കുന്നു. സദാത്മകനും ചിദാത്മക
 നും ആനന്ദാത്മകനുമായിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മം തന്നെയാണ്
 നാദബ്രഹ്മാകാരമായിരിക്കുന്നത്. അനിർവ്വചനീയപ്രേമ
 സ്വരൂപനായ ഈശ്വരനായിരിക്കുന്നത്. നാദബ്രഹ്മം
 പാസനകൊണ്ട് ഒരുവൻ നാദബ്രഹ്മാകാരതയെ പ്രാപിച്ചു
 പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു. ഭക്തിയാഗ്രഹിക്കാണ്ട്
 ഒരുവൻ പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരനെ പ്രാപിച്ചു പരമാ
 നന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാദോപാസനയു
 ടേയും ഭക്തിയാഗ്രഹത്തിന്റെയും ധർമ്മം ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു
 വെന്നു പറയാം. രണ്ടും ഒരു അവധിയിലേക്കു കൊണ്ടു
 പോകുന്നു. രണ്ടും ഒരു ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നു. അതു ഹേ
 തുവായിട്ടാണ് മുനിമാർ ഗുരൂപരിഷ്ഠമാർഗ്ഗ്വേന നാദോപാസ
 നയെചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഗാനരൂപേണയുള്ള നാദോ
 പാസനയാണ് ഏറ്റവും സുഖമായിട്ടുള്ളത്. അതു ഹേ
 തുവായിട്ടാണ് സംഗീതശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങൾ അറിഞ്ഞവർ—
 സ്വരവണ്ണവിശിഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന ധ്വനിവിശേഷങ്ങളും,
 ശേഷം സഖേരായം സൂക്ഷ്മമായുള്ള പലവിധ ധ്വനികളും,
 മർദ്ദ ഭൂതം പ്രകാശിക്കുന്നതായ സകല സങ്കല്പങ്ങളും (ചി
 ത്തവൃത്തികളും) ആനന്ദമയമായിരിക്കുന്ന നാദബ്രഹ്മത്തി
 ന്റെ—അനിർവ്വചനീയ പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരന്റെ
 ബൃഹത്തിവിശേഷങ്ങളാണ് എന്നും, ആ വക സൂക്ഷ്മതത്ത്വങ്ങ
 ലെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഗാനം ചെയ്യുക എന്നത് ആനന്ദമ
 യമായ നാദബ്രഹ്മത്തിന്റെ തത്ത്വമാർഗ്ഗ്വേന പ്രകാശിപ്പിക്കു

കയറുകുന്നുവെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവൻ ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീപിച്ച് ഒട്ടക്കം തടുകാരതയെ പ്രാപിച്ചു മുക്തനായി ഭവിക്കുന്നുവെന്നും, അറിയുന്ന മഹാത്മാർ—ഗാന്ധിജി പേണ നാരദോപാസനയെ ചെയ്തു മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

സംഗീതംകൊണ്ടുള്ള ഈശ്വരഭജനത്തിന് ഒരു വിശേഷം കൂടിയുണ്ട്. നാദബ്രഹ്മം പരിവൃണ്ണമായിരിക്കുന്ന ആനന്ദസമുദ്രമാകുന്നു. ഗാന്ധിജിപേണയുള്ള നാരദോപാസന കരാനന്ദപ്രവാഹം. അത് ആനന്ദസമുദ്രത്തിൽത്തന്നെ ചെന്നു ചേരുന്നു. ജീവികളായ നോക്കുവാനും ഭാരത ആനന്ദത്തുള്ളികളാകുന്നു. ആനന്ദത്തുള്ളികളായ നാം അതിശക്തിയോടും ഭയകരമായുള്ള പ്രപഞ്ചപര്യന്തത്തിൽ അവിടവിടയായി കിടക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉടയിൽ കൂടി ഒഴുകിക്കൊണ്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞ ആനന്ദപ്പഴ ആനന്ദസമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു ചേരുന്നത്. എന്നാൽ തുള്ളികളായ നാം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടതിൽ എരിഞ്ഞ് ആവിയാവിപ്പോയി കാലാന്തരത്തിൽ പിന്നെയും തുള്ളികളായി അവിടെത്തന്നെ വന്നുവീഴുന്നതിന്നു പകരം പൂർവ്വപുണ്യപശാൽ മേൽപറഞ്ഞ പുഴയിൽചാടി വീഴുവാൻ തരമായിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മെ ഉടനെ ഒഴുകിപ്പോകുന്ന ആനന്ദസമുദ്രത്തിൽ കൊണ്ടു തള്ളുന്നു. നമുക്കു യാതൊരു ഭാരവുമില്ല ബഹുസുഖം. ഭക്തവലം ഭക്തിമാർഗ്ഗംതന്നെ ഇത്ര എളുപ്പമല്ല. ഈ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടാണ് ഭക്തന്മാർ ഗാന്ധിജിപേണ ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടുംകൂടിചേരുമ്പോൾ മഹാ എളുപ്പമായി ഭവിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽതന്നെ ആനന്ദപ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങി വീണിരിക്കുകയാണ് അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ആനന്ദസമുദ്രത്തിലേക്കുള്ള ഗതി. തുടങ്ങുന്ന നാരദൻ, കാശ്യാപൻ മുതലായ ഉത്തമഭക്തന്മാർ ഈ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ത്രാഗരജയ്യർ, പുരന്ദരദാസർ, കനകദാസർ, തുക്കാരം, മുതലായ അനേകം ഭക്തന്മാരും ഗാന്ധിജിപേണയാണ് ഈശ്വരഭജനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ സംഗീതത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ സൂക്ഷ്മതത്വത്തെ അറിഞ്ഞിരി

കുന്നവരാകണമെന്നില്ല. അവർ ഭക്തന്മാരാകണമെന്നു ചിലർ. നേരെ മറിച്ച് ജ്ഞാനം ഭാഗവതന്മാർ എന്നുകിടന്നിട്ടു നടക്കുന്ന മിക്ക സഹൃദയന്മാരും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ലേശംപോലും ധരിക്കാത്തവരാകുന്നു. അങ്ങിനെയാണകിലും മിഥൻ കണ്ണാനന്ദന്റെ ഉണ്ടാകുന്ന വിധത്തിൽ പാടുന്നുണ്ട് എന്നതു നമുക്കുണ്ടാവേണ്ടതല്ല. മററമിഥൻ പാടുമ്പോൾ എണ്ണീററുപാചാൻ തോന്നുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. അതങ്ങിനെയെന്നാൽ, മിഥൻ, പൂർണ്ണമായ സന്യാസലക്ഷണം, ഒരു രാഗമാലാപിക്കുകയും, കീർത്തനം പാടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ അതാതിൽ സുഖഗതിപ്പെട്ട ഒരു അനാമംസേവ പുറപ്പെടുന്നു. അത് അവരറിഞ്ഞിട്ടാകുമായിരിക്കയില്ല. മററവർക്ക് അപ്രകാരമുള്ള വാസനയുമില്ല, അതാതിലുള്ള സുഖം എവിടുന്നുണ്ടാണെന്നുതന്നെ അറിയുമില്ല. ഇതിന്റെ പരമാത്മാമങ്ങിനെയെന്നാൽ— ഒരു രാഗം, സ്വയംവരമായ ഒരു രസത്തെയും അതിന്റെ സഞ്ചാരികളായുള്ള അതോടുകൂടി ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഇതരരസങ്ങളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു ചിത്തവൃത്തിവിശേഷത്തിന്റെ അഭാവമാകിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത് എന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. അപ്പോൾ ആവക പ്രത്യേകരസങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സുരങ്ങളായിരിക്കണം ആ രാഗത്തിലെ ജീവസുരങ്ങൾ (വാദിസുരങ്ങൾ). ആ രാഗമാലാപത്തിനു വേണ്ടുന്ന ഇതരസുരങ്ങളിൽ മിഥൻ ആവക ജീവസുരങ്ങൾക്കു സഹായമായും (അനുവാദിസുരങ്ങളായും), മിഥൻ ആ രണ്ടുജാതിസുരങ്ങൾക്കു മനോഹരമായും (സംവാദിസുരങ്ങളായും), മററമിഥൻ വിശരാധികളായും (വിവാദിസുരങ്ങളായും), ആയിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത്. ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കുന്നത മുന്പറഞ്ഞ ഭാഗവതന്മാർ അതാതു രാഗങ്ങളിലുള്ള ജീവസുരങ്ങളെ വിട്ട് അതിലെ ഉദാസീനങ്ങളായും (ചിലപ്പോൾ) വിശരാധികളായുമുള്ള സുരങ്ങളെ പിടിക്കുന്നു. ആവക സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു രാഗചിന്താരം ചെയ്യുന്നു. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ആശ്ചര്യകരമായ വേലകളെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. മന്ത്രാതാക്കന്മാർ ബലമേധി എ

ന്നു മുറയ്ക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ പാട്ടിൽ ഒരു കൂട്ടം മന്ത്രം കണിക്കാണുകയില്ല - കണ്ണാനന്ദൻ. അതാഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം ധാരാളം. ജന്മാന്താവാസനാവിശേഷം കൊണ്ടു സുഖാപ്തത്തിപ്പാട്ടുന്ന ഭാഗവതന്മാരും ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മം ഗ്രഹിച്ചിട്ടാകയില്ല. ഇങ്ങിനെ നാദത്തിന്റെ സ്വരപ്രപഞ്ചം കൂടാതെ പ്രയാഗിക്കുന്നവരായാൽ ഭാഗവതന്മാർ പ്രാമേയൻ ഗദ്യീകൃതന്മാരായി ഭവിക്കണമെന്നു വ്യസനവുദ്ധി പാശ്ചാത്യർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവമാലാപിക്കുന്നതായാൽ അതവരുടെ കുറവായിട്ട് ഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ അവർ പ്രയാഗിക്കുന്ന വിദ്യയുടെ മഹാത്മ്യം അവരിനെയുണിപ്പു. ഒരുവിധത്തിലും ബുദ്ധിയായ സംസ്കരിക്കുന്നതിന് അവരിൽ മിക്കപേർക്കും തരവും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടാവുകയില്ല. നാദത്തിന്റെ സ്വരപഞ്ചം മനസ്സിലാക്കി ഗാനരൂപേണ നാദരൂപാസനയെ ചെയ്യുന്നവന്നു മമോത്സാഹമുണ്ടാകുന്നു. ഒരിക്കലുമുണ്ടാവുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ അന്തഃകാണത്തിൽ ആനന്ദസമുദ്രത്തിലെ ഏറ്റവും വന്നുവിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെ ഇതരചിത്തവൃത്തികൾക്കുവിടയമാണ് സ്ഥലം. മേൽപറഞ്ഞതിന്നുഭാഹുരണമായിട്ട് അതുതരമായൊന്നും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന ഒരു കഥയുടെ സംക്ഷേപം ഇവിടെ ചേർക്കും * ഒരിക്കൽ ശ്രീനാരദമഹർഷിക്ക് സംഗീതവിഷയത്തിൽ തുഞ്ചയവായിട്ട് ഒരു മത്സരം തോന്നുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അധികം ഭക്തൻ തുഞ്ചയവായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ ഭക്തനായ നാരദന്റെ എന്തവിഷയമായ അഭിമാനത്തക്കൂയണമെന്നു ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു ദിവസം ശ്രീലക്ഷ്മീദേവി സ്വന്തം ആഭ്യുപസാനത്തിൽ ഭഗവാന്റെ മുമ്പിൽചെല്ലു തുഞ്ചയ ചിന്തയുണ്ടാകാൻ ഒരു സദിത നടത്തിച്ചു. സദിത കഴിഞ്ഞിട്ടു തുഞ്ചയവിനു വളരെ സമ്മാനങ്ങളു

* സി. വി. ശാമുദനോർ ഭാഷാഭാരതം ചെയ്തിട്ടുള്ള അതുതരമായൊന്നു കഥയിൽ അതിമുതൽ നൂറു വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളെ നോക്കുക.

-ഉള്ളൂവ് കൊടുത്തു മാനിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സദരിനു നാരദമഹർഷിയെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായില്ല എന്നുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹം സ്വയംഭവ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഭാരപാലകന്മാർ ദേവിയുടെ കല്പനകൂടാതെ കടക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ കുറെ അപമാനിച്ചു തിരിയെ അയച്ചു. നാരദമഹർഷിക്ക് അസൂയ വളരെ കലശലായി ക്രോധത്തോടും വ്യസനത്തോടുംകൂടി ഭഗവാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പല ആചാരവികല്പം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭഗവാൻ നാരദമഹർഷിയെ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി. നാരദനും തുഞ്ചുതയോളം കോപിപ്പില്ല എന്നും, അതിനാൽ ഇനി അനേകകാലം പലതടയും അടുക്കൽ പോയി സംഗീതമദ്യസിദ്ധി ന്റെ ശേഷം ഭട്ടക്കും താൻ ശ്രീകൃഷ്ണനായി ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു തന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അന്നുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തുഞ്ചുതവിടനോടു തുല്യനാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും, മാനം സമാധാനവാക്കുകളെല്ലാം പറഞ്ഞുമേൽ അഭ്യാസത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന വഴികളെ എല്ലാം ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു നാരദമഹർഷി ഭക്തിപുരസ്കാരം ഭഗവാന്റെ ഉപദേശത്തെ വാങ്ങി അനേകകാലം പലതടയും അടുക്കൽ ചെന്നു സംഗീതമദ്യസിദ്ധി. അതിനിടയ്ക്ക് ഒരിക്കൽ താനിപ്പോൾ തുഞ്ചുതവിടനോടു തുല്യനായി എന്നു വിചാരിച്ചു മത്സരിക്കുവാനായി തുഞ്ചുതവിന്റെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ അനേകം പേർ അംഗദേശം വന്നു കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. നാരദമഹർഷി അവരോടു വർത്തമാനം ചോദിച്ചപ്പോൾ തങ്ങൾ രാഗങ്ങളും രാഗണികളുമാണെന്നും, നാരദന്റെ വീണാപ്രയോഗം കൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ അംഗങ്ങളുടെ ഭംഗം വന്നിട്ടുള്ളതെന്നും, എന്നാൽ അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ തുഞ്ചുതവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീണാപ്രയോഗം കൊണ്ട് എല്ലാം നേരെയായുക പതിവുവെന്നുമാണ് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞത്. നാരദമഹർഷി വളരെ കുണ്ഠിതത്തോടുകൂടി മടങ്ങിപ്പോന്നു പിന്നെയും അനേകകാലം അഭ്യാസം ചെയ്തു. പിന്നെ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചപ്പോൾ

രിച്ചു പോകുകയിൽ പതിമൂന്നോളം സുഖമായിരിക്കുന്നു. കാലത്തു നാരദമഹർഷി അവിടെ ചെന്നു പണ്ടു ഭഗവാന്റെ ഉദിച്ചയുറ്റത്തുനിന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. എന്തിനധികം വിസ്മരിക്കുന്നു. പിടന്നയും അനവധികാലം ഭഗവാൻ അൻപതു മാസത്തെക്കൊണ്ടും മഹർഷിയെ വേണ്ടപോലെ സംഗീതമുപദേശിച്ചു. ഇത്രകാലം അഭ്യസിച്ചിട്ടും സ്വരത്താനം നല്ല പോലെ വന്നിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു അശ്വിനീദേവി ആ കാഴ്ചയിൽ വളരെ നിഷ്ഠുർയ്ക്കായി. എല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഭഗവാൻതന്നെ നേരിട്ടുപിടിച്ചു. ഭഗവാന്റെ ഉപദേശം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ നാരദമഹർഷിക്കു തത്ത്വം വെളിപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അസുമാദിദുർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പറപാന്നു. തുഞ്ചയവിന്റെ നേരെയുള്ള മത്സരബുദ്ധിയും പോയി. നാരദമഹർഷി പരമാനന്ദത്തിൽ മുങ്ങുകയുംചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം നാരദമഹർഷി ഭഗവാൻ സ്മാരകങ്ങളെ പാടുകയും വീണയിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നാനാവേദങ്ങളിലും യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിച്ചു.

ഈ കഥയുടെ സാരാംശം നിരൂപിക്കുക. ശ്രീനാരദമഹർഷി മഹാ ജ്ഞാനിയും തപസ്വിയും പരമഭക്തനാണ്. പണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം നല്ല പാട്ടുകാരനും വീണപാടുന്നയാളുമായിരുന്നുവെന്നതും പ്രസിദ്ധമാണ്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം നാദത്തിന്റെ പരമസൂക്ഷ്മം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും, അതിനാൽ ഉൽകൃഷ്ടഭക്തിയാടുകൂടി താൻ ആരെയൊന്നുപോലിച്ചിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ മറ്റൊരുവസ്ഥയാണ് സാക്ഷാൽ നാദബ്രഹ്മം എന്നു തത്ത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും, ആണ് മേൽ പറഞ്ഞ കഥയിൽ നിന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ളത്. അതു ഹേതുവായിട്ടാണ് സംഗീതവിഷയമായിട്ടുള്ള മത്സരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ തോന്നുവാപിടുകയായത്. ഗാനത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ കേവലം ഭക്തികൊണ്ടുമാത്രം ആവന്റെ അന്തഃകരണം, പ്രേമസ്വരൂപനായും ആനന്ദസ്വരൂപനായുമിരിക്കുന്ന ഭഗവാനെന്റെ ഏറ്റുപാറ്റുള്ള വശ്യത്തിന്നു യോഗ്യമാകാവുന്ന പരമതുല്യമായി ഉ

വിടുന്നതു പ്രയാസമേകുന്നുവെന്നുകൂടി അതിൽനിന്നുഹി
ഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുതർക്കമാണെന്നതിൽ മേൽപറ
ഞ്ഞകഥയെ വിസ്മരിക്കുന്നതാഗം വായിക്കുമ്പോൾ അതു
സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. അനവധികാലം അഭ്യസിച്ചിട്ടും
പാർമേഹെഷിക്കു സ്വരജ്ഞാനം വന്നിട്ടില്ല എന്നുപറഞ്ഞ
തീർപ്പാർക്കംഗീതക്കാർ ധിമാരിക്കുന്ന സ്വരജ്ഞാനമാ
ണ് എന്നു ധരിക്കുവാൻ പാടില്ല. പ്രേമസ്വരൂപനായ ഭ
ഗവദ്ഗുരുവർണ്ണനാകാത്ത ഭഗവായ നാദബ്രഹ്മതന്നെ സ്വ
ധമായിട്ടുള്ള വിവിധശബ്ദങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്നുവെന്നും,
സർവ്വശബ്ദങ്ങളിലും അനുസ്മരണമായി നിൽക്കുന്ന ആനന്ദ
സ്വരൂപമായ നാദബ്രഹ്മം സ്വരങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെ
ടുന്ന ധ്വനിവിശേഷങ്ങളിൽ—അവ സ്വതഃ ഏവ ആനന്ദ
ജനകങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനാൽ—അധികം പ്രകാശിക്കുന്നു
വെന്നും, മേൽപറ സ്വരങ്ങളിൽത്തന്നെ ഇരുകൾ വ്യത്യാസ
മുണ്ടാകുകയാണു് പ്രകാശിക്കുന്നതെന്നും, ആ വക സ്വര
ങ്ങൾക്കിന്നിന്നരസങ്ങളാണുള്ളതെന്നും, ഇന്നിന്നചിത്തവൃ
ത്തികളെയാണു് അവ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, അതി
നാൽ ഇന്നിന്നവിധമാണു് അവ ആനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്ക
ുന്നതെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള സ്വരങ്ങളുടെ വിന്യാസം കൊ
ണ്ടു് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രാഗങ്ങൾക്കു പ്രധാനമായിട്ടിന്നിന്ന
രസങ്ങളാണെന്നും, ഇന്നിന്ന ചിത്തവൃത്തികളെയാണു്
അവ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, ഇന്നപ്രകാരമാണു് അവ
വിവിധചിത്തവൃത്തികളെ സമ്പന്നരിച്ചു മാർദ്വപ്പെടുത്തി ആ
നന്ദാകാരങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നും, അപ്രകാരമുള്ള രാഗങ്ങ
ളിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഇന്നപ്രകാ
രമാണു് നാദോപോസനയെ ചെയ്തു നാദബ്രഹ്മാകാരത
മെ—പരിപൂർണ്ണാനന്ദത്തെ—പ്രാപിക്കുന്നതെന്നും, മേൽപ
റുള്ള സൂക്ഷ്മതപണ്ടാളു നാദമേഹെഷി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിര
ുന്നില്ല എന്നു മാത്രമേ നമുക്കിതിൽനിന്നു ധരിക്കുവാൻ പാ
ടുള്ളു. ഇങ്ങിനെ സ്വരങ്ങളുടേയും രാഗങ്ങളുടേയും സൂക്ഷ്മം ഗ്ര
ഹിക്കാതെ അവയെ പ്രയാഗിച്ചപ്പോൾ അവയ്ക്കു് അംഗം
ഹവണുവെന്നു പറഞ്ഞതും അപ്പോൾ യുക്തം തന്നെയായി

രിക്കുന്നു. അതറിയുകയാലാണ് കരുണാവിധിയായിരിക്കുന്ന ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണൻ തന്റെ ഭക്തന്മാർ തലമുഴുവനായ അജ്ഞാനത്തെക്കുളഞ്ഞു പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു തോന്നിയത്. എന്നാൽ തത്സമയം നാരദമഹർഷി അതിന്നധികാരിയല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പിന്നെയും അനേകകാലം സംഗീതമദ്യസ്വ്യാനാമി ഭഗവാനുദ്ദഹത്തോടുകൂടിയൊരു ഓടക്കും അതിന്നധികാരിയായി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഭഗവാൻതന്നെ പരമാത്മാത്തെ ഉപദേശിച്ചു. ഉത്തരകുളത്തിൽ നാരദമഹർഷിയുടെ മേന്മയെപ്പറ്റി നശിച്ചു. അദ്ദേഹം പൂണ്ണാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. *

ഈ വിഷയത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു സംഗതി കൂടി പറയാനുണ്ട്. 'ഒരോ രാഗങ്ങളും ഗ്രന്ഥാരാദി രസങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഭാഷയായിട്ടിരിക്കെ ആ വക രാഗങ്ങളിൽതന്നെ ഭക്തന്മാർ കീർത്തനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. അതസംബന്ധമല്ലേ?' എന്നൊരു ചോദ്യം കൊണ്ടുവരുവാറുണ്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു സമാധാനം പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു സംഗതി മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മോക്ഷത്തിൽ സ്നേഹംതന്നെ പലവിധമായി പ്രകാശിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. സ്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള അനുരാഗം, പുത്രപാപവും, സോദരീസോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം, സഖ്യം, ഗുരുഭക്തി, ദാസ്യം, എന്നിങ്ങിനെ ചെറുകിടമായിട്ടുള്ള സ്നേഹംതന്നെ പലവിധമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരത്തമഭക്തൻ ആ വക സ്നേഹങ്ങളെല്ലാം സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരിപൂണ്ണസ്നേഹത്തിന്റെ പലവിധരൂപങ്ങളായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതിനാൽ ഈ ഉഷ്ണിദയോടുകൂടി ഭക്തൻ ആവക സ്നേഹങ്ങളെത്തന്നെ സ്വീകരിച്ച് അതാത വസ്ഥകളിൽ നിന്ന് ഈശ്വരഭജനത്തെ ചെയ്യുന്നു. അ

* ഗാനരൂപേണ ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുള്ള രാധാത്തയ്യത്തേപ്പറ്റി അത്തരമാലയണത്തിൽ നൂറു ഭക്തൻ നൂറു വരെയുള്ള രാഗങ്ങളിൽ വിശദിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്.

പോലും അവ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. വിഷയികളായനമുടക ഭൃഷ്ടിയിൽ ശൃംഗാരസമാധിട്ടാതാനുന്നതു ഭക്തൻ ഈശ്വരാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു സ്വർത്തിവിശേഷമായിട്ടാണ് തോന്നുക. സങ്കല്പഭേദത്തെ അനുസരിച്ച് ഭക്തനെ ഉൽകൃഷ്ടമായും നീചമായും ഭവിക്കുന്നു. നാം സമാർത്ഥമായിട്ടാണ് ഭക്തനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്; സമാർത്ഥമായിട്ടാണ് പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്. സമാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം ഫലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും. അപ്പോൾ അതു സ്നേഹവുമാകയില്ല. പരമാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽ ഫലലാഭദ്രേശ്യം യാതൊന്നും പാടില്ല. സമാർത്ഥമായിട്ടു സ്നേഹിക്കുക എന്നതു നീചമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭക്തൻ സമാർത്ഥമായി യാതൊരു ഫലത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഭക്തൻ സ്നേഹാർത്ഥം മാത്രമാണ് ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്. ഈശ്വരസ്നേഹത്തിന്റെ സ്വർത്തിവിശേഷമായിട്ടാണ് ഭക്തൻ മേൽപറഞ്ഞ വിവിധസ്നേഹങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിഭവിക്കുന്നു. ക്രോധം മുതലായ ഇതരഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരംതന്നെ ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സമാർത്ഥമായിട്ട് എന്തെങ്കിലും ഫലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ക്രോധാദിവിത്തവൃത്തികളെ ഇതരജീവികളിൽ പ്രയാഗിച്ചാൽ അവ അനാർത്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭക്തൻ അവയെ എല്ലാം പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയാഗിക്കുന്നു. അവയെ എല്ലാം പ്രേമസമുദത്തിൽ കൊണ്ടു മൂക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവയിലുള്ള നീചതമെല്ലാം പോകുന്നു. അവ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിഭവിക്കുന്നു—പ്രേമാകാരം തന്നെയായി ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ ലൌകികന്മാരായ നമുക്കു ശൃംഗാരാഭിരസങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നതായ രംഗങ്ങളിൽ ഭക്തന്മാർ കീർത്തനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു യുക്തിഭഗവുമില്ല. ഇനിയത്തെ ഭാഗംകൊണ്ട് ഈ സംഗതി കുറേക്കൂടി സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

ഇനി നാട്ടുവിദ്യയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭക്തശാസ്ത്രത്തിന്നും ഭക്തിക്കും എന്തൊരു സംബന്ധമാണുള്ളത്, എ

നാം നാട്ടുവിദ്യയുടെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം എപ്രകാരമാണ് മക്കൾ സാധനമായി ഭവിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിഷയത്തെ നിരൂപിക്കുക.

നാട്ടുവിദ്യ സംഗീതത്തോടു വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്നതാകുന്നു. രണ്ടിന്റെയും ധർമ്മം ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. രണ്ടും, കൂട്ടിപ്പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ചിത്തവൃത്തികളുടെ ഭാഷയാകുന്നു. നാട്ടുശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് അന്തഃകരണവൃത്തികളെ എല്ലാം പരിശോധിച്ച് അവയിൽനിന്നു നമുക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെ അനുസരിച്ച് അവയിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവയെ സാമാന്യന ശ്രദ്ധാർഹിനവരസങ്ങളായി വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ളവയെ മറ്റുവൃത്തികളെന്നു സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളായും വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളിൽത്തന്നെ അവനന്തരമായി അനേകം മഹാസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ചിത്തവൃത്തികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഇത്രമാത്രമേ എടുത്തിട്ടുള്ളൂ. നവരസങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്നു സ്ഥായിയായിട്ടു നില്പാനുള്ള സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവയെ പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതരരസങ്ങൾ സ്ഥായിയായിട്ടു നിൽക്കാതെ മാറിമാറി സ്വർക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു സഞ്ചാരിഭാവങ്ങൾ എന്നും പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. നവരസങ്ങളിൽത്തന്നെ ഒന്നു സ്ഥായിയായിട്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ ഇതരരസങ്ങൾ അതിന്റെ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളായിട്ടു നിൽക്കുന്നു. അതാട്ടുകൂടി മറ്റുവൃത്തികളിൽപ്പെട്ടവയിൽ ചിലതും ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതാണ്. നാട്ടുശാസ്ത്രത്തിലെ രസങ്ങളുടെ സ്ഥാനമായിട്ടാണ് സംഗീതശാസ്ത്രത്തിലെ രാഗങ്ങളിരിക്കുന്നത്. അവ രണ്ടും ഒരുകാര്യത്തെത്തന്നെ നിവ്വഹിക്കുന്നു. വിവിധ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളോടുകൂടിച്ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ഥായിരസം എന്തൊരു ചിത്തവൃത്തിവീശേഷമെന്നതാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് അതിനത്തന്നെ ഒരു രാഗവും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. നവരസങ്ങളിൽ ഒന്നായ ലജ്ജ എന്ന രസം സ്ഥായിയായിട്ടും, ശ്രോധാദികളും മറ്റും സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളായിട്ടും, നിൽക്കുമ്പോൾ ഏകാന്തരമുണ്ടാകുകയാണ് ഒരു ചെന്നുപോകുന്നത്.

ആ അനുഭവം തന്നെ അതിന്നനുരൂപമായ ഒരു രംഗംമാവാം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു. ഒരു ചക്ഷുഃസ്രിയപോരണയാണ്, മറ്റൊരു ശ്രോത്രസ്രിയപോരണയാണ്, എന്ന വ്യത്യാസം മാത്രമുള്ളൂ.

രസശബ്ദത്തിന് ആനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് എന്താണത്? അതുപോലെതന്നെ ജനങ്ങളുടെ മിത്തത്തെ രണ്ടിപ്പിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ് രാഗം എന്ന പേര്. എന്നാൽ ശ്രോത്രം മുതലായ ചില രസങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് ആനന്ദദാകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത്. എന്തെന്നു കേൾക്കേണ്ട. അനുഭവംകൊണ്ടാണ് അവ ആനന്ദജനകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത് എന്നാണ് നാട്യശാസ്ത്രകാരന്റെ അതിന്നുള്ള സമാധാനം. ശ്രോത്രം, ദൃഷ്ടം, മുതലായ അവങ്ങളെ ഒരുപൻ തന്നിൽനിന്നും മറ്റൊരുവനിൽനിന്നും അനുഭവിക്കുമ്പോൾ അവന്ന് അവയിൽ രസമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ അവയെ അനുഭവിച്ചുപോലെ മറ്റൊരുവൻ നമിക്കുമ്പോൾ അവ രസമായി ഭവിക്കുന്നു. ഒരുപൻ നമ്മുടെ നേരെ ശ്രോത്രത്തെ വാസ്തവമായി കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് അതുതൊണ്ടു രസമുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ അവൻ അതു നമിക്കുകയാണ് എന്ന് ആദ്യം അറിഞ്ഞിട്ട് അവന്റെ നാട്യത്തിൽ മനസ്സിക്കത്തുമ്പോൾ അതു വാസ്തവമാണെന്നപോലെ തോന്നുമെങ്കിലും രസമായിത്തന്നെ തോന്നുന്നു. അതിനാൽ നവരസങ്ങൾക്കും ആനന്ദജനകതയും അനുഭവംകൊണ്ടാണ് എന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. രസങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഇവിടെ നാട്യശാസ്ത്രകാരന്റെ ഭാഷയിൽ ഭക്തി എന്നത് എന്താണെന്നു നിരൂപിക്കുക. ഭക്തി എന്നത് അഹിംസപരമായ പ്രേമസ്വരൂപമായ ഈശ്വരനിലുള്ള പരയായിരിക്കുന്ന അനുഭവത്തെപ്പറ്റി ഉൽകൃഷ്ടമായ ആനന്ദത്തെ—പരമാനന്ദത്തെ—ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ഒരു രസവിശേഷമാകുന്നു. അതു നവരസങ്ങളെയും അതികൃമിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു രസമാകുന്നു. ഭക്തിന്റെ പ്രേമസ്വരൂപമായ ഈശ്വരൻതന്നെ രസസ്വരൂപമായിരിക്കുന്നു—ആനന്ദസ്വരൂപമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേ

ഹംതന്നെയാണ് സർവ്വത്ര പ്രാപിച്ചതോണ്ടു പരിപൂർണ്ണരസമായിട്ടുളളിരിക്കുന്നത്. അപ്രകാരം പരിപൂർണ്ണമായിട്ടിരിക്കുന്ന രസമാണ് യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ള രസം. അതു വിഭാഗമോ ഗ്രവ്യമല്ല. ശ്രോധാദിനവരസങ്ങളും സഞ്ചരിക്കാവങ്ങളായിട്ടുള്ളവയും പരിപൂർണ്ണരസസമുദ്രത്തിന്റെ തിരശാലകൾ എന്നുപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. ശ്രോധാദി ഉപാധികളിൽ പരമാർത്ഥമായ രസം അനുസ്യുതമായിരിക്കുന്നതിനാലാണ് അവയും ആനന്ദജനകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത്. അവയിൽ സത്യബുദ്ധിമില്ലാത്തവർക്കു അവയിൽ അനുസ്യുതമായിട്ടിരിക്കുന്ന പരമാർത്ഥരസം സ്വരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് അവ ആനന്ദജനകങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഭക്തൻ നവരസങ്ങളെ ഓരോന്നിനേയും പ്രേമ സ്വരൂപനായ ഈശ്വരനെ—രസസമുദ്രത്തെ—മുഴുവനാക്കി പ്രായോഗിക്കുന്നു. അവ ഓരോന്നായി അതിൽ മധ്യത്തെ പ്രപിച്ചു ഒട്ടും ഭക്തന്റെ അന്തർഭാവം രസമയമായിത്തീരുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലം രസമയമായിക്കൊണ്ടു—ആനന്ദമയമായിക്കൊണ്ടു. അപ്പോൾ സാക്ഷാത്കാരിയായ ശ്രോധാദികളും ഭക്തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആനന്ദജനകങ്ങളായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ചൈതന്യം നാശം നാശവിദ്യ എന്നുപോലെയാണ് ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലവും തോന്നുന്നത്. ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സത്യബുദ്ധിയില്ല. ചൈതന്യം നാശം നാശവിദ്യ എന്നുപോലെയാണ് ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലവും തോന്നുന്നത്. ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സത്യബുദ്ധിയില്ല. ചൈതന്യം നാശം നാശവിദ്യ എന്നുപോലെയാണ് ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലവും തോന്നുന്നത്. ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സത്യബുദ്ധിയില്ല. ചൈതന്യം നാശം നാശവിദ്യ എന്നുപോലെയാണ് ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലവും തോന്നുന്നത്. ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സത്യബുദ്ധിയില്ല. ചൈതന്യം നാശം നാശവിദ്യ എന്നുപോലെയാണ് ഭക്തൻ പ്രപഞ്ചമാസകലവും തോന്നുന്നത്.

നാട്ടുവിദ്യ അട്ടുരിച്ചിട്ടുള്ള മിക്കപേരും ഈ തത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ അവർക്കു് അതു മുക്തിസാധനമായി ഭവിക്കുന്നില്ല. അതു ഹേതുവായിട്ട് അവരും സംഗീതവിഭാഗത്തുള്ളവരും മദമാസയ്ക്കുംദികളോടുകൂടി സംസാരസാഗരത്തിൽത്തന്നെ കിടന്നു മുങ്ങുന്നു.

സംഗീതരുകാണു, നാട്ടുവിദ്യരുകാണും യാതൊന്നിനെയുമാണ് സാധിക്കുന്നത് അതിരായത്തന്നെ ചിത്രമെഴുത്ത് എന്ന വിദ്യാകാണ്ടു് സാധിക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ യഥാർത്ഥത്തായും മുക്തിസാധനമായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നു. പക്ഷെ ചിത്രമെഴുത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ നമുക്കു ഇടയിലുള്ളവർക്കു് കുറെ കഷ്ടിമാകയാൽ അതങ്ങിനെയാണ് മുക്തിസാധനമായി ഭവിക്കുക എന്നതിനെപ്പറ്റി കുറെ അധികം വിവരിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. വിസ്മയത്താൽ അതിന്നിപ്പോൾ തുറിയുന്നില്ല.

ഇനി ഭക്തിയെ ശാസ്ത്രരീതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ഥിപ്രമേയ്ക്കി ഭക്തിയെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയുന്നത് എന്നു സംക്ഷേപമായി മനസ്സിലാക്കുവാനുസാഹിക്കുക:— അദ്വൈതത്തിന്റെ ഭക്തിമീമാംസ എന്ന സൂത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യത്തെ 'അഥാഭക്താ ഭക്തിഭിജ്ഞാസാ' എന്നൊരു സൂത്രം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ 'അഥ' ശബ്ദത്തിന്നു വ്യാസ മഹർഷിയുടെ വേദാന്തസൂത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ ആദ്യത്തെ സൂത്രത്തിലുള്ള 'അഥ' ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥമല്ല. മഹാഭൂതം, മഹാപാപിയും, കുരുക്കനും, മുക്കന്തനും, സ്ത്രീയും, പുരുഷനും, എല്ലാവരും ഭക്തിമാർഗ്ഗമായി മോക്ഷത്തിന്നധികാരികളാകുന്നുവെന്നുള്ള അർത്ഥമാണിത് ഇവിടെ 'അഥ' ശബ്ദം കൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 'അതഃ' ശബ്ദം കാർണാത സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ സൂത്രത്തിന്റെ ആകുപ്പാടെയുള്ള അർത്ഥമെന്തെന്നാൽ, ഭക്തിമാർഗ്ഗം മോക്ഷപ്രാപ്തിക്ക് എല്ലാവരും അധികാരികളാണെന്നിപ്പോൾ വളരെ പേർ ആ കാഴ്ചത്തിൽ സംശയഗ്രസ്തന്മാരായിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി നിരൂപിക്കുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നു

കുന്നു. ഭക്തി എന്നുവെച്ചാൽ ഈശ്വരകൾ പരയായിരിക്കുന്ന അനുരക്തിമാകുന്നു. ഈശ്വരകൾ പരാനുരക്തിയോടുകൂടി താദേകശാണനായിട്ടുള്ളവനുള്ള ഫലം ദേവജന്മമാകുന്നു. 'തത്സാമൃതതപഃ ഫലമുപലിശ്വരേ' (പുരാനാദേശ്വരപരിഷത്ത്) എന്ന ശ്രുതിവാക്യവും, 'തന്നിഷ്ടസ്യ മോക്ഷഃ' എന്ന വേദാന്തസൂത്രവും, അതിന്നു പ്രമാണമാകുന്നു. ഭക്തി എന്നത് ജ്ഞാനമാകുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ദേവജിജ്ഞാസന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ ഭക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഭക്തി ദേവജ്ഞാത്തിന്റെ വിപരീതമാകുന്നു. ജ്ഞാനം ദേവജ്ഞാത്തിന്റെ വിപരീതമല്ലതാനും. അതിന്നുപുറമെ, ഭക്തി എന്നതു രസമാകുന്നുവെന്നു പറയുന്നു. 'രസം ഹൃദ്യമാം ലബ്ധപാനീ ഭവതി' (ഭക്തത്തിരീയാപരിഷത്ത്) എന്ന ശ്രുതിവാക്യംതന്നെ ഇതിന്നു പ്രമാണം. അല്ലാതെ ജ്ഞാനം എന്നത്മാത്രമല്ല സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദമല്ല ഭക്തിയെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഭക്തി എന്നതു ജ്ഞാനമല്ല എന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഭക്തി ഒരുവാന ഈശ്വരകൂടലക് അനന്യരസന ആകു്കിക്കുന്നു. അവന്നു യാതൊരു പ്രയത്നവും വേണ്ട. എന്നാൽ ജ്ഞാനമങ്ങിരുന്നല്ല. പുരുഷപ്രയത്നാനുകാഞ്ച ജ്ഞാനം വാഗ്ദിക്കുകയുള്ളൂ. സ്റ്റേഫറത്തിന്ന് ഇത്രത്തോളമാണ് ശക്തി എന്ന് ആർക്കും പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതന്നുഭിമുഖീകരണമാകുന്നു. ചൈതന്യകാലം വാസ്തവകാലം ഒരു പാർ സ്റ്റേഫറിക്കെന്നുവെങ്കിൽ ആ വക വാസ്തവകാലംതന്നെ അവസാനത്തോടുകൂടിയവയാകയാൽ അവന്റെ സ്റ്റേഫറവും അവസാനത്തോടുകൂടിയതായി ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്താഹിനനായും സർവ്വപ്രാപിയാമുഖിരിക്കുന്ന ഈശ്വരനിലാണ് ഒരുവൻ സ്റ്റേഫറത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവന്റെ സ്റ്റേഫറവും അവസാനമില്ലാത്തതായി ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭക്തിയുടെ ഫലം അവസാനമില്ലാത്തതാകുന്നു. പിന്നെ, ജ്ഞാനം ഭക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുമായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ ജ്ഞാനം ഭക്തിയായുകയില്ല. ജ്ഞാനം കൂടാതെയും ഭക്തി കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ ജ്ഞാനത്തിന്നും ഭക്തിയ്ക്കും കാര്യകാരണ സംബന്ധവുമില്ല. ഭ

കുതി ഇതരമാക്കമാറ്റങ്ങളേക്കാൾ അധികം ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവയെല്ലാം ഭക്തി ആവശ്യമാകുന്നു. ശ്രുതിപ്രമാണങ്ങൾക്കു ഭക്തി ജ്ഞാനത്തോടൊരം ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ, 'സ വാ ഏഷ ഏവം പശ്യന്നവം മനശഃ ഏവം വിജാനന്നാത്മരതിരാത്മശ്രീഡ ആത്മമിഹ ആത്മാനന്ദഃ സ്വരാഡ് ഭവതി-ഏവൻ ആത്മാവിഹ ഇപ്രകാരം കാണുകയും, വിചാരിക്കുകയും, അറിയുകയും, ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ ആത്മരതനായി ഭവിക്കുന്നു; ആത്മശ്രീഡനായി ഭവിക്കുന്നു; ആത്മമിഹനായും, ആത്മാനന്ദനായും, സ്വരാട്ടായും—സ്വയമേവ പ്രകാശിക്കുന്നവനായും—ഭവിക്കുന്നു.' (പ്ലാനദോഗ്രഹനിഷ്ഠത്) എന്ന ശ്രുതിയിൽ പ്രമാണിച്ചിരിക്കുന്ന 'രതി'ശബ്ദം ഭക്തിയാകുന്നു. കാണുക, ഗ്രഹിക്കുക, അറിയുക, എന്നിവ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് രതിശബ്ദം പ്രമാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആത്മഭാവം, ആത്മമനസ്സും, ആത്മജ്ഞാനം, ആത്മരതി ഇങ്ങിനെ മേൽപ്പട്ടമൽ അധികമായി ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരൊരപരത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടാണ് ഒട്ടകം സ്വരാട്ടായി ഭവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ജ്ഞാനത്തോടൊരം ശ്രേഷ്ഠമാണ് രതി, അല്ലെങ്കിൽ ഭക്തി, എന്നതു ശ്രുതികൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. എന്താൽ ജ്ഞാനം അവശ്യം ഭക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ജ്ഞാനം ഭേദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമെന്ന ജ്ഞാനം കൂടാതെയും ഭക്തി കാണാപ്പെടുന്നുണ്ട്. നിത്യനായും പ്രേമസമുപനായും ആനന്ദസമുപനായുമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ ഭക്തവനിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കുന്നതുകിൽ ആദ്യംതന്നെ അവന്റെ അനന്തകരണം പരിശുദ്ധമായി ഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ ഭക്തിയെപ്പോലെയിട്ടു വേണ്ടത് ജ്ഞാനമല്ല, അനന്തകരണത്തുപോലെയെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ഭഗവൽഗീതയിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു.

“തത്ത്വബദ്ധയസ്മദാത്മാനസ്മന്നിഷ്ഠാസ്മൽപരായണാഗ്രഹ്യപുനരാവൃത്തിജ്ഞാനനിർഭൂതകത്ഥശഃ.”

(അ. ൫. ശ്ലോ. ൧൭)

ഗോപിധർ ജ്ഞാനരഹിതകളായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും 'അവർ പരമഭക്തകളായിരുന്നു. ബുദ്ധി എത്രതന്നെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടാലും ഇതര അന്തഃകരണവൃത്തികളിലുള്ള മാമിന്യങ്ങളെല്ലാം പോയി അവ പരിശുദ്ധമായി ഭവിക്കാതെ ഭക്തി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.' ഈശ്വരൻ പിതാവിന്റെ നിലയിലും, പുത്രന്റെ നിലയിലും, സഖാവിന്റെ നിലയിലും, യജമാനന്റെ നിലയിലും, ഭർത്താവിന്റെ നിലയിലും, ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു. ഭഗവൽഗീതയെത്തന്നെ ഇതിനും പ്രമാണമായിട്ടെടുക്കാം. അതിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

“പിതാവ പുത്രസ്ത സഖാവ സമുദഃ പ്രിയഃ യാഹ്നസി ദേവ സേവയം”

എന്നാൽ, ഭക്തരും മാമഭിജ്ഞാതിയാവാൻ യശോസ്തിതത്ത്വം

തദതര മാം തത്ത്വം ദാതാ ദത്താപാ വിശദത തദനന്തരം.

(അ. ചുവ. ശ്ലോ. ൩൩)

അർത്ഥം. “ഭക്തികൊണ്ട് ഒരുവൻ, ഞാനാവാഞ്ഞാണെന്നും, എന്റെ തത്വമെന്താണെന്നും, പിന്നെയും പൂണ്ണമായി അറിയുന്നു. ഇങ്ങിനെ എന്റെ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവൻ എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു”. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ഭക്തികൊണ്ട് എന്നെ അറിയുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഭക്തി ജ്ഞാനസാധനമാണ് എന്നു ശങ്കിച്ചാക്കാം. അതിനവകാശമില്ല. എന്തെന്നാൽ ‘അഭിജ്ഞാതി’ എന്ന പദത്തിലെ ‘അഭി’ എന്ന ഉപസർഗ്ഗം കൊണ്ട് ആ ദോഷം നീങ്ങുന്നു. എന്നെ ആദ്യം അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഭക്തികൊണ്ട് പിന്നെയും പൂണ്ണമായി അറിയുന്നുവെന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. ആദ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവിനെ പിടന്നയും പൂർത്തിയാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ് അഭിജ്ഞാനം. നെല്പുറത്തിൽ ഉമിപായാലും അരിസകലമായിന്യങ്ങളും തീർന്നു ധവളമായിത്തീരണമെങ്കിൽ അതിനെ പിന്നെയും പലപ്രാവശ്യം കുത്തണമല്ലോ. ഇപ്രകാരം പലപ്രാവശ്യം കുത്തുക എന്നതാണ് ഭക്തി. ജ്ഞാ

രണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു വസ്തുവിനെപ്പറ്റി അറിയുകമാത്രമുള്ളതല്ല. ഒരു ജ്ഞാനത്തെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതു ഭക്തിയാകുന്നു. അറിയുന്നവാനെയും അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുവിനെയും—സ്നേഹിക്കുന്നവനെയും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുവിനെയും—ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതു ഭക്തിയാകുന്നു. അതിനാൽ ഗീതയിൽ ഉള്ള മേൽകാണിച്ച സ്നേഹംകൊണ്ടു ഭക്തി ജ്ഞാനസാധനമല്ല എന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട്. ഗീതയിൽത്തന്നെ 'ബ്രഹ്മഭൂതഃ പ്രസന്നാത്മാ ന ശോചതി ന കരംക്ഷതി, സമഃ സമുദ്യമഃ തേഷു മല്ലികതിഃ ലഭതേ പരം' എന്നു മേൽപറഞ്ഞ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉന്മീലനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്നേഹംകൊണ്ട് ഈ സംഗതി സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

അതിനാൽ ഭക്തിയാണ് മുക്തിക്കു സാക്ഷാൽ സാധനമായിരിക്കുന്നത് എന്നും, ജ്ഞാനത്തിന് അവാന്തരവ്യാപാരതം മാത്രമെ ഉള്ളൂ—ജ്ഞാനം ഭക്തിസിദ്ധിക്കു സാധനം മാത്രമായിട്ടു നിൽക്കുന്നുള്ളു—എന്നും ഇപ്പോൾ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഭക്തിയേയും ജ്ഞാനത്തെയും സമ്പന്നമാക്കുന്ന വികല്പം മേൽപറഞ്ഞ സഹൃദികളെക്കൊണ്ടു തീർന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ദേവന്മാരിലുള്ള ഭക്തി, മാതാപിതാക്കളിലുള്ള ഭക്തി, ഗുരുഭക്തി, എന്നിവയൊന്നും പ്രകൃതവിഷയമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരഭക്തിയോടു തുല്യമാകുന്നില്ല. അവയെല്ലാം വളരെ താഴെയാകുന്നു.

യോഗം ജ്ഞാനത്തിനും ഭക്തിക്കും സഹായമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. യോഗമെന്നതു ചിന്തത്തകാശ്യമാകുന്നു. സമാധിയും ഭക്തിയേക്കാൾ താഴെയാകുന്നു. എന്നാൽ 'ഈശ്വരപ്രണിധാനം'കൊണ്ടാണ് സമാധി സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ശരിതന്നെ. പക്ഷെ 'പ്രണിധാനം' ശബ്ദത്തിന്നു സാക്ഷാത്കാരികളെന്ന ഭക്തി എന്നർത്ഥമേയുള്ളുവെന്ന് പാടില്ല. 'ഓ' ഭാകാരാന്തത്തെ ജപിക്കുകയും, തദർത്ഥചിന്തനം ചെയ്യുകയുമാണ് പ്രണിധാനം. അതുകൊണ്ടു സമാധി സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയുള്ള സമാധിതന്നെ ഭക്തിസിദ്ധിക്കു സഹായമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതു രാജസാധനം മാത്രമായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

രാഗതപം ഹേതുവായിട്ടു ഭക്തി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നൊരു പൂർവ്വപക്ഷം കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇതിന്നു പ്രമാണമായി 'അവിദ്യാ സ്തിതാ രാഗഭോഷാദിവിഭവശാഃ ശ്ലേശാഃ' എന്ന പതഞ്ജലീസൂത്രത്തെയുടമടത്തു കാണിക്കുന്നു. അതു ശരിയല്ല, എന്നെന്നാൽ ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരങ്കൽ— പരിശുദ്ധമായിരിക്കുന്ന സകലത്തിന്നുമുള്ളത്തിസ്ഥാനവും പ്രേമാസ്സദേവ്യമായ ഈശ്വരങ്കൽ—പരയായിരിക്കുന്ന അനുരക്തിയാകുന്നു. ഒരു പദേതം സ്വയമേവ നല്ലതാചീത്തയോ ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഇതരപദേതം സംബന്ധംകൊണ്ട് ഒന്നുതന്നെ നല്ലതും ചീത്തയുമായി ഭവിക്കുന്നു. സഖ്യം ചീത്തയാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ദുഷ്ടനങ്ങളായിട്ടുള്ള സഖ്യം ചീത്തതന്നെ. നേരെ മരിച്ചു സഞ്ജനങ്ങളായിട്ടുള്ള സഖ്യം സ്വഹണീയവുമാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ പാല് ഇതരപദേതം സംബന്ധത്തെ അനുസരിച്ചു വിഷയമായും അമൃതമായും ഭവിക്കുന്നു. ചൈതന്യമായ വിഷയങ്ങളിലുള്ള അനുരക്തിയെന്നാണ് യോഗസൂത്രകാരൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്; ഈശ്വരങ്കലുള്ള അനുരക്തിയെന്നല്ല. അതിനാൽ രാഗതപം ഹേതുവായിട്ടുമാത്രം ഭക്തി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നു പറയുന്നതിന് അസംബന്ധമാകുന്നു.

ഭക്തി കർമ്മത്തിനക്കാരും, ജ്ഞാനത്തിനേക്കാരും, യോഗത്തിനേക്കാരും, ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു.

തപസചിട്ടാധികോ യോഗീ ജ്ഞാനിദ്വയാപി മതേധികഃ കർമ്മിത്യധാധികോ യോഗീ തന്യോദ്യോഗീ ഭവാജ്ഞന. യോഗീനാമപി സർവ്വേഷാം മൽഗതേനാനന്തരജ്ഞാനം ശ്രദ്ധാവാൻ ഭജതേ യോ മാം സ മേ യുക്തതമോ മതഃ.

എന്നു ഭഗവൽഗീതയിൽ പറയുന്നു. കർമ്മവും ജ്ഞാനവും യോഗവും പരമാവധിവരെ മാത്രമേ കൊണ്ടുപോകുന്നുള്ളൂ. തൽപ്രാപ്തിക്കു ഭക്തികൂടാതെ കഴിയുന്നതല്ല. ഭക്തിക്കുള്ള ഈ ശ്രേഷ്ഠതമതപം ഗീത ഫലാമദ്വയായത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനും അജ്ഞാനം തമ്മിലുള്ള സംവാദംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

ഭക്തി എന്നതു ശ്രദ്ധയല്ല. ഏറുന്നതാൽ ശ്രദ്ധ സാധാരണയാകുന്നു. ശ്രദ്ധ ഭക്തിക്കു സഹായമായിരിക്കുന്നതല്ലാതെ അതു ഭക്തിയാവുകയില്ല. 'ശ്രദ്ധാവാൻ ഭക്തനായോ മോ സ മേ യുക്തനായോ മതഃ' (ഭ ഗീ) എന്ന ഭിക്ഷിൽ ശ്രദ്ധ ഭക്തിസാധനമാകിട്ടാണ് പറയപ്പെടുന്നത്.

ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ വേദാന്തസൂത്രങ്ങളും ഭക്തിമീമാംസതന്നയാകുന്നു. 'അഥാതോ ബ്രഹ്മഭിജ്ഞാസം' എന്ന സൂത്രാകെണ്ടു സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനം മന്ത്രമുണ്ടാകണമെന്നല്ല സൂത്രകാരന്റെ ഉദ്ദേശം. എന്തെന്നാൽ ആത്മാ സപത ഏവ സിദ്ധമാകുന്നു. അതല്ല കീൽ 'ഞാനില്ല' എന്നായിരിക്കും എല്ലായത്തേയും ബോധം. അതിന്നുപകരം 'ഞാനുണ്ട്' എന്നുതന്നെയാണ് എല്ലായത്തേയും തോന്നുന്നത്. ആത്മാ ഉണ്ട് എന്ന ജ്ഞാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ബ്രഹ്മസത്തയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ബ്രഹ്മമീമാംസ എന്നതു ഭക്തിമീമാംസതന്നയാകുന്നു. രണ്ടും കർമ്മകാണ്ഡാൽ പരമാണ് പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയുള്ള ശ്രവണം, തത്സ്മരണം, നിഭിഷ്യാസനം, എന്നിവയെ നിരന്തരമായി ശീലിച്ചാൽ മന്ത്രമേ ഈശ്വരകൽ പരാനുരക്തിരൂപമായ ഭക്തി സിദ്ധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. നെല്ലു കുത്തി ഉമിമാത്രം പോയാൽ പോര. പിന്നെയും പലപ്രാവശ്യം കുത്തിയാതെ അരി വെട്ടുത്തുവശാവുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ പരഭക്തി സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ മനസ്സിനെ സപ്പൂരം ഈശ്വരകൽത്തന്നെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പരഭക്തിയെ സിദ്ധിക്കുന്നതിന്ന് അനേകം സഹായങ്ങൾ ആവശ്യമാകുന്നു. ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഗുരുചികിത്സയും വിശ്വാസം വേണം; സദാചാരങ്ങളെ ശീലിക്കണം; പുണ്യകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യണം; പാപകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിക്കണം; ഭേദമത്തെയും മനസ്സിനെയും സ്വാധീനശക്തികളെയും വേണം.

സംസാരവന്ധത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തിക്കുന്നതിന്ന് ഈ

ശപരമാഹാരത്തിൽ മനസ്സിനെ സദാ ഉറപ്പിടക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്നു കാല്പമഹർഷി പറയുന്നു. ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവുമാണെന്നുകൊണ്ട് മനസ്സിനെ ആത്മാവിൽ ഉറപ്പിടക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്നു വ്യാസമഹർഷിയും പറയുന്നു. എന്നാൽ ശ്രുതിയുക്തികളെക്കൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ അതു രണ്ടുമാവശ്യമാകുന്നുവെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ലൌകികമായിട്ടുള്ള സ്നേഹവിശേഷങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം ലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുവോ അവയിൽനിന്ന് ഉത്തമഭക്തിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളും ഉറപ്പിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഉത്തമഭക്തിയുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ—സമ്മാനം, ബഹുമാനം, അദ്വേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ എടുത്തുനിൽക്കുവാൻ പ്രീതി, തലിടയാഗത്തിൽ വിരഹം, ഇതരവസ്തുക്കളിൽ ഉദാസീനഭാവം (വിചിക്ഷിത്വം), ഈശ്വരമഹിമയെ വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷം, അദ്വേഹത്തിന്നു വേണ്ടിയാണ് തന്റെ ജീവിതം എന്ന ഭാവം (തത്ത്വപ്രാണസ്ഥാനം), എല്ലാം അദ്വേഹത്തിന്റെയാണ് എന്ന വിചാരം (തദീമത), എല്ലാം ഈശ്വരമയമാണ് എന്ന ഭാവന (സർവ്വതത്ത്വം), അപ്രതികൂല്യം, എന്നിവയാകുന്നു.

ഈശ്വരന്റെ അവതാരങ്ങളിൽ ഭക്തി ചെയ്യുന്നതും പരമാത്മഭക്തിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈശ്വരന്റെ അവതാരങ്ങളുടെ തത്ത്വത്തെയും, പ്രയത്നത്തെയും, അറിയുന്നവൻ ജനനമരണമാകുന്ന സംസാരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. 'ജന്മകർമ്മ മേ വൈദ്യഭാവം മോ വേത്തി തത്ത്വരഹിതം' എന്നു ദേഹം പുറത്തു നെന്തി മാമേതി പാണ്ഡവ'എന്നു ഗീതയിൽ ഭഗവാൻ പറയുന്നു. ജീവികളെപ്പോലെ അദ്വേഹത്തിന്റെ അവതാരം കർമ്മധീനമായിരിക്കുന്നില്ല. ദുഃഖിതനായിരിക്കുന്ന ജീവികളിൽ കാരുണ്യം ഹേതുവാകിട്ട് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഭഗവാൻ സ്വമായാഭക്തിയെ വശീകരിച്ച് അവതാരം ചെയ്യുന്നത്.

ഭക്തിയെ എപ്രകാരമാണ് ശീലിക്കേണ്ടത് എന്നു ഭഗവൽഗീതൻമാർദ്വേയത്തിൽ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി പറയുന്നു.

യുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം പരഭക്തിക്കുള്ള സാധനങ്ങളാകുന്നു. അവയുടെ പരിശീലനംകൊണ്ട് അന്തഃകരണശുദ്ധി വരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം പരഭക്തിയായ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സർവ്വവും ഈശ്വരകൽ അർപ്പിക്കുന്നതു ബന്ധനീവൃത്തിക്കുള്ള ആദ്യത്തെ കല്പനയാകുന്നു. ഭക്തിയായ ശീലിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ധ്യാനത്തെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സിനെ വിടാതെ സർവ്വം ഈശ്വരകൽത്തന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിന്നാകുന്നു.

ഭക്തിക്കു ചേരുന്ന വിശേഷം കൂടിയുണ്ട്. ഈശ്വരനെത്തന്നെ സദാ ധ്യാനം ചെയ്യുന്നവനു പാപനീവൃത്തിക്കുട്ടെ ചേരാ വല്ലതിനുമകുട്ടെ തപസ്സുകുടിയൊ, വ്രതങ്ങളെയൊ, വിവിധ കർമ്മങ്ങളെയൊ ചെയ്യിട്ടാവശ്യമില്ല. അവന്റെ അന്തഃകരണത്തിൽ ചേരാ ഒന്നിന്നും സ്ഥലമില്ലാതായി ഭവിക്കുന്നു.

സർവ്വധർമ്മൻ പരിത്യജ്യ മാമേകം ശരണം വ്രജ
അഹം തഥാ സർവ്വപാപേഷ്ചാ മോക്ഷയീ. ധൃമി മാ ശുചഃ.

എന്നു ഭഗവദ്ഭക്ത്യം തന്നെയുണ്ട്.

മഹാ നീലനാഭകൂടി ഭക്തിയായ ശീലിക്കാവുന്നതാണ്. ഭക്തിയായ ശീലിക്കുന്നവന് ഈ ജന്മത്തിൽ പരഭക്തിയെ പ്രാപിപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതിലും അവൻ പിന്നെ ജന്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതല്ല. മരണംശേഷം ഈശ്വരസന്നിധാനത്തിൽചെന്ന് അവന്റെ ഭക്തി വൃണ്ണയായ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. മഹാനീലനാരണപാദമു മഹാ പാപികളും, സ്രീകൃഷ്ണദാസികളും, ഭക്തിക്കധികാരികളാണ് എന്നതിന്നു ഭഗവദ്ഭക്ത്യംതന്നെ പ്രമാണമാക്കിത്തീർത്തതായാണ്. ഉത്തമഭക്തി ഏകാന്തതാ ചരത്ത സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നതു 'സർവ്വധർമ്മൻ പരിത്യജ്യ മാമേകം ശരണം വ്രജ' എന്ന ഗീതാത്ഥം കൊണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാകുന്നു. പരഭക്തികൊണ്ട് എല്ലാവരും മുക്തനായി ഭവിക്കുന്നു. ഭക്തിക്കു മേലു പരം കൃതമാ

മേഖലയെന്തു സംഗമം? എന്നു ഭഗവാൻ ഗീതയിൽ പറയുന്നു *

ഇങ്ങിനെ പദവസ്ഥാനങ്ങളിലും നിന്നു ഭക്തിയായ പരിശോധിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇനി നാരദോപദേശപ്രകാരം വിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതും, വ്യാസമഹർഷിക്കു പരമശാസ്ത്രമായ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതുമായ ശ്രീമൽഭാഗവതപുരാണത്തിലെ കടമകൾ.

ഭാഗവതത്തിൽ മുക്തിസാധനമായിട്ടു ഭക്തിമാർഗ്ഗമാണ് പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിൽ ഭക്തിയുടെ ലക്ഷണം വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നു. പിന്നെ പലവിധത്തിലുള്ള പൂജാവിധികൾ, ഉപാസനാക്രമങ്ങൾ, സജ്ജന സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം എന്നിവയേയും, ഭഗവൽ കഥാശ്രവണം, നിരന്തരമായിട്ടുള്ള ഭഗവൽസ്മരണം, അഹിംസാദി ഉത്തമധർമ്മങ്ങളുടെ ആചരണം ഇത്യാദി അപശൃംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന സംഗതിയെയും, ഭക്തിസംബന്ധമായി അനേകം വേദാ വിഷയങ്ങളെയും, അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പിന്നെ ഉത്തമന്മാരായ ഭക്തന്മാരുടെ കഥകളെ പറയുന്നു. ശ്രീവൻ, പ്രജാപതി മുതലായ ബാലന്മാരും, വൃന്ദാവനത്തിലുള്ള ഗോപീജനങ്ങളും, ദുർവൃത്തന്മാരായ അജാമിളൻ മുതലായവരും, കഷ്ടം എന്ന ഒരു കൂനിയും, ദ്രൗപതിയിൽ അതിതൃപ്തയോടുകൂടിക്കിരുന്ന ഒരു പുഷ്പലിയും, പിന്നെയും അനേകം വിധത്തിലുള്ള അസംഖ്യം ജനങ്ങളും എപ്രകാരമാണ് പരമഭാഗവതന്മാരായി മുക്തിയെ പ്രാപിച്ചത് എന്ന കഥകളേയും വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ശ്രീവൻ,

* യദനന്ദമയേനർ ഹിം. ഐ. ബി. ഐ. ക., എന്ന ഒരു വിഭാഗം ശാസ്താരിച്ചുപുത്രങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്ത ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകത്തോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകം ശാസ്താരിച്ചിപ്രായത്തെ മേൽ പറഞ്ഞുപ്രകാരം ഐ. കേ. ജനറലിസ് എന്നീ ഒരു വളരെ സമാധാനമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

പ്രജ്ഞാദേവൻ മുതലായവർ പ്രപന്നഭാവത്താലും, ഗോപിമാർ ഭഗവാൻ തങ്ങളുടെ ഭർത്താവാണ് എന്ന ഭാവനയോടും, നന്ദഗോപർ വസുദേവർ മുതലായവർ പുത്രവാത്സല്യഭാവത്തോടും, അക്രൂരൻ ഉഭയവർ മുതലായവർ ദാസ്യഭാവത്തോടും, പരമഭക്തന്മാരും ജ്ഞാനികളുമായ നാരദപ്രഭുതികൾ ഗാന്തത്രപേണയും, അജ്ഞനൻ സഖ്യഭാവത്തോടും, കംസൻ മുതലായവർ ഭയമെന്ന ചിത്തവൃത്തിയേയും ശിശുപാലപ്രഭുതികൾ ക്രോധമെന്ന ചിത്തവൃത്തിയേയും പ്രേമാസ്സന്ദേഹം രസസ്വരൂപനുമായ ഈശ്വരനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയാഗിച്ചിട്ടും, കടാഃഗൻ മുതലായവർ സർവ്വധർമ്മങ്ങളെയുമുപേക്ഷിച്ച് അദ്വൈതത്തെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിച്ചിട്ടും—ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾ പലവിധ അവസ്ഥകളിൽനിന്നുകൊണ്ടു പലവിധ ഉപായങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് പരമകരുണിതനായ ഭഗവാങ്കൽ ഭക്തിയായ ഉറപ്പിച്ചു മോക്ഷത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ക്രോധം, ഭയം മുതലായ ചിത്തവൃത്തികളെ ഈശ്വരങ്കൽ പ്രയാഗിച്ചാൽ ഭക്തവർ എങ്ങിനെയാണ് പാദകുതിയായ പ്രാപിക്കുന്നത് എന്ന് ഇനിയും ചിലർക്കു ശങ്ക ജ്വലിച്ചുകൊണ്ട്. അതിന്നു വേദാന്തവിധത്തിൽ സമാധാനം പറയുന്നു. ഭഗവാന്റെ നേരെ ക്രോധമുള്ളവർ അദ്വൈതത്തെ സ്വരൂപം സ്തുതിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അദ്വൈത്തിന്റെ അചിന്ത്യതയെയും അനന്തതയെയും അവന്നു സദാ സ്തുതിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവന്റെ അനന്തകൃപയും നിരന്തരമായ ഭഗവൽസ്മരണകൊണ്ടു പരിപക്വമായി ഭവിക്കുമ്പോൾ ലഘുവായ ഒരു കാരണത്താൽ അവന്റെ ദാസന കരുണാനരകൊണ്ടു ദേവോല്പഭവശാലവുന്നു. അപ്പോൾ കരുണാസമുദ്രമായ ജഗദീശ്വരൻ അവനിൽ സ്വസ്ഥത്രപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു — പ്രേമസ്വരൂപനായി പ്രകാശിക്കുന്നു; ആ നന്മ മനസ്സായി പ്രകാശിക്കുന്നു. അതിനാൽ അതിൽ യാതൊരു യുക്തികൾക്കുമില്ല.

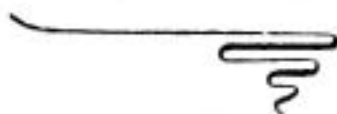

ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ഭക്തിയെ ഇവിടെ എത്രയും വിധത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചുവോ അതിനെല്ലാം ഉദാഹരണമായിട്ടുമാത്രം ഭക്തന്മാരുടെ കഥകൾ ഭാഗവതത്തിൽനിന്നെടുത്തു കാണിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആവക മിക്ക കഥകളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ അധികാപേക്ഷ പ്രസിദ്ധമാകയാലും അവയെ പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിക്കുന്നതായാൽ ഈ അവതാരിക അസാമാന്യമായി ഭീഷ്മിക്കുമെന്ന ഭയത്താലും, അതിനായി തല്പരവും ഭയങ്ങുന്നില്ല.

പരാഭഗസ്തന്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഭാഗവതപ്രസ്ഥത്തിലെ ഭഗമസ്തന്യത്തിൽ ഭഗവൽകഥകളല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നുമില്ല. അതിൽ ഭഗവാന്റെ ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരംകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനത്തെയും, അവതാരമഹിമയെയും, ശ്രീകൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചതിന്റെ ശേഷമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവിധ മീലകളെയും, ലോകാനുഗ്രഹാത്മമായി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിവിധകർമ്മങ്ങളെയും, മറ്റും വിസ്താരമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭഗമത്തിന്നാണ് എറ്റവും അധികം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ആനന്ദാശ്രമം }

കെ. എം.

ശ്രീമഹാഭാഗവതം

ദശമം.

കേരളഭാഷാഗാനം.

പദ്യം ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ

അവിഷ്ണുജ്യ.

ശാരികകുമാരണിമേഖലയിൽവിളങ്ങുന്ന ചാരുരണ
മേകിളിപ്പൈതൃതലവരികന്ദീ * സാരമാരുള്ളമധുപഞ്ചസാര
യുപാലം പാരമാസ്ത്രത്തേതകളെപ്പോലും * പാരമാരുള്ള
ജിഹ്വനിന്നാലസ്യകളെത്തന്നീ സാരമാരുള്ളകഥാലോകമ
ടിയാതെ * ആദിനായകൻജഗന്നായകൻപരമാത്മാവേദ
വേദാന്തവേദാനുകിയനാരായണൻ * യദവോന്മഥത്തി
ങ്കൽകൃഷ്ണനായവതരി മൂരാരോപാദാരോരലീലകൾചെയ്യ
തെല്ലാം * വൃകരമായ്ഞങ്ങളാടാചാലേണമതുകേട്ടാൽ മു
ക്തിയുംലഭിച്ചീടുമെന്നല്ലോശാസ്ത്രങ്ങളും * മേകമാരുടെവംശ
മിങ്ങിനനകേട്ടുനരം പൈകിളിപ്പൈതൃതൽതാനമിവരോടരുൾ
ചെയ്യാൾ * കൃഷ്ണവീലകൾകേൾപ്പാൻനിങ്ങൾകുമനസ്സരിൽ
തൃപ്തയുണ്ടായതോത്താൽഭാഗ്യമെന്നതേയുള്ള * ഐഹികസ്യ
മുങ്ങളുംമോക്ഷവുംവന്നീടുവാൻ ഭേദികൾക്കിതുപോലമ
രൊന്നില്ലറിഞ്ഞാലും * ഇന്നിതുവിസ്മയിച്ചുചൊല്ലുവാങ്ങാ
ത്തുകണ്ടാൽ പന്നഗാധീശൻപോലമുള്ളല്ലനതുന്തന്നും * എ
ങ്കിലുചുരുക്കിത്താൻചൊല്ലുവൻകേട്ടപേരെല പങ്കജമിഴിമാ
രേകേട്ടുകാളുചിന്തിങ്ങൾ * വാരണവനേനാംവാരണിയും
വിരിഞ്ചനും മാരനാശനൻതാനമിശ്രാദിദേവന്മാരും * നാര
ദനാദിമുനിശ്രേഷ്ഠരുംദേവന്മാരും പാരായണഗ്രഹനൽ
കേണനമുക്കിടപ്പാൻ * സാരസേക്കണജയമായവജയജയ
പാരസേക്കണയുഖദേവനന്ദിയജയ * ഭക്തന്മാരുടെചിത്ത
പാശംവിടപോയെന്നുള്ള ഭക്തവത്സലപോരിസന്തതംവണ

ഞ്ഞന്നൻ * നിന്തിരുപടി തുടെലീലകൾചൊല്ലീടുവാ നന്ത
 ഞ്ഞൊഹനതുടങ്ങീടുന്നൊടിയനെ * വാക്കിനുവേണ്ടുഗുണ
 മൊക്കുവവതത്തുവാൻ പാൽകടൽ പണ്ണൻകനിവാനെഗ്ര
 ഹിടേണം * എങ്കിലോ പഴിപോരലകേട്ടുകാളുവിൻനി
 ഞ്ഞൊ പങ്കുജനത്രുൻതൻറലീലകൾചൊല്ലീടുന്നേൻ * ശ്രീ
 ത്രുതമഹാമുനിശ്രീപരീക്ഷിത്തിനോടു കേശവചരിതങ്ങളോ
 രോണൈചൊന്നാശയം * മനുശയതെളിഞ്ഞുടൻഭൂപതിവ്ര
 വരനും പേശലചൊമുനിശ്രുതുമനോഭയച്ചൊൻ * നി
 ന്തിരുപടിയതൾചെയ്യാതകഥകൾകേട്ടുനന്തരഗന്തിൽനമു
 ക്കുത്തൊനമെല്ലാംതീൻ * ചിൽപുരുഷൻറകഥകേൾപ്പതി
 നാലിലായ മുൾപ്പൂവിൽവലിപ്പുത്തൊലൊന്നൊൻചൊദിത
 ന്നേൻ * സേമപംശര്യംസൂര്യപംശവുംവിസ്മരിച്ചു സാമോ
 ഭംഭവാനതൾചെയ്തുത്തൻകേട്ടുചല്ലൊ * പുണ്യപാനാമയ
 ഭുതനാടകവംശംതന്നിൽ പുണ്യശീകരനായമോപചൻജഗ
 ന്നാഥൻ * വന്നുവതരിച്ചോരലീലകൾചെയ്യാതല്ലൊ മി
 ന്നതൾചെയ്തുവണമെന്നോടുയോനിയ * യാതൊരുവേ
 ന്തൻറകാരുണ്യാകൊണ്ടുമേ താതൻറതാതന്മാരംധർമ്മ
 ജാതികൾമുന്നം * വിക്രമമേനയുള്ള ഭീഷ്മദ്രോണാദിപ്പോ
 തനകൃഷ്ണകുമാരകൈരവസേനാജ്ഞിയ * ശോഷാപ്ര
 യമാമി പേശനകടന്നുടൻ പ്രാപ്താബ്രമാരാമിസുഖിച്ചു
 വസിച്ചതും * ദ്രോണിതന്നസ്രാഗ്നിദാശോദമോഹോ
 ക്ഷീണതയെബ്രഹ്മപരിപാലിച്ചുവൃതം * സന്തതിനാ
 ശംവന്നാപാകാരതപാലിച്ചതും ഹന്തമിന്തിക്കിൽകൃഷ്ണൻ
 തന്നാടകൃപമെല്ലൊ * താങ്ങിനെയുള്ള രാമൻതന്നാടക
 മകേട്ടാ ലെങ്ങിതനതുപ്ലിഖവിച്ചീടുന്നമോമുനെ * തപസ്വ
 ബാംബുഭൂതമധപകൾമൃതം നന്തയിലനദിനംപാനം
 ചെയ്തതുടും * നല്ലൊരുജലപാനമത്രവുമില്ലെങ്കിലുമി
 ല്ലൊരുതാപപിപിഷാറമെന്നറിഞ്ഞൊലും * ഇത്തരംഗുപ
 ന്തൻറവ്യാക്കുകൾകേട്ടനേരം ചിത്തമോദനമുനിശ്രുത
 നമന്തൾചെയ്തു * ഉത്തമപുരുഷൻറലീലകൾകേൾ
 പ്താൻതവ ചിത്തത്തിലഭിലാഷംവർദ്ധിച്ചുവരികയാൽ * ഉ
 ത്തമജ്ഞാരിവോറുത്തമനല്ലൊചൊൻ മുക്തിനുംലഭിച്ചീടുമി

പ്ലസംകരണേതും * നല്ലൊരുഹരിചമകൾക്കെന്നജനങ്ങൾ
 കും ചൊല്ലുന്നജനങ്ങൾക്കൊരചൊല്ലുവാൻചൊല്ലുന്നാക്കും*
 കല്യാണങ്ങളുംവരുംമോശവുംഭിച്യീടും ചൊല്ലുന്നതുകൊ
 ണ്ടുകട്ടുകൊണ്ടാലുംഭവാനു * ദേവപാപവയുരേഖ മരിച്ചോ
 രസുന്മാർ കേവലമനുഷ്ഠിയ്ക്കുകയിൽപിറക്കുവാൻ * ഭാ
 രതത്താസഹിയുണ്ടെത്തുമിതുമൊരുദിനം സംരംസാഞ്ചവനോടു
 സങ്കടമുണർത്തിച്ചാൽ * മരണോരവിരിഞ്ചനംചന്ദ്രശേഖ
 രൻതന്ന മിത്രാഭിവേദകളുംമോശനിജനങ്ങളും * ഒന്നിച്ചുനി
 നിതീപിച്ചുകൂടിയൊരാളായിച്ചു ചെന്നുടൻകുടീരംബുധിതന്ന
 കെതീരംപുഴ * ആശയശ്രദ്ധിയോടുംവൃതയ്ക്കുതക്കകൊ
 ണ്ടു കേശവൻതന്നെത്തുതിച്ചയുണ്ടുവിപ്ലവനാൾ * സാമ
 മോശാരുവാക്കുപത്മജൻമാത്രംകൂട്ടു പാദാരതയതുമറളുവ
 രോടുരാചയ്ക്കുൻ * ദേവദേവന്റെരവാക്യംകേൾപ്പിനിന്നെല്ലാ
 വരും കേവലഭൂമിഭാരംതീർപ്പുനന്നതരെയ്ക്കു * ധന്യനാം
 വസുദേവനാകിയയാർവാൻ നന്നനന്ദമിട്ടുവതരിപ്പൊ
 രായണൻ * തന്നുകെട്ടുവൃജനായ്ക്കേഴുന്നേണിച്ചീടും ക
 ണ്ടുകേപേത്തോടുമായയുപിറന്നീടും * ദേവകളല്ലാവ
 തുംമാദേവനപയത്തിങ്കൽ ദേവദേവനെപ്പൂജിച്ചീടുവാൻജനി
 ക്കണം * മാതൃജനാരിമാരായ്ജനിച്ചുവൃന്ദഗീകർ ഭാഗവ
 തൊവരിതന്നെത്തുശ്ശുദ്ധചയ്ക്കിടണം * എന്നെല്ലാമിങ്ങോ
 ശിച്ചപത്മജൻഭൂമിദേവി തന്നെയുമാശ്വസിപ്പിച്ചുത്താലുക
 വുപുക്കുൻ * വന്നസഭനരന്മാരോടുംമാറളുജനങ്ങളും ന
 ണിച്ചുചെന്നുനിജമന്ദിരമേവീടിനാൻ * മുഖ്യമോഹാലിന്ദി
 തൻതീർത്തുധരായ ന്നാപ്രമാംരാജധാനിതന്നിലുണ്ടുകൊ
 ലം * യാദവവൃഷ്ണധർമ്മഭോജികളെയല്ലാം മോദനേതര
 സേനൻപാവിച്ചുവാടുംകാലം ദേവകതന്ത്രയമാംദേവകീത
 നെന്നവസു ദേവനകുശുപുത്രൻഭഗ്യാവാൻവട്ടീടിനാൻ *
 ചൊന്നാണിത്താനകുമാരൻമേലങ്ങളും സുന്ദരിമാരും
 ഭാഗ്യവന്ദുര്യനങ്ങളും * എന്നിവരായധിനൽകിനാൻ
 ദേവകനും കന്യകതന്നിച്ചുള്ള പാത്സ്യപത്മകുമാരൻ * ദേ
 വകുമാരനാകുമാരസനന്റെസുതൻ കേവലകുമാരനാകും
 സന്ദമതുനേരം * നല്ലൊരുമേന്മയിൽസോദരീസുമാന്മാ

ഒരു പ്രാജാപതിയായിരിക്കാണ്ടുപോയപ്പോൾ * സാദരീ
 സ്നേഹംകൊണ്ടുതാൻതന്നെത്തന്നെയുള്ളി മൂലമേവേദംപോ
 യായത്രയുംതുടങ്ങിനാൻ * കേരളാതിതശരീരിവായുവുമ
 തുനേരം മൂർദ്ധ്വായാതുകംസകേരളാതിവഴിപോലെ * ദേ
 വകീർത്തിക്കുപുത്രന്മാരങ്ങാമതിൽ കേവലമെട്ടാമവൻനി
 നെയുംവധിച്ചിടും * എന്നതുകേട്ടുനന്മമത്രയുംഭയത്തോ
 ളും വന്നൊരുക്കോപാത്താടുംകംസനാമഴനീറ * നല്ലൊരു
 വാളെടുത്തുചെന്നുതൻഗി.പിറയക്കല്ലവാനായിപ്പിടിപ
 ടിതുക്കേൾത്തിടയ്ക്ക് * ഹാഹാകാരണപരിപൂർണ്ണമാർഗ്ഗ
 തെല്ലാം മോഹിച്ചുവേകിയുഭൂമിയിൽവീണീടിനാൻ * എ
 ന്നതുകണ്ടുചററുചിന്തിച്ചവസുദേവൻ മന്ദഹാസവുമ്പ
 യ്ക്കുപോയൊരുമെല്ലാം * ഭോജനംശുഭതാത്ത്വംഗീതാംശോ
 മഹാമതേ പൂജിതഗുണനിധേകേരളമേവായുവോൻ *
 സാഹസമതതതതാക്കുമെന്നറിഞ്ഞാലു മഹാമതലമ്മാല
 മൊക്കെയുംമറന്നല്ല * കന്യാകാമത്യുദ്ധമെല്ലാമൊന്നാലാ
 പം മന്നിവില്ലൊരുവഴ്ത്തന്നല്ലശാസ്ത്രങ്ങളും * എന്ന
 തിട്വിശേഷിച്ചുസാദരിയല്ലായിവ ചൊന്നമില്ലപരാധമി
 വരുകനിത്രപിമുൽ * കന്യാകാമത്യുദ്ധമെല്ലാമൊന്നാലാ
 ത്തിക്കിന്നു വന്നിടുംകളകവുമെന്നതുധരിച്ചാലും * വീരായു
 ജമെല്ലാമൊന്നായിത്തീർന്നതിൽ പാരമ്യമെല്ലാമൊന്നാ
 ലും * തപസ്കീർത്തിസഹിഷ്ണുവേകേരളമേവായുവോൻ ദു
 ഷ്ടീർത്തിയുണ്ടാകുവാനിനിതുചാൽകയല്ലി * എന്നിങ്ങവേ
 വാക്യാസത്യമെന്നിരിക്കിലൊന്നവന്നീകീട്ചെന്നാലല്ലല്ലാ
 പാത്താൽ * മന്ത്രിമാർജ്ജിതംസാധകൂടവേദാവിച്ചിടും മൃ
 ത്യമുദമോമിച്ചുനിത്യംവസിച്ച് * കാലവുംപത്തേനാ
 ഭൂത്യുംഗ്രഹിച്ചിടും കാലകാലമെന്തീക്കുവാൻപണിയ
 തേ * ഇന്നിവരെന്നാക്കുന്നതാൽനി.ക്കേട്ടതിടയന്ന തെ
 ന്നമില്ലെന്നതുംങ്ങാനിന്നെക്കേടനക്കോമ്പിൽ * ഇത്തരമോരോ
 തരംവിസ്മയിച്ചാലെയ്തു ചിത്തത്തിലപനേതുമൽക്കാരണവ
 സുദേവൻ * പിന്നെയുംവിചാരിച്ചാലെയ്തുനന്നെക്കൽ
 കേരളീ യിന്നിവരേകൽനിന്നുമുത്സവില്ലല്ലൊതവ * പുത്ര
 ന്മാരിവരേപരിട്ടുണ്ടാകുന്നവായല്ല മെത്രയുംവേദകാരത

ഞാൻനിനക്കതന്നീടുവൻ * വിശ്വൈകൃതസാക്ഷിമാകുമ്പോൾ
 തൃപ്തനാണത്ര വിശ്വസിച്ഛാലുംമമഭാഷിതംസത്യമത്ര *
 എന്നതുകേട്ടുനരകംസന്ദർശനംവസുദേവൻ തന്നെസത്യമേ
 ത്തിട്ടങ്ങിനെതന്നെചൊന്നാൻ * സോദരിതന്നെപ്പറഞ്ഞ
 യമുപരിപുഷ്ട മോദനവസിമിതൃശ്ശരിയുഗ്രഹപുഷ്പം
 ന്നാലോണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾദേവകിപൊറീടിനാൾ ചാരുത
 ജോമയനാംനല്ലൊതകുമാരനെ * സഹിച്ചുകൂടാതൊരുദുഃഖ
 മുണ്ടെന്നാകിലും മഹത്വമുണ്ടാകയാവസത്യമേതതിനാൽ *
 ഉത്തമൻവസുദേവൻപുത്രനായെടുത്തുടൻ സത്പരകംസൻ
 തന്റെകരത്തിൽനൽകീടിനാൻ * ഉത്തമനായശ്ശരിയെന്ന
 ദൈവതൃകണ്ടുചിത്തമോദനകംസനിത്തരമൊല്ലീടിനാൻ
 ഉത്തമൻദേവനത്രയിന്നിപ്പൻപോക്കൽനിന്ന മുതൃഷീതിയു
 മിനിക്കില്ലല്ലാമഹാമേത * ആകയാലുമുതന്നെപുത്രനെത്ത
 ന്നാൽപോരും ശോകവുംകുളഞ്ഞിനിവാഴ്ത്തീപ്പുത്രനോടും *
 എന്നുചെയ്തുപുത്രൻതന്നെയുനൽകീടിനാൻ നന്ദിച്ചുവാ
 ഞിക്കൊണ്ടുശ്ശരിയുഗ്രഹപുഷ്പം * ദുഷ്ടന്മാരുടെചി
 ത്തംചഞ്ചലമാക്കുകൊണ്ടു തൃഷ്ണിയുവസുദേവനോടുമേവനീ
 ലല്ലോ * ബ്രഹ്മനന്ദനനായനാരദനേതുകാലം ദുർജ്ജിതായു
 ജ്ജ്വാലകംസന്ദർശനമെന്തെല്ലോ * നന്ദഗ്രാപാദികളായുള്ള
 അഗ്രാപന്മാരും മനവയശോഭാഭിശോപികാജനങ്ങളും * ഫി
 ന്നെയുവസുദേവനാദിയാംയദുള്ളും സുന്ദരീഭവകൃപിമാ
 കിയനാരിമാരും * എന്നിവയെല്ലാംദേവവശമെന്നറിഞ്ഞാ
 ലു മിന്നനീകാലനേമിയായരേനചാല്ലോ * നിന്നെസമി
 വന്മാരാകിദേവോടികൾ മനീഷ്വന്മാരുമായിത്തന്നെ
 ല്ലോ * ആദിത്യയന്മാരേപാഷികയാൽനന്നാണെന്ന് വാദന
 നപരത്തികൽദേവകീതായ നായ് * വന്നവതരിച്ചുടൻനി
 ന്നെയുവധിച്ചീടും മന്ദനാമിരിക്കുവീണ്ടുനിതംഗിനാണെ
 ന്ൻ * എന്നുചെയ്തുമിപോമോരുകൾമെങ്കിലും സ
 ന്നനെന്നുപറഞ്ഞത്രയുകേൾപത്തായ * ദേവകിക്കു
 വായപുത്രനെക്കൊന്നീടിനാൻ ദൈവകല്പിതമേൽക്കേതുകൾ
 നതെല്ലോ * ആവസ്തരംകൊണ്ടുശ്ശരപുത്രന്മാരുണ്ടാ
 യ് നാരിമാർമണിയാകുംദേവകിയെവെല്ലോ * അന്നന്നു

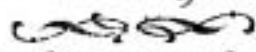
ന്നകംസൻമാനങ്ങളവധിച്ചിതു കിന്നതപുണ്ടുവസുദേവ
നംവാനീടിനാൻ * പിന്നത്തൻഭഗിനിയാദേവകീദേവി
യേയുഷിന്നനാവസുദേവൻതന്നെയും മഹാശാൻ * തന്നുടെ
താതനെയും ശുഭനായദുപതി തന്നെയും വേധിച്ചിതു ചങ്ങല
കൊണ്ടു തന്ന * രാജഭോഗങ്ങളനുഭവിച്ചു ദുഷ്ടന്മാരാൽ വൃ
ജിതനാ മകംസൻ വാണിതു സുധർമ്മന്മാരും * അദ്ധ്യായമെന്നു
പറഞ്ഞീടിനധിപിനിങ്ങൾ അത്രാശയുണ്ടെന്നാകിൽ ചൊ
ല്ലുവൻകേട്ടുകൊൾവിൻ:—

—*—

അക്കാലംകംസൻ തൻ രൂപതു നാബകൻതാനും മുജു
രൻപ്രലംബനും ശക്തനാതുണാവത്തൻ * മുഷ്ടികനരിയ്ക്കു
നും ചന്ദ്രേരൻ മഹാശാൻ ദുഷ്ടനാവിധിദനും വൃതനാപി
ശാമിയും * എന്നിവരെല്ലാവരുംമാനിച്ചുകംസൻതാനും മ
ന്നപന്മാരുംജരാസന്ധനാലാലികളും * ഒന്നിച്ചുയദുക്കളു
ദേവചിമുതുകുടങ്ങിനാൻ കിന്നതപുണ്ടുവാങ്ങിപ്പോന്നിതുയദു
ക്കളും * കേകയകുതവിഭാദിയാരാജ്യങ്ങളിൽ ശോഭനവ
സിമിച്ചിതു നിത്യവും ഭരതന്മാരും * അക്കാലംദേവകീദേവ
പുത്രമാലഗൽ വൃകതമസ്തന്നശേഷതേജസം സമന്വിതം *
അന്നനംനാരായണൻമാർമഹാമർദ്ദകൾചെയ്തു നന്ദിച്ചുയദുക
മാതനിൽനിന്നുമാനീടേണം * ദേവകീഗർഭത്തിങ്കലുള്ളൊ
രുശേഷതേജസ്സുവോളംദൈവകീദൈവതത്രാനിന്നെടുത്തുനീ
രോഹിണിയുടെഗർഭത്തിലുണ്ടാക്കീടേണം മോഹനശീല
വസുദേവൻമാപതിമവൾ * അവാദിതനില പൾവാഴ്
ന്നാനന്ദഭാഗം വർപനാംകംസൻതന്നാല്പിടിച്ചു ദുഃഖ
ത്തന്മാരും * ഗർഭത്തിൽനിന്നുനീയുമാകയിടുന്നമൂല മർകൻ
തനിക്കുസംകർഷണമെന്നുപേരും * ആമോദമല്ലാവർക്കു
ണ്ടാക്കിമുതൽ നാണെന്നൊരുനാമംകൂടെയുണ്ടാകുമ
ല്ലോ * തുവ്വരില്ലാതെവെണ്ടാധിപരികയാൽ ചൊല്ലീടുവേ
ലഭദ്രവെന്നൊരു പേരുപിന്ന * പിന്നന്നീമരോദതൻ
പുത്രിയാശ്ചിന്നാലും മന്നിടും തന്നിൽ നിന്നെപ്പൂജിക്കുമല്ലോ
വരും * വൈഷ്ണവീകന്യാദുർഗ്ഗാലക്ഷ്മിയെന്നുപിന്ന കൃ
ഷ്ണാലയവിഷയനാമംബികാദേവിയെന്നും * നാമങ്ങൾനിന്നു
ണ്ടാത്തുനീട്ടുംകേന്ദ്രന്മാർക്കു ജ്ഞാതുമുണ്ടും തീർത്തുഭൂതാലവസി

ചാർദ്ദം * മായയുമതു കേടുള്ളതകംതന്നിൽ ചെന്നു മായാമാനു
 യൻ റിങ്ങാഴിമുതുപോലവചയ്ക്കാൻ * ദേവകിയുടെഗർഭം
 പോയതു കാണുപരി ദേവനുംചെയ്യവസ്വദേവനും ബന്ധു
 കളും * ഭൂമിദാമത്തെത്തീർപ്പാനക്കാര്യംനോക്കുന്നതൻ സമോ
 ഭംവസ്വദേവൻതന്നെക്കൊന്നിങ്കൽ * സതപതപ്രദേശി
 ചാൻമായയാനിങ്ങാംഗത്താ ലെത്രയുത്തേജാമയനായിതുവ
 സ്വദേവൻ * ഗർവ്വമുണ്ടായ്തന്നുദേവകിക്കുതുകാവ മത്തുതഗം
 ത്രിതാനമുജപവിച്ഛിതപാരം * നോക്കുതന്തായുള്ളതേജസ്സു
 കാണുകൂവ മുറിക്കാനിർവിചിച്ഛിതകംസനുംഭയത്തോടെ *
 ദേവകിയുടെഗർഭത്തിലുള്ളതണുവാൻ ദേവവനോരായ
 നാനന്നതുനിശ്ശയിച്ചു * ഇന്നുണ്ടവിധംതന്നെക്കൊന്നി
 ടുനാങ്കിലതു നന്നല്ലാത്തീയുപോചുമുണ്ടാമല്ലോ * ഇ
 ത്തരം ചിന്തിച്ചുവന്നല്ലാത്തതുമായില്ല നത്രവംവിഷ്ണു
 നെ ചിന്തിച്ചുവസിക്കുകയാൽ * മോകവുമില്ലമയമയ്യനേ
 കണ്ടാനവ നാകവംവസ്ത്രപാലംപടിമുതലിനാൻ * തെ
 ക്കാലംബ്രമാദികളൊഴിമടവരളും മക്കണ്ണൻതാനുമുറിച്ചു
 ദയ്യമൊഴിച്ചു * ആകാശമാർഗ്ഗനിന്ന ദേവകീഗർഭസ്ഥനാം
 ലോകേശൻതന്നെസ്തുതിചെയ്തിതുപലതരം * ദേവകിയോടു
 പിന്നെമൊല്ലിനാലവർകളും ദേവദേവശൻതവനന്താനാ
 യമൂലം * എത്രയുംഭാഗ്യംനിനക്കുണ്ടെന്നപറയാവു പുത്രന
 കംസൻവധിച്ചീടുകയില്ലെന്നും * ഇത്തരമുരവയ്യുപോരാ
 രങ്ങവർകളു മുത്തമൊയരണ്ടാമദ്യോയമുരവചയ്ക്കൻ *

അക്കാലംദേവകിക്കുണ്ണുമാരിതുഗർഭം മുഖ്യമായിരി
 ഏറ്റാമിങ്ങൊരുപോന്നു * അഷ്ടമിദാഹണീനുള്ളപ്പോ
 ത്രിക്കുതന്നെ പുഷ്പമാദോത്താടവതരവും ചെയ്തുനാഥൻ *
 അപ്പൊഴുപുഷ്പവൃന്ദമയ്യിതുദേവാദികളുപാസ്മികളെ
 ല്ലാംനത്തവുമുടക്കിനാൻ * പരമാനന്ദപൂണ്ഡഗന്ധമൃസമു
 ഹവും നാമദൻതാനുപലപാട്ടുകൾ പാടിടിനാൻ * ദിക്കുക
 ഉജപവിച്ഛിതവഹ്നിയുപ്രകാശിച്ചു തന്യരന്മാരെയൊക്കുപ്പുകിതു
 വനാനന്തൻ * മന്ദോജുവനാനംവീയിനാൻമലങ്ങളും നന്നാ

യിത്തളിഞ്ഞൊരംവർദ്ധിച്ചുപമഞ്ഞുതേ * നക്ഷത്രഗ്രഹാദി
 കളത്രയുപ്രകാശിച്ചു തൽക്ഷണമനഃമനഃശബ്ദിച്ചുമേഘ
 ണ്ടും * ശിഷ്ടന്മാരുടെചിത്താമരവുതെളിഞ്ഞുതേ ദൃഷ്ട
 രാംകംസാദികൾപെട്ടിച്ചങ്ങുറങ്ങിനാർ * ഇത്തരമതുനേരമു
 ണ്ടൊമഴേലാഴിമേല്പോം വിസ്മരിച്ചുരചെയ്തനാവതല്ലനന്തരം *
 സൂതികാഗ്രഹമേറുമുജ്ജ്വലിച്ചുതുകണ്ടു കൈതുകത്തോടുവ
 സുഭാവൻതൻനോക്കുന്നേരം * കണ്ടാനങ്ങൊരുബാലൻ
 തന്നുടെരൂപാമൃതം പണ്ടാജമിതുപോലുകണ്ടതില്ലെന്നുവ
 ണ്ടു * പൊന്മയകിരീടവുമുണ്ടുനവനവു നന്മയവീട്ടുമക
 രാകൃതികണ്ഡലവും * മനഹാസവുമെന്തുവ്യഗ്രമാവേവയും
 സുന്ദരഗുളന്ദവനകുന്തുരോത്താടയും * ശ്രീവണ്ഡാകവുവനമാ
 ലയുപപാമ്പാലയുമേവദുല്പുടങ്ങളുംഹാരങ്ങളുപേതകുണ്ടു
 ഏന്നിവരകണ്ടുശോഭിച്ചീട്ടുനവജനമലം തന്നിലുളളത
 തുളസീലേസൗര്യവും * കകണദീപുങ്ങളെയുളളതുകരണാ
 മിൽ ശംഖമാകുണ്ഡലംധരിച്ചുശോഭിക്കും * അഞ്ചിതപീ
 താംബരശോഭിതകുടിതടേ കാഞ്ചനകർണ്ണീഗുണമഞ്ചിതശം
 ഭടയാടും * പകുജ്ജ്വലത്തെന്നനിനിഴപെരുപേയ തങ്കത്തെ
 കോളനിറമേറുന്നമഞ്ജീരവു * കായാസ്വനിനാണിമീടിന
 നിറംതൊടും മായാബാലകൻതന്നെക്കണ്ടൊരുവസുഭാവൻ *
 നേത്രമുളളനക്കോതനോക്കിനിന്നരകുണ്ഡലം ചീത്തകൈതുക
 തോടുംചിത്തത്തിൽവിരൂപിച്ചാൻമാമുനിമാരുമാരംശാസ്ത്ര
 ജ്ഞന്മാരുംവന്നു സമ്മോഹപരത്തുഞാൻകട്ടതുപോലത
 നെ * മുമ്പിലാജാര വിജ്ഞാനപാതകാക്കുളുല മിന്നിതുനാ
 രായണാനന്നതുറച്ചുഞാൻ * ദുഷ്ടനാകിയകംസൻതന്നെ
 കെന്നവനിമിൽ ശിഷ്ടരാജുവരരൂപാവിച്ചുകാണീട
 വാൻ * ഏനുടെതനയനാസ്തന്നവതരിച്ചിതു പന്നഗശയ
 നനാമേധവനന്നന്തരം * ഇത്തരമുറച്ചുവൻബാലകൻ
 പാടേങ്ങിൽ ഭക്തികൈക്കൊണ്ടുപീണനമസ്സരവുമെചെയ്തു *
 പിന്നെയങ്ങുപീഠക്കൈകളുംകൂപ്പിനിന്നു മുന്നിലാജാരവി
 ല്ലനോരോനസ്തുതിചെയ്യാൻ * ദേവദേവശയമാധവജയ
 ജയ കേവലാദജയലോകനായകജയ * നിനാടെമായത
 നിൽകുകിടക്കുന്നോ ഒരെന്നെയുപരിപാലിച്ചീടേണംദേ

യാനിധേ * എന്നുദേജനമരണാദികളില്ലാത്തതിന്നെന്നുടെ
 സുതനായിവന്നവതരിച്ചതും * എന്നുടെകാഗ്രമണമരണ
 ഞാൻകരുതുന്നെന്നതിൻകരണങ്ങളെന്തിനായെന്നഥ
 കംസനാൽജീവനാരാജങ്ങളെകൃപയാലെ സംസാരവിനാ
 ശനരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമ* ഇന്നുനിന്നവതാരംകേൾക്കിപ്പോ
 കംസൻതാനും വന്നിട്ടുപരമമെന്തിനയോനിധേ * ഇ
 ത്തരംസ്തുതിച്ചവനയുതംപത്തുകൂടെ ചിത്തമോദേനദാനം
 ചെയ്തിതു മനസ്സിനാൽ * ദേവകീദേവിതാനുമാരവുസ്തുതി
 ച്ചുടൻ ദേവാദേവശൻതന്നോടിവണ്ണമുറചെയ്യാൻ* നിന്തി
 തവകിമമനന്ദനായിവന്ന തെന്തൊരുകാഗ്രമിന്നുമാരാക്കി
 ന്നറിയാവൂ * ലോകനായകമവളുപത്തമമിനിയൊക്കിക
 മായബാലരൂപത്തധരിക്കണം * ദുഷ്ടനാംകംസനെന്തു
 ചെയ്യുന്നിതറിഞ്ഞീവ ദുഷ്ടവാശനപരിപാലിച്ചുകൊള്ളണ
 മേ * ദേവകിയുടെചക്രംകേട്ടുസന്ദർശിച്ചുത്തൊട്ട ദേവദേവ
 ശൻമനോഹരമോടുകൂടെചെയ്തു * പണ്ടുനീസ്വയംഭവമൊകി
 യമനപന്തര വണ്ടാർച്ചകൾചൊല്ലുപ്രശ്നിയത്തുണ്ടു * സു
 തപാസ്സനുകീർത്തിപൊങ്ങിപ്പ്രജാപതിസുതനാതവത്തേ
 വെന്നിവനറിഞ്ഞാലും * എത്രയുതപംചെയ്യുന്നില്ലെന്ന
 നെന്താനും പുത്രതാപിനെന്നുപ്രശ്നിക്കാച്ചുടയോ * പി
 ന്നെയങ്ങിനിയായ്യാനുപിപിന്നതും നിന്നുദേവതാവിവന
 നുകാഗ്രപനല്ലോ * വാമനനെപോലായന്നതിൻതന്മനാ
 ജ്ഞാമലോചനത്തോന്നവനവതാരമെന്തേൻ* ഇന്നുനിൻത
 നായനായ്കുണ്ഡനെന്നാച്ചുടയോ വന്നവതാരമെന്തെന്ന
 തുധരിച്ചാലും * പ്രാഗ്ജവസ്മരണത്തിനാജ്ഞാമത്രപ
 മൃജ്ജിതംനിങ്ങൾക്കിന്നുകാട്ടിയതറിഞ്ഞാലും * ഈശ്വരഭാവ
 ത്തൊട്ടിനന്ദനഭാവത്തൊട്ടും ശരണമെന്നെ നിങ്ങൾ ചി
 ന്തിക്കുമിജ്ജവത്തിൽ * അന്തകാലത്തു മസൗയ്യജ്വലം
 നിങ്ങൾ കൈത്തിനിട്ടുദിക്കുന്ന ബന്ധുവായുണ്ടല്ലാത്താൻ *
 ഉത്തമഭക്തന്മാർക്കുപരിയെന്നെങ്കീടത്താ നത്രയമല്ലവർക്കു
 വെന്നെനറിഞ്ഞാലും * എന്നുതരമെന്തവസുദേവനെനോ
 ക്കിപ്പിന്നെ മന്ദഹാസ്യമെന്തമോഹതരമെന്ത * സു
 നദിമലോദയംനന്ദകൻപ്രസിക്ഷാത നന്ദിനിയുണ്ടായ്യാന

ഞാൻപിറന്നൊരുനാൾ * എന്തെന്നുതത്രാകാണ്ടുചെന്നാറി
 ശയിപ്പിച്ചു കന്യകതന്നാക്കാണ്ടുപാരികമിമാരത * ഉ
 ണ്ടുകൊണ്ടു കാൽമാറ്റത്തിലാക ചില്ല - മുണ്ടാകയില്ല
 വനല്ലതുപരദേവിൻ * എന്നതർത്ഥമുള്ളതുപത്രപയം
 ചുടൻ പിന്നെയൊന്നൊരുമണ്യവാരാണാണിടന്നപ്പോൾ *
 എത്രയുംവശത്താടും ചകിരചെന്നിജ പുത്രനെയെടുത്തു
 കർമ്മമുറന്നുകീടിനാൾ * അന്നുതന്നെ പസുഭേ പൻപുത്രനെ
 യെടുത്തതിവി നതയൊടുവുണ്ടുളളതെന്നതന്നെ * ബ
 സിപ്പിച്ചിടുന്നൊരുചങ്ങല മനുപൊടി ജ്ഞാതമന്ദിരയക
 വാടക്കുളളതന്നാപാൽ * മുറുത്തങ്ങിറങ്ങിയവാരത്തുമഴയു
 മുണ്ടാകില്ലാതമുള്ളതരികട്ടെണ്ട * അന്നുതന്നെ നന്നം
 വനതൽപ്പന്നംകൊണ്ടു പിന്നിലാമാറി നകയുപിടി
 ചുടേ * മിന്നുന്നൊരുനാൾ അകൾകൊണ്ടുതന്നെ ധന്യ
 നാളെക്കരിക്കുളളതാകട്ടെ കണ്ടാണു * തീരദേശവും
 കവിതാണ്ടാടുകൾക്കിനിയിൽ ശതരിതയുടകുളള വള്ളമാ
 സ്സന്നിതപ്പോൾ * മന്യയുടേവുണ്ടാവിവ കണ്ടാരുവസുഭേ പ
 നീര പരവിവസങ്ങൾക്കെന്തതതയെളള * നന്ദവശ്ശനി
 ചെന്നെക്കരിയുടേക്കാലവും സുന്ദരീസമീപത്തുകിടന്നി
 മാർന്നെ * കന്യകാരണത്തെയും കൊണ്ടിങ്ങുപാന്നാറി തമ്പ
 ഗിയുകകയിൽകൊടുത്തു മറ്റേത്താടും * നന്നമെന്നതു പൊല
 ബസിപ്പുറിയുപാല മന്നരകപടങ്ങുളളതെന്നതന്നെ *
 ദേവകിതന്നെ പസുഭേവന്നുനിജാലി ദേവദേവശൻതന്നെ
 പ്രാണിച്ചമരുവിനാൾ * ഇങ്ങിനമുന്നപ്രായമൊല്ലിനനി
 നിയുണ്ടാൻ ശേഖരമാകുമൊല്ലവൻകേട്ടുകാൾവിൻ *

കന്യകാമാധവതങ്ങളും തരക്കിവന്നും വന്നൊരുമ
 തോട്ടംകംസനോടിയിച്ചാൽ * എത്രയുംതീവുണ്ടു കംസ
 നംവശത്താടും ഗാത്രവുംവിറച്ചതിടിനനായാടിയെന്നു *
 കന്യകതന്നെപ്പിടിച്ച്ടിനാനതുനരം തന്നുള്ളിൽമേത്താ
 ടുംദേവകിതന്നെചെന്നാൾ * ഭ്രാതാവമഹാമതസാഹസ
 മൊതിതയോ ചേതസിനിനയ്ക്കുനീസാദരിയല്ലാത്തൊന്നും *
 സുന്ദരമാരാധനപുത്രനെവധിപ്പുനീ കന്യകതന്നെമെന്നാൽക

കൃപയാദവ * കന്യകാപഥത്തിന്നുപാപവുമില്ലപാത്തൽ
 പിന്നെയിന്നിവിടാനിന്നൊക്കെല്ലുപറന്നാകുമോ * ഇത്തര
 മോരോതരംപാഞ്ഞുകരയുന്നോ അത്തരസ്സീരണത്തരേസിപ്പു
 മഹാഖചൻ * കന്യകതാൻപൊരേപിടിച്ചങ്ങുയത്തിക്കൊ
 ണുന്നതരിലാതരുവടിപ്പാർത്തുടന്നുപ്പാർ * കന്യകതാനും
 കയ്യിൽനിന്നുടനുല്പരിച്ച തന്നുടെരൂപത്തോടുംബദ്ധവില്ല
 ണിനാൻ * എടുത്തുക്കൈകളിലുമായുധമോദ്ധത്തോടു തെടുതി
 കിലുംനിറഞ്ഞുല്ലോതരുത്തുടന്നോടും * സർവ്വംഗമവകരിച്ച
 ള്ളോതരുത്തോടും സപ്തധൂമനത്തോടുമേവതാവുന്ദത്തോ
 ടും * ഇങ്ങിനെകണ്ടുനരകാസനത്തോടുപ്പട്ട തിങ്ങിനടകാ
 പത്തോടുമേവിയുകുറുമ്പയ്യ * നിർവ്വിയദത്തിനുമവ
 നാകിയകംസ ദുർമ്മേജയപ്രഭാകരക്കുനീമമവാക്യം *
 കൊല്ലുവാനെന്നാകിലുംകാൽപിടിച്ചതുതൃപ്തം കൊല്ലുകില്ല
 നിന്നൊന്നിന്നുപടിക്കണ്ടോ * നിന്നുടെകാലനിന്നുളമിമി
 ള്ളവായി സന്നാഹമുണ്ടെന്നാകിൽതിരഞ്ഞുകൊണ്ടുപുറീ *
 എന്നതരമെയ്യുതോടുംമേവിയുമോഞ്ഞിതു വന്നസന്താപ
 മെത്തുമൊല്ലുന്നകംസനാപ്പാർ * ദേവകീവസുദേവന്മാര
 യുളിച്ചുടൻ കേവലംഭീതിയോടുംനമസ്സോദയമൊയ്യ * വനി
 ചുരചാനാൻമഹാപാപിയെന്നെന്നിവിന്ന നിന്ദയുണ്ടാകാ
 ല്ലാകാപവുമരുത്തും * മരുതരുദോഷംകൊണ്ടുവന്നതല്ലി
 വരയാന്നു മാതാപുരുഷാദോഷമേവകല്പിതമോത്താൻ * പൃ
 ഥ്വജന്മത്തിൽമെയ്യുപുണ്യപാപങ്ങളല്ലോ സർവ്വമിജന്മത്തു
 മെല്ലാർന്നോടും * സന്തതിനാശത്തിരപൃഥ്വജന്മത്തിൽനി
 ണെ ഉളവന്താരുകമ്മുമ്പയ്യെന്നതുരീഞ്ഞീവ * കർമ്മ
 ധത്തോടവവാവന്നതിരുന്നോടേതും നിർമ്മലന്മാരോകാപമു
 ണ്ണാകാതിരിക്കേണം * ഞാനികളായനിങ്ങരംശാകവ്യംകള
 ണ്ണിനി ഭീനനാമി നിക്കിന്നുവൽക്കേനമനുഗ്രഹം * എന്നി
 വപവതരംപറഞ്ഞങ്ങുവരെയും വരിച്ചുപാദേയംപിടിച്ചുവ
 ള്ളോടോടും * ഞാനികളാകളുലംകോപവുംഷമിച്ചുവർ മാനി
 ചുകംസൻതന്നുപോകയെന്നയച്ചുത * യാത്രയുമൊല്ലി
 ള്ളോകുന്നമുത്തുകംസൻനിജ ചിത്തത്തിൽപലതരംചിന്തി
 ച്ചുടങ്ങിനാൻ * കേവല മാനുഷന്മാരെന്നതുപോലതന്ന

ദൈവവുമസത്യത്തുമൊല്ലുവെന്നതുപന്ന * ഇന്നത്തെ
 ശരീരിലാക്കിത്തന്നിരിക്കട്ടെ * കൊന്നിതുശിശിതൻനന്ദന
 ന്നാരവുമ * ദേവകളുടെചിതന്നെല്ലെല്ലിവസു ദേവനും
 മുന്നേതന്നെചൊന്നുപ്രദോഷത്തിലൊന്ന * എന്തെങ്കിലും
 നെത്തരക്കിപ്പറന്നിവിടെയുൻ വന്നതിനെതരമെപോപ
 മെന്നിയേപാത്താൽ * ഇത്തരംപയതരംചിന്തിച്ചുസംസർ
 താനും രാത്രിയുൾക്കിടയ്ക്കുപിറന്നൊഴുപ്പിനുകൾ * സേവക
 ന്നാരംബകമാണുദാദികളോടും ദേവിതാനന്ദമെല്ലെ
 ന്താനന്ദമാലിപ്പിപ്പാൻ * അന്നുതന്നെവർകളുമൊല്ലിനാരി
 തുകൊണ്ടു മന്നവരോടൊന്നുചേർന്നിരുന്നുവു * ഇന്നുള്ള
 ബാലന്മാരെക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുവൻ കന്യാകാമധുപുണ്ടു
 പൂതനഗമിക്കുന്നു * ദേവപക്ഷികന്മാരെക്കൊണ്ടുവെ
 കുന്നും ദേവകൾനമ്മുടെയടുത്തുവന്നുദൃഷ്ടവന്മാർ * രാജ
 സഭാംകാട്ടിനടക്കുംദേവന്മാരും തേജോവാരിധേനിനെ
 കോണുവോളോട്ടുപോ * സാധുവാണെന്നുള്ളവ്യാജനവധി
 കുന്ന മാധവൻതന്നെവധിമുട്ടിട്ടുവൻമായത്താവ * കാട
 തിൽക്കിടക്കുന്നശകരനന്തുചെയ്യും മുമ്പനായുപാചെയ്യും
 നായുവനന്തുചെയ്യും * എങ്കിലുമിന്നുദേവകുമാരന്മാരുടേ
 ക്കെന്നും ശകയില്ലവരുമുളവുവിഷ്ണുവല്ലാ * മുമ്പിപ്പത്ത
 വൃഷശാഖകളന്നുപാദമ ചാലവേപിന്നനാശംവന്നീടും
 ദേവകൾക്കും * ഗോക്കളുംദേവിയെത്തരംപസന്മാരമിവ പാ
 കിലോഹരിക്കുംഉത്തരംഗങ്ങളെന്നുകേൾപ്പൂ * ആകയാലവ
 യെല്ലാമിന്നുനാദമുണ്ടെന്നും വൈകാതകല്പിക്കേണത്തങ്ങ
 ലെയതിവിട്യാൻ * അംഗങ്ങളെനശിക്കുവാളുംഗ്രിഹ്വനശി
 മ്ചീടും മംഗലവെന്നുകൂട്ടമെന്നരംനുകെല്ലാം * ദുർമ്മതിജന
 ത്തിന്മാർചാക്കുകൂട്ടംകൂട്ട ദുർമ്മതിയെകംസഭനാവും
 സന്തോഷിച്ചുൻ * സമ്മാനിച്ചവർകളെകല്പിച്ചങ്ങയച്ചുട
 നമ്മാറുപാപിതാനന്തന്നെകൃപാപുക്കൻ * പാപികളായ
 ബകധനകാദികളെല്ലാം താപസദിജാദികളാകിയസാധു
 കളെ * നിത്യവൃദ്ധപദവത്തുടന്നാരോരാതർ മിത്തരംനാല
 ധ്യാനമൊല്ലിനേൻമുതക്കുമായ് *

അന്ധാഭിമുഖനാഭനന്ദഗോപനംമരദ ഭവതിജന
 ഞ്ജുംരോഹിണീഭേവിതാനം * പെറ്റിതു മേരഭേയന്നാരു
 മേയറിഞ്ഞീവ കുറമുഖവരതന്നെചൊരിഞ്ഞതയുള്ള *
 പിറന്നാറുപുവർകാലബാലകശബ്ദംകൂട്ട തെറ്റുന്നാനന്ദ
 ഗോപൻചെന്നങ്ങുനാക്കുനരം കോമളനായിട്ടൊരുപതു
 നെക്കണ്ടുല മാമദമുണ്ടായതുതന്നെത്താൻപറയുന്നു * ന
 നനമുഖകണ്ടുനന്ദനംസ്നാനംചെയ്തു നന്ദിച്ചുവിപ്രന്മാർക്കു
 നവംതുടങ്ങിനാൻ * ശില്പമായലങ്കരിച്ചുജ്ഞാപതുക്കുള്ള
 വിപ്രന്മാക്കിരുന്തസഹസ്രനൽകീടിനാൻ * പിന്നെയുത
 ട്തിലപച്ചതാനംചെയ്തു പൊന്നുകുപണങ്ങളുപേട്ടകുറവ
 സൃണ്ടും * എന്നിവത്രാപ്തിവരുചാലുവാനൽകീടിനാൻ ന
 നനനാശീട്ടാഭംചെയ്തിതുവിപ്രന്മാരും * ജാതമാഭേനജാത
 കർമ്മംചെയ്യിപ്പിച്ചു കെട്ടുകത്തോട്ടുവന്നാർകൂട്ടവരല്ലാ
 വരും * ഗോപന്മാരലങ്കരിച്ചോരോരോകാഴ്ചയുണ്ടെങ്കൂ ഞ്ഞാ
 ലവൃദ്ധംനാബാലനക്കണ്ടീടിനാൻ * ഗോപസുരീജനങ്ങളു
 മെത്രയുംമോദത്തോടു മോഹമുൾമലങ്കരിച്ചുപുറപ്പെട്ടു *
 ചെന്നുടൻവാലൻതന്നക്കണ്ടുകെട്ടുകത്തോടു നന്ദിച്ചു
 ഞെടുത്തോരംപാട്ടുകുറുപാടീടിനാൻ * ഗോപന്മാർദ്രിഷ്ടി
 മൂക്കുണുപാസ്സരം ഗോപബാലകന്മാരുംവെണ്ണകൊണ്ടറി
 യുന്നു * നന്ദിഗായകസ്തുതിപാഠകന്മാരുമല്ലാ മൊന്നിച്ചുനി
 ജനിജകൃത്യങ്ങൾഘോഷിക്കുന്നു * മന്ദിരങ്ങളുമെല്ലാംത്രയ
 മലംകരിച്ചുന്നതരത്നീപപണ്ണികുറവച്ചീടിനാൻ * എ
 ന്നിവാഘോഷമെല്ലാമെങ്ങിറപറയുന്ന നന്ദനമവർക്കുല്ലം
 വേണ്ടതുനൽകീടിനാൻ * നന്ദഗോപനപുത്രനണ്ടുകുന്നതി
 ന്മുറമ്പ സുന്ദരീരോഹിണിയുംപെറ്റിതുകുമാരനെ * തന്ന
 ടെപ്പുത്രനാടുതുല്യമജ്ഞിപാല നന്ദനംലാളിച്ചിതുരോ
 ഹിണീപുത്രനെയും * ഇന്ദിരപതിവന്നുഗോകുലവ സിക്കര
 ലന്നതൊട്ടിയിടമയ്ക്കു നിതുവകുപ്പിവാസം * അന്നൊരുദി
 നന്നന്ദഗോപനംഗോപന്മാരെ നന്ദനൻതന്നപ്പാമിച്ചീട്ടു
 വാനാക്കിക്കൊണ്ടു * കപ്പുറത്തു കംസുണ്ണനൽകീട്ടുവാൻ
 തൽപരംപ്രാപിച്ചതുകൂട്ടത്തുപോന്നുപിന്ന * ചെന്നിതു
 വസുദേവൻതന്നെഗൃഹത്തിങ്കൽ നന്ദിച്ചുവസുദേവനാടു

യ്ക്കൊരുമയ്ക്കിടുന്നാൻ * വന്നുകാരണമെന്നുംകുശലപ്രശ്നങ്ങളും ധ
 ന്വനാംവസുഭവൻചൊല്ലിയാലൊക്കമല്ലോ * വൃത്താന്തമെല്ലാ
 ഹൃദയമയ്ക്കിടുന്നാൻ തന്നെ മെത്രയുംകഷ്ടമൊത്താൽനിന്നൊടു
 രൂപമാരെ * കൊന്നിതുകംസനന്നഭക്തിതൃപ്തവഞ്ചനാം ധ
 ന്വനാംഭവാനിതു പരവരനെന്നുചെയ്തും * ദൈവകല്പിതമെന്ന
 ചൊല്ലുവാനുള്ളപാത്താൽ ദൈവത്തിൻനിന്ദയുംഗുണമുൾക്ക
 നമൊഴിക്കാമോ * എന്നുള്ളനന്ദവാക്യഭക്തശരീരമുൾക്കൊ
 ന്നാ നിന്നാദികൊണ്ടാഗ്രശാലിയായ്ക്കുന്നതന്നും * വൃദ്ധനായ്ക്ക
 ത്തനായിചാഴുന്നതോടൊന്നിന്നു വൃദ്ധിമുക്തവത്തിന്നവന്നിതുവി
 ഡിപശാൽ * തപസ്സുതൻമുഖമുതന്നെന്നതുധരിച്ചാലും മൽ
 പ്രാണൻതാനുംഭവൽപ്രാണനെന്നമെന്നല്ലായ്ക്കും * ധന്വനാകിയ
 ദീനനത്താതാദനാനാത്തീടുന്നോ തെന്നെടത്തായനൊപ്പാവി
 ച്ചൊല്ലാൻകേവലം * അല്ലവുമിവിടെനീതാമസിക്കരുതിപ്പോ
 ല്ലതല്ലതന്നെല്ലമെന്നുഗാർവ്വകംകൊണ്ടാകുന്നു * തമ്മിരിമാന്നി
 ച്ചുസുവിനമുല്ലൊഴുവെ സിപ്പാനും കർമ്മമില്ലതുകൊണ്ടുപോയ
 ലുംഭവാനിപ്പോൾ * എന്നിവിപലതരതങ്ങളിലൂടെയായ്ക്കു
 നന്നുഗോപനംയത്രപരമെന്തോപോയിടുന്നാൻ * അദ്ധ്യായമ
 ബുദ്ധാണമീടിടുന്നിനിയുണ്ടാൻ മുഗ്ദ്ധലോചനമൊക്കെചൊ
 ല്ലവൻകേട്ടുകാൾവിൻ *

നന്ദഗോപനം പരിമിതിച്ചീടിനാൻചൊ ധന്വ
 നാംവസുഭവൻചൊല്ലിയാലൊക്കമല്ലോ * എന്തുവാൻമെ
 പ്പത്രനാപത്തുവരുന്നതു ഹന്തദൈവമെന്നമെന്നാലുതകുന്നു *
 എന്നല്ലാം നിതുപിച്ചുപന്നഗശയനനെ തന്നുള്ളിലുറപ്പി
 ച്ചുവെഗനനടകൊണ്ടാൻ * അക്കാലംപിശാചിയരപുതന
 ബാലന്മാരെ ധൈര്യംവ കൊന്നീടുവാൻകംസന്റെനിന്ദ
 ഗത്താൽ * ഓരോരോടിക്കിൽ ചെന്നുകണ്ടൊരാലകന്മാരെ
 പ്ലാതാതെകൊന്നു പന്നനന്ദഗോകുലംപുക്കൾ * സുന്ദരീ
 വേഷംപൂണ്ടുനടക്കുന്നവൻ നന്ദഗോപൻറപ്പുംപു
 ക്കിതയട്ടമയായ്ക്കും * സുന്ദരീയുടെപദശാലകണ്ടൊരുഗോപ
 തനീടാമല്ലോവരുസ്പന്ധനായ്ക്കിന്നുപോയി * മന്ദഹാസ
 വംശുകിച്ചുതന്നതാനുസന്ദ നന്ദനൻതന്നെയെടുത്തുകഴിയിൽ

കിടത്തി.പാറ * രണ്ടാടെകാലംതന്നെനാദിച്ചുകിടന്നിടം
 ചുറ്റുന്നതന്യന്മാരുടെകാഴ്ചയോടുകൂടിയതും * പാപയാമി
 ഭട്ടി ഞാൻകൊല്ലുവെന്നുറച്ചു കോപംകുറഞ്ഞുവെക്കുക
 ടിച്ചുതേ * മോദമോടവരുകൊണ്ടുവന്നുവന്നതും വേദ
 നസഹിമാന്റെ ബാലനോടുകൂടിയതും * അയ്യയോകുമാര
 കരിയെന്നുചുറ്റിയതും കൈയല്ലാവിടുന്നതുംവേദനപ
 രകനം * മുഖമുഖംകൊണ്ടുവന്നുവന്നതും പഞ്ചതന്ത്ര
 വർത്തമാനംകൊണ്ടുവന്നതും * ഇത്തരംപറഞ്ഞിട്ടുവിട്ടുകി
 മാറുകൻ സതപരബാലൻതന്നെത്താഴിച്ചുകിടന്നതും
 മെ * കണ്ണുണ്ടാകുന്നിടത്തുവന്നതുംകാഴ്ചയോടുകൂടിയതും
 മെന്നോത്ത പട്ടുവായിട്ടുണ്ടാവിതും * പുതനയുടെകുലപ്പാ
 പോട്ടുകുടഞ്ഞുന്ന മോതനോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ഞാൻ * അന്നനോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 നൊന്നവരിച്ചുത്തങ്ങുവീണിടിയതും * എന്തൊരുശബ്ദം
 ചിന്തിച്ചുനോക്കി മനോരമയോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ടും * ഹോരയാപിശാകിയോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 തിരുത്തുനാഴികയുണ്ടാകിയതും * വണ്ണവുമായുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ല്ലൊ വണ്ണവുമായുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതും * ഹോരയാ
 വട്ടക്കടലോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 വെറുപാടിത്തുടരായ് * പുതനയോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 കടന്ന കൈവെട്ടാലൻതന്നെക്കൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും * മ
 ണ്ഡിമച്ചെന്നടുത്തു കണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ല്ലാ പരുമാനിച്ചുതന്നതും * ഗോമുതംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ചുറ്റുകുമാരന ഗോമുതംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും *
 ഗോപകുടുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ണ്ണിതുവെക്കുകുടഞ്ഞുന്നതും * രണ്ടാടെകാലംകൊണ്ടുവന്നതും
 പഞ്ചതന്ത്രംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 തൽക്കണ്ണമോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 നാൻ * അന്നനോടുകൂടിയതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ണ്ണിൽനിന്നുചുറ്റിയതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും * പിന്നെയുണ്ടാകുന്നതും
 പിന്നെയുണ്ടാകുന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 തമവൻ * അല്ലെങ്കിലിവിടെത്തന്നെകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും
 ല്ലാതന്നെയുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതുംകൊണ്ടുവന്നതും * ഇത്തരംവിധം

രിച്ഛപുതനയുടെഭേദം ശത്രുക്കൾക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതും
 യുദ്ധമരണത്തിൽ * വന്നിയിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നുനല്ലാത്ത
 കിൽ തന്നെഭഗവദ്യോഗ്യമെന്നുവന്നു * കൊല്ല
 വാനെന്നാകിലുംമല്ലവമടിയിൽവെച്ചല്ലാത്തമറ്റുവക
 ടത്തനിമിത്തമായ് * ദുഷ്ടയംപിശാചിയായുള്ളൊരുപുതന
 ക്കു പെട്ടെന്നുപെട്ടിട്ടുസർഗ്ഗത്തിന്റേതല്ല * സ്നേഹന
 മൂലകൊടുത്തിടുന്നഗോപിമേഘ മഹനതവേകിടമെന്നു
 ചൊൽവതുപിന്നെ * പുതനയോക്കമിതുപാടുന്നജനങ്ങൾ
 ക്കും പ്രീതിയോടുകൂടിപ്പോന്നാരുജനങ്ങൾക്കും * ചേതസി
 വിഷ്ണുഭക്തിവർദ്ധിച്ചുവരുമല്ല പുതനയോക്കമാറമല്ലായരു
 ചെല്ലേൻ *

ഇങ്ങിനെ നന്ദാശാപൻ നന്നാടെ ഗൃഹം തന്നിൽ മംഗ
ലം നൽകിട്ടുന്ന ഭഗവാൻ നാരായണൻ * ബാലകവേഷം വൃ
ഷ്ടാശനോൽകാലത്തിങ്കൽ മോലകളെല്ലാമുള്ളിമാനനും
വളനാരേ * ശോകവത്തിങ്കൽ പതുവുണ്ടവുവുണ്ടെളും ചാ
കയുമില്ലാത്തതിൽ നാളിലങ്ങുണ്ടാചിട്ടും * ക്ഷീരവുമോരോശാ
ക്കുടുംകോരോരോകുടമുണ്ടു പാരമൈതമുനാനേരിത്യപുംകര
നീട്ടും * ദുരീകദമർശനമെന്നിവ കരം പൊന്നില്ല ദുർഗമായത്ര
പമെങ്ങുമേകാഞ്ചാരില്ല * അക്കാലവായിൽ പുറപ്പെട്ടെങ്കി
പ്പാനാ യൊക്കെയുമൊക്കിനാർന്നനന്ദമോശാഭയും * വാതി
ലും പുറപ്പെട്ടശോഭനങ്ങളും ചെയ്തു പ്രീതിയോടകത്തങ്ങുവ
ന്നാപ്പൊരിയശോഭയും * നല്ലൊരുമത്തതുമെൽകിടത്തിക്കു
മരനെ മെല്ലായമുലകൊട്ടത്തുറക്കിപ്പോന്നാപിന്നെ * വന്നോ
രുജനങ്ങളെ സൽക്കരിപ്പതിനായി സന്നാഹത്തൊടുമോശാ
മുക്കുച്ചകുറുത്തുടന്നാരും * ദ്രാഗ്ധനായുള്ളശകടാസുരൻകംസൻ
മെമല്ലാൻ പെട്ടനങ്ങളൊരുചാടായ്ക്കുന്നിതുകായത്തൊരുവ *
ബാലകനടെമീഴെ വന്നാങ്ങു നിന്നീടിനാൻ കാലുടൽകുട
ഞ്ഞൊന്നുകരഞ്ഞുകുമാർനും * ബാലകൻ കരഞ്ഞുതേകട്ടീല
യശോഭയും നാലാങ്ങുബാലകനാരെന്നതത്രചെന്നാൻ * പാ
ടവയണ്ണമേകുംബാലനെൻപാദേതട്ടി ചാടാതെത്തൊരിന്ന
റങ്ങിപ്പിടങ്ങവി * ദ്രാഗ്ധനമധുരനസൽഗതിയതുവന്നാകേ

[illegible]

നൽകീടിനാർ * മുഖംകൊടുത്തവരെന്നുഗോപനനൽകി പലതുമാശീർവാദിച്ചിരുന്നുനന്തരം * എന്തൊരു സകൃതംതൊർപെയ്യതെന്നറിഞ്ഞീല ബന്ധുഗൗരനാകുമെന്നുടപുത്രനിപ്പോൾ * എന്തല്ലൊമാപത്തുകൾവന്നതിന്നവയല്ലാമെന്നുതന്നെയൊക്കെണ്ടുമ്പിടിയതറിഞ്ഞീല * മുമ്പെന്തിനെയോസവിച്ഛിന്നനാമെന്നല്ലാം മോശാമാമനൻ പരിപാലിക്കുന്നാരെന്നൻ * എന്തല്ലൊമുരളചയ്യനെന്നൻ വസുദേവൻ തന്നെക്കുറുക്കുകൊടുമാവിച്ചുതരിവാൻ * പിന്നെയെങ്ങൊരിനംപുത്രമാകിയിൽവെച്ചുനതസ്സുനങ്ങളുംകൊടുത്തുപരോദയും * നന്മതുപംപൊത്തുനന്ദിച്ചുണിരിക്കുമ്പോൾ മനുവാപിളന്നൊന്നുജ്ജിച്ഛുകമാരനും * മോശിവാതന്നിലത്രണമതുതരോദയും നോക്കാടപതിനാലുവോകുവുമാശീർവാദം * ദേവഗന്ധർവ്വയക്കകിന്നരാദികളേയും ദേവസ്ത്രീമനത്തൊപ്പുരസ്ത്രീകളേയും * ഇന്ദ്രാദിഭാഗപാലന്മാരെയുംകണ്ടാൽപിന്ന ചന്ദ്രസൂര്യന്മാരെയുംമുത്തികുറ്റുപരയും * രാജസപിരാചക്രതാസുരഗണത്തെയും ദക്ഷന്മാരെന്നാദിമാമുനിജനത്തെയും * പറ്റുതനിസമുദ്രാദികളേയുംകണ്ടാൽ സർവ്വമാനന്ദനാശിജന്തുവുമാകണ്ടാൽ * എന്നല്ലാമരാചരമോക്കെയുംകണ്ടാൽ തന്നെയുംകണ്ടാൽ രാവിസ്തരംവെണ്ടീടിനാൾ * അന്നരമുകുടിമീടിനകമാരകനൊന്നുകൊണ്ടിലവർപിന്നെയെന്നതെയുള്ള * ഉത്തമമാകുമ്പോൾമറ്റുപംചൊന്നെനിനി ചിത്തമോദനകേടുകൊള്ളു പിന്നല്ലാപരം *

അക്കാലംയമുപീരന്മാരൊടപരോഹിതൻ മുഖനാഗസ്തൻവസുദേവൻറവചനത്താൽ * നന്ദഗോകുലത്തിങ്കൽചെന്നിതുമാദത്തോടും നന്ദിച്ചുസൽക്കരിച്ചുനന്മമുരചെയ്തു * ഗന്ധനായ്ചമഞ്ഞുത്താനിന്നിനതിജവടി തന്നെക്കണ്ടുതുടവകുഴപ്പുവുമെന്നതുലോം * നമ്മുടെഗൃഹമതുകുലവുമിതുലോമയ് ജന്മവുംസമലമൊക്കുന്നിതുഭാഗ്യവശാൽ * മോഹവാരിധിതന്നിന്മഗ്നരാകട്ടെവികൾ കൈക്കലാക്കുകൊസാപുഷ്ടർപരത്തുവാൻ * നിസ്സഹന്മാരാജിഷ്ട

കുതാഹ്സമന്ദരോ യുദ്ധവിൽകാരുണ്യവരേണമുനീ
 നാർ * തരുവാതഃപാകാപിൻപുഷ്പിച്ഛിതമന ത്വ
 റവയസ്സിനിക്കഞ്ചനാകരപുണ്യങ്ങൾ * എന്നുവെ
 തന്നിരിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ളതു മെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ
 നെന്നതും * ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപുസ്തകത്തിലും വേദവേദനാമ
 തൊരുവനമിറല്ലെന്നല്ലാത്തതും വേദവേദമല്ല * താങ്ങിനെയ്
 ജ്ഞവേദനനാമപുത്രന്മാർ മംഗലമായനാമകർമ്മങ്ങൾചെയ്
 യ്ക്കുകയും * എന്നതുകേട്ടുകുനിമോദമോടരുടെയൊ നിന്ന
 ഞാനതുചെയ്യാലാണോരുപിഷ്ടമാകും * ലോകവൃത്തിൻ
 വസുഭവനംകൊണ്ടിന്നേകമാനസന്മാരെല്ലാവരും
 ന്നു * യാവേപുരാഹിതനായൊന്നിഹവന്നു സാരേനാമ
 മ്നൈവസ്തിലോകംസ്തനതാനം * എന്തിനെന്ന പരാശമെന്ന
 നിനച്ചിടും സന്തതമുദ്യമേയുണ്ടവനകതാവിൽ * ദേവ
 സുതന്മാരിലൊരുമൻകൊല്ലമെന്നു കേവലമശതീവിധാക്കുക
 ത്രാശം * എട്ടാമത്തെതകന്യായമതു മേൽപറഞ്ഞ പെ
 നാഗമിച്ചതുചെയ്തില്ലെന്നതും * നിന്നെകൊലൻപന്നു
 മിയിലുള്ളവരോ എന്നതുദേവിയരുടെയൊരുതകട്ടനവൻ *
 എന്നിവകൊണ്ടുവസുഭവനനന്തന്നെ മന്നിടത്തന്നി
 ന്നകംസനാതിരുന്ന * എന്നതുമ്പ്പിന്നെപ്പുതംപിശാ
 ചിയെ കൊന്നിതുതപസുതനെന്നതുമ്പൻകേട്ടു * എന്നതു
 കൊണ്ടുതന്നസംശയമുണ്ടവനു ചെന്നുണ്ടൊന്നവനവിശ്വ
 ന്തരഹസ്വദായ് * എന്നിവകൊണ്ടുനാമകർമ്മങ്ങൾചെയ്
 യ്ക്കുകി പിന്നെനിൻപുത്രന്മാർദോഷമൊക്കെയും * എന്ന
 തുകേട്ടനേരം നന്ദനമുരചെയ്തു നിന്നതമറിയാതെചെയ്
 ന്നോടാൻതന്നെ * തന്നെകൊടുത്തുവെത്തിലുള്ളതുപോലെന്ന
 നൻ പ്രൊന്നുപോലുമുനീനന്ദമിന്നെതന്നെയെന്നാലോന്നാൻ *
 വേദോക്തകർമ്മങ്ങളുദാരമോടുകൂടിയ വൈദികവരന്മാർ
 ഗോദോഷങ്ങളുചെയ്തു * മുഖ്യമാമുഹൂർത്തവുമെന്നതനേരം
 മുനി മുഖ്യനാംഗ്ലാനതാനംനാമവുമെ ചാല്പിടിനാൻ * ദേഹി
 കളുടെചിത്തശരീരപ്പിച്ചതുവേദം ദോഹിണീതനായനരമാന
 നല്ലാനാമ * ഇന്നിവനാളുബദ്ധമാർക്കുമുണ്ടാകയില്ല
 ന്നതുകൊണ്ടുബദ്ധഭൂതനെന്നാകയാലും * കണ്ടവരുടെചിത്ത

മവർപിടിച്ചെടുത്തുനടന്നീടും നന്ദനംജനനിയുംകണ്ടുകണ്ടാ
നന്ദിക്കും * നാലഞ്ചുടിനമേവംകഴിഞ്ഞാരനന്ദനം കാലിക
ഉടെപിന്വെപാഞ്ഞുപാഞ്ഞെത്തിടിനാർ * ഗോപബാലന്മാ
രോടുശ്രീധകൾചെയ്തുകൊണ്ടു ഗോപസ്ത്രീജനത്തിനുമോദവും
വളർത്തിനാൻ * അഗനാജനമല്ലാചൊല്ലിടുന്നതുകൂട്ടു ത
ങ്ങളിൽജ്യേഷ്ഠാനന്ദന്മാരെന്നൊക്കെയും * ധന്യനാംവസു
ദേവനന്ദനൻകൃഷ്ണനെ നന്ദാദിഗോപാലന്മാരാരുമേറി
ഞ്ഞീവ * അന്നൊരുദിനംസന്ധ്യാകാലത്തുകുമാരന്മാർ നന്ദ
ഗോപൻറസമീപത്തുചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ * കണ്ടിതെങ്ങൊ
രുവൃക്കുശാചാഗ്രംസമീപത്തു കണ്ടാർകൊരുകുമാരുംപൂണ്ണ
ചന്ദ്രൻറബിബാ * അന്നേരംകൃഷ്ണൻതന്നുമോദമോദമൊ
യ്യാ നിന്നിതുകണ്ടീലയോതാനന്ദനുംജനനിയും * എത്രയുംനല്ല
ഫലമുണ്ടൊരുവൃക്കത്തിന്മേലെന്നുംപഴുത്തിതാനിപ്പോന്നു
ശോഭയോടും * വല്ലഭാതിയുചതുരകൊണ്ടുനതന്നീടേണ മല്ലാ
യ്യിൽഭൂമിക്കയുമില്ലത്താറിഞ്ഞാലും * എന്നതുകേട്ടുനന്ദൻ
ചിരിച്ചുചൊല്ലിടിനാ നിന്നതുചന്ദ്രബിബാമകനുകുമാരകാ
നല്ലൊരുഫലംനാളെക്കൊണ്ടുനതന്നീടുവ നില്ലസംശയമേ
തുംവൈകാതെഭൂമിച്ചാലും * ചന്ദ്രനെനാലുമതുരകൊണ്ടു
തന്നീടേണ മൂന്നുവൃക്കത്തിന്മേലറിമാൽതൊടാമല്ലോ *
എന്നതുകേട്ടുനന്ദൻചൊല്ലിനാൻമധുരമായി ചന്ദ്രനെപ്പിടിപ്പു
തിന്നാവതല്ലൊരുവർക്കും * എങ്കിലുംപിടിച്ചുഞാൻകൊണ്ടു
നതന്നീടുവാൻ ശങ്കയില്ലെന്നുവന്നാദികയ്ക്കുകുതന്ന * ഇ
പ്പോഴുതന്നീടേണമെന്നൊക്കെയുംകൃഷ്ണ നരപ്പൊഴുഭൂവിപീഠ
കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ * നന്ദനംചെന്നടുത്തുചൊല്ലിനാൻപ
ലതര മെന്നൊക്കെയുംബാധിച്ചിടാഞ്ഞാരനന്ദനം * ചെ
ന്നുനീതന്നഭൂമിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുമാലയ്ക്കു നന്നേരമഴുനിറുകു
ത്തുനുംമണ്ടീടിനാൻ * പിന്നാലൊന്നുനന്ദൻപിടിപ്പാൻതു
ടന്നപ്പോൾ ഉന്നതമായവൃക്കശാഖമേലേറികൃഷ്ണൻ * ചന്ദ്രബി
ബാമുചെടുത്തിറങ്ങിവാണീടിനാ നന്നേരമല്ലാ പരുമാന്ന
സംഭ്രമംപൂണ്ടാർ * അന്നേരംകൃഷ്ണൻതന്നുലിനീതുതന്നീടു
വാൻ നന്നല്ലെന്നൊക്കെയുംയച്ചുശശാകനെ * പുഷ്പമാർഗ്ഗ
ചെന്നുവിളങ്ങിശശാകനും പുഷ്പരക്ഷണൻതന്നെപ്പല്ലിനാ

മെല്ലാവരും * ഗോപസ്ത്രീജനങ്ങൾക്കു നല്ലതുവരുത്തുവാൻ
 ഗോപബാഹുമാരോടു കൂട്ടുന്നതു കേൾക്കും * വല്ലവീജനത്തി-
 ന്നൊരമിരമതിൽപഴക്കമെല്ലാവരവണ്ണകവനംബിടുകമി-
 ച്ചിടും * പിന്നെയുമഹകാരമോരോന്നുസഹിഷ്ണുവനാടൻ
 ഗോപിമാരുംമോരോരോരമെയും * വല്ലവീകവനാഥേ
 ചൊല്ലാംയദേശഭേദം നല്ലതിനല്ലതവനാനന്തരമു-
 ന്ന * വല്ലവീജനങ്ങളുംതെങ്ങൾക്കുപോരതിയ മില്ലാതെച-
 മഞ്ഞിതുനിന്നുതെക്കനയനാൽ * അന്നോരമോരോരപിചൊ-
 ല്ലിനാൾകൂട്ടുന്നതാന മിന്നാല മേഗ്രഹേ വന്നിതുതാത്രിത-
 ന്നിൽ * ഉണ്ണികളായവരുമൊന്നിച്ചുനെയ്യപോലും വെണ്ണയു-
 മുണ്ടുതൂപ്പിവന്നോരോരമെല്ലാം * ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാ-
 മ്നോരോരോരമിട്ടു പിന്നെയുംശേഷിച്ചവകുപ്പയിലാക്കിടി-
 നാൻ * മണ്ണാത്രമെല്ലാമെടുത്തുകൂട്ടുക മണ്ണാടുമി-
 ച്ചിട്ടുവേഗാനാടുകൊണ്ടാൻ * ക്ഷീരവൃന്തയുമെല്ലാംവേണ്ട-
 തുടകാട്ടത്തലും മേ. മോണമെല്ലീടുവാൻനൈരാതമുഖം
 ചൊല്ലീ * ചൊരോണമെല്ലാകിലുംഭാജനതകത്തിട്ടു കാരി-
 യമെത്തുളളതുകൂട്ടുന്നനിരൂപിച്ചാൽ * ഇത്തരംകാട്ടുന്നതുകി-
 ക്കിച്ചുമാറീടാത്തു ലുത്തരങ്ങളെല്ലാംപോകയെന്നതുവ-
 തം * മോരോരോരപിചൊന്നോൾകാറമില്ലി പരിചൊന്ന ത-
 നവീണതുപോലമകുണ്ണനുംകൂട്ടങ്ങളും * എന്നുതെഗ്രഹതെ-
 ന്നിൽവന്നുചെയ്യുവയെല്ലാം നന്നല്ലപറയാനായെങ്കിലുംപോ-
 യുന്ന * വൃദ്ധനാകിയതാതൻതനിക്കുസേവിപ്പാനായ് ദുഃഖ-
 മണിതനാഴികമുണ്ടാൽചെയ്ചിടുന്നാൻ * തത്രചെന്നവ-
 ചെല്ലാംകിടിച്ചുപാത്രംതന്നിൽ തത്രവുവിതച്ചുവെച്ചാരുമയ-
 റിച്ചാതെ * പോയർക്കുശേഷഗതാനന്ധനായതുതലും
 മായങ്ങളറിയാതെനിത്യമുള്ളതുപോല * ദുഃഖവുകിടിച്ചു-
 പ്പോൾതത്രമെന്നാകയാൽ ക്രുദ്ധനായെന്നവന്നുശ്ശൊ-
 കളിട്ടീടിനാൻ * അന്നോരമോരോരത്തിലൊല്ലിനാ ഉഹോ-
 കയ്യ മെന്തെഗ്രഹംതന്നിൽവന്നാൻതവപുത്രൻ * ഗോക്ക-
 ഭട്ടെപ്പിരിഞ്ഞങ്ങളൊക്കട്ടിയെത്തന്നോര ചൊക്കുവയെന്നി-
 ച്ചാക്കിതൽപന്നംകിട്ടിച്ചു * വ്യാഗ്രശബ്ദത്തെപ്പോലെ
 ശബ്ദിച്ചാനതുകേട്ടു ശീഘ്രമായ്തെങ്ങെല്ലാംനോക്കുവാൻ

പോയനേരം * സതതമകത്തുപുക്കുജ്വലംപാലുമല്ലൊ മെ
 ത്തുന്നലിക്കിലുള്ളതൊക്കെയുംഭൂമിച്ചുടൻ * എത്താത്തൊക്കെ
 ലിക്കിലുള്ളതിൻകീഴുമെന്നു സതതമുരുകൾവെച്ചതിൻമു
 കളേറ്റി * പിന്നെയുണ്ടെന്നായ്ക്കൊന്നല്ലൊകടകോലു തന്നു
 കവാലുകൊണ്ടുപാത്രങ്ങൾതുളച്ചുടൻ * വന്നീടുനൊക്കുപാ
 ലുകുതുംഭൂമിച്ചുതൻ പിന്നെയുള്ളതുമിലബാലകന്മാർക്കു
 നൽകിപാത്രവൃതച്ചതകർത്താർത്തങ്ങളുപോയിടിനാ നാത്തിക
 ലിതില്ലൊമത്തുപേരുതുനാഥ * അന്നൊരമാരനാരിചൊല്ലി
 നാഥമേഴുംവെ വന്നവൻചെയ്തിന്നൊന്നൊരൊക്കെചൊൽ
 വാൻ * അതന്നും മറുപറ്റുമാർത്താഴും തുടന്നുപറ്റാൻ ഭൂത
 ലൊപനുകിടന്നൊങ്ങിപ്പോയൻത്താനും * വസ്ത്രാമഴിഞ്ഞു
 പോയിനിദ്രയിലരിമാഴത സതതമതത്രവന്നുകൃഷ്ണനുംകൂട്ടങ്ങ
 ലും * എന്നൊക്കെമോദഗ്രഹമെടുത്തുവെച്ചുകൃഷ്ണൻ തന്നുടെ
 മാങ്ങാരെനക്കൊണ്ടുതുളച്ചിട്ടുചുടൻ * തെളിയങ്ങുനന്നിതു
 ഞാനെന്നൊക്കെയും കൊട്ടിയങ്ങല്ലാവരുംചിരിച്ചുപോയിടി
 നാ * അന്നിനിമുണ്ടായൊക്കുപാലുംനാണക്കുട്ട മൊ
 രുന്നാഴിമാരതൊപാലുനാവതല്ലിവിടക്കുതും * പിന്നെയുമോ
 രാതരംചൊല്ലിനാരല്ലാവരും ധന്യനീൻതന്നയനുഭൂത
 ചൊരതല്ല * ശിക്ഷിച്ചുപളത്തുണ്ടുംകാലത്തുബാലവാരെ ശി
 ക്കിച്ചുവളത്തൊത്തൊലഞ്ഞിനെവരുമല്ലോ * ഇന്നുനിൻവാത്സ
 ധ്യത്തൊലൊന്നമങ്ങിളക്കംതാൽ വന്നീടുഭക്തിത്തികനന്ദ
 നഭവതിക്കും * ദുശ്ശീലമിന്നുതന്നാമാറിവെച്ചീടായ്ക്കിലോ
 വിശൈലകമോരൻകൃഷ്ണനെന്നതുവിളികൊള്ളും * വല്ലാത്ത
 തനയനൊക്കണ്ടാകുന്നതിനക്കാരും നല്ലതനയന്മാരില്ലായ്ക്കി
 ലത്തുതന്ന * നന്ദനനിനച്ചാലുംവിനന്നായത്താലുംതവ
 നന്ദനൻദുഷ്ടനായിപന്നതുമേരുനീല്ല * ഗോപികകുലനാ
 മേകൃഷ്ണനെങ്ങെടിക്കിന്ന ഗോപിമാരെന്നുള്ളൊരുനാചുംസ
 ത്യാദാക്കും * ഇന്നിപൻഗോപശ്രേഷ്ഠനായ്ക്കൊലംഗോപ
 കുന്ദകുമാരംതെങ്ങൊല്ലൊരുമിതന്നീടും * നന്ദനാടിവരചൊൽ
 വാനാവതല്ലല്ലോ ഞങ്ങൾ കെന്നെതുകൊണ്ടു നിന്നൊക്കെക്ക
 യുമുരചെയ്യൻ * ഇന്നുനീരക്ഷിച്ചാകിൽതെങ്ങളിങ്ങിതന്നീ
 ടു മന്യദേശത്തെന്നൊക്കിപ്പോകുന്നല്ലായ്ക്കിലോ * ഇത്തര

മവര്യവൈകാരികേകേട്ടനേരം ചിത്തകാരുണ്യംകൊണ്ടുപേ
 ത്രനെസ്സഹംകൊണ്ടും * എന്തുഞാൻചെയ്യേണ്ടതെന്നാ
 നായശാഭ്യം ചിന്തിച്ചുഗോപിമരോടിവണ്ണമൊല്ലിടി
 നാൾ * അംഗനമോരേനിങ്ങളതുമേഖലിക്കുണ്ടാ മംഗലംവ
 ന്നകൂട്ടമില്ലസംശയമതും * നിങ്ങളിന്നുരചെയ്യതൊക്കയും
 സത്യമത്രേകേൾക്കുകയല്ലസങ്കടമുണ്ടാകുണ്ടാ * എങ്കി
 ലുംകൃഷ്ണൻതന്നാടപ്രിയമൊല്ലീടുവാൻ പങ്കുനേരമോര
 തോന്നുന്നില്ലിനിഷേതം * മണ്ണാത്രംപോയതിന്നുനിങ്ങൾക്കി
 നെല്ലാ പക്കം പൊൻപാത്രംതന്നീടുവാൻസങ്കടമുണ്ടാക
 ണ്ടാ * എന്നുരചെയ്തുകൊണ്ടുപൊന്നുകൊണ്ടുള്ളപാത്ര മെ
 ന്നരണ്ടല്ല പക്കംവെണ്ടുന്നല്ലീടിനാൾ * പൊന്നുകൾപണങ്ങ
 ഉകൊടുത്തുചൊന്നാപിനി യൊന്നുമേയുണ്ടാകയില്ലങ്ങുപോ
 യ്തസിദ്ധാലം * എന്നതുകേട്ടുഗോപസ്ത്രീകളുംമാദേത്തോടും ന
 ന്നായ്ക്കുന്നീടുംനിറക്കുന്നരചെയ്തുപൊന്നാർ * പിന്നെയ
 ഞ്ഞാരുദിനകൃഷ്ണനാരാമൻതാനും നന്ദിച്ചുവാമന്മാരാരാട
 ന്നിച്ചുകളിക്കുമ്പാൾ * മണ്ണുതിന്നിതുകൃഷ്ണനെനതയശോഭ
 യോടുണികളുരചെയ്താരാമനുംചൊല്ലീടിനാൻ * എന്നതുകേ
 ട്ടുപോകുപിച്ചയശാഭ്യം നാടനൻതാൻകയ്യംപിടിച്ചു
 ചൊല്ലീടിനാൾ * വെണ്ണയുപോലുംകവൻങ്ങളുപോരാഞ്ഞി
 ട്ടോമണ്ണുതിന്നീടുന്നതുവിശപ്പുമാരാഞ്ഞിടട്ടാ * എന്നതുകേട്ട
 നേരംകൃഷ്ണനുമുരചെയ്താ നിന്നിവരെല്ലാവരുംചൊന്നതുപാ
 ലിയത്ര * എന്നുരചൊളിപറഞ്ഞീടുകയില്ലരാമൻ നിന്ന
 ട്ടൊളിയെന്നുമാതാവുപാഞ്ഞപ്പോൾ * എങ്കിലൊവാപി
 ഉന്നകാട്ടുവരെന്നുകൃഷ്ണൻ ശങ്കുകൊതപായുംപിളന്നുകാട്ടീ
 ടിനാൻ * അന്നേരംയശാഭ്യംബ്രഹ്മാണധമെല്ലാംനിജ ന
 ദനനടയായികുണ്ടതുരുന്നോളുപോലെ * എന്തൊരുത്ത
 മിതുവൈവേദമേമസൃതൻ ചിന്തിച്ചാൽനാരായണൻതാനെ
 ന്നതോന്നീടുന്നു * ലോകനായകഭക്തവാത്സലനാരായണ
 ശോകങ്ങളാഴിമുറന്നക്കുത്തുകൊള്ളുകവേണം * ഇത്ത
 ളായശാഭ്യംപ്രാതുമിമുറിച്ചുനന്നേര മുത്തമപുതയൻതൻ
 മാന്യമാലവർകളിൽ * എന്നുടപുത്രൻബാലൻകൃഷ്ണ

നെന്നതുതാനി ചെന്നെടുത്താശ്ലേഷിച്ചുസൂചിച്ചമരുവി
നാൾ * അന്നേരംപരീക്ഷിത്തുമോടിമുഴുനിയോടു നന്ദനയ
ശോഭയുമെന്നൊരുസുകൃതത്താൽ * ശാസ്ത്രപാണിയെപുത്രഭാ
വേനത്തുശ്രുതിപ്പാൻ സംഗതിവന്നതതുംചൊല്ലേണമോ
നിയ * എന്നതുകേട്ടതുകനരുളിച്ചെയ്യിടിനാൻ മനാവവ
സുക്കുളിലുത്തമനംകൾദ്രാണൻ * സാരസോൽഭവവാചാഭ
തലേപിറപ്പാനായ് പോരുമ്പാൾവിരിഞ്ഞുനോടിത്തരളണ
ത്തിച്ചു * മന്നിൽത്താൻപിറക്കിലൊഴുകുചതുശ്രുഷ്ടകു
ന്നുകടകുണയാസംഗതിവരണമേ * അങ്ങിനെതന്നെയ
ന്നധാരാമുചമുരചെയ്ത നിങ്ങവന്നവൻനന്ദഗോപനായ
രുവിമുൻ * ധന്യവാംദ്രാണൻതന്റെപത്നിയായരയ
ല്ലോ വന്നിഹയശോഭയാസ്തിരുന്നതറിഞ്ഞാലും * സാരസോൽ
ഭവവാഗ്ധംസത്യമാക്കുവാനല്ല സാരസക്ഷണൻനന്ദഗോ
കുലവസിപ്പതും * പുത്രഭാവേനഭവൻതന്നെയുശ്രുശ്ര
യിച്ച ചിത്തമോദോവാണെന്നനന്ദയശോഭയും * അയ്യമ
മദ്യോയത്താൻചൊല്ലിനേനിനിങ്ങൾ കിഷ്ടമുണ്ടെന്നാകി
യോടകട്ടാലുവഴിപോലെ *

—*—

അക്കാലമൊരുദിനംതന്നെഭോസീജന മൊക്കെയുപ്ര
വൃത്തികളോടൊന്നുചെയ്തപോലെ * നന്ദഗോപിനിയകംസു
ന്ദരിയശോഭതാൻ മന്ദമന്നിയഭയിമനനചെയ്യിടിനാൾ *
തൻകരങ്ങളിലുള്ളകകണശബ്ദത്തോടും കുരുമുങ്കിശകുചകം
ഭകമ്പങ്ങളോടും * അംബുജമുഖോത്തദംസപാലേശങ്ങളോ
ടു മംബുജക്ഷണമീലാ മോഹനഗാനത്തോടും * അംബുജം
ക്ഷിയംഭയിമനനചെയ്യുന്നത മംബുജക്ഷണൻചെന്നഹ
സ്യാംപിടിച്ചുപ്പോൾ * തന്ദ്രിതന്നിൽവെച്ചുമലയംകൊടുത്ത
വൾ തന്മയീലണച്ചുകൊണ്ടൊന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ * കാ
ച്ചുവാറുപ്പത്തുവെച്ചൊരുപാലുതിക നമുത്തുവരുന്നതുക
ണ്ടുപ്പോൾചെന്നിടിനാൾ * തൃപ്തിപാരത്തെകൃഷ്ണമുത്തിൽ
കരംതൂകുവ ബാഹ്യാഭഭിപാത്രമുദമുകാപത്തോടും * വെ
ണ്ണ മുരമുത്തുപോയ്ക്കുന്മാറുമാർക്കു മാട്ടു തുണ്ണികളോടുംതാ

നംഭൂമിപ്പുനീൽക്കുന്നരം * വന്നഥയശോഭയുടേനാശഭവോധം
 മധിപാത്ര മൊന്നരണ്ടല്ലന്തരഖണ്ഡമാജ്ഞിടക്കനം * കഷ്ട
 മെന്നരചയ്യുകോപവുണ്ടിച്ഛൻ യഷ്ടിയുടേടുത്താതുതല്ല
 വാൻചല്ലന്നരം * ഭീതിയോടവിടെനിന്നാടിനാൻകൃഷ്ണൻ
 താനും പ്രീതിയോടവർതാനുംപിന്നാലൊചന്നീടിനാൻ * പു
 ണ്ണിരിയോടൊചൊരമണ്ടിയോരനന്തരംചഞ്ചലാക്ഷിയുമത്തി
 ള്പിടിച്ചുകരത്തിന്മേൽ * യോഗികളുടെചിത്തംപോലുമെങ്ങ
 ത്തൊത്തൊരുയോഗനെശോഭതൻകയ്യിലങ്ങകപ്പെട്ടു * അ
 ന്നകാത്തകവിധിപ്പുറംഭവന്മാരും സന്തതമുരസ്സമലൊ
 ള്സനലക്ഷിതാനം * നന്ദപത്തിയപ്പോലൊലംഗവപ്രസാദ
 ണ്ണെളങ്ങാമലഭിച്ചതില്ലാതുമെന്നറിഞ്ഞാലും * ഭീതിയുനെ
 ന്നിച്ഛങ്ങാരാനെചെയ്തുകൃഷ്ണൻ ഭീതനായ്നന്നാനെന്നറിന
 ച്ചയശോഭയും * പാശങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നസതപരമരവി
 ന്മേൽ കേശവൻതന്നെണ്ണിപ്പിടവാൻഭീമുരം * പാ
 ശവുമിരുവിരൽപോരാതെചമഞ്ഞിതു പാശങ്ങൾകൊണ്ടുവ
 ന്നപിന്നെയുംകെട്ടീടിനാൻ * പിന്നെയുമിരുവിരൽപോരാ
 ണ്ണയശോഭയും തന്നുടെഗൃഹത്തികലുണ്ടുതപാശങ്ങളും *
 മറ്റുള്ളഗൃഹങ്ങളിലുള്ളതുംകൊണ്ടുവന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു
 ച്ചിട്ടുംകിഞ്ചനപോരായ്നന്മേൽ * മന്ദഹാസവുമെഴുവിസ്ത
 യംപൂണ്ടുനിന്നാൻ നന്ദഗോകുലസ്ത്രീകൾചിരിച്ചുകണ്ടുനി
 ന്നാർ * ഹീനംപൂണ്ടുതൊതൊവന്നറിഞ്ഞപ്പോൾകൃഷ്ണൻ മ
 നസേകാതണ്ണത്താൽബന്ധനായ്നിന്നീടിനാൻ * ഭക്തന്മാ
 ള്ക്കധീനംതാനെന്നതുജനങ്ങളെ യൊക്കുമോബോധിപ്പിപ്പാൻ
 ബന്ധനമറ്റതേനരം * അതുതരണ്ടായതുനന്ദനോടുമൊ
 ള്സ നന്ദുതരംഗിയുപോയനേരത്തുകൃഷ്ണൻതാനും * കെട്ടി
 യൊരുമലമുദിപ്പിച്ചുനന്ദനെ നന്നാടുമെന്നങ്ങളെതെക്കൊട്ടിലങ്ങ
 കപ്പുഴ * കണ്ടിതുതത്രണ്ടുവൃക്ഷങ്ങൾനില്ക്കുന്നതു കണ്ടാ
 ലെത്രയുംമനോഹരമൊന്നുമെന്നുവെണ്ടു * കേവലംകൊട്ടിലുള്ള
 വൃക്ഷങ്ങളല്ലപണ്ടു ദേവധിശരപംകൊണ്ടുവെവത്രവണത്ത
 മന്മാർ * അജ്ഞനവൃക്ഷങ്ങളായ്നില്ക്കുന്നതറിഞ്ഞാലു മിത്ത
 രമദ്ധ്യയമിതത്വമുചൊല്ലീടിനാൻ *

എന്നതുകേട്ടനാരെപൊല്ലിനാർപരീക്ഷിത്തുമാണൊ
 ടിമാരതരരപകാരണംചൊല്ലിടണം * എന്നുകേട്ടിതത്ര
 കമാമുനിയരുടെചയ്യ മനപടകട്ടാകാതെകൾപകാരണം
 വാൻ * രണ്ടുപുത്രന്മാരുണ്ടായ്നിയുധനശന കണ്ടാലത്ര
 യുംനല്ലസുന്ദരപന്മാരായ് * ബ്രഹ്മനാമനമുതലരനെ
 ന്നാകുന്നു ശ്രേഷ്ഠനാമണിഗ്രീവാനന്ദപരജനം * ശങ്ക
 രാസപകന്മാരാകയാലവക്കുശി ശങ്കയില്ലാതെവന്നുസജ്ജ
 നങ്ങളെപ്പോലും * അന്നവരൊരുമിനമല്ലാസ്ത്രീകളോടും
 സ്വന്തീജവതന്നിൽശ്രീധരചയ്യിടുന്നേരം * ബന്ധമെന്നീ
 മേതത്രനാരകനെഴുന്നള്ളി ബന്ധുഗാത്രിമാരുപജയായയ
 തോടും * വസ്യവുമെടുത്തുടുത്തത്രയുഭകതിയോടു മുതമ
 നാകുമുനിശ്രേഷ്ഠനെവണങ്ങിനാർ * മദ്യപാനവുമെചയ്യ
 മത്തമാനസന്മാരും യുദ്ധോഗത്തോടുംധനനാഥനന്ദനന്മാരും
 പാട്ടുകഥപാടിനിക്കുണ്ടുനഗ്നരായെന്നനിന്നാർ പെട്ടന്നുശ
 പിമുറ്റിനാരനേതുനേരം * സജ്ജനനിദചയ്യംദൃഷ്ടനങ്ങ
 ലുംനിങ്ങ ഉജ്ജ്വലമങ്ങലോജ്ജ്വലകനമരുടെചയ്യ * അ
 പായുവുണ്ടനരംവന്ദിച്ചുമുനിതന്ന ശാപമോക്ഷത്തെത്തിരി
 കെന്നവരപേക്ഷിച്ചാർ * സന്ദർശിച്ചരുടെചയ്യനേന്ന
 രമ്യനീന്ദനം ചിന്തയുമുണ്ടാകുണ്ട നിന്ദാഭേദനതാരിൽ *
 വധിച്ചുപന്നമകളത്തുനിങ്ങുകിന്ന ശുദ്ധിയെവരുത്തു
 വാനിന്നങ്ങാനിതുചൊന്നാൻ * നന്ദശങ്കകലതന്നിൽവ
 ന്നീടുംനാരായണ നന്നനിങ്ങുകൾശാപമോക്ഷവുമഭിച്ചീടും
 എന്നുതരചയ്യ മുനിശ്രേഷ്ഠനെമഴുന്നള്ളി വന്നവർവൃക്ക
 ങ്ങളായിരുന്നാരതു കാലം * അങ്ങിനെനിച്ചുണ്ടന്നാവൃക്ക
 ത്തിൻനേരെചെന്ന തിങ്ങിനമോദത്തോടുംമോഹാമനാഷൻ
 കൃഷ്ണൻ * തന്നെടുകേതന്മാരിലുത്തമൻധനനാഥൻ തന്ന
 കെപുത്രന്മാർക്കുമാകുരത്തരക്കുടുപ്പാനും * തന്നെക്കാർപ്പി
 യനായനാരദേഹാമുനി തന്നെചമനത്തെസത്യമാക്ഷീടുവാ
 നും * രണ്ടുവൃക്കത്തിൻറയുംമദ്ധ്യപോയതുനേരം കൊണ്ട
 തില്ലരവാനാവവിചാനതുനേരം * വൃക്കങ്ങമുറിഞ്ഞങ്ങ
 വീണിയുധരണിയിൽ തർക്കണംഘോരമായികൂട്ടിതങ്ങര
 തശബ്ദം * അന്നേരംവൃക്കമദ്ധ്യനിന്നങ്ങുപാഞ്ഞു സുന്ദര

പ്രപഞ്ചാഭിപ്രായത്തോടൊത്തും * രണ്ടുപുരുഷന്മാരായ
 രാജാവുവരുന്നതും കൊണ്ടുതന്നെപ്പറ്റി നാകുതന്നെ നവന
 ബിനാർ * എത്രയുംസ്തുതിച്ചവർചൊല്ലിനാരോത്തര
 ഭക്തയുക്തതാമരയ്ക്കുന്നനിൻകാരുണ്യത്താൽ * നാരദ
 ഹാമുനിതന്നൊരുശാപംതന്ന പാർമിനനഗ്രഹമാണ്യനാദ
 യാദിയേ * നിന്തിതവടിയാടുസംസ്കൃതമിതിയാ ചെന്തി
 നിവരണ്ടുതന്നെക്കൊണ്ടുവാദിയേ * അന്യകാരണമല്ല
 മകനാണെന്നുതന്നെ ബന്ധനാശപല്ലാഭഭക്തിയുണ്ടാ
 യ് * തപ്താഭഭക്തിക്കിനിമഞ്ചലംവരാത്തതി നിറപ്പാടയ
 നഗ്രഹംനൽകേണംകൃപ മാദവ * ഇത്തരംവാക്കുകൂട്ടപാശ
 ബന്ധനംകൃഷ്ണ നത്തരംമനഹാസം പൂണ്ടതൊഴെപ്പയ്ക്കി
 നാൻ * നിന്തിക്കൊണ്ടുപാദാക്ഷരനൽകവാ നിവിടത്താൻ മ
 ഗ്ഗവത്രപന്മാരെവന്നാതന്നറിഞ്ഞാലും * നാരദശാപനി
 ണ്ടൊക്കണ്ടായതറിഞ്ഞാത്ത നാരുള്ള ചിത്രശാപാനീകവാൻ
 ഭൂവനത്തിൽ * ചിത്തത്തുഭൂമിയുമകൽഭക്തിയുടനീടൊരു
 മുത്തമന്മാരായിത്തന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെത്താലും * എങ്കിലൊ
 നെപ്പോലൊന്നൊക്കെയുള്ള വിൻവിടാൻ സകലമുണ്ടാകയ്യ
 മില്ലിനിറയാതെന്നും * ഇത്തരംനാമൻതൻ വാക്കുകൾകേ
 ടുന്നേരം ചിത്തസന്താപത്തോടൊത്തൊന്നിച്ചുപായാൻ *
 ഇക്കേൾക്കുന്നവർക്കുപത്തു നശിച്ചിട്ടും സല്ലാഹമചത്താ
 മദ്യായചൊല്ലിടുന്നേൻ *

—*—

മേലാമൊരുതരംശബ്ദംകൊണ്ടുതന്നെപ്പറ്റി പാശ
 മായ്ക്കയല്ലെപ്പറ്റിഭവനോക്കുന്നേം * ബന്ധമെന്നിതേവീണ
 വൃക്ഷംസമീപത്തു ബന്ധനപ്രാപിതമാകുമ്പോൾതന്നെയും
 കണ്ടാർ*എത്രകാരണമിന്നുവൃക്ഷങ്ങൾപതിപ്പാറ നന്നതരം
 ചിക്തിച്ചവരോടൊന്നൊന്നാലും * മഞ്ചിനീഹകൃഷ്ണൻ
 വൃക്ഷങ്ങൾപൂക്കുന്നാൻ കണ്ടിത്തന്നെയും നാശപഞ്ചാല
 ത്തൊന്നാൻ * ആതമെങ്കിലൊക്കെപ്പോലൊന്നൊന്നാൽ പാ
 ക്കും സാരതയുള്ളവർക്കുതന്നെമുണ്ടായ്ക്കുന്നു * നന്ദനാക
 മാരനെകൂട്ടിച്ചൊന്നത്താൽ മനഹാസമുണ്ടാകുമെന്നു

ആപായീതി നാർ * രോഗകാണ്ടുതര തത്ത്വസംഗ്രഹ
 യുക്തം നാമവംഭാഗഭരണനാനുഭൂതാസ്തസ്മൈ * ഗോ
 പിതൃജനങ്ങൾക്കുമാത്രേണവദന്തുവാൻ ഗോപബാലന്മാ
 രോടുമൊന്നിച്ചുമാത്രേൻ * കല്യാണഗാത്രിയാവാവല്ല
 വിജനമല്ലാം ചൊല്ലുന്നവിലകളുണ്ടുയ്യീട്ടു മടിയാത *
 പാട്ടുപാടിപ്പറന്നായാടിപ്പറത്തുചെയ്യും കൂട്ടനാതല്ലാമ
 നോക്കേഹനാമല്ലാവർക്കും * ഇത്തരമല്ലാപർക്കുമാനദംപന്മാ
 രു മിത്തമോദനകളുമ്പിടുന്നാളാരുമിനം * നന്ദനന്മാരായു
 ള്ളരാമകൃഷ്ണന്മാരെയും നന്ദിച്ചുവിളിച്ചിതുരോഹിണീദേവിത
 നം * ഇന്നുനിങ്ങളെജനമഹത്വമേകുന്നിതു വന്നാലുകുളിച്ചു
 ഗോദാനങ്ങൾചെയ്യിട്ടുവാൻ * ബാലകന്മാർരെയല്ലാത്തമാർ
 കുളിച്ചിച്ചു പാലോടുകൂടിയുപോന്നാക്കുവളളിച്ചിട്ടു * ന
 ല്ലോരഭരണങ്ങളിട്ടുകൊണ്ടു മെച്ചിതു കല്യാണരൂപന്മാരെക്ക
 ണ്ണതില്ലാമനിങ്ങൾ * നിങ്ങളുകുളിച്ചുണർപ്പുകുറുപ്പുകുളി
 ഭംഗിയിൽകുളിപ്പുന്നാജ്ഞാലോഭവചകീടാത * എന്നു
 പറഞ്ഞിട്ടും പന്നീലകുമാരന്മാരെന്നരംയശോഭയെചാൽ
 കെന്നുനിയോഗിച്ചാർ * നന്ദനാസ്സഹകാണ്ടുമവയുചുര
 നുടൻ സുന്ദരീയോഗ്യയെചെന്നുവിളിച്ചുത * പക്ഷേ
 ക്കണകൃഷ്ണാവകാശത പരികമ്പീ സകളുണ്ടുവിനക്കുണാ
 ണ്ണിതിവിശിഷ്ടാർ * നല്ലാരുമല്ലാലുമല്ലാമപാമീട
 നു കല്യാണശീലരാമൻ പകാതപരികമ്പീ * എത്രയുംകാല
 ത്താല്പദോജനമെല്ല നിങ്ങളിത്രാനന്ദംസുന്ദരപാനവുമെ
 യ്യിലുല്ലാ * ഒന്നിച്ചുതളിക്കണംനിങ്ങളാകുന്നതോർത്തു നന്ദ
 ഗോപനംനോക്കിപ്പാർക്കുന്നമാദോത്താട * ചേരകളുണിഞ്ഞ
 തുരമാക്കുവകളുമേണം പോരികബാലന്മാരോമേജനമെ
 യ്യിട്ടുവാൻ * എന്നുരമയ്ക്കു യുഗപിച്ഛാകാണ്ടുപോന്ന ന
 ന്നാമിഷ്ടിച്ചിടുന്നോർത്താചാന്നാർകൃഷ്ണൻ * ആഴ്ചന
 ല്ലോലമമഗാത്രവുമെടുക്കണം കോട്ടുണ്ടല്ലായിലാബാ
 ലന്മാർഭായിച്ചീട്ടു * എന്നുമേകുകയില്ലാച്ചുതച്ചീടണം
 എന്നുകേട്ടമ്മതാനുംപിരിച്ചുചൊല്ലിടാനാർ * എന്നുകമാ
 രനീനീലമംഗിമാല്ലാ നന്ദനനായാമൻമുന്നമെല്ലത്ത
 ല്ലോ * മുന്നമേയ്ക്കു നിരപാകയില്ലാതനാട്ടു മെന്നുകാട്ടു

തട്ടുണ്ണൻപിന്നെയുമുരചെയ്യാൻ * എന്നു മോമനോടുതുല്യ
 മോസ്തുളക്കാരൻ മുദിരത്തിങ്കലേക്കുപാരികയില്ലത്തന്നെ * എ
 ന്നുമുരചെയ്തുകൊണ്ടുദാദനം ചെയ്യിടുന്ന നന്നേരായശോഭയും
 മനമയുരചെയ്യാൻ * നല്ലതു നീലവണ്ണമല്ലയോ കുമരക വ
 ല്ലാതേ വെട്ടുതലവെക്കുന്നതേ ശിശുളള * ആദരണങ്ങൾ
 നല്ലോടകളിവയല്ലാം ശോഭയേറിയതവയുമെയിലണി
 യുമ്പോൾ * ശിശിലല്ലല്ലാവട്ടത്തുളളവെക്കിയെന്നു മ
 ണിനയല്ലിയിന്നു ചാടിക്കരമനോടും * മോശാവിൻവാക്ക
 കേട്ടുരാമനുമുരചെയ്യാൻ വെകതലമല്ലുണ്ണീവവണ്ണമേനല്ല
 വല്ലാതേ വളക്കോൽക്കുശമുണ്ടിനിടക്കുറ മില്ലാരുപമയി
 നിയെന്നുതോൻ കുമിടുന്നു * എന്നതുകേട്ടനേരം സന്തോഷി
 ച്ചിതുകുണ്ണൻ നന്ദനന്മാരോടൊത്തു മോശാ വ്യഗ്രഹം പൂക്കാൻ *
 ഗോദാനാദികളല്ലാ ചെയ്യിപ്പിച്ചുന്നതരം മോദനളളിപ്പി
 ച്ചുകാപ്പുകളണിയിച്ചാൻ * ഇത്തരം ജഗന്നാഥനാകിയ ഭഗ
 വാനെ പുത്രസ്തേഹനത്ര ശ്രീച്ചവർ വാണീടിനാൻ * ന
 ങ്ങാദിഗോപന്മാരുമക്കാരം ചിന്തിച്ചിതു നന്നല്ലനുകൂല്യേപ്പാ
 ഭിവിടെവരിപ്പതും * മോദനേടിക്കിടയ്ക്കെ പാപ്പാക്കിയവസ
 ങ്ഗാവതു കുറങ്ങർ പലതു മുണ്ടിവിടെ നിരൂപിച്ചാൽ * എ
 ന്നാചിന്തിച്ചു പരിചിപ്പിടുന്ന നന്മതികൽ വന്നിതങ്ങവനന്ദ
 നാകിയ ശോപവൃദ്ധൻ * നന്ദനോടേ പൻ ചാന്നാനിന്നിനിന
 കൂടിയെ നന്നല്ലവരിപ്പതു പോകുന്നു വെകീടാതെ * എ
 നെല്ലാപോയങ്ങൾ പന്നിതുകുമരന ചിന്തിച്ചാൽ യോവത
 മെന്നുതപായാവു * ഒന്നുമഹമിച്ചതില്ലീശപരവിവാസ
 ത്താ ചെന്നതു നിരൂപിച്ചു പാക്കിയില്ലിനിടയതും * പല്ലകൾ
 ജലങ്ങളുമെന്നിവ പരത്തുളള നല്ലൊരു വൃന്ദാവനം തന്നിൽ
 പോയ്ക്കു സിടുന്നു * അങ്ങിനെ തന്നെയെന്നു ചൊല്ലിയങ്ങ
 ല്ലാവതും ശോഭസമയത്തുമല്ലെ പപാറപ്പട്ടാർ * തങ്ങൾ
 കേതങ്ങൾക്കുളള ധന്യാദി വദാനമങ്ങ ഉഗ്രനമാരുപത്രവു
 ന്നമെന്നിവ മെല്ലാം * മോദനശകടത്തിൻ മീതവേകരേറ
 ക്കെ ഞ്ഞാദരപോരടല്ലോ യയാത്രയുണ്ടങ്ങിനാൻ * മോഹി
 ണിയശോഭയുണ്ടെന്നു കൃഷ്ണൻ താനും മോഹനമായ ശകടത്തി
 ഞ്ചെയ്തിളങ്ങിനാൻ * മേരിക്കുറന്നാദത്താടും ശൃംഗമോനോഭ

ത്തോടും നാരിമാരുടെ കൃഷ്ണവീലഗാനങ്ങളോടും * ലോകപ്പു
 കാരപത്തു യാത്രിനാഭങ്ങളോടും ബാലകരാതുവിളിച്ചീടുന്ന
 ലോഷ്ണത്തോടും * സതപരംനടന്നവർപുക്കിളവൃന്ദാവനം ചി
 ത്രമാന്യാരു പനകണ്ടുസന്തോഷംവൃണ്ടാർ * നല്ലൊരുവതക
 ഉബോലപാലപെങ്ങളും പുല്ലുകൾജലങ്ങളുംപുഷ്പങ്ങൾമല
 ങ്ങളും * എന്നിവകണ്ടുഗോപവൃന്ദവുംനാരിമാരും നന്ദിച്ചുപാ
 ടങ്ങളുംചമച്ചുധനീടിനാർ * നല്ലൊരുവൃന്ദാവനത്തന്നെക്കുസ
 മീപത്തു വെല്ലോറംഗോവർണ്ണപവുതമതുണ്ട് * എത്രയുര
 രികത്തുകാളിന്ദീനദിയുളള ഞെത്രയുംരത്നങ്ങളാപുളിനങ്ങളു
 ണ്ട് * എന്നിവയെല്ലാംകണ്ടുകൃഷ്ണനരരാമൻതാനും നന്നാ
 നെന്നപരത്തേക്കുറവുംസന്തോഷിച്ചാർ * അക്കാലംരാമൻ
 താനുംകൃഷ്ണനാരാധനമിച്ചു പത്മംകുളങ്ങളുമെപ്പറന്നുതൂടങ്ങി
 നാർ * മറവുള്ളഗോപബാലന്മാരോടൊരുമമിച്ചു ചൊവറ്റം
 വെചെന്നുകളിച്ചുതൂടങ്ങിനാർ * കാളയാതിട്ടുശബ്ദിച്ചീടുന്ന
 ചിലരതിൽ തോളിലറങ്ങുതുരുകാണോടുന്നചിലരല്ലാം *
 ജന്തുക്കൾകരയുബാളങ്ങിനെന്നശബ്ദിച്ചുനന്മാരേന
 പിന്വെണ്ടുന്നചിലരല്ലാം * ഇങ്ങിനെപലവിധംശ്രീധ
 കൾചെയ്തു കൊണ്ടു തിങ്ങിനമോദത്തോടുകാളിന്ദീതീരപു
 കാര * വസുകനെന്നപേരായുള്ളൊരുദൈത്യൻപതു വസ
 ത്രപവുംവൃണ്ടുകൊന്നൊന്നൊന്നാണപ്പോൾ * അങ്ങനുംകൃഷ്ണന
 തുരാമനകാട്ടിക്കൊടുത്തൊന്നുമെറിഞ്ഞതില്ലെന്നാവിച്ചു
 മന്ദം * ചെന്നവനുടെപിന്വെപ്പാലങ്ങൾകണ്ടുപിടി ചെല്ലുന്ന
 ടിച്ചിതുഭൂമൗചത്താനെവനപ്പോൾ * ബാലന്മാരുകണ്ടു
 വിസ്മയംവൃണ്ടീടിനാർ ചാലവേപുഷ്പധർമ്മചെയ്തിതുദേവ
 ന്മാരും * അങ്ങുചെന്നവയെല്ലാംഘോഷിച്ചുബാലന്മാരു കോ
 ഗനാജനങ്ങളും വിസ്മയംവൃണ്ടീടിനാർ * പിന്നെയുംവസന്മാ
 രെമെച്ചുകൊണ്ടൊരുദിനം ചെന്നൊന്നൊരുനല്ലറപായ്ക്കൽ
 തീരത്തിങ്കൽ * വൈക്കിടങ്ങളെജലപാനംചെയ്യിച്ചതങ്ങ
 ഉളക്കുയംജലപാനംചെയ്തുനിന്നതുനേരം * കണ്ടിരുമണ്ഡുക
 ക്കനാകിയവകരതിനെ കണ്ടാലങ്ങവനൊരുപട്ടുതത്തോ
 ളുംപോരും * പടിയല്ലതുബകനെന്നപേരായദൈത്യൻ തൽ
 ക്കണമവൻവന്നുകൃഷ്ണനെവിടുങ്ങിനാൻ * ബാലന്മാരുകണ്ടു

നിജ്ജീവനാരായണൻ താലൂക്കുവത്തിൽ മുട്ടുപിടിച്ചുവെക്കുന്നി
 ന്നും* മുട്ടുതൂസഹിയായത്തുവമിച്ചുപുറത്താക്കി ചൂരവെക്കൊ
 ക്കൊണ്ടുകൊത്തുവാൻ തുടന്നുപോയി* തുണയങ്ങുപിടിച്ചുപ
 ള്ളുണ്ടായിപ്പിളർന്നിതു ഭണ്ഡമെന്നിയെയാലൻവേണകൾ
 ചീറ്റത്തുവെണ്ണും * മരിച്ചുജനംപിന്നെതിരിച്ചുവന്നപോലെ
 ചിരിച്ചുവസിക്കുന്നകൃഷ്ണനെക്കണ്ടെന്നും * രാമാഭിഞ്ചാലനാ
 ത്തമൊന്നിച്ചുപുൽകീടിനാൻ സാമോപപുഷ്പവൃഷ്ടിചെയ്തിതുഭേ
 വനാരം * വൃത്താന്തംകേട്ടുനരംസ്യംകളംഗോപനാരം ചി
 ത്തകൊതുക്കുവുണ്ടുതങ്ങളിൽചൊല്ലിടിനാൻ* നന്ദനന്ദനൻ
 തന്നിരക്കനെല്ലാമപായങ്ങു ഉന്നന്നവന്നീടുന്നചിന്തിച്ചാൽ
 ഭയംവരും * ഒന്നുമേമരിക്കുന്നില്ലെന്നതുല്ലെപിന്നെ വന്ന
 വരെല്ലാവരുമെല്ലാംമരിക്കുന്നു * വേദേണനായഗുൽകുന്ന
 മേചൊല്ലിടിനാൻ ചൈദികത്തടവാക്യംസത്യമായുരുമെല്ലാം*
 ഇത്തരമുരചെയ്തുന്നദാഹിഗോപനാരം ചിത്തമോദനകൃഷ്ണ
 ലീലകൾകൊണ്ടുയരേവേ* ഹോരമായിരിപ്പോരുസംസാരമുടവ
 മൊന്നു മോദാതവൃന്ദാവനസുഖിച്ചുവാനീടിനാൻ* രാമനും
 കൃഷ്ണൻതാനുംമരുന്നുവാലനാരം പ്രേമമോദൊരുമിച്ചുവീല
 കൾചെയ്തിടിനാൻ * കരോദോദിക്കിൽചെന്നുഗുഡമൊരു
 ലിക്കയും പാരാതമരളുവർതിരഞ്ഞുപിടിക്കയും * വെള്ള
 ത്തിൽചിരനന്നാജ്ഞുനിയുമുരിച്ചിട്ടു മുളിലാനന്ദത്തൊടുവീ
 റ്ത്തിയുക്തമിട്ടു* നക്രങ്ങളുടെവാലുപിടിക്കുന്നേരത്തിങ്കൽ
 നക്രങ്ങൾവായപിളന്നുതുഞ്ചാർമുഴുകിയും * വൃഷ്ടശാഖാ
 ഗ്രത്തിനുമേലറിയാക്കല്ലാവരും തത്ക്ഷണശ്രമിതന്നിൽചാ
 ടിയുപതിക്കയും * പിറന്നയുപേലവിധംശ്രീധകൾചെയ്തു
 കൊണ്ടു നാദിച്ചുവായിച്ചിതുക്രഷ്ണനുംരാമൻതാനും* തീയതിൽ
 പതിക്കേയൊ പള്ളത്തിൽപതിക്കേയൊ ചെയ്യുന്നതിവരെ
 നിനച്ചുപെല്ലാജ്ഞാഴ്* നന്ദനന്ദനരണ്ടോക്കിനിന്നീടുംയരോ
 ദയും നന്ദസംപാമിറ്റുനന്നുല്ലപ്പിച്ചുജനങ്ങളെ * ഇങ്ങിനെ
 കൊമോദമാംകലവുകഴിഞ്ഞിതു മംഗലപേരിനെന്നാമല്ലൊ
 യെചൊല്ലിടിനാൻ *

അന്നൊരുദിനംരമകൃഷ്ണന്മാരുടേപ്പിതാക്കൾ ചെന്നുവന്നു
 വയസ്സായുള്ളോരുബാലന്മാരെ * ശൃംഗശബ്ദങ്ങളെകൊ
 ണ്ടുനിറയുമുന്നതെന്നാൽ ശംഗവശീവന്മാരുംഗോളമുണ്ടുവീ
 റ * പോകുന്നാനമുക്കിന്നുകാനനംതന്നിലെന്നു വൈകാ
 തെളിച്ചിടാമെന്നുരചെയ്തുകൃഷ്ണൻ* അപ്പൊഴെബാലന്മാരും
 ജോജനത്തിനുവേണ്ടും കോപ്പുകളെടുത്തുകൊണ്ടത്രയുംമാത്ര
 തേരവും * തങ്ങളെക്കൊണ്ടുകൊള്ളുശംഭവസ്വന്മാരോടൊത്തു
 ശൃംഗശബ്ദങ്ങളോടുകൂടുന്നമകംപുക്കൾ*ചെന്നുകൊണ്ടു
 ഭരണമല്ലാക്കുണ്ടെങ്കിലും മിന്നുന്നതല്ലികൾപീലികൾപു
 ള്ളങ്ങളും * എന്നിവകൊണ്ടുനന്നായല്ലാതെമലകൾ മൂ
 സ്സെന്തുകയ്യാപിടിച്ചുങ്ങിനെനടക്കുവാനും * ഭാരംഭാരം
 ക്യാതന്നിൽഭക്ഷണ സാധനങ്ങളുംഭാരംഭാരംബാലകന്മാർകൊ
 ഭാവുന്നവയല്ലാം * തങ്ങളിൽതന്നെചിലർമോഷ്ടിച്ചുണ്ടു
 ലിച്ചിട്ടു മഞ്ചവരപരന്ദശിക്രമത്തെയുമോഷ്ടിച്ചിട്ടും * തങ്ങളിൽ
 തിരഞ്ഞെത്തിക്കണ്ടുടൻചിരിച്ചിട്ടും ശൃംഗങ്ങളോടുകൂ
 ടെലന്നിവവിളിച്ചിട്ടും * ശൃംഗനാളങ്ങളോടൊന്നിച്ചുപാ
 ടുംചില രണ്ടിനെകഴൽനാളമെന്നിച്ചുപാടുംചിലർ * ന
 ല്ലാതഹംസങ്ങൾതൻപിന്നാലേചെന്നുചിലരുല്ലാസത്തോ
 ടുമതുപോലെസഞ്ചരിച്ചിട്ടും * കൊറികൾസമീപത്തുച
 ന്നിരുന്തിടുംചിലർ തെററന്നുചിലരുളാന്നിച്ചുണ്ടുംചി
 ലർ* വാനരന്മാരോടൊത്തുവൃക്കമേറ്റിടുംചിലർ മാനമോടവ
 രോടുചാടിത്തുചിലർ * തൃക്കിയിട്ടിടുന്നാരവാനരപുഷ്പം
 പിടി ചൂക്കോടവലിക്കുന്നനേരത്തുകരങ്ങളന്മാർ*നേതങ്ങൾ
 കാട്ടുന്നതുകണ്ടുററംചിരിച്ചുടൻ നേതങ്ങളോടൊട്ടുകൂട്ടി
 ടുന്നതുചിലർ * ഭേകകളോടുംകൂടിവള്ളത്തിൽചാടുംചിലർ
 നാകികളിവകണ്ടുസന്തതംചിരിക്കുന്നു *ഇത്തരംയോഗശ്ച
 രണാകിയകൃഷ്ണനോടു ചിത്തമോദേനകളിച്ചിടുന്നർകുമാര
 ന്മാർ* ലോകനാഥനോടൊത്തുനിശ്ചയംവസിക്കുന്ന ഗോകു
 ലജനത്തിന്റെപുണ്യമന്ദനെന്നുചൊല്ലു * ഇങ്ങിനെകളി
 പ്തുകൾക്കൊരാലോസ്യൻ തിങ്ങിനടക്കുപത്തോടുംതന്നെ
 ഉള്ളിനിരൂപിച്ചാൻ * സോദനായബകൻതന്നെക്കര
 ന്നൊരുകൃഷ്ണൻ സോദനോടുംചേർന്നിരുകളിക്കുന്നു *

സോദരനോടുമിന്നുകൃഷ്ണനെക്കൊന്നുമെ സോദരൻമരിച്ച
 തിൽദുഃഖവുപോക്കീടുവൻ * ഗോകുലജീവനാമകൃഷ്ണനെവ
 ധിക്കാമ്പാദം ഗോകുലത്തിന്നനുശംഖനീട്ടുംതാനേതന്ന *
 ഏന്നുതെസഹജനത്രപ്തിയുലഭിച്ചീട്ടു മെന്നല്ലകംസൻതനി
 കെത്രയുസ്മംവനം * പുഷ്പകാപത്തോടങ്ങുചിന്തചെ
 യ്ക്കുലാസുറൻ ഭയ്ക്കനങ്ങൊരുപരുമ്പുതൻവേഷംപൂണ്ടു
 ഉണ്ട ചൻനീളമെന്തോജനമാത്രംവണ്ണം ഉണ്ടതിൽപാതിത
 നെന്നവണ്ണുചുരത്തല്ലോ * പവ്വതഗുഹാപാലവചിളിൻ
 വൻതാന മുറ്റിയിൽകിടന്നിതുകൃഷ്ണനഗ്രസിപ്പാനായ് *
 നേത്രങ്ങൾകണ്ടാലഗ്നിപാലകളെന്നുതാനു മെത്രയുമഗ്ര
 ങ്ങളുംദന്തങ്ങൾനാലുണ്ടല്ലോ * മന്ത്രയതുകന്ദുഗോപബാല
 നാർപ്പുറാവന ശ്രീയുടെമഹത്വമെന്നോത്തരമെന്നൊചെ
 യ്ക്കാർ * പന്നഗവിവൻഭൈരവനനവിഞ്ഞൊരുകൃഷ്ണ നി
 ന്നനാദിവിടക്കുചല്ലതതെന്നചൊൽവാൻ * ഭാവിച്ച
 നോക്കുന്നരാമത്രയുപേഗുത്താടും * ഗോവത്സനാരുമവൻ
 വായിൽചെന്നകുപ്പക്കു * ഒന്നുസംഭവിച്ചിതുകൃഷ്ണനമന്ത്രേ
 രം ചെന്നുപുകിതുഗോപബാലനാലൊലവനം * ഭയ്ക്കനാമ
 വനാപ്പാർകൃഷ്ണനക്കിട്ടുയ്ക്കയാൽ പെട്ടെന്നുവെരിപ്പിച്ചീമാ
 രെയുമമുദേഹം * ചിത്രാമത്രയുക്കൈവഗതിയെന്നോത്തുകൃ
 ണ്ണ നെത്രയുപേഗുത്താടതത്രനിന്നെഴുന്നീറു * രക്ഷിപ്പാ
 നപായവുചിന്തിച്ചതാനുംചെന്നു തൽക്കുണ്ഡപുഷ്പേന്ദ്രം
 പെട്ടിച്ചുവെന്നാൽ * ഭയ്ക്കനംകംസാദികളൊക്കെയുംസാനതാ
 ഹിച്ചാർ പെട്ടെന്നുവായുഘോഷീടിനന്നാലാസുറൻ * കണ്ണ
 ദോശത്തുചെന്നുവളിന്നാൻകൃഷ്ണൻതാനും കണ്ണതപൂണ്ടുക്കണ്ണ
 തുരിച്ചുനവനല്ലോ * വീഴ്ചുംപോക്കായ്യാൽമുഖംവ
 പിളർവ നാറ്റംമരിച്ചവീണീടിനാനവനിയിൽ * സ
 പ്തമോത്തിൽവിനശിപ്പുമാരൊരുതെങ്ങു സ്പെപ്പാഴ്കൃഷ്ണനാ
 ളുചേന്നിതുസമക്ഷമായ് * സപ്തതിൻജരംഗിതന്നിൽവീ
 ണ്ണനവ മൊപ്പരുമരിച്ചതുപാഞ്ഞാൽകൃഷ്ണൻതാനും *
 യന്നുടേകടാക്ഷമാമുതവയ്ക്കുകൊണ്ടു തന്നെടേജനങ്ങളെയൊ
 ക്കയുജീയിപ്പിച്ചാൻ * അന്നേരമല്ലാവരുംപുറത്തുപോയി
 ടിന്നു രിന്ദ്രാദിവേഗമാൽപശ്ചവയ്ക്കുകൊയ്ക്കാർ * പാടുകൾ

പാടിയിനാർഗന്ധവ്യസമൃദ്ധവു മാട്ടവുണ്ടുണ്ടിനാർഗന്ധ
 വ്യസ്തീകളല്ല * എത്രയുണ്ടുതിമിതതാപസന്മാരുമല്ല
 മുത്തമവാദ്യങ്ങളുംഘോഷിച്ചുപോന്നു * ധാരാളമതുതേ
 ള്ളമാമോരടഴനെളി പ്രീതിവൃണിതകൃഷ്ണവീലകൾകണ്ട
 നേരം * ശിപ്പമംഗുഹാപാലബാലന്മാർക്കുളിപ്പാനായ്
 സപ്പചർമ്മംനന്നായണക്കിരവച്ചുവെർ * പിന്നെയുമു
 മ്ബർകാണ്ടുവാലന്മാർപലകാലം നന്നായിക്കളിചെയ്യാറെ
 നുകളിപ്പിപ്പുണ്ണം * നന്മനനന്നാലനാകിമുണ്ടെത്രുന്ത
 നെന കൈനീതു കരുമാർമാകാവത്തന്നറിഞ്ഞാലും * ബാ
 ലകനാമകൃഷ്ണൻതനിക്കുപെഗണ്ഡമാം കാലംവെന്നുതകാ
 ലംഗോപാലമൊലന്മാരും * അക്കാലമുണ്ടായതെന്നാൽ
 വർഷമക ലോകംവേഗംകുലത്തിൽചെന്നുണ്ടുചൊല്ലിടി
 നാർ * മാധവംവെക്കുവെച്ചുപുണ്ടുതകൃഷ്ണൻതന്നെ മാധ
 കളിവതിനാരുളളുഗത്തിങ്കൽ * സന്തോഷപൂണ്ടുവനി
 മ്ചിടിനാർഗോപന്മാരും പന്തിരണ്ടുപ്രായവുചൊല്ലിടുന്ന
 മുതക്കിത്താൻ *

അന്നുരപരീക്കിത്തുമാമുനിശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ വന്ദിച്ചു
 വിനയത്തോടിത്തരംചൊല്ലുചെയ്യാൻ * കൈതവംബാലൻ
 കൃഷ്ണൻകരുമാർകാവത്തിങ്കൽ ചൊയ്യാതകഥയിതുഗോ
 പാലബാലകന്മാർ * അന്നുചൊല്ലാതപിന്നപെഗണ്ഡ
 കാലത്തിങ്കൽ ചെന്നുരചയ്യിട്ടുവാൻമുഖമെന്തുകേൾ
 പ്പാൻ * ചിത്തത്തിൽമമമോഹമെത്രയുവളുതന്നു തൃപ്തിയില്ല
 ലോഹരിതന്നുടകേകേട്ടാൽ * എന്നതുകേട്ടുനിശ്രേഷ്ഠൻ
 ഭക്തിയോടു നന്ദിച്ചുവെർത്തന്നോടിത്തരമൊചെയ്തു * ഉ
 ത്തമനത്രേഭവാൻഗോപകഥകളെ പുത്തനാക്കീടുന്നതുകേതി
 ലക്ഷണമല്ല * നിത്യവുകേട്ടീടിലുംനാരിമാരുടെകഥ പ
 തനെന്നിതുവിടവർഷംതന്നീടുപോലെ * ഭക്തന്മാരായ
 വർഷമായവകഥാമൃതം നിത്യവുകേട്ടീടിലുംതന്നെമെന്തെ
 ന്നം * ആകയാലിന്നുത്താൻചൊല്ലുവനവയല്ലാം മോ
 കൈകളുണ നിധകുട്ടാപുവഴിപോലെ * ദുഷ്ടനാമഹാ

സുന്ദരനായുംകൊണ്ടു കൃഷ്ണൻ ശിഷ്യരായിട്ടുപോലുമൊരു
 നായാട്ടുംകൂടി * നല്ലൊരുസരസ്സിന്റെതീരത്തേക്കുവന്നു
 മല്ലോലാലനൻതാനുമീവണ്ണമരുടെചെയ്തു * നല്ലൊരുജലമിതു
 കാണുകയാണൊരുവനാൻ ഹല്ലപങ്കജഗന്ധമത്രയുംമനോഹ
 രം * ഇന്നുനാനാകാണ്ടുപന്നാഭാജ്യങ്ങളിധിക്കൈവ ചെയ്തന്നി
 ചുസുഖത്തോടുംഭുജിക്കാംവെങ്കീഴെത * പാനീയപാനം
 ചെയ്തുനല്ലൊരുപല്ലംഭുജി ചൂനന്ദത്തോടുപോലുമൊരു
 കഷ്ടം * എന്നതുകേട്ടനേരമല്ലൊരുവസ്വന്മാരെ ചെയ്താണു
 പൊയ്ക്കുന്നിവിടെക്കിടമോടേത്തോടും * നല്ലൊരുജലപാനം
 ചെയ്തുപോലുമൊരു പുല്ലുകൾതിന്നുതീരത്തേക്കുവന്നു
 സ്വരം * രാമകൃഷ്ണന്മാരുടെമുമ്പുവെമ്പാലുമൊരു പ്രമോദം
 നാണകാണ്ടിപുഴയിലുണ്ട് * നല്ലൊരുധികൃതിയുണ്ടിതാ
 ഞ്ഞൊരുല്ലാക്കുകൊടുത്തതാണെന്നുകബളങ്ങൾ * പാത്ര
 ഞ്ഞൊരുകാണുന്നതിൽവെച്ചിതുവിചാരിച്ചുക പത്രത്തിൽവി
 ചർവചച്ചുകിട്ടത്തിലപന്നാൻ * ഓരോരോപാത്രങ്ങളിൽ
 ചെച്ചുകാണുല്ലാപതം സാരമാരുപദേശമാനാവിളമ്പി
 നാൻ * മല്ലോലാലനൻതാനുമല്ലൊരുവിളമ്പിക്കൊണ്ടല്ലൊ
 രുമാരുമിച്ചുകേണത്തുകണ്ടിനാൻ * തങ്ങൾതങ്ങൾക്കേക്കൂ
 രുരുമികൾപറയും ശൃംഗങ്ങളിടയ്ക്കിടെയെടുത്തുവിളക്ക
 യും * മേല്പെട്ടുകൊണ്ടിത്തുകൻഭാജനകബളങ്ങൾ കീഴ്ത്തു
 വതന്നേരംവരാജ്ഞാപിടിക്കയും * തങ്ങളിൽഭാഷിക്കുക
 ചുത്തിൽമിമിക്കുക മിങ്ങിനയുണ്ടൊരുമോലാഴങ്ങളെ
 ള്ളുചൊൽവു * നന്ദനന്ദനൻകൃഷ്ണൻതന്നെകബളത്തെ
 സുന്ദരമായപാമഹസ്യത്തിൽവെച്ചുകൊണ്ടു * കൈവിരലിട
 കളിൽവെച്ചുകൊണ്ടുപദേശം ദേവകൾകാണാമൊരുഭാജനം
 ചെയ്തിടിനാൻ * പങ്കജമേലമേലുകണ്ണികയെന്നാപാലപ
 ക്കാജ്ഞാൻഗോപബാലന്മാരുടെമേലും * ഓരോരോഹസ്വ
 ങ്ങളൊരുചെല്ലിയങ്ങളൊരെയും പാമോയ്ചിരിപ്പിച്ചുമാറേ
 വാഴുന്നേരം * പുല്ലുകൾതിന്നുതിന്നാനെന്താ പത്വന്മാരും മെ
 ല്ലൊലാലനനായുംകൂടിനാൻകൃഷ്ണൻ * നോക്കുകയാ
 ഞ്ഞൊരുവനാൻതന്നെപട്ടാബാല വെക്കുവേണ്ടുപോയിതര
 മേകണ്ടീലല്ലോ * ഇങ്ങിനെകേട്ടുനോക്കിനാൻബാല

നാരു മെങ്ങുമകാണായ്ക്കു യാതൊരുവരെയും ഭയപ്പെട്ടാർ * അന്നേ
രക്തപ്പുറത്താറും ബാലന്മാരോടു ചൊന്നാ നിന്നുത്താൻ ചൊന്നാ
കൊണ്ടുപോയവൻ ചൊല്ലിക്കൊത * അങ്ങനെയവ സിദ്ധാലും
നിങ്ങളെന്നുരചെയ്തു സതപതമഴ്ന്നീററശ്ശാശ്ശാലും മൂലക്കോ
ലും * തന്നെടകവളവുകയ്യിവെങ്ങട്ടത്തുടൻ മന്ദമന്നി
യൊചന്നുകാനനമകപുഴ * വാരിയേക്കുണർപോയകാര
ണബാലന്മാരു മാരുടേളിക്കൊതമന്ദരാധിതന്നുപോയ് *
സാരസേക്കുണർതൻറമന്ദരകൾകണ്ടിട്ടുവാൻ സാരസോ
രുവൻനിജമയരകണ്ടതുനരം * കൊണ്ടുപോയ്ക്കുച്ചിതു
ഗോവസ്വന്മാരായല്ലാം രണ്ടാമതൊപ്പിച്ചുശ്ശാശ്ശാലും
ന്മാരെയും * പൈക്കിടങ്ങളെത്തീരത്തെങ്ങുമകാണായ്ക്കു
യാൽ പുഷ്പരക്ഷണനിങ്ങവന്നാക്കിയനേരം ബാലന്മാരേ
യുത്തുകാണാത്തുവിസ്മയിച്ചു ലീലാമന്ദരൻവിധിയായയ
ന്നിത്തരപ്പാറം * ശ്ലോകമജനങ്ങളുംശ്ലോകങ്ങളുംവിരിഞ്ച
നം പാകാരിമുഖാവേവുനവുസന്തോഷിപ്പാൻ * ഭേദമര
നന്ദൻകൃഷ്ണൻബാലകത്രപങ്ങളും ശ്ലോവസ്വതപങ്ങളുംകേരളാ
ണ്ടനിന്നീടിനാൻ * ദേഹവുവളച്ചുവെണ്ണവുശ്ശാശ്ശാലും
മോഹനചാക്രങ്ങളുംകേരളകുന്ദനാമങ്ങളും * എന്തിനകളും
പിന്നെയുള്ളതുബാലകന്മാരേക്കൊന്നുമേദമില്ലെന്നതിലൊ
രുവടം * കാലുകൾകരങ്ങളുംപാണ്ടുകൾമുട്ടകളും വാലു
കൾമുളകളുമൊച്ചകൾനിറങ്ങളും * ആക്കുമിവയല്ലാത്ത
ശ്രബാലന്മാർ മാർക്കുമേദമില്ലെന്നുള്ളതിലൊത്തും * മോക
ത്തെസൃഷ്ടിച്ചുരക്ഷിച്ചുസംഹരിച്ചീടും ലോകകകനാഥൻത
നിക്കൊത്തതൊത്തുള്ള * തന്നെടവയസ്യരോടൊന്നിച്ചു
ഷ്ണൻപിന്നെ മുന്നെചെന്നതുപോലൊഗാകുലപുഷ്പിനാൻ *
തങ്ങൾക്കൊത്തങ്ങൾക്കുള്ള വാടങ്ങളുകുപുഷ്പാർ തിങ്ങിനമോ
ത്തൊടബാലതംവസ്വന്മാരും * എത്രയുമേദംവുണ്ടുച
ന്നുടൻജനനിമാർ പുത്രരെലാളിച്ചിതുനേരിലധികമായ് *
തന്നെടതനയന്മാർക്കുമ്മാർപാലുംനെയ്യ മന്നവുമാകട്ടെ
ണ്ടുകിടത്തിയുറക്കിനാൻ * വസ്വന്മാർചത്തനുകണ്ടുപ്പാറപ
ശ്ശാശ്ശാലുംസ്വാഹാത്താടുപാലുംചുരത്തിമണ്ടിച്ചെന്നു * തന്നെട
വസ്വന്മാരെനക്കിയുമാശ്ശാശ്ശാലിച്ചു നന്ദിച്ചുകിട്ടിച്ചുനിന്നി

ഇതുനോട്ടപ്രദം * ഇങ്ങിനെപലദിനംകഴിഞ്ഞതാനന്തര മംഗനമാർക്കുഗോപാലന്മാർക്കുപത്രക്കുടുംബം * അന്തരംഗത്തിൽതന്റെനന്ദനന്മാരെയ്ക്കുഹ ഉദനെന്നതരിയായവയ്ക്കിച്ചിനാദനതാമം * ആരുമധരിയതടങ്ങാരണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾപരാതരങ്ങൾക്കിനംകൃഷ്ണനുംവോപന്മാരും * ചിത്തമേദനേരാമനെന്നിച്ചുപത്യാന്മാരും തത്രൈവസമീപത്തുമെച്ചനിന്നീടുനേരം * ഗോക്കുളഗോവർധനപട്ടതരിസ്സികൾ നില്ക്കുന്നതൃണങ്ങളുടേക്കിച്ചുനില്ക്കുന്നേരം * അന്ധാദിസമീപത്തുഗോവത്യാങ്ങാളുണ്ടിട്ടുവോട്ടുപരകാട്ടത്തീട്ടുവാങ്ങാടിടിനാർ * ഗോപന്മാർതട്ടത്ത് കൂനില്ലാത്തമൃഗവംപിമ്പ കോപിച്ചുകൊല്ലുമടുത്താടിപ്പുന്നിതുവേഗം * ഗോക്കുളംചെന്നുമുലകൊടുത്തുവത്യാന്മാർക്കും നോക്കിനിന്നിതുഗോപന്മാരുംസന്തോഷത്താൽ * എത്രയുംകേരപ്പെത്താട്ടുവന്നിനാരുഗോപന്മാരും പുത്രരാണെന്നുപ്രമയിഹപലന്മാരായ് * പുത്രരാകണ്ടുഗോപവൃദ്ധന്മാരായ്ക്കുചെയ്യത്രയുംസുഖത്താടുമത്രക്കുടുംബത്തിടിനാർ * ഇത്തരമതിസ്സഹംകണ്ടൊരുബലഭദ്രൻ ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചുനൊന്നുകാരണമിപ്പോൾ * മത്തകാശിനിമാർക്കുംഗോക്കുടുംബംഗോപന്മാർക്കും പുത്രന്റെസ്നഹമേറുംവർദ്ധിച്ചുവന്നീടുവാൻ * ദേവമായയുടൈത്രേയമയമല്ലുന്നതും ദേവദേവനുംകൃഷ്ണൻതന്നുടേമായയാത്ര * ഇത്തരംചിന്തിച്ചുതൻകൃഷ്ണനാടുചെയ്തു ചിത്രമെത്രയുംതവമായാവൈവദാത്താർ * വെച്ചുവെക്കണന്നതുമെന്നായിക്കുറഞ്ഞതും സർപ്പവുംവോരനന്നുത്തൊന്നിത്തരിരിക്കുന്നു * മൂന്നുത്തൊന്നിത്തരിതല്ലിത്തൊഴിവുതൂങ്ങുന്ന മിന്നാറിത്തരിതവമായാർറിയുന്നു * ഇത്തരംബലഭദ്രൻചൊല്ലിനിന്നീടുനേരം തത്രവന്നിതുകമലാസനൻവേഗത്തോടും * തന്നെക്കൊലയൊരുനിമിഷംചെന്നതേരം വന്നിതുധാരതവതുവത്യാന്മാരുംകൃഷ്ണം * അങ്ങോക്കുസനൻഗോപാലന്മാരെക്കണ്ടതേരം സന്ദ്രമേവുണ്ടുനിരൂപിച്ചിതുമാതാരിൽ * മൂന്നുത്തൊന്നിമാമുരയൊലതുംവത്യാന്മാരു മിന്നുമണ്ടല്ലാമുമായയിൽകിടക്കുന്നു * ഏകിമാരിവരിമ്പകജനേന്ദ്രനാട്ടും സകടൈന്ദ്രകളിച്ചുണ്ടിനന്നാക്കുന്നു * ഇത്തരംചിന്താവാചിന്തിച്ചുണ്ടിരിക്കുമ്പോ

[illegible]

௨௮) பூர்வாங்கத்திற் பாலபூவார் பனியன்கு மொ
 பூவார் பாபஹரமெனும்புநகரினார் * கற்கென்கெ
 ண்பாபவகேமென வள்ளுவனது கற்குந் தகெதிநல்லபீ
 டியுமனினதூதர் * அந்நிமையகென்கொள்குவாமென
 றுந் தகெனாந் தூபுன்குந் தகெனாந் தூபுன்குந் தகெ
 வமதிந்கெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெ
 ந்கெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெ
 ந்கெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெனாந் தகெ

ലോകപിതാ: ഖരശോഭിതമധ്യത്തോടും * സുന്ദരപരോഷ
 കൊണ്ടുഴിയിൽനടക്കുന്ന നന്ദനന്ദനനായകൃഷ്ണനമസ്തോരം *
 എന്നെയിന്നനഗ്രഹിച്ചീടുവാൻവസുദേവ നന്ദനനായിട്ടവ
 താരംചെയ്തൊരുതവ * മോഹനമായിട്ടമീബാലകരൂപത്തി
 ന്റെ മാഹാത്മ്യപോലുമറിഞ്ഞീടുവാനാളല്ലാൻ * പി
 ന്നെയെങ്ങിനെപരമാനന്ദമയമാകും നിന്നുടെപരമാത്മരൂപ
 ത്തെയറിയുന്നു * എത്രയുംപ്രയാസമാണെന്നാഗ്നിയെത്തവി
 ട്ടു മുക്കിസംധാനമാകുംതപർകഥാമൃതാരസം * ഉത്തമപുരാണ
 വേദോദിതമായുള്ളൊരു ഭക്തന്മാർവർണ്ണിപ്പതുഭക്തുകേട്ടനഭി
 നം * ഭക്തിമോഹാഗ്രഹിതകൂടാർത്ഥസവിശ്വന്ന ഭക്തന്മാര
 ജിതനാശിനനായുംജയിക്കുന്നു * സർവ്വസംധകമാകുംതപർപാ
 ദഭക്തിവിട്ടു സർവ്വഭക്താനന്തിനായ്കേൾക്കുന്നവർക്കല്ലാം *
 ദുഃഖാമനിമോഹമസാധ്യവുമുണ്ടായ്തൊ ഭക്തിയുണ്ടെന്നാകി
 ലെജ്ഞാനവുമുണ്ടായ്തൊ * ഞാനജനനുള്ളഹങ്കാരമോടന്ധാ
 ത്താവായ് തീനാമനാഥനാകുമെന്നെരക്കിത്തേണമെ * നീന്ദ
 ഹിമാനപുകുട്തോവതല്ലൊരുവനും നിന്നുടെയേയുണ്ടാകുന്ന
 മേലേറാമിയ * അമ്മതന്നഭരത്തിലാമ്പാടുകിടക്കുന്നു ഉമ്മ
 യോടെത്തല്ലാംകുടിയ്ക്കുന്നകുമാരകൻ * എന്നതുകൊണ്ടവ
 ദക്കുണ്ടാമോജനനിക്കു ഞ്ഞാനുപോലമനിന്നില്ലത്തുപോ
 ലെത്താനും * സൃഷ്ടിയിൽത്താനായുംനീവിഷ്ണുവായ്തെക്കിപ്പാനും
 സംഹരിപ്പതുംമോദാവേനായതുംനീയെ * വിഷ്ണുവംശിവന
 ന്നാത്തൊന്നുംജഗത്തിങ്കൽ വിജ്ഞാനപരയെന്നൊരത്രയു
 മത്താനികൾ * നിത്യാനന്ദനായുള്ളനിന്തിരുവടിയുടെ ഭൃത്യ
 സംസർഗ്ഗത്തോളമില്ലാതെസുഖമെന്നും * നന്ദഗോപന്മാരുടെ
 പുണ്യവംശസമാഗ്രഹം നന്ദനന്ദനപുകുട്തോവതല്ലൊരുവ
 ക്കും * ഉത്തമന്മാരായുള്ളയാഗികൾവേൽക്കഥ നിത്യവുമന്യ
 ഹിന്തികൂടാർത്ഥകേൾക്കുമ്പോൾ * ഭക്തിയുംഭിനന്ദത്തോടുംവർദ്ധിക്ക
 കൊണ്ടുതന്നെ മുക്തിയെലഭിച്ചവരുണ്ടല്ലോപലജനം * എ
 റിയകാലംകൊണ്ടുപരഗാണക്കുളം താരകഗണത്തെയുംഗ
 ണിക്കായ്തരികിലും * ഇന്നൊരുകല്പകോടികാലംകൊണ്ട
 നാകിലും നിന്നുടെഗുണമലശംഗണിപ്പാനതരാർക്കും * അ
 ജിതനായുള്ളതവകാരുണ്യംവരിപ്പാനായിനിന്നഭക്തിയോടും

വാഴ്ത്തീകായങ്ങളാൽ * ഭക്തവത്സലനീനേസവിഭക്തന
 ഞ്ഞാൻ * മകനെയും മകളെയും മകളെയും * മായകളെ
 റെയുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാത്തെയും * മായകൾക്കൊണ്ടു മോഹിപ്പിക്കു
 ന്നവാനോടു * മായകൾക്കൊട്ടി ചമിപ്പിക്കുമെന്നൊന്നാ മമ
 മോഹമോഹവും ബുദ്ധിമാന്ദ്യവും ചൊറതല്ല * ശാശ്വതപരമാ
 നന്ദാത്മാവാം ഭവാനോടു നശപരപഞ്ചഭൂതാത്മാകനായുള്ളോ
 രുത്താൻ * കല്യാണസുയ്യനോടു ചൊല്ലാതെന്നപോലെ കല്പി
 മുക്തിയിലുള്ള ശാശ്വതികളാകയും * നിന്നു മോയകൊണ്ടു
 കണ്ണുകൾക്കൊന്നായും മിന്നുത്താൻ ശരണനാ നിനച്ചുപോക
 മൂലം * എന്തുമെന്നറിയാതെ രജസഭാവം കൊണ്ടു ചെല്ലുപ
 രായമെല്ലാം പൊറുത്തുകൊള്ളണമേ * പുത്രന്മാർകാട്ടുന്നതു
 സർവ്വവും പിതൃജനം ചിത്തകാതസ്ത്വം കൊണ്ടു സഹിച്ചീടുന്ന
 വല്ലോ * മിഥ്യയാകുന്നതർത്ഥമുള്ളതുപുത്രാഭിയും മിത്രങ്ങൾ സു
 ഖദുഃഖദോഗങ്ങളിവയെല്ലാം * എത്രയും സത്യമെന്നു തോ
 നിച്ച ജനങ്ങൾക്കു ചിത്തത്തിൽ കാമക്രോധമോഹമോഹാഭി
 മെല്ലാം * എത്രയും വളർപ്പിച്ച ചമച്ചുവോസുര മന്ത്രിസ
 ബായത്തായ മസ്തോദികളായും * മായയിൽ ഭൂമിപ്പിച്ചു വീലയാ
 വ സിദ്ധനെ മോഹമോഹസ്തവമായ മോഹിയുന്നു * ഇന്നു നിന്നു
 ഒട്ടൊന്നും വെവേറേ ചൊറകൊട്ടി തന്നതു മന്ത്രിത്തമെന്നു ത
 പായായു * മുന്നമെങ്ങൊരുവാലത്രപമൊക്കുണ്ടു ഞാനും പി
 ന്നേഗോപാലബാലവത്സത്രപമൊക്കുണ്ടു * പിന്നെയൊക്ക
 യും വിഷ്ണുത്രപമൊക്കുന്നകണ്ടു മുന്നിലെങ്ങൊരു കൃഷ്ണത്രപമൊക്കു
 ണ്ടിതിപ്പാറും * അങ്ങിനെയുള്ളതവമായകൾക്കു ഞാൻ ഞാ
 നു മെങ്ങിനെ അറിയുന്നു ചിത്രമെന്നതു ചൊല്ലാം * സത്യ
 മായഭയനായാഗ്രനായനന്തനായ് നിത്യനായ് നിരഞ്ജന
 നാകിയതവതപം * സംരമാപനിയ്ക്കുമ്മൊക്കൊണ്ടറിയു
 ന്ന പൂരയ്ക്കൻ ഭവാംബുധിഭവഗേനകടന്നീടും * തപസ്വസാ
 ഭത്തെ ലഭിച്ചീടാൻ ഭവൽതപ മല്ലവമറികയില്ലാത്തമ
 യൊരനാളും * തപസ്വസാഭ്യം ഭക്തികൊണ്ടു വളർപ്പിച്ചീ
 ടാ തപല്ലാഭസേവയല്ലാഭഭക്തികളേപ്പൂർവ്വം * എന്നതുകൊ
 ണ്ടു ഞാനു മൊത്തൊരു മോഹിയിൽ ചെല്ലെന്നൊന്നുകൊലാജനി
 കെന്നതജ്ഞങ്ങളിൽ * നിത്യവും തപല്ലാഭം സേവിച്ചുവ

സിദ്ധാനുപ്ലവേഷണമേനൽഭക്തനമനുഗ്രഹം * ഗോപ
 ബാലകഗോപസാകൃതിവൃന്ദതവ ഗോപികാജനങ്ങളുംഗോ
 ക്ഷേപ്രീതിയോടെ * സുന്ദരവൃന്ദലീലാപ്രീതിസംഹാരി
 ക്ഷമാൽ ധന്യന്മാരത്രെയുപരിപ്ലസംശയമേതും * അന്ധാഭിത
 ന്നില്ലുള്ളജീവജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം വൻപിച്ചഹോഭാഗ്യഭൂമി
 ന്നേപറയാവൂ * നിത്യമായ് വൃണ്ണാനന്ദമാകിയപരബ്രഹ്മ മ
 ത്വന്തമിത്രമായിവന്നതുമറക്കുള്ള * പാരതില്ലുള്ളപലബാ
 ലകന്മാരെക്കൊന്നു പാരതെത്തുന്നവധിച്ചീടുവാനായിവ
 ന്ന * ദുഷ്ടയംപുതാനക്കേതല്ലവത്തോടുകൂടി പൊട്ടുന്നഭവ
 ല്ലാഭംകൊടുത്തുഭവാൻമൂന്നും * സർവ്വഭാവല്ലാഭോപവയം
 ചെയ്തുകൊണ്ടു സർവ്വവൃദ്ധപേഷിച്ചഭക്തിയോടെനഭിനം * അ
 ന്തിരകവസിക്കേണ്ടഗോപ്രജാനിവാസികൾക്കെന്തിനിരകാട
 ക്കേന്നതെന്നതുതോന്നീലേതും * മീനകൂടാലികളോമോരോ
 രോയുഗങ്ങളിൽ മാനസേകന്തെന്നയാവന്നവതാരചെയ്യൂ *
 ഓരോരോഭൈരവന്മാരെപധിച്ചജഗത്രയും പാരാതരക്കവ
 യ്തുകൊണ്ടൊരുഭവാൻതന്ന * ഇന്നുള്ളഭൈരവന്മാരംകംസാ
 ലികളെക്കൊന്നു തന്നെക്കൈന്മാരെപ്പാലനചെയ്യിടുവാ
 ന് * വൃഷ്ടിപംശത്തിൽവന്നശേഷംനടക്കമിച്ച കൃഷ്ണനാ
 സ്തിരന്നോരനിനക്കനമസ്തരം * രാജസസ്വഭാവനംഞ്ഞാറി
 ന്നമോഡ്യംകൊണ്ടു വ്യാജബാലകനാകുന്നിനടമൊയയ
 ല്ലാം * കണ്ടുകൊള്ളുവാൻമൂന്നുംമറച്ചവസ്തന്മാരെ കൊണ്ടി
 ണ്ടുവന്നീടീടനൻഗോപവാലന്മാരെയും * ഒന്നുമെയറിയാ
 തെത്താൻതവമഹത്വങ്ങൾ മന്ദതകൊണ്ടുചൊറുചൊല്ലിനേ
 ന്ദയോഹിദധ * അന്ധതകൊണ്ടിന്നൊൻചെയ്യപരധമ
 ല്ലാം ബന്ധമോചനഭവാൻപൊറുത്തുകൊള്ളേണമേ * തപൽ
 ചരിത്രങ്ങളുള്ളിലെപ്പൊഴുംതോന്നിടേണം തപമരണങ്ങൾ
 മമശരണാനമോസ്തരത * ഇങ്ങിനപലതരംപുകഴ്ത്തിവിരി
 ബനും തിങ്ങിനടക്കിയൊടുംനമസ്തരവുചെയ്യൂ * പൂർണ്ണര
 ക്ഷണൻതന്നോടനുജകവ ബിരക്കോണ്ടു പൂർണ്ണരത്നവൻചെ
 ന്നസത്യമോകവുംപൂക്കൻ * അനോരംകൃഷ്ണൻപശുബാല
 ന്മാരോടുകൂടി ചെന്നിതുജ്ഞാനമിരുന്നീടിനസരസ്വീരെ * അ
 ന്നോരംബാലന്മാരുണ്ടവിടെവസിപ്പേന്നു നന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻത

നെക്കുണ്ടവരെല്ലാവരും * നന്നിതുവത്സനാമരകാശുവാ
 ന്നിതുനമു ക്കൊന്നിമുട്ടുകിക്കുണ്ടുണ്ടതില്ലല്ലോഞ്ഞെങ്ങും * എ
 ന്നരചെയ്യവരുംകൃഷ്ണനാദൊരുമിമു നന്നായിബുദ്ധിമുതി
 ഭോജനകണ്ഡങ്ങൾ * കരവമോരോണ്ടുപോയതായമേയി
 ണ്ബീലാ കാലുനാഴികനേരമെപ്പന്നിതെങ്ങനെയൊരുവർ *
 തെത്രാലാശ്വമോഹിനിമാം പിണ്ണമായയാഗോപ ബാലനാർ
 മോഹിമുതിചിത്രമല്ലാലോപാതതാൽ * പിന്നെനങ്ങളല്ലാവ
 രുക്കൊന്നിമുട്ടുന്താനും മുന്നമെന്നതുപോലമഗോകുലംപ
 ക്കീടിനാർ * ഓരോണ്ടുനന്നുകഴിഞ്ഞീടിനസ്തപ്തമാക്കും പാശാ
 തെബാലകന്മാരിന്നന്നനിനയ്ക്കയാൽ * അന്നല്ലാമഗോകു
 ലത്തിൽപെന്നവർമമുതു അന്നകൃഷ്ണനപശഗണ്ഡാപ്യ
 മാംകാലംവന്ന * കൌമാരകാലമുട്ടുന്തെയ്യതുബാലക
 ന്മാർ കോമളപശഗണ്ഡകാലത്തുതെയ്യീട്ടുപാർ * കാര
 ണമേവമെന്നുമാമുനീശപരൻതാനും സാരനാംപരീക്ഷിതനുത
 ന്നോട്ടമൊല്ലീടിനാർ * ഇത്തരംബ്രാഹ്മണുതിയാകിയപതിനാ
 മാ മദ്യോപഹിതമല്ലീടിനെന്നത്രയ്യചേരക്കരയ്ക്ക് *

കോമളപത്രഗന്ധമാകാലുവെന്നുതോന്നും രാജനോടൊരുമിച്ചുകൂടുന്നതോടത്തൊട്ടും * ഗോക്കളമേച്ചതുടങ്ങീടിനാരതു കാലം പൂക്കിതങ്ങാരുതിനന്നല്ലൊരുവന്നതന്നിൽ * തന്നുടെവയസ്യരോടൊന്നിച്ചുവൃന്ദാധനം തന്നുടെ മോഹനതരംകണ്ടുകണ്ടാനരിച്ചു * ഓരോന്നുപാകയുമെത്തിച്ചിരിക്കുകയും മോദരാനുകൂല്യംഗോക്കളവിളിക്കയും * ഇങ്ങിനെസഞ്ചരിച്ചുമല്ലാഹുകാലത്തിങ്കലുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നല്ലൊരുമിരിക്കുമ്പോൾ * രാമകൃഷ്ണന്മാർക്കുറമിപ്പുറംശ്രീഭാഗവതം പ്രേമത്താൽസുഖലാഭിയാലതൊലാല്പീടിനാർ * നന്ദനന്ദനസമുദയ്ക്കുനാശനകൃഷ്ണ സുന്ദരമോണുലയെഴുതു പരീധരമാമ * ഉണ്ടാതുകൾവന്നുമിവിടെസമീപത്തു കണ്ടാലത്രയുംമനോമോഹനമണിവേണ്ടു * താമരപകടങ്ങളുമുണ്ടെന്നുതന്നെയുംമനോഹരം ഖാലരായനാതന്നാകട്ടിരിക്കുന്നുതെങ്ങും * ഏതായ്ക്കേച്ചുനാകുധേനു കസുരനങ്ങു തന്റെതവസിക്കുന്നുഗർഭവേഷമത്തൊട്ടും * ഗ

ദുർഭാഗ്യൻതന്നപ്പെടുത്തിട്ടിരിക്കാല മട്ടിക്കിൽഗമിക്കയില്ലാ
 തന്നെനീത്തൊലും * എത്രയെന്നല്ലപകഗന്ധവുമവന്നീടു
 ന്ന ചിത്തത്തിൽകൊരിപെരുത്തീടുന്നുത്തൊലിക്കല്ലാം *
 താലപകുടങ്ങളുമ്മീടുവാൻത്തൊലിക്കിന്ന ചാലവകഴി
 വരുത്തിട്ടകിൽകൊള്ളാമെല്ലാം * ഇത്തരംവാക്കുകേട്ടരാമനും
 കൃഷ്ണൻതാനും ചിത്തമോദനമെന്നു താലകനനാപുക്കർ *
 വാമനസ്തുത്താലമതതാലത്തെക്കലിക്കിന്നാൻ രാമനമതുന
 മെറീണിതുപകുടങ്ങളും * മനോഹരസ്തുതോലാകുടകൾക്കുമാൽ
 കേരപംപുണ്ടു ഭേദനകാസ്യൻപരതപമാസ്തുനീടിനാൻ *
 ദുസ്സഹമായുള്ളോരുശസ്ത്രവുംപുറപ്പെടി ചുസാഹസത്താലവ
 ന്നരാമനമുവിട്ടിനാൻ * കാലുകൾപിടിച്ചെടുത്താമനമവൻ
 തന്നെ ലീലയാതാലത്തിൽവെച്ചുകൊന്നീടിനാൻ * വീ
 ണ്ടപായിതുതാലമെററതതാലത്തിന്മേൽ വീണപോയിതു
 മേവംവീണിതുബഹുതാലം * ദുഷ്ടനായേനകൻഭൂതന്മാ
 രതുനേരംഗ്രാജ്ഞാവിർഭവയത്തൊടുകാപിച്ചവന്നീടിനാൻ *
 രാമനുംകൃഷ്ണൻതാനുംകാലുകൾപിടിച്ചെടുത്താലത്തി
 ന്മേൽതച്ചുകൊന്നൊടുക്കിനാൻ * ബാലതമനന്ദത്താലത്തു
 തമായുള്ളോരു താലപകുടവുംഭൂമിമുൽപാദകുണൻതാനും *
 മറ്റുള്ളബാലന്മാരൊന്നിച്ചുപുറപ്പെട്ട സായാഹ്നകാലത്തി
 കൽനന്ദഗോകവത്തികൽ * അടുത്തുചല്ലനേരംകൊന്നാ
 ത്തൊഴുപംപുണ്ടു വസിക്കാംഗാപിജനംവേണുഗാനത്തെ
 കേട്ടു * പൊട്ടുന്നൊന്നീടിനാൻപീലിക്കാർകൂന്തൽക്കുട്ടി
 കാലുകൾപൊടിമണിഞ്ഞീടിനനിറത്തൊട്ടും * മന്ദഹാസ
 തൊലുണ്ടുസുന്ദരവനവും മനോഹരിലിക്കന്നവണമുഗ്ദ്ധം
 ഗങ്ങളും * വന്ദമാലയുംപ്രേമപൂരിതകടാക്ഷവും മിത്രാദിദേ
 വാമുദിതപാദപങ്കുങ്ങളും * ഇങ്ങിനെയുള്ളകൃഷ്ണൻതന്നെട
 തുപാതുത മംഗനമാതംകുണ്ടുനിന്ന ചാണ്ടാ നാട്ടിച്ചാൻ * അ
 ന്നേരംയശഃഭയംരോഹിണിതാനുമെന്ന നന്ദനന്മാരെക
 ലിപ്പിച്ചുകാപ്പണിമിച്ചു * അന്നയംപാലുംതന്നെ വണ്ണ
 യുംഭൂമിപ്പിച്ചുതന്നെടയതുതന്മൽകിടത്തിയുറക്കിനാൻ * ഇ
 ങ്ങിനെവിവരിനുകഴിഞ്ഞൊന്നന്തര മന്നൊരുദിനരാമൻ
 കൂടാതെകൃഷ്ണൻതാനും * ഗോക്കുളാരൊരുമിച്ചുവാലമാരൊ

ഭംഗി പൂക്കിതുകളിപ്പാനാജ്ഞാളിനിതീരത്തിൽ * ഭാഹു
 ത്തസഹിയാതെയാഗാക്കുളംബാലന്മാരും മോഹനമായ
 ലംകണ്ടതിവഗാത്താടും * പാനചെയ്യാതെന്നുകാളി
 ന്വിഷ്ണുക്കണ്ടു ഭീനമാടവനിയിൽമരിച്ചവീണീടിനാർ *
 ജീവനുംവർപെട്ടവർവീണതുകണ്ടെന്നും ദേവകീസുതൻ
 താനുമോവുകൊരുണ്ണത്താൽ * തന്നാടുകടാക്കുണ്ടാക
 ന്നോരമൃതത്താലൊന്നാഴിയാതജീവിപ്പിച്ചുതുളുണ്ണ
 പ്പോൾ * ദുഷ്ടരുംകാളിനിതൻജവമിന്നെല്ലാ പക്ഷ മിശ്രമാന
 ഭവിച്ചിടുമാറാക്കീടേണം * എന്നോത്തുകാളിനിയിൽകിടക്കും
 സർപ്പശതത്തന്നഭേദീവരകാണ്ടുകളഞ്ഞുൻദോഷാദരൻ *
 മേളത്തിൽപതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായംചൊന്നേനിവി കാളിയമർത്ത
 തെക്കേട്ടാലുംപഴിപാതല *

ശ്രീകൃഷ്ണനോടപ്പോൾചൊരിച്ചാൻപരീക്ഷിത്തു

കേരവനതിഃപ്ലാരനാകിയഫണീന്ദ്രനെ * എത്രയുഗോൾ
 മായുജ്ജ്വലജ്വലത്തിൽനിന്നെന്നയുപഗാത്താടനമണിനെ
 കളഞ്ഞതു * വിസ്മരിച്ചതരചെയ്തവണമെന്നതുകേട്ടു ചി
 ത്തമോദനമുനിഃശ്രദ്ധനമതരചെയ്തു * നല്ലൊരുമനക
 ഭവീപത്തിൽനാഗഗന്ധം മെല്ലാതംവസിപ്പണുപറണ്ടുപേ
 ണുതന്നെ * താക്ഷ്യനവാവുതോറംബവികടനാൽക്കമവ
 താക്ഷ്യനമവർകളെക്കല്ലുകയില്ലക്കാലം * അങ്ങിനാവായ്
 കാലംകാളികസർപ്പശരൻ തിങ്ങിനവിഷവിഷ്ണുക്കൊണ്ട
 റംമടിക്കയാൽ * നല്ലൊരുബലിയെല്ലാതാൻതന്നെല്ലി
 മ്ചിതു കൊല്ലുവാൻവന്നീടിനാനെന്നരംഗതഡനം * പേരി
 യെന്നിയയുഭംതുടങ്ങികാളികൻ മോടിനാൻചൊററാലും
 ചെന്നപ്പോൾമേടത്താടും * തന്നുചെട്ടുമിത്രമെത്രാടീക
 ളോടും ചെന്നവർകാളിനിതന്നുള്ളിലാമ്മാറുപാണാർ * പ
 ണുതന്നാളിൽതാക്ഷ്യൻകാളിനിതന്നിൽചെന്നു കണ്ടൊഴ
 ണുളെല്ലംതിന്നതിന്നാടുക്കുന്മാൾ * മണ്യങ്ങളെക്കുറേ
 കണ്ടെന്നതുദീന വസ്തുലനായമുനിസൗരഭിതരചെയ്തു *
 ഇനിമൽകാളിനിതൻവള്ളാനീരതാടുന്നാകിൽ നിന്നു
 തലന്തറന്നുരങ്ങിമരിച്ചിടും * എന്നൊരുശാപംതാക്ഷ്യൻകു

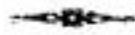
തുഹണീന്ദ്രനഃ മൂന്നമേകേരംകൂലംതത്രാചന്നിജനതഃ *
 ശാപരാജിതനാമരാജ്യനമന്നമുതൽ കോപനസമയവും
 പാത്തങ്ങുവാണീടിനാൻ * കാലിയൻതൻറചിഷ്ഠീയം
 കൊണ്ടന്നമുതൽ കാലിന്ദീസമീപത്തുചൽകയില്ലാത്തവരും
 വൃഷ്ടങ്ങൾതീരത്തുള്ളതാക്കയുംകുടിഞ്ഞുപോ ണ്ടുകിടന്നു
 തെപറന്നീടുമിടകുരിഞ്ഞീടും * കാലിയനാരുതയംതന്നിവ
 ബിരിശിലും കാലിന്ദീജലമെല്ലാംതിളച്ചുകടന്നു * ദൃഷ്ടനാ
 ശനാനായകൃഷ്ണനമിവകണ്ടു പൂജ്യമോദേന്താദാരുകടമ്പിൻ
 മുക്കുളി * കാഞ്ചിയുരൂപ്പിച്ചുകുന്തലുകെട്ടിടക്കൊണ്ടുപുഞ്ചിരി
 യോടുചൊക്കുകകെട്ടിയങ്ങാക്കുവേ * ഏറ്റവുംകുതിച്ചൊന്നു
 ചാടിയനേരംകൃഷ്ണൻ തൊറന്നുകാലിന്ദീതൻമദ്ധ്യപാസ്തീ
 ണീടിനാൻ * പാരിച്ചശബ്ദത്താടുംപൊങ്ങിവന്നൊരുജലം
 തീരവുകുവിഞ്ഞൊരുതറവില്ലാടുചെന്നു * തീരദേശത്ത
 ണ്ടൊരുപാപപരാനില്ലാൻ കാണമെന്തെന്നതുചൊ
 ല്ലെന്നുവോന്നിടയ * എങ്കിലൊക്കട്ടുവുറപ്പിയമനമാരെവെ
 ന്നു ശങ്കുടാതെതാജ്ഞനമൃതയുധമിച്ഛൻ * പൊരുമ്പൊരും
 കടമ്പതിൻമുകളിൽവസിക്കുവാൻ സാരാനബന്ധംകൊണ്ടു
 സാരമായുന്നതല്ലൊ * വെള്ളത്തിൽനീന്തിത്തുടിച്ചങ്ങിനെ
 തിരകളെ അള്ളിമുറാനടിച്ചുകൃഷ്ണനുകിടക്കുമ്പൊരും * ചോ
 രശബ്ദങ്ങൾകേട്ടുകാലിച്ചുഹണീന്ദ്രനഃ രോഷവേഗനപുറ
 പെട്ടുവെന്നൊരുനേരം * കൊണ്ടൽനേർചണ്ണൻതാനുംക്രീഡി
 ച്ചുകിടപ്പതു കണ്ടുകോപാചെന്നുചാറിനാൻതലല്ലം * ദ
 മ്തിയാകുമവൻകൈപത്തെസഹിയാഞ്ഞു മമ്മുങ്ങൾനാക്കി
 തന്നെക്കുടിമുൻപലതരം * ഗോപാലബാലനാരുതായതു
 കണ്ടനേരം താപനമോഹംപൂണ്ടുഭിമിയിൽചീണീടിനാൻ *
 ഗോക്കളംവൃഷ്ടങ്ങളുംവത്സരംകൃഷ്ണൻതന്ന നോക്കിനിന്ന
 ശ്രേഷ്ഠപൊഴിച്ചശബ്ദിക്കുന്നു * അന്നേരമവാടിമിടുന്ന്ി
 മിത്തങ്ങൾകണ്ടു നന്ദാദിഗോപനാരോരുതായുംഭയംപൂണ്ടാർ
 രാമനവേർപിരിഞ്ഞുകൃഷ്ണൻപോയതുമറിഞ്ഞൊരുപൂണ്ടു
 പുറപ്പെട്ടിറങ്ങെല്ലാവരും * വൃത്താന്താമല്ലാമുള്ളിലറിഞ്ഞു
 ബലദ്രേഹൻ ചിത്തത്തിൽമോഹംപൂണ്ടെന്നു നമുക്കൊല്ലീല
 പ്പോരും * ഗോപവല്ലഭനാരോരുതായൊരുവുമുപമെന്നു താപന

വനപുഷ്പകൃഷ്ണനെത്തിരയുമ്പോൾ * പങ്കജവർഷാശ്വതി
 മോഹാലോകങ്ങളു സങ്കടത്തോടുംതിരഞ്ഞകുഞ്ജതീരത്തിങ്കൽ *
 ചൊന്നൊന്നുനരംപതുജാതിയുമ്പോലൊരു മൊന്നൊഴിയ
 തെവീണ്ടുകിടക്കുന്നതുകണ്ടാർ * കാളിമംസപ്പുത്തന്നാൽവെട്ടി
 തൾതീരനായ് കാളിനിമദധൃതൃസ്തപവുംകണ്ടീടിനാർ * അ
 ന്നേരമവശ്ശ്ചലുണ്ടായദുഃഖാലോ മിന്നാമെഴുതീട്ടുവാനാ
 ഉല്ലാഹണീന്ദ്രനും * ഭാരോണപാകയുംമാത്തുതാഴിക്കയും പാ
 രമായ്മാനിച്ചുമാഹിച്ചുപതിക്കയും * പിന്നെയുമെഴുതിറകു
 ണ്ണനാനോക്കിത്തന്ന റിന്നാകൊണ്ടുപ്രാചാരമുത്തിൽവി
 ഡാപിച്ചാർ * പെണ്ണങ്ങളുടെകണ്ണനീരുകൾകൃഷ്ണാഞ്ജന വ
 ണ്ണമാനയാതപ്തപോലൊരുമൊഴിക്കയും * ഇത്തരമോരോ
 തരംഭോധമുണ്ടായനേരം ചിത്തതാപനാനാഗോപനം
 രോദയും * കാളിനിതന്നിൽചൊന്നൊരുവാൻതുടന്നുപൊ
 നാളികുനത്രനായരമനംമുടക്കിനാൻ * തന്നാടുന്നങ്ങ
 കളുടൊവവന്നതുകണ്ടു നന്ദനന്ദനൻസുസ്ഥസമുപേർപെ
 ടുത്താൻ * ആമിരംമണങ്ങളെകൊണ്ടുനാനാഹണീന്ദ്രനും
 വായുവേഗനാചന്നാൻകൃഷ്ണനെക്കുടിപ്പാനായ് * അന്നേരം
 കൃഷ്ണൻതന്നപിന്നിലൊരുകണ്ടു പന്നഗംതിരിഞ്ഞപ്പോൾ
 കണ്ടിതുപിന്നിൽതന്ന * ഇങ്ങിനെനാലുപാടുംതിരിഞ്ഞുവി
 രിഞ്ഞഥ പന്നഗേശൻതാനെത്രയുവശംകെട്ടു * അന്ന
 രാജാമരേനെത്രയുവശത്തോടു മുന്നതമായസുസ്ഥസുകമേ
 വീടിനാൻ * അന്നേരംമണങ്ങളിൽനൃത്തവുമുടങ്ങിനാൻ
 പരമാനന്ദപൂർണ്ണനാദിഗോപന്മാരും * പുഷ്പവൃന്തിയുമെ
 യ്യഭവേകൾസന്ദനാശ്വത്തം വസ്ത്രരസ്യീകളുപേർനൃത്തവുമു
 ടങ്ങിനാർ * ഗാനവുമെഴുതീടിനാർമോദനഗന്ധവുമോ രാ
 നന്ദത്തോടുമുനിവൃന്ദവുമുന്തുതിച്ചൊഴുതാർ * ഭിവ്യനൃത്തത്തി
 നൊത്തതാളത്തിമമന്ത്രിന്മാർ ഭിവ്യവാദ്യങ്ങൾകൊട്ടിപ്പോ
 ഡിച്ചുതടങ്ങിനാർ * എത്രയുംമോഹത്തോടുകാളിമഹണീന്ദ്ര
 നു മുത്തമഹണമോരോന്നായ്തീട്ടുനാനേരം * സതപരമതി
 നെൽപോയ്നൃത്തമടീട്ടുകൃഷ്ണൻ മസുകമേന്മത്താഴ്ന്നുമാറാ
 തെന്നായ്തീട്ടും * അന്നരമതിരമെപ്പോലെന്നെത്തെയുംതാ
 ണ്ണം പിന്നെയുമതുപോലൊരുമൊന്നൊന്നൊരുവെണ്ടു * ഇത്ത

രംപലവൃത്തകഴിഞ്ഞുവന്നതും മസ്തകമുയർത്തുവാൻ ശക്തി
 യില്ലായ്മയും * എത്രയുംവശംകൊടുക്കാളിയഹണീന്ദ്രനും വ
 ശ്രുതങ്ങൾത്തോരപ്പൊഴെത്തിയുടൻ * മസ്തകങ്ങളെ
 നെന്ത്രയുംവശംകൊടു ചിത്തത്തിൽനാരായണപാദത്തെനി
 ത്രുപിച്ചു * പ്രാണസംശയംകുറഞ്ഞുവരുതെന്നു കണ്ടു പാ
 ണികൾകൂപ്പിക്കൊണ്ടുകാളിയപത്നിമാരും * നന്ദനന്മാരോ
 ടൊത്തുമെന്തെന്തുകേൾക്കിയോടും നന്ദനന്ദനൻതൻറകാൽത
 ളിരിക്കൽവീണാർ * വന്ദിച്ചറിന്നു പിന്നെ സ്തുതിച്ചുപലതരം വ
 ന്നൊരുശോകത്തോടും കൃഷ്ണനോടുമൊപ്പം * താമസഗുണ
 ന്മാരാധയ്ക്കൊരുതെങ്ങിനും കോമളാകൃതതവതത്വമെന്തി
 യെന്നു * ഇല്ലാത്തവിധവകുടുംകോപാദൃഷ്ടപാരം കൊല്ല
 വാൻ മടിയില്ലകാരണമെന്തെന്നു * ഇന്ദ്രിയാദേവിതാനമി
 ത്രാദിദേവന്മാരും നിന്നോടപോഹ്യംകൊള്ളിച്ചവസിക്കുന്നു
 ഇന്നിവൻതനിക്കു സുഗതിവന്നതോത്താൽ ധന്യനെത്ര
 യുമിവൻസംശയമേതുമില്ല * എത്രമെന്നറിയാതെ മൃഗത
 കൊണ്ടിന്നി ചൻ ചെയ്തപരാധമല്ലാപോരത്തുകൊള്ളണ
 മേ * എത്രമെന്തപരാധമെയ്തില്ലല്ലോ ഞങ്ങൾ ചേതസി
 കരുണയാഞ്ഞങ്ങളെപ്പാരിക്കേണം * സാരനെന്നിരിക്കിലും
 മൂപ്പനെന്നിരിക്കിലും നാരിമാരുടെജീവനായതുത്തോവല്ലോ
 ശുകയാമി ചന്ദ്രന്റെജീവനമതുനൽകി മോകനായകഭവാൻ
 ഞങ്ങളെപ്പാരിക്കേണം * ഇത്തരമവരുടെവാക്കുകൾകേൾ
 ക്കുകൊണ്ടു ചിത്തത്തുലിയുവന്നുകാളിയനതന്നേരും * സുന്ദ
 രപാദകൊണ്ടുപന്നശഗുപ്തൻമെയ്തി ലൊന്നുതട്ടിയെന്നരും
 ദൂർഘോഷ്ഠീണാനവൻ * എറാവുംതളൻ ചന്ദ്രമഹാലസ്യ
 വുംകൂണ്ടു ചൊറുചെന്നുപോരുംമഹാമതീന്റെനോരമനും
 ഭീനനായനമസ്തുതിച്ചാനങ്ങളുംതാത്തി മാനസചേദത്തോ
 ടുംകൃഷ്ണനോടുമൊപ്പം * ദുഷ്ടന്മാരുകുഞ്ഞങ്ങൾതാമസസ്വ
 ഭാവന്മാരാരുംമവിചകവു മില്ലല്ലാപണ്ടെന്നു * കാശ
 ണാമന്ത്രികാപമുണ്ടായിവരുവതു രീതികയില്ലവേഗമോ
 വശ്യമുണ്ടുപാരം * നിന്തിരുവടിയുടെതവമരികയില്ല
 നന്മംഗത്തിൽമപ്പോരമുണ്ടല്ലോസ്തംഭം ഇത്തരംസ്വഭാവ
 ണങ്ങൾക്കൊക്കെപ്പിരിച്ചു മുത്തമെപ്പുകച്ചനാകുന്നോരുചാൻ

തന്നെ * തന്നെതന്നെപോലെയുള്ളവകളു വതി നിന്നൊ
 തവനുംപാത്രമല്ലല്ലോജഗൽപാത * എങ്കിലുമിന്നുമെങ്കിലും
 വൈഭവത്താലെ നിൻകഴിവിണമെന്തുകേമുണ്ണവല്ലോ *
 എന്നതുകൊണ്ടുമാപപരമമെങ്ങു മിന്നുകനിതുമെന്തല്ലേ
 യുവന്നുതലോ * ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിനായ്ക്കുറവതരിച്ചുനി ദു
 ഷ്ടനാമെന്നയിന്നനിഗ്രഹിക്കിലുംകൊള്ളാം * ഇഹയോട
 നഗ്രഹംനൽകുന്നാകിലുംകൊള്ളാം തപശ്ശരണങ്ങൾമെന്താ
 ണംനമോസ്തുതേ * ഇത്തരംപരത്തോരുകാളിയൻതന്നോട
 പ്പോൾ ചിത്തകാരുണ്യംവൃണ്ടുകൃഷ്ണനമരംമെയ്യ * നിന്ന
 കേചിത്തശുദ്ധിവരുത്തിടുവാൻഞാനു മിന്നിതുമെയ്യിടി
 നേൻചെറിയായ്ക്കേതുംഭവാനു * ചിത്തശുദ്ധിയുന്തവവന്നിതു
 വഴിപാലെ സതപരംകുളിന്ദിചിത്നിന്നനിഗമിക്കണം *
 എത്രയുമുഖ്യമേകംകുളിന്ദിജലമിതു മത്തുനാരണമവിച്ചിട
 ണമിനിമലിൽ * ഇപ്രദേശത്തുകുളിച്ചുസ്ഥാനപിതൃഭവ
 തപ്പണമെയ്യാൽപാപനശിക്കുമല്ലോവർഷം * നമുക്കുസം
 വാദങ്ങൾമൂന്നുസന്ധ്യയ്ക്കുംപ്രദി നന്മയിൽനിന്നുമുവക്കിപ്പോ
 തവിഷഭയം * നന്മമിത്രബന്ധമുള്ളതാകിലോട്ട ചെന്നു
 നീരമണകല്പിപത്തിൽവസിച്ചാലും * എന്നുടെപാദംതവ
 മെയ്യിമിൽപതിഞ്ഞതു പന്നഗാരാൻകണ്ടാൽവരികമേ
 വൻനിന്ന * അർക്കനുംവരവുതോറുംബലിയുകൊടുക്കേ
 ണം അർക്കനുമെന്നാൽനിന്നെക്കൊല്ലുകയില്ലെന്നും * എ
 ന്നതുമെയ്യനേരംകുളിമഹണീന്ദ്രനും വന്ദിച്ചുമാദംപൂണ്ടു
 വേഗേനനടക്കുകണ്ടാൻ * നാഗരണങ്ങൾനല്ലനാഗഹാരങ്ങ
 ലിപ്പ നാഗപതിമർക്കുണ്ണൻതരിക്കുകൊളവച്ചാൻ * വന്ദി
 ചുങ്ങനയ്ക്കയംകൊടുക്കുണ്ടുനാഗന്ദ്രനും മൊന്നിച്ചാമണക
 ല്പിപവുപുഷ്പിനിനാൻ * അന്നതാമളല്ലാർകുളിന്ദിജലം
 തന്നിൽ നന്നായിക്കുളിച്ചിടുംവെളുവുകുളിച്ചിടും * ഇത്ത
 രപതിനാലാം അദ്ധ്യായം പൊല്പിടിക്കാൻ ചിത്തമോദനകഥ
 ശേഷംകേട്ടുകൊൾവിൻ *

കുളിമൻതന്നെപ്പറഞ്ഞയച്ചുകുണ്ണൻതന്നും കുളിന്ദി
 തീർക്കുവാനിടുന്നാൻമോദത്തോടും * ദിവ്യരണങ്ങൾകൊണ്ടും

ദിഗ്വഹാരങ്ങൾകൊണ്ടും സ്വർഗ്ഗമലങ്കരിച്ചുള്ളതുകൊണ്ടും
 യാദും * മന്ദാനാസങ്ങൾക്കുംകൃഷ്ണനക്ഷത്രംനരം നന്ദാദി
 ഗോപന്മാർക്കുംഗോപസ്ത്രീജനങ്ങൾക്കും * ഉണ്ടായസന്തോഷം
 ഞ്ഞുതുഞ്ചൻപായുന്നു കണ്ടവർകണ്ടവർചെന്നാശ്ലേഷം
 ചെയ്യിടിനാർ * നന്ദരാഹിണിയകൾക്കുകൈല്ലാപകൾ
 നന്ദനനുണ്ടാകുമ്പോളുള്ളതസുചംവന്നു * പുത്രനെമടി
 യിൽചെയ്തപ്പോൾചെയ്യുന്ന പത്നിയൊക്കെയൊക്കെ
 നീർവാർത്തിടിനാൾ * മന്ദാനാസവുമായുരമന്ദനങ്ങളെ
 മന്ദാമനിയചെന്നുപിടിച്ചുകൂട്ടീടിനാൾ * ഇങ്ങിനെഗോ
 പന്മാരുംബാലരുംപറ്റുകൂട്ട മംഗനമാരുടെമേൽവരിധിവി
 മഗ്നരായ് * രാത്രിയുപന്നമനരംകാളിന്ദീതീരത്തിങ്കൽ ക്ഷ
 ത്തസ്തപരിശ്രാന്തമാനാസന്മാരായ്യാണാർ * രാത്രിയിലെല്ലാ
 വന്ദനമൊന്നിച്ചുകി ക്കുമ്പോൾ കത്തിവന്നിതുനാലുഭാഗവും
 വാനവൻ * കാട്ടുകീകണ്ടുതമ്പുണ്ടിതുബാലന്മാരും പെട്ട
 നുരാമകൃഷ്ണന്മാരോടുകൂടിയിടിനാർ * മല്ലഭാചനകൃഷ്ണകാളി
 യരേഹം തുല്യപില്ലാത്തബലമുള്ളതബലമേറ്റ * രേഖാരമം
 മാധവനവൻ പന്നിതാഹിടുന്നു കരുണയുണ്ടായിട്ടുപാവിച്ചു
 കരേണുനവ * എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻവഹ്നിയിയല്ലാനുചെയ്
 യ്തു നന്ദാദിഗോപന്മാരുടെത്രയുംസന്തോഷിച്ചാർ * എല്ലാരു
 മൊരുമിച്ചുപിറാനാർപുലർക്കുമെ മെല്ലേപനടന്നുചെന്ന
 വാടിനന്നിരുചെന്നു * സ്നാനഭാജനാദികളൊക്കെയുംകഴിച്ചു
 കൊണ്ടുനന്ദന്മാരോടുകൂടിയുപവിടാനുപിടാനും * മല്ലഭാ
 ചനൻതരൻറമീലയുപോടിപറഞ്ഞാർ ചൊല്ലിനൻപരിഭവ
 ശമയ്ക്കുപോയുകക്കിങ്ങാൻ *

അക്കാലകൃഷ്ണൻതാനുംരാമനുംബാലന്മാരും ഗോകു
 ഭോരുകാരുമിച്ചുകൂടിയുവാനാം * ഉഷ്ണകുടികൊണ്ടുജീവ
 ജ്ഞതുകൾതപിച്ചീടും ഗ്രീഷ്മകാലവുംവന്നുസൂര്യനുംജപിക്കു
 ന്നു * മധവനായഭവൻതത്രവാഴുകകൂലം മധവമാസമെ
 ന്നനിനച്ചുഗോപന്മാരും * കാരോരതരംതീയചെയ്തുനകാ
 നെല്ലാപതും പാരമനനുംപുണ്ടുകാനനവസിക്കുമ്പോൾ *
 ചൊല്ലിനൻകൃഷ്ണൻതാനുമീരണ്ടുജനംതമ്മിൽ തല്ലേണമല്ലാ

വരുംതന്നുടെതരംപോല * പിന്നോക്കംമടങ്ങുകിടയവൻ
 മറാവൻ തന്നുടെചാലിലുണ്ടെത്തു നടുക്കു നാം * അങ്ങി
 നെതന്നെയെന്നുബാലന്മാരല്ലാ പരം കിങ്ങിനാമാദത്താടും
 തല്ലുകൾതുടങ്ങിനാർ * അന്നരംപ്രലംബനന്നുജ്ഞാതമ
 ഹാസ്യൻ വന്നിതുഗോപവേഷംകൈക്കൊണ്ടുമാദത്താടും
 കാകപക്ഷന്മാരായകൃഷ്ണനുംരമൻതാനും വേഗമോടിഞ്ഞിതു
 മറാത്തമറിഞ്ഞീട * ഇങ്ങിനോകളിച്ചിട്ടുതങ്ങളിലെടുത്തിട്ടു
 മങ്ങുവർഭാണധീരികളായായവടുമുഖ * ചെന്നുപിറന്നയു
 മേവംകളിക്കൊന്നുരത്തികൾ നന്നനന്നൻശ്രീഭാമവിനെയ
 ഹിച്ചുത * ഭദ്രസേനനുംപിന്നവുദ്ധൻതന്നെബല ഭദ്ര
 നെപ്രലംബനുംഭാനവനേറ്റിക്കൊണ്ടാൻ * നന്നനന്നൻ
 തന്നെയധിച്ചുകൂടായെന്നു തന്നുള്ളിൽനിരൂപിച്ചുതത്രേനും
 കോപാത്താടെ * രാമനെനയത്തുനകാണ്ടുകാശേചെന്നു
 തത്രേൻ മീമരൂപവുംപ്രകാശിപ്പിച്ചുനിന്നുനാം * ഒന്നുപേ
 ടിച്ചുരാമൻപിന്നത്തന്നുടെതപം തന്നുള്ളിൽനിരൂപിച്ചു
 കോപിച്ചുവേഗത്താടും * മേഴികൾകൊണ്ടുതത്രേൻതന്നു
 ടെടിറങ്ങുകൾ ഘട്ടനംചെയ്യേനുംജീവനുംവേർപട്ടുവൻ *
 വരൂമരേറ്റിപോലമൂലയിൽവീണീടിനാൻ വിജയന്മാരും
 സ്തന്നുബാലന്മാരതനേരം * നന്ദിച്ചുവേനുംപുഷ്പവൃഷ്ടിയും
 ചെയ്യാ രൊന്നിച്ചുബാലന്മാരുംരാമനെയടുക്കിനാർ * നന്ന
 നന്നെന്നുപുഷ്പീടിനാൻകൃഷ്ണൻതന്നു മിന്നത്താൻപതിനെ
 ടുംമധ്യാമംചാലീടിനേൻ

പിന്നയുമവരല്ലാശ്രീധകൾതുടങ്ങിനാ രന്നേരപ
 ണ്ടുക്കൂട്ടംതൂണുപോയിടിനാർ * ഗോക്കളത്തിരഞ്ഞവർ
 ഗോപ്തലങ്ങളെ പത്താൽ പുക്കിതുരുത്തുണപുണ്ണമാവനം
 തന്നിൽ * ക്രന്ദനംകട്ടനേരംപേരുകൾചാലീരിക്കാണ്ടു ന
 നന്നനന്നൻവിളിച്ചീടിനാൻപത്തുക്കളെ * കൊണ്ടൽനേർവ
 ണ്ണൻതന്നെറന്നാദത്താക്കട്ടനേരം മങ്ങിവന്നിതുപതുവുന
 വുംമാദത്താടെ * അന്നരാമാതകാട്ടുതീയതുചുഴലവും വ
 ന്നതുകണ്ടുഗോപബാലന്മാരചാലീടിനാർ * കൊണ്ടൽനേർ
 വണ്ണകൃഷ്ണന്മാരമൃതംകണ്ടാലുംമഹാബാലന്മാരിമരേ

പ്രശ്നം * പണ്ടുവന്നതിന്നുക്കൊള്ളെത്രയുമുഗ്രമിതു മണ്ടുവാ
നതതന്നിയുണ്ടല്ലോമുഴുവവും * നിങ്ങളല്ലാതെഗതിയില്ലല്ലോ
ഞങ്ങൾക്കുത മെങ്ങിനെയെന്നാകിലുംകൊള്ളുകൊള്ളുകവേ
ണം*എന്നതുകട്ടനേരംകൃഷ്ണനരുൾചെയ്ത നൊന്നുഞാൻ
ചൊല്ലീട്ടുവൻചെയ്തൊന്നുനിങ്ങൾ* എല്ലാതുംവഴിപോലെ
കണ്ണുകളടയ്ക്കണം ചൊല്ലുവൻതുറക്കമൊരുകുന്നനേരത്തു
ഞാൻ * അന്നുനമുചിതുകണ്ണുകളല്ലാതെ വഹിയായു
ഖംകൊണ്ടുപാനചെയ്തിതുകണ്ണൻ * അക്കുകൾമിഴിച്ചാലു
മെന്നുചെയ്തുകണ്ണൻ തൽക്കണ്ണമിഴിച്ചല്ലാതെന്നോ
ക്കുന്നേരം * കാനനത്തന്നിൽപുകകൂടവകാണായ്ക്കയാൽ മോ
നപ്പനല്ലകണ്ണനെന്നവർഹിതപിച്ചാർ * പിന്നെചെയ്യുന്നവ
ടിയിൽപുകയുവാവനാതം വഹിയായുള്ളത്തുറക്കത്രേ
നവധിച്ചതും * വിസ്മയിച്ചുനെയ്തുകൾക്കുയാലല്ലാവത
മെത്രയുമായ്ക്കുവുമോദയംവെളിയിനാർ * നന്ദഗോകുലം
തന്നിലുള്ളവരെല്ലാവത മിന്നിവർവേദശ്രേഷ്ഠനാണെന്നി
തപിച്ചാർ * പിന്നെയങ്ങല്ലാവതംസുവിചാരിപ്പിനാ
രിന്നുഞാൻപത്തൊമ്പതാലോയ്ക്കുചൊല്ലിപ്പിന്നെ *
—*—

അങ്ങിനെയൊന്നുകഴിഞ്ഞൊന്നത്തരം ഭംഗിയായി
തന്നെയൊന്നുകാലവുമ്പെന്ന് * അക്കരശ്ശികളെല്ലാമോച്ചാ
യങ്ങളും പുഷ്പമേന്തിത്തു പായവുംവീയിടിനാൻ* പൊൻ
നിറമായുള്ളൊരുമിന്നലമിടികഴു മൊന്നിച്ചുമേലങ്ങളുംവെ
ലുംതൂടങ്ങിനാർ * എത്രയുതപിച്ചൊരുമിയിൽവെക്കു
സതപതംതന്നെത്തുപച്ചിയുംവന്നതുമോ * സന്തതംതപ
ചെയ്തുകൂടിപ്പിച്ചുപോന്നേരം മിന്നിതംവെളിച്ചത്തുനങ്ങളെ
ന്നുപോലെ * വൃഷങ്ങൾതന്നങ്ങളുംനല്ലാതെവതകളു മൊ
ക്കയുതളിടവാട്ടുതഴിച്ചുചെത്തിതു * രാത്രിയിൽഗ്രഹങ്ങൾ
ക്കുശോഭിച്ചിരിക്കുന്ന വെത്രയുക്കുശോഭിക്കു നഖാദ്രുതനാ
ഹവും * ശോഭിക്കുംപാർത്തുനാർപാപിയാകുമി മൂലം
ശോഭിക്കയില്ലതാനുംവരമെന്നതുപോലെ * മിണ്ടാതെകിട
നോരുമല്ലകുസൃതവും കൊണ്ടുതന്നാലുംകേട്ടുപോയവ
ലാക്കിപ്പു * അന്തണനാതംവെക്കായ്ക്കുണ്ടിരിക്കിയെന്നാ

നന്ദാർക്കനേരമോഷംതുടന്നീടുന്നപോലെ * ഉത്തമനദിക
 ക്ഷേമങ്ങളായസംസ്കൃതം ലെത്രയുപാരംഭക്കാരവൃത്തിസ
 മൃദും * പകരവരാരതാതാഗികളുടെമീത്ത മുതുകവ
 കാമങ്ങളാൽക്കോടിക്കുന്നതുപോലെ * വൃഷ്ടിധാരകൾകൊണ്ടു
 ഘട്ടനംചെയ്യിടിലു മൊട്ടമകലുങ്ങാതെവാഴ്ന്നുഗിരികളും *
 പഞ്ചതപതത്തുവാണനകൻവരുമ്പോഴും ചഞ്ചലമില്ലാ
 തൊരുവിഷ്ണുഭക്തരാപ്പോലെ * പുല്ലുകൾകളിച്ച് സംജാരം
 കറഞ്ഞിട്ടും നല്ലൊരുമാറ്റങ്ങളുംസന്ദിഗ്ദ്ധങ്ങളായ്ക്കുന്നു * എ
 റിയകാലമായിട്ടുതാസമില്ലാതെയു ജ്ഞാനതടവേദംസ്മൃ
 ത്തങ്ങളുന്നപോലെ * ഓരോനേരത്തിങ്കലാരോരാരാമഘ്ന
 ലിൽ ചേരുന്നവിദ്യത്തുകൾപുഞ്ചലികളെപ്പോലെ * എത്ര
 യുംകരുത്തോടുമൊലിച്ചുപെട്ടെങ്കിലും നന്ദനന്ദംഭീമങ്ങളും
 സേതുക്കൾമുറിക്കുന്നു * വേദോഷകരമായപാണ്ഡമതമല്ലാം
 മോദനപരിഗ്രഹിച്ചുരോദരാപാപിഷ്ടന്മാർ * വേദദ്വ്യാ
 ഭൈകങ്ങളുടച്ചുമാരുകവിയുടെ ചേമയ്ക്കുംതെല്ലാംഭരിക്കുന്ന
 തുപോലെ * ഇത്തരംപലവിധമുള്ളതമോതപങ്ങൾ വിസ്മ
 ിച്ചുചെയ്താൻകാലമോപോരായല്ലോ * സവ്യസന്ദങ്ങളും
 ലെപുണ്ണമായവനിയും സർവ്വബലകരമുക്തിക്കുറംപുറപ്പെ
 ട്ടു * വർഷമുള്ളവിനോദഹതങ്ങളുംകണ്ടു വർഷാരയുരോ
 റദഗോക്കളമെച്ചീടിനാർ * ഗോക്കളോടെരുമിച്ചുപുതു
 ഗ്രഹകളിൽ പുക്കിരുന്നാഹാരവുംകഴിക്കുമിടലിനി * ചെ
 റദചെന്നാരുതരംവന്നിതുശരൽകാല മേററുംസന്തോ
 ഷവുംവന്നിതുജനങ്ങൾക്കും * പുഷ്പമാർഗ്ഗമോലപത്തികൾ
 തുളങ്ങളായ് പുഷ്പരേഖണസേവകങ്ങളുമാനസംപോലെ *
 ചന്ദ്രനുംതാരങ്ങളോടൊന്നിച്ചുവിളങ്ങിനാൻ നന്ദനന്ദനൻ
 ബാലന്മാരോടുമെന്നപോലെ * കാലസ്യയ്ക്കുപ്രകാശിച്ചി
 തുഗഗന്തതിൽ മാമിന്ദ്രപോകുന്നരംഗ്വേണമെന്നപോലെ
 വാരികൾമാരുംമനംകുറഞ്ഞുവരുന്നതു വാരിയിൽകിടക്കുന്നജ
 ന്തക്കളോടൊന്നിപ്പു * മായാമോഹങ്ങൾകൊണ്ടുജീവജന്തുക്ക
 ളെല്ലാ മായസ്പ്പോകുന്നതുചിന്തിക്കാത്തതുപോലെ * പര
 ജകുളങ്ങളെന്നിവരോടിച്ചിതു പകങ്ങളെന്നിന്ദ്രമിമിമെ
 ല്ലാടും * നല്ലൊരുജലങ്ങളുംതെളിഞ്ഞുപമഞ്ഞിതു നല്ലസ

അതിന്റെതർക്കമുണ്ടെന്നുപോലെ * കല്പനാപരാനു
 ക്ഷേപാലംപോലീടിവാൻ കല്പനാപ്രഭേദമെന്നുചൊല്ലാവിത
 റിത്താലം ചിത്രമത്രയുംശരൻകാലമെന്നുചൊല്ലാ മി
 ത്താമിവിപതാഭ്യായമൊല്ലീടിനൻ *

—*—

അക്കാര്യംവയസ്സുതാനിമുക്തസ്തൻതാനം ഗോഷ
 ളോടാതമിച്ചുപഴിതുവുമാ പനം * മോഹനമായുപണഗാ
 നംമൊഴിയുകൃഷ്ണൻ മോഹിച്ചാത്തുകേട്ടുഗോപനാരികളെ
 ല്ലാം * സുന്ദരരൂപകണ്ടുംമോഹനചാല്യാകേട്ടും മന്ദഹാസ
 വൃക്ഷമുണ്ടാളുകണ്ടുകണ്ടും * കാമചീപനമായുവണന്നാദ
 ത്തെക്കേട്ടു കാമസായകമേറുവലഞ്ഞുഗോപിമാരും * ഭംഗി
 മേരിട്ടുകൃഷ്ണൻതന്നുടത്രപാമത്തുതങ്ങളിൽതന്നപാഞ്ഞീ
 ടി നാപവാതരം * പീലിക്കർകൃഷ്ണൻകെട്ടിമന്ദഹാസവ്യംവൃ
 ന്നു കാമികരൂപിാവ പനമോലമിട്ടുകൊണ്ടു * വേണവുമെ
 ടുഴങ്ങുപോയാതുകൃഷ്ണൻതന്നു കോണാതെകാണിനരമെ
 കിമുഖപാനമോ * കണ്ണുകളുള്ളജീവജന്തുക്കൾക്കൊല്ലാപ
 ണ്ണം കണ്ണുകൊണ്ടുള്ളഫലംവേണമെന്നിരിക്കിടവാ * മന്ദഹാ
 സങ്ങളാടുംപ്രമവീക്ഷിതത്താടും നന്ദനനമുഖപങ്കജം
 കാഞ്ചു പണം * കാ നനംതന്നിലുള്ളജന്തുവൃന്ദങ്ങളല്ലാ മാന
 നത്തോടുകൃഷ്ണൻതന്നുടത്രപാമതം * കണ്ടുകണ്ടുവക്കിനുക
 ണ്ണുകൊണ്ടുള്ളഫലം മണ്ടായിവരുവതിനില്ലസംശയമേതും *
 സുന്ദരീജനമനോമോഹനരൂപംസുര സുന്ദരിമാരുംകണ്ടുകാമി
 മ്പിടുന്നതാനും * നല്ലൊരുപല്ലുകൊണ്ടുപാപീയങ്ങളെക്കൊ
 ണ്ടും കല്പനാപ്രമോദംകൃഷ്ണനോടായും * ഗോഷളോടാ
 തമിച്ചുപഴിക്കിമ്പിടുന്നവൻ പാഷ്ട്യാന്ദമഹാഭാഗ്യശാ
 മിരയന്നുതവണ്ടു * കാട്ടാളസ്രീകളെല്ലാംരമകൃഷ്ണനാശക്ക
 ണ്ണൊടുമുത്തരതാപംസഹിച്ചുകൂടായ്ക്കു മാൽ * പാദോണക്കർ
 കൊണ്ടുവന്നതൽകഥങ്ങളിൽ മോദനോടത്തുമാതാപ
 ത്തെക്കളയുന്നു * ഇത്തരംബഹുവിധപ്രഭുഗോപിമാരും
 ചിത്തത്തിൽകൃഷ്ണൻതന്നനിറച്ചുസദാകാലം * തന്മയമാര
 യ്ക്കുമാഗ്യമത്രയുമോത്തൽ നന്മയിമിരിപറഞ്ഞാനുപ്രാ
 പംചൊല്ലീടിനൻ *

വനിതാഹേമന്തവുമക്കാലംഗോപസ്ത്രീകൾ ചർച്ചിച്ചു
 പുറപ്പെട്ടുകാളിന്ദീതീരംപുക്കൾ * സ്നാനവുംമെടുത്തുധീവന
 ത്തിവഴിപാടെല മാനസംതന്നിലുറപ്പിച്ചിരുപതിന്ന *
 ഞ്ഞു കണ്ടൊരുഭവീരപന്തമുരമുവൻ പുണ്യാദേശത്തു
 ചെച്ചുപൂജിച്ചുപഴിപാടെല * ചന്ദനധൂപഭീപരാജ്യങ്ങൾനി
 വേദ്യങ്ങളെപ്പന്നി പങ്കൊണ്ടുചിത്രംപൂജിച്ചുകേതിങ്ങാടും * മം
 ഗലമോരനല്ലഹവിസ്സുംഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെനയാരുമാസം
 സേവിച്ചുരചരശ്ലാം * നിത്യവുമവരൊരുമന്ത്രത്താൽസേവി
 ച്ചിട്ട മെത്രയുഹുപ്യാതുസാരാകയുണ്ടു * ലോകനായിതക
 മഹാമോഹിനീകാത്ത്യായിനീ ശോകനാശിനിശിവവല്ലഭമേ
 ഹാമോരയ * നന്ദനാനനായസുന്ദരരൂപർകൃഷ്ണനിന്നുതെ
 ഞ്ഞൊക്കത്തോലാ ചിട്ടവരോട്ദേവ * എന്നതിനായിക്കൊണ്ടുതെ
 ഞ്ഞിരുന്നല്ലാ പരം നിന്നുടെപാദോബ്ബാജവീണിതാപണങ്ങ
 ന്നൊൻ * എന്നൊരുമന്ത്രംനിത്യംപിച്ചുതെല്ലാവരും മരണി
 ച്ചുകാത്ത്യായിനീഭേവിനയസ്തുതിചെയ്യാൻ * അന്നൊരുദിനം
 ജലകീടാചഞ്ചലിനായി സുന്ദരിമാരായുള്ളഗോപകന്യാ
 മാരു * വസ്യവുമഴിമുതിർന്നീദേശത്തുവെച്ചിട്ടെത്രയുമേ
 ദത്തോടുമിറങ്ങികാളിന്ദീയിൽ * ഓളത്തിൽകളിക്കയറുമൊട്ടൊ
 ട്ടുതിക്കയും മേളത്തിൽപാട്ടുപാടിരസിച്ച്വീണുനേരം * ബാ
 ലന്മാരൊരുമിച്ചകൃഷ്ണനുംതത്രചെന്നു ചേരുകുള്ളത്തുകൊ
 ണ്ണാമിടത്തൽകരേറിനാൻ * വൃക്കശാലകരേതോവേവേലകരേ
 ത്തുകിടക്കൊണ്ടു തൽക്കണ്ഠഗോപിമോരോടീവണ്ണമുരചെയ്തു * അ
 രുവന്നീടുന്നാകിൽചേലകരേനൽകീട്ടവൻ മത്തകാശിനിമാ
 രേസത്യമെന്നറിഞ്ഞാലും * എല്ലാരുമൊരുമിച്ചുവന്നാൽ
 ഞാൻകുഴങ്ങീടും മെല്ലെവായാമോദിനംവന്നുകൂറുകരകരേ
 വിൻ * എന്നതുകേട്ടനേരംഗോപിമോരല്ലാവരും മന്ത്യാനും
 നോക്കിക്കൊണ്ടുലത്തയൊമൊല്ലീടിനാൻ * ഇത്തരംചെയ്ത
 ഞ്ഞുകൊട്ടുതരുല്ലാഭം നത്തമനായോഗോപരാജൻറസ്യതന
 ല്ലോ * നിന്നുടെശരീരമല്ലായത്തങ്ങളെല്ലാ മിന്നുന്നീമൊ
 ന്നവണ്ണംഭേദിക്കുന്നജനമല്ലോ * എന്നതുകൊണ്ടുശരീരമുപ
 ലകരേതരികറവീ നന്ദനോടുരചെയ്തല്ലൊയ്തിഥിരൊരാലും * എ
 ന്നതുകേട്ടനേരംകൃഷ്ണനുമുരചെയ്തു നിന്നുനിങ്ങളെമെൻറൊ

നിമിത്തനാഭിഭാ * ചൊന്നതുപോലേകട്ടേവലകൾവാ
 ണിട്ടു * നിന്നൊൻതരികയില്ലല്ലാത്തീവരിത്താലും * നന്ദ
 നോടുചെയ്തവന്നുചെയ്തിട്ടുതാതെന്നതുകേട്ടവരുല
 ല്ലാപുറപ്പെട്ടു * ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെഗുഹ്യദേശവു
 മോരം പൊഴിക്കാണാമിൻകീഴ്ചവന്നൊരുനേരംകൃഷ്ണൻ
 തുലോവത്തക്കണ്ടുതകൾപ്രേമകണ്ടു ബദ്ധമാന
 ഗോപനാരിദാരോടുചൊന്നാൻ * വസ്യംകൂടാതെചെന്നുവെ
 ള്ളത്തിലിറങ്ങിയ രക്തയുഹരിനിനയൊന്നുനിങ്ങൾക്കെ
 ല്ലാം * എന്നതുകൊണ്ടുശിരസ്സുണ്ടലിഖനസംചെയ്തു മന്ദമെ
 നിയനിജവസ്യങ്ങൾവാങ്ങിക്കൊൾവിൻ * പുനരുകേട്ടവ
 രെല്ലാമോരോരോകരംകൊണ്ടു വന്ദിച്ചനേരംകൃഷ്ണനിത്തരമുര
 ചെയ്തു*എകഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുദേവനവന്ദിക്കിലോ വൈ
 കാതമോഹസ്താരിച്ചുകളയേണം * എന്നുചൊല്ലുന്നമുനി
 വർഗ്ഗവശംസ്രുങ്ങളു ചെന്നതുകൊണ്ടുണ്ടുകൈകൊണ്ടുകൂപ്പി
 ട്ടവിൻ * അങ്ങിനുകേട്ടനേരംഗനമാരംബ്രത ഭംഗശങ്കയാ
 രണ്ടുകൈകൊണ്ടുകൂപ്പിടിനാൻ * എന്നതുകണ്ടുകൃഷ്ണനേരവും
 സന്തോഷിച്ച മന്ദമെന്നിയെകൊടുത്തീടിനാൻധസനങ്ങൾ*
 അങ്ങിനെയൊക്കെകൊണ്ടുമിഹ്നനംകൃഷ്ണൻതന്നോ ഭംഗനാജന
 ണ്ങ്ങൾകൊന്നിരസംതോന്നീലേതും * വസ്യമെടുത്തവരത്രയും
 ലജ്ജയോടും തന്റെവനിനീടിനാരാജമഗമിച്ചീലോ * നാ
 രിമാരുടെകാമമിത്തുമോദത്തോടും വാരിജവിഭാചനനി
 തരമുരചെയ്തു * സുന്ദരിമാരാംനിങ്ങൾക്കുള്ളൊരുമനോരഥ
 മിന്നൊന്നറിഞ്ഞിതുലജ്ജയുണ്ടാകേണ്ട * ആദരവോടുമെ
 ന്നസ്സേവിക്കേണങ്ങൾക്കു സാദരമുകതിപോലുംനൽകും
 ഞാൻമടിയാതെ*കാമത്താൽസേവിക്കിലുകാലംകൊണ്ടുവർ
 കൾക്കു കാമിനിമാരെമുകതി നൽകീടുമറിഞ്ഞാലും * ദേവിതയ
 സ്സേവിച്ചതിനുള്ളൊരുഫലം നിങ്ങൾക്കുവോളംവൈകീടാ
 തെക്കൈവരത്തുവർത്താനം * എന്നുകേട്ടവരെല്ലാവന്നസ
 ന്തോഷത്തോടും ചെന്നുതൻഗൃഹംപുക്കുകാലവുംപാത്തുവര
 ഞാൻ * ഗോപസ്ത്രീജനമെല്ലാംപോയൊരുനേരംകൃഷ്ണൻ
 ഗോപവൊലകന്മാരൊടിത്തരമുൾചെയ്തു * ആതപഹി
 മധർമെന്നിവസഹിച്ചുടൻ ചേതസി കരുണാനല്ലൊരു
 വൃക്ഷങ്ങളു * അർക്കമൂകൾകൊണ്ടുതപിച്ചുജനങ്ങളു

യൊക്കെയും മരായകം കണ്ടു രക്ഷണം ചെയ്യിടുന്നു * ഉണ്ടാകാ
 രായവരിങ്ങിനെ യല്ലോരുടെ ഒരുതൃയംദം വിചിത്രമായിക്കും
 പരന്മാരെ * ഇത്തരമോരോന്നും ചെയ്തു വെർല്ലാവരും മെത്ര
 യും മോഹം പൂണ്ടുകാളിന്ദീതീരം പുക്കു * ഇല്ലാത്തതൊരു ജഡ
 മോറവും പാറനും ചെയ്തും മദ്ധ്യായമിരുപത് രണ്ടുതൊന്നും ചെയ്
 യ്ക്കുൻ *

ക്ഷുത്തുകൊണ്ടു നേരമെത്രയും വശംകെട്ടു ചിത്തസ
 ന്താപാത്താടു ബാധകന്മാരും ചാന്നാർ * മംഗവത്രപരമ
 സുന്ദരനാകൃഷ്ണത്തെക്കുറിച്ചു കണ്ടു കണ്ടത്രയും ചെയ്യു
 ന്നു * എത്രമേറെ വകീടാതെ ജനം തന്നീടാക്കി പ്പ്രതര
 ജാലയത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ടെല്ലോ * എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻ
 ചൊല്ലി നാനാ വർകളോ കിന്നതിന്നു പാതം തൊൻ ചൊല്ലുവൻ
 കേട്ടുകാൾ വിൻ * എത്രയും സമീപത്തു വിപ്രന്മാർ പലരു
 ണ്ടുത്തമമായയത്തം തുടൻ വസിക്കുന്നു * ചെന്ന് വരുത്തും
 ചിമ്ബിട്ടു വിരുന്നാലവർ ചൊന്നതുകേട്ടുകൊണ്ടു വെക്കുതെ
 വന്നീടുവിൻ * എന്നുകേട്ടവർ ചെന്നു സാരം വിപ്രന്മാരെ വ
 ങ്ചിച്ചു വിനയത്തോടീവണ്ണം ചൊല്ലീടിനാർ * നന്ദനന്ദനാ
 യകൃഷ്ണനും രാമൻ തന്നെ മൊന്നിച്ചു സമീപത്തു പാർന്നുണ്ടാ
 ള്ളതാലും * ക്ഷുൽബാധസഹിയാത്തുണ്ടെല്ലെങ്കിൽ നിന്ദിച്ചു
 സർവ്വോധമുള്ള ഭവന്മാരോടു ചൊല്ലിടുവാൻ * അന്നഭാ
 ത്തിന്ദാനാത്തതൊന്നുമില്ലതുകൊണ്ടു മന്നത്തിനെല്ലാ വരും പാത്ര
 മായതുകൊണ്ടും * എത്രയും വിശക്കുന്നോറിനിക്കും സഖിമാ
 ക്കും ചിത്രമായുള്ളൊന്നാൽ കേണു മടിയായതും * എന്നതുകേ
 ള്ളതുകൃഷ്ണൻ ഞങ്ങളിന്നു ചൊന്ന നിന്നിനി നിങ്ങളും ചൊ
 ന്നതങ്ങളുപോയ്ക്കുതീടും * എന്നതുകേട്ടു നേരം വിപ്രന്മാരെ
 രുചിയൊന്നും പോക്കുതീർത്തു പരമമായതുമായും * ഒന്നുമേമിന്നീ
 ലെന്നുകൃഷ്ണനോടവർ ചൊന്നു രാന്നരം ചിരിച്ചു കൊണ്ടു
 ഭാരമാദരം * പത്മശാലയിൽ ചെന്നു ചൊല്ലു വിരുന്നാൽ
 വിപ്ര പത്മശാലനാൽ കുംഭകർണാമിനാലും * എന്നെ
 യും പ്രാപിച്ചവർ സാധുനാസദാകാല മെന്നെക്കൊണ്ടു കേട്ടു വെ
 ള്ളതുകൾ പഠിപ്പിന * എന്നുകേട്ടു നേരം പത്മശാലയിൽ

ഭക്തന്മാർ വന്നിട്ടുപതിച്ചോരോടീവണ്ണമുരചെയ്യാൻ * നന്ദനന്ദ
 നന്ദിനീലാചാര്യന്മാരോടൊന്നിച്ച് വന്നിഹപാത്തിടുന്നുനിങ്ങളെ
 കൈക്കൊണ്ടിട്ടുവെന്ന് * അന്നവന്നൽകീടേണമത്രയുംവിശക്കു
 ന്നുണ്ടെന്നതുപിണ്ടിച്ചോട്ടാചാര്യവാൻരചെയ്തു * എന്നതു
 ഭക്തന്മാരോടൊന്നിച്ച് വന്നസംഭ്രമത്തോടൊന്നി
 ച്ചുണ്ടെഴുതിയത് * എത്രയുംശ്രദ്ധിയ്ക്കേണ്ടതെന്നവുകൾകളെ മെ
 ത്രയുംഭക്തിയോടുകൂടിയൊന്നുപുറപ്പെട്ടു * ഭക്തന്മാരുംപുത്ര
 ന്മാരുംതാതാനനിവാരല്ലാ മെത്രയുംതട്ടത്തിട്ടുനിന്നതില്ലാ
 ത്വരണം * സതപരമവർചനകാനനപുഷ്പനരമത്രയും
 സമീപത്തുകൃഷ്ണനക്കാണ്ണുന്നു * നീലക്കുറുപ്പുതൽകെട്ടി
 പ്പിരിയുമണിഞ്ഞുകുൻ ഹാലഭദേശത്തിൽനല്ലുതിവകമതുംച
 ത്തു*മന്ദഹാസവുംപുണ്ടുസുന്ദരവദനവും കിന്ദശോഭയുള്ള
 ണ്ടിടുന്നെന്നുള്ളും * നല്ലൊരുതാണ്ടിപ്പഴംനാണിക്കുമധ
 രവുമുല്ലസൽകണ്ണികാർക്കണ്ണമുണ്ടുള്ളും * വന്ദമാവയുന്ന
 ല്ലപീതമാവസനവും പൊന്നരഞ്ഞാളുംരത്നശോഭിതമഞ്ജീര
 വും * കകണങ്ങളുംപുണ്ടുവണവുംപിടിച്ചൊരു തൻകരം
 ശ്രീഭാഗവതൻചുമലിൽവെച്ചുകൊണ്ടു * അഗ്രഹസ്തത്തി
 ലൊരുപങ്കുംപിടിച്ചുകൊണ്ടു ന്നാദരംബാലന്മാരെയുംകൊ
 ഷ്ടിച്ചു * കായസ്തനിരമൊത്തകൃഷ്ണനക്കണ്ടെന്നും മായാമ
 നിയേവിപ്രപതിചാർവണങ്ങിനാൻ * നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു
 കൃഷ്ണൻതന്നെടൈത്രപാതന മുത്തമസ്ത്രീകൾപാനചെയ്താച
 യ്യാനന്ദിമാൻ * മന്ദഹാസവുംചെയ്തുകൃഷ്ണനകരുണയോട
 നോരമവരോട്മന്ദമായുരചെയ്തു * സൗഖ്യമല്ലയോനിങ്ങൾ
 കൊക്കയുമിതുകാലം മുഖ്യന്മാരായനിങ്ങൾക്കെന്തുഞാൻചെ
 യ്തേണ്ടതും * ഭക്തപുത്രാദികളെയൊക്കെയുംവെടിഞ്ഞുകൊണ്ടു
 ത്രവന്നതുഭൂപംസന്തുഷ്ടനായനഹം * കൈയ്യൊവടിഞ്ഞെ
 ന്നെച്ചിന്തിക്കുംജനങ്ങൾക്കുഭക്തവാത്സല്യംകൊണ്ടുകുടിയും
 കൊടുക്കേണ്ടാൻ * നല്ലതുനിങ്ങൾക്കല്ലൊവന്നുകൂടീടുംമേ
 ലിൽ കല്യാണശീലമാരോപായാലുമെങ്കിലിപ്പോൾ * നിങ്ങളി
 ണിമിക്കുന്മാരായത്തവുമുടങ്ങിപ്പോ മങ്ങുചെന്നുകഴി
 ച്ചീട്ടു പിൻതെരുകീടാതെ * ഇത്തരംവാക്കുകൂടിവിപ്രപതി
 യോരല്ലാം ചിത്തസന്തോഷത്തോടുകൃഷ്ണനോടുചെയ്യാൻ * ഇ

തന്മൂലം വാക്യം ചൊല്ലുകതന്നെയാണെന്നു
 എന്നല്ലാതിവരികെന്നു * പങ്കനാശനം സുപ്രസംഗനം തവ
 പാദേ പങ്കജം മോക്ഷപ്രദമോകയാലൊരുദിനം * മസുകത
 ന്നിൽ ചെച്ചുകൊള്ളു പാർത്തങ്ങല്ലല്ലാ മെത്രനാളുണ്ടുകൊതി
 ച്ചീട്ടന്നയോനിധ * ആസ്ഥമോടനുമിന്നുകൊവരുത്തുക
 വേണം പ്രാത്ഥിച്ചതെല്ലാം നൽകുമിശ്വരനല്ലാഭവാൻ * ഭ
 ത്താവുപുത്രനാശം ബാധവജനങ്ങളും മിത്രവഗ്ഗുവുമിതുകൊ
 ണ്ടുണ്ടുള്ളതെല്ലാം * ഇന്നുകൊവടിഞ്ഞാകിയിത്രയുസു
 ഖമേത്ര പിന്നെനിൻപാദമുപനിശ്ചവുവാഴാമല്ലോ * എ
 ന്നതുകേട്ടനേരം കൃഷ്ണനുമരചെയ്തു ധന്യമാരത്രനിങ്ങളില്ലസം
 ശയമേതും * എന്നിവിന്നിനുപോലൊമാനസമുറജ്ജയം വ
 ന്നുകൂടിടും ജനസംഗമപ്രാപ്തിക്കുണ്ടല്ലോ * ശൃംഗാരസുഖ
 ത്തിനമെന്തെന്തസുഖത്തിനു മംഗസംഗമമല്ലാസുഖ്യമെന്ന
 റിത്താലും * ചിത്തതാരികലോത്തുവാഴുകസുഖമെട്ടു പ
 ത്തു നാൾചെല്ലുന്നേരംകണ്ടുവെങ്കിലുംകൊള്ളാം * എന്നതു
 കൊണ്ടുനിങ്ങളെന്നയു മനതാരിൽ നന്നായിപ്പ്രാപ്തംചെയ്തു
 നിത്യവുംവസിച്ചാലും * അങ്ങിനെചെറുകൊലംചെല്ലുന്ന
 നേരത്തിങ്ക ലംഗനമോരനിങ്ങളെന്നോടുതന്നെചരം * ഇ
 ന്നിവിടെക്കുനിങ്ങളിവന്നതുകൊണ്ടുവേദക രൊന്നമേപാക
 യുമില്ലങ്ങുമിച്ഛാലും * എന്നുടകട്ടവരങ്ങുവന്നുപോളല്ലാ
 വരം നന്ദിച്ചുരോഗശയംകഴിച്ചുവിധിപാലവ * അന്നൊ
 രവിപ്രപത്തിത്തോറുബന്ധിക്കയാൽ നന്ദനനന്ദനൻതന്നെ
 കോണൊന്നായ്ഗമിച്ചീവ * എന്നതുമുഖമവർകൃഷ്ണരൂപവും
 പ്രാപി ച്ചുന്നേരംതന്നെകൃഷ്ണൻതന്നാടുചേർന്നിടിനാൾ *
 ഗോപബാലകന്മാരുംകൃഷ്ണനുംരമൻതാനും സോപഭംഗമാമ
 ന്നംഭൂമിച്ഛമാവേണ്ടാർ * വന്നസന്തോഷത്തോടുംഗോകു
 ലമകംപുഴ പിന്നെയുടമോരാതാംക്രീഡകൾചെയ്തുവാണാർ
 വിപ്രന്മാരതുനേരംചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചാ രപ്രിയംഗോവാ
 നനാമിനാചെയ്തുവല്ലോ * ഗുഡമാനഷൻകൃഷ്ണനാഞ്ഞ
 യാചിച്ചിതു മൂഡതകൊണ്ടുകൊടുത്തിവനാമതുമുഖം * നമ്മു
 ടെശാസ്ത്രങ്ങളുംവേദവേദധർമ്മങ്ങളും ജനവുകർമ്മങ്ങളുംനിഷ്ഠ
 ലമായിവന്നു * യജ്ഞവൃദ്ധനായകൃഷ്ണനനിടിച്ചനായ

എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻമന്ദമായുരചെയ്താ. റി.നി.തു.യോഗ്യമെ
ന്നതോന്നീവനാളുകേളും * കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുജീവദാകവും
ജനിക്കുന്നു കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെമൃത്യുവുപ്രാപിക്കുന്നു *
കർമ്മത്തിനധീനന്മാരായുള്ളജനങ്ങൾക്കു നന്മകൾവരുത്തു
വാൻമാറാത്തതതില്ല * നല്ലൊരു കർമ്മംചെയ്താൽനല്ലതു
നൽകുമിന്ദ്രൻ വല്ലാത്തകർമ്മംചെയ്താൽപാപത്തുംവരുത്തിടും *
എങ്കിലാകർമ്മംതന്നെകാരണമെന്നുവന്നു ശങ്കയില്ലിന്ദ്രൻ
പോലുംകർമ്മത്തിൻവശനല്ലോ * വല്ലാത്തകർമ്മംചെയ്തുവാഴ്
ന്നജനത്തിന്നു നല്ലതുനൽകീടുവാനിന്ദ്രനാളൊക്കാരും * ആ
കയാൽകർമ്മംവശന്മാരാ മജനങ്ങൾക്കു പാകശാസനാനുരോ
ധങ്ങളൊന്നതഥലംപിന്നെ * എന്നല്ലനിജകലദേവതമാരെ
ത്തന്നെ നന്നായിടസ്സുവിക്കണമെന്നല്ലോശാസ്ത്രങ്ങളും *
ആരെന്നാകിലുംകലദേവതമാരെവിട്ടു ദണ്ഡാദാദാദേവന്മാ
രെസ്സുവിച്ചതുകുടങ്ങിയാൽ * നല്ലതുവരികയില്ലെന്നതല്ലപി
ന്നെ വല്ലതുമാപത്തുകുടങ്ങാതിവരുത്താനും * നാരിമാർക്കീ
ശ്വരനുംഭരതാവൃതനായിട്ടു ജാതസംഗമംചെയ്തുംപുഞ്ചമി
ക്കെന്നുപാലെ * ഇന്നിപ്പോൾഗോപാലനാമമുണ്ടെപതു
ക്കളും വന്ദ്യരായ്വേദജനന്മാരായിവിപ്രന്മാരും * ഗോകു
ളെല്ലാജനകൊണ്ടുരജിക്കുംപയ്യത്തു മോക്ഷോപാധിപകലദേ
വതമാരാകുന്നു * എന്നതുകൊണ്ടുവർത്തമാനവുംകഴിക്കണ
മിന്നയാഗത്തിനുള്ളകാപ്പുകൾകൊണ്ടുതന്നെ * നല്ലതുനൽ
കുമവരില്ല'സംശയമതും എല്ലാതരമാരുമിച്ചയന്നങ്ങൾക്കു
ന്നാലും * കർമ്മസാക്ഷിമാ കൃഷ്ണൻതന്നെദേവാദികളേ നീർ
ലൻനന്ദൻതാനുംമാറുള്ളവൃദ്ധന്മാരും * ചേരുമെന്നുചെയ്തു
കോപ്പുകൾകൂട്ടീടിനാർ പരമാനന്ദംവൃണ്ടാഗോപനാരികളെ
ല്ലാം * വാടങ്ങളലകരിച്ചതുയുഗ്മാദേവത്താടും മോടികൾ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുടങ്ങാദോണാർയരുടെക്കിനാർ * പരമസാധുപ
വത്സഭാജനാദികൾകൊണ്ടും മായമെന്നിയെവിപ്രശ്രേഷ്ഠ
രെവൃജചെയ്യാർ * നന്ദാദിഗോപന്മാരുംപയ്യതമലംകുറി
ച്ചുന്നതലപജപതാകാദികളോടുംകൂടി * വാല്യംലായ്ക്കുളോ
ടുംമൂന്നുതപ്രദേഹിണ മുദ്യോഗത്തോടനഗരാജനചെയ്തീടി
നാർ * ധൂപദീപാദികൾകൊണ്ടുചിപ്പുകേതിയോടും സുപാ

ദിപദോത്സവങ്ങളാക്കയും നിവദിച്ചു * അന്നേരം കൃഷ്ണൻതര
നംപവൃതമഭ്യൂഹിച്ചു നന്നതത്രപാത്താടുംവോഗനപുറപ്പെ
ട്ടു * എല്ലാതുംകാണാമെന്നിന്നുരചെയ്തിടിവാൻ നല്ലതുവരും
നിങ്ങൾക്കില്ല സംശയമതും * പവൃതമാകുന്നുഞാനത്രയും
സദത്താധിപൻ സപ്തദേവതമാരുമെത്രയുംസന്തോഷിച്ചു *
എന്നതുകേട്ടുനേരംനന്ദാദിഗോപന്മാരും വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻതര
നംവന്ദിച്ചതാനെന്ന * പവൃതമെന്നേരുംപായസരൂപാ
ഭികൾ സപ്തവൃന്ദഭിച്ഛിതഗോപന്മാർകാണത്തന്ന * ആ
ശ്ചയ്യപുണ്യഭിനാർകണ്ടുന്നവരല്ലാം വിശ്വാസംവന്ന
നേരമാഞ്ഞുനഗത്രപം * വാദിത്രഘോഷങ്ങളുംവാദ്യരത്നാ
ഭങ്ങളും വൈദികരാശീപ്പൂർവ്വമൊല്ലുന്നഘോഷങ്ങളും * എ
ന്നിവഘോഷങ്ങളാൽനിറഞ്ഞുദിഗന്തരം നന്ദാദിഗോപന്മാ
രുംകൃഷ്ണനുംബാലന്മാരും * ബദ്ധമോദനവസിച്ച്ടിനാരര
ല്ലാവരും അദ്വൈതമിരിപത്തുനാലുഞാൻചൊല്ലിടിനേൻ *

അന്നേരംവൃത്താന്തങ്ങളറിഞ്ഞുചേരുന്നും വന്നൊ
രുകോപംസഹിച്ചിടാഞ്ഞതെങ്ങുനിറം * കല്പാന്തമോലങ്ങളെ
വിളിച്ചുവെല്ലിടിനാ നത്തുമിതുപാത്താൽകാലമെവദേ
വമത്ര * മന്ത്രിനാ മാനകൃഷ്ണൻതന്നുടെവാമകേട്ടു മന്ത്രിര
യുള്ളഗോപവൃന്ദന്മാരെല്ലാവരും * നമുക്കടമഞ്ഞഭാഗംസ്ഥാ
വരത്തിനെന്ന നിർമ്മിയാകേകാടുത്തിടിനാരിതുമുഖം *
വൈകാതെപുറപ്പെട്ടുനിങ്ങളിന്നല്ലാവരും പവൃതത്തിനുമീ
തേവർവൃന്ദങ്ങളെന്നും * ഗോക്കുളംഗോപന്മാരുംഗോപികാ
ജനങ്ങളും ജോക്തിനവിതുള്ളകൃഷ്ണനുംനശിക്കണം * പി
ന്നാലെദേവന്മാരോടൊന്നിച്ചുവരുവൻഞാൻ നന്നതുകേട്ടു
ഘവൃന്ദവുംപുറപ്പെട്ടു * ഗോകുലത്തിനുമീതചെന്നുപുറ
ന്നാപ്പാർ ലോകവുമന്ധകാരപൂണ്ണമായ്ചെന്നതേ * മിന്ന
ലുമിടികളുമെത്രയുംഭയങ്കര മെന്നല്ലവെരിഞ്ഞിതുവർധാര
കളേറ്റം * ധാരകളോരോന്നാശാതുണകൾപോലെവന്നു
പാർത്തിൽപതിക്കുമ്പാർകീടുന്നുശിലകളും * അശ്ശുവൃഷ്ടിക
ളേറ്റമെത്രയുംചൊരിയുന്നു ഭസ്മമായിട്ടുമെന്നുകൊള്ളുന്നജനമെ
ല്ലാം * ഇത്തരംമഹാവർഷംകണ്ടുഗോകുലജനം ചിത്തത്തിൽ

യോദ്ധ്യുണ്ടുക്ലൃപ്തനാട്ടുരചെയ്തു * തന്നെയൊഗത്തിനുവില്ലം
 ചെയ്തുതുളുവ മിത്രനുക്കോപംപൂണ്ടുവയ്ക്കുമാരംഭിച്ചാൻ *
 ധാരകളുറുതന്നെഗോക്കളുംവലയുന്നു പാരമുണ്ടുഴവിന്നു
 ഞങ്ങൾക്കുമറിഞ്ഞാലും * ഗോകുലമെല്ലാംനശിച്ചീടുമിങ്ങ
 ണംകൊണ്ടുഗോകുലനാഥകൃഷ്ണപാരിച്ചുകൊള്ളണമേ * എ
 ന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻപടിയൊഴയ്ക്കുന്നിങ്ങ ഉള്ളുനർകെയ്യുകൊ
 ണ്ടുവേഗനപുറപ്പെട്ടു * ചെന്നുകൻഗോവർധനപുത്രംക
 ത്തിയെട്ടു തന്ത്രനാമാദേന്താടുപിടിച്ചുകടപോലെ * ചൊ
 ല്ലിനാനല്ലാപരുമിന്നിവിൻകീഴേയന്നു നല്ലൊരുസുഖത്താ
 ടുംവസിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ * എന്നുകെട്ടിൽനിന്നുപെട്ടും
 പരിച്ചുപോ മെന്നൊരുശകയാക്കുംതന്നിപ്പോകയുംവേ
 ണ്ടു * എന്നതുകേട്ടുനരംഗോപകാജനങ്ങളും നന്ദാദിഗോ
 പന്മാരംഗോക്കളുംവത്സന്മാരും * എന്നിവരെല്ലാപരുപെട്ടു
 തത്തിന്നുകീഴേ ചെന്നതൻഗുഹാഗുരോവാണിതുസുഖത്താ
 ടും * എല്ലാരുമിരുന്നിടുപിന്നെയുംനിറഞ്ഞീല നല്ലൊരു
 തങ്ങളുംഗീപങ്ങളുതുമുണ്ട് * എന്തുതുകയില്ലവായവയ്ക്കും
 സമീപത്തു ചിത്രമെത്രയുംവസിച്ചീടുവാനെന്നോവണ്ടു * വാ
 മമാകരംകൊണ്ടുപുതുതൊങ്ങിറക്കുണ്ടു കോമളംവേണുഗോ
 നചെയ്തുനിന്നിതുകൃഷ്ണൻ * കണ്ണിനാനന്ദനല്ലാകൃഷ്ണൻ
 രൂപാമൃതം കണ്ണുകൾകൊണ്ടുപാനചെയ്തു പരമല്ലാതാം *
 വേണുഗാനവുംകേട്ടുനിശ്ചലമിരുന്നപോയ് ക്ഷീണതയുണ്ടാ
 യില്ലാഗോക്കൾക്കുംമറ്റുള്ളാക്കും * ബാലന്മാർചെറുകുടിപി
 ടിച്ചീടുന്നപോലെ ലീലയാപെട്ടുതവുമെടുത്തുകൊണ്ടുകൃഷ്ണൻ*
 നിന്നിതങ്ങളുടീനാമനേരംമഘങ്ങൾക്കു വന്നിതുതളിച്ചും
 ഗവ്വനാശവുംവന്നു * എഴുപറോരാത്രംവാരിഘോരമായ്ചൊ
 രിഞ്ഞിട്ടു മൃഗിയിൽജലമല്ലമെങ്കിലുകൊണായ്ക്കയാൽ * ദേവ
 രാജനംഗുരുമൊക്കുവേനശിച്ചുപോയ് ദേവദേവൻറതതമ
 ന്നേരംനിരൂപിച്ചു * പോരുമെന്നുചെയ്തുമഘങ്ങളൊരുമി
 ച്ചു പാരിച്ചുവഞ്ചുമാടുംനാകമോകവുപുഷ്പം * പുഷ്പത്തെ
 ലിഞ്ഞിതുസുഷ്ണംവിളങ്ങിനാൻ പുഷ്പരക്ഷണൻകൃഷ്ണന
 നേരമുരചെയ്തു * എല്ലാരുമങ്ങുചെന്നുസുഖിച്ചുവാണിടുവി
 നല്ലവില്ലിനിത്തുവയ്ക്കുംശമിച്ചുത * എന്നുകെട്ടല്ലാവ

അവേഗനഗമിച്ചതു നന്ദനന്ദവനാശകൃഷ്ണനമേതുനേരം *
മെല്ലേവേഗിരിതന്നതത്രൈവചമീടിനാൻ നല്ലൊരുപുഷ്പ
വൃഷ്ടിചെയ്തിതുവേനാതം * എത്രയുണ്ണുതിമിച്ചതാപസ
വരന്മാര മുത്തമഗന്ധച്ഛന്മാർഗാനവുതുടങ്ങിനാൻ * അപ്പ
രസികളല്ലാസ്വന്തവുതുടങ്ങിനാൻ രല്ലാഭകൃഷ്ണൻചെന്ന
ഗോകുലമകപേഷാൻ * എത്രയുണ്ണുഹരത്തൊടെവൃഷ്ടിച്ചാ
രല്ലാവർ മിത്തമിരിപത്തളെപ്പായചൊല്ലീടിനാൻ *

—*—

അന്നാരംഗോപമാരംഗങ്ങളിൽചൊല്ലീടിനാൻ മിന്നി
തുചിത്രമെന്നൊചൊല്ലാവനിരൂപിച്ചാൻ * എഴാണ്ടുപുക്ക
ബാധൻപറ്റുതമട്ടത്തുടൊണ്ടേഴവാസരനിന്നുതൊടുന്ന
നേരത്തിങ്കൽ * മൂർത്തികൾമൂന്നുപരിലകനായ്ക്കു
നേത്താലീക്കമാരൊൻപ്രീലകൾചെയ്തല്ലാ * വൃതനാശക
ടവാതാസുരദികളെയും പ്രേതരാജാലയത്തിന്നയച്ചുചെയ്ത
ന്നേ * അയ്യ നവുക്കുണ്ടാളുടേദിച്ചുകുളഞ്ഞതും ദുഷ്ടയവിഷ
മുളളസപ്തത്തെക്കുളഞ്ഞതും * എനിവപലതിവൻചെയ്തു
നിനയ്ക്കുമോളിനിവനാരെന്നതുനിണ്ണയംവരുന്നില്ല * എ
ന്നതുകേട്ടുനന്ദൻഗർഭമാമുനിചൊന്ന തൊന്നൊഴിയതൊഴൊ
പവൃദ്ധരാമരചെയ്യാൻ * എന്നതുകേട്ടനേരംഗോപമാരെ
ല്ലാവരും നന്ദിച്ചനന്ദൻതന്നെപ്പൂജിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ * ഉ
ത്തമനാശഗർഭൻചൊന്നതുനിരൂപിച്ചാൻ ലുത്തമപുരുഷൻത
ന്നൊരാളുടേകൃഷ്ണൻ * വൃഷ്ടിയുംനമുക്കിന്നവന്നിതെന്നു
ചെയ്യാ രല്ലാമിരിപത്തളെപ്പായചൊല്ലീടിനാൻ *

—*—

അക്കാലംസുരഭിയുംശക്രനുംമാരുമിച്ചു പുകിതുവു
നാവനകൃഷ്ണനാക്കുണ്ടീടവാൻ * വൃത്രനാശനൻതാനുംച
ങ്ങുമാനമണ്ണരിച്ചത്രയുണ്ണുതിചൊല്ലുകൃഷ്ണനാമരചെയ്യാൻ *
നിറയിരുവിച്ചുടേഹതപമല്ലാത്തൊരു മനതരംഗത്തി
ലറിഞ്ഞീടുന്നിരിക്കിലും * പ്രൗഢൻതൊന്നൊളൊ
ത്തൊഴുതൊഴുതൊഴുതും മൂലതൊഴുതൊഴുതുംതവരൊഴുതൊഴുതും
തൊഴുതൊഴുതും * അന്ധനാപുതുച്ചുചെയ്തുപരധമല്ലാം നി
ശ്ചിതവിചിന്തപൊതുതൊഴുതൊഴുതും * ഇരശാർ

നായതവകാരുണ്യമുണ്ടാകയാ വൈശ്വദേവമെല്ലാമടങ്ങി
നമുക്കിപ്പോൾ * മായാമോഹങ്ങളിനിമുണ്ടാകാതിരിക്കേ
ണം മായാമോഹങ്ങൾതവപാദങ്ങൾവണങ്ങുന്ന * മേഘ
വാഹനനിത്ഥംചൊന്നതുകേട്ടനേരം മേഘഗംഭീരവാചാക്ര
മുണമുറചെയ്തു * നിന്നടെമഖകംഗംചെയ്തുത്തൊന്നുപാ
ർത്താൽ നിന്നെയിന്നനുഗ്രഹിച്ചീടുവാൻതന്നെയത്ര * മ
ത്തനായ്ക്കനേരമെന്നെയുംനിനെയും ഖ്യാതിമുദ്രപത്തുക
ളനേരംമാരോടും * ഇന്നുണ്ടായൊരുമദമൊക്കെയുംകളഞ്ഞു
ത്തൊന്നെന്നെയുംനിനെയുംപോയ്വീര്യങ്ങളുവസിപ്പാലും * നി
ന്നടെകാഴ്ചങ്ങളുമൊക്കെയുംചെയ്തുകൊണ്ടു മുന്നമെന്നതുപോ
ലവസുഖിച്ചുവസിപ്പാലും * ഞാനേതുംസുരഭിയുംകൃഷ്ണനോ
ടുമൊക്കുവാൻ നന്ദനന്ദനനായമധവനമോസ്തുത * ദേ
വഗോവിപ്രന്മാർക്കുമിത്രനായ്ക്കുസിക്കേണം ദേവദേവനുംഭവാ
നെന്നതുചൊല്ലിടീനേൻ * ഇന്നുത്താൻവിരിഞ്ഞെൻറശാസ
നയാലവവന്നേ നിന്നുത്താനദീഷ്ടകംചെയ്യിടുംവൈകിടാതെ
എന്നുംരചെയ്തുനിഷ്കർഷകാണ്ടുവളുപ്പോൾ നന്ദനന്ദനൻ
തനിക്കദീഷ്ടകവുചെയ്തു * ആകാശഗംഗാജലമിത്രവാഹ
നൻതാനും വൈകാതേതുവിക്കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു *
ദേവധീഗണങ്ങളുമിത്രനുംമൗൽമിച്ചു ദേവനുംകൃഷ്ണൻതനി
ക്കദീഷ്ടകവുചെയ്തു * ഗോവിന്ദൻഭവാനെന്നുശക്തനുമു
ചെയ്തുഗോവിന്ദൻതന്നെവന്ദിച്ചിത്രനുംനടകൊണ്ടാൻ *
പുഷ്പവൃഷ്ടിയുംചെയ്തുദേവകുമാരികളു മുല്ലവേക്കുണർത്ത
ന്നെന്തുതിച്ചുപലതരം * ഗോകുടംകപേയസ്സുറംവഞ്ചിച്ചു
ചമഞ്ഞിതു വൃക്കുങ്ങൾമധുമയവഞ്ചുതുടങ്ങിനാൻ * ഭൂമി
യുത്താനേതന്നെവിളഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ സാമോദരത്നവഞ്ചു
തുടങ്ങിഗിമികളും * ജാതിചൈവരങ്ങളുമുദയുജ്ജ്വലമെല്ലാം
പ്രീതിയോടൊരുമിച്ചുവസിപ്പാരുതുകാലം * ശക്തിയുംവഞ്ചി
ച്ചിതുദേവജാതികൾക്കെല്ലാം ഭക്തിയുംത്താനങ്ങളുംവഞ്ചിച്ചു
വിപ്രന്മാർക്കും * ഉത്തമവിപത്തേഴദ്ധ്യായംചൊന്നൊന്നിപ്പോ
ളുത്തമമായകഥാശാസ്ത്രംകേട്ടുകാൾവിൻ *

സല്ലാഭനിരന്നായുള്ളൊരുനന്ദഗോപ നകുമാരമൊരുടി
9*

നമെത്രയുടേകിടയാട്ടം * മുഖ്യമാമേകദേശിനോറുകാണ്ടാ
 സ്ഥായാട്ട മകുനങ്ങിടുന്നമുന്നമെകുളിപ്പാനായ് * അക്ക
 ജ്ജമാതന്നിൽചെന്നിറങ്ങിയനേരം മുഷ്ട്രരവർത്തനന്റെ
 ത്വന്മസുരേന്ദ്രൻ * നന്ദനക്കൊണ്ടുവരണാനിമകപോ
 യീടിനാ നന്നേരംഗോപന്മാരുമൃത്തിൽവിപാപിച്ചാർ *
 ആർത്തനാട്ങ്ങൾകേട്ടുകൃഷ്ണനംതത്രചന്ന വാർത്തകൾകേട്ട
 നേരമുണിനാൻകാളിന്ദിയിൽ * കൊണ്ടുതന്നെപ്പുണ്ണനതുനേ
 രത്തുവരണാ മണ്ടായാമോത്താടുംനമസ്സാരവുംചെയ്തു *
 വന്ദിച്ചുകേതിയോടുമിത്തമമരചെയ്ത നിന്നാമസഹചര്യ
 നിരുന്നനവം * നിന്തിരുവതിതന്നകാഞ്ചരിനപായത്തെ
 ചിന്തിച്ചുതവതാതൻതന്നെന്താൻകൊണ്ടുപോന്നേൻ * സാഹ
 സംചെയ്തല്ലൊപൊറത്തുകൊള്ളണമെ മോഹവാരിധിത
 നിൽമഗ്നന്മാരല്ലാഞ്ഞങ്ങൾ * എന്നുരചെയ്തനന്തന്നെയും
 കൊടുത്താതു വന്ദിച്ചുവരണനംനമസ്സാരവുംചെയ്താൻ * ന
 ങ്ങനാക്കൊരുമിച്ചുകൃഷ്ണനംപോയീടിനാൻ നന്ദിച്ചുഗോപന്മാ
 രംകൃഷ്ണനെക്കണ്ടുവും * നന്ദനംപോകപാപൻതന്നെവി
 ഭൂതികളൊന്നൊഴിയാതെകണ്ടുവിസ്മയത്തടീടിനാൻ * ഇത്ത
 രമുള്ളുവനകൃഷ്ണനിൽഭക്തികണ്ടുവൃത്താന്തംഗോപന്മാരോക്കൊ
 കയുംചൊല്ലീടിനാൻ * എന്നതുകേട്ടനേരമീശ്വരൻതന്നെകൃ
 ണ്ണനെനവരല്ലാപരംചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചാർ * പിന്നെ
 യുംനിരൂപിച്ചാമീശ്വരനായ്കൃഷ്ണ നിന്നിപ്പോൾസപജനമെ
 ന്നുള്ളൊരുവാത്സല്യത്താൽ * സുകൃതംസ്വപത്രപവുംപോക
 വുംനമുരക്കല്ലാ മീക്കണംചെയ്തീടുവാൻസംഗതിവരുത്താമോ
 എന്നുവർചിന്തിച്ചുകൃഷ്ണനമറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെജനങ്ങളെ
 ന്നുള്ളൊരുകരുണാശ * തന്നെതസ്വപത്രപവുംപോകവുമ
 വരക്കല്ലാ മാനരതന്നെക്കൊട്ടികൊടുത്താനെന്തുകൾപ്പു *
 പോകേശൻതൻപോകംകണ്ടിതുനന്ദാദികൾ യോഗികളെ
 ന്നോരകണ്ടുപരാമില്ല * തത്രകണ്ടിതുകൃഷ്ണൻതന്നെയും
 വേങ്ങുള്ള മെത്രയുടേകിടയാട്ടസ്തുതിക്കുന്നതുകണ്ടാർ * ബ്ര
 ഹ്മപോകവുംകണ്ടുനന്ദാദിഗോപന്മാരും ബ്രഹ്മാനന്ദാമൃതാ
 ണ്ണിതന്നിൽവീണഴലുവാൻ * കണ്ടതിലൊന്നൊന്നെ
 ചൊല്ലുവാറുള്ളപാത്താർ കണ്ടാലുംകൃഷ്ണൻതന്റെരമകു

വിചാരം * നന്ദാദിഗോപന്മാരുംഗോകുലപരണീദിനം തിന്നാ
ഞ്ഞാനിരുപത്തൊമ്പതാം പ്രായം ചാലിപ്പിടുന്നതും *

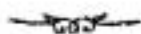
അ. അലംഗോവിന്ദനം മിത്തത്തിൽ നിരൂപിച്ചു ദുഃഖി
ച്ചുവാഴ്ന്നിതു ഗോപസ്ത്രീജനമല്ലാം * ഇക്കാലമവരുടെ ദുഃ
ഖവും കളിയുടനീളം ഭക്തിയുള്ള പരനാദുഃഖിച്ചീടത്തല്ലോ *
ഇന്നവരുടെ പിത്തത്തു ഭിന്നമെന്നതു മൂലം മനോഭൂമി പരമി
ച്ചീടുവാൻ കാലം വന്നു * ഇത്തരം നിരൂപിച്ചു മായാമാനന്ദൻ
കൃഷ്ണൻ സതപരം വൃന്ദാവനം പൂക്കുവാണോരുനേരം * ചിത്രഭാ
ഗവ്യം മെമ്പന്മാരുമായി മണ്ണിൽ പൂക്കു നെന്ത്രയുണ്ടെങ്കിൽ ഭിന്നമി
ച്ചീടിനാൻ ശരഭനും * മല്ലികാദികളല്ലാ മല്ലസിമിതു പാ
രം നല്ലൊരു ചന്ദ്രികയും പരന്നു വന്നു നന്ദൻ * സുന്ദരിമാർക്കു
കാലം പരന്നു മകുടം മണ്ണു മനോരംഗോവിന്ദനം പരന്നു നവ്യം
ചെയ്തു * ഗോപികാജനമതു കട്ടപ്പോൾ പൂർണ്ണമുട്ട ഗോപ
ന്മാരുടെ തിട്ടം വിന്നതില്ലൊരു വരും * ദുഃഖം അധികമെന്ന
തിട്ടു മണ്ടി നാർ ചിലർ ദുഃഖമുണ്ടല്ലോ പലമണ്ടി നാർ ചി
ലർ * ഭക്ത്യനുശ്രദ്ധ വിട്ടു മണ്ടി നാർ ചിലർ പുത്രരെ വ
ലിച്ചു വിട്ടു താടി നാർ ചിലരെല്ലാം * താലികളുരയിലും മേ
ലകൾ കഴുത്തിലും കാലിനൽ വളകളും കയ്യിനൽ വളകളും *
കണ്ഡലം ശിരസ്സിലും മേലകൾ കണ്ണത്തിനൽ കണ്ണിൽ കൈ
മങ്ങു മണലുമെല്ലാം * ചിത്തവിഭ്രമത്താഴുമിങ്ങിനെ യ
ലംകരി ചെയ്തതും വേഗത്താഴോടി നാർ ചിലരെല്ലാം *
ബാധമെന്നിയ പോകുന്ന രത്തുപതികളും ബന്ധിച്ചീടു കള
ലംഗമിക്കാത്തവരെല്ലാം * എത്രയുമിഷ്ടനാകും കൃഷ്ണനെക്കാ
ണൊക്കെ മാൽ ചിത്തസന്തോഷം കാണുന്ന ശിച്ഛപാപങ്ങളും *
പ്രാണിച്ചു പട്ടിമുക്കും കൃഷ്ണനെപ്പാനുന്നതും രാജാവധിക
യാൽ നശിച്ചു സകൃതവും * ദുഷ്ടത സകൃതങ്ങളെക്കേയും ന
ശിക്കുവാൻ മുകുതിയുമെങ്കിലും ചിത്രമത്രയുമാരത്താൽ *
എന്നതുകേട്ടു നേരം ചാലി നാൻ പരീക്ഷിത്തു മിന്നിതു ചന്ദന
തില്ലാത്ത മേഘമാണ * നമുക്കു കാണൽ കൃഷ്ണനെ നല്ലൊരു നേ
രേരം നിൽക്കുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിപ്പോലും * നിൽക്കു
വെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവെന്ന്

മുക്തിയുംസിദ്ധിക്കുമോ * എന്നതുകേട്ടുനിശ്ചിതമായ
 തരമുള്ള മനവചനമൊഴികെയുള്ളതൊന്നുമില്ലാ
 യോ * കാമകാണ്ഡനാമകിലുംശ്രീധനകാണ്ഡനാമകി
 ലും പ്രേമവുംഭീതിഭയമെന്നിവകാണ്ഡങ്ങളിലും * നിത്യ
 വൃന്ദഗവാനന്ദസ്സവിഷ്ണുനാമകിലും ചിത്തശുദ്ധിയുപേക്ഷ
 മുക്തിയുംലഭിച്ചിട്ടും * അങ്ങനെയുള്ളതൊന്നുംതന്നെപോലും
 ത്തിങ്കൽ മംഗലഗാന്തിമാരുംഗോപസ്ത്രീജനമെല്ലാം * ചെ
 ന്നതുകണ്ടുനരംമന്ദഹാസവുംചെയ്തു നന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻതാനമി
 ത്തരമേതരമല്ല * സ്വാഗതംലഭിച്ചിട്ടാണിങ്ങനെയൊക്കെ
 പിമാരെ വേഗമൊടിവിടെക്കുപന്നതിനൊത്തുമുഖം * എന്തു
 ഞാൻചെയ്യണമെന്നിങ്ങനെയൊക്കെപറഞ്ഞാലും വെണ്മറഗാന്തി
 മാരെക്കണ്ടുസുഖംതന്നെ * രാത്രിയിൽവനംതന്നിൽപാ
 ക്കത്തെയുംനിങ്ങളെത്രയുംശ്രദ്ധയോടെത്തന്നെക്കണ്ടുകാട്ടിൽ *
 ഭക്തരുംപുത്രന്മാരുംതാതനുംജനനിയും മെത്രയുംതിരഞ്ഞിട്ടും
 നിങ്ങളെക്കൊണ്ടൊക്കെയും * എന്നൊക്കെയെതിനിന്നുവന്നതു
 യുക്തംതന്നെതന്നെപുത്രന്മാരെസ്നേഹിച്ചുകണ്ടാലോ അങ്ങ
 ചെന്നിനിനിമേൽത്തുശ്രദ്ധിച്ചു മംഗലഗാന്തിമാരസു
 വിച്ചുവസിച്ചാലും * ഉത്തമസ്ത്രീകൾക്കെല്ലാംഭക്തന്മാരും
 ധർമ്മവും നിത്യമായുള്ളകർമ്മവുംമുതലായ * വൃദ്ധനും
 നീതിക്കിലുംശാസനാനീതിക്കിലും നിർമ്മലനനാമകിലും
 ഭഗവാനാമകിലും * ഭക്താചാര്യനായപടിഞ്ഞാഴിപ്പുതൻ
 ണിമാ മെത്രയുംപാപമുണ്ടുണ്ടെകുപടിഞ്ഞാഴിപ്പുതൻകിൽ * എ
 ന്നതുമല്ലപിന്നെമറ്റൊരുപുരുഷനും ടൊന്നിച്ചുവസിക്കുന്ന
 മെത്രയുംനിന്ദിച്ചാലോ * കീർത്തിനാശവുംദോഷനാശവുംഭയ
 നുള്ള മെത്രയുംവലുതായപാപവുംവരുന്നതും * കേൾക്ക
 യുംധ്യാനിക്കുകയുംകൊണ്ടുമിപ്രകാണ്ഡ ഭക്തിയുമെങ്കിലേ
 റുംവർദ്ധിക്കുമല്ലാവർക്കും * ഒന്നിച്ചുവസിക്കിലോഭക്തിയുമു
 ണ്ടൊക്കെയില്ലെന്നതുകണ്ടുനിങ്ങളെയെകാതഗമിച്ചാലും *
 ഇത്തരംകൃഷ്ണൻതൻറവാക്കുകൾകേട്ടനേര മെത്രയുംശോകം
 വൃണ്ടുഗോപസ്ത്രീജനങ്ങളും * വാടിയമുഖത്തോടു മാടിയക
 ണ്ണീരോടു മാടിയമനസ്സോടുംനേടിയടുപ്പത്തോടും * ഒന്നമേ
 മിണ്ടിടാതെന്നിനിനൂപാദനരം പിന്നെത്തൻകരംകൊ
 ണ്ടുമുട്ടുകണ്ണനീരും * കിഞ്ചനകാപത്തോടുഗൽഗവേണ്ണ

ഞങ്ങളുടെ വെളിച്ചം നമുക്കു തന്നെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വെളിച്ചം നമുക്കു തന്നെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വെളിച്ചം നമുക്കു തന്നെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു.

ഉദാഹരണവേദകാണ്ഡം * ഓരോരോവിധങ്ങളാകുന്നു
 രോഹണാതിമരരപ്പാതിതരമിപ്പിച്ചുകൃഷ്ണനമുതാനും * ത
 ണ്ടിതങ്ങളെക്കൂട്ടിത്തോഹണിസാധിച്ചപ്പോൾ ഉഗ്രനമാ
 ല്ലാമോഹങ്ങളുണ്ടാണു * മല്ലാലോഹനനിനീകുറാവുമധീ
 നനെ തന്നല്ലാതെനിരൂപിച്ചുഗവുവെലിച്ചപ്പോൾ * നാ
 ശകാണമോഹഗുണത്തെക്കൂട്ടത്തവ ക്കാരായകേതിയുണ്ടാക്കീ
 ടുവാൻവാസുദേവൻ * നാരിമോഹല്ലാവരപാത്തുപാത്തിരി
 ക്കുമ്പോൾ ഉദാഹരണവിധമരത്തോരായയായ * അല്ലായ
 മിരിപതുമാവതുംപൊപ്പീടിനേ നാതുനന്ദനകേട്ടുകൊള്ളു
 വിനല്ലാതും *

ഗോപസ്ത്രീജനങ്ങളെക്കൂട്ടുന്നതാണായ്യാൽ താപേ
 നവിലാപിച്ചതിരത്തു പനന്ദനാർ * തമ്മിലുണ്ടോരോതരം
 പാഞ്ഞുവിലാപിച്ചു മുമ്പത്തരമരരപ്പാതിതരമിപ്പിച്ചു
 നേരം * കണ്ണതാകാണ്ടുബിനേരയല്ലായ്ക്കുമുഖം കണ്ടവു
 ക്കാകിടകൂടിയന്നുചോട്ടംചെയ്യാൻ * അശ്വതഥാസനവി
 ലാകസർവ്വമങ്ങള വിശാലമോഹനനായകൃഷ്ണനയുണ്ടാക
 ണ്ടു * ചന്ദനാശകനാശപുന്നാശങ്ങളേനിങ്ങൾ നന്ദന
 നനായകൃഷ്ണനയുണ്ടാകണ്ടു * താപസാലാശകണ്ണമാകന്ദ
 പ്രമങ്ങളു ബാലകൃഷ്ണനനിങ്ങൾകണ്ടിടതാചാല്പീട്ടവിൻ *
 ചോമളവീപാശചെമ്പകങ്ങളനിങ്ങൾ കാമസന്ദരനായ
 കൃഷ്ണനയുണ്ടാകണ്ടു * സിന്ധവാരമമല്ലമാലതീലതകളേ സു
 നാമനനായകൃഷ്ണനയുണ്ടാകണ്ടു * കൃഷ്ണസാരമമയിൽകൂ
 ട്ടമയ്യകങ്ങള കൃഷ്ണനനിങ്ങളിന്നുകണ്ടിടതാചാല്പീട്ടവിൻ
 കണ്ടിതെന്നിരിക്കിലുമില്ലനാവരികിലും മിണ്ടാതവസിപ്പതു
 ചോഗ്രമാല്ലനന്തനും * സൗഖ്യമാജ്ഞാനവർമ്മരമല്ലഭന
 ത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങളരികയില്ലനതുസിദ്ധമല്ലോ * ഏണവ
 ല്ലാഭനിയ്യന്തിബിനനകക്കേണ പ്രാണവല്ലഭൻതന്നെക്ക
 ന്നാഞ്ഞുതരികയോ * ചക്രവാകമേതവഭത്താവുപിരിഞ്ഞുള്ള
 ദുഃഖം നീരാത്രിതന്നിൽനിത്യവുമിഞ്ഞിടും * എങ്കിലുംതങ്ങൾ
 ക്കുള്ളദുഃഖങ്ങൾകുറുത്തനരം സകടനിനക്കുതുമില്ലയോ
 ചൊല്പീട്ടവീ * ഭൂതധാരണിയാകുഭൂമിക്കനമസ്തരം പ്രീതി

യോടൊന്നുഞ്ഞങ്ങിനിന്നൊട്ടുചോദിക്കുന്നു * നൃത്തനൃണങ്ങളു
 രോരോരോരോരോട്ടംകൂടി പ്രീതികൈകൊണ്ടുവസിച്ചീട്ടുവാ
 നെത്തുമുഖം * തെങ്ങുള്ളയുപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നകൃഷ്ണൻതൻ
 മംഗലപാദസ്സർവ്വമിനാസഭവിക്കയോ * വാരാഹരൂപിയോ
 ടംസംഗമേവകിയോൽ പാരമുണ്ടായസുഖമിപ്പൊഴുംമാറായ്ക്ക
 യോ* ഇത്തരംബന്ധമില്ലാതോരോന്നുപറകയും ചിത്തത്തിൽ
 കൃഷ്ണൻതൻ നരൂപാത്തനിനയ്ക്കയും * അങ്ങിനനടക്കുമ്പോ
 ലായതിലൊരുനാരി ഭംഗിയോടൊരുപീമിശിരസ്സിൽപെച്ചു
 കൊണ്ടു * ഞാനെന്നുകൃഷ്ണനെന്നുചെല്ലിനാളതുനേരം ഞാ
 നത്രൈവമെന്നുമാറ്റൊരുനാരിചെന്നാൾ * അന്നാമോ
 രുനാരിപുതനായെന്നുഭാവി ചൂന്നതന്മുഖങ്ങളൊക്കെത്താ
 ലൊരുത്തിക്കു * മോദമോടധർമുലകടിക്കുംനരത്തിങ്കൽ ചേ
 നനനടിച്ചുകൊണ്ടുചുത്തിലലറിനാൾ * അന്നാമോരുന്നാ
 രീകാലുകളയന്തിക്കൊരുമിന്നാരികാളിന്ദിയിൽനിന്നാതുഗ
 മിക്കേണം * ഏന്നാമൊയ്യുകൊണ്ടുനൃത്തമുത്തുടങ്ങിനാൾ ന
 ങ്ങിദേശപന്മാരായ്നിന്നിതുമിലരപ്പോൾ * അന്നാമോ
 രുന്നാരിചരമഹസ്യവുപൊങ്ങി ചൂന്നാൻവയ്ക്കുകൊണ്ടുപടി
 യാരയ്ക്കുന്നുചെന്നാൾ * ഇത്തരംമോദമേന്മയുമുദീഭക
 ലെല്ലാം ചിത്തമോദത്താവചർകാട്ടിയെന്നുതോവണ്ടു* അങ്ങി
 നേനടക്കുമ്പോൾനന്ദനന്ദനൻതൻ ഭംഗിയോടീടപാമേ
 നെങ്ങുകണ്ടീടിനാൾ * തൽപദസമീപത്തുനാരിതന്നുടപാ
 ദ മുൽപലനരൂപമാനകണ്ടുസന്താപത്താടും * അത്രോത്സ
 പാഞ്ഞിതുകാശ്വമുള്ളൊരുനാരി നന്ദനനന്നൊട്ടുകൊണ്ടുപോയി
 തുറന്നു * പ്രണവല്ലഭൻതൻ പാദപങ്കജമേല്പു കാണ
 നുണ്ടുവളരെപാദോഹിതവുചോ * ചുപ്പനയ്യുമിതാകാണ
 നൃസമീപത്തു പൂപ്പുമലകളിതാകാഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു * അ
 യ്യായാചതിമിതുകൃഷ്ണനുമെങ്കൂട്ടു പൊയ്ക്കലുകമീലാമ
 യ്യുവെന്നതുറന്നു * അപ്പാദമവളരെപാദവുകൊണ്ടാറില്ല
 ചിൽപുഷ്പമേന്മപദപേരിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു * കാമിനിത
 നെന്നിജതോളതിലുററിക്കൊണ്ടു കാമിയാമധർനടന്നീടിനാ
 നെന്നുറന്നു* ഇത്തരംപറഞ്ഞുവരല്ലൊരുമാതമിച്ചു ചിത്ത
 സന്താപത്താടുംസഞ്ചരിച്ചീടുന്നാൾ * ദുഃഖിച്ചുവരുന്ന

അരാധയെക്കണ്ടാൻ ദുഃഖകാരണങ്ങളുപാദിച്ചാൽതന്നെ
 * ചൊല്ലിനാളവരാട്ടരാധയുസഖിചാർ ചൊല്ലാവതല്ല
 മമദാർദ്രമോത്തുകണ്ടാൻ * എന്നെയുകൊണ്ടുകൃഷ്ണൻപോക
 നാനോരത്തിങ്ക ചെന്നുള്ളിൽമദമേറവെലിച്ചവരികയാൽ *
 സൌന്ദര്യമെന്നാളമില്ലാക്കുമെന്നൊച്ചുണൻ നന്ദനന്ദനൻ
 തന്നോടിവണ്ണ ചൊല്ലിടീനൻ * പാദസഞ്ചാരംകൊണ്ടുവേ
 ഭൂമിയിലിറക്കുറം വേദനയതുമുണ്ടകാമിന്ദ്രൻരണ്ടിമ്പേലും
 എന്നെയുമെടുത്തുകൊണ്ടുപോകണമേവം റിന്നുണൻറി
 നക്കേറമിപ്പുയാകാനായല്ലാ * എന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണൻമോദ
 മോടുമചയ്ക്കാ നിന്നതിനെത്തുടേണംചാർത്തുപരികനി *
 എന്നതുകേട്ടുണൻ ചാർത്തുചെന്നനേരം നന്ദനന്ദനൻത
 നെക്കണ്ടതില്ലെന്നുവെണ്ട * ഏതായാദുഃഖംവുണ്ടുകൃഷ്ണനെ
 ത്തിരഞ്ഞുമാ നത്രവന്നാരുനേരംനിങ്ങളക്കണ്ടെന്നല്ലാ *
 എന്നതുകേട്ടനേരംകാഴ്ചമെന്നൊച്ചുവ തൊന്നിച്ചുഗോവിന്ദനെ
 ത്തിരഞ്ഞുനടക്കുമ്പോൾ * അസ്മിമിച്ചിതുചന്ദ്രനന്നേരംഗോ
 പിമാരും ചിത്തസന്താപത്തൊടുപിൻനാക്കിനടക്കണ്ടാർ
 മുന്നവെന്നാരികിൽവന്നിരുന്നല്ലാവരും മൊന്നിച്ചുദുഃഖ
 ത്തൊടുമത്രയുംകേൾക്കുമോട്ടും * നന്ദനന്ദനൻതന്നെസ്തുതിച്ചു
 വാണീടിനാ റിന്നുണനപ്പോയവുമുപ്പതുചൊല്ലിടീനൻ *

ഗോകുലത്തിങ്കൽഭവാൻവന്നവതരികയ്ക്കാൽ ഗോകു
 ലത്തിങ്കകീർത്തിവെലിച്ചുചമഞ്ഞുതേ*നന്ദനന്ദനഭവാൻവിസ്ത
 വായതുമുഖ മിന്ദിരാഭവിനിത്യംഗോകുലവാരണീടുന്നു * ഞ
 ണ്ടെടംകേഴീവനാകുന്നിന്നേയുന്തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിങ്ങിനെദുഃഖി
 കുന്നെങ്ങൊളവെടിഞ്ഞിരേ* ക്കുറിമാരായുള്ളഞങ്ങളെ
 തവമുഖ പങ്കുജമിന്നതന്നകാണമാറാക്കണമേ* നല്ലമില്ലി
 കൾകൊണ്ടുതല്ലുകൊണ്ടാൻഞങ്ങളെ മല്ലമോചനനിന്നെക്കു
 ണ്ണായിൽമരിച്ചുപോ * ഏറിങ്ങാരുപത്തുകൾവന്നതുമെല്ലാം
 രീത്തു പാരിച്ചുകാരുണ്യത്താൽപാരിച്ചുഭവാനിപ്പോൾ* കാ
 മിന്ദീജനങ്ങളാംഞങ്ങളേഭേദിക്കുന്ന കാമവഹിനിയത്തട്ടുതീ
 ടുവാൻ പണിയുണ്ടോ * ഗോപികാസുതനല്ലനീയിന്നുഭവന
 ത്തിൽ പാപികളാകുമെത്രേപീരയെയൊടുക്കുവാൻ * സാര

സേതഭവദുഃഖരവേകളതമിക്കയാൽ ശൌരിനന്ദനനായിപ്പി
 റന്നധിഷ്ഠിതവല്ലാ * ഭക്തനാശഭയത്തെനൽകുന്നതവളുട ഹ
 സ്പഷ്ടജന്മമുൾക്കൊള്ളുന്നവകീടാതെ * പത്മജാഭവാ
 മൃതമാകിയതവപേരുത്തങ്ങൾ കലങ്ങളിൽചേർത്തുടൻത
 ങ്ങൾക്കുള്ള * കാരണപദത്തക്കളത്തീട്ടുകൊണ്ടുകീടാതെ
 കാരണായഭക്തവത്സലനല്ലാഭവാൻ * കോമികളോടും
 വാൻകാനനേപാകുന്നതും മാലകൾത്തങ്ങൾക്കുള്ളതെങ്ങി
 നേപറയുന്നു * ശാരദാപകൽവിന്നക്കാണാതെകഴിക്കുന്ന
 തോരാരോകല്പംകഴിയുന്നതുപോലെയല്ലാ * ഇങ്ങിനെയുള്ള
 നിന്നകാണാരേഞ്ഞങ്ങളല്ലാ മെങ്ങിനതെപറക്കുന്നുവല്ല
 ഭവേനിയം * ക്രൂരകണ്ടകശിവാപുണ്യമാംവനങ്ങളിൽ സാ
 രസമുദാരപാദങ്ങളെകണ്ടുപോൻ * സഞ്ചരിക്കുന്നതാ
 ത്തരംഗത്തുകരകുന്നു പക്ഷവിശ്വാചനങ്ങളെക്കേന്തയ
 തയ്ക്കാ * നിന്നഭടസംഗംകണ്ടുത്തങ്ങൾക്കിന്നല്ലാവർക്കും
 വന്നതമങ്ങളെമനോഹരവൃന്ദങ്ങളും * ക്ഷേവനരിമൃത
 ജീവനാശനത്തിനു മിക്കവാക്കുവെന്നുതൂടിയുന്നറിഞ്ഞാ
 ലും * പ്രാണനാശവുമെന്നുതൂടീടുന്നതിനുമുമ്പേ പ്രാണവല്ല
 പേരിപാമിമുറകാത്തുള്ളണമ * സന്താപത്തോടുംശാരദാ
 ത്തമകരമയ്യ മനോഭക്തിയോടുംമത്രയുംസ്തുതിചെയ്തു * മാ
 നസംക്രണ്ണൻകൈലാസമുറപ്പിച്ചു മാധവിമാതംഭിനഭാവേ
 നവാണീടിനാർ * സാരമായിരിപ്പോരുഗോപികംഗീതയ
 നപേരായ മുപ്പത്തൊന്നാമദ്ധ്യായംചൊല്ലിടീനാൻ *

ഇങ്ങിനെഗോപീജനോദ്ദേശിച്ചുവസിക്കുമ്പോൾ മംഗ
 ലനൽകീടുന്നമായവൻനാരായണൻ * താപനശനൻഭക്ത
 വത്സലനായകൃഷ്ണൻ ഗോപീമാതാഭക്തികണ്ടുസന്തോഷം
 വൃണ്ട * സുന്ദരിമാരാഗോപനാരിമാരുടെമുമ്പിൽ സുന്ദര
 വേഷത്തോടുംപ്രത്യക്ഷനായിടിനാൻ * നന്ദനന്ദനൻതന്നെ
 കണ്ടാരുഗോപീമാർക്കു വന്നൊരുസന്തോഷംതന്നെങ്ങി
 നെചൊല്ലീടുന്നു * ചിത്തവിഭ്രമത്തോടുംമല്ലാതാമാതമിച്ചു
 സന്തപ്തനൊന്നുപണന്നീടിനാൻഗോവിന്ദനെ * ഗോഷ്ടിക
 ഉത്തനേതാഗോപീമാരുമാരും കാട്ടിയതെല്ലാമുരചെയ്തി

ചിത്തശുദ്ധിയുമെങ്കൽഭക്തിയുമുണ്ടാ പതി നത്രത്താർമാഞ്ഞ
തുമെന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും * എത്രയുക്തപാപ്തർത്താനെന്നതു
നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മത്തകാശിനിമാരാത്താനന്തതാനാളും*
ഭക്തരമക്കുറിച്ചുള്ളപാപപ്രഭവമെന്നാപ്പാല പാക്കിവിന്നീ
ശപരന്മാർക്കുചിപ്പിരിഞ്ഞാലും * ചിത്തശുദ്ധിയുമെങ്കൽഭ
ക്തിയുന്തിങ്ങൾക്കുപ്പാ ജെത്രയുവർഗ്ഗിക്കുമാൽപ്രത്യക്ഷനാ
യീടീനൻ * വേദവ്യംകളഞ്ഞിനിനിങ്ങളുമെന്നാക്കൊത്തു
യോദനരമിച്ചുകൊണ്ടീട്വിൻമെന്നപ്പോല * മദ്ധ്യംഗിമാ
രോടവംകൃഷ്ണനുംചൊല്ലീടിനാ നല്ലായ്മയുപ്പത്തിരണ്ടിങ്ങി
നേചൊല്ലീടിനൻ *

ഇത്തരംകൃഷ്ണപാത്രഭക്തോന്മുഖാപിമാർക്കു ചിത്തതാ
പവുന്തിന്നുസന്തോഷമതുവന്നു * കാമിനിമാരാക്കൊത്തുകൃ
ഷ്ണനമതുനേരം സാമോദരംസക്തിധാരപയ്ക്കുതിന്നാരാഭിച്ചു *
ഓരോരമാഗാപീജനംതന്നെയെരികത്ത ഞോരോരകൃഷ്ണത്ര
പമന്നേരംകാണായ്ക്കുന്നു * സുന്ദരിമാരായുള്ളഗോപസ്ത്രീജന
ങ്ങളും സുന്ദരത്രപന്മാരായുള്ളകൃഷ്ണന്മാരും * വട്ടത്തിൽ
നിന്നുകൊണ്ടുതങ്ങളിൽകയ്യുപിടി ച്ചിപ്പോമാടാരാതരംക്രി
ഡകൾതുടങ്ങിനാർ * ഇന്ദ്രനീലാഭംവൃണ്ടകൃഷ്ണന്മാരോടമ
ദ്ധ്യ പൊന്നിറംതേടുംഗോപസ്ത്രീകളെക്കണ്ടാനരം*പൊൻ
മണികളമിന്ദ്രനീലമാമണികളും നന്മയിവിടചേർത്തുകോ
ത്തോരുമാലപോല * പാടിയുവരാടിയുടതാടിനെയറിവ
യെല്ലാം പാടിയുസപാദേദോമാനെന്നടിക്കയ്യും * ചെമ്പ
യുമടന്തയുന്നല്ലൊരുപഞ്ചാരിയും ചെമ്പടാടികളായതാള
ത്തിൽകളിക്കയും * എന്നിവകണ്ടനേരമാകാശമാഗ്നത്തികൽ
വന്നുനിന്നിതുവേവുനവുമുനിമാരും * യക്ഷകിന്നരസിദ്ധഗ
ന്ധച്ഛജനങ്ങളും പക്ഷിപന്നഗരദൈത്യദേവഗണങ്ങളും *
പുഷ്പമാഗ്നേവന്നുറിഞ്ഞോരോത്തോടും പുഷ്പരക്ഷണമീവ
കണ്ടുകണ്ടാനദിച്ചാർ * കല്പകസ്മരങ്ങളുൾസ്മരിക്കളല്ലാ
മുൾപാലക്ഷണമുൾശിഖാസ്തവച്ഛുംചെയ്യാർ* വേവപാത്ര
ങ്ങളെല്ലാംതോന്നിച്ചുവെന്നാതും വേവവേശൻതന്നെ

തിച്ചുമുനിമതി * മോഹനമയരാസക്രീഡാകാരണാജനരം
 മോഹിച്ചുവേദിമാതന്തങ്ങളിൽചെല്ലിടീനാർ * നിർമ്മലഗാ
 ത്രിമാരാംവല്ലവിമാരംകുണ്ടാൽ നമുക്കെന്താസന്ദർഭവുംഗുപ്തവും
 ശമിച്ചീടും * ഇന്ദിരപതിമുദ്രമാനിച്ചുമിപ്പതി നിന്നി
 വർക്കുഴിഞ്ഞാർക്കുംസംഗതിചരുന്നതും * ധന്യമാരകുംഭഗാ
 പനരീമാരുടെഭാഗ്യം നന്നനന്നാനപറഞ്ഞീടാവുന്നിത്ര
 പിച്ഛാൻ * ഇത്തരമോരോന്നരചെയ്യവെല്ലാവരും ചിത്ത
 ജതാപംവൃണ്ടുമോഹിച്ചുനിന്നീടിനാർ * ഗോപികജനങ്ങളും
 നന്ദനനന്ദനമാരു മോഹമൂലംവിളങ്ങിടുന്നശോഭയും *
 അഴിഞ്ഞകേശത്തോടുംകൊഴിഞ്ഞമാധ്യത്തോടും കിഴിഞ്ഞ
 ചേലായാടുംവഴിഞ്ഞമോദത്തോടും * സേവഭേദഗുണങ്ങളോടും
 മഞ്ജുഗീതങ്ങളോടും പാദതാളങ്ങളോടുംക്രീഡകൾചെയ്യ
 നേരം * വിദ്യന്മാരകളോടുംമേലങ്ങളെന്നപോലെ വിദ്വാ
 തിച്ഛിതുഗോപീഭൂമിമേലകൃഷ്ണന്മാരും * വല്ലവീജനങ്ങളുംകൃ
 ണ്ണസംഗമംകൊണ്ടു സല്ലാതസുഖത്തോടുംഭാനവുചെയ്തീ
 ടീനാർ * അന്നരംരാസക്രീഡാശാന്തയായൊരുനാൾ നന്ദ
 നന്നസ്തന്യവെച്ചിതുനിജഹസ്തം * മറ്റൊരുനാരിയല്ലോ
 മായവകരംബുജം തെറന്നപിടിപട്ടച്ചാബിച്ചാൾതെരു
 തെരു * അന്നരമൊരുനാൾകൃഷ്ണൻതരുവത്തോടു തന്നുടെ
 മുഖനന്നായണച്ചുമോദത്തോടും * കൃഷ്ണപവ്വിതമായതാംബു
 ലംവാങ്ങിക്കൊണ്ടാൾ കൃഷ്ണനത്തുനരംചുംബിച്ചുപുകീടി
 നാൻ * ഞ്ഞഗാനങ്ങൾകൊണ്ടുതന്ത്രയാമയതനാൾ സ
 തപരകൃഷ്ണഹസ്തപങ്കജപിരിപെട്ടു * തന്നുടെമുഖതന്മൽ
 വെച്ചുകൊണ്ടാനന്ദിച്ചാളെന്നരകൃഷ്ണൻതാനുമവളെപ്പുകീ
 ടീനാൻ * തന്നത്താൻമറന്നുപിടുന്നമുദോരതര മന്ന
 തരാഗുത്തോടുംചെയ്തുവന്നുതോചണ്ടു * പ്രേമവിഷ്ണും
 കൊണ്ടുംമന്ദഗാസങ്ങൾകൊണ്ടും കോമളകരസ്സർച്ചാബനം
 മികൾകൊണ്ടും * ഇന്ദിരപതിമകുംനന്ദനനന്ദനംഗപ
 സ്തനരീഭനങ്ങളെന്നായിരമിപ്പിച്ചാൻ * ഇങ്ങിനരാസ
 ക്രീഡാചെയ്തിവരവസ്യവും ണ്ണഗനമാതാബഹുരൂപനാം
 കൃഷ്ണൻതാനും * മനമെന്നിടയചെന്നുകാളിന്ദീതായെന്നി
 ചുന്നിദാനന്ദമലക്രീഡമുരംമിച്ചു * തങ്ങളിൽതുടിക്കയും

താളത്തിൽ കളിക്കയും മേളത്തിൽ പാട്ടുപാടി നിന്തിയുമാന
 നിച്ചും * അന്യോന്യം വിളിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിൽ മന്ദ്രന
 മോദം ജലം കേൾക്കുകയും ചെയ്താൽ * ഇങ്ങിനെ ജലപ്രീതിയെ
 വ്യക്തമാക്കുന്നതായ മംഗനമാർഗ്ഗം തന്നെ തീർത്തു കരയേറി * ന
 ല്ലൊരു കവയനക്കൂട്ടങ്ങൾ നിജനിജ വല്ലഭമാർഗ്ഗം തന്നെ സ
 ബരിപ്പതുപോലെ * സുന്ദരിമാർക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന
 തന്നെ മൊന്നിച്ചു മിഴിച്ചു ശരദാനിശകളിൽ * ഭക്തവത്സ
 ലനായ മായവൻ നാരായണൻ ഭക്തിഭരണിപ്പടുന്ന നാഗപ
 സ്ത്രീജനങ്ങളേ * എത്രയും മിഴിച്ചു സൗഖ്യവും പരീതിനാൻ
 ഭക്തിയുള്ളവർക്കു ദുഃഖമേയിട്ടുള്ള * ഇത്തരം മനീന്ദ്രൻ
 വാഴുകേടുകേട്ടനേരം ചിത്തഭക്തകുന്താടാമോടിപ്പുനര
 പതി * നല്ലൊരു ധർമ്മങ്ങളും വൈദികമയ്യായ മെല്ലാമേ
 ഷിപ്പാനുമധർമ്മങ്ങളും വാനം * വന്നുവരികയാൽ മോക്ഷ
 ശൻ നാരായണ നിന്നതുപരദേശസംഗമം ചെയ്തിട്ടുവാൻ *
 അധർമ്മം ചെയ്തു കേൾക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതും സ്വപ്നമെന്നോ
 ന്തതു ചെയ്തിട്ടു മെല്ലാ പരം * ആകയാൽ തിന്മയെ മനസ്സാ
 ചെയ്തിട്ടുടനീളം ലോകശതപോനിധി സർവ്വജനമല്ലോ വേദാൻ
 എന്നതു കേട്ടു നിശ്ചിതമനുഭവമെന്നു നിന്നതിന്മുഖമെ
 ണ്ണിട്ടു വാനതരാം * ത്രൈലോക്യനാഥനാമീശ ശരണ
 തം മില കലത്തു ധർമ്മം ചെയ്തു കാണു നൂപാണ്ട * ഇ
 ല്ലൊരു ദോഷം തങ്ങളാക്കുക കേൾക്കു മെല്ലാമേ വീടുന്ന
 പാവകരണപോലെ * ധർമ്മമല്ലാതെ മീശ ശരണല്ലാത്തവർ
 തന്നെ സ്ത്രീകൾ പോലും ചിന്ത ചെയ്തതല്ലോ * കുറമെന്നി
 യെ വിധിപാനം ചെയ്തിതു ശിവൻ മറ്റൊരു ജനവിധി കേൾ
 കിൽ മരിച്ചിട്ടും * ഈശ്വരവാക്യമെല്ലാം സത്യമെന്നറിഞ്ഞാ
 ലു മീശ്വരൻ ചെയ്തിട്ടു നാനാതരങ്ങളും ചെയ്തവല്ല * കുറമില്ലീ
 ശ്വരന്മാർക്കു ധർമ്മം ചെയ്തിട്ടില്ല * മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മ
 ചെയ്തുകൂട്ട * നല്ലൊരു കർമ്മം ചെയ്താൽ നല്ലതു വരുമെന്ന് വ
 ല്ലാതെ കർമ്മം ചെയ്താൽ ദോഷമില്ല പാത്താൽ * എന്നതു
 കൊണ്ടു കൃഷ്ണ നിന്നതു ചെയ്തുകൊണ്ടു നിന്നുള്ളിലതു മോക്ഷസ
 റ്വേദമുണ്ടാകേണ്ട * എന്നതു മല്ലാശ്വസ്യീകളാശ്വസ്യന്മാ
 രു മിന്നാകാണുന്നതല്ലാമാക്കുമ്പോൾ കൃഷ്ണനല്ലോ * എന്ന

തന്നിനമുഖംദോഷമില്ലാത്തതും തന്നെക്കൊന്നുമായും
 പൊതുവെ മനോഹരം * ഇതിനാൽക്കൊലമൊക്കെയുംകൂ
 ള്ളതുംപോലും സന്തോഷം തരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുത്താൽ * ഗോ
 പനമാർല്ലാപംതന്നെയാലുപേതം ഗോപിമാരെല്ലാത്തൊരു
 ഭാഷാനിരൂപിച്ചാൽ * മാധവരാസകൃഷ്ണാകരകിലുംചൊ
 ല്ലിയിലു മേധികളെന്നീടുംഭക്തിയുപേധിച്ചീടും * ഇത്തരമുള്ള
 തുണുനാശ്വായചൊല്ലിടുന്നൻ ചിത്തമോരേകേട്ടുകൊള്ളു
 വിൻകഥാദോഷം *

—*—

അക്കാലമൊക്കെയുംബികാലനത്തനിൽ പുക്കുടൻന
 ന്ദഗോപനാദിയംഗോപനാതം * നല്ലൊരുസരസപരീനദി
 യിലുള്ളിച്ചുകൊണ്ടൊല്ലാതൊരുമിച്ചുവൃത്തിച്ചുമാഹശരണ *
 പാപ്തീരവിമേയംപൂജിച്ചുവിപ്രന്മാക്കു സർവ്വകാമികമായോ
 രന്നദാനവുമെന്തും * സുഷ്ണവ്യംവസ്രങ്ങളുംഗോക്കുളമിവ
 യെല്ലാ മെണ്ണമില്ലാത്തദാനമെന്തുകൊണ്ടല്ലാപതം * അ
 നുപയാസംചെയ്തരാത്രിയിലുറങ്ങാതെ ചെന്നുടൻനദീതീ
 രമവസിക്കുന്നതതികൾ * വന്നൊക്കെപരിന്യാന്യനന്ദനെ
 പ്പിടിച്ചപട്ടു നന്ദനംകൃഷ്ണൻതന്നെവിളിച്ചുറായിട്ടാൻ * ഗോ
 പനമാർക്കുടക്കുസംഭ്രമത്തൊടുചെന്നു പാപിയാമഹിതനെ
 ത്താഡനംചെയ്യിടിനാൻ * പിറന്നയുംവിടാത്തുയാൽകൊള്ളി
 ചെച്ചിതുചില രൊന്നൊച്ചൊരുമവൻവിട്ടുപോകുവാനുമുഖം *
 തന്നെക്കൊക്കെകണ്ടുകൃഷ്ണനതൊട്ടീടിനാ നന്നേരംകുടിവിട്ടു
 സർപ്പവുംചത്തീടിനാൻ * അന്നരംസർപ്പഭംഗത്തനിൽനി
 ന്നൊരുപ്രഭം മിന്നുന്നതജസ്സരസംസതപരപ്പൊഴുപ്പട്ടു * ഭ
 ക്തിരൊക്കെക്കണ്ടുകൃഷ്ണപാദംബുതൊഴുതപ്പോളുറക്കുന്നിപ്പോ
 ടുമാറ്റിച്ചിടിനാൻദോഷമേരൻ * ആതന്നീയിതുകാലസേപ്പു
 മായുന്നീടുവാൻ കാരണമെന്നെന്തെന്നുചൊല്ലുകമഹാത്മാവേ
 ഏന്നുടകട്ടവൻചൊന്നാൻഞാനെന്തവിദ്യാധര നന്ദനൻ
 സുഭക്തനെനന്നാകുന്നിതന്നാമം * യൌവനധനസമ്പൽസൗ
 ന്ദ്യമേകൊണ്ടു സർവ്വമോക്ഷത്തയ്യത്താൻനിന്നിച്ചനക്ക
 രമ്പാൾ * അംഗീരസ്സുകളായഭുങ്ഗമുനിമാരെ ഭംഗിയില്ലെന്നു
 രപിമാസവുമെന്തീടിനാൻ * അന്നരംമുനിമാരും ചെന്നാ

അകാപത്തോടു മിന്നുന്നീപതമ്പാമ്പായിരിക്കിക്കിടക്കു
നാർ * പേടിച്ചുകാക്കുൽവീണവനിച്ചുണാനമപ്പോൾ തേടു
ന്നകരുണയോടപതമതർച്ചെയ്യാർ * ചോപരയുഗാന്തരമാ
ധവൻജഗന്നാഥൻ പാപികളായദൈത്യഭൂപരവധിപ്പന്നാ
യ് * വന്നചതാരചെയ്യാഗാകിലവസിച്ച് മന്നവന്നീടും
തവസൽഗതിയവൻതൊട്ടാൽ * എന്നവർചെന്നേരസ
പ്പമായ്ക്കുന്നുണ്ടാൻ മിന്നുന്നിൻകരുണയശാപമോക്കുവെന്നു *
മായാമാനന്ദൻ പപാദ്യേസ്സൻകൊണ്ടു പോയിതുമലപാപം
ശുദ്ധിയുവന്നതുലോം * നിന്നടനാമമൊന്നുപേണ്ടാതെ
പിടിക്കിലും വന്നീടുമല്ലാപാപനശവുക്കെകവദ്യവും * അ
ങ്ങിനെയുള്ള തവപാദസംഗമംകൊണ്ടു മംഗലംഭവിച്ചിതുചി
ത്രമല്ലല്ലോപാത്താൽ * തപല്ലഭാംബുജമുക്കിലെപ്പുഴുവിള
ങ്ങുവാ നല്ലവെക്കണമെന്നല്ലേണാനുഗ്രഹം * എന്നുരച
യ്ക്കുവീണാനമസ്താരവുചെയ്തു നന്ദനന്ദനൻതന്നെ ചന്ദിച്ചു
കിടയോടും * യാത്രയുപോഞ്ഞനവാദവുക്കെക്കൊണ്ടു പ
നൈത്രയുമോദേത്താടുംനാകലോകവുപുക്കാൻ * ഇത്തരംക
ണ്ടാനരനന്ദാദിഗോപന്മാരു ചെത്രയമയ്യയ്യുമോദവുപു
ണ്ടീടിനാർ * ഈശ്വരനത്രേകൃഷ്ണനെന്നുചന്ദിച്ചപ്പോൾ വി
ശ്വമാഹിനിയായമായാമോഹിക്കയാൽ * ധമുടകൃഷ്ണൻ
ബാലനെന്നതുപിന്നെത്തൊന്നി നന്മയിലുപചാരസപാരണ
മതുചെയ്തു * നന്ദനന്ദനൻതന്നെചാക്രികരോണ്ടല്ലാവരു
രെന്നിച്ചുപുറപ്പെട്ടുഗാകിലംപുക്കീടിനാർ * അക്കാലമോ
രുദിനരാരമനുകൃഷ്ണൻതാനും പുഷ്പരനത്രമാരാഗോപസ്ത്രീ
നങ്ങളും * ഗോക്കളംവസന്മാരുംഗോപബാലകന്മാരും പ
ക്കിയുവുദാവനാരാത്രിയിൽകളിപ്പാനായ് * മല്ലഭാമനതിജാ
തിചമ്പകകുസുമങ്ങളുല്ലസിച്ച്മിതുപരചന്ദ്രനംവിളങ്ങി
നാൻ * ഭംഗരധകാരങ്ങളുകാകിലനിന്നാദവും ഭംഗിയവീ
ടുംമയിൽപടകൾനിന്നാദവും * കന്ദമന്ദരപുഷ്പസൗരഭ്യസ
മനപിതം മന്ദവായുവുവന്നുമനമായ്ക്കീയിടുന്നു * ഇത്തരമാ
* രേതരംകണ്ടവരല്ലാവരും ചിത്തസമ്മോദേത്താടുംകാനനോ
നടക്കുമ്പോൾ * രാമകൃഷ്ണന്മാരതിസുന്ദരവേഷത്താടും കേര
മളമകുംവണ്ണമൊന്നിച്ചുഗാനംചെയ്യാർ * മോഹനഗാനം

കേട്ടുഗോപസ്ത്രീജനങ്ങളും മോഹിച്ചതാനേതന്നേമെന്നതിൽ
 കടന്നതും * വിത്തനാഗമൻറടുത്തുനാകിയശംഖമൂലൻ ചി
 ത്താമോദനവന്നുഗോപികമാരെതയല്ലാം * പെട്ടെന്നുപിടിപ
 ട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നാനരം മട്ടോലുമൊഴിമാരുമുത്തിൽവിലാ
 പിച്ചാർ * ദോദനകേട്ടനേരംരാമനുംകൃഷ്ണൻതാനും വേദന
 യോടുമോടിപ്പുന്നിതുപിമ്പേതന്നെ * സംഭവുമോങ്ങിക്കൊ
 ണ്ടുരാമനെക്കണ്ടാനരം കാലനെനോത്തുശംഖമൂലനുംമ
 ണ്ടീടിനാർ * ഗോപികമാരെക്കൊത്തുനിന്നിതുബലദ്രുൻ
 കോപിച്ചുലോഭമേറുപിന്നാലെമണിപ്പുന്നാൻ * പുഷ്പക
 ഘോഷംശംഖമൂലനക്കൊന്നുകൃഷ്ണൻ പെട്ടെന്നുശിരാരണം
 കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നീടിനാൻ * മോഹനമായരങ്ങാരമനല്ലീ
 ടിനാൻ മോഹനഗാത്രീമാരുമത്രയുംസന്തോഷിച്ചാർ * രാ
 ത്രിയുംകഴിഞ്ഞവരെല്ലാരുമൊരുമിച്ചു പേത്തുപോയമ്പാടി
 റിട്കൊന്നുണ്ടുമാളീടിനാർ * ഇത്തരമുല്പത്തിനാലല്ലാ
 യ്ക്കൊരുന്നനിവി ചിത്തനെകുതകുണ്ടെന്നാകിലാടുകു
 ങ്കാദേവിൻ *

—:—:—

റല്ലുപീറ്റുങ്ങളുംകൃഷ്ണനൊടൊരുമിച്ചു നല്ലൊരുനിശക
 ലിമംഗ്രീഡലാചയ്യിടുന്നിതും * അർക്കങ്ങളുളിപ്പതിൻചുനമ
 ഗോകുലത്തിൽ പുകുവർകൃഷ്ണനെയുപ്രാവിച്ചുവസിച്ചീടും *
 ഗോപികാജനനിശിദ്ധാചതുരനെന്നും ഗോപമാരെതവ
 ത്തമതുമാണറിഞ്ഞീല * മായയാവോകങ്ങളെനിമ്മിച്ചസം
 ഹരികും മായാമാനായനൊടൊരുമാഷ്ടിമാവു * നിത്യവുംപ
 കലുള്ളതനത്തുകൃഷ്ണൻതന്നെ ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചുഗോ
 പസ്ത്രീജനങ്ങളും * ലജ്ജയൊരകവിട്ടുകാടങ്ങളാരെന്നൊപാ
 ണ്ടീടുന്ന തിജ്ജനത്തിനുപാഞ്ഞീടുവാൻപണിയത്ര * നന്ദന
 ദനൻതൻറമീലകുറുപോടിത്തന്ന സുന്ദരിമാരായുള്ളഗോ
 പസ്ത്രീജനമെല്ലാം * ചിത്തമോദനപകൽകഴിച്ചുകൂട്ടീടിനാ
 രിത്തരമുല്പത്തയൊല്ലായ്മചൊല്ലീടിനാൻ *

—:—:—

അന്നൊരുദിനംകാലതന്നൊടൊമ്പുണ്ടു വന്നിതുകും
 സൻമൊല്ലാലരിഷ്ടമഹാസുരൻ * പട്ടുതതുവുമൊക്കുംകാള

യെക്കൊണ്ടെന്നും സർവ്വലോകവുംപേടിചീട്ടെന്നുതവേണ്ട *
 പാശുഭൃഷിതനായകാളതൻമുതുകത്തെ മാംസപിണ്ഡത്തെ
 കണ്ടുമോലസഞ്ചയങ്ങളും * നല്ലൊരുമലയിതെന്നോത്തുകൊ
 ണ്ടതിന്മീതെ മെല്ലുവചെന്നിതന്നാതെന്നൊൻകേട്ടിരിപ്പൂ *
 ഘോരമായാതുകാളതന്നുടേറുണ്ണുകൊണ്ടു പാരാതെദഗ്ര
 കുറിക്കെല്ലംഗർദ്ദ്ധംസ്രവിക്കുന്നു * മേൽപെട്ടതയെന്തിയ
 പുരോഗ്രവാലുകൊണ്ടു വിൽപാട്ടുമോലങ്ങളുദൂരവനീങ്ങീട്ടു
 ന്നു * പച്ചതങ്ങളെയെല്ലാംകൊമ്പുകൊണ്ടടുത്തറിഞ്ഞു
 വ്വിയുകുലക്കിക്കൊണ്ടത്രയുവേഗത്തോടും * നേത്രവുമ്പുവ
 റ്റിപ്പിച്ചുകാപാടിക്കണ്ണിടേ മൂത്രവുമ്പുകിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞുവന്നീ
 ടുനേരം * പേടിച്ചുഗോകുലത്തിലുള്ളവരെല്ലാവരും മോടി
 ചെയ്തിതുമെട്ടുണ്ണുനാത്തടമുറിൽ * പേടിച്ചുണ്ടല്ലാവ
 രുവെന്നതുകണ്ടുകൃഷ്ണൻ പേടിയാഞ്ഞുനാചൊല്ലിക്കാളതൻനേ
 രേചെന്നാൻ * അന്നേരംവൃഷാസുരൻകത്തിനാൻകോപ
 ത്തോടു മൊന്നൊടിച്ചിതുകൃഷ്ണൻകാളയുമതുനേരം * നൂറ
 വിൽപാട്ടുചാങ്ങിമാഹിച്ചുവീണീടിനാൻ വീരോടങ്ങെഴുനീ
 ററപിന്നെയുംചെന്നീടിനാൻ * കണ്ണനമതുനേരമോടിച്ചു
 നമ്പരടെ വണ്ണമവീട്ടുകണ്ണൊപിടിച്ചുകരങ്ങളാൽ * മുക്കിയ
 വലുപിഴിഞ്ഞീടുന്നകണക്കിനെചിക്കുന്നതിരിച്ചുപ്പോളവനും
 ചത്തിടിനാൻ * ഗോകുലവാസികളുമെത്രയുംസന്തോഷ
 മൂൽ നരകികൾപുഷ്പയുഷ്മയുടൻപുകൾത്തിനാൻ * നാ
 രദേഹാമുനികംസനോടതുകാലം പാരതെവുത്താത്തങ്ങളെ
 കയ്യൊമാല്ലീടുവാൻ * വേഗേനപുറപ്പെട്ടുകംസനേച്ചെന്നു
 കണ്ടു സ്വഗതാദികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ചുടാങ്ങത്രനും * അ
 ന്നേരമഹാമുനികംസനോടതുകൊണ്ടു നന്ദനന്ദനല്ലാകൃ
 ണ്ണനന്നരികവീ * ദേവകീവസുദേവന്മാരുടെപുത്രനത്ര
 കേവലംരാമൻതാനുംശോഹണീസുതനല്ലൊ * നിന്നെയുംകേ
 യപ്പെട്ടുഗുരുമാണ്ഡസുദേവൻ തന്നുടെസുതൻതന്നെന്നദ
 രൻറകയ്യിൽതൽകി * നന്ദപുത്രിയെക്കൊണ്ടുപോന്നിഹവെ
 ച്ചീടിനാൻ നിന്നൊടനവൺചൊന്നതൊക്കെയുംതാനുന്നി
 ച്ചേ * രാമനായതുശേഷൻകൃഷ്ണനായതുവിഷ്ണു ഭൂമിപാലകപ
 മമാർത്ഥമെന്നറിഞ്ഞാലും * നിന്നുടെപുത്രന്മാരുംധേനുക്കാദിക

മേയ്യം കൊന്നതുവേണന്നന്നായിട്ടറിഞ്ഞാലും * എന്നുമേ
 യറിയാമെന്നായിരിക്കുന്നീ നിന്നെയുംകൊല്ലുമവനില്ലസം
 ശയമേതും * എന്നതുകേട്ടുകേൾക്കുകപിച്ഛവസ്തുവേവൻ ത
 നെക്കൊൽവതിനായിച്ചാൽമായട്ടത്തപ്പോൾ * ശക്തികൾ
 ചൊല്ലിത്തട്ടത്തീടിനാർമുവീത്രം മുൾക്കോമ്പിൽകോപംചൂ
 ണ്ടുംസന്ദർശനം * ദേവകീവസ്തുവേന്മാരെയുംവൈകീടാ
 തെ കേവലംഗ്രംഭവത്താൽവന്ധനംചെയ്യിടിനാൻ * നാ
 രദൻപോയശേഷംകേസനംകേശിയാകും വിരോധമില്ല
 മീവണ്ണമുരചെയ്തു * ചെന്നുനീരമകൃഷ്ണന്മാരെയുംമായത്താല
 കൊന്നിങ്ങുപോരിക്കുന്നു * കട്ടവൻപുറപ്പെട്ടു * മുഷ്ടികൻചാ
 ണ്തരാദിമാകിയല്ലന്മാരും ദ്രഷ്ടവെച്ചിച്ഛമുരചെയ്തികൾ
 ഞ്ഞും * നന്ദഗോകുലംതന്നിൽരാമന കൃഷ്ണന്മാരും ചൊന്നി
 ച്ചവളത്തന്നെത്തന്നതുകേട്ടുത്താനും * എന്നുതമരണത്തിനി
 ന്നിവരംശ്രദ്ധ വെക്കുന്നോരതരചെയ്തനാരമേഹമുവി *
 എന്നതുകൊണ്ടുനന്ദഗോകുലംതട്ടെങ്ങണ മിന്നിതുകാണാൻവ
 രത്തീടണമവരെയും * മല്ലയഭാവുചെയ്തിങ്ങല്ലമവർക
 ളെ കൊല്ലണമതിനിനതീടേണമഹാരംഗം * മല്ലയഭാ
 ണ്ടുകാണാൻമഞ്ഞ്ചെറുമേയ്ക്കണ മല്ലയഭാവുവെച്ചിച്ഛ
 കേണമിളകാതെ * എന്നുരചെയ്തുഗജപാലകനോടുചൊന്നാ
 നിന്നുനീരംഗപോരിവിത്തണഗജത്തിനെ * ഭീമനായുള്ളഗ
 ജശ്രോത്രമെന്തെക്കൊണ്ടുവോൻ രാമകൃഷ്ണന്മാരെയുംവൈകാതെ
 കൊല്ലിക്കണം * എന്നല്ലാറിയോഗിച്ചുകേസനമുക്തര
 നന്ദിച്ചുകയ്യിലിച്ഛീവണ്ണമുരചെയ്തു * അന്ധകവൃഷ്ടിഭാജ
 യാവേന്മാരിൽമമ ബന്ധുവത്സലനല്ലാണീയെന്നുധരിച്ചാ
 ലും * അങ്ങിനെയുള്ളവിനോടൊന്നങ്ങുചൊല്ലുന്നുത്താൻ മാ
 ഗ്ദ്ധാജ്ഞാദവേദപാരശ്രിതവത്സവല്ലോ * വീരന്മാർപരാശ്ര
 യംചെയ്തയില്ലെന്നാകിലും കർമ്മഗുരവകൊണ്ടിന്നശ്രയി
 ക്കുന്നനാഥം * വിശ്വനായകനായാരിത്രംകാർമ്മമാ യു
 ശ്രയിക്കുന്നവല്ലാലക്ഷ്മീപല്ലഭൻതന്ന * നന്ദഗോകുലംത
 ന്നിൽചെന്നുവൈകീടാതെ നന്ദിച്ചുരാമകൃഷ്ണന്മാരെയുംവ
 രത്താനും * കേരളംമേൽമേൽകൊണ്ടുപോയപുലംമേ രാമകൃ
 ണ്ണന്മാരതുകാലന്മാരെന്നുകേട്ടു * ഗോരസങ്ങളുംകൊണ്ടു

നന്ദാദിഗോപന്മാരും പോരികുടവണംധനയുൾത്തൊഴുതെക്കുണ്ടീ
 ടുപൻ * കംബസന്നിഭനായനേതിവീരനൈക്കോണ്ടു ബാലക
 നാരായണവധിമുദ്രിതേണമസംശയം * ആയതുവരയ്ക്കിടലാമല്ല
 സംഗമമെന്നായായവധിമുദ്രിതാമില്ലസംശയമേതും * ദുഷ്ട
 രംബംവന്മാരാരെക്കൊന്നുവന്നാകിൽപിന്നെ പെട്ടെന്നുവസു
 ദേവൻതന്നെയുംവധിമുദ്രിതം * പിന്നെയുമവരുടെബന്ധു
 വാജനങ്ങളെ നൊന്നൊഴിയൊരവധിമുദ്രിതേണവെക്കീടാ
 തെ * നിത്യവൃന്ദജ്യോതുകാതിമുത്രയുംവൃദ്ധനായി ശത്രുപ
 കനാംശാതൻ തന്നെയുംവധിമുദ്രിതം * താതനൈക്കല്ലുന്ന
 തുടേക്കുവെല്ലുന്നതല്ല താതനല്ലവൻമമേകട്ടാലുംപരമാത്മം *
 മാതാവുരജസുപധയായോരഭിനംപണ്ടുപ്രീതിയൊടുപവനം പു
 ക്കിതുസഖിമാരും * ഉഗ്രസേനാകൃതിപുണ്ടെന്നരഭമിളന മ
 ഗ്രേവന്നടൻമാതൃസംഗമൊക്കെയുടീറിനാൻ * ദൈത്യനരഭമി
 ല്ലനന്നറിഞ്ഞുമാതാവപ്പോളെത്രയുംകാപംവൃണ്ടുഭസിച്ചു
 ചൊല്ലിടിനാൻ * ദുഷ്ടനാകിയനീവന്നന്നുടെപാതിവ്രത്യ നി
 ഷ്ഠായക്കുളഞ്ഞിതുകയ്യുമെന്നതേവണ്ടു * ഇത്രകൾവന്നായ
 ദർശനിയായനിത്യ മെത്രയുംഘോരനരകങ്ങളിൽ പതിച്ചീടും *
 എന്നതുകേട്ടനേരംചൊല്ലിനാൻഭമിളന മിന്നതുകൊണ്ടു
 കോപിമുദ്രിതകുടവണ്ടുബാല * എത്രയുംപരാക്രമശാലിയായ
 മഹേഷുത നന്തമേനിനക്കുണ്ടായ്തന്നീടുംവെക്കീടാതെ * എ
 ന്നതുകേട്ടനേരംമാതാവുചൊല്ലിടിനാൻ നിന്നുടെപുത്രനായി
 ട്ടുണ്ടായിവരികിലോ * എന്നുടെഭർത്സംശംതന്നിലുരുവി
 മെച്ചായ നന്ദനാവനെയുംകൊന്നീടുംദുരന്തമാവേ * എന്നുര
 ചെയ്തമാതാവിന്റെ പാപനാശശേഷ മൊന്നയുംപററീടി
 നേനെന്നുകേട്ടിരിപ്പുത്താൻ * എന്നാദക്കുവെക്കിത്തീരമ
 താവുജനകനും പിന്നത്താൻമമതേജോബലത്താൽപളൻ
 തും * എന്നതുകൂലുഗ്രസേനനൈക്കൊന്നാൽമമ വന്നീടാപി
 രൂഹതൃഷ്ണയെന്നാഞ്ഞാലും * വൈരിവാശത്തെയെല്ലാ
 മൊട്ടക്കിത്താനുംപിന്നെ സൈപരയായ്താഹിതവടക്കിവാണീ
 ടുപൻ * എന്നുടെഗുരുതനാകിയജരാസന്ധമന്നവൻ വിവി
 ദനംശംബരൻനരകനും * എന്നി.ചരല്ലാമിവിദക്കുത്രയുംബ
 സുപത്ര പിന്നെയൊത്താതമുള്ളതു നിരൂപിച്ചാൻ * എ

നന്നകണ്ടുമ്മിത്രകാൽമംഭവാൻ ചെന്നങ്ങുധനയ്ക്കു
 വ്യാജനബാലനാര * എന്തുമെവകീടാതെകാണ്ടിങ്ങു
 പോന്നീടണം പ്രീതിയുമിരിക്കുവെപ്പിഴമതുമൂലം * എ
 നന്നകേട്ടനേരമത്രുരൻചൊല്ലിടിനാ നിന്നുണൻപോയിട്ടു
 വൻനിന്നുടേനിടയാഗത്താൽ * ദൈവകല്പിതമുണ്ടെന്നാകി
 ലോനരനാർക്കേവലമസംഗ്രഹമുള്ളതുസാധിച്ചീടും * ഇ
 മമയായാൽകാൽസാധിച്ചീടലന്നംവരു മിമിച്ചപോലേ
 വന്നുകൂട്ടവാൻപണിയത്ര * എന്തെന്നാകിലുംഭവാൻപ്രീ
 തിയയച്ചയ്ക്കീടാ നന്നരഗത്തിൽമമസംഗമില്ലതല്ല *
 എന്നതുകണ്ടുഗമിച്ചീടുവൻവെകീടാതെ നിന്നുടേഗ്യാ
 പോലവന്നീടുംകാൽമല്ലാം * എന്നുരചയ്ക്കുകണ്ടുഗമി
 ച്ചാനത്ര നമിന്നുണൻമുപ്പത്താരമല്ലായ്ചൊല്ലിടി
 നേൻ *

—*—

കേൾക്കുമതുനേരമശ്വേദനവുംപൂണ്ട കൂശാതപാ
 പ്പെട്ടുഗോകലംതന്നിൽപുഴ * ഘോരനാകുതിരതന്നാച്ച
 യോക്കൾക്കേന്നരം പാരിലുണ്ണാതെല്ലാംപേടിച്ചുവിറങ്ങു *
 സ്വസ്ഥരാരമങ്ങൾകണ്ടുമേഖലാവതെപ്പിള ന്നന്തിക
 നിൽക്കുന്നോരുകുഞ്ഞത്തകത്തുടൻ * ഇന്ദ്രിയാക്കത്ത
 വിഴുങ്ങീടുവാനെന്നപോലെ 'വക്ത്രവുപിളന്നുപൻകൃഷ്ണനാ
 ടെത്രത്തുടൻ * എന്നതുകണ്ടുകൃഷ്ണനാടിചെന്നമകേരി ത
 ന്നാടവായിൽതൻറകയെന്നുകടത്തിനൻ * കടിച്ചുകുതി
 രയുക്തേന്തൻറകരതു പൊട്ടുകുന്നവനാടേന്തങ്ങുറകാ
 ഴിത്തുപോയ് * അത്രയുമല്ലകൃഷ്ണൻതന്നാടരിത്രകര മെത്ര
 യുംസമുലമായിവന്നുവന്നതേവണ്ടു * കണ്ണാമടഞ്ഞ
 ജ്വോലവീപ്പുകൾപോവാഞ്ഞതി കണ്ണനായവൻകണ്ണതുറിച്ചു
 വിറച്ചേറം * ഭൂമിയിൽവീണുകാലുംകരവുതച്ചുകണ്ടു ഭീമ
 നാമസുരേന്ദ്രൻകാലൻറപുരിപുക്കൻ * ഉൽപാലക്കണ്ണൻ
 തന്നെന്തുചിന്താഗോപനാരം പൂർവ്വച്ചിയുചെയ്തുവേ
 കൾസന്തോഷത്താൽ * കേൾക്കുകൊന്നുമൂലം കൃഷ്ണനാമാ
 തന്നാമം കേൾവാനുണ്ടായിവന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും * അ
 ന്നേരമഹാമുനിനാരൻതത്രചെന്ന നന്ദനന്ദൻതന്നെ

സ്തുതിച്ചുചൊല്ലിയിരുന്ന * ദുഷ്ടനായൊരുവന്റെയും
 ഒന്നാം സന്താനങ്ങളെപ്പറ്റിപ്പറയുന്നതിൽ * വന്ന
 വരാരെയും വിശ്വവക്ത്രനായ നിന്നിവൻതന്നെക്കൊന്ന
 തന്ത്രമല്ലപാതാൽ * ലോകത്തെസൃഷ്ടിച്ചുരക്ഷിച്ചുസംഹ
 രിച്ചിട്ടുംലോകനായകവാനനന്തതാതയുള്ള * എങ്കിലും
 മൗനമെന്നൊക്കുന്നതുചിത്രമെന്ന പങ്കാളിക്കുണ്ടാവാനു
 കർമ്മപരമാർത്ഥം * ആയുധാഭികൾകൊണ്ടുതൃപ്തിവരി
 പ്പുമായതുംബലവുമുണ്ടെന്നുവിവരമാർത്തിൽ * ദുഷ്ടനാമിവിൻ
 തന്റെചോദ്യംകേൾക്കുന്നതും പെട്ടെന്നുവേദികൾപേടി
 ചുമണ്ടിടുന്നു * മല്ലന്മാരെയുംഗർഭിണിയെന്നുംകുംഭനെയും മ
 ല്ലലോചനവോൻമാറുന്നാകൊല്ലമല്ലോ * ആയുധങ്ങളിടവ
 നന്നൊന്നിവിന്നിടവൻ മാതാമഹാഷ്ടമവരവദാനുതപാ
 ത്വം * പിന്നെനീയവനെന്നൊക്കൽവന്നുനരകനേക്കൊന്നിട
 ന്നതുംമുരാരത്രേനവധിപ്പതും * പോരതിവിന്ദാദിവോദിക
 ലേയുവെന്ന പാരിജാതവുംകൊണ്ടുമാനേപോകുന്നതും * ക
 ന്യാകമാരേപട്ടുകൊണ്ടിങ്ങുപോകുന്നതും ധന്യനാമുഗ്രന്ദ
 ശപത്തേതീർന്നതും * ജാബാവാൻതന്നെവന്നുവിവരമാ
 സ്സമന്തകം സംബന്ധംവിചിത്രമൊക്കെങ്ങുപോകുന്നതും *
 മരിച്ചുപോയഗുരുവന്നനന്തകുന്നതും പെരുത്തമരുള
 പൊന്നുനന്നൊക്കുന്നതും * കാശിരാജ്യത്തെഹിപ്പിച്ചതു
 ഭന്തവക്ത്ര നാശവുമാജസ്യയെചെട്ടുനവധിപ്പതും * ഭാര
 തസേനാഭാരംതീർത്തുകൊള്ളുവാൻപാതം സംഗമിച്ചിങ്ങ
 ഹ്വസെനയെത്തമിപ്പതും * അറമില്ലാത്തതുള്ളതുംവേദം
 ശത്തെയും കുറമില്ലാത്തതമ്മിലെല്ലിച്ചുടിച്ചതും * എന്നിവ
 പലലീലാചെയ്തിട്ടുവാനവ നന്ദിച്ചുകണ്ടിടവാനെന്നൊ
 തവൻതാൻ * നന്ദനനന്തവകാതെത്തുണ്ടാകുന്ന മിന്ന
 താൻഗമിക്കുന്നൊന്നല്ലതുവരികതേ * എന്നതുംചെട്ടു
 നിശ്ശേഷമെഴുതുന്നതിന്നിടിച്ചുതാൻതാനുംകൂടുംഗോപ
 നാതം * ഒന്നിച്ചുപിന്നെച്ചെന്നുകൊന്നമകപുത്ര വരുന്ന
 തമോദത്താടുംക്രിഡകൾചെയ്യുന്നതും * തന്മൂലമാവുമ്പോൾ
 ബാലന്മാർമിലെല്ലാം ഗോക്കളുമാപ്പിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടുപോ
 യൊളിപ്പിക്കും * മേൽമാവുമ്പോഴുണ്ടെന്നൊക്കെത്തിൽചിവി

ശേഷമങ്ങിൽചിലർമേന്മപാലകനായി * അന്നേരമോ
പുത്രനായൊരുമോയൊസൂരൻ വന്നിതുശോപദവയ്ക്കൊക്കെ
ണ്ടുമാഹാരം * മേയ്ക്കുവെത്തപ്പുണ്ടുബാലകന്മാരെയാ
ന്നു ശേഷിയായവൻകുട്ടികളെപ്പോലെയുണ്ടാകും * നല്ലൊ
രുഗൃഹത്തിൽകൊണ്ടുപോയാക്കിപ്പിന്നെ മെല്ലെഗൃഹപോ
രുകൾകൊണ്ടുചുരുട്ട * അന്നേരത്തന്നെകൃഷ്ണനറിഞ്ഞുവേഗ
ത്തോടും ചെന്നുവന്നവൻതന്റെകണ്ണത്തിൽപിടിപെട്ടാൻ *
തന്നുടേതുപുറംകൊണ്ടുനന്നമസൂരനും മനമെനിയപാ
ഞ്ഞുപോവതിന്നാരെരിച്ചു * കണ്ണത്തിൽപിടിച്ചുമന്ത്രിടിനാൻ
കൃഷ്ണസ്തോമം കണ്ണനായവൻചത്തുഭൂമിയിൽവീണീടിനാൻ
പിന്നുപോയ്ഗൃഹപോരതുറന്നുദോഷമേറൻ തന്നുടേവയ
സ്വരരക്കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നീടിനാൻ * ഉത്തമപുരുഷനാരാകൂ
പ്പുറമുനിയൊരു മെത്രയുണ്ണുതിചയ്യശുക്രാദിവേദന്മാരും *
ബാലകന്മാരോടൊത്തുകൃഷ്ണനുശ്രീഹർഷഃ ചാലത്താൻമുപ്പ
ത്തോഴമദ്ധ്യായംചൊല്ലീടിനാൻ *

പിന്നെയങ്ങത്രനത്തന്നുടെഗൃഹത്തിൽ നിന്നടൻ
കൃഷ്ണൻതന്നെക്കുറഞ്ഞൊരുപ്പട്ടാൻ * തേരതിലേറിടുകൊ
ണ്ടുപോകുമ്പോൾമദ്ധ്യമാർഗ്ഗം മോരോന്നെനിജഹൃദിചിന്തനം
ചെയ്തീടിനാൻ * ലോകകണ്ടകൻകംസനെന്നമിന്നമ്പാടി
യിൽ പോകയെന്നയച്ചുതന്നെക്കൊഗ്രമത്ര * എത്രനാള
ണ്ടുതാനുംകൃഷ്ണനക്കണ്ടീടുവാൻ ചിത്തത്തിൽകൊതിപ്പുണ്ടു
വാഴുന്നഭക്തിയോടും * ഇന്നതുസംഭവിച്ചീടുമന്നുവന്നീടുന്നാ
കി ലെന്നുടേജന്മത്തിനുസംഹവ്യവേരമല്ലോ * യാതൊരുക്ര
ഷ്ണൻതന്റെ നാമകീർത്തനംകൊണ്ടുപാതകമെല്ലാംതീൻ മു
ക്തിയുപേക്ഷണം * യാതൊരുദേവൻതന്നനിത്യമുദനീജ
നം ചേതസിചേത്തുകൊണ്ടുനിത്യമുസേവിക്കണം * യാ
തൊരുദേവൻതന്റെമോയൊപ്രപഞ്ചങ്ങൾ ചേതസിസത്യ
മെന്നുതോന്നുന്നുബുധന്മാർക്കും * യാതൊരുദേവൻതന്റെകാ
രുണ്യമുണ്ടാകയാൽ ചേതോമോഹങ്ങൾതീൻസത്യവുമറിയു
ന്നു * അങ്ങിയെയെല്ലാമുള്ളകൃഷ്ണനെക്കുറഞ്ഞാൻമേ സംഗതി
വരുന്നാകിലെന്തതിൽപരമുള്ള * മനോഹസമുപുണ്ടുസുന്ദ

രമ്യമാണ്യുജ മിന്നത്താൻകണ്ടുമോവോരിധൗമുഖീട്ടവാൻ *
 പാപേകുജങ്ങളിൽ ധീത്താൻവണങ്ങുമ്പോൾ മോദനേപി
 ടിച്ചെടുപ്പീടിക്കേട്ടുത്തന്നെ * ആശ്രിതമാർക്കുമേനൽ
 കുന്നകരങ്ങളും മാടല്ലാർമതുചെയ്തുമില്ലസംശയമേതും * പ്രീ
 തിയോടെന്നതാതന്നതുമരുൾചെയ്തും ചേതസിമമസുഖ
 മെന്തുചാൽപതുമാപ്പാൾ * അംബുജജനനംമോഹിച്ചീടാ
 തുള്ളവരുടെ ജന്മമത്രയുംപ്രാപ്തമില്ലസംശയമേതും * ദൃഷ്ട
 നാംകംസൻതൻറാസവകുറിവരുന്ന ഒങ്ങൊട്ടുമോനീട്ട
 കയില്ലല്ലാദഗ്ഗാധനം * സ്വപ്നമുക്കളിലുംസപ്തദാവസിക്ക
 ന്ന സർപ്പത്തൊഴയജഗന്നായകനല്ലാകുട്ടൻ * എന്നൊടു
 മേത്തിലുളളാരുദേവതകളുടെ നന്ദിച്ചുന്നതായ്തരുന്നെന്ത
 ഹിച്ചീടും * ഇത്തരപലവിധംചിന്താചെയ്യുകൂറന മെത്ര
 യുംഭേതിമോട്ടൊന്നൊട്ടൊത്തൊട്ടും * വന്നസംഭ്രമത്തോടുംന
 നശോകലത്തിൻറ സന്നിധൗചെന്നതരംസസ്യാകാല
 വുവന്നു * അന്നൊരമുകൂറനംകണ്ടിതുമഹീതലം തന്നിലാത്താ
 റനല്ലാഗാഖരപരാഗങ്ങളും * കേശവൻതൻറപാദചിഹ്ന
 വുംകണ്ടനര മാത്തുതാനതിൽകിടന്നുരുളഭേതിമോടെ *
 എങ്ങൊരുമുഗ്ധൻപോലുംകാക്കിക്കൊമ്പിണ്ണുപദ രേണുക്കള
 ണിത്തരുകാണ്ടാനന്ദവിപരനായ് * തെരതിലവിപ്പിന്നേ
 ചൊറചെന്നതുമേരും കാരണപൂരയ്ക്കുംനമുക്കുതന്നെക്കാണാ
 യ്തന്നു * കോമളനായരാമൻതന്നെയുംകണ്ടനരം കോൾമയി
 കൊണ്ടമഹാഭാഗ്യപാനകൂറനം * എത്രയുംഭേതിമോട്ടുംചി
 ത്തവിഭ്രമത്തോടു മത്സ്യതംഭവഗത്തോടുംതരിൽനിന്നിറങ്ങി
 നാൻ * പ്രേമത്താലൊഴുകുന്നകണ്ണനീരോടുംചെന്ന രാമകൃ
 ണ്ണന്മാരുടെപാദാർച്ചനവീണീടിനാൻ * ഭക്തിവർദ്ധിച്ചുവ
 മൊന്നുമേമിണ്ടീട്ടവാൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞുകിടന്നീടുണാരകൂ
 രനും * എത്രയുംമോദത്തോടുംരാമനുംകൃഷ്ണൻതാനും ചിത്ത
 സമ്മോദത്തോടുംചെന്നടുത്തൊഴുകിപ്പാർ * പുഷ്പനായ
 നൻതന്നംഗസംഗമംകൊണ്ടു ദൃഷ്ടങ്ങളുതീർന്നതുലനായ
 കൂറനും * ആനന്ദാമൃതപൂണ്ണവാരിധിനിമഗ്നനായ് മോഹിച്ചു
 കശലങ്ങൾചോദിച്ചുകുന്ദനം * ഹസ്തവൃന്ദിച്ചതന്ദി
 രേകൊണ്ടുചെന്നി ഒട്ടത്രയുരസമോടുംപാദങ്ങൾകഴുകിച്ചു

അർദ്ധപാത്രാദികൊണ്ടുവൃജിച്ചുവഴിപോലെ ശ്വാശ്വരായുള്ള പരമാസനേവസിപ്പിച്ചു * പാത്രശൃംഖലയുരംമനംകൃഷ്ണൻതാന മാദരവോടുസുഖഭോജനംകഴിപ്പിച്ചു * ഗന്ധമാദ്യാനുഭവതരംബുധാദികൾകൊണ്ടു മന്തരംഗത്തിൽപ്രീതിവരുത്തിബലഭക്ത * നന്ദനമതുനേരംനന്ദിച്ചചൊല്ലീടിനാൻ നന്നല്ലോഭവാനിന്നുവന്നതുമഹാമതേ * ബന്ധുവചിയവിന്നക്കണ്ടതുവുമിനി കേന്തരംഗത്തിൽസൗഖ്യമെന്തുചൊൽവതുസഖ * ശിഷ്യരുംഭഗിനിതൻനന്ദനന്മാരെക്കൊന്നുദൃഷ്ടനാകിയകംസൻതന്നെടൊജ്ഞിതകൽ * വാഴുന്നിങ്ങൾക്കെല്ലാംസൗഖ്യമല്ലല്ലിയെന്നു പാഴിലെന്തിന്നുചോലിക്കൊന്നൊൻമഹാമതേ * ഇങ്ങിനേപലതരംചൊല്ലിനാൻ നന്ദൻതാനും മംഗലമുപ്സന്തട്ടുമദ്ധ്യാമംചൊല്ലീടിനാൻ *

—*—

രീമകൃഷ്ണന്മാരായെമാനിതനായിട്ടതി കോമളമായതല്ലേശയിച്ചാർത്രനും * മുന്നേതാൻമാദ്ധ്യമാഗ്നാചിന്ദിച്ചുപോലെയെല്ലാം വന്നതുകൊണ്ടുസുഖാമരവുമുണ്ടായ്തന്നു * ചെന്നാർമാഹിനീകന്തൻമധവൻപ്രസാദിച്ചാൽ മിന്തിതമെല്ലാംവളിച്ചീടുവാൻപണിയുണ്ടോ * രാമനംകൃഷ്ണൻതാനുംഭോജനംചെയ്തചെന്നു പ്രേമമോക്തരനെന്തുശ്രീച്ചെന്നതരം * മൂലമലാചനൻകൃഷ്ണനെത്രയുംമധുരമായ് സ്തിശ്വനാമത്രരനോടിത്തരംചാത്രംചെയ്യാൻ * ഭഗവതാഗ്രഗണ്യനാകിയമഹാമതേ സ്വംഗരംഭിച്ചിത്താചൊല്ലുകമഹാത്മാവേ * നമുക്കെസ്പഷ്ടജാതിമിത്രങ്ങളെല്ലാവരും നന്മയോടനുഭവംസുഖിച്ചവാഴുന്നീലേ * മാതുലനായകംസനെനന്നാരുമഹാപ്രാധി ഹേതുവായ്നിങ്ങളെല്ലാംപേടിച്ചുവസിപ്പേമ്പാൾ * ഭംഗശാന്തിക്കുവേണ്ടുംചൈത്ര്യത്തെമെയ്യീടാതെ സ്വംഗതകശമങ്ങളെന്തൊൻചോദിക്കുന്നു * ഏത്രയുംകഷ്ടമെന്താനുംജനനിക്കും പുത്രനാശവുംവന്നുബന്ധനമതുംവന്നു * ഭൂമിങ്ങളവർണ്ണായുന്നതുമാത്രമുണ്ടാ ചൊക്കയും മമമുലമെന്നുവന്നിതുകാഴ്ച * ഉണ്ടുസങ്കടമതുകൊണ്ടിനി ക്കൊന്നാകിച്ചു മുണ്ടായ്നിന്നുവേദ്രംകൊണ്ടുസുഖം * ഏറിയകാലംകൂടിത്താതെനക്കൊണ്ടെന്നരം കൂറുള്ളപുത്രന്മാർ

പ്ലാബതരമാന്നിച്ചമഗുരയ്ക്കു ചോകവാസികളെല്ലാമവിടേവരുമ
 പ്ലോ * ഉത്തമമായധന്യഗവ്യംകാണാമല്ലോ സതപരംഗകട
 ണ്ണളൊക്കുവെപ്പുട്ടീടുചിന് * ഭോജരാജനകാഴ്ചനൽകുവാൻ
 ഗോരസങ്ങൾ ഭാജനങ്ങളിലാക്കിവെക്കണമിന്നതെന്ന *
 സൂര്യനങ്ങുദിക്കുന്നനേരത്തുഗമിക്കേണ മാരുമമടിക്കുതൊ
 ന്നിചുപോന്നീടുവാൻ * എന്നല്ലാഹിന്ദയാഗിച്ചുനന്ദനാദാ
 ണ്ണിനം നന്നേരംഗോപിമാരുങ്കേട്ടിതുവൃത്താന്തങ്ങൾ * രാമ
 കൃഷ്ണന്മാരോടുവർപിരിയുന്നതേത്തു കാമിനീജനങ്ങളുമത്ര
 യുദ്ധേപംപൂണ്ടാർ * അച്ഛതത്രപംഹദിമിന്തിച്ചുചിലരെ
 പ്ലാം നിശ്ചലമെന്നിതുതാപസിമാരമപ്പാല * ആനന്ദമൃ
 ത്തിന്ദോടാമാന്നിച്ചുരമിച്ചതു മാനസേനിത്രപിച്ചനേത്രവും
 ചിമ്മിക്കാണ്ടു*ആനന്ദസുദൃഢത്തിൽമുങ്ങിവന്നിതു ചിലർ മാ
 നസംഗോകകിങ്കാണ്ടുമാഹിച്ചുവീണാർചിലർ * കൃഷ്ണപീല
 കരപാടിക്കുളിക്കുന്നിതുചിലർ കൃഷ്ണകൃഷ്ണതിമുറവിളിക്കുന്നി
 തുചിലർ * കേശവാഹിരഹരത്തച്ചിന്തിച്ചുഗോപിമാരു ക്ഷേ
 ശത്തേസഹിയാഞ്ഞിട്ടോരോരുന്നചൊല്ലിടീനാർ * പങ്കുഭോ
 തഭവനായനാശുഖജയജയ പങ്കനാശനതവകാമിണവണ
 ണ്ണെന്നാൻ * വല്ലവിമാരാഞ്ഞങ്ങൾശോകിക്കുന്നതുകണ്ടു തെ
 പ്ലമില്ലയോതവകാരുണ്യമനതാരിൽ * സൗന്ദര്യസാരമല്ലാ
 മുലേരിച്ചതുകൊണ്ടു നന്ദനന്ദനൻതന്നെസൃഷ്ടിച്ചുചോന്പി
 ന്നെ * ഞങ്ങളോരൊരുമിച്ചുവാഴിച്ചുചിരകാലം ഞങ്ങൾക്കു
 രംഗമോവെളിപ്പിച്ചുനന്തരം* സംഗമസുഖങ്ങളുംചെറററി
 യിച്ചുകാണ്ടി ന്നിങ്ങിനെയൊക്കിച്ചുമച്ചീടുവാനുതുമുഖം *
 ചേണ്ടാതജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചുവസിപ്പിച്ചു വേണ്ടുന്നജനങ്ങ
 ളെക്കുണാതെചമച്ചീടും * ഇത്തരംതവകമ്മോരോരുന്നകാ
 ണ്ണെന്നരം ചിത്തവിഭ്രമഭവാനുണ്ടെന്നുതാന്നീടുന്നു * ബാ
 ലുലീലകരപാലവല്ലഭനായ്ക്കീടാമാ ബാലകനാർക്കകാ
 മമുണ്ടല്ലാമിലുനന്തരം* മകുമാരായുളളൊരുങ്ങുങ്ങൾക്കുജീവനാ
 കും പങ്കുഭജനംതന്നെക്കൊണ്ടിങ്ങുപായിടുവാൻ * മ
 ണ്ണിപറന്നാരുതനത്രയശ്രുതനത്ര രണ്ടില്ലപരമവനശ്രു
 തനല്ലതല്ലം * രാജമാഗ്ഗസ്ഥന്മാരായുള്ളവർകളുംകംസ രാജ
 ധാവിചിലുള്ളനാരികൾനരന്മാരും * എത്രയുമഹാകാഗ്യമുള്ള

വരുന്നതന്നു പുത്രൻതന്നു ചാങ്ങുജനനിത്യവുകോണമല്ലോ * സുന്ദരിമാരാംകുംസപുരസ്ത്രീജനത്തിന്റെ മന്ദഹാസവും മന്ത്ര തുല്യമാവാനവും * കോമളഗുത്രങ്ങളുംമോഹനകടാക്ഷവും കോമകേളികൾക്കുള്ളകൗശലവിശേഷവും * ചാരുസല്ലാപങ്ങളുംസാസ്യസൗജന്യവും സാരമായുള്ളകോമകേളിമന്ദിരങ്ങളും * എന്നിവകാണുന്നതുകാമുകനാമകൃഷ്ണൻ സുന്ദരിമാർക്കുവശനായിട്ടുചെയ്തിട്ടും * കാരുണ്യമുണ്ടെന്നാലും മൂലതെയെറിടുന്ന സാരമില്ലാത്തനമ്മെച്ചിന്തിക്കുയില്ലപിന്നെ * മന്ദഹാസവ്യചന്ത്രതുല്യമാവാനവും മന്ദമോക്ഷാക്ഷവുംമുള്ള വാക്യങ്ങളും * സുന്ദരശരീരവുംകേളികൗശലങ്ങളു മെന്ന യോഗ്യമാകുന്നുവൊവോമശിവശിവ * കാൽക്കുണർപ്പാലുകൃഷ്ണൻതന്നുടെരൂപാമൃത മീകുണർപ്പയുമാതകണ്ടെങ്ങിനെ പൊൻകുണ * ഹാഹാവല്ലഭകൃഷ്ണകാരുണ്യംബുധമമ ദേഹവ്യംവിറയ്ക്കുന്നമോഹവുംവളരുന്നു * പ്രാണങ്ങൾപോകുന്നതിൻമുന്നമിജനങ്ങളെ പ്രാണവല്ലഭപരിപാലിച്ചുകൊള്ളുന്നതേ * ഇത്തരംപാഞ്ഞവരുമുത്തിൽകരയുന്വോൾ ചിത്രകാനുവുമുയോദിമൽവിളങ്ങിനാൻ * അന്നനാമകൃഷ്ണൻതാനൊരമനോടൊരുമിച്ചു മന്ദമന്നിധയചെന്നുതേരതിൽകരേറിനാൻ * ഗോരസകുടങ്ങളുമെടുത്തു നന്ദാദികളോരോരോൾ കടത്തിൻമീതവകരേറിനാൻ * എ.നന്തുകണ്ടുപരിതാപവുംപൂണ്ടുഗോപ സുന്ദരിമാരുതജിപാദാരാന്നചൊല്ലീടിനാൻ * എത്രയുംമോദത്തോടുംപോകുന്നദോഷമേ നന്തലുമില്ലനമ്മവിട്ടുപാപതിനന്തും * നമ്മോടുയാത്രചൊല്ലിപ്പോവതില്ലെന്നാകിലും നിമ്ബവനവനാനാരണാക്ഷിയാവെന്തുചേരും * എത്രമേഗാധിനന്തകൂറമില്ലല്ലോനമ്മ ചാതകങ്ങളെയുണ്ടാമോലങ്ങൾസേവിക്കുന്നു * നന്ദഗോപാദിമായഗോപാലശരണാം പിന്നാലെപ്പുറപ്പെട്ടുനിന്നതുകണ്ടതില്ല * ചെന്നുത്താൻകൃഷ്ണൻതന്നത്തടുത്തു നിന്നീടുകിൽ നന്നാകയില്ലകവവൃദ്ധരും കോപിച്ചീടും * എന്നിവപറഞ്ഞു വർദ്ദിച്ചിട്ടുനിൽക്കുന്നതും നന്ദനന്ദനൻഗോപീവല്ലഭൻകൃപയോടും * സന്ദേശവാക്യങ്ങളാലാശംസംവതത്തിനാ നന്നേരംതരുന്നടത്തിടിനാനക്രമനും * ഗോപന്മാർശകടങ്ങളാക്കുചന്ദത്തിനാൻ ഗോപികാജനങ്ങളുംപിന്നാ

മലബാർ മൂന്നാം * എറണാകുളം തിരുവനന്തപുരം
 ഉറുമിപ്പാലം തിരുവനന്തപുരം തിരുവനന്തപുരം * ജീവിത
 ശാലം നായകൻ പാലം തിരുവനന്തപുരം * ജീവിത
 പുക്കിടിനാർ * നന്ദനന്ദന മീനമാല ഗോകുലമല്ലോ ചന്ദ്ര
 നെപ്പിരിയണതാഗ്ഗനസമാനമായ് * ഗോപികമാരുകൃഷ്ണ
 മീലകൾ പാടി കണ്ടു താപവുമരിയ തെവാനിതു കേൾ
 യോടും * രാമകൃഷ്ണന്മാർ തമ്മാക്കി മിമിശ്ശിരനംസമാഭം
 കാളിന്ദിതൻ തീരത്തു ചെന്നേരും * ഹേമദണ്ടാകുകണ്ടു
 ഹസ്തലിയും ചെല്ലു മോഹനമായ ജലപാനം ചെയ്തിരിവതും *
 തേരതിലുദിരിക്കണ്ടു നല്ലൊരു തണലിൽ പായ് സെപരമ
 യ്യാണുശേഷം ഗാഢീനീതനയനം * അർജ്ജുനമൃതന്നിവി
 ണിമുണിരിക്കണ്ടു മുച്ചുവായുള്ള മന്ത്രജപിച്ചിടുന്നാരും * മ
 ല്ലാലാചനൻ കൃഷ്ണൻ തന്നെയും രാമനെയും നല്ലൊരു ലാഭ
 കെണ്ടു സ്വഭവത്തോടും എത്രയും വേഗത്തോടും പാങ്ങിനോ
 കിയനേരം ചിത്രമാരഗതന്നിവിരിക്കുന്നതുകണ്ടാൻ * എ
 ന്തിതന്നോത്തുകണ്ടു പിന്നെയും മുണിയപ്പാളിനുക
 ലാത്തുകണ്ടു തുശേഷൻ തന്ന * ചന്ദ്രനക്കല്ലം നിറമേ
 ന്നതേജസ്സോടു മുന്നകലണത്താലുശോഭകളോടും * ഭംഗി
 യേറീട്ടും ശോഭിച്ചു തമ്മോരരിവേ ശൃംഗങ്ങളോടും വിളങ്ങീ
 ന്നകണക്കിടന * അങ്ങിനെയുള്ള ശേഷരൂപമാശയ്ക്കു തന്മൽ
 മംഗലമായ വിഷ്ണുരൂപവും കണ്ടിടിനാൻ * ശ്യാമളമേലവണ്ണം
 നാണിക്കു നിറത്തോടും കോമളമുഖത്തോടും മന്ദഹാസങ്ങളോ
 ടും * പങ്കജഗദഗംധമകൃപിണി തങ്ങളായ് കങ്കണഭീപ്പു
 ളും നാലുതൂണുകൾക്കുളോടും * പൊന്മയകിരീടവുമീനകണ്ഡ
 ലങ്ങളും വെണ്മയവീട്ടുന്നൊരു കൗസ്തുഭരതായും * ഹാ
 രകയ്യരവനമാവുശോഭകളോടും ചാതശ്രീപത്മപരിശോഭി
 തവക്ഷാസ്തോടും സൌവണ്ണരണകാഞ്ചിശോഭിതകടിതട
 വിവൃമാംപീതാംബരാംകൃതശോഭയോടും * സുന്ദരപാദാംബുജമ
 ഷൈശംശോഭയോടും മിനിശശ്വതിവേദിശോഭിതപരംപത്തോടും * യ
 ക്കകിനരസിദ്ധഗന്ധർവ്വവോസുര പക്ഷിപന്നഗമുനിചാര
 ണഗണത്തോടും * ദേവശരണാരംബ്രഹ്മശങ്കരാദികളോടും
 ദേവസ്തനാദിയാമലകപാലന്മാരോടും * പിറന്നയംസന

നാദിപാഞ്ചഗണത്തോടും ധന്യനാംസനൽകുമാരഭിരയോഗി
കളോടും * മൃത്തികളായകീർത്തിശ്രീപുഷ്പാദികളോടു മോഡ
യോടെല്ലാവരുംസ്തുതിക്കുന്നതുകണ്ടാൻ * ഇത്തരമെല്ലാംകണ്ട
നേരത്തെങ്ങത്രയും ചിത്തത്തിൽപ്രീതിയോടുമെത്രയുംഭക്തി
യോടും * ഉത്തമപുരുഷനെസ്തുതിച്ചതുകണ്ടിനാ നുകതമായി
തുമുപ്പത്തൊൻപതാമദ്ധ്യായവും *

ലോകകനനമജയമാധവജയജയ ലോകനാശനപ
രമേശ്വരജയജയ * കന്മഷാപഹരവദാമാനാമാങ്കപ്രഭ നി
ർമലതവപദപങ്കജംവണങ്ങുന്നൻ * ബ്രഹ്മരൂപണലോക
മൊക്കെയുമുളവാക്കി ചിന്തയുമയവിണ്ണുരൂപണരാജിച്ചുടൻ *
മൃത്യുശാസനരൂപാപുണ്ടു സംഹരിക്കാനാ തത്തമപുരുഷനാം
ദേവനനമസ്താരം * ഉത്തമങ്ങളാംമനോഹരങ്ങളെപാദ
ങ്ങളും ഹസ്തങ്ങളുകല്പങ്ങളുംശ്രോത്രങ്ങളെനിരക്കങ്ങളും *
ശിരക്കുടിനാസികയുംജ്യോതിസ്സന്യേത്രങ്ങളും സാക്ഷാൽവ്യാക
രണങ്ങളായതുവദനവും * ഇത്തരംപ്രധാനഭൂതാംഗങ്ങളെക്ക
ണ്ടോടു ഉത്തമപുരാണസച്ചര്യപാംഗങ്ങളോടും * ആദി
യുമൊടുക്കുമദ്ധ്യമുളവാതാരു വേദത്രപിയാദേവദേവന
നമസ്താരം * അദ്ധ്വപരത്തിങ്കൽമുഖ്യമാമാരുഹവിസ്താരമാ
വദ്ധ്യമുഖമാരാശ്രതപിങ്കളാംഗങ്ങളും * യാജ്ഞിയംഗണമു
ഖാംഗങ്ങളുമായുള്ളോരു യജ്ഞപുരുഷനായദേവനനമസ്താരം
പാദങ്ങളെപാതാളവുംഭുതലംമദ്ധ്യഭുതലം മേദരംനാഭിരൂപര
യതുഗഗനവും * അണ്ണികളുദരവുംമാനസമതുസോഹൻ ബു
ദ്ധിയുപേക്ഷാപതിധർമ്മങ്ങളെപ്പൊതുവും * പ്രാണങ്ങളെവായു
ക്കളുപ്രാണികളെദേവന്മാരും പ്രാണായാമങ്ങളെപയ്യുമുനി
മാർവക്ഷാഭുതലം * നേത്രങ്ങളെഭിതൃനംപാചകൻവദനവും
ശ്രോത്രങ്ങളെഭിരൂപകളുംരാമങ്ങളെവൃക്കഭികൾ * സപ്തസ്തോകം
ശിരസ്സതുടകൾങ്ങളെമേഘങ്ങളു മുല്ലാസംനവാധമികൾപവു
തഗണങ്ങളും * രാത്രികൾനിമീലനാഭിനങ്ങളുമീലന മെത്ര
യുമനോഹരമനോഹസങ്ങളുമായും * ഭാഷ്യമായതുമാലാ
സ്തംഭമായതുകരം പൂഷ്പവുമധർമ്മവൃഷ്ടികൾരതസ്സുകൾ *
പിന്നെയുമിനുകണ്ഠമാനുള്ളോരുവസ്തുക്കൾക്കു മിന്നാൻവന്നു

കാണാത്തുളളവസ്തുക്കൾക്കും * സകലത്തിനുമേകകാരണ
സ്വരൂപനായ് സകലബ്രഹ്മമാകുംദേവനനമസ്കാരം * ജാ
തൈവവിത്തുലരായ്സന്ധ്യാരത്നലന്ധാരായ് സാതികന്മാ
രായ്ഗുരുത്വശ്രേഷ്ഠനിരതരായ് * ദേവദേവനാദേശപാംഗഗ
ന്മാരായിനിത്യം ചേദോക്തധർമ്മകർമ്മിഷ്ഠയോടനുഭവം * ഇ
ന്ദ്രിയങ്ങളെയെല്ലാംജയിച്ചുവിത്തുലരായ് അസ്മനഭക്തിയോ
ടുമത്രയുക്തപരമയ്യ * ദേശകന്മഷ്ണുനാരായണാനന്ദമുന
ശി മൂല്യോത്തമജ്ഞാനംകൈകണ്ടുവൈരാഗ്യമതുവന്ത * ബ്രഹ്മ
ഭ്യാനവുചെയ്തുനിശ്ചലപരവസിച്ചീടും ബ്രഹ്മജ്ഞാനമുള്ള
യോഗീന്ദ്രന്മാർക്കുപാലും * ദുഷ്ടരമറിവതിനണിനേയിരിക്ക
ന്ന നിഷ്ഠുബ്രഹ്മമാകുംദേവനനമസ്കാരം * ഇത്തരംബഹുത്ര
പനാകിയവോനടേ തത്വങ്ങളറിവതിനാരുളളലോകത്തി
ങ്കൽ * ഓരോരൂപകാരത്തിലോരോരോജനമെല്ലാം കാരണ
വൃക്ഷനാംനിന്നെയുംസേവിക്കുന്നു * അദ്ദേഹു പദഗ്ഗവില്ലാ
ലിദേവന്മാരെ ദ്രുമായ്സേവിക്കുന്നുസത്തുക്കൾചിലരെല്ലാം *
സർവ്വദേവതമാർക്കുംമൂലംഹീയാകകൊണ്ടു സർവസവയുഭേദൽ
സന്നിയോഗപരമല്ലോ * ഓരോരോനഭിമാഗ്ഗത്തുടൈവ
ന്നീടുംജലം പാരതൈസമസ്യവുമല്ലെങ്കിൽചേതഃപാലൈ *
ദുഷ്ടരമായതവമാധാരവഭവകൊണ്ടു സത്തുക്കൾപോലു
മൊന്നിച്ചീടുന്നുചിലനരും * ഇന്നുനിഷ്ഠുപരകൊണ്ടുകിഞ്ച
നബോധജമ വന്നതുഹോഭാഗ്യമെന്നതേപറയേണ്ടു * എ
ന്നതിൽപരംഭവദുർഗ്ഗമായരൂപ മിന്നുഞാൻ കണ്ടതോത്താൽ
ചിത്രമെന്നതുള്ളു * ഇന്നുഞാൻകണ്ടഭവദുപരമന്മനതാരി
ലെന്നുതോന്നുകവേണംനിന്നുടേകൃപയോല * മാമമോഹ
ങ്ങളിനിയുണ്ടാകാതിരിക്കേണ മാമതിന്നായിക്കൊണ്ടുഞാൻ
താവണങ്ങുന്നൻ * ഇത്തരംഭക്തിയോടുസ്തുതിച്ചുണ്ടക്രൂരന
മിത്തരമദ്യോധംഞാൻനാൽപതുചൊല്ലിയിറേൻ *

ഇത്തരംസ്തുതിച്ചുകൊണ്ടക്രൂരൻനിലുറേണമ മുത്തമമാ
യവിഷ്ണുരൂപവുമൊത്തതേ * ഒന്നുസംഭ്രമംപൂണ്ടുചൊടിച്ചാ
നക്രൂരന മണനരംഭംതന്നിൽകണ്ടിതുകൃഷ്ണൻതന്ന * പി
ന്നെത്താൻകരാമറിമദ്യോഹ സന്ധ്യതന്ന വദിച്ചുരമകൃ

സ്തംഭസന്നിധൗ ചെന്നുനോക്കും * ചോദിച്ചുകൂട്ടുന്നതാനുമെന്തൊ
 രത്തുതംഭോർ മേദമഗ്നൗ ബുധകണ്ടതുചൊല്ലീടേണം *
 ഇന്നൊരത്തുതംഭോർകണ്ടിരുന്നതുതോന്നു മിന്നിരുന്നതു
 മേതുലിക്കിരുന്നിന്നൊന്നൊരംചാൽക * എന്നതുകേട്ടനോരൊചൊ
 ല്ലിനാനാശ്രമം നിന്നുകേൾവ മല്ലാതൊന്നുംകണ്ടീലത്താൻ
 ഈശ്വരനായതവലീലകൾകൊണ്ടെന്നു മാശ്വയുണ്ടാമല്ലോ
 ലോകവാസികൾക്കെല്ലാം * എന്നിപപാഞ്ഞുകൊണ്ടശ്രമൻ
 മഹാരഥം മന്ദമെന്നിയെന്നത്തീടിനാൻ മോദത്തോടും * മ
 ദ്ര്യമാഗ്നത്തിൽവന്നശരമിന്നദനന്ദാർബദ്ധകരുതുകത്തോ
 ടുകൊണ്ടിരുന്നമല്ലാം * കണ്ണൻതന്നുകേട്ടുപപങ്കുപതി
 ഞ്ഞൊരു കണ്ണുകളെടുക്കുന്നതിന്മുഖമൊരായിനിന്നാൻ * രാ
 മനംകൂട്ടുന്നതാനുമാരോമാദിക്കുകൊട്ടു മാദോടേത്താട്ടുചെന്നു
 കണ്ടുചെന്നവരഹോ * വിഖ്യാതമായധുരപുരിസമീപത്തു
 മുഖ്യമായുള്ളാരുപവനത്തിലെത്തിടിനാൻ * നന്ദഗോപാദി
 കളുമുന്നമതത്രചെന്നു വന്നതില്ലല്ലാകൂട്ടുന്നെന്നോത്തങ്ങി
 രിക്കുമ്പോൾ * നന്ദനക്കണ്ടെന്നരോമനംകൂട്ടുന്നതാനും മ
 നമെന്നിയെ ചെന്നുവരിച്ചുകേൾവയാടും * ആശീർവാദവും
 ചെയ്തുനന്ദനമാശ്വയിച്ചുകേൾവനാശ്രമനാടന്നോരമുചെയ്തു
 മുന്നമേപാൻചെന്നുകുസന്തോടവസ്ഥകളൊന്നൊഴിച്ചു
 തെചൊല്ലിപ്പോയലംതവഗേഹം * കാവത്തുമധുരയിൽത്തെ
 ബ്ബംവന്നീടുവാൻ കാലവൈഭവംപോലവന്നീടുപിന്ന
 യെല്ലാം * എന്നുകേട്ടശ്രമംവിനതയോടുചെന്നു നിന്നു
 മത്ഗൃഹത്തിങ്കൽപോലികവേദനംഭവൻ * നിന്നുകൊണ്ടും
 ബുദ്ധകാണ്ടുസമ്പക്കംമമ മന്ദിരമിന്നശ്ശരമാക്കേണംയോ
 നിയ * തപൽപാരംബുജതീർത്ഥമന്നുകേട്ടുലോകംകൊണ്ടെ
 പ്പോഴുവാറിപ്പിന്നായനഗ്രഹിക്കേണം * നിന്നുകൊണ്ടുതീ
 ത്ഥമീശ്വരനായശിവൻ തന്നുകേട്ടുലോകത്തിനിത്യവുധരിക്ക
 ന്നു * നിന്നെപ്പൂജിച്ചുകൂടാതെന്നാമഹാബലി കേണമ
 നാശമില്ലാത്തുള്ളാരുസുഖംവന്തു * അങ്ങിനെയുള്ളകേതവ
 തപവനായഭവൻ മഹാലംബത്തേണമിരിക്കുകപയാലേ *
 എന്നുകേട്ടഗേഹഭവൻവന്നതെന്നിരിക്കിലോ വന്നീടുമിനി
 കിന്നജവസാഹമഗ്നനാ * താപവുംനീങ്ങുമകേലവുംവി

ശുദ്ധമോ താപസപിതൃവേദവർഗ്ഗവ്യംസന്തോഷിഷം * ആക
 യാമിനമമന്ദിരപോനീഭേണം ലോകനായകതവകാവി
 ബാലണങ്ങനേൻ * ഭക്തിപൂണ്ടുരനമിത്തരംചൊന്നനേ
 രം ഭക്തവത്സലൻകൃഷ്ണൻചൊല്ലിനാൻമധുരമായ് * നിമ്ബ
 നത്രേവോൻഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു നന്മയുംവരുംമേലിലെന്നു
 ഭക്തപരമേശ്വര * ഭവാനാകിയകംസൻതന്നെയുംവധിച്ചുഞാൻ
 പൂജ്യമോദനതവമന്ദിരവന്നീടുവൻ * എന്നുഭക്തശ്രീരാം
 വന്ദിച്ചുപറഞ്ഞു ചെന്നടൻകംസനോടുവൃത്താന്തമറിയിച്ചു
 തന്നുഭഗവാൻപുഷ്പവിചിത്രവാണീടിനാൻ വന്നിതുസാരാ
 ഹരംകാലവുമതുനേരം * രാമനോടൊരുമിച്ചുകൃഷ്ണൻപുറ
 പ്പെട്ടു കോമളമായമധുരാപുരികണ്ടീടുവാൻ * അഞ്ചരവയ
 സ്വരോടൊന്നിച്ചുരാജമാർഗ്ഗ സഞ്ചരിച്ചുശ്ചതുരഭാരതനേ
 കണ്ടീടിനാൻ * ചിത്രമായുള്ളമധുരാപുരിചാതപങ്ങൾ വിസ്മ
 രിച്ചുചെല്ലാനാവതല്ല നന്തരം * അങ്ങിനെയുള്ളപുരിതന്നു
 ഭേദിച്ചിത്രങ്ങൾ തിങ്ങനമോദത്തോടുകണ്ടവൻനടക്കുമ്പോൾ
 രാമകൃഷ്ണന്മാരിങ്ങുവന്നിരുന്നതുകേട്ടു കാമിനീജനരെല്ലാം
 ചികുക്തേരി * ജാലരസ്യത്തിലുഭയകൃഷ്ണനോടൊന്നിക്കാണ്ടു
 ബാധികമാരുംചിത്രരൂപങ്ങൾപോലേനിന്നാൻ * യോധമർ
 ചിലരെല്ലാംചിത്ത സംഭ്രമംകൊണ്ടു ഭൂഷണമെന്നുമാണിത്തി
 ടാതെചെന്നീടിനാൻ * കാമിന്മൽവളകളുംകയ്യിന്മൽതള
 കളും താലികളുമയിലുംചേലകൾകഴുത്തിലും * കണ്ണത്തിൽ
 മാലകളുംകണ്ഡലംശിരസ്സിലും കണ്ണിൽകുങ്കുമങ്ങളുമെങ്ങനെയു
 മാമലും * ഇങ്ങിനേമാറിയല്ലാമണിത്തൂണെചന്നാർചിലർ
 സംഗീതങ്ങളുംപാടിപ്പൂണിതുചിലരെല്ലാം * ഭോജനകവ
 ലുങ്ങൾകരത്തിലെത്തിച്ചിലർ ഭാജനങ്ങളുമേറിക്കാണ്ടുടൻ
 ചിലരെല്ലാം * ഏകഹസ്താചികണ്ണപാദങ്ങളുമകരി ചൂക
 ല്ലകൾത്തോടുചേർന്നിപ്പൂണിതുചിലർ * ഭന്തങ്ങൾതേച്ചു
 കൊണ്ടുചെന്നിതുചിലരെല്ലാം ഭന്തവുമൊത്തുകൊണ്ടുചെ
 ന്നിതുചിലരെല്ലാം * അദ്യംഗത്തേച്ചുകൊണ്ടുചെന്നിതുചില
 രെല്ലാ മത്തുതംഗമാർചിലരോലോലതാനേചെന്നാൻ * ഇ
 ത്തരംനരംഭീജനംകാട്ടിമഹേഷിനെയല്ലാം വിസ്മരിച്ചുചെ
 സ്സാൻകാലമോപരാമല്ലോ * കോമളഗാത്രിമാരുംനാരിമാരെ

പ്ലാവതം രാമകൃഷ്ണന്മാരെയുംകണ്ടുകണ്ടാനന്ദിച്ചാർ * കൃഷ്ണ
 സൗന്ദര്യംകേട്ടുകുന്നമേതരുണിമാർ തൃഷ്ണയോടനഭിനചിന്തി
 ചുവസിപ്പോമ്പോൾ * ഒട്ടുമെനിനയ്ക്കതെകൃഷ്ണനെക്കണ്ടനേരം
 കേട്ടതിലേറ്റംമനോമോഹനമെന്നതോന്നി * നന്ദജന്മപാശ
 തംകണ്ണുകൾകൊണ്ടുതന്ന സുന്ദരിമരതപോനംചെയ്തുചെയ്തു
 നന്തരം * ധ്യാനത്താലാശ്ലേഷാദിസൗഖ്യങ്ങളുണ്ടായി മൂഢ
 നന്ദസമുദ്രത്തിൽമുഴുകിവാണശേഷം * രാമകൃഷ്ണന്മാരുടേമുഖ
 നിതരുണിമാർ സാമോദോജാലപുഷ്പമാലാങ്ങൾവെച്ചുചെ
 യ്യാർ * സുന്ദരരൂപംകൊണ്ടുപ്രേമവീക്ഷണംകൊണ്ടും മന്ദ
 ഹാസങ്ങൾകൊണ്ടുംമോഹനഭാവംകൊണ്ടും * നന്ദജനവർഗ്ഗ
 ഭക്തിമയംകവനംകൊണ്ടുനിദ്രമോദത്തോടുംസഞ്ചരിക്ക
 നാനേരം * താഴെതമാലഗ്രന്ഥപൂണ്ണകുണ്ടളിവ തൽക്ഷ
 ണംകാഴ്ചചെയ്തവെലികവരന്മാരും * കേശവനവരെയുംവന്ദി
 ചുകേതിയോടു മാഹീർവ്വാര്യവാരാജിപിന്നെയുംനടക്കുവാൻ
 എത്രയുമഹാമുഖനായാരുജകന വസ്ത്രഭാഷാങ്ങളോടും
 കരണ്ടാരുമാരോർ * ചോദിച്ചാൻവന്നോട്ടനിന്നുകെട്ടുപ
 യാലസാരമേഞ്ഞങ്ങൾക്കുനീവസ്ത്രങ്ങൾനൽകീടുമോ * ഇ
 ന്നതനൽകീടുകിൽനല്ലതുവരുന്നിന കെന്നതുകേട്ടവനുംകോ
 പിച്ചുചാല്പിടിനാൻ * ദുഷ്ടബാലന്മാരിങ്ങൾചെട്ടെന്നുപോ
 യീടുവിൻ വെട്ടുകിട്ടീടുംനിങ്ങൾക്കിത്തരംചൊല്ലീടുകിൽ * രാ
 ജദ്രവ്യങ്ങൾമോഹിച്ചീടുന്നദുഷ്ടന്മാര രാജദൂതന്മാർപിടി
 പെട്ടസംഹരിച്ചീടും * ഇത്തരംരാജയോഗ്യമായായവസ്ത്രം
 നിങ്ങൾ നിത്യവുടുക്കുമോകന്നനവസിക്കുവാൻ * ദുഷ്ടോ
 ഹംനിങ്ങൾക്കേറ്റമുണ്ടെന്നതറിഞ്ഞുത്താൻ ദുഷ്ടഗുരുക്കളി
 യാലാപത്തുവന്നുകൂടും * എന്നുവൻപറഞ്ഞപ്പോൾകോപി
 ചുരമോദൻ ചെന്നവൻതലയെറുത്തിട്ടിയരണിയിൽ *
 പേടിച്ചരജകന്റെഭൃത്യന്മാരോടിപ്പായം രാകളെല്ലാമെടു
 ത്തംബുദഭക്ഷണമപ്പോൾ * തന്നെവയസ്സുറയുമ്പോൾ
 ലാലകൻ പൊൻ റിമയുമ്പോൾവസ്ത്രവുംനൽകിപ്പിന്നെ *
 നീലവസ്ത്രങ്ങൾവെലദ്രവ്യനൽകിക്കൊണ്ടു നീലക്കർവ
 ണ്ണൻപിതാബരമുചൊത്തീടിനാൻ * പിന്നെയുള്ളവയെ
 പ്ലാക്കുകവടിഞ്ഞല്ലാവത മൊന്നിച്ചുപറഞ്ഞുസഞ്ചരിച്ചീ

ദന്നേരം * മെത്തകൾതിരകളുംനല്ലാരുമെല്ലാകളീത്തരം
 കത്തീടുന്നവായകളുവത്രാമുൻ * സുന്ദരന്മാരാരമകേശ
 വന്മാരെക്കണ്ടുപന്യനാമവൻവാത്തമിത്തമരികയാൽ * ന
 ല്ലോരുക്പായങ്ങൾതൊപ്പികളിവായല്ലാം മല്ലുലാലനന്മാ
 രുകാഴ്ചയായെച്ചീടിനാൻ * എത്രയുപ്രസാദിച്ചുകൃഷ്ണ
 മവൻതനി കത്തമധനങ്ങളുമായുസ്സുമെശപറ്റും * ഭക്തി
 യുമന്യകാവേസാന്ത്രപ്രമത്തനൽകി ഭക്തവാത്സല്യമിതുപോ
 കലമൊന്നെടുത്തു * വായകൻകൊടുത്തൊരുക്കുപുക്കളുവക
 റി ചുരുങ്ങുകണൻസുദാമവുതന്ഗ്രഹപുഷ്പം * ഉത്ത
 മപുരുഷനെക്കണ്ടോരുസുദാമവു , മെത്രയുംഭക്തിയോടനമ
 സ്സാരവുമെച്ചു * വന്ദിച്ചുയഥാവിധിപൂജിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ
 ധന്യനായ്ചമഞ്ഞുഞാൻ നിങ്ങളെക്കണ്ടുഭവം * ലോകത്തെ
 രക്ഷിപ്പാനായുന്നചതാരംചെയ്യ ലോകനാഥന്മാരല്ലാറിങ്ങ
 ഉദയതുഭവം * നമ്മുടെഗ്രഹത്തിൽവന്നതുഭവംമമ ജന
 സാഹചര്യവേണപോപനാശവുതഥാ * എന്നുഭക്തവനവും
 വംശവുമിതുഭവമാണ് എന്നല്ലാലോടികളളാക്കയുംസദനോ
 യിച്ചു * എന്തുചൊല്ലേണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുഞാനറിഞ്ഞീവ
 ചിന്തിതനൽകീടുന്നഭവന്മാരല്ലോറിഞ്ഞിരം * എന്നുരച
 യ്മദനോരോഹനപുഷ്പങ്ങളാൽ വന്നസദനോഷ്ടത്തൊടുംരണ്ടു
 മെല്ലെത്തീർത്തു * ഒന്നുരമനമൊന്നുകൃഷ്ണനാൽകീടിനാ
 നന്നേരംപ്രസാദിച്ചുകൃഷ്ണനാലൊല്ലീടിനാൻ * എത്രയുപ്ര
 സാദിച്ചുഞങ്ങളിനിതവ ചിത്തത്തിൽമോഹമുള്ളതൊക്ക
 യുംനൽകീടുൻ * ഇത്തരംഭക്തനേരനിശ്ചലമാവവിഷ്ണു ഭ
 ക്തിയെ പരിമിച്ചുതുമ്പിനാൽസുദാമവും * ഭക്തിയുള്ളവരോ
 ടുബന്ധുതപരണ്ടാരുതും ചിത്തത്തിൽസമുദ്രതകരണ്യംകൃ
 ന്നാരുതും * എന്നി പയെല്ലാംനൽകിപ്പിന്നെയൊമശപറ്റും
 തന്നുഭക്തസൗജ്യവുക്കൊടുത്തുമടിയൊതെ * എല്ലാരുമൊരുമി
 ചുകൃഷ്ണനാകുകൊണ്ടാൻ ചൊല്ലിടനൻനാല്പത്തൊന്നാമ
 ജ്യോത്സ്മയമുരുകിത്താൻ *

അങ്ങിനേനടക്കുമ്പോൾകണ്ടിതെങ്ങൊരുത്തിയേ മംഗ
 ലാംഗിയാമവർസുന്ദരമുഖിയത്ര * സ്വപ്നപാത്രത്തിൽകറി

കൂട്ടുകൾപലതുമുണ്ടാണെന്നത്രതന്നെയൊക്കെണ്ടുഗമിക്കുന്നു * എത്രയുക്തമല്ലിതമൊയൊരുതൂണുണ്ടവൾ കിത്തരംകണ്ടാനരംകൃഷ്ണനക്ഷത്രംചൊല്ലാചെയ്യാൻ * ആതന്നീമനോഹരേന്ദ്രോദയാസ്തമനാലും സാരമാംഗരംഗമാർക്കുള്ളതിതുഖാലേ * ഞങ്ങൾക്കകരത്തെത്തന്നതന്നെവന്നിരിക്കിലോ മംഗലഭവിച്ചീടുംവൈകാതെന്നിറക്കൊട * എന്നതുകേട്ടതേരചൊല്ലിനാളവൾതാനും സുന്ദരാകൃതത്തന്നെയെസരസ്വിജാതിയല്ലോ * നാമവ്യക്തിപക്വയെന്നാകുന്നതറിഞ്ഞാലും കാമസുന്ദരഗന്ധകർമ്മനികശലത്തൻ * ഇന്നങ്ങാനുണ്ടാക്കിയോരംഗരാഗങ്ങളല്ലാ തൊന്നുമകംസൻതനിക്കിഷ്ടമല്ലറിഞ്ഞാലും * സുന്ദരരൂപന്മാരായുള്ളൊരുനിങ്ങളല്ലാ തിന്നിതുധരിപ്പതിനാരുള്ളുഗുരുതേ * എന്നതുകൊണ്ടുഞാനുവേണ്ടതുനൽകീടുവെന്നിരിക്കിതുകൊണ്ടുനല്ലതവനുകൂട്ട * എന്ന്വളരെചയ്യുന്നനന്ദനൻതന്റെ സുന്ദരരൂപംകണ്ടുമേന്ദ്രഹാസങ്ങൾകണ്ടും * രൂപമവീക്ഷണമേകണ്ടുംകോമളവാക്യമേകളും കാമപീഡിതയായകാമിനിതാനുമാർപ്പാൾ * നല്ലൊരുഗന്ധപാത്രമങ്ങിരുന്നതെന്നനൽകി മല്ലഭവാചനൻതാനുരമനും സന്തോഷിച്ചു * തന്നുകേൾക്കുന്നതിനുചത്തന്നോരംഗരാഗം നന്ദിച്ചധരിച്ചിതുരാമനംകൃഷ്ണൻതാനും * അംഗരാഗങ്ങൾകൊണ്ടുശോഭിച്ചാരിരിയതും ഭംഗികളുപജ്വരംവിസ്മയംപൂണ്ടീടിനാൾ * പ്രീതിയോടിവളരുന്നക്കാഞ്ഞുപൂജിക്കയും ചെയ്തുവിൻഫലമിന്നുനൽകേണമെന്നുകൃഷ്ണൻ * മാന്ദസനിരൂപിച്ചുനന്ദഹാസവുംപൂണ്ടുമാനിനീമമലിതന്റെ സന്നിധൗചെന്നിന്ന * തന്നുകേൾക്കുംജ്ഞാൻകൊണ്ടവളുടെപദം നന്നായിച്ചവിട്ടിത്തൻദക്ഷിണകരംകൊണ്ടു * സുന്ദരിയുടെതാടിപിടിച്ചൊന്നുമന്തിനാ നന്നെരമവളുടെവളവുംനിധനംപായ് * നന്ദനന്ദനകരസ്സൻകൊണ്ടവളുമാർപ്പാൾ സുന്ദരിമാരിൽവെച്ചുസുന്ദരിയായി പറ്റ * കാമിഗാമിനിതാനുംലഭിക്കാവാനും കമ്പിട്ടുപടുകൊണ്ടുമാറിച്ചുകൊണ്ടും * മന്ദരാക്ഷരമാംകൊണ്ടുദീപലവനംചെയ്തു നന്ദനനന്ദനാദിമന്ദരായുരചെയ്യാൾ * സുന്ദരാകൃതനായനന്ദനാദിഹന്തണി മിന്നുചൊരികപേണമെങ്കിലുമരിയൊ * നിന്നെയും

വേർപിരിഞ്ഞുപോയതിനാലല്ലതെ നിന്നുനിൽക്കുന്നയാൾക്കു
 തുറക്കാളുണ്ടെന്നുതന്നെ * എന്നതുകേട്ടുകൂട്ടുന്തന്നുടെവയ
 സ്വര മന്ദമനുനാനോക്കികാമിനിയാട്ടുവാനാൻ * സു
 നദീകുലമരമിമാവിടകമാനാഹാര ചന്ദ്രസന്നിഭമുഖിച
 ത്രികാമാദസ്ത്രീത * കാമുകന്മാർക്കുതാപരമാക്കേയുംകൂടുന്ന
 കോമളമായതവമന്ദിരവരുവർത്താൻ * ഇന്നൊരുകാളു
 ത്തിനുപോകുന്നെന്നതുസാധി ചുവ്വനമോദത്തോടുവൈകാ
 തേവനീട്ടുവൻ * ഭാരസംഗമംചെയ്യാതുള്ളൊരുപാനമന്മാ
 രുൾ സാരസവിഭവാചാനനിയ്യന്ത്രേഗതിയുണ്ടോ * ഇങ്ങി
 നെകളവാകുതംഗികളാദവകൃഷ്ട നംഗനാരത്നത്തയുമയച്ചു
 പാറപ്പെട്ടു * തത്രതാരത്രവവന്നുനാരിമാരെല്ലാപരം ചിത്ത
 ജതാപംവൃണ്ടതന്നത്താനറിയാതെ * നന്ദനന്ദനൻതന്നെ
 കണ്ടു കണ്ടാനന്ദിച്ചു നിന്നിതങ്ങികാതേചിത്രാലഖകൾ
 പോല * പെരുന്നാരുടെകളയായക്കയോമാനിച്ചുകാണ്ടോ
 രോരോവിചിത്രങ്ങൾകണ്ടുസഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ * യോഗശാല
 യയച്ചോദിച്ചീടിനാൻചിലരാട്ടു വേഗമാകവരണ്ടുകാണ്ടു
 പോയാക്കീടിനാൻ * കണ്ടിതങ്ങതുനേരമുഗ്രമാനന്ദമാപ
 മണ്ടർകാനന്ദവാപതുവ്യാമന്നതവണ്ടു * ദിവ്യരത്നങ്ങൾ
 പതിച്ചുതൃയംതേജസ്സാടും ദിവ്യരാവ്യങ്ങൾകൂടുംദിവ്യവസ്ത്ര
 ങ്ങളോടും * മാമപായസാപ്യപാപ്യപദീപാദികാണ്ടുപൂജിത
 മായമാപകണ്ടുനേരത്തുകൂട്ടുൻ * തട്ടത്തുനിന്നീടുന്നരക്കി
 വ്വന്ദനത്തെയല്ലാം പട്ടതപമോടുനീക്കിശാലയിലകംപൂർവ്വ *
 വാമമാകരംകാണ്ടുവീലയാധനരസ്സുട്ടു തന്മാരോടത്താടുക
 ലായാരവാൻതുടൻപ്പോൾ * എറിയുന്നമല്ലാംനോക്കിനിൽ
 ക്കുവതന്ന നേരപാതിക്കുതന്നമുറിഞ്ഞു ശരാസനം * മത്ത
 വാരണമിക്ഷുദ്രസ്വരത്തായാടിക്കമ്പാ ഉത്രയില്ലല്ലപ്പരമ
 നോത്തിതുമഹാഭനം * വില്ലൊടിഞ്ഞതാശരബ്ധവിറഞ്ഞു
 ജഗത്രയ കല്പനാംകംസനതുക്തതിദയംപൂണ്ടാൻ * ചാ
 പത്തെരക്കിടന്നകിരന്മാരുമല്ലോ കോപിച്ചുവേഗത്തോ
 ടുകൂട്ടുനോടെത്തീടിനാൻ * ദുഷ്ടനപ്പിടിപട്ടാകട്ടേണമ
 ന്നാചിലർ പെരട്ടന്നുകാനീടുന്നമെന്നിതുമിലരല്ലോ *
 എന്നിപപയതരംമൊല്ലിയങ്ങടക്കമ്പോൾ വന്നാനുകാപ

തത്താദൃശാമനഃക്രണ്ണൻതാനം * പാപികളായുള്ളൊരുക്കംസകി
 കരന്മാരെ ചാപവണ്ഡങ്ങളുടെകാണ്ടുതച്ചുകൊന്നൊട്ടക്കി
 നാർ * ശാലയിൽനിന്നുപിന്നു പുറത്തു പുറപ്പെട്ട ലീലയാകൃ
 ണ്ണൻതാനംരാമനംവയസ്യാം * ഓരോരാവിചിത്രങ്ങൾ
 കണ്ടുസഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പൊരന്മാരവരുടെവിക്രമകാണ്ടു
 മൂലം * ഇന്നിവിടെവെത്ര ക്ഷമാരണനിരപിച്ചു രണ്ടനം
 പത്മിമാണ്യെസ്സുന്ദനംമുഴുകിനാർ * സന്ധ്യകാലത്തെക്കണ്ടു
 കൃഷ്ണാഭിവാചനമാരു മനതഃകോദനനസന്നിധയാചനീടി
 നാർ * പാത്രേലിയുംചെയ്യുമാമോദല്ലാവരും മോദന
 ക്ഷീരാദികൾഭജിച്ചുനിദ്രാചയ്ക്കാർ * കേശവരാമന്മാരുംകംസ
 ചേഷ്ടിതമല്ലാ മാശയനിരൂപിച്ചുകിടന്നൊത്തൊരുതപീവ
 യാനന്ദാത്മജൻവിരല്പട്ടത്തൊടിച്ചതും കാവനനിജഭൃത്യ പശ്ശു
 തൈക്കൊടുത്തതുംചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചുതൻ നിദ്രയുംവരാതക
 ണ്ടന്ധനാകിയകംസൻപേടിച്ചുവാഴുന്നേനും * തന്നുകേമരണ
 ത്തിന്നുള്ളൊരുനിമിത്തങ്ങളെല്ലാമല്ലാത്തല്ല പൻകണ്ടിതുപല
 തരംതന്നുടെമേഹമമായകണ്ടിതുശിരോഹീന മൊന്നായലീ
 പജപരമരണ്ടായിക്കണ്ടീടിനാർ * മായകളെല്ലാറിനാമരി
 ദ്രമുണ്ടെന്നുതന്നി കായവുംപരമാംഗങ്ങളൊക്കെയുവിരളു
 ന്ന * കഷ്ടമായുപശ്രുതികേട്ടിതുപലതര മെടുക്കിലുമനി
 ജപായുകണ്ടീടിനാർ * വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാംസംഗ്ന മയങ്ങളാ
 യിക്കണ്ടുതർക്കണംനിജപദംതനി കേകൊണ്ടൊരില്ല * ഇങ്ങി
 നോപലവിധംകണ്ടിതുജാഗ്രത്തിക ലഞ്ചിനേതന്നേസമസ്തക
 ണ്ടിതുപലതരം * ചിരച്ചതലായാമുമദ്യംഗസ്താനപൈ
 യ്യ മരിച്ചുജനങ്ങളെപ്പിടിച്ചുതുടീടിനാർ * ഖരത്തിൻ
 മുകുളിലുരമാട്ടുകാഴ്ചത്തിലും കരത്തരപരമന്മാരുന്നതൻ
 ദേകഴത്തിലും * ചാലവകാരറിത്താൻനല്ലൊരുചാല
 ത്തി മാലയുമിട്ടൊരുതലംതച്ചതിവിവസ്ത്ര നായ് * മ
 നദമനിയതക്കേടിക്കിനുപാകുന്നതും പിന്നെയുമിതുപാ
 ലേകണ്ടിതുബഹുവിധം * എന്നിവകണ്ടുതൃതീതി പദ്മിക
 മൂലം വന്നതില്ലാല്ലാനിദ്രാകംസരുവിചാരത്താൽ * ശത്രു
 യുദ്ധമാരുവിധംകഴിച്ചുതുടീടിന്ന മിത്രനങ്ങളുമുപുഷ്ടമുത്ര
 യുംവേഗത്തോടെ * മല്ലംഗങ്ങളെല്ലാമത്രമുതലുകരി പ്പ
 ള്ലാസത്താമല്ലപാദ്യങ്ങൾമുഴക്കിച്ചു * എത്രയുമവകരി

ജ്ഞാനമഞ്ചങ്ങളിൽ തത്രതത്രൈവവസ്ഥാഭവൈവിധ്യമിത്യന്തി
നാൻ * വിപ്രകൃതിയവൈവശൃത്യഭാദിജനങ്ങളു മുഹൂർത്തി
തെളിവാട്ടമിതന്നാരോരോദിക്കിൽ * നാരിമാരാലോദിശി
മാളികമുകുളരി സാരസേക്കണൻതന്നപ്പൊത്തുപാത്തിരുനി
തേ * അശ്രുപ്രഭവാരോദവവരന്മാരും മുഖ്യമായൊരുമ
ണിമഞ്ചത്തിൽകുരരി. നാൻ * നന്ദാദിഗോപന്മാരവരത്തി
കുസന്താനം നന്ദിമുത്തോരോമഞ്ചതന്നിമഞ്ചിരുത്തി
നാൻ * എല്ലാമിതന്നപ്പൊരുകുസന്താനംഭൃത്യരോടു നല്ലൊ
രുമഹാതുഗമയത്തിനുകുളരി * വീരനായക്കുറുപശുക്രാ
ന്മാർമുഴലാലും പരാതതസവിമുങ്ങുന്നിന്നിടുന്നതിൻമദ്ധ്യേ
പുണ്യപത്രാഭോജവൈകുന്താക്കടയാടും സ്വപ്നസിംഹ
സന്മാഗ്രവസിമുദ്രാഭയാടും * തന്നളിലുള്ളതീതിമാച്ച
കുസന്താനം മന്ദാനസമ്പൂർണ്ണമിമിദപവാണനാരം *
മല്ലവാദ്യങ്ങളുറാംശോഭിച്ഛാരനന്തരം മല്ലന്മാരലകരി
മെല്ലാംഅവന്നീടിനാർ * വീരനാചാരണരന്മാരോരനാമു
ഷ്ടികനും സാരനാകിയശ്രുതൻശ്രുതരംഗലൻതാനം * ധീര
നാദകാസലനപിടന്നയുമുള്ളമല്ല വീരരുപാഭ്യായൻത
ന്നോടുമൊരുമിച്ചു * മല്ലരംഗത്തിലരിവന്ദിച്ചുനിന്നിടിനാർ
ചൊല്ലിനേർന്നാപ്പത്തിരണ്ടുപ്രായംകട്ടപാലെ *

അന്നനരംകൃഷ്ണൻതാനംരോമനോടൊരുമിച്ചു സന്നദ്ധ
ഘോരത്തോടുംനാലഞ്ചുവാലരോടും * മല്ലരംഗത്തെക്കു
ഞ്ചാൻചെന്നിതുരംഗപോര ചൊല്ലെറംഗംജന്മനൈത്തതുക
ണ്ടതുനേരം * നല്ലൊരുകാർകൃതലുകട്ടിയങ്ങുവെച്ചു ചൊ
ല്ലിനാൻഗജപാലൻതന്നാടുഗംഭീരമായ് * ശ്രുതനായക്കുറു
പശുക്രാദനവൈകീടതേ ചൊരഭേരത്തു നിന്നനീക്കുകുറ്റാ
ന്മാരേവ * ഇന്നതുചെയ്താൽമോതിനെയുംഗജാത്തയു മൊ
ന്നിച്ചുകൃതാനന്തകാഴ്ചയ്ക്കല്ലീടുപൻ * എന്നതുകട്ടനേ
രുകുപിച്ചുഗജപാലൻ നന്ദപുത്രനന്തരോടൊമിച്ചാൻഗ
ജേന്ദ്രനേ * കാലനപ്പോലഗജമോടിവന്നതുകണ്ട മാലാ
കരല്ലാപരംപെട്ടുറുവിട്ടാർ * ഓടിവന്നാരുഗജംകൃഷ്ണ
നെപ്പിടിപെട്ടു പേടിയിന്നിയകുതന്നാന്നിമിതുകൃഷ്ണൻ

പിന്നെപ്പോയ്ഗജത്തിന്റെതാഴെചെന്നാലിമുപ്പോൾ വന്നുകാലഗജംകൃഷ്ണനക്കാണ്യായാൽ * പ്രാണംകൊണ്ടുറ്റിത്തവൻപിടിച്ചുകൃഷ്ണൻതന്നെ കാണിയുംവൈകീടാതെ വഴുതിപ്പോന്നുകൃഷ്ണൻ * പച്ചുരത്തപ്പിടിപെടുപിന്നൊക്കുംവലിച്ചുകൊണ്ടുചുരത്തനാത്തനാവില്ലാകൊണ്ടുപോയൻ * പന്നഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുഗന്ധർവപോകുംപണ്ണം നന്ദിച്ചുകണ്ടുനിന്നുമാകവാസികളല്ലാം * പച്ചുരുംവിട്ടുപിന്നുകൃഷ്ണനുംമണ്ടീടിനാൻ മുർച്ഛിച്ചുകൊപത്തൊടുമത്തിനാൻഗജേന്ദ്രനും ഭൂമിയിൽവീണുപോലകിടന്നാൻകൃഷ്ണൻതാനും ഭീമനുംഗജംവന്നുകത്തിനാനതുനേരം * തുമ്പിറയുപ്പാലകൃഷ്ണനാടിനാൻഗജേന്ദ്രന്റെ കൊമ്പുകൾഭൂമിതന്നിലൊറമ്പുതൊച്ചുപോയ് * എത്രയുംപണിപ്പട്ടുകൊമ്പുകൾപിറച്ചുടത്തുനാലീശ്വരമാടുകൃഷ്ണനാക്കത്തിടിനാൻ * എത്രയുംവേഗത്തോടുവന്നാരുഗജത്തിന്റെ മണ്ഡുകത്തിന്നുലടിമുഴിടിനാൻദോമോദൻ * തല്ലുകൊണ്ടുനേരംതട്ടുന്നഗജേന്ദ്രനും കൊല്ലുവാനൊരാളുകൃഷ്ണനുമതിവേഗം * തുമ്പിറക്കുപിടിപെട്ടുഭിയിൽപതിപ്പിച്ചു കൊമ്പുകൾപിറച്ചുപ്പോൾചത്തിതുഗജേന്ദ്രനും * വൻപരായുള്ളഗജോലകന്മാരെയെല്ലാം കൊമ്പുകൾകൊണ്ടുതന്നെത്തച്ചുകൊന്നമകൃഷ്ണൻ * ഒന്തിതൻദേതമൊന്നൊരുകൊടുത്തുതൽ ദേതവുമൊന്നുതന്റെകരത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു * സ്വേദേവശങ്ങളൊകൊണ്ടുശാഭിച്ചമുഖത്തൊടു മേദമമവിന്ദുദ്രുചിതഗാത്രത്തൊടു * ഒന്തിതൻദേതമാടയാരായുധവരത്തൊടു മന്തയ്ക്കോദനബലഭേദനംകൃഷ്ണൻതാനും * തന്നുടവയസ്യരോടൊന്നിച്ചരംഗത്തിങ്കൽപെന്നങ്ങുകരമന്നുകൃഷ്ണനെക്കണ്ടാനും * ക്രുന്മാരായുള്ളൊരുമല്ലനാക്കല്ലാവർക്കുംഘോരമായുള്ളൊരിടിത്തിരയുന്നഹൃദിതാനിചിത്തത്തിലൊരുബാധമില്ലാതനരന്മാർക്കു മുത്തമനിവർന്നരന്മാരിലൊന്നതുംതാനി മന്ദമന്തന്നുതന്നെകാമിനിമർക്കുതാനിനമുടകൃഷ്ണനെനാശഗോപന്മാർക്കുള്ളിൽതാനി * ദുഷ്ടന്മാരായുള്ളൊരുഭൂപതിവരന്മാർക്കു പെട്ടെന്നുനമ്മശാസിക്കുന്നവനെ നാശതാനി * നന്ദനൻവസുദേവൻതനിക്കുംദേവകിക്കും നമുക്കുപുത്രൻകൃഷ്ണൻബാലനെന്നതുംതാനി * നമുടകുലനെന്നുംസന്തംഹൃദിതാനി കമ്മികൾക്കുല്ലാംവിരവി

പുഷ്പനന്ദനംതോന്നി * ബ്രഹ്മജ്ഞനാർപ്പപരബ്രഹ്മമെന്നതും
തോന്നിനമുഖപരദൈവമെന്നതുവൃഷ്ടികൾക്കും * ഇങ്ങിനെ
പലവിധംതോന്നിച്ചുജനങ്ങൾക്കു മംഗലംനൽകീടുന്നമായവ
നായകൃഷ്ണൻ * രാമനോടൊരുമിച്ചുരംഗത്തെപ്രവേശിച്ചു കോമ
മളമായരംഗംകണ്ടുസന്തോഷംവുണ്ടാർ * മൊല്ലെഴുംകവ
മായപീഡാമംഗഭവദ്രുന മല്ലുലാപനൻകൃഷ്ണൻകൊന്നതു
കണ്ടാനരം * രാമകൃഷ്ണന്മാർതിടുങ്ങിയനാരണേന്തു ഭീ
മനാകിയകംസനേറാവുമ്പോളെപ്പട്ടാൻ * പാദാദികേശമുള്ള
സെന്തന്റുൾക്കേണ്ടും മോദനസുരോമുനൽകിയമാധവ
കുണ്ടും * നല്ലൊരുഭൃഷണങ്ങളുണിഞ്ഞശോഭകൊണ്ടും മല്ലുലാ
പനന്മാരാരാമകൃഷ്ണന്മാരപ്പോൾ ചിത്രവേഷത്തെപ്പൂണ്ടുരംഗ
ത്തെപ്രവേശിച്ചു * അത്തമനടന്മാരെക്കണ്ടാക്കുവിലുണിനാർ
കൊണ്ടുനന്ദനർവണ്ണൻതന്റെറ കോമളമുഖാംബുജം കണ്ടുടൻ
നാഗരാശ്ട്രവാസികളെല്ലാവരും * ഉദ്ദിക്തകൊണ്ടുപാനമെ
യ്ക്കുമെല്ലാ നന്മര മൊട്ടുമെത്രപ്ലിവാദത്തെക്കേടുന്നമൊല്ലിടി
നാർ * നെത്രമോക്തനാഥനായലക്ഷ്മീവല്ലഭൻഭൂമി പാപനം
മൊയ്ക്കീടുവാൻവന്നിങ്ങയടുക്കലേ * ശൈലിതൻതനയരാശ്വി
നോരരിവരുട ശൂരതയല്ലാമിനമൊല്ലിയൊലൊടുങ്ങുമാ *
ആരുമേയറിയാതെഭവകീസുതൻകൃഷ്ണ നാത്രവശമാനേന
ഗോകുലേവളൻപ്പോൾ * പൂതനാരിഷ്ടകേശിഹൃദ്യകുബക
ദിയെ പ്രേതരാജനകാലിവെച്ചിതുമിവനല്ലോ * വാതവർഷ
ങ്ങൾകൊണ്ടു പലത്തുഗോകുലത്തെ പ്രീതിയാടേഴുദിനംപാ
ലിച്ചതിവനല്ലോ * പപ്പുതെടുത്തതുംപാകശാസനൻത
ന്റെ ഗർവ്വത്തെക്കളഞ്ഞതുമഗ്നിയക്കടിമുതും * അർക്ക
ജലംജനദോഷമുദ്ധയ്ചമമുതും പുഷ്പരക്ഷണന്മാരോടൊന്നി
ച്ചുരമിച്ചതും * എന്നിവപലതരംമീലകൾമെയ്യതെല്ലാം
നന്ദനന്ദനൻകൃഷ്ണൻസുന്ദരരിവനല്ലോ * ധേനുചപ്രലംബാ
ദിനേനവവരന്മാരെ ഹീനമെന്നിയകൊന്നരാമനുമിവനല്ലോ
രാമകൃഷ്ണന്മാരുടെമോഹനമുഖാംബുജം സാദാഭംകണ്ടുനിത്യം
ഗോപസ്ത്രീജനങ്ങളും * ദുഃഖങ്ങളെല്ലാംതീർന്നസുഖമൊണ്ണാ
ണീടുന്ന ദൈവകിമത്രയുടേഗുണവർഷണോപഭൂ * ഇ
ക്കുമാരന്മാർമൂലംയാദവവംശത്തിങ്കൽ പുഷ്പലകീർത്തിയുണ്ടാ

കല്പാന്തകാലത്തോളം * ഇത്തരമല്ലാത്തതോരോന്നാചൊ
ല്ലന്നോ മെത്രയുംഘോഷിച്ചിതുവാട്ടുങ്ങർമല്ലനാനും * രാ
മകേശവന്മാരവിളിച്ചുചാഞ്ഞരണം സാരമേതോനുമീവ
ണ്ണമുരചെയ്യാൻ * ധീരന്മാരുടെമണിമെഴുവിയിൽവിലങ്ങു
ന്ന ചാതരതാമകൃഷ്ണശരയ്ക്കുവരിധേരമ * വീയ്ക്കുംസാമ
ത്വവുംയുദ്ധകൗശലങ്ങളും ശരയ്ക്കുംനിന്ദയോളമാർമി
ല്ലെന്നുടകട്ട * മേഘവശീലൻകംസൻകാണതിന്നായിത്തന്നേ
നിങ്ങളുള്ളതിനക്കുണ്ടുപോന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും * തന്നുടെ
ഭൂപാലന്മാർക്കിഷ്ടത്തെമെയ്യുന്നാകിൽ വന്നീടുപ്രജകൾക്കു
നല്ലതുമേൽക്കാമവിൽ* ഭൂപന്ദപരിഭവംചെയ്യുന്നപരിഷ്കർ
ക്കപത്തുവരംപിന്നെപ്പാപവുമകപ്പെടും * വല്ലവന്മാരാനി
ങ്ങൾഗ്രാക്കളമേക്കുന്നരം മല്ലയുദ്ധങ്ങൾമെയ്യുവാണീടു
മെന്നുതേറ്റു * എന്നതുകൂലമിന്നുമല്ലയുദ്ധങ്ങൾകൊണ്ടു മ
ന്നചന്തനത്തോഷിപ്പിക്കണംനാമല്ലാതും * ഭൂപതിസ
ന്തോഷിച്ചാലേവരംസന്തോഷിക്കും ഗോപബാലരേണുപൻ
സർവ്വഭൂതാംശമല്ലാ * എന്നതുകട്ടന്നേരംകൃഷ്ണനാചൊല്ലിടി
നാൻ മന്നവനാകംസൻതന്നുടരാജ്യത്തിങ്കൽ * കൂടതിൽ
കിടക്കുന്നഗോപന്മാരാല്ലാഞ്ഞാൽ പേടിയുണ്ടുപാരംശാ
വെന്നതുകേട്ടാൽ* നിശ്ശൂന്യരേപൻതന്നസേവിച്ചീടുന്നതെ
ങ്ങൾ അത്തലുംതീർത്തുചെിക്കുന്നിതുഭൂമീശ്വരൻ * ബാലന്മാ
രായങ്ങളുടവണമനിരിക്കീലോബാലന്മാരാടുവീലാസം
ഗരംചെയ്യിട്ടവൻ * ചേച്ചിപ്പുതയുദ്ധംകാണുന്നജനങ്ങൾ
ക്കു വാമൊരുപാപുണ്ടാമന്നല്ലോശാസ്ത്രങ്ങളും * എന്നതു
കേട്ടന്നേരംചൊല്ലിവാൻചാഞ്ഞരൻ മിന്നൻബാലനെന്നു
ചൊന്നതുമിത്രമത്ര * സഹസ്രഗജബലമുള്ളോരുഗജേന്ദ്ര
നെ മുഹൂർത്തമാത്രംകൊണ്ടുവീലയാകുന്നാനിയും * തൈത്ര്യ
നാപ്രഭുബന്ധനക്കാരെന്നാരുമാൻതന്ന മെത്രയുംബലവം
ന്മാരില്ല സംശയമേതും * എന്നതുകൊണ്ടു നമ്മൾസംഗരംചെ
യ്യിടുന്ന തന്ത്രാചമനതാമചൊല്ലുകയില്ലനാനും* മുഷ്ടികൻ
ബലദ്രുൻരെന്നോടുപാരുതിടും പുഷ്പമോദനൊന്നാനിയു
മൊത്താതെന്നും * യുദ്ധമുദത്തോടുമിത്തരമേവൻചെന്നാ
നദ്ധ്യായംനാല്പത്തിമൂന്നിങ്ങിനെചൊല്ലിടീടനൻ *

ഇങ്ങിനെചാഞ്ഞുനിൽപാക്കുകൾകൂട്ടി നമ്മി
 നേതനേനെയെന്നുചെയ്തുടങ്ങിനാൻ * മുഷ്ടികനോടുബലഭ
 ദ്രനെയുദ്ധംചെയ്തു കണ്ണമെന്നുചെയ്തുകണ്ടുവാരല്ലാ പരം *
 മുഷ്ടികാണ്ടിടിക്കയംനകകാണ്ടുണ്ടിടിക്കയം മുട്ടുകൾകാ
 ണ്ടുതന്നമുട്ടിക്കുലകിടിക്കയം * ദ്രഷ്ടികൾചു പക്കയുംദന്തങ്ങൾ
 കടിക്കയും നിഷ്പരമേഖനാദതുവ്രമായ്ശബ്ദിക്കയും * ക്രൂ
 രമനവകാണ്ടുനിട്ടുപിളക്കയും ചോരകളൊലിക്കയും
 പാരമാശ്ശിയക്കയും * ഉപ്പി ചിൽപതിക്കയച്ചുത്തിൽചിരി
 കയും ഗർവ്വമോടുകയുംപിന്നോക്കിയൊഴിക്കയും * തല്ല
 കൾതടക്കയുംമല്ലകൾതെരിക്കയും പല്ലകൾതകക്കയുംനി
 പ്പുന്നങ്ങുറങ്ങയും * ഉച്ചത്തിൽവിളിക്കയുംമച്ചകളടക്കയും
 മുൾച്ചിരിനിറങ്ങുകയുംമച്ചിരിചിരിക്കയും * കൈപിടിച്ചൊടി
 കയുംകാൽപിടിച്ചിഴക്കയും കോപിച്ചുവിറക്കയുംചത്തുനിറ
 കയും * ഇത്തരംപലവിധമുണ്ടായുദ്ധംഘോഷം വിസ്മയി
 ച്ചുചെയ്താൻനവഭവമിരിക്കില്ല * എറിയമോടുകൾകാട്ടി
 നാൻ പരാല്ലാ മോയില്ലാത്തദോഷംതവഴ്ചമതുനോ *
 കൈതലംകൊണ്ടുതമ്മിവടിക്കെന്നാതശബ്ദം പുക്കുത്തുട
 ചെന്നുനാകമോകവുംപൂർ * നാകികളല്ലാവരുംമല്ലസംഗ
 രംകൊണ്ടു ലോകനായകന്മാരെപുകൾത്തിനിന്നിടിനാൻ *
 നാരദേഹാമുനിമാദനപാടീടിനാൻ പാരിലുള്ളവരെല്ലാമ
 ത്തുകത്തേടീടിനാൻ * കലങ്ങിസമുദ്രവുമലഞ്ഞുതക്കട്ട മുഖ
 ണ്തുകൾണിയുംകുലങ്ങിമലകളും * അന്നോന്നാശീജനമല്ലാ
 മേയൊരുമിച്ചു വന്നാതകരുണയാതങ്ങളിൽചൊല്ലീടിനാൻ
 എത്രയുമധർമ്മമുള്ളൊരുമണമിതു സത്തുകൾകൊണ്ടുനാ
 കിൽപാപവുമകുപ്പട്ടം * എത്രയുമധർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുനാടി
 കിൽനിന്നു സത്തുകൾപോയിടേണമെന്നല്ലോശാസ്യങ്ങളും
 ശ്രദ്ധിയുണ്ടൊരുസഭദുല്പദമാകുകൊണ്ടു ബുദ്ധിയുള്ളവരാം
 സഭയിൽചെന്നീടൊല്ലാ * എത്രയുപണിയരുതുവണ്ടതും
 വേണ്ടാത്തതു മോന്തറിഞ്ഞീട്ടു പാനമായതുപാവാനം * വേ
 ണ്ടുചെയ്താൽപിടാവണത്തതരക്കിലും രണ്ടെന്നാകിലും
 പാപംവന്നീടൊല്ലാവഴി * ഈസഭാവാനികളായുള്ളതേ
 ജനങ്ങളും ദുഷ്ടപോയികൾമുമ്പനാകിയകംസാൻതാനും * ഉദ്ധ

തബലനാരുബാലകന്മാരുംതമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്തുതിനിന്നുക
ഴിച്ചതത്രകപ്പും * സപ്പുഗാത്രവുവളുതുപുകാരിയുംവുണ്ടു
പട്ടുതതുപുനാരാമല്ലനാരെചിട്ടത്തു * സാരമുദുഭുഗാ
ത്രനാരായുജ്ജ്വാത ശൈരിനന്ദനനാരാബാലനാരാചിട്ടത്തു
കിഞ്ചനശ്രമജാതാസപദപേശെജോടും ചഞ്ചലകുണൻ
മുഖപങ്കജംവിളങ്ങുന്ന * നീഹാരകണങ്ങളെക്കൊണ്ടലംക
രിച്ചതി മോഹനമാരുള്ളോരുപങ്കജമെന്നപോലെ * അത്യ
ന്തഃകുപാതണനത്രപഞ്ചമങ്ങളോടും ചിത്രമത്രയുരാരൻത
ന്നെടുചാംബുജം * ഗോകുലഭൂമിദക്കരംപുണ്യമുണ്ടെന്നത്ര
നം ഗോകുലനാരിമാരുംഭാഗ്യമുള്ളവരത്ര * നിത്യചുമിപത
ടെമാഹനമുചാംബുജം തൃപ്തിവനീട്ടുവാളമവതംകാണമ
ല്ലോ * ഗോക്കുളാക്കൊരിച്ചാരമനംകൃഷ്ണൻതന്ന മക്കണങ്ങ
സ്മിരിക്കുന്നൊത്തുവരുന്നതും * വേണംഗാനത്തടക്കംകേ
നേരത്തുവഴിയിൽനിന്നേണംകുസുമമായവനംകാണമല്ലോ
എല്ലാത്തവയെല്ലാകർമ്മങ്ങൾചെയ്യുമ്പോഴും മല്ലാവരനൻ
തൻറാലീലകരപാടിത്തന്ന * നിത്യവുവസിക്കുന്നവല്ലവീ
ജനമെല്ലാ മെത്രയുംമഹാഭാഗ്യശാലികളെന്നേവണ്ടു * ഇ
ത്തരവരുടെവാക്യമോഷ്ടങ്ങൾകേട്ടു പുത്രസ്തദനവസു
ദേവതംപണിതാനും * ചിത്തസന്താപത്താടുമിശ്ചരൻത
കൽനിജ ചിത്തവുറ്റുറപ്പിച്ചാറിശ്ചലംവാണീടിനാൻ * ശി
ഷ്ടപാലകനായരാമനമതുനരം ദുഷ്ടനേവധിദക്കണംവേഗ
മെന്നൊയ്ക്കുമാൽ * മുഷ്ടികമുഷ്ടിപാതമോരതിദകാപംവുണ്ടു
പെട്ടന്നുദുഷ്ടൻതന്നമാറിവൊന്നടിപ്പുപ്പോൾ * പാരതിൽ
മരമരംകുറിഞ്ഞുവീണുപാലെ ചോരയുഷ്ടിച്ചവൻമരിച്ചു
വീണീടിനാൻ * നന്ദനന്ദനൻതൻറഗാത്രംഘട്ടനംകൊണ്ടു
മന്ദവിക്രമനാശിവനിതുപാഞ്ഞുനരം * കാലകരമണ്ടു പിടി
ച്ചുനേരംജനാർദ്ദനൻ ബാലകന്മാരുംവടിവീയുന്നകണകീടന
എത്രയുഷ്ടരരികൊണ്ടുഴിയിലടിമുപ്പോൾ ചത്തവൻപ
ത്താതറനരക്കിവീണീടിനാൻ * വനിതകൂടനാപ്പുളവനെ
ബലമുറൻകൊന്നിതുവാമുഷ്ടികൊണ്ടുവൻവേഗത്തോടുംവ
ണാനുശലവൻതന്നെക്കൊന്നിതുപാടുകൊണ്ടു നന്ദനന്ദനൻ
കൃഷ്ണൻകാസലനതുനേരം * മണിധനതകണ്ടുകൃഷ്ണനംകാ

പത്താട്ടം രണ്ടായിപ്പിളന്നാത്തുമിയിവിട്ടീടിനാൻ * ചാ
 ണ്ണരാദികളഞ്ചുവീരന്മാർമരിച്ചപ്പോൾ പ്രാണവേദനയോടും
 ശേഷിച്ചമല്ലനാൻ * പേടിയൊടൊപ്പിച്ചുകൊട്ടിലങ്ങകംപു
 ഷാർ തേടുന്നമോദത്തോടുംരമനംകൃഷ്ണൻ നാനും * തന്നുടെ
 വയസ്സുരവിളിച്ചുപരുത്തിക്കുണ്ടെന്നിച്ഛമുരുന്നപ്പോല
 നീളവേസഞ്ചരിച്ചാൻ * നന്നനന്നെന്നൊപാലിക്കുംസനല്ലാ
 തേതത്ര വന്നവരല്ലാവരുംപൂജിച്ചാൻബാലന്മാർ * വീര
 നാകിയകംസൻവാദ്യങ്ങളെല്ലാമപ്പോൾ വാരണംചെയ്തുകൊ
 പിമിത്തരൊപാലീടിനാൻ * ദർശനമൊയുള്ളൊരശരീരനന്ദ
 നന്മാരെ നമുടപുരത്തിൽനിന്നിപ്പൊഴുകളയേണം * ശോ
 പന്മാരുടെവിത്തംപറിച്ചുകൊള്ളാനന്ദ ശോപനംദണ്ഡുലി
 യെവധിച്ചുകളയേണം * ദുഷ്ടന്മാർക്കധിപതിയാകിയവസുദേ
 വ നൊട്ടുമരവകീടാതെകാലനക്കണ്ടീടണം * ബന്ധു
 കളോടുമുഗ്രസേനനാംപിതാവിനെ ബന്ധിച്ചുകാളിന്ദിതൻ
 മദ്യത്തിലൊരിയേണം * എത്രയുഹൃതപുണ്ടുക്കുന്നനിരി
 കിലും ശത്രുവിൻപക്കത്തുടങ്ങീടുകിൽകൊല്ലാമല്ലോ * ഇത്ത
 രംകംസൻതൻറടുപ്പിച്ചുള്ളതേറ്റു ചിത്തത്തിൽകൊപം
 പൂണ്ടുകൃഷ്ണനുമതുനേരം*ഭീമനാകിയകംസൻവാഴുന്നമഞ്ചത്തി
 നേൽ രാമബാനനത്താപ്പുരവെചെന്നങ്ങുവീണീടിനാൻ *
 മൃത്യവാകൃഷ്ണൻതന്നെക്കണ്ടതിടയത്തോടും സതപരമേശ്വരീ
 രവീരനാകിയകംസൻ * നിമ്ബലമായവർഗവർദ്ധ്യമുദ
 ത്തുകൊണ്ടുംബദരപൊങ്ങീടിനാൻപക്ഷിയെന്നതുപോലെ *
 മഞ്ചഭൂമിയിൽവന്നുനിന്നീടുംമുമ്പേതന്നെ ചഞ്ചലക്ഷണൻ
 ചെന്നുകൾക്കുണ്ടാർപിടിപെട്ടു * പോപതിനാമിരിക്കാണ്ടുതു
 ന്നാനവനപ്പോൾ ദേവകീതനയനംദേവദേവശൻകൃഷ്ണൻ *
 തുംഗമഞ്ചത്തിൽനിന്നുകീഴട്ടുതള്ളിയിട്ട രംഗഭൂമിയിൽവന്നു
 വീണിതുകംസൻതാനും * പേടിയോടെവൻപത്തുടിക്കിലും
 നോക്കുന്നേരം കൂടവചാടീടിനാൻകൃഷ്ണനുമെൻമീട * ദേ
 വകീസുതൻചെന്നുമാറത്തുപതിച്ചപ്പോൾ ജീവനംവെർപെ
 ട്തിതുകംസനെന്നതേവണ്ടു * സപ്പാലാകരംകാരണക്കേര
 പേനമുകുന്ദനം മുട്ടിയിരിപ്പിച്ചിതുകംസൻറശരീരത്തെ *
 ഹാഹാകാർണ്യപറിച്ചുണ്ണമാർജ്ജനത്തല്ലാം സ്തംഭനര

മൻറചന്നകൃഷ്ണനത്തഴകിനാൻ * നിൽക്കുമിരിക്കയുംപോ
കയുംകിടക്കയും മെക്കുന്നീജനങ്ങളാടൊന്നിച്ചുരമിക്കയും *
എന്നല്ലാസമസ്തവുംമെച്ചയുണ്ടാവിടേമത്താടും തന്നെടമതു
വാകുംകൃഷ്ണനമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ * പേശസ്താരിയെയോത്തുകീ
ടങ്ങളെന്നപോലെ കേശവസാരപ്രവൃക്ഷംസംസാരിച്ചുതേ*
പുണ്യമില്ലാതവഴ്ത്തല്ലമിതുപാത്താൽ പുണ്യപാനമത്രകാസ
നില്ലസംശയമേതും * ദുഷ്ടനാംകംസൻതൻറസാദരമാരു
പ്തോളെടുപേരൊരുമിച്ചുപുഷ്പകോപേനവന്നാൻ * എന്നതു
കണ്ടുരാമൻനല്ലാരുപിപ്പത്താലൊന്നിച്ചുതന്നെക്കൊന്നാ
നെടുപേരയുമ്പ്പാടി* പുഷ്പവൃഷ്ടിയുചെയ്തുദുഷ്ടികളുംഘോ
ഷിച്ചുതപയേക്കണൻതന്നാസ്തിച്ചുവേദന്മാരും * ഊത
വുമുതടങ്ങിനാരപ്പാസ്ത്രീകളല്ലാ മെത്രയുംമോദംവൃണ്ടനാ
ദൻപാടിടിനാൻ * അന്നേരമന്തപുസ്ത്രീകളുംദുഃഖംവൃണ്ട
ചെന്നടൻകാസദേഹംകണ്ടൊരുനാരത്തികൽ* വന്നസന്താ
പംകൊണ്ടുതന്നത്താൻമറന്നപർ തന്നെടൊട്ടയത്തിൽത
ങ്ങളേതാഡിക്കയും * മോഹിച്ചുപതിക്കയുംവാവിട്ടങ്ങലറിയും
മോഹവുംതീൻപിന്നവല്ലതാപറയും * ഭർതൃദേഹത്തെ
നന്നായാശ്വേധിച്ചിരിക്കയും കത്തുന്നശരകാഗ്നിയിൽവീണ
ങ്ങുകിടക്കയും* ഇങ്ങിനെകരഞ്ഞൊരുനേരംപോയൊരുശേഷം
മംഗലഗന്ധിമാരുമുത്തയിൽവിവാപിച്ചാൻ * അയ്യയോച
തിച്ചിതോജീവനായകഭവാൻ രിയിതാകത്തിടുന്നെങ്ങെട
പുറയത്തിൽ * നിയ്യല്ലാതൊരുഗതിയില്ലല്ലാത്തങ്ങൊക്കാരും
പൊയല്ലാത്തങ്ങളെയുംകൊണ്ടുപോയീടേണം * ഭർതാവി
നോടുംപിരിഞ്ഞൊട്ടുമവസിക്കരു തുത്തമസ്ത്രീകൾക്കെന്നുടക
ട്ടിരിക്കുന്നെങ്ങൊ * കഷ്ടമിപ്പരികൂടിനിന്നൊടുപിരികയൽ
നഷ്ടമംഗലയായിത്തങ്ങളെപ്പോലേതന്ന * ഉത്തമതപോ
ധനവിപ്രാഭിജനങ്ങളെ നിത്യവുകാരണംവേധിക്കുകൊണ്ടു
ഭവാൻ * ദുഷ്ടനങ്ങളെപ്പോലെകഷ്ടമായ്മരിച്ചതും സൗഭാ
വോധികൾക്കെന്നല്ലതുകുടുംബം * ഇതിലോടകശനായകൃഷ്ണ
നോടപരാധ മിത്രനല്ലാണ്ടുഭവാനോരാണൊചെയ്തിടുന്നു* ഈ
ശപഥമാരെവേധിച്ചിടുന്നജനങ്ങളൊരേ ശാപതദുഃഖമ
ന്വേദസമ്പുണ്യങ്ങളൊരൊക്കും * ഇങ്ങിനെകരയുന്നരാജവല്ലഭ

മാനം മംഗലവാക്യങ്ങളാലാശംസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് * വേദോ
ക്തവിധിപോലെയുസംസ്കാരാദികളെല്ലാം വേദിയന്മാരെക്കൊ
ണ്ടുചെയ്തിട്ടില്ലെന്നതും * ബന്ധനംപ്രാപിച്ചാൽതാമര
തരക്കന്മാർ വെണ്മനാടൻപെട്ടത്തു മരണശ്വാസംതന്നെ * സ
ത്വരണമസ്സരിച്ചത്രയുംകേൾക്കേണ്ടും * ചിത്തകാരുണ്യപൂർവ്വ
വദിച്ചിന്നീടിനാർ * ദേവകിതാനംവസുദേവനംതന്നെ
ന്മാർ ദേവദേവന്മാരെന്ന്വിശ്വശങ്കമാടും * ആദ്യേണ
ലികളാന്നുംചെയ്തതൊന്നിടിനാർ സുശ്ലോകംനാല്പത്തി
നാലുപ്രാമംചൊല്ലീടിനാർ *

തന്നുടേജനവിഷംതാനംതപജ്ഞാനം വന്നതുകണ്ടു
മുക്തിപണ്ണനമതുനരം * വിശ്വമോഹിനിയായമായയാമുടി
പ്പിടന്ന വിശ്രമത്തൊടുമുട്ട ചക്രങ്ങൾചൊല്ലീടിനാർ * താത
നാകുന്നതോത്താലീശരനാത്രണ്ണാം മാതാവായതുജഗദീ
ശരിമല്ലോപാർത്താൽ * അങ്ങിനെയുള്ളവർപാത്രേശ്വ
രൻചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കുഭാഗ്യമുണ്ടായ്നന്നിട്ടില്ലെന്നാളും * ബാ
ലമീലകൾകണ്ടുനിങ്ങൾക്കുസന്തോഷിപ്പാൻ കാലവൈഭ
വംകൊണ്ടു സംഗതിവന്നില്ലല്ലോ * താതനംജനനിയുംമാളി
ക്കുന്നോരുസുഖ ജന്മമേന്തങ്ങൾവിചിത്രമിത്രനാളും * ഐ
ഹികപാരത്രിക സൗഖ്യങ്ങൾവരുത്തുന്ന ദേഹത്തെജനിപ്പി
ച്ചുങ്ങറിയാദുഃഖത്താടും * പ്രീതിയാടനദിനംമാളിച്ചവള
ത്തുന്ന താതനംജനനിഷ്പ്രേത്യപകാരംചെയ്യാൻ * ആയു
സ്സുകഴിവാളംതുശ്ശുയിച്ചിരിക്കിലു മായതുകൊണ്ടുതീയാക
യില്ലന്നുടകുപ്പു * ശക്തിക്കേതക്കുവണ്ണംതന്നുടപിത്രക്കള
വിത്തുപസ്രാശനാദികൊണ്ടുതുശ്ശുയിക്കേണം * എന്നതു
ചെയ്യാത്തവർമരിച്ചുചല്ലെന്നരം തന്നുടമോസങ്ങൾതാൻ
തന്നുടമിച്ഛും * വൃദ്ധരാമുള്ളപിതൃമാതൃവർത്തുളയും ശു
ദ്ധയാകാർത്തുളയുംബാലനാംസുതനെയും * വിപ്രന്മാരെയും
ആതരംജനങ്ങളെയും മച്ചുന്നന്നിരിക്കിലുമാശ്രയിച്ചുവാനയും
ശക്തിക്കേതക്കുവണ്ണംപാലിക്കാതിരിപ്പവ നോക്കിലോജീവി
ച്ചിരിക്കേന്നൊരുവചല്ലോ * എന്നതുനകൊണ്ടുതവചത്രന്മാരാ
പ്രാമങ്ങൾ നന്ദഗോകുലപുത്രന്മാരായിവാഴുകകൊണ്ടും * ദുഷ്ട

നാകിയകംസൻതന്നിലേഭയാകാണ്ടും കഷ്ടമത്രയുപേത
 ശ്രുതൃഷ്ടചയ്യിതാതെ * കാലങ്ങൾകഴിഞ്ഞതുമത്രയുപേ
 ത്തമത്ര കാലിനവനങ്ങളെന്നെ നാടക്കയംപൊറക്കേണം *
 മോഹനമായല്ലൊരുക്ലൃഷ്ടഭാഷിതംകേട്ട മോഹിച്ചമാമകാണ്ട
 താതനംജനനിയും * എത്രയുവേഗത്തൊട്ടുംചെന്നെടുത്തൊ
 ള്ളെയിച്ച പുത്രന്മാരേയുംകിതന്നിലങ്ങിരുത്തിനാർ*താനകദ
 ള്ളി മുഖേവകീതാനമപ്പോളം നന്ദാമൃതപൂണ്ണ പാരിധിനിമന
 രായ് * മാതാപുതനിക്കുപ്പൊറുമുഖയുംപുറന്നിതു ചേതസി
 നിറഞ്ഞതഴുംവാസവ്യപുരത്തൊട്ടും * എത്രയുചൊഴുകുന്നഹ
 യ്യാശ്രമകാണ്ടുതന്ന പുത്രന്മാർപരമീഷയകവുമെചയ്യശ
 യം * ഉൽകണ്ഠാപൂഷ്കയാദലാന്നാമമിണ്ടിട്ടവാൻ ശക്തിയി
 ല്ലാഞ്ഞുപർവശരസ്താണിടിനാർ * ദേവകീദേവിയയ്യന്തന്ന
 ഭക്താതനയ്യ മേവമാശപസിപ്പിച്ചുമാദനദോരോരൻ * മാ
 താപിൻപിതാവോയാതഗ്രാസനാനേദു നാഥനായഭിഷക്തം
 ചെയ്യവനോട്ടുകമനനാൻ * യാദേവശപരതവഭൃത്യന്മാരല്ലോ
 ണങ്ങൾ മോദേനരജ്യാപരിപാലിച്ചുപസിച്ഛാലും*എന്തൊ
 ന്നാകിലുംഭവത്തെയനടത്തുവാ നന്തരില്ലത്തങ്ങൾകക
 ന്നതുധരിച്ഛാലും * ചൊല്ലാംയമാതിയാഭുപതിശപിക്കയാ
 ലില്ലല്ലാറുപാസനായാവന്മാർപണ്ട * ഇന്നുഞാൻതവഭൃ
 ത്യാനായതുളവഭവാൻ നന്ദിച്ചുറുപാസനേനിഴുകുവസിച്ഛാ
 ലും * എന്നല്ലതവഭൃത്യനായിത്താനിരിക്കുവാ ലിന്ദാദിവാ
 കപാലരക്ഷയുംദേവന്മാരും * വന്ദിച്ചുവാനിന്നുബലിയും
 നൽകമല്ലേ പിന്നെയിനവനീശന്മാർസന്ദഹമുണ്ടോ *
 എന്നല്ലാമഗ്രാസനൻതന്നോട്ടുചൊല്ലിക്ലൃഷ്ടൻ തന്നെടവ
 സ്സുക്കളാംമോദുവല്ലികളേയും * അന്ധകകലഭാതന്മാരായജ
 നത്തെയ്യ മന്തർമ്മാദനേനീജരജ്യവാസികളേയും * എന്നല്ല
 കംസൻതന്നെപ്പടിച്ഛാമിച്ഛോരു തന്നെടജനങ്ങളേയൊ
 ക്കയുംവരുത്തിനാൻ * അന്യദേശത്തുചെന്നാടുമിച്ഛുന്നെട
 ലെ തന്നെടഗ്രാഹങ്ങളിവിരുത്തിസ്സേഹാത്തൊട്ടും * വിത്തവ
 സ്ത്രാഭരണധാന്യാദിപദാർത്ഥങ്ങൾ ചിത്തത്തിൽമതിവരുവോ
 ഉവുന്നൽകീടിനാൻ * രാമക്ലൃഷ്ടന്മാരൊലപാലിത്തന്മാരേന്ദ്രി
 ജ കാമിതല്ലോസാധിച്ചാരുന്മാദവന്മാരും * ദേവരാജ

നാൽപതിപാലിരന്മാരായുള്ള ദേവകളെന്നപോലെസുഖിച്ചു
 മരുവിനാൻ * ഉത്തമപുരുഷനാകുണ്ണന്റെരത്നപാത്രം നിത്യ
 വൃണേത്രംകൊണ്ടുപരന്നുചെയ്യതു മൂലം * വൃദ്ധന്മാരെല്ലാവരും
 യൗവനയൗകന്മാരായി വളർച്ചബലം തുമാജസ്സംശയ
 ങ്ങളും * എന്നല്ലനിരൂപിച്ചതൊക്കെയുംസാധിച്ചുകൊണ്ടു
 നമോദേത്താടുംവാണിത്യയദൃക്കളും * ഭക്തരാംജനങ്ങൾക്കകാ
 മങ്ങളെല്ലാംനൽകി മുക്തിയുംകൊടുക്കുന്നോരീശ്വരനല്ലോകൃ
 സ്ണൻ * അങ്ങിനെയുള്ളനാഥൻതന്നുഭജനങ്ങൾക്കു മംഗലം
 വരുന്നതുചിത്രമല്ലല്ലോപാത്താൽ * രാമനുണ്ണൻതാനുവൈ
 കാരതചൊന്നുപിന്നെ സാമോദനന്ദൻതന്നുപുണർചൊ
 ല്ലീടിനാൻ * പുത്രരെക്കാളുദാരംസ്നഹമോടനുഭവിയെത്രയും
 പ്രീതിയോടെത്തങ്ങളെ വളർത്താൻ * നിങ്ങളിൽസ്നഹത്തെ
 ഞൾക്കുത്രയുണ്ടെന്നതിന്നു മംഗലശീലതാതെചൊല്ലുവാന
 രുതതും * തന്നുഭവത്രന്മാരെത്തൻതന്നുജനനീക്കം തന്നുഭേ
 ദഹേത്തക്കാരുംസ്നഹവുണ്ടാമല്ലോ * ദേഹകാരണന്മാരാം
 താതമാതാക്കന്മാർക്കു മോഹനശീലപിതൃശബ്ദമാത്രമയുള്ളു *
 എത്രയുദദീപത്തോടുരക്ഷിച്ചുവളർത്തുന്ന സത്തമൻതാതന
 ത്രേമാതാമുവരതന്നെ * ബാലന്മാരായുള്ളാണങ്ങളെ
 ബന്ധുക്കളും പാലിപ്പാറാളല്ലാത്തതുകൈവടിഞ്ഞൊരുശ
 ണ്ഡം * എത്രയുസ്നഹത്തോടുരാപ്പകൽദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിത്ര
 വാർവളർത്തുമാർത്തു കാണുന്നാനന്ദം * താതനുംജനനിയും
 ഞങ്ങൾക്കുപിണ്ടളത്രെ കൈതവമല്ലഭംഗിചൊല്ലുകയതുമല്ല *
 എന്നതു കൊണ്ടിന്നതിൻപ്രത്യുപകാരമെന്തൊന്നെന്നുഭക്
 ത്വീലതുകൊണ്ടുഞാൻവണങ്ങുന്നേൻ * എങ്കിലിന്നമ്പാടി
 യിൽചെന്നങ്ങു പരിചാരവും സങ്കടമുണ്ടാകൊല്ലാത്തങ്ങളെ
 പ്പിരികയാൽ * യാദവകുലംപുഷ്പീവരത്തിനെവകീടാതെ സാ
 ദരമമ്പാടിങ്ങു ഞളുംവന്നിട്ടുവൻ * ഇത്തരമുരാചയ്യപാദോ
 ന്തവീണാരവ ശതമാനമെഴുപ്പിച്ചുനന്ദനമോശ്ശയിച്ചു *
 പുത്രരെപ്പിരിയുന്നസങ്കടംസഹിയാഞ്ഞതി ഒട്ടത്രയുരമൊരിക്ക
 നന്നേത്രവാരികളോടും യാത്രാചാൽ പരിനാടുംശക്തിയില്ലാ
 യ്തു മെത്രയുദേശകത്തോടുപിന്നെയുരമോശ്ശയിച്ചു * തന്നുഭേ
 മകിന്നിധിരുത്തിബാലന്മാരെ വന്നൊരുദുഃഖത്തോടുമകൻ

തെളിഞ്ഞു * മനമെരിയീട്ടു ചാൻശകനല്ലനാകിലും ന
 ന്നാമിചരിക്കുന്നമോദമയ്ക്കെചാപ്പീടിനാൻ * ചിന്നയെങ്ങ
 നിറന്നുനന്നംഗോപമാശ്ശെനി ചുവന്നപ്പട്ടഭൂമിച്ചുനട
 കൊണ്ടാൻ * എത്രയുമിട്ടുനാശപ്രശ്നീശാല ചി നട്ടുണ്ണൻ സക
 രാജ്യത്തിച്ചു ചണ്ടു നൽകിപ്പിന്ന * മോഹനവാദ്യങ്ങളാ
 ലാശ്ചരിപ്പിച്ചുപിന്ന സ്നേഹമോടെല്ലാവർക്കുവേണ്ടു നൽ
 കീടിനാൻ * നന്ദനംഗോപമാശ്ചിങ്ങോട്ടുവരുന്നതും നന്ദിച്ചു
 കൊണ്ടു ചന്നശകങ്ങളിലെല്ലാം * പൊന്നുകൾപണങ്ങളുൾ
 ത്തങ്ങളിലെല്ലാമെന്നിവ ചിറച്ചു ചൂടിനാൻദോമോദൻ
 പിന്നാലോചനചെന്നുനന്ദനംകൃഷ്ണൻതാനും നന്ദനപാ
 ന്തയച്ചുടങ്ങാത്തപോന്നീടിനാൻ * അക്കരവചസ്യഭേവൻ നന്ദ
 നന്മാർക്കുപ്രമുഖനാക്കൊണ്ടുപരിതിയുൾക്കിപ്പിച്ചു * രാമ
 കൃഷ്ണനാരുടെജന്മകൃപിനംപണ്ടു കോമളശീലനാരാംഗോക്ക
 ലേമനസ്സിനാൽ * മുന്നേതാൻദാനമെടുത്തുവസുഭവൻ
 വന്നാരുവിപ്രന്മാർക്കുനാനാദാനംചെയ്താൻ * സ്വർണ്ണ
 ഷിതമാരായുള്ളൊരുപത്രക്കുളേ പുണ്യവാനായവസുഭവന
 ഞ്ഞൊരുവർക്കും * കേശവപ്രസാദാത്മാദാനമെടുത്താനോ
 മാശീട്ടാഭവുചെയ്തുപോയിതുവിപ്രന്മാരും * ബ്രഹ്മചാർയ്യ
 മധുധരിച്ചുകുമാരന്മാർ ബ്രഹ്മജ്ഞനായഗുർവ്വചാർയ്യൻററി
 യോഗത്താൽ * കാര്യനാംസാദീപനിയകിയവിപ്രന്മാൻറ
 പാശ്ചാത്യപോയ്വസിപ്പിച്ചുവിദ്യകളുത്സൃപ്പാൻ * ചിത്തതു
 രിക്തമെങ്കൊണ്ടുതുശ്ശാദികൾകൊണ്ടു മെത്രയുംസന്തോ
 ഷിച്ചുവിപ്രനമതുകാലം * വേദങ്ങളുൾക്കൊണ്ടുംഗ്രന്ഥസംസ്കൃ
 ത്തങ്ങളുൾക്കൊണ്ടുംവേദാന്തസാരങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും * നല്ലൊ
 രുപരാണങ്ങളിൽനിന്നാസങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും ചൊല്ലുമാധനവേദമേ
 നിവസകലവും * മുഖ്യമംവിധിപോലേഭൂസുരപ്രവരനും പു
 ഞ്ഞോലോചനന്മാർക്കുപദേശവുംചെയ്താൻ * സകലവിദ്യകൾ
 കേമീശ്വരന്മാരാമവർ സകൃദുമാരണക്കൊണ്ടുക്കുയംഗ്ര
 ഹിക്കയാൽ * ദിവ്യന്മാരിവരെന്നുനിനച്ചുസാദീപനി ദിവ്യ
 മൗകലാവിദ്യസകലംഗ്രഹിപ്പിച്ചു * സർവ്വവിദ്യയുപദേശി
 മോരനന്തര മുമ്പീഭവനഗുരുകേണമെടുത്താൻ * വേ
 ണ്ടുവരിച്ചാലുമാനവർചാന്നാനേരും വേണ്ടതുപരിതിയോ

ഭൂമിയിൽനിന്നുപിഴുതുന്നതും * ഇന്നിപ്പർവ്വതങ്ങളെപ്പോലെ
 ചൊന്നാൻ മതം നാശനം പ്രഭാവമേറിയതായിത്തീർന്നുപിഴു
 ത്തതും * കണ്ടതില്ലവൻതന്നെകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാകിൽ പേ
 ളെതില്ലതിൽപറയുന്നതുകേട്ടതും * അങ്ങിനെതന്നെയെ
 ന്നകൃഷ്ണനുംരാമൻതാനും ഭംഗിയേറിയതേരിടലാക്കിയതി
 പേരും * അങ്ങുധിയിതേചെന്നുനിന്നപ്പോളരികയ്ക്കു ചങ്ങ
 ധിനിന്നുപോകത്തോണ്ടുതന്നെയും * ചെന്നുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും
 കൃഷ്ണനുമായൊരു തന്നെയുംമറ്റുപുത്രനെവെക്കീടാതെ
 എന്നുകേട്ടവൻചൊന്നാനെന്നെക്കുടലിൽ വന്നിഹവാ
 ഴ്നനിന്നുതന്നെയുംപഞ്ചജനൻ * ആയവനാത്രകൊണ്ടുപോ
 യതുകുമാരനെമോശാനെക്കുടലിൽവെക്കുന്നതവൻ * എ
 ന്നതുകേട്ടുകൃഷ്ണനുംബുധനുമുണ്ടിട്ടെന്നു കൊന്നിതുശംഖരൂപ
 നാകിയതെത്രേനേ * ശംഖത്തിനുള്ളിൽഗുരുപുത്രനെക്കൊ
 ണ്ണായ്ക്കാൽ ശംഖമുണ്ടെന്നിങ്ങുപോന്നിതുദോഷമേറൻ *
 തെത്രേനാപഞ്ചജനനേഹസംഭവശംഖമുണ്ടെന്നുപോഞ്ചജ
 ന്യമാംശംഖമല്ലോ പാഞ്ചജന്യവുമിളിമുതലുംവേഗത്തോ
 ളും കാഞ്ചനരഥമേറികൃഷ്ണനുംരാമൻതാനും * മൃത്യുലോകത്തു
 ചെന്നുകാലാനാടാത്തുഗുരു പുത്രനെത്തരികെന്നു കൃഷ്ണനും
 ചൊല്ലീടിനാൻ * മൃത്യുവുംകൃഷ്ണൻതന്നെകല്പനകൊണ്ടുവിപു
 പുത്രനെക്കൊടുത്താതുപുഷ്പംചെയ്തീടിനാൻ * ക്ഷിപ്രമണി
 റിവരുംബാലനെക്കൊണ്ടുചെന്നു വിപ്രൻതന്നെക്കയ്യിൽ
 കൊടുത്തുചൊല്ലീടിനാൻ * ഇങ്ങുണ്ടിനിനെയതുവേണ്ടതെ
 ന്നതുകേട്ടു തുഷ്ടിയോടാശീർവാദംചെയ്തവൻചൊല്ലീടിനാൻ *
 ഇത്തരമുള്ളശിഷ്യന്മാരുടെഗുരുജനം ചിത്തത്തിൽനിന്നുപി
 ച്ചുതെക്കയുംവരുമല്ലോ * എത്രയുംപ്രസാദിച്ചുത്താനതുകൊ
 ണ്ടുനിന്നും കൊണ്ടുപ്രകാശംവിദ്യകൾദിനത്തോളം * ഇ
 ണ്ണിനെഗുരുപ്രീതിചെയ്തവരില്ലപാത്താൽ മഹാഭവമുണ്ടീ
 ട്ടുനിന്നുംകൊണ്ടുചെയ്തവൻ * ഇത്തരമുണ്ടുവിനാടാശീർവാദ
 വുംവാങ്ങി സത്വരംചെന്നുയുദ്ധപുരിപുക്കീടിനാൻ * രാമകേ
 ശവന്മാരെക്കണ്ടുതയദുകുല മോശാദം വുണ്ടുചെന്നുസൽ
 കാരംചെയ്തീടിനാൻ * നാട്ടുമാരായാധനമൊട്ടുനാൾചെയ്ത
 നേരം കിട്ടിയപോലെവസുധാവന്നിതെല്ലാവർക്കും * രാമകൃ

ജന്മാന്തരംതാമസിച്ചയാദവന്മാരായാ മാരാജേന്തരംതാമസിച്ചിടി
 ന്നൊരാളായതും * ഇന്നരമുനി പരൻഭൂതിയോടുചെന്നു ന
 ത്തപ്രപഞ്ചത്തൊരുമധ്യോത്തരംതാമസിച്ചിടേൻ *

ശാരീകമർകുലമെമ്പിടകബാലികേ സാരസ്യസൗര
 ന്യസാരസ്യസ്വപമേ * പാലംപഴവുമധുവുമുളളിച്ചനി നാല
 സ്യവൃത്തിത്തുകൊണ്ടുവെകാതെനി * സാരസനത്രനാകൃ
 ണ്ണൻറവീലകൾ പാലംപഴക്കുതെചൊല്ലുചൊല്ലൊക്കെയും *
 വാരിജലാചനൻതന്നുടെവീലകളോരാനനീയുരചെയ്യ
 തുകൾക്കുയരൽ * മാനിനിമാരായത്തൊക്കുവെന്നൊരു മാന
 സാനന്ദങ്ങളെത്തൊല്ലാവതും * എന്നതു കടുരചെയ്തുകി
 ലിമകളെന്നുതൊവിതന്നുകേട്ടുകൊണ്ടിടവിൻ * നന്ദത
 ന്നരുന്ദകന്ദൻപരൻമുച്ച കന്ദവരപ്രദനിനിമാവല്ലഭൻ * ഇ
 ത്രാദിവുന്ദാരകവന്ദ്രപാദേ വിന്ദൻപരനന്ദനിന്ദമുഡപ്രി
 യൻ * ഇന്ദബിംബാനനനിന്ദീവരപ്രഭ നിന്ദീവവിഗ്രഹൻക
 ന്ദപ്പസുന്ദരൻ * ചന്ദ്രികനിന്ദിതമന്ദസ്തിതാനന നിന്ദീവര
 ക്കണൻഗോവിന്ദനീശപരൻ * ദേവകളതുമിക്കുമുലയദുകരേ
 ദേവകീനന്ദനനായിപ്പിറന്നടൻ * ദുഷ്ടരാകുംസാദികളെക്ക
 ലചെയ്തു ശിഷ്ടരെപ്പാലനചെയ്തുവാഴ്ചവിധേയ * എത്രയുമി
 ണ്ണനാമന്ത്രിപ്രപരനാ യുത്തമനാമബ്രഹ്മസ്തതിശിഷ്യനായ് *
 ബുദ്ധിമാന്മാരിൽവെച്ചുഗ്രസരനാക മുഖവൻതന്നവിളി
 ച്ചുണ്ടൊരുദിനം * മന്ദഹാസംചെയ്തുകയംപിടിച്ചുകൊണ്ടി
 നീവരേക്കണൻചൊന്നാൻമധുരമായ് * ഭാവവിശ്രുദ്ധിയും
 ബുദ്ധിഗുണങ്ങളും ജീവജന്തുക്കളിലുള്ളസമതവും * ദൈവ
 വിശ്വാസവുമുള്ളപാൻമമ ജീവനേക്കാൾപ്രിയനല്ലൊമഹാ
 തേ * ആകയാലിന്നനാമുക്തപകാരമായ് ഗോകുലത്തിന്നുഗമി
 ക്കുവേണമേവോൻ * തത്രചെന്നെന്നുടെമതാപിതാക്കൾക്കു
 ചിത്തശോകത്തെക്കളഞ്ഞു പന്നീടേണം * എന്നെപ്പിരിഞ്ഞ
 ദേവാടുവാണിടുന്ന തനപ്രാഗീമാരായഗോപീജനത്തെയും *
 എന്നുടെസന്ദേശവാക്യങ്ങളെക്കൂടും നന്നാഹ്വാനത്തുടനാശ
 സിപ്പിക്കേണം * തന്നുടേമാതൃപിതൃക്കളെബാധനന്ദനമി
 തൃജനങ്ങളെയാക്കയും * വിഷ്ണുഗാത്രിമാരായതാഗോപി

മാ രെന്തു വരമല്ലാഭപക്ഷിക്കുകാരണം * ഇന്നുണ്ടാണല്ലോതാ
 തഗതിപിപ്ലവ ക്ഷണതുകൊണ്ടുണ്ടാവാമിരിക്കാവാനാമ *
 എന്നുപറഞ്ഞാത്രസന്ദേശവാക്യങ്ങൾ നന്നായ്യാഞ്ഞയച്ചീ
 ിനാൻമാധവൻ * മോദകകുമാരൻറശാസനകൈകൾ
 ന്നു ഗോകുലത്തിന്നുപുറപ്പെട്ടിതുദ്ധവൻ * തന്നുടേതരതിലാ
 ിനാൻനാതു ചെന്നിതുഗോകുലവനിതുസന്ധ്യയും * അ
 ന്നേരമുണ്ടുഗോവത്സരംഗോക്ഷം വന്നുനിറഞ്ഞുപൊടിയുപ
 റന്നാത * ഗോവത്സന്മാരുടെയുദ്ധോദ്ധാരങ്ങളും ഗോവത്സര
 ണോട്ടമിത്തോട്ടമാടിയും * പാലുകൾക്കന്നുശബ്ദമേലാക്കു
 ണ്ടും ബാലകന്മാരുടെവേഷനാടങ്ങളും * ആരേണങ്ങളുപൂ
 ണ്ണാതഗോപിമാർ ശോഭിച്ചുവേണങ്ങളുപിടിച്ചുങ്ങിനേ*ഗോ
 വിന്ദലീലകൾപാടുന്നഘോഷവു മീവിധമൊക്കെയുംകണ്ടുകണ്ടു
 ധവർ * ചിത്തമൊത്തോടകത്തുചെല്ലുവിധൗ ചിത്രങ്ങൾ
 കണ്ടതിവിസ്മയംതേടിനാൻ * ഉദ്ധവർവന്നതുകണ്ടാരുന
 ന്നും ബദ്ധോമത്തോടുപൂജചെയ്യാദരാൽ * അന്നവുമാജ്യ
 വുപാലുഭൂജിപ്പിച്ചു തന്നുടമെത്തമേലാതുവസിപ്പിച്ചുപാ
 ണ്ത്രശ്രേഷ്ഠയുചെയ്തുനടന്നുള്ള വേദശമിപ്പിച്ചുചോദിച്ചു
 സാരം * എന്നുകെജീവനായുദ്യോതശൗരിയും നന്ദനന്മാ
 രുംസുഖനവ്യാനന്ദനോ * ശിഷ്യായുള്ളയദുക്കളെനിത്യവും
 ദുഷ്കന്മാരുംസനപദ്രവംചെയ്താൽ * ജീവവിനാശമവനുഭ
 വിച്ചിതു ദൈവവിശ്വാസങ്ങളാർക്കറിയാവതും * എന്നെയും
 മോതാവുതന്നെയുംനിത്യവും മൊന്നിച്ചുവാണവയസ്യജനത്തെ
 യും * വൃന്ദാവനത്തെയുംഗോവത്സനത്തെയും മെനുകെനന്ദ
 നൻകൃഷ്ണൻമറന്നിതോ * ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങളെക്കാണ
 തി നിശ്ചലമിങ്ങുവരുമോജനാദനൻ * വന്നുവെന്നാകിലോ
 ബാലകൻതന്നുടെ സുന്ദരമുഖംകാണായിരുന്നുതേ * വ
 ന്നൊരാപത്തുകളാക്കയുംതീർത്തവ നന്നന്നരക്കിച്ചതുമറന്നീ
 ടുമോ * ബാലകന്മാരോടുമൊത്തുരോമാദരൻ ലീലകൾചെയ്
 യുവനപ്രദേശങ്ങളും * ഗോകുലഭൂമിയുടെശലതടങ്ങളും
 ശോകഹരമാകുമെങ്കിൽതീരവും * പോകുന്നമരത്തുകൃഷ്ണനെ
 മിന്നിച്ചു കോപ്പുലമാറുന്നതില്ലടോദുഃഖവും * സുന്ദരനാക
 ഉള്ളവനാണുനന്ദനുടെ മന്ദമാസങ്ങളുണ്ടുവക്യങ്ങളും *

സുന്ദരരൂപവുമോക്കെന്നതു നര മോന്നമോചയ്യാൻ മനസ്സമി
 ല്ലേതു മേ * രാമനും കൃഷ്ണനും ചീശ പരമാരണ മോച്ചനിഗൽനന്ദം
 ചെയ്തുകേട്ടുഞാൻ * നാഗായുതന്മവ. ഭുജ്ജാതകം സപൈവേഗേ
 നകരുന്നതു വില്ലുറ്റിച്ചതു * മല്ലവീരന്മാരെ യെക്കവേദകാ
 ന്നതും ചൊല്ലുജ്ജാദിഷ്ടാദികളെ വധിച്ചതു * എനിയചിന്തി
 ക്കിലീശ പരന്മാര പ റെന്നാകിലും സ്റ്റേഹമുണ്ടിനിഷേധവും *
 ഇത്ഥം പരന്തരകരഞ്ഞു ധ്വദി കൃഷ്ണ ഭക്തിമുഴുത്തു ചമഞ്ഞിരുന്ന
 നന്ദം * അശ്രു പഷ്പത്താടു മോന്നമേമിണ്ടാതെ വിന്റെശക
 വാഗ്ദാനപ്രാപിച്ചുമേവിനാൻ * പുത്രഗുണങ്ങളുവണ്ണിപ്പ
 തുകട്ട ചിന്തമഴിഞ്ഞു യശാഭയുമെപ്പൊഴ * സ്റ്റേഹപര പ
 ശത്തോടുകരഞ്ഞുകാ ണ്ടാഹന്തകൃഷ്ണനെ പ്രാപിച്ചുമേവി
 നാൻ * ഇത്ഥമവരുടെ ഭക്തികണ്ടോറവും ചിന്താമോത്തോ
 ടുമുഖപൻ ചൊല്ലിനാൻ * ഇത്തരം കൃഷ്ണനിൽ ഭക്തിയുണ്ടാക
 ളും ലുത്തമന്മാർ നിങ്ങളിലല്ലാരുസംശയം * ജീവവിനാശകാ
 ലത്തെ നീറിക്കിലും കേവലാനന്ദനായുള്ളൊരുവേദനെ *
 കാൽക്കണ്ഠപാലും നിനയ്ക്കും ജനങ്ങൾക്കു മോക്ഷം വരുമതി
 നില്ലൊരു സംശയം * അങ്ങിനെയുള്ളൊരുവേദനാം കൃഷ്ണ നിൽ
 നിങ്ങൾക്കിതുപോലെ ഭക്തിയുണ്ടാകയാൽ * ജന്മസാഹചര്യം
 ഭവിച്ചിരുന്നിങ്ങൾക്കു കർമ്മമിതിന്റെയെന്നെ ചൊയ്ക്കുണ്ടതില്ല
 ടോ * നിങ്ങൾക്കു സൗഖ്യം പരത്തുവാൻ മാധവ നിങ്ങളെ വ
 കാതെ വരുമെന്നറികൻ * ഇന്നു ചരാചരജാതികളുള്ളിലും
 പിന്നെ പ്പുറത്തും ജഗത്തിങ്കലൊക്കെയും * വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന
 കൃഷ്ണനെ നിത്യവും ഗോപാതനിങ്ങളും കാണുന്നതില്ലായ *
 ശത്രുമിളൊരുമിത്രമില്ലവ നത്യന്തമിഷ്ടനായിട്ടുമില്ലാക്കു
 മേ * ആരിലും ഭേദവ്യഭേദവുമില്ലവ നന്മാരെ പുത്രനല്ലോ
 നിനയ്ക്കുമ്പോൾ * ജന്മമരണവികാരാദിയില്ലാത്ത നിമ്മലൻ
 നിർമ്മലനവ്യക്തനീശപരൻ * ലീലാത്മമോരോരവതാരവും
 ചെയ്തു പാലനം ചെയ്യുന്നു സാധുജനങ്ങളെ * അങ്ങിനെയു
 ജ്ജാതകൃഷ്ണൻ നിനയ്ക്കിലോ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ തനയരല്ലോക്കു
 നീ * എല്ലാജനങ്ങൾക്കുമാത്മജനായതു മെല്ലാക്കുമേയ്ക്കായ്താ
 തനാകുന്നതും * സർവ്വജനങ്ങളും സർവ്വലോകങ്ങളും സർവ്വവ
 രാചരജീവവൃന്ദങ്ങളും * സർവ്വമിക്കാണുന്നതു ദൃഷ്ടങ്ങളും സ

കുപ്യരോ നായകൃഷ്ടാപനോക്തീ * അതിനനുരഞ്ജനാ
 മനോജിനീച്ച നിങ്ങൾദ്ദേവിപ്പിനൊന്നൊന്നകാംണം *
 ഭക്തിപരവശമായാചിന്താക്കു ഭക്തപ്രിയൻമുക്തിനൽക
 മറിഞ്ഞാലും * എവംപ്രവചിധതമ്മിൽപറഞ്ഞവർ ഭാവ
 സുഖത്തോടയാഴംഭരാനന്ദം * അർക്കഭിപ്പാനത്തു കാര
 ണം പുഷ്പനേത്രമാരാകിമഗ്നാപിമാർ * ബദ്ധമോദേത്താ
 ടെഴുന്നീറവേഹങ്ങൾ ശുദ്ധിപരത്തിക്കളത്തിലീപങ്ങളും *
 അയ്യമഗ്രവ്യവ്യവേഷ്യഭയികളും പുഷ്പമോദനകലക്കിത്തുട
 ണിനാർ * പക്ഷജനേത്രമാരാകുമവരുടെ കങ്കണശബ്ദവ്യമ
 സ്ഥനഘോഷവും * ഭക്തവർദ്ധകൾപാടുന്നഘോഷമാടാ
 ശുഭിഗന്തരാമാക്കുനിറഞ്ഞതേ * ഗോപികമാരുടെഗീത
 ഘോഷമേകട്ടു പാപമകന്നിതുസർവ്വജനത്തിനും * ഭിക്ഷകൾ
 കളളാരമംഗലവുംപുന റൊക്കനൊപ്പിച്ചാതളിഞ്ഞുവിലങ്ങി
 നാർ * ഉൾപ്പുവിൽമോദമോടധ്വായമിന്നാണാൻ നല്ലതമാ
 രാമുരക്കുമായ്ചൊല്ലിനാൻ *

വിനയങ്ങൾക്കുദിക്കുന്നതിൻമുമ്പേ ചെന്നുകുളിച്ചു
 വിശ്രമനായുദ്ധവൻ * നിത്യകർമ്മങ്ങളുംചെയ്യുവിധിപോ
 വെ നിത്യദാനങ്ങളുംചെയ്യുന്നനന്തരം * നന്ദഗോഹലചെ
 ന്നിതന്നോരുനേത്തു സുന്ദരിമാരായോഗീജനങ്ങളും *
 ഭാരമേറത്തുവിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന തേരുകാക്കയൊൽത്തങ്ങ
 ലിൽചൊല്ലിനാർ * ദുഷ്ടതചെയ്യുന്നകുസന്മാർഭൃത്യനാ മ
 ഭൂരിന്നമിവിടെക്കവന്നിതാ * മൃത്യുവിമുക്താരുദൃഷ്ടനാം
 കംസൻ തൃപ്തിവരുത്തണമെന്നിറങ്ങുയാൽ * നമ്മെയും
 കൊണ്ടുപായ്ക്കൊൽവതിനായിട്ടു ദുർമ്മതിയാകുമവനിങ്ങുവ
 നിതാ * നന്ദതന്ത്രജനകൊണ്ടുപായോരവ ക്കെന്നുമേന
 ല്ലതുവന്നുകൂടാദൃഢം * എന്നുപറയുന്നനേരമങ്ങുദ്ധവൻ ത
 ന്നെയുംകണ്ടവർചിന്തചെയ്യിനിനാർ * സുന്ദരനാമിവനാ
 രുവാൻഭവേമ വന്ദനീധനതിവില്ലാതസംശയം * പക്ഷ
 ജതുവ്യമായുങ്ങളാരുനേത്രവും പക്ഷമോലയുപീതവസനവും *
 നീണ്ടുളങ്ങളുംമന്ദഹാസങ്ങളും കണ്ടാൽമനാഹരമായൊ
 രുതുപവും * എന്നിവരൊക്കെയുംകാണുന്നനേരത്തു നന്ദത

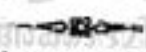
ന്നതന്നെപ്പോലെയാണെന്നത * ഇത്തരംചിന്തിച്ചുപരംചി
 ലാരാട്ടു വൃത്താന്തമാക്കുകയോചിമുറ്റിത്തുടൻ * ഉഭയപർ
 തനഭേസന്നിധൗചെന്നതു ബലമോഭേതരാട്ടസൽക്കരി
 മ്പിടിനാർ * നല്ലകുശലങ്ങൾപാടിപ്പുലത്തെയു മല്ലലുംമാട
 വുംപൂണ്ടു പരരാക്കയും * നൃത്തമകുടാരതയുളളാഴ്ന്നേരത്തു
 ചാരുസ്തിതംപൂണ്ടമല്ലുപരമാല്ലിനാർ * കൈതപമൂർത്തി
 യാരുളളാരുക്യുന്ദൻ ദൂതൻഭവാനന്നറിഞ്ഞൊരുങ്ങെളും
 താതനംതന്നഭേമതാധിനംമനഃ പ്രീതിവരുത്തുവാനൊളും
 ണമച്ചുതാ * ഇന്നതുകുടാരതഗോകുലഗോവിന്ദ നൊന്നും
 സ്മരിപ്പാന പകാരമില്ലല്ലോ * മാമുനിമാർക്കുംസ്വജനബന്ധു
 കളിൽ പ്രേമമുപേക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻപണിയല്ലോ * കാശ്യാ
 ത്തമുള്ള മതപങ്ങളാക്കയും കാശ്യാകഴിഞ്ഞാൽക്കണ്ഠകൊ
 ണ്ടുവിട്ടുപോം * പുഷ്പത്തിലുള്ളമധുരപാട്ടുങ്ങീടുകി ലാപ്പാഴ
 വണ്ടുകളല്ലാംഗമിക്കുമേ * അങ്ങിനെതന്നെപുരുഷരുംകാ
 മിനീ സംഗമനത്തരംവിട്ടുഗമിച്ചീടും * വിത്തമൊടുങ്ങുന്ന
 നേരപുരുഷരേ സതപരംകൈവടിഞ്ഞീടുംഗണികമാർ *
 ഏറ്റവകാലംവഴിപോലപാലിച്ചു കൂറുള്ളുപതിശ്രേഷ്ഠാന
 നാമിലും * ചെറുകുഴപ്പംവരുനോത്തേനത്തു തെറ്റന്ന
 കൈവടിഞ്ഞീടുംപ്രജകളും നല്ലഗുരുചിന്തനശിഷ്യരുംവിദ്യ
 കളെല്ലാംഗ്രഹിച്ചാൽവടിഞ്ഞുഗമിച്ചീടും * ഭക്ഷിണാച
 യുശേഷംയജമാനനേ തൽക്കണമൃത്യുക്കളുംവടിഞ്ഞീടുംമേ *
 നല്ലഹലങ്ങളൊടുങ്ങിയാൽവൃക്ഷങ്ങൾ ചെല്ലാംവടിഞ്ഞുഗമി
 കുന്നുപേക്ഷിക്കും * അഷ്ടികഴിഞ്ഞുഗൃഹങ്ങളുതൽക്കണ
 വിട്ടുഗമിക്കുംവഴിപോക്കരൊക്കയും * നിത്യമിരിശംവനത്തെ
 യുംപാപകൻ കത്തിട്ടാമിച്ചാൽവടിയുംകണക്കിനെ * നി
 ത്യവ്യവസായസഭാരങ്ങളുംപാഞ്ഞെത്രയുമിച്ഛുചണ്ടെന്നുതാ
 ന്നിപ്പുടൻ * പാരാതസംഗമംചെയ്തുകൊണ്ടാപ്പാഴ് ജാ
 നംനാരിയവിട്ടുനടന്നീടും * വന്നീലപഥംകലശലാചമെന്നാ
 കിലും പിറന്നമതമവനില്ലതല്ലമേ * ഇത്ഥമുരചെയ്ത പർ
 കളുംകൃഷ്ണാന മൂടിത്തനിച്ചുകൊത്തുതുടങ്ങിനാർ * മോ
 കൈകനാഥനാചിന്തിച്ചുലത്തെയും ലൈകികമെന്നതുക
 വിട്ടവർകളും * അപ്യതൻതന്നെഭവോപചരിതങ്ങളുമുപ്തി

ലോഭാനുപാദിത്തുടങ്ങിയാർ * അപ്പോഴേങ്ങേ ഗമെതു
 യംഭവഗേന തത് പ്രദേശത്തുപറന്നചെന്നീടിനാൻ * ഇന്ന
 വന്കൃഷ്ണന്റെദൂതനായ്നവ നെന്നുകല്പിച്ചൊരുഗോപിയും
 ചൊല്ലിനാൻ * ദുഷ്ടനായുള്ളൊരുകേശവന്റെയുമിഷ്ടമായു
 ള്ളൊരുപത്നീകചങ്ങളിൽ * ഭംഗാഭൂഷണണിയിച്ചമലമേ
 ലഗേസമ്മുദ്രനപറ്റിയകങ്കമം * ശൂശ്രൂക്കളിൽതേച്ചുപന്ന
 മധുകര കശുലവീമമപാദംതൊടൊയ്ക്കട്ടോ * ഇന്നപൂർണ്ണീജ
 നങ്ങൾക്കുകേശവൻ നന്നായ്പ്രസാദംവരുത്തുകവേണ്ടതും *
 ഇന്നിഹത്തെങ്ങളെസൽക്കരിച്ചീടുകിൽ നന്ദാജനനലഭ്യ
 തപമുണ്ടായ്തരും * ചൊററസുഖങ്ങളറിയിച്ചുഞങ്ങളെ തെറ്റാ
 ന്നപക്ഷിച്ചുപോയിതുമായവൻ * പുഷ്പത്തിലുള്ളമധുവൊടു
 ങ്ങീടുകി ലപ്പെഴൊഴുപോകുന്നനിയെന്നതുപോലെ * മോഹ
 നമായകപടവാക്യകേട്ടു ചോരിച്ചുപാകയാലിനിരാദവി
 യും * ഇപ്പരമാത്മങ്ങളൊന്നുമറിയാതെ തൽപാദതുശ്രൂഷ
 ചെയ്തുവസിക്കുന്നു * എന്നിന്നുവീവുഥാകൃഷ്ണകഥകളെ ചു
 ന്താമാടരൂവന്നോതുന്നുഭഗവതേ * കാന്തനില്ലാതൊരുനാരി
 മാർത്തങ്ങളെ മെന്തുനിറക്കരുതവാനിരിക്കുന്നു * നിത്യവും
 കൃഷ്ണനൊടൊന്നിച്ചിരിക്കുന്ന മത്തേഭഗാമിനിമാരുടെസന്നി
 ധൗ * സമ്മാദമോടുനീചെന്നുപാടീടുകിൽ സമ്മാനവുംത
 വദവണ്ടതുകിട്ടുമേ * സുന്ദരരൂപവുംമഞ്ജുവാക്യങ്ങളും മന്ദ
 ഹാസങ്ങളുംചാരുകടാക്ഷവും * എന്നിവകാണുന്നനേരത്തുകൃ
 ണ്ണനെ മൂന്നുമാകത്തിലുടുത്തുതങ്കണിമാർ * ചെന്നുവരിച്ചീ
 ടുമെന്നതുകൊണ്ടവ നിന്നൊരുനാരിയിൽഘ്രമമില്ലെങ്കിലും*
 ഇത്രപരവശമായൊത്തങ്ങളിൽ ചിത്തകാരുണ്യമില്ലാത്തതു
 യോഗ്യമോ * ഉത്തമശ്ലോകനെന്നുള്ളൊരുനാമവും ഭക്തകൗ
 ണ്യഭൂഷാകകൊണ്ടല്ലയോ * നിർലമ്പനായബന്ധുജനങ്ങ
 ലെ തന്മൂലമല്ലാമുപേക്ഷിച്ചുഞങ്ങളെ * നിർമൂലമായുപേ
 ക്ഷിച്ചൊരുനിയുമായ് തമ്മിൽനിരത്തുപാദനംകൊണ്ടുവീവുഥാ
 ഒന്നുപരായമില്ലാത്തവൊലിയെ കൈന്നുമുഗയുക്കളെപോ
 ലെമായവൻ * കാമിച്ചുവന്നൊരുരാക്ഷസനാരിയെക്കുറുക
 റോരംവിരൂപയാക്കീടിനാൻ * പാരിച്ചുകേട്ടുസന്ദർശനവും
 നന്ദകിയ വൈരോചനിയെപ്പിടിച്ചുകെട്ടീടിനാൻ * അങ്ങി

നേയുള്ളോരുനിട്ടു മന്ദരന്നാടു ഞങ്ങൾക്കുസംഗമിനിമേൽ
 മതിമെടോ * എത്രയുണ്ടിട്ടു മന്ദരന്നാടു കിളും നിത്യവും
 ഞങ്ങൾക്കുസൽകഥകളുണ്ടാ * യാതൊരു കൃഷ്ണകഥാമൃതം
 സേവിച്ചു ചേതസിമോഹങ്ങളൊക്കെ നശിക്കയാൽ * ചിത്തവി
 ന്നുലിഖിച്ചു പണിപിതൃമാത്ര പുത്രചിത്രാർത്ഥകളുരാഗിയൊക്കെയും
 വ്യക്തമെന്നാത്തു വെടിഞ്ഞു വിടുകൾ യെത്രജനമുണ്ടുവാഴ്
 നനുസമപ്രമായ് * അങ്ങിനെയുള്ളൊരു കൃഷ്ണകഥാമൃത മെ
 ഞിന്നു കേൾക്കേതിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളും * ദുഷ്ടനാം വടൻ ധനു
 സ്സംശയമായ് കാട്ടിയൊളിച്ചു വസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കി * പേട
 മന്ദനാഗങ്ങളെ കുന്നുകൾക്കു യോദ്ധാരികളുരുചല്ലെ
 ഗങ്ങളു * നല്ലശരമയ്ക്കു കാല്പനതുപോലെ മല്ലവിധിമാമ
 നൻമാധവൻറെങ്ങളു * ജിഹ്വപനങ്ങളൊക്കെ ഓടാറി
 പിച്ചു മേൽമലീലാരസവുമറിമിച്ചു * കോമളരത്നനഖങ്ങളു
 മേല്പിച്ചു കാശാഗ്നിതന്നിൽ പതിപ്പിച്ചു നിട്ടും * സതപരം
 കൈവിട്ടു പാദമരകകൃഷ്ണാർന്ന വാത്തകളല്ലാതെ വല്ലതുമാ
 ല്ലിനി * മാരാരുചല്ല പിടിച്ചൊല്ലിനുള്ളപ്പോഴു തെറ്റുന്ന നീയ
 ഞ്ചെന്നിങ്ങു പാണിതാ * ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടു ചല്ലവ
 നാരണ്ണാണ്ടു ശംഭുപ്രപന്നയണ്ണുന്മാരായവൻ * എങ്കിൽനി
 ഞക്കിന്നു വണ്ടു നൽകുവാൻ ശങ്കയില്ല ഞൾക്കുമന്യന
 ല്ലോഭവാൻ * ചെന്നതൊക്കെ നെർവെക്കുമ്പോൾ മതിൽ ചെ
 ന്തരിൽ മേനിവീസന്തതം വാഴ്ത്താൽ * ഇന്നു നീ ഞങ്ങളെ
 കോണ്ടുണ്ടു ചൽകിലും ധന്യശീലാത്തങ്ങളെ നന്മാന ചെ
 യ്തും * പക്ഷഭിന്നനാകൃഷ്ണൻ മധുരയിൽ സങ്കടമന്ത്രേസു
 വിച്ചു വാഴുന്നിതോ * തന്നുകേതാരു നാദിജനത്തെയും പി
 നെയും ബന്ധു പയസ്വജനത്തെയും * ഗോകുലം തന്നെയും
 നാവരത്തെയും ഗോകുലനാഥൻ സ്മരിക്കുന്നിതോ സമേവ *
 ഞങ്ങളെ വൃത്താന്തമൊന്നെ കിലുമാരു സംഗതിമിങ്കൽ പുറ
 വയ്ക്കുക * നല്ലൊരുകുലകുലമെന്നു മനസ്സു യെല്ലാം
 ധരിച്ചോരു കൃഷ്ണകഥാമൃതം * ഇന്നു മേൽതരം മൂർത്തിമേല്പി
 തി നന്നൊകഴിവതും ഞങ്ങൾക്കു വേദമേ * ചെന്നതിനോ
 ത്തകരങ്ങളെക്കൊണ്ടു വൻ പാറയെക്കൊണ്ടു തെക്കുവന്ന
 മം * ചെന്നതൊക്കെ നന്മിയാൽ കേൾക്കുക * മേൽമേൽമേൽ മേൽ

നിന്നുണ്ടാൻനിങ്ങളുവിട്ടിങ്ങുപോന്നതും * ഭൂമിയിൽനിന്നു
 ഷുഭത്താവിരുന്ന പ്ലാരംതെന്നാരിമർചിന്തിക്കുകപൊഴും *
 ചാരത്തിരിക്കു ജനാത്തയതുപോലെ നേരാനിനയ്ക്കുമില്ല
 തന്നിമർ * എന്നതുകൊണ്ടുചിന്തയുവിട്ടുകൊണ്ടു
 നെയ്യുംസന്തതംധ്വാനിച്ചുനിത്യവും * തത്രപാഴ്ന്നുനീ
 ണ്ണമെന്നാട്ടു സതപരംചേരതിനില്ലസംശയം * വൃന്ദാവ
 നെരസമീപകരമെന്നു സുന്ദരിമാരായഗോപിമാരിൽ
 ചിലർ * ഭക്തിനിരലോഭരകയാലെക്കുന്നതു ചേത്രധ്വാനി
 ചുറ്റുകതിവരിച്ചിതു * ഇത്തരമല്ലാമതരമെന്നുമായവൻ
 സത്യമാമൊക്കെയുംജ്ഞാനിന്നുചൊല്ലിനേൻ * ഭഗവതിലോല
 നൻകന്നടസദാഭാരം ഭഗവതനവമേശാട്ടുചൊല്ലിനാൻ *
 മൂന്നുകുറുമ്പവതപ്രായമിന്നുണ്ടാൻ സുന്ദരിമാരമുക്കുമേൽ
 ചൊല്ലിനേൻ *

ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുസന്ദേശമൊക്കെയും മംഗലഗാത്രി
 മാർകടോരനന്തരം * ചേതസിചെറുവിടരുന്നമുണ്ടാക
 യാൽ പ്രീതിമൊട്ടുപൻതന്നാട്ടുചൊല്ലിനാൻ * സന്തത
 നാരായണരവേ ശ്രദ്ധയെ നിത്യപ്രദവിച്ചിട്ടുകൊരണം * ഭ
 യുവദയ്യുളളൊരുകൾസൻവിധിപശരൽ നയ്യുമാണ്ണതുകൾ
 തേതുലോലം * യദവന്മാരൊട്ടാമന്നിച്ചുമായവൻ മേദവും
 കൊക്കൊണ്ടു പാഴുന്നിടതാസംഭവ * പൊന്നാരിജനങ്ങൾക്കു
 ദോമാദൻ പാപപ്രസംഭവത്തു നയില്ലാത്ത * കേളിവി
 ശേഷങ്ങളൊക്കെയുമുന്നെ നൂട്ടുകൾലാലനൻകൃഷ്ണൻമന
 ഹൻ * സുന്ദരിമാരുംപുരസ്കീർത്തിക്കൻ മന്ദഹാസങ്ങ
 ലുംകളീലിമാസവും * തെറന്നുകൊണ്ടെന്നാത്തവരൊട്ടു
 പാരാതിരിക്കുമില്ലെന്നിണ്ണതും * നാരിമരൊട്ടാമതെമി
 ചിത്തന്നുകൊണ്ടുപോന്നുചൊല്ലുന്നതമെന്നാകിലും *
 സംഗതിവല്ലതുമുണ്ടായ്തന്നെ ചെങ്ങുയുണ്ടാവിനയ്ക്കു
 മായവൻ * വൃന്ദാവനാന്തരത്തെങ്ങോക്കുന്നിച്ചു മുന്നപി
 ലടിനശ്ശീലിച്ചതാക്കയും * കന്ദപ്പസുന്ദരിനിറമേരികൻ
 നന്ദകരജൻമാന്നിടതാമനസേ * തന്നെക്കുറിച്ചുതപിക്കു
 ന്നങ്ങങ്ങു തന്നെക്കൊരസുധാരസവൃഷ്ടിയോൽ * നന്നായ്

തന്നെപ്പിപ്പതിന്നാമതാദിനം വന്നീട്ടുമാകൃഷ്ണനെനാനാ
 ത്തിടയാ * ശത്രുക്കളെയുംവധിച്ചുപിതൃമാതൃ മിത്രഭൃത്യമാതൃ
 വന്ധ്യഭന്ദന്മാരും * രാജാധികാരവുംചെയ്തതങ്ങളിൽ
 പുത്രനാമത്വത്തുള്ളസ്വന്ദന്മാരും * സുഹൃദ്മാരുംകന്യക
 മാന്മാരും മൊന്നിച്ചുമാറേവാഴുന്നമധവൻ * ഒന്നിനൊരു
 ലുപിപ്പോളിവിടേക്കു വന്നീട്ടുവാനവകാരമില്ലകിലും * സ്നേ
 ഹമുണ്ടാകയാലിച്ഛത്തങ്ങൾക്കുണ്ടു മോഹത്തിനാറമില്ലല്ലാമ
 ഹാമത * കേശവൻത്താനെന്നതന്നാരുദിനംകണ്ടുവ രാശയ
 പിന്നെമാക്കുന്നതാരാടം * അങ്ങിനെയുള്ളൊരുക്രിസ്തുനാടു
 ന്നായ സംഗമത്തെങ്ങുമറക്കുന്നതങ്ങിനെ * ശ്രീകന്തനാ
 യ്സർവ്വകാര്യംസാധിച്ചു ലോകകനാഥനാകൃഷ്ണനാപ്പാ
 ര്ത്തിലും * വല്ലഭീമാരായങ്ങളാലുംമറ്റു മല്ലാഭിമാരുംലുപി
 ല്ലാതുകും മിതം * ആശയങ്ങളിളിതാക്കായറികിലു ശാ
 ശാവളനുള്ളതെങ്ങുംകൃഷ്ണനിൽ * ഓരോന്നിലാശകളുണ്ടാ
 സ്തരികയു ലോരാരാമദുഃഖംവരുന്നതല്ലാക്കുമ * നൈരാശ്യ
 മെന്നതുനല്ലസുഖമെന്നു സാരയാപിംഗലഭവാനതുചര
 മോ * ഗോവർധനമതുവൃന്ദാവനമതും ഗോവത്സന്മാഗോപ
 വാപതംഗാക്കളും * എന്നിചത്തങ്ങളുച്ചിതരാചയ്തിക്ക
 ന്നു നന്ദതന്മുഖനപ്പിന്നെയുംപിന്നെയും * ചന്ദ്രസമാമുഖ
 വൃംകക്കാക്കയും മന്ദഹാസങ്ങളുമുള്ളവദൂതയും * എന്നി
 വരകാണ്ടിനതങ്ങമൊന്നസം നന്നാചപഹരിച്ചാരുഗോ
 വിന്ദനെ * എങ്ങിനെത്തെങ്ങുമറക്കുന്നതഭവമേ ഗോവത്സ
 പമധുവിപാമധവ * ഹാഹാരമോപതഹാഹാരമൊട്ടുന
 ഹാഹാരഗന്നാഥഗോകുലനായക * ഹാഹാരകൃപാശീവവ
 ല്ലവീചല്ലഭ ഹാഹാവലഞ്ഞിതുങ്ങളുളമത്രയും * ദേഹംത
 ജ്ജനപാരമാർത്തങ്ങൾക്കു ദേഹവൃശമാഹവൃന്ദമെന്തുചതു
 ന്നു * പ്രാണനാഥതവത്രപാതകമിന്നു കാണാത്തീവോങ്ങാ
 ലിപ്പോൾമരിക്കുമേ * ദുഃഖാജ്ഞവത്തിൽപ്പതിച്ചോരുത്തങ്ങ
 ളെ ദുഃഖ പിനാശനവന്നുകുടരുക * ഇതഥപരത്തു കരയു
 ന്നവാരാട്ടു ചിത്തമോഴിഞ്ഞുകാണ്ടുധവൻപിന്നെയും *
 തതപങ്ങളുകൃഷ്ണസന്ദേശവാക്യം മെത്രയുമാറംപാറേത്താരി
 ന്നതരം * ചിത്തസ്വന്താപമവർക്കുഞ്ഞിതു തതപബോധ

അതുബോധിതനായതും അന്നേരമുപനിഷത്തുവന്നവഴിപാലവ
 സുന്ദരിവൃന്ദവുമ്പുജനമയ്ക്കിടനാർ * ഗോകുലധാസികളാ
 യവർക്കൊക്കെയും ഗോകുലങ്ങളൊക്കെയുംതീർത്തുപോന്നീടുവാൻ *
 നല്ലൊരുമാധവലീലകളെപ്പൊഴി * മെല്ലാപരോടുംപറഞ്ഞു
 കൊണ്ടുപോൻ * ചിത്തമാത്രമോടൊത്തൊരുപരചാരനാൾ
 പാത്തിതുസൗപ്രധംപന്നിതല്ലാക്കുമ * കേവലലീലകൾ
 കേട്ടുകേട്ടല്ലാക്കും മോശമൊന്നൊരുചിന്തയില്ലായ്മയാൽ * ഒര
 രോദിനങ്ങൾകഴിയുന്നതല്ലാക്കും മോശാനിമിഷങ്ങളെന്ന
 നിനച്ചുതേ * ഉത്തമമാരോടൊഗാപിമാക്കുള്ളൊരു ഭക്തികളെ
 ത്രയുംമോടൊമാട്ടുപോൻ * എല്ലാപരമപന്നാദിനേരത്തു
 വല്ലവിമാരൊത്തൊട്ടുവിനിച്ചിതു * ഉത്തമവൃന്ദധനാകിയ
 കൃഷ്ണനിമിത്തമിവർക്കിനഭക്തിയുണ്ടാകയാൽ * ഇതിലോ
 കത്തികളുള്ളതേങ്ങല്ലി ലുപ്തമെന്നുവരില്ലാതസംശയം *
 നിമ്ബലയാംവിഷ്ണുഭക്തിയില്ലാത്തവോ ബ്രഹ്മണജനമുദമത്ര
 യുംനിഷ്ഠലം * ഭക്തിമുണ്ടെങ്കിലൊന്നിപരമനാകിലും മല്ല
 നവനതിനില്ലകിടല്ലതുമ * ഇത്ഥാവൃദിമാരശീലമാരായ്ക്ക
 പത്മിനിനിത്യംപസിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെ * ബുദ്ധിയുംശാസ്ത്ര
 വുംസംസ്കാരവുമേഹത്തുമിതുമൊക്കെയുംസവയംകർമ്മം *
 തത്പവിഷ്ണുനവമില്ലാത്തഗോപിമാക്കിത്തരംഭക്തിഭവിച്ച
 തത്ത്വത്തും * ധന്യമാരാകുമിവർക്കിതുകാരണം വന്നുകൂടാല്ല
 സൗപ്രധംമോക്ഷവും * എന്നുരോഗത്തിനിന്നീമഹാ
 യധം നന്നെന്നറിമാരതരോഗിമായുള്ള പൻ * വ്യാധിക്കു
 ല്ലമതന്നുസേവിക്കിലും വ്യാധിനശിച്ചീടുമെന്നുക്കണക്കിനെ *
 തത്പമറിമാരതസവിമുഖകാർകിലും ഭക്തപ്രിയർമുക്തി
 നൽകുമല്ലാക്കുമേ * സുന്ദരിമാരിവർകൃഷ്ണനാടൊന്നിച്ചുവ
 ന്ദാവനനരസക്രിഡകൾചെയ്തനാൾ * മൃഗേജയ്ക്കുംപുഷ്പ
 നാമാപരാത്രികൾ ശാശ്വതമുള്ളൊരുസൗപ്രധംവരിക്കയാൽ *
 സർവ്വശാസ്ത്രസാദങ്ങളിതുപാലവ സപ്തധർമ്മമെഴിച്ച
 തില്ലാക്കുമ * സുന്ദരിമാരൊഗാപിമാർനിത്യവും വന്ദാവ
 നെസഞ്ചരിക്കുംശാന്തര * പാദജസ്സുകാളരവസിക്ക
 ന്ന പാദപജാലമതകളിൽവെച്ചുത്താൻ * ഒന്നായിവന്നു
 നിമുഖകാൾമാർമ്മ തന്നീടേപണമനുഗ്രഹംശ്രീനിധേ *

സുന്ദരിമർരിവർമംധർവീലക ഉളന്നിമുപാട്ടന്നശബ്ദങ്ങൾ
 ഭക്തിക്കുമാൽ * മോക്ഷത്രങ്ങളുംശുദ്ധിവിധികയാൽ മോ
 കൈകവൃത്തിമരിവാരാക്ഷിമാ * എന്നതുകൊണ്ടിവർപാ
 ദോണക്കളെ പിന്നെയും പിന്നെയുംവന്ദിച്ചിടുന്നുഞാൻ * ഇ
 ത്ഥാനിനച്ചുപൻഗോപീജനത്താടു യാത്രയുംചൊല്ലിപ്പറ
 ഒപ്പട്ടുസതതം * നന്ദാദികളോടനുജ്ഞയുംനൈകകൊണ്ടു ചെ
 ന്നരഥമതിവരംഭരണത്തോ * കാഴ്ചകളുംകൊണ്ടുചെന്നു
 നാദികൾ വാമുമാനഭക്തിയോടിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * നിത്യ
 വൃന്ദാപാരംബുജത്തെങ്ങൾക്കു ചിത്തമെപ്പൊഴുപ്പുവരേ
 ണമേ * കായനാസ്സോപാന്ത്രമായീടണം മായാഭൂമങ്ങളു
 മൊക്കെനീക്കീടണം * ഓരോരോകയ്യങ്ങൾചെയ്യുന്നതൊ
 കയും വാരിജാക്ഷപ്രീതിയായിവാരണമ * സല്ലാപമൊക്ക
 യുംസൽകഥയാകണ മല്ലാത്തൊരുഗതിയില്ലത്തങ്ങൾക്കെ
 ണോ * എന്നുപറഞ്ഞതൊക്കെയുമുരവനതരം നന്ദിയൊടുഭവൻ
 ചെന്നുമധുരയിൽ * നന്ദാദികളായഗോകുലവാസികൾനന്ദി
 ചുനൽകിപക്ഷേപകാളാക്കയും * മുമ്പാകെത്തന്നെയവോജ
 ന മാമദോമദോകളോടത്തൊന്നതരം * ഗോകുലവാസികൾ
 ക്ഷണങ്ങളാക്കേതിയും ശോകവൃന്ദസ്സഹവൃന്ദഗവുഭൂഷവും *
 എന്നിവാ മായയുംചിന്താമയഭവൻ നന്ദാത്മഭവനാട്ടുസത്യ
 മാർഗ്ഗചാലിനാൻ * താപ്തരിയത്തൊടുമദ്ധ്യായമിന്നെങ്ങാൻനാ
 ല്ലാതാമട്ടുമുദിക്കുമായിചൊല്ലിനാൻ *

—*—

അങ്ങിനെയാഴ്ന്നകാലത്തൊരുദിനം മംഗലശ്രവണം
 യോത്താമദോൻ * പുഷ്പരമോചനയാമരസരസ്വിതൻ
 ദർശകളായണരമണനിഷ്ണയാൽ * ഉഭയപദോടുപുറപ്പെ
 ട്വാപന്നാതുശൃംഗംഗിതന്നെക്കെന്ദിമപുഷ്പത്തേ * മരംമോജ
 നെത്രയുംതൃപ്പുനക്കണ്ടതി സന്ദ്രമസന്തോഷവഴ്ത്താസമനവി
 തം * തന്നാടത്തതിദോമദമഴന്നീറ ചൊന്നതിരുന്നെ
 കൊണ്ടു പാന്നാദരം * മല്ലാരിതന്നെക്കൊല്ലംകഴുകിച്ചു ന
 ജ്ജ്വരനാമാന്തമവസ്ഥാഭിരുത്തിനാൻ * ഉഭയൻതന്നെയും
 വൃന്ദിച്ചു പരാചെന്നു ബദ്ധമാദോത്താടാമഭിപ്രകൃട്ടിനാൻ *
 കഥാപ്രകാരംപ്രാദികളെന്നമാലുഷള മിവാമറീടുന്നമുത്താമങ്ങ

ജം * എന്നിവകൊണ്ടുവിഭാഗിച്ചുകിട്ടേണ്ട ചങ്ങനകപ്പുറപ്പു
 പഗന്ധാന്താടം * പൂണ്ണകുടുംബമുതലീപങ്ങളും സ്വർണ്ണ
 പാത്രങ്ങളുംപ്പേണജാലവും * എന്നിവകൊണ്ടുവിളങ്ങുന്ന
 ബിന്ദുതന്നിൽസുഖനവസിച്ചുകൂടുന്നതും * വസ്ത്രാനുലേപ
 നശ്ചരണജാലങ്ങളെത്രയുംനന്നാമലകരിച്ചുണിരുന്ന * സാ
 ഭ്രമലജ്ജാനരംഗസുവർത്താട്ടം ദോഷാനന്ദനുംതത്രമെന്ന്
 ടിനാൾ * മനോരസത്തരംഗദീപാകൃഷ്ണനും സുന്ദരിതന്നെ
 ഭരതരൂപിടിച്ചുദോഷം * നല്ലൊരുമത്തെയെടുത്തുനിൽക്കി
 കൊണ്ടു മെല്ലെവെഴുത്തുവാക്കുകൾമെല്ലെനാൻ * പി
 ന്നെയവളാട്ടാമോത്തുമിച്ഛിതു വന്ദിതാനന്ദവർക്കുമതുനേ
 രം * തന്നുള്ളിപാശാലുള്ള പാശങ്ങളും തന്നപഗിയുംമടിമര
 തതാലാലിടിനാൾ * മറ്റുനന്ദമുത്തിടയൊത്തുമിച്ഛുവർ
 ക്കൊന്നുപോലും മൊത്തുമൊല്ലുന്നതാൻ * വിഷ്ണുപാത്രകൃഷ്ണ
 വൊന്നറിഞ്ഞവർ കൃഷ്ണചങ്ങനമാത്രംകൊടുക്കുമാൻ * സു
 ന്ദരീതാലയുദ്ധാരസംസ്ഥിത വാണാജാസുവ്യങ്ങളെത്ര
 യുംതുളന * ഇശ്വരഭവന്നിത്താസമയാകൃഷ്ണനെ ശരണ
 തരവുചിപ്പുപക്കൊമാല്ലുന്നതും * ആനന്ദമുത്ഥിയാക്കാനി
 ച്ഛുവർപോലും ചങ്ങനമുതലീകൾക്കൊത്തതും * ഭാഗ്യകാ
 കയാർകൃതിപൽകിട്ടുവാൻ ഭാഗ്യനാണമെന്നാക്കത്തരം
 മൊല്ലിനാൻ * കന്ദപ്പുസരകാന്തസുവർമ്മ നിന്നെപ്പിരി
 ണ്താൽപൊക്കയില്ലതും * എന്നതുപ്രമദിനിമുഖമി
 നാമെന്നാക്കുകിച്ഛിക്കുവാനുപോൻ * എന്നൊരുസ
 രസഹരമന്നരമയ്യുകാ ഭണ്ടമുതലാത്രപാണിതുകൃഷ്ണ
 നും * പ്രാണശരീരമൊത്തുമിച്ഛിനും വാണാജാ
 യംഗമിച്ചുശരണനും * കൊണ്ടുനേർവണ്ണനാക്കിമകൃ
 ണ്ണനെ വെളാകുഴലിയൊരൊശരസ്ഥിയിൽ * കണ്ടാൽമ
 നോഹരമായരൂപത്താട്ടു ഭണ്ടമുപജ്ഞാക്കുന്നോരുനന്ദ
 നാൻ * സഖ്യമില്ലാത്തതാശരസ്ഥിഗ്രഹക്കുമാൻ സുവ്യ
 മോഹാലഞ്ചുവായിപന്നാനവൻ * രാമനോരോന്നിപ്പുകൃഷ്ണ
 നെന്തടിനും സാമോഭേദവേദോപാപ്പട്ട * അത്രമന്ദി
 രമെന്നൊരുഭണ്ട ഭക്ത്യാതൊഴുതുപുകിച്ചുനക്രൂരനും * മോ
 ദേനകാലംകഴിയിച്ചുതുടരാം പാദോണ്ണിതംശിരസിമ

ത്തിടിനൻ * വസ്ത്രമാവ്യാമെന്നാണപാനാദികൊണ്ടത്രയും
 സൽക്കരിച്ചാനന്ദമഗ്നനായ് * പങ്കേതഹാക്ഷരൻറപാ
 ഭാഷ്യജപേയ മങ്കേയരിച്ചുമാരേനചൊല്ലീടിനാൻ * സംസാ
 രനാരനനായഭവാനിന്നു കംസാദികളവധിച്ചുയദുകവം *
 പാരിച്ചുകൊണ്ടതുവുമായദക്ഷിണക്കു കാലദോഷങ്ങളുമൊക്ക
 യുതീന്ദ്രതേ * നിങ്ങളല്ലോജഗൽക്കാരണമായതു നിങ്ങളല്ലാ
 തെമരറാനാമില്ലങ്ങളമ * സാക്ഷാൽപരബ്രഹ്മമായൊരു
 നിങ്ങളി നന്നിപഥത്തിങ്കൽവന്നതുമതുതം * ഇന്നുമഗ്ര
 ഹേവന്നതുകാരണ മെന്നാടഭാഗ്യമതിനല്ലസംശയം * ഇ
 ന്നഗ്രഹവുംകവചുവിതുലമായെന്നടെങ്ങു സാഹസ്യവുപ
 ന്നതേ * മായാഭ്രമിനിവന്നീടരുതതി നാമിട്ടനഗ്രഹിക്കേ
 ണാമയാനിയേ * തപസ്സാദേകതിയുവദിച്ചിരിക്കേണം
 ചിത്പുരുഷതവപാദവേണങ്ങളെന്നൻ * ഇത്തരമേറസ്തു
 തിച്ചുകൊണ്ടുതര നെത്രയുടേകത്രാതെഴുതിരുനീടിനാൻ * മ
 നഹാസചെയ്തുമുദാർപ്പിക്കുന മെന്നമഭ്യുക്താനുഭവൊല്ലീ
 ടിനാൻ * എന്തെടതന്തനല്ലോഭവാനോക്കിടലാ വന്യനായു
 ള്ളഗുരുവായതുംഭവാൻ * പ്രീതിയുടേസ്തഹവുകാരണവുത
 വ ചേതസിപുത്രനാമനിലുണ്ടാകേണം * നിന്നക്കണ
 കെയുള്ളൊരുജനങ്ങളെ നന്നായ്ഭജിച്ചുകൊള്ളുന്നമല്ലാവ
 തം * മാറുള്ളവർക്കുഗുണവരുതീട്ടവാ നോറംശ്രമിക്കും
 വാദശരായവർ * പുഷ്പരസേതുപ്രവാഹങ്ങളെന്നിവ മുഖ്യ
 ളെളായുള്ളതീർത്ഥങ്ങളെങ്കിലും * ദേവപ്രതീമകളായുള്ളതൊ
 കയും കേവലമീശപരന്മാരെന്നിരിക്കിലും * ഏറിയകാലമി
 വരെഭജിക്കില നോരവിത്തുഭവിവരികയുമുള്ളപാൽ * സ
 ജ്ജനഭർഗനമത്തുകിലപ്പൊഴു ഭുജിക്കാതെകൊവിതുഭവിവ
 ന്നീട്ടമേ * മരങ്ങളെന്നയുള്ളൊരുസജ്ജനാച്യന്ദവാൻ തെ
 ജൾക്കു വാഴുന്നതൊക്കെയുംചെയ്തേ * എന്നതുകൊണ്ടിന്നു
 ഹരപ്പിതാപുത്രർ ചെന്നുവൃത്താന്തമറിഞ്ഞുവന്നീടേണം *
 പാണ്ഡുമരിപ്പാരുതേയംശിത്രക്കുളം പാണ്ഡവന്മാരേജന
 നിർലംകുശ്ശിനും * ഹരപ്പിതമായപുരത്തിൽവസിക്കുന്നു വൃ
 ത്താന്തമൊക്കെയുംകേട്ടിടല്ലേഭവാൻ * ഭുജനാമോരുസ്മയാ
 പരാമനത്വമു മിടുമാട്ടെന്നാരുവൃദ്ധൻഗുരുരശ്മൻ * സപാത്ന

നാതുവുമാണ്ഡലവന്ദനമയ്യ മേന്മനാചിന്തിച്ചുപാലിക്ക
യില്ലവൻ * ഇന്നുഭവാൻചെന്നുവരുന്നതയറിഞ്ഞിട്ടു വന്നവു
ത്തന്നെത്തന്നെകൂട്ടാലെന്നതരം * നമ്മുടെപാണ്ഡവന്ദനം
ഖണ്ഡം നന്മയുപേക്ഷവരുത്തിവെച്ചിട്ടുവൻ * ഇത്തരമ
ശ്രമനേയുപേക്ഷയെ ചൂത്തമവൃത്തംനാകിയമേധവൻ *
സീരിയമുദ്ധവൻതന്നെമോശമിച്ചു പാശത്തെചെന്നുമധുരയിൽ
മേയിനാൻ * ഇമ്പമോശപ്രാധമിനത്താൻനാല്ലതു മോശു
തുകേട്ടതുപോലെചൊല്ലിയിടനൻ *

വിസ്തീർണ്ണമായപുരത്തിലശ്രമന മെത്രയുടവഗേനചെ
ന്നോരനന്തരം * അന്യനാദ്രീപതിതന്നെയുംകണ്ടാത്തു ഗം
സ്ഥാരിയയുവിദരാദികളെയും * കണ്ടുകൾലാദികളുപറഞ്ഞു
പോയ് കണ്ടിതുസോദരിയാകിമകന്തിയ * സോദരൻവന്ന
തുകണ്ടിതുകന്തിയും സാദരംവൃജിച്ചുചെന്തെചൊല്ലിനാൻ *
താതനുംഭ്രാതൃജനങ്ങളുംനിങ്ങളും ഭ്രാതൃതനയതുംസോദരിവർഗ്ഗ
വും * സൌഖ്യമാണ്ണുന്നതില്ലത്തോമനസേ ദുഃഖിച്ചുവാഴ
ന്നൊരമനേമറന്നിതോ * പൈതൃഷ്വസയരാമനേപു
ത്രം മേതസിരാമനേകൃഷ്ണനമോക്ഷമോ * ദുഷ്ടഗുഹണമ
ദ്ധ്യേയംവൃണ്ടു പെട്ടുകിടക്കുമ്മരണീകണക്കിനേ * എത്ര
യുദുഃഖവുംജീതിയുംകരുണാണ്ടു ശത്രുമുഷ്ടവസിച്ച്നിന്നോ
രെന്നെയും * താതനില്ലത്തൊരുബാലകന്ദാരെയും മേതസി
വാത്സല്യമോടുംജനാദനൻ * ചിത്തകാരുണ്യമുണ്ടായിട്ടൊരു
ദിന മത്രവന്നത്രയുമാശ്വസിപ്പിക്കുമോ * മോക്കകനയ
കൃഷ്ണനമോത്തേ ശോകവിനശനകൃഷ്ണനമോത്തേ * നി
ന്നെപോദരവിന്ദനമഴിഞ്ഞിനി കൊന്നൊരുമഗതിയില്ല
യെന്നിയേ * എത്രയുദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നൊരെന്നെയും പുത്ര
നാമനൊരുബാലകന്ദാരെയും * ദുഃഖങ്ങളാക്കയുംതീർത്തി
നിവെക്കരുത ദുഃഖവിനശനകാത്തുകാശ്ചേണമേ * ഇ
ത്തംപലതുമുരചെയ്യുകന്തിയും ചിത്തശോഭനകരത്തേതുട
ങ്ങിനാൻ * നല്ലവിദരതംഗാനിനീപുത്രന മല്ലവരുംനല്ലസം
സ്ഥപരാക്രമമുൾ * ആശ്വസിച്ച്നിന്നുകന്തിയെസ്സേഹ
മേ കീഴപരപ്രാണവുരചെയ്തവർമേയിനാൻ * പാത്തകളു

ലോമദിവതിന്നായുത്ര പാത്തതുകൊണ്ടിവസമക്രമം * ചൊ
 ല്ലജ്ജപാഞ്ചവന്മാരടങ്ങിയും നല്ലഗുണങ്ങളുംകർമ്മയ്മ
 ണ്ങളും * ശൈത്യവുംവൈത്യവുംസജ്ജനഭക്തിയും വീര്യവുംവി
 ധ്രിയംഭാഗശീലതപഃ * നല്ലഗുണജനഭക്തിയുമെന്നിവ യെ
 ല്ലാഗുണങ്ങളുമുണ്ടായ്യിരിക്കയാൽ * അന്നവരിൽപ്രജകൾക്കു
 നരജന വന്നതുകണ്ടുസഹിയായ്ക്കാരണം * കണ്ണുകാണാ
 തൊരുവുലനാഭപനം കണ്ണൻശക്തിയുംദ്രാഗ്ധനൻതാനും
 എന്നിവരൊന്നിച്ചുചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചൊന്നു കാണീടുവാൻചെയ്ത
 ദൃഷ്ട്യർത്ഥമാക്കയും * എന്നിവയെല്ലാംവിദൂരകേന്ദ്രത്തിലും പി
 നെയുംബന്ധക്കളായവരൊക്കയും * ചൊന്നതുകേട്ടാതുവ
 ണ്ണാനന്ദമാക്കയും നന്നായറിഞ്ഞതാരുശേഷമക്രമം * സോ
 രിടയാടുംവിദൂരരാടുംതദാ സദേരേയത്രപറഞ്ഞുപറഞ്ഞു *
 അന്ധനായുള്ളൊരുഭൂപതിതന്നോടു ബന്ധുഭാവത്തോടുചിത്ത
 രംചൊല്ലിനാൻ * ചൈചിത്രവീര്യവപരതമഹാമത ചൈ
 ചിത്രകീർത്തിഗുണഗണചാരിട * പൂജനാംപാണ്ഡുജി
 മ്ബതിൽപിന്നെവീ രാജ്യവുപോലിച്ചുമവുന്നതില്ലയോ * ഭൂ
 പതിഭൂമിയുടേജ്ഞപാലിച്ച പാപകർമ്മങ്ങളുംചെയ്തതിരി
 ക്കേണം * തന്നുടെശീലഗുണത്താൽപ്രജകൾക്കു തന്നോടുര
 ജ്ജനയുണ്ടാക്കിവക്കേണം * നല്ലവരാടുഗുണങ്ങൾചൊ
 ല്ലിടേണം നല്ലസമതവുടേവന്നമല്ലരിയും * പക്ഷഭേദേ
 ടങ്ങളെന്നമരുന്നതാൽക്കേണംവിട്ടുഗമിക്കേപ്രജകളും * എ
 ന്നതുകാരണം പാണ്ഡവന്മാരെയും നിന്നുടെനന്മനന്മാരാച
 രയും * എത്രമേളേനിന്നിന്നാതെന്നീസദാ ചേതസിക്ഷ
 ണ്ണമോടുപാലിക്കേണം * എന്നുടെപുത്രകളത്രാദികളെന്നു
 തോന്നുന്നതുമതാഭാഭമമോ * കൂടിയല്ലല്ലോജനിക്കുന്നതാ
 ത്തമ കൂടിയല്ലാതുമരിപ്പതുണ്ടുപദേത * മദ്ധ്യമിഖരോടുമൊ
 ത്തുചയിച്ചീടും പലതിമദ്ധ്യപഥികജനംപോലെ * പുത്ര
 മിത്രാദിമരക്കിച്ചുകൊള്ളുവാ നെത്രയുംദുഃഖിച്ചുയർത്തേണ്ട
 ള്കേ * വിത്തവുമുണ്ടാക്കിവച്ചാലതെപ്പോഴെ പുത്രമിത്രാദി
 കൾതിന്നുമുടിച്ചീടും * വിത്തമില്ലാതെവരുംബാലവരെയും
 പുത്രകൾമിത്രകൾമോക്കുവെടിഞ്ഞീടും * കഷ്ടമെന്നോത്തുതാൻ
 ദുഃഖിച്ചുവല്ലോ യാതിക്കുകൂടെവിട്ടാതെവെഴുതാൻ * പ

മിശ്രവിധമാലസൻചൊന്നൊക്കുസർവ്വർവ്വഭാരാ
കമസ്സിയുപ്രാസ്സിയും * ഭർത്തുവിനാശംഭവിക്കയാലത്രയും
മുറ്റത്തൊപജാതമാഴുന്നാലൊക്കിനും * ചെന്നുനിജതാനന്ദ
വജരാസ്യതൻതാനൊടുവാത്തകളല്ലാമറിയിച്ചു * വാത്സ

കർമ്മകൃഷ്ണകാപിച്ചുജരാസുതൻ സതപരംയുദ്ധത്തിനായ്തു
 നീടിനാൻ * ഇന്നിനിയാവേവംശമൊട്ടുക്കവാ നെന്നുനിന
 ചുപുറപ്പെട്ടമാഗധൻ * അന്യോടിരിപത്തൊരൊമിരത്തെ
 ഞ്ഞും പിന്മാങ്ങഴുപതുതേരുംഗജങ്ങളും * അയ്യായിരത്തൊ
 ടരപതിനായിരം പൊയ്ക്കല്ലറന്തുപെത്തു കതിരയും * നൂറൊ
 വതിനായിരമുന്തുരമ്പതും ഉരൊമറീട്ടുന്നകാലാപക
 ലും * എന്നിവസംബ്രകളൊക്കെയുംകൂടിയാ മന്നേരമെക്കുഴഹി
 ണിയെന്നുനാമവും * അന്യോടിരിപതുമുന്നമൊക്കുഴഹിണി
 വൻപടയോട്ടപടഹാലാപനിയോടും * പിന്നെയുംസാലാദി
 മിത്രജനത്തോടും ചെന്നുചുരംപുരിവളഞ്ഞീടിനാൻ * പേ
 ടിച്ചയാവെന്നൊരുമതുകണ്ടു പേടിയായ്ക്കുന്നരചയ്ക്കുദാമോ
 രൻ * രാമനോടൊതുപാഞ്ഞിതുനാമിഹ ഭൂമിഭാരതീന്തുറകാ
 ജ്ജവൻഭൂതല * വന്നുപിറക്കയാലിന്നുജരാസുതൻ തന്ന
 ടെനെസന്ദ്രങ്ങളൊക്കെയോട്ടുക്കണം * എന്നുപറഞ്ഞൊരു
 നേരംഗഗനത്തിൽ നിന്നുരഥങ്ങളൊരുധജാലവും * വന്ന
 തുകണ്ടവർത്തരിൽകരവിപാർ പിന്നാലെചെന്നിതുയാവേ
 സൈന്യവും * പിന്നെയുണ്ടായയയയലോകാലാഹല മിന്ന
 രചെയ്തതിനാലല്ലത്തൊന്നൊട * രാമനുംകൃഷ്ണനുംകൂടിവരുന്ന
 തു ഭൂമിപതികളുംകണ്ടുകാപത്തോടും * ഓണങ്ങളൊപേമഴ
 പോലമതുക്കീടിനാൻ കാണികൾസംഗരംകണ്ടുകാണാടിനാൻ
 ഭൂമിപന്മാരംശരവരിഷങ്ങളാൽ രാമകൃഷ്ണന്മാരെമുടിനാൻതൽ
 ക്കണ * ദുഃഖിച്ചയാവെന്നൊരുമതുകണ്ടു പുഷ്പനേത്രരാഠ
 മനംകൃഷ്ണനും * കൂത്തുമുത്തുള്ളശരങ്ങൾതുകീടിനാൻ പാമ്പി
 വദസനകളോരമരിച്ചുതേ * വില്പംശരങ്ങളുംവാളുംപരിച
 യും നല്ലഗഭകളുംവേലുംചുരികയും * ചക്രങ്ങൾകുന്നങ്ങൾ
 ചാട്ടുകുന്നങ്ങളും മുഷ്ണരമായശതപ്ലിംസുണ്ണിയും * ഇത്തരമാ
 യുധജാലങ്ങളോത്തന്നു ഹരിസൂധരിച്ചനാപതിസനകൾ *
 ചാക്കരതയുള്ളവർപാഞ്ഞങ്ങളൊക്കെയും ലോകകനാമകൻ
 കൊന്നൊടുക്കയും * വീരായുള്ളവരൊരമരിക്കയും ഭീരു
 കളായവർപടിമെഴിക്കയും * നില്ലുനില്ലന്നുപാഞ്ഞങ്ങള
 ളൊക്കെയും വല്ലാതൊന്നങ്ങളോരപതിക്കയും * നല്ലൊരു
 ഭാമിതന്നങ്ങളൊക്കെയും തല്ലുകൾകാണ്ടുഗജങ്ങൾപതിക്കയും

അമ്പലമുക്ക് അരിശ്ശിരംവിരളയും വടമ്പാടതിൽചിലരട്ടഹാസി
 ക്കയും * ദുഷ്ടൻജരാസന്ധനനങ്ങരളയും ടിപ്പുഗതിയെ
 ന്നതമ്മിൽപറയും * മാടിവിളിക്കയുംവാടിവിടയ്ക്കു മോടി
 ക്കിക്കയുംചാടിപ്പിടിക്കയും * തട്ടത്തുതിമിടയ്ക്കുന്നതു കയ
 ക്കയും വീത്തുമാരിക്കയ്മോത്തുട്ടുവിടയ്ക്കും * പല്ലുകടിക്ക
 യുംതല്ലതട്ടിയും മെല്ലെത്തരിക്കയുംകല്ലതകയ്ക്കും * പാ
 രിൽപതിച്ചുചിലരങ്ങയ്ക്കും ചോർപ്പുകൾപലതായൊ
 മിക്കയും * നാകനാരിജനവന്നുപരിക്കയും നാരികൾ
 സംഗ്രഹംകണ്ടുനഗിക്കയും * ഇത്തരംചോരമായുണ്ടായപോ
 രതിൽ ചത്തിതുളുപതിരസന്ധങ്ങളാക്കയും * സൈ
 ന്യങ്ങളെല്ലാംനരിച്ചതുകണ്ടതി രാത്രിയുംകോപവുംവൃണ്ട
 ജരാസുതൻ * വില്ലുംകുഴിയുംകലച്ചുഹരിമോട്ട നില്ലനി
 ല്ലെന്ന്പാഞ്ഞുതന്നീടിനാൻ * അന്നൊരാമട്ടത്തിതുകൃ
 സ്തനം പിന്നെയുണ്ടായതയ്ക്കുമാത്രത്തു നാ * വൃതനം
 വാസവൻതാനുംപോരുതപാ രിത്രയില്ലാത്തപാഞ്ഞിതുകാ
 ണികൾ * അപ്പോൾജരാസന്ധഭൂപതിതന്നുടെ കെല്ലെല്ലാമാ
 പമുറിച്ചുമാമാടൻ * സുതനയുംതാഗങ്ങളെയുംകൊന്നു
 ചോരമാമാടരുതെന്നുചൊന്നാൻ * എന്നതുകണ്ടജരാസ
 ധഭൂപന മെണ്ണപിടിച്ചുബന്ധിച്ചിതരാമനും * ചൊല്ലി
 നാൻകൃഷ്ണനുംരാമനുംകെല്ലാന്റെ കൊല്ലാതിവന്നനാവിട്ടയ
 ച്ചീടേണം * ചൊന്നുടൻചൊന്നതടുത്തുജനങ്ങളാക്കനല്ലി
 ചുപന്നാൽവധിക്കാമവരയും * എന്നതുകട്ടാതുവിട്ടിതരാ
 മനും മന്നവൻനാണയുംകട്ടുപോയിടിനാൻ * അന്നമല്ല
 കാതതചന്നജരാസുതൻ പാരമ്യമോട്ടമന്ദിരാമചിനാൻ *
 യുദ്ധലളിതമോരുവിത്തമാതാക്കയും ബലാമോത്താക്കട്ട
 ളിച്ചുതൃസ്തനും * തൊന്നുരാമനുംപുഷ്പവർണ്ണമോരുപു
 രമതിൽചെന്നുനാനന്തരം * വിത്തങ്ങുംചോരമാമാജനനൽ
 കിന്ന നെത്രയുംമോടേനവാണിതല്ലാവരും * ലജയുംചി
 നയുംകാപവുംകൈക്കൊണ്ടു ദുഷ്ടനകത്രഷ്ടൻജരാസുതൻ
 പിന്നെയും * അത്രപടയുമായ്ചൊന്നുചോരമി ലെത്രയും
 പോർചെയ്തുതൊറമണീടിനാൻ * ഇതഥപതിനേഴുവട്ടുമു
 കണ്ടനോ കൃത്യമീഷ്ടയായോടൊരാറാറമ്പൻ * നാമു

വാക്കിനാലന്നായവനനും പാരിച്ചുകോപനവന്നുമുൾ
യിൽ * മൂന്നുകാടിപ്പടയോട്ടംവളഞ്ഞിതു മൂന്നുവാക്കളു
മൊന്നുവിറച്ചുത * വീരനായുള്ളവനൊക്കുണ്ടാത്ത ശൌ
രിയുമഗ്രജനോടുചൊല്ലിടിനാൻ*മേലുഗണങ്ങളോടൊത്തു
വനനും മൂർച്ചിച്ചുകോപനവന്നതുകണ്ടിതോ * കണ്ടകനായ
ജരാസന്ധ്യപനം - രണ്ടുഭിന്നത്തിലകത്തുപരംദൃഢം * എ
ന്നാലനതർമ്മായനുംകൂട്ടംനമു ക്കിന്നതുകൊണ്ടുനമൊന്നുചെ
ല്ലീടേണം * നല്ലൊരുദുഗ്ഗസമുദ്രമദ്ധ്യമ ചെല്ലുവരു
തിൽചെന്നുവരണീടണം * എന്നുമരികളവിടെവരികയി
ല്ലെന്നാൽനമുക്കനതർമ്മങ്ങളുതീരുമ * വിരഹപകനായക
നേവമരുൾചെയ്തു വിശപകർമ്മാവിനമിച്ചിന്തിച്ചമൊന്നുസ *
ശിപ്പുപ്രവരനമപ്പൊഴുപന്നാതു ചിൽപ്പുരുഷന്റെപദം
ബുജംകൂപ്പിനാൻ* വൃത്താന്തമല്ലാമരുൾചെയ്തുകുണ്ണനും ചി
ത്തമോദത്തോടുചെന്നവനപ്പൊഴു *പശ്ചിമവാരിധിമദ്ധ്യ
മാതക സ്വമരമഹാഭീപവുചമച്ചിടിനാൻ * ഭീഷ്മവും
ഭാഗ്യശയോജനയുണ്ടതു ഭീഷ്മസമാനവിസ്താരവുമുണ്ടുപാൽ
പിന്നെയുഭീപംചുഴലവുനല്ലൊരു പൊന്നുകൊണ്ടുതമി
ലുണ്ടാക്കിനാൻ * ഓരോമതിലുകൾക്കോരോപാങ്ങളിൽ
ഭാരങ്ങളെന്നൊലുമുണ്ടതിവിസ്തരം * ഭാരാഭാരങ്ങളിൽഗോ
പുരമോരോന്നുപാരുയരത്തിലങ്ങുതീർത്തിടിനാൻ * മേൽശി
ഖരങ്ങൾപോലെവിളങ്ങുന്ന ചാരരത്താജപലംഗാപുരമു
ൾനി * പാറാവിളങ്ങുമകടങ്ങൾചെന്നങ്ങു വാരിമാഗ്ന
ങ്ങൾതട്ടത്തുനില്ക്കുന്നുതേ * പിന്നെപ്പുരങ്ങൾചമച്ചാൻപ
ലരെ മൊന്നുരണ്ടല്ലാതെനന്ദനാധിരം * നല്ലസുവർണ്ണ
യമംഭവനങ്ങളല്ലാതെകാണതിനില്ലാതെഭിക്കിലും * രത്ന
ങ്ങളെല്ലാംപതിച്ചുഗ്രഹങ്ങളി ലെത്രയുംനല്ലാതമോളികളു
വും * ഇന്ദ്രനീലംകൊണ്ടുതീർത്താരുസയങ്ങൾചരതമ
ഗ്നാത്താളമുണ്ടങ്ങുയരവും * സൌവർണ്ണരജിതസ്തംഭികസൗ
ധങ്ങളുവുണ്ണമുണ്ടാരുപകുത്തിലപ്പൊൻ * ചിത്രഗ്രഹങ്ങളും
നത്തശാലാദികളെത്രയുംനല്ലോരുമണ്ഡപജാലവും * സം
ഗീതശാലയുംശ്രീധാഗ്രഹങ്ങളും ഭാഗിയരീടുന്നചന്ദ്രികൾ
ലയും * സ്താനഗ്രഹങ്ങളുജാനശാലയും പാനഗ്രഹങ്ങളും

ഭൂതകേളീഗൃഹങ്ങളും * നാനാജനവിധവാസഗൃഹങ്ങളും മോ
 നകിതിരകൾക്കുള്ളതാണെന്നും * ഉത്തമഭൂസുരവാസഗൃ
 ഹങ്ങളും ചിത്രങ്ങളായുള്ളവോലയങ്ങളും * വേഗ്യാലയ
 ഭൂമുപണപട്ടിയ മായുഷ്ഠകനരജമാന്ദ്യങ്ങളും * പാ
 നമജനങ്ങളിരിക്കുന്നതായ മന്തരാപീഠവേപാനീയശാല
 യും * ഇത്തരമല്ലാകനകമന്ദലങ്ങളായ് തീർത്താനന്ദിമിഷം
 കൊണ്ടുസംവൃതായ് * സ്വണ്ണപാകനവാസപാവുണ്ണങ്ങളാ
 യ് സ്വണ്ണരതാദിസംപാദനപ്രവങ്ങളും * ചക്രഹാസര
 സകാരണ്യവജ്രമ കിരീടഹം സനിനാദപുണ്ണങ്ങളായ് *
 സ്വപ്നജലങ്ങളായുള്ളതാണെന്നും * പ്രിമാന്മാടാതുമാക
 ച്ചാൻപലതരം * കൂപതകാകനിപാസമൂഹവും പാപഹ
 രങ്ങളായുള്ളനദികളും * ജീരമധുലയമെന്നിവചൂരിച്ച സ
 രനദികളും തീർത്താനന്ദിമി * സമുത്തപ്രസ്ഥലങ്ങളായ
 ഉള്ളത ദിവ്യവതാവുകഗുഹപുണ്ണങ്ങളായ് * മാദ്യകപി
 കത്രകടംഗവഞ്ചോ ദുഷ്ടാനപാളികളുണ്ടെങ്ങനെയിതി *
 നന്ദനാശ്വാനം വെടിഞ്ഞുസുരസ്ത്രീകൾ നന്ദിച്ചവിടെവരമ
 തുകാഞ്ചിഃപാ * ആരാമഭൂമിയും ശ്രീധാഗൃഹങ്ങളും സാരക
 ലായുള്ളശ്രീധാനദികളും * ഇത്തരവേണ്ടുന്നതാകയുംപി
 നെന്നും ചിത്രമായ്നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടാൻ മനോഹരം * ദേവ
 ദേവശനിജനതളിടവാൻ കേവലം തീർത്താനന്ദമെന്നി
 നിരും * ഇന്ദ്രനീലംകൊണ്ടുനല്ലാത്തതായവും ചന്ദ്രശ്വ
 ലങ്ങളായുള്ളതിനെയും * ജാലരസ്യങ്ങളും വിറ്റമരമാകതിക
 മാലകൾകൊണ്ടുള്ളനല്ലവിരോവും * സ്വണ്ണജലമായനല്ലോ
 തകട്ടിച്ചും കണ്ണാടിപാലവിളങ്ങുന്നിവിടങ്ങളും * ഭംഗനപ്ര
 ണങ്ങളാകും ദുരൂഹകൾ മാനസാനന്ദവരുമുപധാനവും * ക
 ണ്ണിനാനന്ദവരുന്നമലാപ്പകൾ സ്വണ്ണകുടങ്ങളും രത്നപീ
 പങ്ങളും * രത്നചമിതകനകരേണുളും ഉത്തമചാമരതാ
 ലവ്യനങ്ങളും * ഏനമേവംകരതപകജമോലതി കനകാമ
 ണ്ഡികകൊണ്ടുള്ള സൗരഭ്യവും * ചന്ദനംനല്ലാർകിലുകൾ
 കർപ്പൂര മെന്നിവചൂരിച്ചനിത്യസൗരഭ്യവും * പിന്നെയും
 നല്ലൊരുമാളികളുടേയും തന്നെതാഴ്വരനഗ്നങ്ങളും *
 അകുണ്ഡാമരജയം പല്ലമരതകം പകുജരതാങ്ങുകൊണ്ടുസാ

പരമ്പര * ഉത്തമവ്യക്തി ചിത്രകവ്യങ്ങളും തത്ത്വങ്ങളും
 സൂക്ഷ്മങ്ങളും * സൂക്ഷ്മങ്ങളിൽ ചിലനാരിജനങ്ങളെ അ
 ന്വേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപിടിക്കുന്നതും * ഭിത്തികളിൽ പല
 ചിത്രങ്ങളും തവ തന്നെ പലങ്ങളും ഉണ്ടാകാം * ആരുമ
 കൂടാതെ വേണ്ടുന്നതിനായി കറുത്ത വർണ്ണങ്ങൾ ഉപയോഗി
 ത്തും * യന്ത്രപരമായി വരയ്ക്കപ്പെട്ടവയിൽ യന്ത്രജാല
 ങ്ങളായ യന്ത്രശാസ്ത്രങ്ങളും * വാണിജ്യരംഗത്തു ചിലതുകൾ
 കൂടും കാണുകയും ചെയ്യാം. പലപ്പോഴും * ദിവ്യങ്ങളും
 ലോകവിതാനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് തത്ത്വങ്ങളും *
 ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് തത്ത്വങ്ങളും * ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച്
 തത്ത്വങ്ങളും * എന്നിവയെക്കൂടി ചിത്രമായിത്തീർന്നുപിടിക്കുന്നതും
 ഉപയോഗിക്കുന്നതും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും * അപ്പരിതന്ത്രങ്ങളെ ചിത്ര
 ങ്ങൾ ചെയ്തവർ സർവ്വവിശേഷങ്ങളെല്ലാ നിന്നും * വി
 ശ്വാസകോശങ്ങളെല്ലാ നിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും പരമ്പര
 കൂടാതെ പരമ്പര * ശിഷ്യപ്രവരന്മാരായതുകൊണ്ടു മറ്റു
 തിരുന്നിൽ സകലവും കാട്ടിത്തന്നു * ത്രൈലോക്യവിസ്മയമില്ല
 തിരുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റു വാസികളെക്കൂടി കാട്ടിത്തന്നു *
 അതുകൊണ്ടു തന്നെ ചിത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു കോളമായപ്പരിയും
 മറ്റും * ചെന്നുകണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതും നന്നായി
 വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതും * ഹസ്തശാസ്ത്രവിപ്രതപസ
 ന്മാരായ വിത്തരന്മാരെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും * നാട്ടിലുള്ള
 തത്ത്വങ്ങളെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും വാട്ടമന്ത്രയുദ്ധശാസ്ത്രയെക്ക
 ങ്ങളും * ആര്യവർമ്മയെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും വാങ്ങിയിട്ടുള്ള
 തിരിയിലാക്കിത്തന്നു * ചെന്നുവരുന്നവരെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും
 വാങ്ങുവാൻ പരമ്പരയായും പരമ്പരയായും കാട്ടിത്തന്നു * മായവ
 നെല്ലാജനങ്ങളെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതും
 തന്നിടാൻ * സർവ്വലോകത്തു പരിചരിക്കുന്നതുപോലെ തൽഗു
 ഹൊപാലായും അന്നിതല്ലാത്തതും * ചെന്നുവരുന്നവർക്കു
 തന്നെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചിത്രങ്ങളെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും *
 അതുകൊണ്ടു തന്നെ പരിചരിക്കുന്നതും തന്നെക്കണ്ടുപിടിക്കുകയും
 നല്ലതും * കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കുകയും കൊ
 ണ്ടുകൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കുകയും * ഇത്രയുംകണ്ടുപിടിക്കുകയും

അതുകൊണ്ടു കൃഷ്ണൻ മിന്നിത്തുറകൊണ്ടു തിരുത്തുവാൻ * ഭൂ
 മിയിൽനിന്നു ഞാൻ പോകുന്നതേതെന്നു സംഭാവനയെ വരുത്തി
 വസന്തം * എന്നു അതുകൊണ്ടു കൃഷ്ണൻ നന്ദി
 നാളെയുപോയി വന്നു നിന്നു * നന്ദി കൃഷ്ണൻ പല്ലസ്യ
 മായ തന്നെ മനിക്കര വെച്ചു കൊണ്ടു നിന്നു * ഇതേമാ
 യസ്യ മായ മിതവാഴുന്ന മന്ത്രിയെ യോഗാദികളിലുപോൽ *
 ആരുമെല്ലാം തന്നെ തിരിവെച്ചിതു സാരമായുള്ളതാകാ
 രിക്കാതെയും * എട്ടു നിധികളെടുത്തു ധനനേരം പെട്ടെന്നു
 കൃഷ്ണൻ കാഴ്ച വെച്ചു നിന്നു * മനോജനാർത്ഥനാകിയതൊ
 കെയു മനോരമയെ കൈപാലനാക്കുകയും * വന്ദിച്ചു കൃഷ്ണൻ
 കാഴ്ച വെച്ചു നിന്നു നന്ദി വരെയെച്ചു മോദനാർ * തന്നെ
 ദൈവാനുഗ്രഹമെല്ലാം കൃഷ്ണൻ തന്നിലുണ്ടാകയാൽ കൃഷ്ണ
 നും * പോരത്തുകൊണ്ടു തന്നെ നാകയാൽ പോരവതിനെ
 പേരുമില്ലാതിന്നാർ * പോരത്തുണ്ടെന്നു കാണാം പോ
 രവതിനെ പേരെഴുതിയ ചിത്രം * പോരവതിയിലൊരിക്കലും
 നേരും ദൈവപരമായൊരിക്കലും കൊണ്ടു നാർ * പൊന്നു
 ധാരയിലൊഴുകുന്നതെന്നാൽ നന്നായി തിരുവിച്ചു കൊടുത്തു *
 മായാമനസ്സെന്നായുള്ളതായാലും നായാലും കൂടാതെ മിന്നിയ
 തൊട്ടും * ശോഭാപരമായൊന്നായാലും പാപിയാണെന്നോ
 രുസന്നിയായൊന്നെന്നോ * ബദ്ധമാണെന്നാൽ നിന്നു കൈകൾ
 പറ്റി നല്ലൊരു മനസ്സാണെന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ *

നീലാചാര്യൻ നന്നായൊന്നു കണ്ടു കാലയവനനും ക
 ണ്ടെന്നു നോക്കും * നാലു ഭൂതങ്ങളെ ശ്രീ പത്മവേദന മായും
 കൈസ്സുമാലകൃതകണ്ഠവും * നന്ദിയെ നീട്ടുന്ന പീതവസനവു
 മായുജനേത്രവുമായി പാലാശവും * മനസ്സിൽ വന്നെ
 രേഖയു മെന്നി ചകുണ്ടൻ ചിന്താചക്രീടി പാർ * മുമ്പെന്നും
 നാദൻ മൊന്നൊരു പാലാശ മായുജനേത്രവുമായി പാലാശവും
 യാൽ * ഇന്നിവിടെ കൃഷ്ണൻ തിരിവിലുണ്ടായ മെന്നാലി വന്നാൽ
 സംഗമം ചെയ്യേണം * ആയുധമിന്നിവന്നെന്നു മില്ലായ്മയാ
 ലായുധം കൂടാതെ നന്നായൊന്നു പൊതുവൻ * എന്നു നിനച്ചു തു
 ചെന്നു ചെന്നും തന്നാലവയു നന്നായൊന്നു കൃഷ്ണനും * ഭീ
 തിയും ഭാവിച്ചു മനോരമയെ നിന്നു ഭീതിയും കൈവിട്ടു തുറവ

നന്നം * എത്രയുമേറുമട്ടത്തങ്ങളെചെന്നവ നെത്തിപ്പിടിപ്പാൻ
 തുടങ്ങുംശോഭനതര * ചെറുദൂരത്തങ്ങളെകൃഷ്ണനക്ഷത്രീടും തെ
 രന്നവനമങ്ങാടിയണഞ്ഞീടും * പിന്നെയുമെത്താത്തതുകോ
 പിച്ഛകൃഷ്ണൻ പിന്നാലെവേഗേനചെന്നുചൊല്ലിടിനാൻ *
 നിത്യെന്നിയെയുദയശേഷമിച്ചവൻ പൊയ്യല്ലപണ്ടാരുമോ
 ടുഹരില്ലേടോ * പിന്തിരിഞ്ഞിന്നുവീനിച്ചെന്നതരകിലോ ച
 നത്തരംകൂട്ടിത്തരുന്നതുണ്ടിന്നാണാൻ * കേട്ടതില്ലെന്നതോ
 വിച്ഛകൃഷ്ണനും പെട്ടന്നുദൂരമെണ്ടിനാൻപിന്നെയും * ഇങ്ങി
 നെദൂരത്തുചെന്നാത്തുകൃഷ്ണൻ മെത്താരുപട്ടുതഗഹപരപുഷ്പ
 തേ * പിന്നാലെയെന്നുവന്നതുംപൂക്കിതു പിന്നാലുകന്ദന
 കണ്ടതുതില്ലവൻ * കണ്ടകനമവൻനോക്കിനടന്നാത്തു കണ്ടാ
 നൊരുവൻകിടന്നുറങ്ങുന്നതും * ഇന്നുകൃഷ്ണൻത്തൻറിയാതെ
 വന്നിഹ നന്നായാണെന്നതെന്നാത്തവൻതര * മണചവി
 ട്തിനാൻകാൽകൊണ്ടുവരനെയും നന്നായണന്നാവനമതുനേ
 രം * പിന്നെയുഴവീരരിതന്നവൻകണ്ണുകൾ നന്നായ്മിഴിച്ചു
 മുഴുവവുംനോക്കിനാൻ * മേലനായുള്ളവനനെക്കണ്ടതി
 മുറ്റിച്ചുകോപമോടെന്നുനോക്കീടിനാൻ * എത്രയുമെത്തമാ
 കുമവനടെ നേത്രാഗ്നിതന്നിൽഭരിച്ചുവന്നതും * ഭസ്മമാണ്ണീ
 ണിതുഭൂമിമിമിപ്പൊഴു വിസ്മയംപൂണ്ടിതുഭവസമൂഹവും *
 എന്നുതുകനതരംചെയ്യതുകൾക്കുയൽ വന്ദിച്ചമന്നവൻ
 ചോദിച്ചിതാരോൽ * ആരവനായതുപട്ടുതഗഹപര കാർ
 ണാമതു കിടന്നുറങ്ങീടുവാൻ * നേത്രാഗ്നിതന്നിലവനെഭരി
 പ്പതിൻ മാത്രമവനാത്വീയമെന്തെന്നതും * എന്നിവകേൾ
 കേണമെന്നുനരപതി ചെന്നതു കേട്ടതരംചെയ്യുമനീന്ദ്രനും *
 ധന്യനായുള്ളൊരുമനുധാതുഭൂപതി തന്നടെപുത്രനായുള്ളവൻ
 തന്നുടെ * നാമമുകന്ദനവന്നവനാകുന്നു ഭൂമിയുംരക്ഷിച്ചുപ
 ണ്ടുവാഴുന്നവരും * ദേവകാർഷ്വരന്മാരോടുകൂടുകപുഷ്പ
 വാരികളോടുപേർക്കെയ്യിടിനാൻ * ഏറിയകാലംപൊരുതു
 നരേശ്വരൻ വീരരംഭൈത്രയരെയൊക്കെയൊടുക്കിനാൻ * നാ
 കികളുമ്മിക്കുകൊണ്ടുവൻപിന്നെയും നാകലോകത്തുവസി
 ച്ചാൻപലയുഗം * സേനാപതിയാത്മഹനൈവഭിമുഖനാ
 നവർനാഥനവനോടുചൊല്ലിനാൻ * ഇത്രനാളുംഭവാനത്രവ

സിക്കര ചെത്രയും സൗഖ്യം ലഭിച്ചു മുക്കുടാ * ഏറിയോ
 രാപത്തു തീർത്തു പാലിമൊരു വീരനാകും നിന്നെത്തു ചെല്ലേ
 ണ്ടുണ്ണാൻ * നിന്നാടൊരാപിതാക്കളും കറന്തയും പിന്നെയും
 പുത്രമിത്രാദികളും കളയും * നാശം ഭവിച്ചിട്ടു കാലമൊട്ടു നാ
 യ് ഭൂതം ഭവാനുരകങ്ങളാവിടക്കൊരാ * കാലഗതികൾക്കു
 ദേവകൾ പാലും കാലം വരുന്നു രമാതു നശിക്കുമേ * കാല
 ഗതിതട്ടത്തിടത്താക്കുമേ കാലമാകുന്നതു മീശപരനാക്കുവീ *
 ആകയാലിന്നു നിന്നെ വേണ്ടും വര മൊക്കുവെന്നു കൂപൻ വേ
 ണ്ടതു ചൊൽകുടാ * മുക്കിയൊഴിഞ്ഞു ഭവാനുവേണ്ടും വര
 മൊക്കുവെന്നു കൂവാനാട്ടുണ്ണാൻ നിണ്ണയം * മുക്കിനൽകീട്ടു
 വാൻ നാരാ മണനൊഴിഞ്ഞാക്കു മല്ലതു ധരിക്കേണമേ *
 എന്നു കേട്ടു മുക്കുനടുപറും നന്ദിച്ചു വേഗേണമെ ചെല്ലീ
 ടിനാൻ * ഏറിയ കാലമായ് നിദ്രയില്ലാഞ്ഞിട്ടു പാരതളിച്ചു ന
 മുക്കുവരികയാൽ * ഏറിയ വസ്തു കാലമുറങ്ങുവാൻ നേരേവ
 രാമമനൽ കേണമിപ്പൊഴെ * എന്നു കേട്ടു ചിരിച്ചു മഹേന്ദ്ര
 നും ചൊന്നാ നാതെ നിന്നെ നന്നു പരികത * ആരെ നിരിക്കി
 ലുവന്നുണർന്നു വൻ പാരതെ ഭൂമായ് നീടുമെപ്പൊഴെ *
 എന്നു കേട്ടു റൂപതിയും മോദന ചൊന്നൊരു പപ്പുതഗഹ
 രം പൂക്കുടൻ * നന്നായ് സുഖിച്ചു കിടന്നാണിടിനാ നൊന്നത
 റിഞ്ഞു വിടക്കു ജനാർദ്ദനൻ * ചൊന്നു വന്നൊരാക്കു നരപ
 തി തന്നെ നെ നിദ്ര കേൾവരുത്തി നാൻ * എന്നു കേൾക്കു പൻ
 ഭൂമുമാജ്ഞായിതു മിന്നിതിൻ കാണെ ചിത്താദികവീ * ഭൂമുവ
 നൻ ചരിച്ചൊര നന്തരം പെട്ടെന്നു കൃഷ്ണനും തത്ര ചെന്ന് ടിനാൻ
 എത്രയും തേജോനിധിയായ കൃഷ്ണനെ തത്ര കണ്ടാത്മാ ചാലിച്ചി
 തു ഭൂപറും * ചാത തേജോനിധിയായ ചാൻ മമ ചാരത്തു പ
 ന്നതു മെത്രയും തുടരും * സുന്ദരനാം ഭവാനിത്ര നോവഹിതര
 ചന്ദ്രനോ സൂര്യനോ ചിണ്ണു ചോശപ്പുനോ * ദേവപ്രപരരിലേ
 കൻ ചൊന്നൊരു കേ പരം ജാനാമറിഞ്ഞിതുമാനസം * നിന്ന
 ടെ തേജസ്സു രാമങ്ങളു ഹാറന്തരം തന്നിലുള്ള സു കാരുണ്യം നാജ്ഞ
 മായ് * ആരു ഭവാനിന്നി വിടവന്നീടുവാൻ കാണാമെന്ത
 ന്നതു മുര ചൊല്ലുടാ * നിന്നുടേ തേജസം ഭീതനായൊരിനി കി
 ന്നിവിചോദിപ്പു തന്നെ തരതാനുമേ * ഇക്കു ചാകു ചംശജനാകു

ഒന്നാമത്തെ നീക്കിത്യധീശൻ മുഖകന്ദനം ഞാൻ * ദേവപ്ര
 വരനാൽ ഭക്തമാനിദ്രയ സേവിച്ചിവിടകിടക്കം ഭഗവത
 ൈ * വന്നാ തദ്യജ്ഞരക്കുണത്തിനാൻ തന്നെക്കമ്മണാഭ
 സ്തമോദ്ധാവൻ * പിന്നെ ഭഗവതയുടെ വകാതകണ്ടു
 നെനാടെവൃത്താന്തമാക്കെയുമിങ്ങിനെ * എന്നതുകേട്ടതും
 ചെയ്തിതു കൃഷ്ണൻ മെന്നെടനാമങ്ങളുറുമുണ്ടാക്കീ * ജന
 ങ്ങളും പലതുണ്ടിനിരിക്കുന്നെക്കമ്മങ്ങളുറവില്ലെന്നു ധരിക്ക
 ടോ * ഭൂമിപരാഗവ്യാജനശതകാണ്ടു കാമിമുരവൻഗ
 ണിക്കയുമാമടോ * എന്നുടേനാമങ്ങൾ പോലും ഗണിക്കയി
 ല്ലെന്നാരുവൻ കല്പകാടികാണ്ടെങ്കിലും * എന്നങ്ങിരിക്കി
 ലുമെന്നെടെവാത്തകളിനുള്ളതുപറഞ്ഞീടുവൻ കരക്കുപി *
 ദുഷ്ടരോടെത്രേ ഭൂപാലരേയുകൊന്നു നിഷ്ഠജനങ്ങളുൾപ്പാ
 ചുകാക്കു പാൻ * ധാരാവുമുന്നമപേക്ഷിക്കുകാരണം ഭൂതവ
 വന്നു പിന്നിതു ഞാനടോ * ധന്യനായിട്ടു വസുഭവയാദവൻ
 തന്നെക്കന്ദനൻ ഞാനെന്നാകീ * ഇന്നുവസുഭവനന്ദന
 നാകയാൽ വന്നിതു വാസുഭവവ്യയഭൂപത * ഭീമനായു
 ജ്ജ്ഞാതകംസനാകംകാല ഭനമിയെക്കൊന്നുമധാരമിടേവി
 രേൻ * തത്രമവനനുവെന്നതു കാർണ്ണ മത്രവനേന പരനാനി
 ചുണ്ടൊന്നടോ * യാദവന്മാരവചസ്യനവൻ പണ്ടു മാലിച്ചു
 ദ്രൻകൊടുത്തവരത്തിനാൽ * ഇന്നു പരനാദ പാൻ കൊന്നീടുമ
 രോന്നുതു വന്നിതു നന്നെട പാരി നെക്കാനതും * എന്നതു മല്ലവീ
 മേരിയെക്കന്ദമുണ്ടെന്നെങ്ങി ചുവസിപ്പെന്നനിത്യവും * എന്തു
 കാർണ്ണവണ്ടും പരതേവതന്നീടുവാൻ മിഥിവന്നീടിനേൻ *
 എന്നുടേതേക്കന്ദനങ്ങൾക്കു ദുഷ്ട പഞ്ച ഉദാനം പരികയുമിറല്ല
 ന്നാകീ * ആകയാവിന്നിവിവണ്ടുതു വരാൽ കനീ ശോകവും
 തീർത്തു ഞാനാക്കുവൻ കൂചൻ * ഇത്തരം കൃഷ്ണൻ വരാക്ക
 കരം കരക്കന്ദനാലത്രയും സംഭവത്തോടെപ്പറവൻ * ഇന്ദ്രി
 കാന്തനാക്കൊണ്ടു വോദനന്നു മുന്നമഹാമുനിഗുഹ്വൻ പറഞ്ഞ
 തും * തന്നെല്ലിപോത്തി ഭക്താമുക്കന്ദന വന്ദിച്ചു പീണനമ
 സ്തമിച്ചീടിനാൻ * തൽഗതമോനസനായെഴുനീരാട്ടു ഗൽ
 ഗദവാചാരതാഴ്ത്തു ചാപ്പീടിനാൻ * ചോരകകനാമനായു
 ജ്ജ്ഞാതമാണൻ ശോകഹരൻ ഭവാന്നാനിഭജനനാഥം *

ഇന്നുഭവാനന്തരംകണ്ടതുകാരണ മെന്നഭേദമനുസാരമു
 വ്യവസ്ഥ * നിന്നുടെമൊയയദഹിതരായാൽ നിന്ന
 ഭരിക്കുന്ന പരംകാര്യം * എത്രയുംദൂർദ്ധ്വമായ നരജന മെത്തു
 വാനത്രയുംഭോഗ്യവുമാവണം * അങ്ങിനെയുള്ളൊരുജനം
 ലഭിക്കിലും മംഗലംനൽകുംഭവാനഭരിക്കാതെ * കഷ്ടനര
 നാർഗ്രഹാസ്യകൃപങ്ങളിൽ പെട്ടുഴലുന്നിതുഗോകംകണകി
 നേ * തിഷ്ഠനായുള്ളൊരുഭൂപതിയെന്നോത്തു കഷ്ടകർമ്മങ്ങളും
 രജസഭാവവും * കാട്ടിമടിച്ചുനടന്നുത്തരിത്രനാരികഷ്ടം
 വൃതൈവകഴിഞ്ഞിതു കാലവും * മുൽപിണ്ഡമായശരീരംനിമി
 ത്തമായിപ്രപഞ്ചത്തികലുള്ളവരൊക്കെയും * ദോഷദോഷാഹ
 ങ്ങളോത്തുവാഴ്ചവിരഗ്ഗ പാരാതമ്യവ്യവസ്ഥവിഴങ്ങുന്നു *
 ഭൂപതിയെങ്കിലുംവിപ്രേന്ദ്രനങ്കിലും പാപികളെങ്കിലുംസുന്ദ
 രിയങ്കിലും * മൃത്യുപരുന്നൊരുനേരകുലേബരം മുത്തകഭന്തു
 വിഴാദികളായ്ക്കും * ലോകങ്ങളെല്ലാംജയിച്ചസിംഹാസ
 നെ ലോരുകകനാഥനായ്യാഴ്ന്നുപരന്നായും * ലോലാക്ഷിമാ
 ക്കളിപ്പതിനായിലോൻ ലീലാമൃതമാൽചമയ്ക്കുന്നമൊയയ *
 ഭൂപതിമാവതിനാഗ്രഹംമന്ത്രിനംഭൂപനംചക്രവർത്തിയത്തി
 നാഗ്രഹം * ചക്രവർത്തിക്കുചേരവ്രഹ്മണന്മാരും പാർക്കിൽ
 ഹേന്ദ്രനംബ്രാഹ്മണന്മാരും * ഇത്തരംമോഹത്തിനാറമി
 ല്ലാക്കുമെ ചിത്രമത്രതവമൊയത്നൈവദേവം എല്ലാക്കുമിന്ന
 ഗുണങ്ങൾവന്നീട്ടുവെല്ലാറാലും നന്നുസജനസംഗമം *
 സജ്ജനസംഗമംകാണുമെന്തില്ല ഇളക്കുന്നവുമായിത്തുടരി
 യുവന്നീട്ടും * ചിത്തവിത്തുലിഖിതസ്വാർത്ഥപദ ഭക്തിയു
 ണ്ടാപിനെയെന്താനുവേണ്ടതും * നിന്നുടെകാരുണ്യമെ
 കലണ്ടാകയാ മെന്നുടെരാജ്യവുമെന്തെന്നുള്ളും * ഞാനപ
 ക്കിക്കാതെനമുമായ്ക്കുന്നതും മാനസദുഷ്ടചിന്തിക്കു പരാജയ
 തും * ഇന്നുഭവൽപാദഭക്തിരയാടിഞ്ഞിവി കൊന്നുമാ
 ഭിമാഷ്ടിമില്ലജഗൽപാത * ബന്ധനനാരംഭമുള്ളതുകേവലേന
 ടു ബന്ധനമേതുള്ളൊരുചരിപ്പതും * തപൽപാദഭക്തിക്കില്ല
 കേവലായുതി നില്പാളനഗ്രഹിക്കേണമേമനിയേ * മോഹ
 ങ്ങളോരുന്നിനിയുവതത്താതെ മോഹവിനാശനപാഹിമാം
 പാഹിമാം * ഇതമംമുക്തിദാകൃഷ്ടർക്കേകേകേയം മെത്ര

യുദ്ധോദനകൃഷ്ണനുംചൊല്ലിനാൻ * ചിത്തവിത്തുവിരുമെങ്ക
 ലൊക്കതിയു മെത്രയുവനും നിനക്കുമൊമതേ * മാമകഭക്തി
 യുറച്ചുജനങ്ങൾക്കു ക്രമപരങ്ങൾക്കുമാഹുണ്ടാസ്സര * ചി
 ത്തത്തിലൊപ്പാഴ്ചെന്നയുപ്സാനിച്ചു മുക്തനായ്സഞ്ചരി
 ച്ചാലുംമഹീപതേ * ക്ഷത്രി പധർമ്മണനായാട്ടുചെയ്തീ സ
 പ്തപണ്ടുളക്കുമെടുത്തുപുരുഷംതവ * വന്നൊരുപാപങ്ങളെന്ന
 യുപ്സാനിച്ചു നന്നായുപമെയ്തനാശംവരുത്തുക * ജന്മമിനി
 യുമുണ്ടെന്നുഭവാനന്നു നിമ്ലപനായോരുവിപ്രനായ്തന്നീടും *
 അന്നുസർക്കർച്ചുംചെയ്തുവന്നിട്ടുകൊണ്ടെന്നയുപ്സാനി
 ച്ചുചത്താണോടനീ * ഇതമംഗവാനരുമൊയ്യുദ്ദീപനാട
 ഭൂപാമന്വത്തിരണ്ടുചൊല്ലീടിനാൻ *

എ പമനഗ്രഹാക്കുകൾക്കുണ്ടുഭൂപനും ദേവദേവശനെ
 വന്നിച്ചുസാരേ * മന്ദനടന്നഗ്രഹതൻ പുറത്തു ചെന്ന
 വൻവീച്ചുമേനോക്കുംദശാമതരേ * ഭൂതഹവല്ലീതണങ്ങളും
 ജാതിയെ പാരമെപ്പൊയ്ക്കുണ്ടുമാനന്തരം * വൻകവിയു
 ഗമെന്നാമുല്ലൊഴ ചെന്നുപക്കനവനുബദ്ധോത്രമം *
 എത്രയുശ്ശേലനായ്നിസ്സംഗനായ്ഹരി ഭക്താതപംചെയ്തു
 തത്രവാണീടിനാൻ * പിന്നെയുമുരയിൽചെന്നദാമാദരൻ
 കൊന്നയവനന്റെരസന,ങ്ങളൊക്കയും * യുദ്ധലഭിച്ചൊ
 രവിത്തമെടുപ്പിച്ചു ബദ്ധമാദത്തൊടുക്ലഷ്ണനുംരാമനും * ഭാ
 രകുളാമ്മാദപകുന്നേരത്തു നേരപടയുമാസ്തന്നാൻജരാ
 നൃപൻ * എന്നതുകണ്ടുധനങ്ങളെല്ലാംചെടി ഞ്ഞുനീതി
 യുഭാവിച്ചിരിവരം * ഓടിനാരായതുകണ്ടുചിരിച്ചുടൻ കൂടയ
 ടുത്താൻജരസുതനാദികൾ * ചെന്നങ്ങിരിവരംകൂടിപ്രവ
 ങ്ഗണ മെന്നുള്ളതുഗമംപപ്പതമേറിനാൻ * കാലവധംതത്ര
 നിത്യുണ്ടായതു മൂലപ്രവയ്ക്കണമെന്നതിൻനാമായ് * ചെ
 ന്നജരസന്ധഭൂപനുംകൂട്ടവും നന്നായുളഞ്ഞിതുപപ്പതംമുഴ
 ചെ * പാരമതചെന്നുകരേടിനാക്കുന്നര മാമയംകാണാ
 ഞ്ഞുകേപിച്ചുമാഗധൻ * നാലുഭാഗത്തുകൊളുത്തിനാനഗി
 യും ചാലവെകത്തിപ്പിടിച്ചുഹേനനും * അന്നരമഗ്രജനോ
 ടുജനാട്ടിനൻ നന്നായ്കുതിച്ചുതുടരുന്നാടിനാൻ * ഉച്ചി

യിൽനിന്നുപതിനൊന്നുയോജന പട്ടുതത്തിന്നുജയരംഭം
 യാത * ആരുമകാണാതെഭൂമിയിൽവീണപൻ ഭാരവതി
 പുഴയൊഴിഞ്ഞുസൗഖ്യമായ് * വഹിയിൽവീണമരിച്ചാരിരി
 വരു മെന്നോത്തുമൃഗമായുള്ളജരസ്മരൻ*സേനയോടൊന്നി
 ചൂരചന്നപുരിപുഴ മാനവുഭാവിച്ചുകൊണ്ടുമവീടിനാൻ *
 രോചതനാകീടമരാനത്ഭുപതി രേവതിയാകിയതന്നെപു
 ത്രിയ * പക്ഷജസംഭവർത്തനാടെവാക്കിനാൽ ശങ്കയന്ത്രേ
 ബലഭദ്രനാൽകിനാൻ * അക്ഷമയുമതിനുള്ളൊരുകാരണ
 മൊക്കെയുമുന്നമൊല്ലിനേൻതോനടോ*ഇന്ദിരാദേവിതൻ
 ഭീഷ്മകുപുത്രിയാ യന്നുപിറന്നൊരുരുധിണീദേവിയെ * ത്രക്ക
 ഭുപാലരെവ നാദോദാരൻ രാജസംഭാഹമാരയ്ക്കൊണ്ടു
 പോന്നീടിനാൻ * എന്നുമുനിയരൻചൊന്നതുകേട്ടൊത്തു വന്ദി
 ചൂമന്നവൻമോദനൈചൊല്ലിനാൻ * നന്ദസുതൻറവിചാഹ
 വൃത്താന്തങ്ങളിന്നുമുതക്കാരതൊൽകുവാനഭവാൻ* ശി
 ഷ്ടജനങ്ങൾക്കുമേവമവീലകൾ കേട്ടാൽമതിയായ്ക്കതുമോദോ
 നിധ * എന്നതുകേട്ടശിവയുമുനീന്ദ്രനും മന്നവചൊല്ലു
 വൻകേട്ടുകാൾക്കങ്കിടലാ* പണ്ടുവിദക്ഭുപാലനാഭീഷ്മകനു
 ണ്ണായിവന്നിതങ്ങളുതന്നുനാൻ * അധിയാകുന്നതർക്കളി
 ലഗ്രജൻ അധിണീദേവിപിറന്നതൊരുമതും * ഇന്ദിരാദേവി
 യാകുന്നോരവളുടെ സൗന്ദര്യമെങ്ങിനചൊല്ലുന്നുത്തൊന
 ടോ * നന്ദസുതൻതൻറരൂപസൗന്ദര്യങ്ങളുന്നന്നവരവർ
 ചൊന്നതുകേൾക്കയാൽ * ഇന്നിവനെന്നുടെകാതനായീട
 ണ മെന്നൊച്ചിതരുധിണിമാനസ* മുഗദ്ധവിദലാചനൻ
 അധിണിതനുടെ ബുദ്ധിഗുണങ്ങളുംരൂപസൗന്ദര്യവും* എ
 ന്നിയകേൾക്കയാലെന്നുടെകാതമാ സ്തനീടവണമൊക്ക
 ന്നൊച്ചത * ബന്ധുഗോത്രിയരരുധിണിതനുടെ ബന്ധുക്ക
 ലുപിതമാതുജനങ്ങളും * ചെന്നൊരൊക്കുന്നനൽകണമെന്ന
 തു മിന്തിച്ചിരിക്കുന്നനരത്തരുധിയും * കൃഷ്ണമാഹാത്മ്യങ്ങള
 ളൊന്നമറിയാതെ കൃഷ്ണനിൽപോന്നമുഴുത്തുവരികയാൽ * മി
 ത്രജനങ്ങളെയൊക്കെനിരാകരി മെച്ചത്രയംസപാതന്ത്രുരജ്ജമ
 ഹാശാൻ * സോദരിതന്നെശ്ശിതുപാലപേരു സാരേനാൽ
 കേണമെന്നൊച്ചീടിനാൻ * തന്നുടെരക്ഷിമാർവൃത്താന്തമേ

ക്ഷയം വന്നുപറഞ്ഞുകേട്ടുവെങ്കിലും * എത്രയുമിപ്പോ
 യുദ്ധജ്ഞാതവിപ്രനെ തത്രവരുത്തിവൃത്താന്തങ്ങളൊക്കെയും *
 ആരുമറിയാതെചൊല്ലിപ്പിടിച്ചുനന്നെ ഭാരവതിക്കുപറഞ്ഞ
 യച്ചിടിനാരി * വേദിക്കുവെണ്ടനീകാർയ്ക്കുവരുത്തുവാൻ മോ
 ദനേപോകുന്നചൊല്ലിവിപ്രനനം * അവിനെക്കുളി
 റോട്ടുനടന്നുകൊണ്ടുപോകലോചനസ്വാഭാസമന്ദിതം *
 ഗോപുരഭാരത്തുവന്നതുകണ്ടാതു ഗോപുരപാലകൻചെ
 ന്നണത്തിടിനാരി * താമസംകൂടാതെകൊണ്ടുവരികെന്നു ഭാ
 ചാരോജ്ഞയ്ക്കുകൊണ്ടുചെന്നവൻ * വിപ്രനെക്കൊണ്ടു
 ഞ്ചെന്നതുകണ്ടുകൊണ്ട് ക്ഷിപ്രമെഴുവീരവചനമോദ
 രൻ * ഹസ്തപിടിച്ചുങ്ങിരുത്തിനിജാസന ചിത്തമോദ
 യത്താട്ടുപൂജയെപ്പിടിച്ചു * എത്രയുണ്ടുഭാരമെന്നുഭൂമി
 ചു മെത്താമേങ്ങുവസിപ്പിച്ചുസാരം * പാടേതുശ്രദ്ധയും
 ചെയ്തുകൊണ്ടു സാരമോടിച്ചുവിപ്രനോടിത്തരം * വി
 മ്ബലനുകൂലവൽക്കുവെണ്ടുന്നിതെ പത്മങ്ങളൊക്കെയുംചെയ്തു
 വാഴുന്നിടം * വൈകുണ്ഠാവതിച്ചിട്ടുനന്നുക്കൊണ്ടു കേവലം
 സന്തുഷ്ടനായിവാഴുന്നിടം * എത്രവരികിലുംപത്മപരി
 തെ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുവാൻപിടിച്ചുത്തരൻ * എന്നുമേ
 ന്തെഴുതില്ലെന്നിരിക്കിലോ വന്നീടുമേശാകമിത്രനെന്നാകി
 ലും * ആരുമോരോരുകൊണ്ടുസന്തുഷ്ട ചിത്തരായാണമുപോ
 ലെസമസ്തജനത്തെയും ചിന്തിച്ചുഹകാരമേശവുമില്ലാത്തോ
 മന്തണമാരനമസ്തുരിക്കുന്തരം * നിന്നെപ്പുത്രമിത്രാദി
 കൾക്കൊക്കെയു മിന്നുവോന്നുകൾമോചെങ്കൊക്കെ * ഹ
 ന്തഭവാവിനാദുർഗ്ഗങ്ങളെക്കടന്നൊന്നൊന്നുകാരണമത്രവന്നീടു
 വാൻ * കേൾക്കുകിലാഗ്രഹമുണ്ടിവിടെന്നതു കേൾക്കാവതെ
 കിലോരോ വകാതെചൊൽകൊടു ഇന്നുഭവാനുണക്കൊന്നൊ
 ന്നൊചെയ്യണ്ടു തന്നെമടിയാതെചൊൽകവേണമുവാൻ * ഇ
 ത്താഴെപ്പുറംവാക്കുകുകേൾക്കുവാൻ ചിത്തമോദത്താടു
 വിപ്രനുംചൊല്ലിനാൻ * യോഗഗോപുരവട്ടംനമിന്നുതേ ഭാ
 ഗധയ്ക്കുകൊണ്ടുസംഗതിധനത്തേ * എന്തു കശലമിതിൽപരമ
 യ്ക്കതു ഹന്തമോജ്ഞയുമിന്നുസഖപമയ് * കണ്ഡിനഭൂപതിത
 ന്നൊപ്പുതിയ മണ്ണൊരുപോലാണെന്നൊക്കെചൊല്ലിനാൻ * ഇന്നു
 ഞാൻവന്നതു് മന്നുധരിച്ചുവുമിന്നിവിടെക്കുണക്കത്തുവാരി

ദേവ * ഭക്തരാരുളുവർത്തമാല്ലുന്നതൊക്കെയും ഭക്തപ്രിയനാഭ
 വാൻപൊരക്കണമെ * നിന്നുടെ ഭക്തജനങ്ങളിൽ മുമ്പുള്ള സു
 ത്രിമാർമണിമൗമിയാം ഭക്തിനി * ചിത്തൈപെരുത്തൊരു
 വംസഹിയാഞ്ഞു ഭക്തപ്രിയനായനിന്നൊടു ചൊല്ലുവാൻ *
 സന്ദേശവാക്യങ്ങളെന്നൊടു ചൊല്ലിയ തിന്നുഭവാൻനൊടു ചൊ
 ല്ലുവെന്നൊക്കെയും * നന്നായ് ചൊവിതന്നുകേൾക്കുവന്നുഭവാ
 നെന്നുരചെയ്തു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ * മോക്കുകകസുന്ദരനാ
 യഭവാന്റെ ലോകവിദഗ്ദ്ധനായ ഗുണഗണം * സജ്ജന
 മെല്ലാം പുകഴ്ത്തുന്നതുകേട്ടു മജ്ജയ്ക്കെകൈവടിഞ്ഞെന്നുഭവന
 സം * ശങ്കകുടാരഗമിച്ചതവടു പങ്കജവന്നുവസിക്കുന്നു
 സപ്പോ * വിത്തവും വിദ്യയും രൂപസൗന്ദര്യവും പുദ്യങ്ങളാ
 യുള്ള വാക്യാമൃതങ്ങളും * വിയ്യും ശൈത്യവും വംശവിത്തുലിയും
 ദൈത്യവും സരസ്വതസജ്ജനീതിയും * എന്നിവകൊണ്ടു
 വാനസദൃശനായി നൂട്ടു പനത്തിലാരുമില്ലായ്മാൽ * യൌവ
 നം വന്നു ചിമ്ബിട്ടു നകാലത്തു ദിഗ്വക്രമസ്ത്രീജനങ്ങളെന്നാകി
 ലും * നിന്നെ വരികൊണ്ടുണ്ടെന്നു മരിമാ നിന്നു വന്നത്തി
 ലാരുമില്ലാക്കിലോ * എന്നതുകൊണ്ടുഭവാൻ വരിച്ചു ഞാൻ നി
 ന്നുഭവാൻ കൊണ്ടുപോകണമെന്നെയും * എന്നേ ശിശുപാ
 ലഭൂപനനൽകേണ മെന്നുമയ്ക്കേ സാദരൻ നിശ്ചയിച്ചിടി
 നാൻ * വീരനാഭകേസരികളുള്ള ഭാഗവന്നു പാമാതജ്ഞാ
 കൻ കൊണ്ടുപോകുപോവ * നിന്നുടെ ഭാഗമാണെന്ന ശിശു
 പാല മന്നവൻ കൊണ്ടു ഗമിച്ചിടരുതല്ലോ * ഭഗവതേ
 ഹോമങ്ങളെന്നിവ ഞാനും വഹിച്ചു വിധാനിത്യാദി ചെയ്താൽ
 വിഷ്ണുപ്രസാദമിന്നെന്നിലുണ്ടെങ്കിലോ കൃഷ്ണൻ മേപതിയായി
 വാണമേ * മാനസകാരുണ്യമാടും ചതുരഗേ സൗകന്ദ്ര്യ
 മൊരുമിച്ചു പന്നനീ * തൽമണ്ണെ ചൈത്രാദികളെയും വ
 നെന്നെ രാമകേശദാഹന കൊണ്ടുപോകണമേ * * അ
 ന്നുപുരത്തിൽ വസിക്കയാലുണ്ടെന്ന ബദ്ധ്യകളെല്ലാമുപ
 യുക്തനിന്നെ ഞാൻ * കൊണ്ടുപോകേണ്ടുന്ന ഭരണനിയമ
 തു കൊണ്ടു വിധാമുണ്ടെങ്കിലോ ചൊല്ലുവാൻ * കന്യാമൗ
 നീജകുലന്റെ വേത വന്ദനമേണം തലമുളുതിന്നു ഞാൻ *
 പോകുന്നപേരിട്ടു തരിദവററി കൊണ്ടു പേരുകൾ തിന്നുസ

മയമുണ്ടായതും * നിന്നുടെപാദസരോജമജ്ജ്വലം നന്നായ് ശിരസിധരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടവൻ മൃത്യുഞ്ജയവിധിശങ്കാദികൾ പോലു മെത്രയുംമോഹിച്ചിരിക്കുന്നുനിത്യവും * അത്രമഹത്വങ്ങളുള്ളൊരുനിന്നുടെ ചിത്തപ്രസംഗമഭിമുതിർപ്പുകളിൽ ഞാൻ * പാദാശനാദികൾകൂടാതെഘോരമരം കാണുന്നവനു തപഃമയസ്തുതിയും * ജന്മഗതങ്ങൾക്കൊണ്ടെന്നാകിലുപേര ബ്രഹ്മമാക്ഷരവരോടുചേർന്നിട്ടവൻ * എന്നുചൊല്ലുമ്പോൾ നമൊല്ലുകകൃഷ്ണനാ ടെന്നുവെളിയുമെന്നോടുചൊല്ലി നാൾ * ഇന്നതുസ്പർശിച്ചുനിന്നോടുചൊല്ലിപ്പോൻ നന്മതന്മയ ജഗൽപതമാധവ * ഇത്തരമുള്ളൊരുവസ്ഥയ്ക്കുസത്വരം യുക്തമായുള്ളതുമെല്ലാമല്ലോഭവൻ * ഇതുമുറച്ചൊരുങ്ങിമഹീസര നഖ്യായമവതുതുമുനൊചൊല്ലിപ്പോൻ *

— ❦ —

സുന്ദരിയാകിയരുശിനിതന്നുടെ സന്ദേശമിങ്ങിനെകേട്ടുഭാരമേരേൻ * മനഹാസമെ യുന്നതിച്ചുതൂങ്ങുതൻ തന്നുടെ കയ്യുപിടിച്ചുചൊല്ലിപ്പോൻ * സുന്ദരിമാർമേനിയമേലിയാം അശിനി കൈന്നിലനരഗമുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ * എന്നുടെ ജന്മസംഹമ്യവുംവന്നിതു മുന്നമോമോഹിച്ചിരിക്കുന്നുഞാനെന്തോ * പുഷ്പനന്ത്രയിലാശമുഴക്കയാൽ ഭോഷ്പ്പനിദ്രാശനാദികളില്ലമേ * ഭോഷനായുള്ളൊരുരുശിക്കകതരിൽ ചേർത്തുണ്ടെന്നിലിത്തരിക്കുന്നുഞാൻ * അശിനിതന്നനമുക്കതെന്നതു അശിസേമ്മതമല്ലെന്നുകേട്ടുഞാൻ * രാജസഭാവവും കാട്ടിനടക്കുന്ന രാജാധമന്തരവന്നുവെക്കൊണ്ടുഞാൻ * വഞ്ചാർകഴിവിയാമെന്നുകൊണ്ടു കൈങ്ങളുപോന്നീടുവെന്നെന്നൊരുസംശയം * എന്നുപറഞ്ഞുവിവാഹദിവസവും നന്നായറിഞ്ഞതുമുതൽകൾനിന്നാൻ * തേരിൽതന്നെകരറിവിപ്രസ്രവനെ സാരഥീതരുമോടിപ്പുതുടങ്ങിനാൻ * ഭാരവതിയിൽനിന്നെകരാത്രംകൊണ്ടുവരിജമലാചനൻകുണ്ഡിനാപുക്കുപോൽ * അശിമതത്തത്തട്ടുപാനതത്തത്ത അശിനിതന്നെതത്തതന്നുണ്ടീയുക്തൻ * ചേലീശനനിജപുത്രിയെ നൽകുവാൻ മോദനവട്ടങ്ങളൊക്കെയുംകൂട്ടിനാൻ * ചിത്രരൂപജപതാകാദികളാൽപൂർ മെത്രയുംനന്നായലങ്കരിച്ചാലോൽ * ദീപ്തവിതനങ്ങളൊക്കെവിതാനിച്ചു വിപ്രസ്രവങ്ങളൊക്കെ

മൃന്നീളവേ * വാളികേരക്കുലവല്ലപഴക്കുകൾ ഭംഗിയുറീട്ടുംക
 ഭൂതിക്കുലകളും * എന്നിവയല്ലാമലകരിച്ചുസ്വാമി പിന്നെ
 യോവണ്ടുനന്നതക്കുയൊരുക്കിനാൻ * വിപ്രപ്രവരക്കാലും
 കഴുകിച്ചു തൽപ്രസാദോപാദവനന്നായ്ഭൂജിച്ചു * വിത്ത
 ണ്ഡരണങ്ങുപട്ടുകളുണിമ്പ ചിത്തമോദാത്താമുദയങ്ങളു
 നൽകിനാൻ * ആശയനന്ദകവന്ദുഭാവനാ രാശീപ്പുവ
 നങ്ങുരചാനാർപലതരം * ദേവപൂജപഹോമങ്ങളുപേ
 ല ദേവബലികളുചെയ്യിച്ചുപിന്നെയും * സുന്ദരിമാരാകമ
 നൽപുരാണം കന്യകതന്നെക്കുളിച്ചിട്ടുസാരം * ചിത്രങ്ങളാ
 യോരലങ്കാരജാലങ്ങളെത്രയുംനന്നായലാകരിപ്പിച്ചുതൻ * ന
 ല്ലോരിണപ്പടാകളിയുള്പ്പിച്ചു കല്പാണമുരക്കുണ്ടുമുടിയിരു
 ത്തിനാൻ * പുണ്യാഹവുചെയ്തുകന്യകാജ്ഞ പുണ്യകർമ്മ
 ണ്ഡുചെയ്യിച്ചുജീഷ്ടൻ * മേലുപതിമാമേലോഷമെന്ന
 വൻ മോദനപുത്രാഭ്യയോത്സമമായും * നല്ലജപഹാമാദ
 വപുജാദികളെല്ലാംകഴിപ്പിച്ചുചെയ്തോനങ്ങളും * ആനന്ദതർ
 കാലാകുതിരപ്പടയോട്ട മാനകദന്ദദിശംഖവാദ്യത്താളം *
 പുത്രനായുള്ളശിതുപാലാസാമുദങ്ങളെയുംമോദനകണ്ഡി
 നംപൂജിതു * നാലംഗമോമപടയോട്ടകൂടവേ ചാലവേച
 നെന്നതിരോരത്തുജീഷ്ടൻ * നന്ദിച്ചുകൊണ്ടുപോയത്രയുംചി
 ത്രമാം മന്ദിരവെഴിച്ചുസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * അന്നാരമാസാ
 ടുഭൂപതിപീഠം വന്നുനിറഞ്ഞിതുകണ്ഡിനമാംപുര * അം
 ഗൻകവിംഗനുംമാളവൻകേകയൻ പിംഗൻമഗധനക്കുഷ
 ലൻസാലനും * പീഠനാകാശിഭൂപാലനുംരസസുവം ശു
 രനവന്തിഭൂപാലൻ നിഷധനും * കൊങ്കണഭൂപനുംഗേഹഹയ
 രാജനും വകനുംസിന്ധുസൗഖീരനുംമണ്ഡനം * മോളനും
 പാണ്ഡ്യനുംകേരളഭൂപനും കേളിയുറീട്ടുനന്നസൗരശ്രഭൂപനും
 തന്നെടേനേനായാടാനിച്ഛവന്നിതു പിന്നെയുമാളാതഭൂപ
 തിപീഠം * വരുന്നാതഭൂപതിപീഠരെയൊക്കുവേ നന്ദിച്ചു
 സൽക്കാരവുംചെയ്തുജീഷ്ടൻ * വീഴ്ചുവിത്താദിജാത്രാദ്യന്ത്ര
 പഥാ മോദരാമമഞ്ചങ്ങളിലിരുത്തിടിനാൻ * കോപിയും
 സാലാൻജരസന്ധഭൂപനും പാപീവിധുരഥൻദന്തവക്രൻ
 താനും * പിന്നെയുംമേലീശപക്ഷമയുളളാരു മന്നവന്മാർ
 പെരുണ്യകാദികളൊക്കെയും * നന്ദതന്മുഖൻവരികിൽപിന്ന

ഞ്ഞെന്ന ചെന്നപാഞ്ഞുപിച്ഛിനിനീടിനാർ * കന്യകതന്ന
 കരസ്ഥമാക്കീടുവാ നിന്ദീവരേക്ഷണൻതാനേഗമിച്ചതും * ശ
 ത്രക്കുളായജരാസന്ധനാദിക ഉത്രയംകേപ്പുകൾകൂട്ടിഗമി
 ച്ചതും * കേട്ടുനിജാനുജസ്സഹപത്നിയോ വെട്ടുനടസൗ
 ഖ്യമില്ലാഞ്ഞുഹവായുധൻ * യാവേസേനായാടൊത്തുവെ
 കീടാതെ മോദേനകണ്ഡിനംചെന്നുപൂർത്തിയാക്കിനാർ * നന്ദത
 ന്നജൻവരുന്നതുംപാത്തുപാ ത്തിന്ദീവരേക്ഷണയായവെച
 ഭിര്യം * അന്തണൻപോലുംവരാഞ്ഞുകാരണം സഹനത്തോ
 ക്കത്താടുചിന്തചെയ്യിടിനാർ * എന്നുപൊന്നിഗ്രഹണമ
 ടുത്തിതു നന്ദതന്തജനക്കുഞ്ഞുമില്ലല്ലോ * അഗ്രമില്ലാത്തുള്ള
 നരീജനങ്ങളിൽ യോഗ്യതപാത്താവിവിഷയങ്ങളുണ്ടെന്നിതോ *
 അന്തണനെകിലുചിന്തവരയ്ക്കതി നെന്തൊരുകാരണമെന്ന
 റിഞ്ഞീലത്താർ * എങ്കിലൊരുമോശമുണ്ടാകയാമെന്ന സങ്കട
 മെല്ലാംഭിജൻപറയായ്ക്കൊ * പക്ഷജനേത്രൻവരാഞ്ഞതു
 വൈവര്യം സങ്കടമേറ്റംവളരുന്നമനഃസ * വൈവര്യമുള്ളോ
 രുകാരാമരിദേവനും ദേവിയുമെന്തിൽവിമുഖരായ്ക്കുന്നിതോ * ഇ
 ത്തമന്നിരൂപിച്ചുശോഭനതഭിനി നേത്രജലം പാത്തുവാത്തി
 രിക്കുംവിധം * വാമോരേന്തുകുഞ്ഞാലവിഷയംകാമി
 തംസംഗീതമെന്നാർച്ചിടിനാർ * ഉല്ലാസമാചനൻവന്നതു
 ചൊല്ലുവാ നല്ലോളവിടക്കുചെന്നിതുവിപ്രനും * അന്ത
 ണൻ തന്റെ മുമ്പുപ്രസാദം കണ്ടു ചെന്നതാമരാക്ഷിയായുള്ള
 വൈഭവം * സംഗീതപോന്നിതുകാൽമുന്നുള്ളതു ബോ
 ധിച്ചുവാത്തകൾമോദിച്ചുതൊക്കയും * ചൊല്ലിനാനല്ലോ
 മഹീസുരനുംതവ വല്ലഭൻവന്നിഹപാക്കുണ്ടാകേശവൻ * രാമ
 നുംയദവരസന്യവുമ്പന്നിതു കാമീപീതാമരചിയായ്ക്കു
 ത്തുമ * നിന്നെയുംകൊണ്ടുഗമിച്ചെന്നെന്നാട്ടു നന്ദതന്തജ
 നംസത്യമായ്ചൊല്ലിനാർ * അന്തണനകാൽത്തീനായ്ഗമി
 ച്ചാലതു മീനവിഭോചനനിഷ്ഠവമാകുമോ * പ്രാരംഭതിയോ
 പുരിയിൽഭവതിയും വാരിജനേത്രനോടൊത്തു ചാഴുവിധം *
 കണ്ടുസുഖിപ്പാൻവരുന്നതുണ്ടുണ്ടാൻ ചേണ്ടാവിഷാദംനി
 ന്നക്കുമനോഹരം * എന്നുപറഞ്ഞൊത്തുപിന്നെയുംവൃത്താന്ത
 മൊന്നൊഴിയാതെപറഞ്ഞിതുഭൂസുരൻ * വൃത്താന്തമൊക്ക
 യുംകേട്ടാരുതാരിതു ചിന്തമോദത്താടുമിഷ്ടപുത്രിയും *

വിത്തവസ്ത്രമേണാദികളൊക്കെയു മുത്തമവിപ്രനുവേണ്ടതു നൽകിനാഥം * ഇന്നിതാനുംമതിയല്ലെന്നുതാത്ത്വം വ നിച്ചുചീണനമസ്തരിച്ചീടിനാഥം * നല്ലതുവന്നീട്ടമെന്നുതൊ യ്യവ നെല്ലാമെടുത്തുഗമിച്ചിതുവിപ്രനും * ലോകകകനാഥം പാദോണ്യജഗ്രാനിച്ച ശോകവൃക്കകവിട്ടുവാങ്ങുവെദ ഭിയും * രാമനകൃഷ്ണനുംവന്നതുകേൾക്കയാ ലാഭമോടും പാപെട്ടുജീജ്ഞൻ * ചൊന്നതിരററചടിച്ചപൈസൽ ക്കരി ചൂണപാദാദിവസ്ത്രമേണങ്ങളാൽ * വൃഷിച്ചു കത്തുജനങ്ങൾനിറകയാൽ രാജിതമാണാതപാവനസീമനി * ചിത്രമായ് രണ്ടു ഗൃഹങ്ങൾതീപ്പിച്ചതി ചുത്തമാധുര്യത്താ രെയിതത്തിനാൻ * വന്നിതു കൃഷ്ണനനുള്ളതു കേൾക്ക യാൽ വന്നസദനാഷ്ടതത്തോടും പരാധാസികൾ * എത്ര യുംവേഗേനചെന്നുകുന്ദൻറ വക്ത്രംബുജംകണ്ടു മേഹി ചൂന്നിന്നുപോയ് * ചൊല്ലിനാനിന്നിപൻചെയ്തതന്നുടെ വല്ലഭനാകിലമചെച്ചുജ്ജുട്ടലം * ഇന്ദീവരാജനകാന്തയാ യീട്ടവാ നിന്നുവെദിക്കുചമച്ചുയണ്ടുതെയും * ദുർഗനായ ശിത്രപാലഭൂപന സുഭൂപരമിണിയിടെക്കൊടുത്തീട്ടകിൽ * ചെച്ചയില്ലതുമതിനില്ലസംഭയം നേച്ചുകൾനേതകുചണ മെല്ലാവരും * ഓരോന്നുപണ്ടുനാണല്ലതുമായ്ക്കു മാൽ നാരായ ണൻപ്രസാദിച്ചവെന്നാകിലാ * സുന്ദരിയാമോരുതയി ണിദേവികു നന്ദതന്തുജൻവരനായ്ക്കുതണമ * ഇങ്ങിനെകാ ണികൾചൊല്ലുന്നചോഷങ്ങൾ മഹാവാദ്യങ്ങളോടുംപര ന്നതേ * അന്നോരമന്തപുരസ്ത്രീജനങ്ങളും സുന്ദരിമാരായനാ രീജനത്തോടും * ഹൃദയമിതവനിപ്പതിന്നുവെദിയും സാ രസനത്രായക്കൊണ്ടുപാപെട്ട * നാലുഭാഗത്തുംനിറഞ്ഞ പടയോടും കാൽനടമായിനടന്നുപാകുവിനയ * കൃഷ്ണപാ ദോണ്യജ്ജളിലുറപ്പിച്ചു കൃഷ്ണകൃഷ്ണതിജപിച്ചുവെദിയും * ഗായകവനിസ്തുതിപാറകുനെ ഗേയസ്തുതിമുദവാദ്യഘോഷ തത്തോടും * സംഖ്യ ധില്ലാത്തുള്ളപൗരനാശീജനം കകണന്ത പുരശിജരവത്തോടും * മന്ദനടന്നഹിമഗിരികന്യാകാ മന്ദി രോപാദിപ്രദാശിച്ചുസാരം * ദേഹവിശുദ്ധിവത്തതിഭ വാനിതൻ ഗേഹമകംപുക്കമോതുജനത്തോടും * സുന്ദരീത

നന്നായകൊണ്ടുപോന്നിടണ മെന്നെനിരൂപിച്ചുനന്നുചെയ്തു
 നം * ഓരോവിചിത്രങ്ങൾകണ്ടുകണ്ടങ്ങിനെ ഗൌരീഗുഹാ
 ന്തികൈപന്നനിന്നീടിനാർ * വന്നിതന്നോരംധരണീസുര
 സ്ത്രീകൾ നന്നായവകാരവുംചത്തുതസുഖമായ് * വൃദ്ധമാ
 രായുള്ളവിപ്രപത്നീജനം ബദ്ധമാരേത്തൊട്ടുശാസ്ത്രവിധിപോ
 ലെ * വൈദികിയെക്കൊണ്ടുതന്ത്രവുചൊല്ലിച്ചു സാരേവ
 നന്നുചെയ്തിച്ചുഗൗരിയെ * രാജകുലദൈവമായഹരനേയും
 പൂജിതനാരു മന്ദിരൻറസുതരേയും * വന്ദിച്ചുലോകൈകനാ
 മനായുള്ളൊരു നിന്നുടെപാദംബുജംവണങ്ങുന്നുത്താൻ * ന
 ദസുതർമ്മകാന്തനായിട്ടുവ നിന്നനിൻകാരുണ്യമുണ്ടായ്താ
 ണമേ * എന്നൊരുതന്ത്രവുചൊല്ലിവഴിപോലെ വന്ദിച്ചു
 കൗതുമസ്സരിച്ചീടിനാൾ * സുപജലാവുപപായസാദ്യങ്ങ
 ലും ശുപഭീപാക്ഷതഗന്ധമാവുങ്ങളും * എന്നിവകൊണ്ടു
 ദേവതജ്ഞിമാർ വന്ദിച്ചുഗൗരിയെപ്പൂജചെയ്തിടിനാർ *
 കോത്താമിഗീപാദപുഷ്പമാവുങ്ങളും രീതന്ദ്രംരേയിണിക്കാ
 ണുനൽകീടിനാൾ * ഉത്തമമരരകമെന്നസ്ത്രീകൾക്കു വി
 തത്തൊരുണാംബരമെന്നിവ * ഉത്തമമർമണിയെവി
 യംരേയിണി തൃപ്തിവരുവാളവുകൊടുത്തീടിനാൾ * ചെ
 ന്താമരാക്കൻപതിയായ്തരികുന്നു സന്താപദാമദവരാശി
 സ്സുചൊല്ലിനാർ * വന്ദിച്ചവരോടനഗ്രഹംകൈകൊണ്ടു
 പിടന്നമുനിവ്രതത്യാഗവുംചെയ്തുപൾ * ഗൌരിയെവന്ദിച്ചു
 കൊണ്ടുപുഷ്പെട്ട പാതപാദനേനടന്നുതുടങ്ങിനാൾ * ഉത്ത
 മാനാംഗുലീയവിരാജിത ഹസ്തംബുജംകൊണ്ടുതാഴിതൻ
 പാണിമൽ * മന്ദഃപിടിച്ചുപരുന്നതു കണ്ടാത്ര മന്നവരോ
 ക്കയുംവിസ്മയംതടിനാർ * ചന്ദ്രസമനകായുള്ളുപനേയും
 പാത്രികപാദമൊഴുദസ്തിതരോദയം * ചിത്തമലിക്കെന്നവക്ര
 കടാരവും ചിത്തജ്വലിനായെല്ലെന്നമില്ലിയും * കന്ദുപ്ര
 തായമന്ദിരണനേതവും മിന്നുന്നകണ്ഡലശോഭിതഗന്ധ
 വും * കൊണ്ടുപിടിച്ചുപവിഴവുംനാനിച്ചു മണ്ടിയൊളിക്കു
 മാവുള്ളൊരധരവും * വൃഷസ്പന്ദനപോരോടീതഹാരവും മ
 ണ്ഡുമാധ്യംശരായാതമേധ്യവും * ദിവ്യദൃഢവുമ്മീതയ
 ണിത്തൊരു ദിവ്യരത്നാഭപലമഖലശോഭയും * നന്ദപുരകാ

നീയുംപാപേന്ദങ്ങളു മോപാദേവ്യധാവിളങ്ങുന്നശോഭയും *
 ഇതുമെവളുടെരൂപാഗൃതംകണ്ടു മിത്തജ്ഞമാഹോനാഭീപതിവീര
 തം * ഹാഹാജയജയഹാഹാഹരിഹരി ഹാഹാഭനോഹര
 മെന്നപായാമു * സുന്ദരിയാകിയതുമിണിയുംതദേ നന്ദത
 ന്നുജനകങ്ങളെകൊണ്ടിട്ടുവാൻ * വരമകരാഗ്രാപികൊണ്ടുപു
 രിതൃശൽ കാമിനീചന്ദനീക്കിടകൊണ്ടുവജ്ജയം * മന്ദമ
 ളയെന്നുകടക്കിച്ചിതുതത്ര വാനാതപ്രപതിമോരപ്പരക്ക
 മേ * എന്നതൂന്നോമുകുന്ദനകങ്ങളവർ മന്ദമകമോടു
 ചൊല്ലുജ്ഞാതീനാൾ * നന്ദതന്തുജനത്തെവെളിയിടകണ്ടു
 കന്ദപ്പബാണങ്ങളോരമതവിനാൻ * നല്ലാർമണിയുടെചി
 ല്ലികൾകൊണ്ടുള്ള തല്ലുകൾകൊണ്ടുനരപതിവീരതം * നല്ല
 മാംഗഗജങ്ങളിൽനിന്നാത്തു തുല്യമായാഹിച്ചുഭൂമിയിൽവീ
 ണപോയ് * പിന്നെയെഴുനീറുകാമവിശ്രാദികൾ മന്നവന്മാ
 രപലവിധംകാട്ടിനാൻ * അപ്പോളൊരുനൂപൻകന്യകനനു
 ടെ ശില്പമായുള്ളാരുപനിജഹ്വരി * നന്നായുറപ്പിച്ചുക
 ണ്ണമടച്ചുകൊണ്ടു നന്നാമതിനന്നാമബദ്ധം * കണ്ണ
 ച്ചീടാതെമാറ്റാതപതി പെണ്ണിനകങ്ങളുണ്ടാന്നന്ദന
 നായ് * ചിത്തഭ്രമത്തോടുമഞ്ചവിബന്ധിച്ചു ചിത്രാപ്തിതം
 പോലനിന്നിതുനിശ്ചലം * പെണ്ണങ്ങളെക്കാണത്തുനമു
 കെന്നു കണ്ണമടച്ചുവസിച്ചുനന്നരുപൻ * പാകതഹാ
 ക്ഷിയകുടങ്ങളാരുപൻ ചെങ്കല്ലാമുദമത്തുതമ്വീടി
 നാൻ * മുൻകരുതിച്ചതാമ്വാരുഭൂപതി പരേതാരാജി
 കുകാശ്വവമ്വീടിനാൻ * ശോഷികൾകാട്ടുണ്ണിനന്നുരവ
 യ്ക്കുതു പാട്ടുകൾപാടിക്കളിച്ചാനൊരുനൂപൻ * തുമിണി
 തുമിണിയെന്നുജപിച്ചാത്തു നന്നനായ്ചാടിക്കളിച്ചാനൊരു
 നൂപൻ * കാണികൾകൊണ്ടുവമരൊരുഭൂപതി വൃണന്തൽ
 പൊട്ടിച്ചുതിന്നിറക്കീടിനാൻ * കണ്ണാടികത്തിപ്പൊടിമൊ
 രുഭൂപതി കണ്ണൻചിരട്ടയിലാക്കിവെച്ചീടിനാൻ * മന്തുരാ
 മങ്ങളുരതജാലങ്ങളും കത്തിപ്പൊടിമൊരുഭൂമീപതീശപ
 രൻ * ഭാടക്കുഴലിൽവെച്ചുതിപ്പുറപ്പിച്ചു താടിക്കുതിയ്ക്കുക
 ത്തിയാണീടിനാൻ * പുത്രയുഹോസ്രജമൊരുഭൂപതി
 ചിത്രമാശാമായണചമരമാല്ലിനാൻ * പണ്ടായാഗ്യാധി

പനയഭരതം നണ്ടായിവന്നിതുനാലുതനയന്മാർ * ബാ
 മിയുംവകുപ്പുണ്കുടുംഭന്മാരായും ബാലരോടൊന്നിച്ചവൻ
 വസിക്കേണ്ടിയൊ * മണ്ഡാദരിയുടെരാജ്യമാകേണ്ടഭ
 ണ്യകാരണെവസിച്ചുസമ്പാതിയും * വൈഭവിയെക്കൂട്ട
 കൊണ്ടുപായ്ക്കാവണൻ ചേദനരോമൻതിരഞ്ഞുപോയിടി
 നാൻ * അപ്പോൾവരൻചെന്നുസുഗ്രീവനെക്കൊന്നു ശിപ്ത
 മോക്ഷിക്സിന്ധരാമനനൽകിനാൻ * ഭംഗിയരംഭഗമായിവന്ന
 ശര ഭംഗനെബാധിവിരൂപനാക്കീടിനാൻ * അപ്പോൾശ
 ബരിയുമെങ്ങുധിപംഘിച്ചു കെല്ലോടുതരയെക്കണ്ടുവന്നീടി
 നാൻ * കുടുംഭങ്ങളുൻചെന്നുപിതൃകൂടമോല വമ്പോടുസേതു
 വുമ്പെന്തിച്ചുനന്തരം * രാവണൻതന്നവധിച്ചാനഗസ്ത്ര
 നം പാവകത്തുഭയംതന്നുകേകേയിയും * പൂക്കിതുരാമന
 യോദ്ധ്യോപരമരിൽ മിക്കതുംരോമായണകഥയിങ്ങനെ * എ
 ന്നരോമായണമൊല്ലിയനേരത്തു നന്നായ്തരിച്ചുണ്ടുകൂട്ട
 നൊത്തുപൻ * വൈഭവിയെക്കൊണ്ടുലോകത്തുപൻ വേദ
 വുമൊല്ലിനമുരരിച്ചീടിനാൻ * കണ്ഡലപൊട്ടിയെരി
 തേത്തരളപതി കണ്ണുവലിയൊരുചേങ്ങലംതുക്കിനാൻ *
 വീണതൻതന്ത്രിയിടവാനുപൊട്ടിച്ചുടൻ കോണകമായിട്ടു
 ത്താനൊത്തുപൻ * ഭീമമായുജ്ജ്വാതവാളുമെത്തൊതു കോമ
 രംതുളളി നടന്നൊത്തുപൻ * രണ്ടുപോർപ്രധനീശ
 നാഭുപനെ ചെന്നുപിടിച്ചുകിടത്തിമടിമതിൽ * മറ്റുള്ളമെന്ന
 നിനച്ചൊരുഭുപന മുദ്യോഗമുറക്കൊണ്ടുകൊട്ടിത്തുടങ്ങി
 നാൻ * മറ്റുള്ളമായിക്കിടക്കുന്നഭുപന മുദ്യോഗമോടുരസിച്ച്
 പാടിടിനാൻ * അങ്ങോരുഹാക്ഷികചകുഭാമെന്നാത്തു കു
 ഭികുഭങ്ങുപുണന്നൊരുഭുപതി * രോമങ്ങുപകത്തുനാടുവ
 മരിയൊരു കാമവിഭാഹിതനാക്കീടിനാൻ * അന്തി
 കെനിച്ചെന്നുതൃശ്ശൂർമുകനെ മെന്തൊരോക്ഷിയെന്നൊത്ത
 ത്തഭുപതി * ചെന്നുപിടിച്ചുടൻമുഖമുചെയ്തു ധന്യനഹ
 മെന്നൊല്ലിയാണീടിനാൻ * തൃക്കാമമുഖമുതകുന്ത
 യെങ്ങുവാൻ ദോഷവാൻമുഖമെന്നൊത്തഭുപതി * അ
 ങ്ങനെത്താമരമെന്നമറ്റാവന മിങ്ങിനെതമ്മിൽപറഞ്ഞ
 ടിച്ചീടിനാൻ * ഇത്താമരോരുനകാട്ടിയഗോഷ്ടികൾ വിന്യ

രിച്ചിട്ടുവാ നാല്പത്തിയൊന്നാടാ * കോമളഗാത്രിയക്കണ്ടുമാ
ഹംപുണ്ടു ഭൂപതികളായുള്ളവാരവരം * തനപംഗിയെത്ത
ന്നോന്നാക്കിനാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നാമാനാചസിക്കുംഭരണ
രെ * വീരരാമനവാരവരംകാണവ തേരുമാഴ്ത്തുഗേനച
ന്നുകുന്ദനം * വൈഭഭിതന്നെടഹസ്വപത്മംപിടി ചൂര
വോടുംരഥത്തിടലറീടിനാൻ * പണ്ടുവിശുദ്ധസഭയിന്നു
തവും കൊണ്ടുഗരുഡൻഗമിച്ചുകണക്കിനെ * സുന്ദരിതന്ന
യുകൊണ്ടുമാദിക്കുളാ ടെന്നിച്ചമനംനടന്നുതടങ്ങിനാൻ *
അന്തഃപുരസ്ത്രീജനങ്ങളുംഭൂപന മന്തണഅപുരവാസീജന
ങ്ങളും * ഗണനന്നന്നപകുഴ്ത്തിവാണീടിനാൻ വന്നങ്ങുവീ
ണിതുപുപ്പു ചർമ്മങ്ങളും * വീരരാമുള്ളജാസുതനാദികൾ പാ
രംപരിഭവത്താടുമൊപ്പീടിനാൻ * കയ്യുംമഹാകയ്യുമിന്നാരു
ബാവനും ദുഷ്ടഗോപാലകൻനാമിങ്ങിരിക്കവ * കന്യകത
ന്നയുംകൊണ്ടുഗമിക്കുമാൽ വന്നിതല്ലാമരോഹാണിനുമു
ക്കെപ്പാ * ഇന്നുവില്ലാളികളായനാ കൃഷ്ണനെ കൈന്നുകമാരി
ചെയ്തൊണ്ടുപാണീടേണം * എന്നുപാഞ്ഞവരൊക്കെയുമാ
ന്നിച്ചു സന്നദ്ധരാമതികോപന സമ്പരം * യുദ്ധത്തിനുള്ളൊ
രുവട്ടങ്ങളുംകൂട്ടി നാ രജ്യംമന്വത്തിനാലുരചെയ്തുക്കാൻ *

അങ്ങിനെഭൂപതിമാരുംപുറപ്പെട്ടു മങ്ങിയവൻപട
യോടുമതിദൂരം * ചെന്നുമാദുപരമാദരത്തടുത്തു നിന്നുന
കോപനയുദ്ധംതുടങ്ങിനാൻ * അന്നേരമിന്ദിരാകാന്തനുംരാ
മനും വാനാന്തകോപനസാത്യകിചീരനും * പിന്നെയുമുള്ളൊ
രുതോഭവവീരരു മെന്നിച്ചബാണവർഷംതുടങ്ങീടിനാൻ * ഭൂപ
തിമാരുടെയെസന്ദ്രത്തെക്കൊണ്ടും കോപനരാമനുംകൊ
ന്നൊടുക്കീടിനാൻ * സൈന്യാനശിച്ചതുകണ്ടുഭൂപാലനും ന
ന്നനന്നന്നപാഞ്ഞടുത്തീടിനാൻ * ഏറാചുംഭപാർചെയ്തു
ഭൂപതിവീരനും മാരവരെക്കൊന്നൊടുക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ * ബാ
ണങ്ങളുറയുമാദുവരമാർക്കു കീണതയുണ്ടെന്നുകണ്ടു ചെ
ഭഭിയും * ഭീതിയുംലജയുംവൃണ്ടുപതിയുടെ ചോതാഹരമാ
മുഖത്തുനോക്കീടിനാൻ * എന്നതുകണ്ടുചെയ്തിതുകൃഷ്ണനും
സുന്ദരീരതാമപേടിയാഞ്ഞുതുടേ * ബാണവർഷംചെയ്തുരണ്ടു

നാമകരണാർത്ഥം കോണീവാരമരിപ്പതു കാണുന്നീ * എന്നു
 രചയ്ക്കു ശരവർദ്ധയായ മനവവിരമമുദിനാർകൃഷ്ണനും
 ബാണാ പഗണ്ടം സഹിച്ചുകൂടിയൊരു പ്രാണമേന്തോടു
 മോടിനരോവതം * മനയുക്കുകയിട്ടുമാനവവീരനും ഭീനര
 യോരോരോടിക്കിടവാളിച്ചുത * ഭാഷാഹരണ നമോഹിച്ചു
 ദുഃഖിച്ചു വീഴ്ചമില്ലാത്തതു പരകണക്കിനെ * ചേദിച്ചുവര
 നമോടുവസിക്കുന്ന ചേദീശനോടുജരാസുതൻചൊല്ലി നാൻ *
 ഓദവഗതികൊണ്ടുവന്നതിനിന്നുപി കേ പലംശോകിക്കത്തു
 മഹാമതം * ദുഃഖസുപങ്ങൾനരനാർപ്പാക്കിലോ ചക്രഭ്രമം
 പോലമോടി പരമമോടുംകാലംവരുത്തു നാരതാക്കസഹിതേ
 ണം കാലഗതിതട്ടുപാനതാർക്കമേ * ഇന്നുനമുക്കുദൃഷ്ടാലം
 വരികയാൽ മനവ പാശങ്ങൾവന്നതുമോടുന്നീ * കാലനമു
 ക്കുണ്ടായതെന്നരം മീലയാകൃഷ്ണനെയുംജയിക്കാത്തതും *
 ഏറുപതിനേഴുവട്ടമവനോടു തോരറങ്ങാൻപിന്നെജയി
 ച്ചെന്നാരുതരം * തോരറയുകൊണ്ടൊരുദുഃഖമില്ലമേ മരേ
 തുകൊണ്ടൊരുമോദമില്ലാടോ * എന്നതു കൊണ്ടുവീശോക
 വുകൈവിട്ട ചെന്നുനിജാലയെസൗച്യമുണ്ണാഴ്ചോ * എ
 ന്നതുകേട്ടശിശുപാലഭൂപനും തന്നുടേന്ദ്രിരംപുഴുവോണീടി
 നാൻ * ഭൂപാലരാരക്കയംതോരറതുകണ്ടതി കോപനാശിമി
 യുംചൊല്ലിനാനെപ്പാഴ് * കൊണ്ടുതന്നെവണ്ണനെക്കൊന്നു
 ഭഗിനിയെ കൊണ്ടുണാനിങ്ങുപോന്നീടുവൻനിണ്ണയം * ഇന്ന്
 തുചെയ്യാത്തീവന്നുടെവില്ലിനാ ഒന്നെന്നമേകുണ്ടിനെവാഴ്
 ന്നതില്ലത്താൻ * ഇതഥപ്രതിജ്ഞയുചെയ്തപടയുമായ് സതപ
 രംചെന്നയദുഷ്ടോടേറിയു * നന്ദസുതനോടുതരിയുചൊ
 ല്ലിനാൻ നന്നതവമോഹമത്രയുംദുർമ്മത * ചേദീമഹീപതി
 ഭാഷ്യമോമനോദം സോദരിതന്നെയുംമോളിച്ചുകൊണ്ടുവീ *
 ചെന്നങ്ങുജീവിച്ചുസൗച്യമുണ്ണാണിടം ചെന്നുനിന്നമൃതമേ
 ത്രയമത്രേത * ഇന്നതവജീവിതാശയുണ്ടെങ്കിലോ തന്നീടുക
 മോസോദരിതന്നെയും * അല്ലാത്തീലോമമോലാകംഗമിടക്ക
 ളോ മല്ലകംസാദി കരോപാലമംപുഷ്പത്താൻ * എന്നുപാശ
 വർച്ച നശരംകൊണ്ടു നന്ദതന്മയൻ നാമാറിവയ്ക്കിനാൻ *
 അധിനീവല്ലഭൻമന്ദസ്മിതയായ് അധിനൻ ചില്ലുമരിച്ചുവീ

പീടിനാൻ * പിന്നെയും അരിയടുത്തൊന്നായനു സ്സിന്ദീ
 വരക്കുന്നതും മറ്റിപ്പീടിനാൻ * പിന്നെയുമായുധമോടൊന്ന
 ടത്തിരു നന്ദനന്ദനൻ മറ്റിച്ചാനതൊക്കയും * ശസ്ത്രാസ്ത്രമ
 ല്ലാമൊട്ടങ്ങിയനേരത്തു ചിത്തകോപത്തോടു അരിങ്ങി. സദ
 രൻ * വാളംപരിചയും കറുത്തുണ്ടുതൽക്കണം ചീരളനുകൃഷ്ണ
 നനേരെ ചെന്നീടിനാൻ * അമ്പുകൾ കൊണ്ടു വന്നയിച്ചുകൃ
 ണ്ണന മേമ്പാടുവാളെടുത്തൊന്നു ചാടിടിനാൻ * സോദരൻ ത
 നെ വധിക്കുമെന്നൊത്തതി ചേദവും ഭീതിയും വെണ്ടുവെടി
 യും * പുണ്യവീകാരമുൻപൊടും ബുദ്ധിമുട്ടു കണ്ണുനീർ വര
 ത്തു കൊണ്ടിത്തരം ചൊല്ലി നാൾ * മോര കകനാമകകാരുണ്യ
 വാരിയ ശോകഹരൻ മേവല്ല മായവ * സോദരൻ തന്നെ
 വധിക്കുന്നതിന്നു നീ ചേദമി. നിശ്ചയ തത്തരുതതുമെ * ചേത
 സിതതപവിദ്യ കമില്ലാത്തവൻ ചെച്ചു പരാധം ചെയ്തതുകൊ
 ണ്ണുണ്ടാമ * ഗർഭഭവാകൃഷ്ടിതമപലതരം അരിങ്ങി ചൊ
 ന്നതുകടത്തുകൃഷ്ണനും * കാരുണ്യമോടു വധിക്കയില്ലെന്നു ചൂ
 രപ്രഭാകാരപാണ്ഡിത്യമുതൽക്കണം * ശൂത്രകേശങ്ങൾ കരി
 ചുവിരൂപിച്ച വിശ്വേശ്വരനായകൻ തത്രനില്ക്കുവിടെയ *
 വെടർക്കെ സമ്പ്രാമാട്ടക്കിയടക്കട്ടം മോദനോമനം തത്ര ചെ
 ന്നീടിനാൻ * ബന്ധനപ്രാപിച്ചവെ വ്രതപ്രാവണം ബന്ധ
 വരം അരിയക്കണ്ടു തുരമനം * മല്ലവിദ്യലോചനൻ തന്നോടു
 ചൊല്ലിനാൻ നല്ലതല്ലിന്നു നീ ചെച്ചു തുശാലക * ബന്ധുക്കളെ
 വിരൂപിക്കുന്നുള്ളതു ഹന്തവധത്തിന്നു മൂലമെന്നോക്കുവീ *
 എന്നു ചെച്ചൊതു ബന്ധനം പേർ പട്ട തിന്നു നീ പാദക
 ന്നയച്ചിതു അരിയ * അരിയവിട്ടങ്ങയച്ചോരനന്ദനം അരി
 ണിടയാടുമൊക്കെയു നീ ലാംബരൻ * ഇന്നിതുകാരണമിന്നു ഞ
 ങ്കാനസേ വന്നീടരുതാ തരോകം മനോഹരം * മാനുപമാന
 സുഖദുഃഖമെന്നിവ മാനസേതാ നന്നതജ്ഞാനമോക്കുനീ *
 ഞാനെന്ന ചൊല്ലുമുണ്ടാകകാരണം മനുഷ്യമാക്കിവരുന്ന
 ഞാനതൊക്കയും * പഞ്ചമൃതാത്മകമോ മേലേത്തിനു ചങ്ങല
 മിറല്ലന്നൊച്ചുണ്ടാങ്ങട്ടം * ഞാനെന്നതു മിനിപ്പുള്ളവയെന്ന
 ത്തും ഞാനെല്ലായ്ക്കു യാതൊന്നെന്നുമാ നദയ * മേലമനിതൃപ
 ണ്ണുള്ളതി മനയ മോഹനം മോഹമു പലയുന്നതവയ്ക്കും * ചി

അത്രമുണ്ടെങ്കിലും വെറുക്കുകയും നിത്യമായുള്ളതാണെന്നു
 ജ്ഞാപി * ഇന്നുസൂചകമാണെന്നുപറഞ്ഞു ഉള്ളൊരില്ലാത്ത
 വിന്നെന്നുമാറിനീ * മായാഭൂമികൊണ്ടുതന്നെന്നതാക്കയും
 മായതാലോചനയോടുകൂടുകനി * ഇത്തരക്കാർക്കുവെറുക്കുകയും
 കർമ്മശാസ്ത്രം ചിത്തത്തെളിത്തുവസിപ്പിച്ചുവെളിയും *
 കൊല്ലാക്കൊല്ലം നന്നായ് ചാരുതയുമായി വല്ലാത്തവന്നാതു
 കൃഷിനസന്നിധിയെ * ചിത്രമായ് ഭോജകനെത്തന്നുപുറം
 സതപരതീപ്തിച്ചതിലങ്ങുപുക്കുവൻ * ദുഷ്ടനാകുമാരനെക്കൊ
 ന്നാഭഗിനിയെ പെട്ടെന്നുകൊണ്ടുപോരാത്തതാണെന്നുമാത്രം
 ന്നാഭകൃഷിനന്തന്നിൽക്കടക്കി പ്പുറന്നുവെറുക്കുകയും
 വാണിടിനാൻ * ഇങ്ങിനെപതിമാനെയ്ക്കുവെറുക്കുകയും
 നാമമെലിയായെന്നുവെറുക്കുകയും * യാദവസേനയോടൊ
 ന്നിപ്പിച്ചവന്നാതു മോദനതന്നെക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും * മോദന
 മെറുന്നെന്നുവെറുക്കുകയും * മോദനമോദനസമുദാനങ്ങളും *
 ചെന്നതിനാൽക്കൊണ്ടുപോയിടിനാൻ പിന്നെയുണ്ടാ
 യാതൊന്നൊന്നുമില്ലാത്തതും * മല്ലവിടലാചനന്തയെന്നീഭവി
 യെ നല്ലമുഹൂർത്തവിധംകഴിച്ചുതന്നു * വേദവിധിയോടൊ
 കർമ്മങ്ങളുംചെയ്തു വൈദികന്മാർക്കുതന്നെക്കിനാൻ *
 തൽക്കണ്ണെണ്ണമെന്തെന്നുവെറുക്കുകയും ഭീകരിച്ചുതന്നു
 സമാത്രമോടുകൂടി * കല്യാണഃഘോഷങ്ങളെല്ലാംകഴിച്ചുകൊ
 ന്നല്ലായനംസുഖത്താഴ്ചാണിടിനാൻ * ഏറിയകാര്യം
 മോഹിച്ചിരുന്നുതന്നെ സമാസനേത്രൻപതിയായിരുകയാൽ *
 മാനിനീരതമായേക്കുവെളിയു മാനന്ദവാരിധിമനയായ്
 വിനാശം * അത്രാദരവോടുകൂടിക്കൊല്ലതി നല്ലായ
 സ്വതന്ത്രപ്രാപ്തത്താൽ *

[illegible]

നാൻ കണ്ടൊരുമപ്പുംവിഴുങ്ങികുമാരനെ * കൈവർത്തംവ
ലവിയുന്നപരത്തു ദൈവഗതികാണ്ടുകിട്ടിമണ്ഡത്തിനെ *
കൈവർത്തനാഥനാശംബരദൈത്യൻ കൈവർത്തംകുഴു
ചെച്ചുനീനത്തിനെ * മായാമറീട്ടനാശംബരനന്നതു മായാ
വതിയുടെകയ്യിൽനൽകീടിനാൻ * കാമൻറഭായ്യായുള്ള
തിയവൾ കാമൻറഭാഹംഭവിച്ചുരനന്തരം * നാരദവാ
ക്യേ നാശംബരവശ്ശനി പാരാതെവെപ്പിനാസ്സാത്തുകൊണ്ടീടി
നാൾ * സാരങ്ങളുള്ളപാനാശനങ്ങളും സാരസലോച
നാതീർക്കുവിശേഷമായ് * എന്നതുകൊണ്ടുവെന്നത്രയുമിഷ്ട
നാസ്സുന്നതുമായമറിഞ്ഞീലവനതും * മായാപതിയെന്നുപേ
രിനിറക്കുന്നതു മായയാശംബരനാട്ടുചൊന്നാളവൾ * അ
ങ്ങിനതത്രവാഴുന്നമായാപതി തിങ്ങിനശോഭയാകണ്ടമണ്ഡ
ത്തിനെ * കീറിയപരംകുമാരനക്കുണ്ടായ ലേറിയസന്ദ
ഹാമാടിശിർക്കുവിയെഴ * നാരദൻചെന്നാത്രുവുത്താനന്തമാ
ക്കും നേരപാഞ്ഞുഗമിച്ചുരനന്തരം * ആരുമറിയാതവ
ളുകൃപയാട്ടു മരണാനന്ദാസ്സുള്ളതുടങ്ങിനാൾ * നീ
ലാംബുജാക്ഷനാകൃഷ്ണതായനു കാമക്രമംകൊണ്ടുയയവനം
വന്നുതേ * കാമനെക്കുണ്ടാത്തുമാഹിച്ചുവളന്നു കാമവികാര
ങ്ങളാലാമന്നാകാട്ടിനാൾ * നന്ദാത്മജാത്മജൻമാതാവുത
ന്നോടുന്നല്ലിതെന്നുപറഞ്ഞുമാരനന്തരം * ശംബരദോഷൻ
കൊണ്ടിങ്ങുപൊന്നതു മംബുധിതന്നിലെറിഞ്ഞുകുളഞ്ഞതും *
പാരാതെമപ്പുംവിഴുങ്ങിയവാരത്തെയും നാരദൻമുനാപറ
ഞ്ഞൊരുദൈവവും * ദൈത്യഗേഹേതാനിതന്നോരുവാത്ത
യും പുത്രനെപ്പോലെവളത്തുപ്രകാരവും * പിന്നെയുംനേര
ദൻചൊന്നൊരുവാത്തയു മെന്നിവവിസ്മരിച്ചുത്തുചൊല്ലീ
ടിനാൾ * എന്നിവകേട്ടുതാൻമുമ്പാണെന്നതുന്നായുറച്ചി
തുമാധവപുത്രനും * മായാവതിയുമവനുബാഹുവിധമായകളും
കൊടുത്താത്തുചൊല്ലിടിനാൾ * പുത്രശോകംകൊണ്ടുനിന്നു
ടെമാതാവു മെത്രയുണ്ടുചിച്ഛിരിക്കുന്നസുപ്പഭാ * ദാഷ്ടനാം
ശംബരൻതന്നുവധിച്ചിനി പെട്ടന്നുപാകനാംഭാരകമന്ദി
രേ * എന്നതുകേട്ടുവൻതന്നുടെമാനസ വന്നുദിച്ചീടിനാൻ
പൂർവ്വവുത്താനന്തരം * ബോധിച്ചുനിന്നുടൻശംബരദൈത്യ

നെ കോപനചെന്നുവിളിച്ചിതുപോരിനായ് * കോപിച്ചു
 വൻചെന്നുപോർചെയ്തു നില്പാഞ്ഞു പാപിയുംമാതകൾകാട്ടി
 തുരുടങ്ങിനാൻ * തന്നെടമമകളെങ്ങാക്കുന്നതിപ്പിച്ചു കൊ
 ന്നാൻമറേനുംശംഭവരന്റെയൊന്ന * പുഷ്പവയ്പ്ചെയ്തവേ
 കറോമോളോടൊപ്പമൊന്നൊന്നൊന്നിച്ചമയ്ക്കൻ * പുഷ്പ
 മൊഴിഞ്ഞുചെന്നുചെയ്തുകീടാതെ പുഷ്പാരിയവനുംപോരകമന്ദി
 രം * മിന്നലുംമേഘവുമൊത്തുവരുംപോലെയെന്നുതീർത്തുടമ
 നെനന്നൊക്കെയായ് * പോരകവംസികളായൊന്നൊന്നിമാര
 രിപനെന്നൊത്തുവിസ്മയിച്ചീടിനാൻ * കൊണ്ടുതന്നെവെണ്ണ
 നെന്നൊത്തുചിലജനം കണ്ടുകണ്ടൊന്നൊന്നൊന്നിന്നീടിനാൻ *
 എത്രയുമെത്തുതംപൂണ്ടുവെളിയും മിത്തമോദത്തൊടുചി
 രിച്ചുമാനസ * വാരിജനത്രപ്രതിബിംബമായൊരു പൂര
 ഷാഗ്രസംഹരിവൻവൈവരേ * എന്നുതന്നെനന്തപണ്ടു
 രിച്ചവനിന്നുജീവിച്ചു പണ്ടുനന്നുണ്ടെങ്കിലും * ആകൃതിക്കുഗി
 വയസ്സുംവളച്ചുയുമേകദേശമിവാനൊട്ടുസമമല്ലോ * എന്നി
 യെന്നുതന്നെയിവെന്നൊരു നന്തനന്തപോലവൻതന്നെയോ
 വൈവരേ * അല്ലെന്നിരിക്കിലോപമെന്നത്ര നൂലുനായ്ക്ക
 ന്നീടുവെന്നതു കാരണം * ഇന്നിവനിൽസ്നേഹമൊന്നുമില്ല
 ന്ന നന്നായ്ചെന്നുവന്നുവെളിയും * എന്നിവചിന്തിച്ചു
 വളിരിക്കുംവിധൗ നന്തനന്തനുംകൂട്ടുചെന്നീടിനാൻ * ആ
 രെന്നറിഞ്ഞതില്ലെന്നുമാവിച്ചുകൊണ്ടാത്രംവരമോദനെന്ന
 കിന്നീടിനാൻ * എല്ലാവരുംമോദമോടുകൂടുംവിധൗ
 മെല്ലെവന്നുതന്നെത്തന്നുചെന്നീടിനാൻ * വന്ദിച്ചുകൂടുംമാ
 രുള്ളവർകൂടും നന്തസുതനാട്ടുനന്തൻചൊല്ലിനാൻ * നി
 ന്നപ്പേരുവിചിന്തനാറിടകടാ മുന്നമിവനെയുംകൊണ്ടു
 പോയ്ശംഭവൻ * എന്നുതന്നെപരമാത്മാമോക്കയും ന
 ന്നായുരചെയ്തപിന്നെമുഖീന്ദ്രനും * ഉദ്യോഗിതാംഗനായു
 ള്ളോരിവനിനി പ്രവൃത്തിനന്നപരന്നൊന്നൊന്നിടിനാൻ * വൃ
 ത്താനൊക്കെയുംകൂടും നന്തനന്തനും മിത്തമോദനെന്നതതു
 ചൊല്ലാവതും * പുത്രനെച്ചെന്നൊണ്ടുത്തുവെളിയും മേത്ര
 യുമാറ്റമുറക്കത്തട്ടുകിവാൾ * ആനന്തമോടുംപുനന്നിതുകൂടും
 നും മാനസാനന്തനൊന്നൊന്നൊന്നിടിനാൻ * ചെന്നതിമാരതുകൂട്ട

വർണനയും സംഭരണക്കാരെക്കുറിച്ചു സർക്കുലർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ന
യങ്ങളും മറ്റും നൽകിയതിന്റെ പേരിൽ പുതിയ നയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി
യെന്നും, ഭരണവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും പരിഷ്കരണ
വേണ്ടിയുള്ളതും * നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ
നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ * കൺസ്യൂമർ പ്രൊട്ടക്ഷൻ
കമ്മീഷൻ പിന്നീട് നൽകിയതായിരുന്നു. * വിവിധ
കമ്മീഷൻ നൽകിയതായിരുന്നു. വിവിധ കമ്മീഷൻ നൽകിയതായിരുന്നു.
നൽകിയതായിരുന്നു. * നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ
നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ * നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ
നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ * നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ
നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ * നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ
നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ * നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ
നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സ്കൂൾ * നാഷണൽ ഓർഗനൈസേഷൻ

www.elsevier.com/locate/jmb

അന്നസത്രജിതനാകിയയാവേ നെന്നോമറിയാതെ
 ഡമിലുത്തൻ * നന്ദതന്ത്രജനൈക്കോണ്ടപചാരങ്ങേ
 നാനുരൂപംഭയപ്പെട്ടനന്തരം * ഉത്തമയാനിജപുത്രിയോടുകൂ
 ണി മന്നമുകുന്ദനകാജ്യയായ്നൽകിനാൻ * ഇത്തരംകേൾക്ക
 യാൽചോദിച്ചുപതി സത്രജിതനെത്തുകൂട്ടുന്നൊരുമുണരും
 പുത്രിതൻവാന്തയുംനല്ലമണിയുടെ വൃത്താന്തവുംവ്യക്തമായ
 അർചയായുണം * എന്നാൽചെയ്യുകേട്ടുമനീന്ദ്രൻ മിന്ന
 തുരചാല്ലവൻകേട്ടുകൊൾകെങ്കിലോ * സത്രജിതാവ്യനം
 താദേവന്ദ്രൻപണ്ടുവിത്താൽമർക്കനെ സ്സേവാചയ്യിടിനാൻ
 ഉത്തമമാകുംസ്യമന്തകദാമണി മന്നംകൊടുത്തിതുതോയിച്ചു
 സുയ്യാനം * അർക്കുവുപ്രഭമാകുമഹാമണി ഭക്ത്യാദിവസ
 വംപൂജിച്ചുകൊൾകിലോ * എടുത്തുതരംകനകാഭിധസവം
 പെട്ടന്നതിങ്കൽനിന്നാതുപാറപ്പെട്ടു * ഈവണ്ണമുള്ളമണിയും
 ധരിച്ചാതു ദേവകീപുത്രനശാഞ്ചനനാകദിനം * സത്രജി
 തൻചെന്നുകൂട്ടുമുഹൂർത്തംപൂർവ്വം തന്ത്രജനങ്ങളുംവിസ്മയിച്ചി
 നാൻ * ഉത്തമനെപ്രദേയവന്ദനത്രയുംപൊത്തിജനങ്ങളും
 ചെന്നുസസംഭ്രമം * അർക്കൻചെന്നുണ്ടകാഞ്ചനമിന്നൊരു പ
 ണ്ണമലാചനൻതന്നാടുമൊല്ലിനാൻ * അർക്കല്ലർക്കകാ
 ടുത്തമണിഃശാട്ടം മുഖ്യാനംസത്രജിതനായയാവേൻ * വ
 ന്നതന്നപോളമെയ്യുകൂട്ടനും ചെന്നിതപോളമിടേക്ക
 സത്രജിതൻ * എത്രയുംസൽക്കരിച്ചിടിനാൻകൂട്ടനും വ

[illegible]

തമമംകംസ്യമന്തകംകാരണ മത്രവന്നെൻഞാനരികമഹരേ
 തേ * ഭൃഷ്ടീത്തിയുണ്ടുനമുക്കുതുകൊണ്ടു മിക്കമൊത്തുതീർത്ത്
 ദാവണംഭവാൻ * എന്നതുകേട്ടാരുനേരംകപീന്ദ്രനും വന്ന
 മോദത്തോടടുത്തീറ്റുസതപരം * ഉത്തമമാർകുലമെമവിയാ
 കംനിജ പുത്രിയായുണ്ടുതദംബവതിയേയും * ഉത്തമമായമ
 ണിയുംകൊടുത്തൊതു ഭക്ത്യാതൊടുത്തനമസ്തരിച്ചീടിനാൻ*സു
 നരീരണത്തെയുംമണിരണവുനേന്തനന്തെന്പരിഗ്രഹിച്ചാദ
 രാൽ * നന്നായ്ക്കരികന്നതരചെയ്തുഗർഭപരം തന്നിൽനിന്നാ
 ശുപുറത്തുപോന്നീടിനാൻ*യദവന്മാർഗ്രഹഭാരതവസിച്ചു
 വർ പ്രാദേശവാസരപോത്താരനന്തരം * നന്തനന്തെന്തെ
 ണാണതുകൾകിട്ടു ചെയ്തങ്ങുവൃത്താന്തമൊക്കെയുംചൊല്ലിനാ
 രും* പ്രാധാപതിതന്നിലുള്ളവരെക്കൂയും ചാരിജനത്രാൻറവാ
 ത്തകൾകൾക്കുവാൽ എത്രയുംശോകിച്ചുതണ്ടുപുണ്ടൊതു സ
 ത്രാജിതനെശ്ശുപിച്ചുപവതരം *ദുഗ്ഗാഭഗവതിതന്നെയുംസവി
 ച്യതൽഗതമാനസരായിവാഴുംവിധൗ സ്മിതനായുംമണിരണ
 വുംകൊക്കിക്കണ്ടു സാരസഭാലാചനൻതത്രചെന്നീടിനാൻ *
 കൊണ്ടൽനേർവണ്ണനകുണ്ടെന്നുത്തവ ക്ഷണ്ടായാരാനന്ദ
 മെത്തുചൊല്ലാവതും * അന്നുതടങ്ങീജനങ്ങളെല്ലാവരും മന്ന
 നനന്തമങ്ങളൊക്കെയുംവിധൗ* നന്നായ്ഭഗവതിസേവകൾ
 ചെയ്യിട്ട മെന്നാലനന്തമങ്ങളെക്കൂയുംതിന്നുപാം * നല്ലയടു
 സഭതന്നിലാമ്മാരികെന്നല്ലാജനങ്ങളുകേൾക്കുവേദാധ്യയൻ*
 വൃത്താന്തമൊക്കെയുംചൊല്ലിസ്യമന്തകം സത്രാജിതൻറകര
 ത്തിൽനൽകീടിനാൻ* വശ്രവകുന്ധിട്ടുഭീതിയുശോകവ മെ
 ത്രയുംലജ്ജയുംചൂണ്ടുസത്രാജിതൻ * ഉത്തമമായമണിയുംപരി
 ഗ്രഹിച്ചുത്തവോടുചെന്നുചാരിജനമവിനാൻ * ചിന്താപരവ
 ശനായസത്രാജിത നെന്തിനിനല്ലാതെന്നാത്തുപവതരം * സ
 ത്രാജിതനായുംപുത്രിയേയുംമണി രണവുകൃഷ്ണനകുളവചു
 ദരാൽ * കാക്കൽവീണാത്തുത്താൻചെയ്തുപരായണ ഉളക്ക
 ചൊറുക്കണമെന്നുചൊല്ലീടിനാൻ * തൃശ്ശൂരപണ്ടുപവ
 ത്തപവീരരാജ് പ്രാർത്ഥിതയാരോരവളെലഭിക്കയാൽ * സ
 നേന്താർക്കുകൾക്കുണ്ടുസത്രാജിതനോടു ചിന്തിച്ചിവണ്ണപാ
 ന്തോരോമാമൻ*ചൊയ്യല്ലെടമണിക്കുഗ്രഹമില്ലനിൻ കയ്യി
 മിതന്നാവതുതന്നാപാതമേ * പുത്രിയെത്തന്നുതുകൊണ്ടു

മുക്കുളി വെന്തയുസേനതാഷ്ടുണ്ടായി പന്നിതു * അപ്രിയമേ
 തുറന്നുകിട്ടുന്നതേ സർവ്വപ്രിയനായ് വേർപോയാലുമെങ്കി
 ലോ * എന്നുപറഞ്ഞുമണിയുകൊടുത്തവൻ തന്നെമാറിച്ചു
 പാഞ്ഞുവെച്ചീടിനാൻ * പിന്നെമുക്കുണ്ടന്നല്ലെന്നരുകൊണ്ടു
 കയ്യകമാംവിവാഹവുചെയ്തിതു * ചെന്നതാമരാജനപവര
 ഭാഷാതീൻ ബന്ധുക്കളോടുസുഖിച്ചുവാണിവിതം * ഇക്ക
 മാരകക്കുലിച്ചൊൽകിലുമെന്നതേ ദുഷ്ടിത്തിരുണ്ടാകയില്ലെ
 ന്നായിത്തന്നെ * സിംഹമാസേസതുപ്രപഞ്ചമതുതമിനാദം മേ
 ഹനനാശയാതബാലാരാജനാ * കണ്ടാതുവന്ദിച്ചുകൊണ്ടു
 ഭാമദേവ നണ്ടായാമാദേവനേക്കിനിച്ചുവിധയ * വന്നു
 പരന്നിതുദുഷ്ടിത്തിരുണ്ടു പിന്നെനാനായതുകീടുന്നാരനത
 രം * ദുഷ്ടിത്തിവന്നതുകീടുന്ന പരക ലക്ഷിവെച്ചീടിനാൻ
 തൽക്കുണ്ടാമാധവൻ * അന്നുതുകുണ്ടിഗുരയവാസികൾ ച
 ന്നാനതുകിടന്നുകൊണ്ടുകയില്ലാതാമ * കണ്ടുവന്നാകിടലാദുഷ്ടി
 ത്തിയുവതം രണ്ടിലുപക്കമനതമ്മങ്ങലുവതം * അദ്ധ്യായമ
 വയ്ക്കുമുഖ്യകുക്കുമായ് മുഖ്യവിദവാചനമാദേവനെത്താൻ

കിന്തിയുപാസ്യവന്മാരായദുഗ്രാഹ വെന്തപോചെ
 ന്നതുകൾക്കുയാൽമാധവൻ * കൈയറിഞ്ഞിതെന്നാകിലും
 മനം ദുഃഖവുണ്ടാവിച്ചുഹസ്സിനംപുക്കതേ * ഇഷ്ടമായുള്ളവിദ
 രാഗിയെക്കണ്ടു കഷ്ടമെതന്നുപറഞ്ഞുവാഴ്ചവിധയ * അക്രൂര
 നംകൃതവർദ്ധാവുമെന്നിച്ചു തക്കവേനേക്കിപ്പറപ്പുണ്ടാക്കി
 നം * അന്ധനായുള്ള ശതധനുസ്സാകിയ ബന്ധു പരമാദേവൻ
 തന്നാടുചെല്ലിനാൻ * സത്രാധിപതാധ്യനായുള്ളൊരുമാദേവ
 നെന്തയുകൾക്കുലൻതന്നെപെരിയ * ചെന്നുചാരിച്ചനി
 നക്കുനൽകീടാതെ നന്ദതന്മനനൽകിയല്ലാശാൻ * ചെ
 ന്നവാനക്കൊന്നല്ലമണിരത മിന്നനീകൊണ്ടുപാറാത്ത
 തുരമെന്തേടാ * പാപങ്ങൾതന്നോടുചെയ്തവനാകയാൽ കാ
 പിഷ്ടയില്ലതുകൊണ്ടുഭാമദേവൻ * എന്നിങ്ങനെയവൻകാ
 പിചുവെങ്കിലും നിന്നെപെക്കത്തുത്തങ്ങളാണാക്കീ * എ
 ന്നിയകട്ടുശതധനുസ്സത്രയും നന്നെന്നാച്ചെന്നുരാത്രിയിൽ
 ചെന്നുടൻ * സത്രാധിപനെവധിച്ചുമണിയതു മെത്രയുവേ

ഗേനകൊണ്ടുപോയിടിനാൻ * താതനെക്കൊന്നതുകാൺക
 യാൽഭാമയും താതതാതതിവിവാപിച്ചുസതപരം * ഹസ്തിന
 മായപുരിപുക്കുശ്ലസ്തനാ കെത്രയുണ്ടുവേനചൊല്ലിനാളൊക്ക
 യും * വാത്തകരുകൂട്ടാത്തുരാമനംകൃഷ്ണൻ മെത്രയുണ്ടുചാമരം
 പാഞ്ഞീടിനാൻ * പോകനാമെന്നുപാഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടു വൈ
 കാതവരണ്ടുചമന്നാരനന്തരം * ചെന്നശതധനുസ്സാരയെ
 യാവേൻ തന്നുധധിക്കണമെന്നാത്തുകൃഷ്ണനും * എത്രയും
 വേഗഗതരമെന്നാക്കാനിച്ചു ചിത്രമാംതേരിൽകുരരിപ്പുറപ്പെ
 ട്ടു * കൊന്നിടുവാനായ്പുറപ്പെട്ടുധവ നെന്നുകൂട്ടാതശത
 ധനുസ്സുറപ്പാഴ് * ചെന്നുകൂട്ടുരാനാക്കിഭീതിയോ കെന്ന
 രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടെന്നുചൊല്ലിടിനാൻ * അക്രൂരനംകൃതചമര
 വുമന്നര മുക്കുകുന്നികൽമേത്തൊടുചൊല്ലിനാൻ * താ
 നോടുംകൃഷ്ണനോടുംപൊരുതരി നാമല്ലാതവനാണെന്നിങ്ങി
 ട്ടുനീ * മോരകകനായകന്മാരുംചാമരട്ടു പോകത്തിലാരുള്ള
 തപ്രിയംകൂട്ടുവാൻ * എന്നതുകൊണ്ടാതുപോകവല്ലഭവു
 മെന്നതുകൂട്ടുവനത്രയുംഭീതനായ് * അക്രൂരഹിമസുമണിയും
 സമുപ്പിച്ചു പൊക്കുചേർത്തുകിരമുചുവരിനാൻ * പിന്നെയ
 ണ്ടോടിശതയോജനവഴി ചെന്നാരുനരമരിച്ചുകിരയും *
 അപ്പോളവിരക്കുരാമനംകൃഷ്ണൻ ചൊപ്പുവരുന്നതുകണ്ടുവാൻ
 പിന്നെയും * മണ്ടുന്നാനരത്തുതേരിൽനിന്നുറപ്പാഴെ കൊ
 ണ്ടൽനാർവണ്ണമൂഴിയിൽചാടിനാൻ * സതപരപിന്നാല
 ചെന്നുചിമിലത നത്തരദോഗത്തുപവനസീമനി * ചെന്നാ
 രുനേരമെങ്ങത്തിപ്പിടിപെട്ടു കൊന്നാൻഗുരുദ്രാഹിതന്നെ
 നാട്ടൻ * എത്രയുംദുഷ്ടനാണുധനുസ്സിനാൻ ഗാത്രങ്ങൾ
 തോറവസനദായത്തിലും * പാരതിമിഞ്ഞുരണിച്ചതുകാ
 ണാഞ്ഞു പാരാതെചെന്നുബലദ്രസന്നിയെഴ * ചൊ
 ന്നാനിവനെക്കുവെച്ചുനരബലാ വിന്നുമണിക്കുകണ്ടു
 തിരില്ലണ്ടുരമ * മല്ലാതെന്നുകെവാക്കുകൊക്കെയൊൽ ന
 ല്ലവിശ്വാസംവരാഞ്ഞുചാലായുധൻ * ചെന്നാനവൻമണി
 മെറൊരുപൂരയ്ക്കൻ തന്നുകെങ്കിൽകൊടുത്തിതുവിണ്ണയം *
 അങ്ങുനീചെന്നതിരഞ്ഞുവെച്ചീടാതെ മംഗലമായമണിവ
 രത്തിട്ടുക * ഇപ്പോഴുള്ളവിദേഹനാക്കണ്ടുതൊ നൊട്ടുരമ

താമസിയാതെ വന്നീടുവാൻ * എന്നുതന്നെയും നടന്നാൽ രാമ
നും ചെന്നവിടേക്കു നോക്കിപ്പോകത്ത * എത്രയും സൽക്ക
രിച്ചാൽ വിടേക്കും ചിത്തമോദനവസിപ്പിച്ചാൽ നോക്ക *
തന്നെ ചെന്നുവന്നു നോക്കുവാനുമാകയാൽ നന്നായിക്കൊള്ളു
സിപ്പിടുന്നാൻ * ഉത്തമപുരുഷനായതോടുകൂടി നോക്കുവാനും
ഗോനചെന്നുവന്നുവെങ്കിൽ * നോക്കുന്നതിന്നു നോക്കുന്നതായ
തും സാരമായുള്ളതെന്നിരിക്കാത്തതും * എല്ലാമവരോട്
രചെയ്തതന്നുടെ വല്ലഭമായാടും പാഞ്ഞോടുന്നതും * സത്രാജി
തൻതന്റെ ശേഷിയിലായിട്ടുള്ളതും നന്നായിപ്പിടിച്ചുവെ
ന്നാൻ * പേടിയോടുകൂടുന്നതായതോടുകൂടി നോക്കുവാനും
യ്ക്കാശിയിൽ വാങ്ങാത * അത്രയും വെളിച്ചമേറിയതായി
മുഖ്യങ്ങളായുള്ള യജ്ഞങ്ങൾ ചെയ്തതും * ചോദിക്കുന്നതിനോ
ലതുകാല മോദനതത്ത്വം വന്നതുകൊണ്ടുമാൽ * വൃദ്ധരോ
യുള്ളതോടുകൂടി വെളിച്ചം മുഖ്യ വിദ്യാമന്ത്രിനോടുകൂടി
നോക്ക * ചോദിക്കുന്നതായതോടുകൂടി നോക്കുവാനും
ജാലപടങ്ങളോ * മുഖ്യനായിട്ടും പലപലനതോടുകൂടി പാ
തൽക്കാരമേറിയതായതോടുകൂടി നോക്കുവാനും
നിന്നിരിക്കുന്നതും നന്നായിപ്പിടിച്ചുവെളിച്ചമേറിയതായി
പിന്നെ പലപലനതോടുകൂടി നോക്കുവാനും
വന്നതേ * താതന്തോടുകൂടി നോക്കുവാനും നോക്കുവാനും
തെയുണ്ടെന്നിരിക്കുന്ന * സാരനോടുകൂടി നോക്കുവാനും
രോനതത്ത്വങ്ങളോ നോക്കുവാനും * എന്നതുമുഖ്യമായതായതോ
ത്തേണ മെന്നതോടുകൂടി നോക്കുവാനും * എന്നതും
കേട്ടതിലോടുകൂടി നോക്കുവാനും ഗാരിപിപ്രതനത്താവരുത്തി
നോക്ക * എത്രയും തന്നെയും നോക്കുവാനും ചിത്തമോദനോടുകൂടി
നോക്കുവാനും * നിന്നതോടുകൂടി നോക്കുവാനും
കുറവന്നിതു സാരമായുള്ളതോടുകൂടി * അന്തരംകൂടാതെ
യജ്ഞങ്ങളോടുകൂടി ചിന്തിച്ചുപോലസമാപ്തങ്ങളായിട്ടാ *
നിന്നതോടുകൂടി നോക്കുവാനും മുന്നോട്ടു നോക്കുവാനും
ചോദിക്കുവാനും * സത്രാജിതനതായതില്ലായ്മയാൽ പുത്രീസുതന്മാ
ർക്കുവകാശമെങ്കിലും * ഇന്നു മറ്റൊരുകാരെങ്കിലും നോക്കുവാനും
നോക്കുകയോടുകൂടി നോക്കുവാനും * മറ്റുള്ളവർക്കുവകാശമേ

ഏകദേശം ചെറുസന്ദേശമിന്നുണ്ടായ്യിരിക്കയാൽ * ഇ
ന്നതുതീർപ്പിന്നാണുണ്ടു നീമേ തന്നാലുമാങ്ങാട്ടാൽകുവനി
പ്പെടാഴ് * ഇത്തരംകേൾക്കാവശ്യരനാണി സതപതകൃഷ്ണ
നെന്കയ്യിൽനൽകീടിനാൻ * എന്നതുകണ്ടാരുനരായദ
കൾക്കു സന്ദേശമാക്കുതീർന്നാരനന്തരം * രാമന്റെക്കു
ണ്ടിങ്ങുപോന്നിതുകൃഷ്ണനും രാമനുംവൃത്താന്തമാക്കുകൾ
ക്കുമാൽ * സന്ദേശവുംവിട്ടുനന്തരമുണ്ടെ പിന്നെയുംപി
ന്നെയുംനന്നായ്കുന്നാൻ * അങ്ങാവതവസരംവീട്ടിരിക്ക
യാൽ നെഞ്ചുകുത്തിലുള്ളാധിപപാരായ്കയാൽ * രാമനുംകൃ
ഷ്ണനുംനന്നായ്കിയിൽവെ ചൂടാമോമോട്ടുശിരസിപ്പുകന്നാൽ *
രാമനുംവാദിമാടകൂരനാണി സാമോമോട്ടുകൊടുത്തിതുകൃ
ഷ്ണനും * വ്യാധിയുദ്ദീക്ഷദുർമ്മരണാദിയു മോധിയുദ്ദുതപിശാ
ചാലിബാധയും * എന്നിവയൊന്നുംസ്മരണകുതനാടെ സ
ന്നിധയതചല്ലുകയില്ലാതന്നാളമേ * അങ്ങിനെയുള്ളമണി
യുടയിച്ചൊതു തിങ്ങിനമോദനവാണിതകൂരനും * രാമനും
കൃഷ്ണനുംയവേചിതര മാമോമോട്ടുകൊണ്ടുവാണിതല്ലാവരും
ഇക്കുമാകൾക്കുനവകുട്ടരിതവും ദുഷ്ടീത്തിയുനശിച്ചീടുമ
സംശയം * കോഴകൂടാത്തതൊന്നമുറയമ്പതു മെട്ടുമറിഞ്ഞ
തുപോലെചൊല്ലീടിനാൻ *

പ്രസിദ്ധനാർപണ്ടുശ്ശേരാജ്യായവർ ബാണവപ്ര
സ്ഥത്തിലുണ്ടെന്നുകേൾക്കയാൽ * സാത്യകിയാദിപുത്രോടുമൊ
രുമിച്ച ചിത്തമോദത്തോടുചെന്നിതുകൃഷ്ണനും * ജീവനായു
ള്ളൊരുകൃഷ്ണനെക്കണ്ടുകയാൽ ജീവിതശ്രേണുനാദികളൊക്ക
യും * സംഭ്രമത്തോടുമഴിററചെന്നുകണ്ടുഭോജനാക്ക
നെസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * സാത്യകിദുപ്യായുള്ളജനത്തെയും
പാതകനുംജീമനുംസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * കൃഷ്ണനുംകുന്തിയ
ക്കുണ്ടുവന്ദിച്ചിതു കൃഷ്ണയുംലജ്ജയാവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനെ * കുന്തി
യോടൊപ്പമുൾവെയ്കൃഷ്ണനും ചിന്തിച്ചതില്ലിനിക്കാണമെ
ന്നോതുമേ * നിങ്ങളെക്കുറവേചിശ്വാസമുണ്ടാകയാൽ നി
ങ്ങളെക്കുറവേതുണയുണ്ടുനിണ്ണരും * എന്നതുകേട്ടുചെയ്തി
തുകുന്തിയ മെന്നുംതുണയില്ലനിശ്ചയിത്തൊരുമേ * ഹസ്തി

നെടുമുടിപ്പുണ്ണത്തോടൊപ്പംവിധിചെയ്തുകൊണ്ടുപോകുക
 നെടുവാൻ * നന്നായ്ക്കൊണ്ടുചെയ്തുകൊണ്ടു മന്നവനാമ
 നന്ദനന്ദനാദിവിധി * നന്ദനന്ദനാദിവിധി മന്ദനാദിവിധി
 നാ നിന്നുവന്നുവന്നതു കാരണം * എന്നുവേദവശവിശ്വ
 ഭവിയുവന്നിതു വന്നിതുജന്മത്തിനുള്ള സാധനവും * മേഘ
 വിശ്വഭവിയുവന്നതു കാരണം മേഘവിശ്വഭവിയുവന്നതു
 കാരണം * എന്നിരിക്കുന്നവരെന്നാൽ കാരണം വെണ്ടുക
 ഗൃഹിതതുചൊല്ലാത്തു * എന്നുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 ചെന്നായ്ക്കൊണ്ടുവിധിചെയ്തുകൊണ്ടു * അന്നുവെണ്ടുവെണ്ടു
 നന്മിക്കുകാരണം നന്മിക്കുകാരണം നന്മിക്കുകാരണം *
 വാണവമോവന്നുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 യുവതിക്കുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 കാരണം ഗ്രാമീണവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 കിന്നവന്നിയുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 വിശ്വകർമ്മ വിശ്വകർമ്മവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 നന്മിക്കുകാരണം * തീർപ്പിച്ചുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 രിയിനവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 ലിയ പൂണ്ണസുതൻപരിപാലിച്ചുകാരണം * സന്തോഷ
 മോദമോദസന്തോഷിച്ചുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 നാൻ * എത്രയുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 വെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 വെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 വെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 സന്തോഷി വെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 തന്നെകൊണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 കാട്ടിലകംപുറത്തുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 നന്മ * വെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 മോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദ
 മോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദമോദ
 തീർത്തുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 തോരു ചാരുമുഖിയെവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 ന്തിനിവിടെവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 നാളികേതനായുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു
 നാളികേതനായുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടുവെണ്ടു

ജിതപാതപുരമതിൽ * ഏറിയകാലംതപചെയ്തുവാഴ്ന്നു നാ
രായണൻമകനാണെന്നായിട്ടുവാൻ * ഉത്തമപുരുഷനെന്നറിയ
മറ്റൊരു ഭർത്താവിനെത്താൻവരികയില്ലെന്നും * തൽപ്ര
സംഭവമിട്ടീടാത്തിലപ്പൊഴു തൽപാപേതങ്ങളാകുന്നതുണ്ടു
ണ്ടാൻ * എന്നുവരുംചൊന്നതുകേട്ടുധനഞ്ജയൻ ചെന്നൊതു
കൃഷ്ണനോടൊക്കെയും ചൊല്ലിനാൻ * വൃത്താന്തമൊക്കെയുംകേട്ടോ
രുനേരത്തു ചിത്തകാരുണ്യവുമുണ്ടുകുന്ദനം * സുന്ദരിത
ന്നെ ഉത്തമിദലാറിറക്കുണ്ടു ചെന്നൊതുചാണഡവപ്രസമവും
പക്ഷേത * പാഞ്ചഡനംകേസുചംവരത്തിട്ടുവാൻ ചാണഡ
വപ്രസമത്തിലിങ്ങിനെമധുവൻ * പാത്തിതുരോദനേനാലു
മാസംപിറന്നു യശത്രയ്ക്കൊപ്പിച്ചുറപ്പട്ടുസതപതം * പോരാ
വതിയിലാജ്ഞാദചന്നീടിനാൻ പോരകവാസികളുറ്റത്തെ
ലിഞ്ഞുത * എണ്ണാക്കിയാരയാരുകളിദിതന്നുടെ പാണി
ഗ്രഹവുകഴിച്ചുതുളിനേ * കാന്തയോടൊത്തുവസിച്ചിതുകൃ
ഷ്ണൻ മനമുദാവാസിച്ചീടിനാരേവതം * ഇത്തരകൃഷ്ണൻവ
സിക്കുന്നതുകാല മുത്തമോകമവന്തിട്ടുണ്ഡമേ * തന്നുടെ
താതസഹോദരിയാരയാരു കന്യയുരരാജാധിദേവികുപുത്രിയാ
യ് * വിനാശവിനാശഹജയകമിത്ര വിനയുതെന്നവരിച്ചു
തുകാരണം * സോദരന്മാരാനിഷേധിച്ചതുകണ്ടു ചേദിച്ചു
വരുംവസിക്കുന്നതുകേൾക്കയാൽ * കന്യാസ്വയംവരമൊന്നു
ഭൂപാലനെ വെന്നവരുതുകൊണ്ടുപോന്നാദോമാദൻ * പാണി
ഗ്രഹവുകഴിച്ചുതോത്തൊട്ടു മേണമിഴിയോടുമൊത്തുവാണീടി
നാൻ * അന്നമഹാഭാഗനായാരുകാസല മന്നവൻനഗ്ന
ജിത്തന്നപേരായൻ * മന്നാനന്മാരുടെവീട്ടുപരീക്ഷിച്ചു
രന്നാടപുത്രിയോസത്യയെ വല്ലവാൻ * ചൊല്ലിനാനെല്ലാ
വാദമൊഗെ തുല്യരാനരുടെസംസ്കൃഷ്ടങ്ങളെ * ആരെ
നിക്കിടിച്ചുവെന്തിച്ചുവെക്കുണ്ടാൻ പാരായപുത്രിയെന്നല്ല
വൻനിണ്ണരം * എന്നതുകേട്ടുനരപതിപീരതം ചെന്നൊതു
കാലകളോടുപിണങ്ങിനാൻ * കത്തുമിടികളുമെത്രയുമല്ലയാ
ചെത്തുകയില്ലെന്നൊച്ചവരോക്കയും * ഹസ്വപാദാക്ഷിതര
സ്സെന്നിവമുറി തെത്തത്രയൊന്നൊക്കുകുപാഞ്ഞീടിനാൻ *
എന്നതുകേട്ടുകുന്ദനപരമംനോ കൊന്നിച്ചുകാസലൻത

ഒൻപുരിപ്പുക്കൻ * തപമറിയുന്നുകോസലനെത്രയും ചി
 തതമോദത്തോടുപുഷ്പെയ്യിടിനാൻ * സത്യയുക്തൃക്കെക്ക
 ണ്ണോരുനേരത്തു ചിത്തജതാപവളന്നുവരികയാൽ * പ്രാ
 ത്തിച്ചിതുകുലവൈഭവതമായാൽ കത്താമിനീഭേവിതന്നോടു
 സാരം * പവ്വതകന്യാകുഗേൾമീമഹേശ്വരീ സർവ്വലോക
 ശപ്തീകാരുണ്യവാരിധി * നന്ദാമ്മജനമേകാന്തനായിട്ടുവാ
 നിന്നാറിൻകാരുണ്യമുണ്ടായ്തരണമേ * ഏത്രയുഭേതിയോ
 ടിത്തരപ്രാത്മിച്ചു ചിത്തമുറപ്പിച്ചുവർവസിപ്പുവിധൗ *
 മന്ദഹാസംചെയ്തനരിച്ചുകൃഷ്ണനും ധന്യനഭൂപതിതന്നോടു
 ചൊല്ലിനാൻ * സത്തുക്കളായ്ക്കുവർഷചിന്തിക്കിവി നത്ഥി
 ക്കയെന്നതുനിന്ദാമനാകിലും * ഉത്തമനാകുഭവോദനോടു
 സൗഹൃദമെന്നുവാനാഗ്രഹിച്ചൊന്നുചൊല്ലുന്നുഞാൻ * സു
 നദിയായോരുനിന്നുടെപുത്രിയെ തന്നീടവേണമിനിഴമടി
 യാതെ * എന്നാൽഭാവനഗുണങ്ങളുപന്നീട്ട മെന്നതുകേ
 ട്വനരപതിചൊല്ലിനാൻ * പാരമേശ്വരിനുംനാഥനായുള്ളോ
 രു നാരായണൻഭവാനെന്നറിഞ്ഞേനഹം * ലോകൈകനാ
 ധനിനകമേൽപുത്രിയെ നൽകുവാൻഭാഗ്യമിനിക്കവേന്നീട്ട
 മോഃജ്ഞാനസംഗതിവന്നുവെന്നാകിലോ പിന്നവരേണതി
 ല്ലൊന്നുമതില്ലരം * സപ്തവൃഷ്ടങ്ങളെബന്ധിച്ചവർക്കുണ്ടാ ന
 പ്പൊഴുപുത്രിയെനൽകുവാൻനിണ്ണയം * എന്നുപറഞ്ഞുഞാൻ
 മന്നമതുകേട്ട മന്നവന്മാരുപരിക്ഷിച്ചുടങ്ങിനാൻ * എന്നു
 ടെജാധിതംസത്യമാക്കീടേണ മിന്നതിനെന്തൊരുഭണ്ഡംതവ
 വിഭോ * എന്നതുകേൾക്കയാവേഴശരീരമായ് നിന്നപാശങ്ങ
 ല്ലുകൈക്കൊണ്ടുകൃഷ്ണനും * തുല്യമായേഴുവൃഷ്ടതെയുബന്ധി
 ച്ച മല്ലവിഘ്നചനന്തത്രനിന്നീടിനാൻ * രോദനചെയ്ത
 ഭവാനശിച്ചാതു മേളിനിതന്നിൽപതിച്ചുവൃഷ്ടങ്ങളും * ആ
 ശ്വര്യമാശ്വര്യമെന്നെജനങ്ങളു മച്ചുതൻതന്നെപ്പകുപ്പിനിന്നീ
 ടിനാൻ * ഏത്രയുമോദനഭൂപതിവീരനും പുത്രിയെകൃഷ്ണ
 നൽകിനാനെപ്പൊഴ * സുനദിയായോരുസത്യയുക്തകന്യാക
 ക്കിന്ദിരാകാന്തൻപതിയാല്ലരികയാൽ * തന്മന്ദപുരസ്ത്രീജ
 നത്തിനും ഭൂപനമന്തമാനന്ദംവളന്നുചമഞ്ഞാതെ * വിത്തവ
 സ്ത്രാഭരണാശംഗജരഥ രത്നദാലങ്ങളുംഭാസീജനങ്ങളും *
 എന്നിവകന്യാധനങ്ങളുസംപൂമായ് മന്നവൻകൃഷ്ണനസൽ

കുരിച്ചീടിനാൻ * കന്യാധനങ്ങളുംനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു ന
ന്നായെളിഞ്ഞിതുകൃഷ്ണനുമെന്നും * യാത്രയുംചൊല്ലിപ്പറ
പ്പെട്ടുനേരത്തു പാത്ഥിവിന്മാർവന്നുയുദ്ധംതുടങ്ങിനാൻ * അ
സ്രുതസ്രുതപൈശ്ചിയിച്ചുപാത്ഥനും പൃത്ഥവീപതികളുംതോ
റമങ്ങീടിനാൻ * പാരാതെകൃഷ്ണനുംപാത്ഥനുമൊത്തുപോയ്
പോരാവതിപ്പഴവാണിതു സൗധ്യമായ് * സത്യവെപ്പാണി
ഗ്രഹംചെയ്യമായവൻ ചിത്തമോദത്തോടൊത്തുമവീടി
നാൻ * പിന്നെപിതൃഷ്ടസംവിഹിൻറതനുജയായ് സുന്ദരി
യാശ്വതഭദ്രയാംകന്യയെ * കേകയഭൂപാൻകൊടുത്തതുകാര
ണ മകലംകൂടാതെവട്ടിതുകൃഷ്ണനും * പിന്നെമദ്രാധിപൻ
തന്നെപുത്രിയായ് സുന്ദരിയാശ്വതാലമകളണതന്നെയും * ക
ന്യാസ്വയംവരചെന്നിങ്ങുകൊണ്ടുപോ നന്യനമാദനേവ
ട്ടിതുമായവൻ * മുഖ്യമാരായെടുത്തുമാരിങ്ങനെ പുകൾമാ
ചനനങ്ങളായിവന്നുത * മൂന്നംനരകാസുരനുംനരവര കന്യ
കമാരെപ്പിടിച്ചുണ്ടുകൊണ്ടുപോയ് * കാരാഗ്രാഹത്തിൽവസി
പ്പിച്ചനന്തരം വാരിജാലാചനൻകൊന്നുനരകനെ * കന്യ
കമാരെയുംകൊണ്ടുണ്ടുപോന്നാത്ര നന്ദതനുജനുംവെട്ടുകൊ
ങ്ങീടിനാൻ * സാരസനേത്രമോരകമവർപതി നാരസഹ
സ്രമാണ്ടന്നുകേറപ്പുണ്ടുഞാൻ * പെട്ടെന്നിങ്ങുളാടപ്രായ
മവതു മൊമ്പതുമിന്നുമുചെയ്യുകേട്ടുപോൽ *

അപ്പോൾനരപനുംമുനിയോടുചൊല്ലി തുല്യവാന
ത്രൻനരകനക്കൊല്ലുവാൻ * കാരണമെന്തെന്നാതെനന്ദ
നൻ നേരോട ചന്ദ്രൻ പീയൂഷശയ്യങ്ങളും * എന്തിനഭൂപതി
കന്യകമാരെയും ബന്ധിച്ചുകാരാഗ്രാഹവസിപ്പിച്ചതും * എ
ന്നിവചൊല്ലണമെന്നിതു കേരളയാൽ മന്ദഹാസംചെയ്യ
ചൊന്നാൻമുനിവാൻ * ഭീമനായുള്ളഹിരണ്യാക്ഷനേവൻ
ഭൂമിയെക്കൂടുകൊണ്ടാതുഗമിക്കയാൽ * വാരാഹരൂപിയായ്
ചെന്നുജനാർദ്ദനൻ പാരാതെതെന്തേനനക്കുറന്നുധരണിയെ
ഉന്നതമായുള്ളതെററമേൽവെച്ചുകൊണ്ടുനന്യനമാദനകൊ
ണ്ടുപോന്നീടിനാൻ * അന്നുഹരിശ്ചംഗസംഗനഭൂമിക്കു ന
ന്ദനങ്ങളായിവന്നിതുതൽക്ഷണം * ഭാനവസ്വരൂപപാർമ

ശ്രദ്ധിയായ് ഭീനയാധാരം മഹിനശീരയായ് * എത്രയും ദുഃഖിച്ചു വാഴുന്ന നേരത്തു പുത്രൻ പരണിക്കളവാസ്തരികയാൽ * എത്രയും ദുഃഖിക്കുന്ന ഭക്തനാമാനവൻ ധാത്രിയെന്നാമനരക മെന്തിട്ടുപോൽ * നാരായണാംശസമുത്ഭവനാകയാൽ പാർത്ഥവമവനാശായിവന്നാതെ * പുത്രനെ രക്ഷിക്കുവേണമെന്നു ബുദ്ധ നേത്രനോടപ്പോളപേക്ഷിച്ചു ഭൂമിയും * നാരായണനാശത്തിന്നു നരകനും നാരായണാസ്ത്രം കൊടുത്തു ചൊല്ലി നിന്നാൻ * എന്നു മൊഴിവന്നാൽ കാക്കത്താക്കാരും തന്നാൻ നിനക്കു ഞാൻ ഭൂമിപ്രിയൻ മായ് * എത്രയും ദിവ്യമായുള്ള ശരതവ പാർത്ഥാമാരുതരം നന്നായ് ഫലിച്ചീടും * എന്നു മിതുതവ കയ്യിലിരിക്കിലൊ നിന്നാണാ നെന്തു പധിക്കയില്ലാത്ത മേ * ദേവദീപ്തനിദോഷത്തുടങ്ങിയാൽ ജീവനാശം വരുമെന്നു മരിക്കുന്തി * എന്നു കിടപ്പായ്ക്കുമാണതിനാലെന്നും വന്ന സദനാശേഷണമെന്നു നരകനും * ഉത്തമിതമേവ പുരമ മച്ചിടിനാൻ പ്രാഗ്ജ്ഞാതിഷ്ഠപുരമെന്നതിൻ നാമവും * അപ്പരിതാൻ റച്ചുലവുമായും കെല്പുള്ള ദുർഗ്ഗങ്ങൾ തീർത്താൻ പലതരം * ശത്രുഗിരിജപാവകദുർഗ്ഗം ഉത്രയും ഘോരമുര പാശദുർഗ്ഗം * ദേവകുമാരതാവകദുർഗ്ഗം മേദിനി താൻ റപ്രസാദത്തിനാൽ * ഇപ്പോൾ മുളയുണ്ടെന്നു മേത്രയും ദുഷ്ടരായുള്ള ഭക്തഗണത്താലും * സൈധവരായ് പ്രാഗ്ജ്ഞാതിഷ്ഠപുരവാണെന്തു നോക്കി രാദാപുഷ്പകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യിടിനാൻ * വേദനായുള്ള വടനാലെന്നൊട്ടു ദിവ്യമാശ്വസ്യം കൊണ്ടുപോന്നിടിനാൻ * ഓരോരാദ്രിപതിമാരെ കൊലചെയ്തു പാർത്ഥാമാകുമാരിജനങ്ങളെ * ആവശ്യമില്ലാതെ കൊണ്ടുപോന്നു പൊൻ കേവലംകോശംഗഹംതന്നി ലാക്ഷീടും * തപസഗോവിന്ദഹത്യയ്ക്കു ചെയ്യിടും പാപങ്ങളിതമമസംഖ്യയായ് ചെയ്യിടും * ഇതുമായുഗങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു നാൾ സ്വസ്ഥനാകേകദൈവാനുസ്മരലയ * ദേവകുളോടുപോർ ചെയ്തു ജയിച്ചവൻ ദേവമാതാവാദിതി തൻകുണ്ഡലം * തട്ടിപ്പരിച്ചുണ്ടു കൊണ്ടുപോന്നിടിനാ നെന്തുമതു സ്ഥിമച്ചിടാത്തു ശക്തനും * ദോഷവിപ്രവൃത്തന്താമൊക്കെയും നാരായണനോടറിയിച്ചു നാതരം * പക്ഷിസ്രവരഹന

മേരികുന്ദനം തൽക്ഷണം മായാക്കത്തുപറപ്പട്ടു * ചെ
 ന്നടൻപ്രാഗ് ജ്യോതിഷപുരിസന്നിധൗ നിന്നവൃത്താന്തങ്ങ
 ലോക്കയറിഞ്ഞുകൻ * ചക്രഗഭാഭികൾക്കൊണ്ടുദ്ദൃഗ്ങളെ
 യൊക്കെയുടേടിച്ചുകത്തുമെനീടിനാൻ * അപ്പോൾമുരംസു
 രനഞ്ചുശിരസ്സോടു കെല്ലോടടുത്തുപോർചെയ്തുകുടങ്ങിനാൻ *
 തന്നുടെപുത്രരപതിനായിര മൊന്നിച്ചുവന്നൊത്തുയരേതു
 ടങ്ങിനാർ * പുത്രരാട്ടംമുരകാസുരനെക്കുണൊൽ പത്രികൾ
 കൊണ്ടുവധിച്ചുകുന്ദനം * കേട്ടുകാപിച്ചനരകാസുരൻപട
 കെട്ടുകൾകൊട്ടിച്ചുപറപ്പട്ടുപോരിനായ് * ദൈത്യഃസനാധി
 പനാകിയവീരനും ദൈത്യരാജാന്നിച്ചുവന്നടുത്തീടിനാൻ *
 സേനാപതിഃമാടുകുടവമധവൻ ഭാവവചീരനെക്കൊ
 ന്നൊടുക്കീടിനാൻ * സൈന്യങ്ങളെല്ലാംനശിച്ചതു ഹാൻക
 യാൽ ദൈത്യവുംകാപവുംപൂണ്ടുനരകനും * ഐരാവതക
 മജാതരായുല്ലോത വാരണവീരരോടൊത്തു പനീടിനാൻ *
 ഉണ്ടുഗജങ്ങളുരപത്തുനാലുപ കണ്ടാൽമലകളെക്കാളുമത്യു
 തം * കൊമ്പുകൾനന്നാലുണ്ടുവാക്കൊക്കെയു മന്വിനക്കാള
 തിഃവഗവുണ്ടുല്ലാ * ഭേരിമകാളരിപന്നനരകന മന്തമി
 ല്ലാതുളളവാണങ്ങരേതു കിനാൻ * പിന്നനരകാസുരനുംമുക
 നനും നന്നായടുത്തുപോർചെയ്തുതുലാരമായ് * അപ്പോൾ
 നൊത്തൊരുപൊരൊരുനാളിലും മുപ്പാർമെങ്ങുമേകണ്ടതി
 ല്ലാരുമ * പക്ഷിപ്രവരനേല്ലുഗജങ്ങളെ പണ്ടുണ്ടുകൊ
 ണ്ടൊങ്ങടത്തറിഞ്ഞീടിനാൻ * മുപ്പരവെരികാടുത്തമഹാ
 ശൂല മപ്പോൾനരകാസുരനെടുത്തീടിനാൻ * പെട്ടെന്നുമാധ
 വൻചക്രമടുത്തതി ദൃഷ്ടനൊക്കെത്യാൻറകണ്ണാഴിച്ചുത *
 മിന്നുന്നകണ്ഡലാത്താടുമവൻതല ചെന്നുധരണിയിൽവീ
 ണിതുസതപതം * ഹാഹാശിവശിവഹാഹാജയജയ മോഹ
 നമെന്നുചെയ്തുവേദികൾ * പുഷ്പവർഷമെഴുന്നന്നായ്
 പുകജ്വലിനാസ്സംസ്തീകളുന്തത്തുടങ്ങിനാൻ * പ്രത്യുജ്ജ്വ
 ന്നഭുമിയുക്താണ പ്രീത്യാപണങ്ങിസ്തുതിച്ചുചാല്പിടിനാൻ
 ദൃഷ്ടനെയെന്തായാടുക്കുവാനൊക്കുണ്ടു പെട്ടെന്നവനിമീല
 നുപിറന്നവീ * ദൃഷ്ടനാമെന്നുടെപുത്രനൊക്കാനതു കാഴ്ച
 നേതുമോചാല്പുന്നതില്ലാമ * ഭൂമിപുരിനിപൻതന്നാടന

നന്ദൻ തങ്കൽതവകൃപയുണ്ടായെന്നുണ്ടാമ * ഏവമുദിച്ചൊരു
 വാഴണമത്രയും ദേവമാതാവുതൻകുണ്ഡലയുമ്പോൾ * തുറന്ന
 കൈകൾക്കുതന്നെയുമാരോൾ നന്ദനനുജാൻകാക്കൽവെച്ചീ
 ടിനാൾ * ദോഷമേറുന്നപ്രകാരമുള്ളവെ ഭൂമിയെന്നന്നുടൻ
 ഞയച്ചപ്പോൾ * ദൈവമാമ്മജനംഭഗവത്തുപിറന്ന ഭൂമിപ
 തിയായഭിഷേകവുമായ * മുന്നേതുകനനൽകി മലി ഗ്യാസു
 മന്നവനാതുപകരിയായ്ക്കൊൽ * മുന്നപ്രാണത്തുപോലെ
 പാഞ്ഞുകടന്നഭഗവത്തനംകൊടുത്തീടിനാൻ * മുന്നേത
 കൻപിടിച്ചുബന്ധിച്ചൊരു മന്നവകന്യകമാരെജനാർദ്ദനൻ *
 ചെന്നൊത്തുബന്ധനംവെർപെടുത്തതുമ്പോൾ നന്നായ്ക്കൊടു
 വെച്ചതതീടിനാൻ * കന്യകമാരുമകന്മാരെക്കൊണ്ടൊരു
 കന്യകുപിഡാവളർന്നുകൊണ്ടാൽ * ഇന്നിവാനനുഭവ
 ന്നായ്ക്കൊണ്ട മെന്നവാരാക്കുപ്രാതർമിച്ചുതൃപ്തന * അ
 ന്നനഭകന്യകമാരിമാരെക്കൊണ്ടും തന്നെപ്രിയത്തിലോത്ത
 കാർണം * സ്നാനപാനാശനമല്ലാംകഴിപ്പിച്ച മാതിരിമാർ
 വസ്ത്രാഭരണങ്ങളും * തൃപ്തിപരയാളവുകൊടുപ്പിച്ചതി മി
 ത്രശിഖികകൾതന്നിൽകരയേറ്റി * ഭാരതപതിക്കുപാഞ്ഞ
 യച്ചപ്പോൾ വാഴണമത്രയുംതന്നെനൽകിനാൻ * പാരാ
 തൈരോടൊക്കെയൊത്തു പുറപ്പെട്ടു വാരിജാക്കൻനാകുലകത്ത
 ചെന്നാൻ * വന്ദിച്ചഭിതീക്കുകുണ്ഡലംനൽകിനാൻ നന്നാ
 യ്ക്കരികന്നഭിതീയംചൊല്ലിനാൾ * ഇത്രനുംകൃഷ്ണനെപ്പൂജിച്ചി
 തോറവു മിത്രാണിസൽക്കരിച്ചീടിനാൾദാമയ * യാത്രയും
 ചൊല്ലിപ്പൂർപ്പിച്ചുതൃപ്തന മെത്രയുംവേഗനമ്പാകാശോന്ത
 രെ * വാരിജാമാചനയാകിയദാമയും പാരിജാതംകണ്ടുമാ
 ഹിക്കൊണ്ടാ * ഇന്നുനമുക്കിതുകൊണ്ടുപാശമേണ മെന്ന
 വാളറവുചൊൽകയാൽകൃഷ്ണനും * പാരിജാതംഗതധോപ
 ഹിതവച്ചുകൊണ്ടുതൃപ്തനോടൊന്നുതൂങ്ങിനാൻ * പാരിജാ
 തംകൊണ്ടുപോകുന്നതുടക്കു പാരിച്ചുകോപനമെന്നുമേ
 ഗ്രനും * ഐശ്വര്യമന്തനായാരുമുപപര ദേശപരൻതന്നാ
 ടുപോരുതെന്നാൻ * ഇത്രാദിദേവഗണത്തെജ്ഞിച്ചുച
 ന്നിനിദിവാവല്ലഭൻഭാരതപുരുഷനെ * കോമളമാർയ്ക്കുപാരി
 ജാതംസത്യ ദാമയംതന്റെഗൃഹത്തിങ്കൽവെച്ചിതു * അത്ത

തന്നെടപുപ്പു സൗരഭ്യങ്ങളെത്തുമാരപത്തുയോജനമുര
വേ* അമാഗൃഹത്തിങ്കൽനിന്നുകൊണ്ടാണൊരു ഭൂമിപാലാത്ത
ജമാനമുക്തനും * അങ്ങനെയൊന്നാരിമാർക്കുമാത്രപവും പാ
രാതെക്കൊണ്ടുപട്ടുകൊണ്ടീടിനാൻ * നല്ലമണിവേന
ങ്ങളുതീർത്തതിൽ മല്ലാക്കിമാരെവസിപ്പിച്ചുമാധവൻ* കല്യാ
ണിമാരായരുളുമാരെനിച്ചു നല്ലഗാർഗ്യമനുഷ്ടിച്ചുമവി
നാൻ * ലജ്ജാനരഗാസന്തോഷസുഖങ്ങളും കണ്ണുവിചാ
ചനമാരമാവർകളും * ലോകൈകകനാഥനാകാനുനോടൊ
ന്നിച്ചു ശോകമകന്നുമരിച്ചുവാണീടിനാൻ * എന്തൊരുമന്ദിര
നിത്യവുംമാധവ നെന്തൊരുടൊരുമിച്ചുവാഴ്ത്തസർവ്വഭാ * എ
ന്നതുകൊണ്ടുകുന്തനനരഗാ മെന്നിലെന്നോത്തുതരുണിമാ
രോധനം * അദ്വൈതമതസർവ്വകാരതങ്ങളിൽ നന്ദിയുംഭാ
വിച്ചുവാണിതുസൗഖ്യമായി * മായാമയനായനാരായണൻ
താൻ മായാവിചാരങ്ങളാരിയുന്നതും * മുഗദ്ധവിഭോച
നമാരായനിങ്ങമോ കല്യാണമിപ്പോളുറപ്പത്തുചർല്ലിടനൻ *

അങ്ങിനെവാഴ്ന്നുകൾമൊരുമിനെ മഹനാരത്നമാ
യോരുവെദിനും * സുന്ദരമായീടുമന്തർഗൃഹംഗൾ ശ്വേത
കരമലർതാല്പമനോഹര * ഉന്നിദ്രമോദനേവാണരുളീടുന്ന
തന്നെടകാന്തനാലോകൈകനാഥനെ * എത്രയുമിഷ്ടസഖി
കളാടൊന്നിച്ചു ചിത്തമോദനപരിചരിച്ചീടിനാൻ * രുപ
മവ്യംഭേതിയുവേലിക്കുകാരണം കോമളഗാത്രിയാംവൈദി
യുന്തോ * സൗഖ്യവണ്ണഭണ്ഡമാമാലവട്ടുകൊണ്ടു സർവ്വേശ്വ
രൻതന്നെപീയിത്തുടങ്ങിനാൻ * അദ്വൈതമയുള്ളത്രപലാവ
ണ്യവും ദിവ്യഭക്താജപാഭൃഷണശോഭയും * മനോജവീക്ഷ
ണമന്ദഹാസങ്ങളും തന്നിലെപ്രമവ്യംഭേതിവിശ്വാസവും*
എന്നിപകണ്ടുതളിഞ്ഞുദോഷമാരേൻ തന്നുള്ളിവിത്തരം
ചിന്തചെയ്തീടിനാൻ * എന്നിവിവരംകേരിക്കേതിയുണ്ടെ
ങ്കിലു മെന്നോടൊരുമിച്ചുനിത്യംവസിക്കയാൽ * എത്രയു
മിഷ്ടതാനന്ദാനന്ദഗർവ്വവും നിത്യമിവരംകേരിക്കുന്നിതമാ
വാഴു * ഗർവ്വമൊകനന്ദനത്തുകേതിയു മല്ലംകറയുമന്തർ

വുവന്നുപോം * എന്നിവകൊണ്ടിവരുകൊള്ളാതെപ്പറ്റു മി
 നുകളുത്തേവിതുഭവിയതെന്നും * ഭക്തവാത്സല്യമുടക്കയാ
 ലിത്തരം ചിത്തനിരൂപിച്ചുകൊണ്ടുനാട്ടുനൻ * സുന്ദരി
 യാകിയവെഭീതനോടു മനസ്സീതത്താടിത്തരംചൊല്ലി
 നാൻ * സുന്ദരിമർകലമുലികേബാലികേ ചന്ദ്രബി ബാ
 നനേപകുജമോചന * തൂപന ചന്ദ്രനായാതീക്കു ഭൂ
 പതിതനുടെഭാഗ്യസ്ഥപഥേ * ശുഭകുമാര്യയെശസ്സധന
 ങ്ങളും ബുദ്ധിയുംവിദ്യയുംവീര്യശര്യങ്ങളും * സൗന്ദര്യവും
 സ്വപ്നലോകപൂജ്യതവു മെന്നിവകൊണ്ടുഭവാനുപരിഷ്കരായ്
 ലോകപാലോപന്മാരായമന്നവ ശക്തോന്നിന്നാക്കാതിച്ചി
 രിക്കുംവിധയ * ഒന്നുകൊണ്ടുതവതുപുതയില്ലാത്തൊ രെന്നേ
 വരിച്ചതുമതുനീബാലിക * എത്രയുംപരംബലമുള്ളുപ
 രോ കത്യാന്തരവെരങ്ങൾചെയ്തുപലതരം * പിന്നൊരപതി
 മാമരമെപ്പട്ട വന്നിങ്ങുസംഗമമധ്യപുരമതിൽ * ഇന്നുഭ
 യമുട്ടുപാഴുനണാൻപുന മൊന്നുപാപനമില്ലാത്തൊ
 കൈകൾ * പാക്കിലൊരലൗകികമില്ലാമുക്കുതു ശാശ്വതമാഴ്
 മരിയതെന്നുമേ * അങ്ങിനെയുള്ളവരൊന്നിമിരിക്കുന്ന മം
 ഗലഗന്ത്രീമാർക്കുതുസുഖമേക * എത്രയുംനിഷ്ഠിയെന്നൻ
 ഞാനതുകൊണ്ടു വിത്തവാന്മാരുടേക്കിഷ്ടയില്ലാതുമേ * വിദ്വാ
 ഭിജാത്യവുംവീര്യസൗന്ദര്യവും ഹൃദ്യവാക്യങ്ങളുംസംഗീതരീ
 തിയും * എന്നി പവേണ്ടുഗുണങ്ങളെല്ലാംനിറ ക്കിന്നപരി
 പൂണ്ണമായിവരികയാൽ * ഇന്നിതിലൊന്നുമില്ലാത്തൊരന
 ജോടു ഹോന്നിമിരിപ്പതിന്നതുതവസുഖം * വിത്തവമോ
 കുലരൂപലാഭബാഹു മിത്തമൊത്തു പരന്നവർത്തങ്ങളിൽ *
 വേണംവിവാഹവുമത്രയുമെന്നുള്ള തെന്നവിഘോഷാ
 ലോരകകസമ്മതം * എന്നതുതുമിനിപ്പുഗുണങ്ങളു മൊ
 ന്നമില്ലാത്തതുമാക്കാതവീവുഥം * ഭിക്ഷുജനങ്ങൾപുക ക്കു
 ന്നതുകേട്ട ഭാക്കിണ്ഡശീലേവരിച്ചതുമത്തുത * വൃത്താന്ത
 മൊക്കെയുംസത്യമിമാതെ ചിത്തമോഹകൊണ്ടുബാലയാ
 യെന്നീ * എന്നുപരിക്ഷയാമിന്നതവ ഹൃദി ധന്യവിഷാദ

മുണ്ടെന്നുവരികിലോ * ഇന്നുനിനക്കുനരപനായുള്ളൊരു ക
 നവശ്രേഷ്ഠനെച്ചെന്നുവരികനീ * നല്ലസുഖംതവവന്നീടു
 മെന്നതി നില്പതുവകാണൊരുദീപനമുക്കുടോ * അന്ധ
 നാംസാലപൻശിശുപാലനംജോ സന്ധനംഭന്തവശ്രാഭി
 യാഭൂപരം * നിന്നുടേസോമനാകിയരുഥിയു മെന്നിവരെ
 ന്നതെശ്ശതൃക്കളാകയാൽ * ഇത്രപരാക്രമമേഴുമില്ലെന്നാക്ക
 ചിത്തമമേവശ്ശതുപോക്കുവാൻ * ദുഷ്ടമഹേശ്വരീവനായു
 ള്ളഞാൻ പെട്ടെന്നുനിന്നെയുക്കൊണ്ടുപോന്നീടിനേൻ * പുത്ര
 മിത്രാർത്ഥകളത്രാദിവാചിങ്ങൾ ചിത്തത്തിലേതുനമുക്കില്ലറി
 കനീ * ആത്മാഭിമാനഗൃഹാധികളില്ലനി അത്ഥമാകുകൊണ്ടു
 സന്തുഷ്ടനാകുഞാൻ * ഇന്നുഞാൻചൊന്നൊരുവാക്കകളൊ
 കയും കന്യകാരത്നമസത്യമെന്നോക്കുവീ * വണ്ടാർകഴവി
 യോടവമുരചെയ്തു കൊണ്ടുതന്നെർവണ്ണനംസ്വസ്ഥനായ്മേ
 യിനാൻ * ചെത്രാവാക്യഗ്രാഥനംതന്നുകൊണ്ടുതന്നെൻ ലീലാവ
 ചനങ്ങളിത്തരംകേൾക്കയാൽ * വൈഭവിയുഹൃദിഭീതിയും
 ലജയും ചേർച്ചുചിന്തയുമുണ്ടുനിന്നീടിനാൻ * മുന്നമിതു
 പോവിയുണ്ടുതവാക്കുക ഉള്ളൊരുമേകുട്ടരിവില്ലായ്കാരണം
 സ്വപ്നകുടസുനരഞ്ചിതകുരുമം കണ്ണനീർകൊണ്ടുനനച്ചതി
 ഭീനമായ് * നല്ലപാരംബുരുകൊണ്ടുധരണിയിൽ മെല്ലെവ
 രച്ചുണ്ടുനിലക്കുശാന്തര * ഗന്ത്രശേഷംകൊണ്ടുഴിഞ്ഞുവള
 കളും ധന്തിയിൽവീണുടങ്ങിത്തത്തതരെ * അത്രയുമല്ല
 വിറച്ചുശരീരവും സതപരമോഹിച്ചവീണിനുഭൂമിയിൽ * ത
 നെപ്പരീക്ഷിപ്പതിനുമോരേ നിന്നിവചൊല്ലിയതെന്നറി
 യായ്ക്കുവാൻ * ദർശനമോഹിച്ചവീണവെദിയിലെ പുഷ്പ
 ലോചനൻചൊന്നെടുത്താദരാൽ * ബന്ധമഴിഞ്ഞുനിലത്തു
 കിടക്കുന്ന കുന്തളംഗിയിൽകെട്ടിച്ചുകൊണ്ടുടൻ * ഹസ്വ
 പത്മംകൊണ്ടുനരങ്ങളുളളത മെത്രയുഹൃദമോടുംപുണ്
 നീടിനാൻ * പങ്കുപോലാചനയായവെദിയിലെ തകലുളള
 അമരതപനിബ്ബന്ധവും * ഭക്തിയുംകണ്ടുതെളിഞ്ഞുദോരോരേ
 നിത്തരംജ്വലിനിയോടുചൊല്ലീടിനാൻ * ലോകോത്തമഗു
 ണശാഖിനീവല്ലഭേ ലോകൈകസുന്ദരിശോകകളുകെടോ *
 എന്തിൽനിനക്കുള്ളഭക്തിയുംസ്നേഹവും മന്നമെന്നായറി

അതിരില്ലെന്നുതോന്നി * ഇത്തരം അറിഞ്ഞുചൊല്ലുന്നവർക്കു
 അത്തരം നിയമങ്ങൾ വരുത്തുകയും * പ്രേമകോപസ്തുരി
 താഡനമേകിയ കോമളമായ മുഖാംബുജം കാണുകയും * എന്നി
 വരണ്ടുംകൊതിച്ചുത്താൻ ചൊല്ലിനേ നന്ദിമന്ദോദനീകരണമേ
 നോഹരേ * സുന്ദരിമാരിലൊരാളെ കാണുമ്പോൾ അറിഞ്ഞു
 മ്മുഖം പൊങ്ങിത്തീർന്നു * നന്മയിൽ വാഴുകയല്ലാഗ്രഹസ്ഥ
 ന ജന്മസാഹചര്യം യുള്ളതുപാർശ്വഭാവം * എന്നുകേൾപ്പാൻ
 അതു കേൾക്കുമ്പോൾ സുന്ദരിതാനുമാട്ടാശ്വസിച്ച് നിന്നു *
 മാധവൻ ചൊന്നതു ഹാസ്യമെന്നുള്ളതു ബോധിച്ചു നേരത്തു
 ഭീഷ്മകുപ്യനായും * വല്ലഭൻ കൈവെടിഞ്ഞീടുമെന്നുള്ളതു
 രല്ലഭം ഭീതിയുണ്ടെന്നു വെടിഞ്ഞുപൊഴു * മന്ദാക്ഷരമായ മുഖം
 ബുജംകുന്ദിത വന്ദിച്ചു കൃഷ്ണനോടിത്തരം ചൊല്ലിനാൻ * സ
 വ്യേശഭാവൻ ചൊന്നതുകൊണ്ടു സർവ്വവും സത്യമതി
 നില്പു സംശയം * നാനാവിധമായ മായാധീശനായ് അന്നേ
 സ്വരൂപനാവിഷ്ണുവല്ലാഭവാൻ * മോഹനമായൊരു നിന്ന
 ടെയായാ ദേഹം മാനാദിദുഃഖസന്തപ്തയായ് * അന്നേ
 ശംഭോലുലിളക്കത്തുള്ളൊരു മനോഹരമായല്ലോത്താൻ മഹാ
 മതേ * എന്നതുകൊണ്ടു നാമത്തിൽ സമഗ്രമി ല്ലെന്നു നീ
 ചൊന്നതു സത്യം ത്രേവിദം * യോഗവിശുദ്ധമായുള്ള മനിക
 ളും യോഗശാസ്ത്രമനുഷ്ഠിയുമാ * പിന്നെ മനോഹരനി
 യുന്നതുമായൊരു നന്നായൊരു കാഴ്ചയെന്നു സത്യം ത്രേവിദം * നി
 ന്നതെത്തലങ്ങളെന്നു മറിയത്ത മനമതികളായുള്ള വർഷം
 ക്ഷയം * ലോകേശ്വരതവ കർമ്മങ്ങളിൽ ചില മലകൾക്കല്ല
 നാമതന്നെന്നതു ധൃവം * ക്രോധമോഷങ്ങളും ശാകമോഹങ്ങളും
 മാധ്യംകാമവും ദേഹാഭിമാനവും * ഭാഷിലവയനാമില്ലാ
 യ്ക്കുകെന്നും വിഷ്ണുജനൻ ചൊന്നെന്നതു നീർണ്ണയം * വിത്തമ
 െകൊണ്ടു കണ്ണുകൾ അത്തവ തത്തമപൂർണ്ണനിന്നെ ഭജിക്ക
 മോ * കർമ്മസമ്പ്രസവം ചെയ്തു വിശുദ്ധരായ് നിർമ്മലമായ
 ഭിക്ഷുക്കളൊക്കെയും നിത്യവും ഭജിപ്പാകട്ടെ ന്നുകേൾക്കയും ലു
 ത്തമപൂർണ്ണ നിരയ്ക്കുന്നതിനായ് * നിർണ്ണയമായ വേദനാപരി
 ച്ചത്താൻ സർഗ്ഗവാരീധി സത്യം ധൃവം * ഭക്തജന
 ങ്ങൾക്കുമെഴുതിയൊന്നു ഭക്തജനപ്രിയനായൊരു നിന്ന

ടെ*പാദസരോരുഹഗന്ധമാരുഭിനം മോദമോടാഹ്ലാസനം
 ചെയ്യുന്നാരിമാർ * നിന്നെയുംകൈവിട്ടുജീവച്ഛവങ്ങളാം മ
 നവരമയ്യെന്നുപിന്നുചരികുമോ * സപാത്മാവുകാണ്ടുര
 മിക്കെന്നുതോന്നാത്തജകാന്താധനാദിപസ്തുക്കളിൽ * ചി
 ത്തപ്രസക്തിയില്ലെന്നതുചൊന്നതു മെത്രയുംസത്യമതിനില്ല
 സംശയം * ചാപരൂപനികൊണ്ടുദൃഷ്ടരാജ്യങ്ങളാരു ഭൂപതിമാ
 രെയുമോടിച്ചുസതതം* ഗോമായുമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുനിജഭാഗ
 മായംകൂടാതെചെന്നുഹരിപരൻ* കൊണ്ടുപോരുന്നതുപോ
 ലെപറഞ്ഞെന്നയും കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നാരുനാഥനല്ലാതെ
 വാൻ * പാടവമില്ലാത്തദൃഷ്ടുപാലരെ പേടിച്ചുസംഗരമ
 ദ്രെപുരമതിൽ * ഇന്നുവസിക്കുന്നതെന്നുചെയ്തതു നിന്ദി
 തമായ്തുമില്ലാരുസംശയം * കാശീരൂപത്രിയാമമ്മയെപ്പോ
 ലെയു മാരയുമോഹംമിലിപ്പുവെണ്ണയും*നല്ലൊരുകാന്തൻ
 വിചാഹവുംചെയ്തുകൊണ്ടല്ലാസമോടുസുഖമായ്തൂസിക്കിലും*
 പൂശുവിമാർന്നവപുരുഷന്മാരി മിശ്രയുണയ്ക്കുന്നമെന്നുകേൾ
 പ്പണ്ടുഞാൻ * എന്നതുകൊണ്ടുസുഖാത്മിയയുള്ളവ രെന്നു
 മേപുത്രാവിമാരവരികിടവാ* മോഹിച്ചുചെന്നുവരിച്ചിടുകി
 ലവ കൈക്കലികപാരത്രികങ്ങളുംനഷ്ടമാം * സർപ്പത്തനാകയാ
 ലെന്നുവെചാർത്തകൾ സർപ്പംനന്നാ മറിയുമല്ലാതെ ചാർ* എ
 ന്നതുകൊണ്ടുവേൽപാദപങ്കജം നന്നായിനിത്യ പരിചരിച്ചീ
 ടുവാൻ * ഇന്നുനൽകുന്നമനുഗ്രഹ മാറി വി കേരണമഭിലാ
 ഷമില്ലാരുൽപാത * ഇത്തരംതുമിണിചൊന്നതുകേൾക്കുമാ
 ലെത്രയുംമോദനകൃഷ്ണനാചാല്പിനാൻ * ഇത്തരംനിന്നടെ
 വാഴുകേട്ടീടുവാൻ ചിത്തത്തകൊതിപെരുത്തീടുകൊണ്ടു
 ഞാൻ * നമ്മുപചനങ്ങൾചൊന്നുതന്നെക്കു നീ നിമ്മലമാ
 നസേവലിമായ്ക്കുതുമേ * എന്നുവെദവാക്കിനുള്ളതുമുള്ളിന്നു
 നീ നന്നായിത്തന്നുതുമത്രയുംതുമട്ടും * നിന്ദയു നിന്ദയമചാ
 ക്കിനുള്ളതുമുള്ള പൊയ്യപ്പറിയുന്നമാനുഷരിപ്ലടാ * എ
 ന്നിവലഭകുതികൂട്ടത്തു പരികയാൽ നിന്നുവെകാമിരചൊരുവതും
 ദ്രവം * ഉത്തമമായപതിവ്രതാധർമ്മവും ചിത്തവിശുദ്ധിയു
 മെക്കുവഭക്തിയും * നിന്നോച്ചമിടല്ലാതനാരിമാരെക്കണ്ടു ന
 ന്നാശ്ചരീക്ഷിച്ചിത്തുഞാൻപല്ലഭേ * നാരിമാരുതപോഭാന

പ്രകടമാകാൻ ചൊല്ലിനിത്യവുമെന്നെയും * എന്നുടെ
 മായാമയം മറിച്ചുപോകയാൽ ലെഖനവരിക്കുന്നകാൽ നായി
 ടുവാൻ * മുക്തിനൽ യീടുവാനീശനാമെന്നെയും മൽത്തിനാ
 യിദമിച്ചുജനങ്ങളും * അത്ഥം നേടി സുഖിച്ചുവസിച്ചുടൻ
 വൃക്കമയ്യുന്നകളയുന്നജനവും * എന്നുമകർമ്മവിനാശം
 വരാത്തുള്ള മനോഹരവരണനരികനീ * എത്രയും ഭാഗ്യ
 ബദ്ധയതു കാരണം ചിത്തമോഹങ്ങളുമെല്ലാം വെടിഞ്ഞു നീ *
 ഭക്തിയോടെന്നവരിച്ചതു കാരണം മുക്തിയും കൈവരുമി
 ല്ലൊരു സംശയം * എന്നു ഭക്തപാദശേഷമരികയാൽ വന്നാ
 രഭൂപതിമാരെ കൃഷിച്ചു നീ * സത്സംഗമേ ജ്ഞാനസുരപ്രഭാ
 നെ മത്സരിപ്പത്തക്കയച്ചതു കാരണം * ഇന്നുമെങ്ങൊഴിയും
 മാതളത്തിൽ നിന്നോടു പൂയല്ലാതെ മരണാചാര * നിന്നുടെ
 സോദരൻ തന്നെയായിച്ചു ഞാൻ മുന്നവിരൂപിച്ചു യച്ചു നീ കാ
 ണ്കേവ * പിന്നെയും പൗരവിവാഹമോഹം സഭ നിന്നുടെ
 സോദരൻ തന്നെ മോഹജൻ * ചുരുപൊരുമ്പോള സത്യപ
 രകയാൽ പ്രേതരാജാവിന്നവനാൽ കീടിനാൻ * ഇപ്ര
 കാർത്തങ്ങളോ ചെയ്തു തിന്നുന്നൊരാൾ രൂപിതം നിത്യരചെയ്ത
 ണ്ടു കാരണം * തുടലയാൽ ഭക്തി കൊണ്ടെന്നയ്ക്കിച്ചു നീ മുഖ
 വിദാമാനസത്യമേയോദിതം * ഇത്തരം നമു പചനങ്ങളും
 പരഞ്ഞെത്രയും വാത്സല്യമോടു ഹോമാദരൻ * ഉത്തമയാദയാ
 രുചി വേദിയായിച്ചു ചിത്തമോഹനരമിച്ചുവാണീടിനാൻ *
 അത്യാദേവോട്ടു നിങ്ങൾക്കുകേൾപ്പതി നല്ലൊരു മിന്നരപ
 ത്തെന്തെന്നു ചാല്പിനേൻ *

സുന്ദരിമാരായ കൃഷ്ണകാന്തജനം നന്ദിച്ച കൃഷ്ണനാടൊ
 ത്ത പാട്ടും പിരിയൽ * നീലാംബുജാങ്കുരൻ രവീലയാമാഹിച്ചു
 കാലം കഴിയുന്നതോർത്തില്ലാരുമ * ഭർത്തൃശ്രേഷ്ഠകർവ
 ബുനന്താക്കയു മെത്രയും മോദനനിത്യവുമെല്ലാം * കാ
 മിപ്പതല്ലാം ലഭിച്ചു പറ്റു വിധം കാമസുഖങ്ങളോടും വസിച്ചീ
 ടിനാൻ * സുന്ദരിമാർ പതിനാറു സഹസ്രവും പിന്നെ പ്രധാന
 മായ പരമമേ * ഭർത്താവു തന്നെ മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 നിത്യവും കാമരത്നങ്ങളോടൊത്തരം * ചെയ്തു ചെയ്യാതൂരമി

ചിത്രകൃഷ്ണൻ ചേതസ്സുപോലുംചലിച്ചതില്ലെന്നും * ലോകൈകനാഥൻറമിത്തമിളക്കുവാൻ ലോകത്രയത്തിലൊത്തനാണൊക്കുമോ * സുന്ദരിമാരവർണ്ണപതിപ്പത്തു നന്ദനന്മാരുളവാചിപന്നതേ * സൗന്ദര്യവീർവ്വശൗർയാഭിഗുണങ്ങളും നന്ദനന്മാരുടേതാക്കുമല്ലാമ്ഭമ * നന്ദനന്മാരുടെനാമങ്ങളൊക്കെയു മിന്നപാദാനന്ദത്തിനിഷ്കയാൽ * പാരമ്പ്രധാനികളായസുതരുടെപേരിൽമിവതുണാനിന്നൊചൊല്ലീടുവൻ മുന്നവിഭർജ്ജുണ്ടായിവന്നിതു നന്ദൻപ്രദ്യുക്തനെന്നതു ചൊല്ലീനേൻ * ചാരുദണ്ണാഖ്യനുംപിന്നസുദണ്ണനും ചാരുദഹാദിധൻപിന്നസുചാരുവും * ചാരുഗുപ്തൻഭദ്രചാരുവാനന്ദൻ ചാരുചന്ദ്രാഖ്യനതിചാരുചാരുമാൻ*എന്നിവർപത്തുപേർവൈഭിതന്നുടെനന്ദനന്മാരവർതാതനോടൊക്കുമെ * ഭാനുസ്സഭാനവുംസ്വഭാനവുംപിന്ന മാനമേവീടുപ്രഭാനവുംഭാനമാൻ * ചന്ദ്രാദ്രഭാനവുംപിന്നബുധൻഭാന സുന്ദരനായഹവിർഭാനനാമകൻ * പിന്നസ്വഭാനനാമൻപ്രതിഭാനവു മെന്നിവർസത്യഭാമതമജനാരദനോടൊ * സാംബസമിത്രാദിയായുജ്ജപത്തുപേർ ജാംബവതിയുടെനന്ദനന്മാരെടൊ * ഉത്തമന്മാരായഭാനചന്ദ്രാദികൾ സത്യതൻനന്ദനന്മാരുണ്ടുപത്തുപേർ * പിന്നശ്രുതാദിയായ്കാളിന്ദിതന്നുടെ നന്ദനന്മാരുണ്ടുപത്തുപോരൊക്കെടൊ * ലക്ഷണസ്തപ്രഭോഷാദികൾപത്തുപേർ ലക്ഷണയുക്തരായുണ്ടുതന്നെന്മാർ * പിന്നെവുകഹംസനാദികളായ്മിത്ര വിന്ദസ്തനന്ദനന്മാരുണ്ടുപത്തുപേർ * ഭദ്രകേശംഗ്രാമജിത്തുതുകങ്ങീടു ഭദ്രായ്പത്തതനയങ്ങളാമിപ്പാൽ * തഥാവതിയെന്നുപേരായൊരുപുത്രി തഥിശുളവാചിപന്നിതുകാലം * തഥിണീനന്ദൻപ്രദ്യുക്തനുംചെന്ന തഥാവതിതന്നെചേട്ടുകൊണ്ടീടിനാൻ* എത്രയും വീരനനിരലൊന്നെന്നൊരു പുത്രനുംപ്രദ്യുക്തനായിവന്നിതു* പുത്രപരത്രപ്രവനത്രാദിമാധവ നെത്രയുംവർദ്ധിച്ചുസംഖ്യമാക്കുന്നിതു * എല്ലാവരാടുംമൊരുമിച്ചുകൃഷ്ണനും കല്യാണമോട്ടു പസിച്ചുവാണീടിനാൻ * ഇത്തരംചമുനിതന്നുടെചാരുക്കളെത്രയുംമാദനചോദിച്ചുളപനും * എത്രയുംശത്രുവായുണ്ടുതകുണ്ണൻറ പുത്രനതന്നുടെപുത്രിയെരുമിയും * എത്രയും

ലക്കംകുറയ്ക്കുന്നതും ചന്ദ്രമാടുന്നതും ചെയ്തവ
 നാംകൊണ്ട് * മുന്നുകഴിഞ്ഞതുമിന്നുള്ളവയ്ക്കും വന്നീടുവാ
 നിരിക്കുന്നവയ്ക്കും * നന്നായ്ക്കൊണ്ടിട്ടുമാറ്റംവരുന്ന
 മന്നവന്മാരെന്നതുകേട്ടുനീനും * ചൊല്ലിനാർഭുപതി
 നോട്ടംനോക്കും നല്ലൊരുമാറ്റമിതുവെഴുതും * എങ്കിലും
 തരവതിന്നെപോയ പക്ഷമെന്നതുംതരവതിന്നെതരം
 കൃഷ്ണതന്മൂലംപ്രഭുക്കന്മാർ തൃപ്തപൂർവ്വമായി
 സ്വയംവരും * തരവതിന്നെപോയതുംതരവതിന്നെ
 നീക്കംകൊണ്ടുപരിചരണം * അപ്രിയമാനംപറഞ്ഞ
 മില്ലവ നല്ലൊരുമാറ്റമിതുവെഴുതും * എത്രയുംസംഗ
 രംചെയ്യാനോടടുത്തു സതതപ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോയി
 * എങ്കിലുംതരവതിന്നെതരംതരവതിന്നെതരം
 തരവതിന്നെതരംതരവതിന്നെതരംതരവതിന്നെതരം
 പാണിഗ്രഹവുകഴിച്ചതും * ഉത്തമമായതരവതിന്നെ
 കേ പുത്രിയായതരവതിന്നെതരവതിന്നെതരവതിന്നെ
 കൃഷ്ണതന്മൂലംപ്രഭുക്കന്മാർ തൃപ്തപൂർവ്വമായി
 സ്വയംവരും * തരവതിന്നെപോയതുംതരവതിന്നെ
 നീക്കംകൊണ്ടുപരിചരണം * അപ്രിയമാനംപറഞ്ഞ
 മില്ലവ നല്ലൊരുമാറ്റമിതുവെഴുതും * എത്രയുംസംഗ
 രംചെയ്യാനോടടുത്തു സതതപ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോയി
 * എങ്കിലുംതരവതിന്നെതരംതരവതിന്നെതരം
 തരവതിന്നെതരംതരവതിന്നെതരംതരവതിന്നെതരം

തുടങ്ങിയ * ഇന്നുജയിച്ചതുഞാനെന്നുതെയും ചൊന്നു
 നസത്യമതു * കട്ടംമനം * ചേതസിങ്കോപമുഴക്കയുത് പി
 നെയും മൂതുപൊതുന്നസംഖ്യപണയമയ് * തോറിയ
 തെയുംകോപനക്കേടിയെ തെററന്നവനംപറഞ്ഞാനുതേ
 രം * ഇന്നുജയിച്ചതുഞാനെന്നിണ്ണ * മന്യജനങ്ങുപറവി
 നല്ലായിടോ * എന്പാഞ്ഞൊരുനരമാരിരി തന്നെടോ
 യിതംകേട്ടിതല്ലവതം * വ്യാജമേതുതെയിമാല്ലുന്നതുംദ്രവം
 രാജീവനേത്രനാംരമൻജയിച്ചതു * എവമരീരിവാക്കകം
 കേട്ടതി കേവലമാവാച്ചീടാതെയെയും * മൃത്യസമയമടുത്തു
 വരികയാ വിത്തരംതാനോടൊത്തുചാല്പിടിനൻ * കാട്ടിൽ
 കിടക്കുന്നഗോപാലനംഭവം നൊട്ടുമെമൃതിൽപരിചയമി
 രല്ലൊട * മൃതിലുംപോരില്ലാത്തപരിചയം വീരരംഭുപരിമാ
 ക്ഷേവതസമ * ഇത്തരംതെയിപറഞ്ഞുകേൾക്കയാ മെത്ര
 യാപാരംചിരിച്ചുപോവതം * എത്രയുടേപിമെഴുന്നീറ
 രാമനം സതപം * ലുപരിഘമടുത്തുടൻ * ദൃഢം തെയെയ
 തച്ചാകാനീടിനൻ പൊട്ടുന്നമണ്ടിനർകണ്ടവരക്ക
 വെ * പത്തടിഞ്ഞിയനത്തുചെന്നാതു പൊത്തിപ്പിടിച്ച
 കലിഗനനരാനം * ദന്തങ്ങുകാട്ടിച്ചിരിച്ചുതമിനിച്ച
 ദന്തങ്ങളല്ലൊക്കെഴിച്ചുവിട്ടീടിനൻ * പിന്നെയുദൃഢുരായ
 ഇളുപാവര മെച്ചനടിച്ച്ടിനൻകോപിച്ചരാനം * ഹ
 സുപാദാദിശിരസ്സുകളുതക തെന്ത്രയുചോരയായിച്ചയ
 തോടും * ഓരോരോളപതിവീരരംപാഞ്ഞുപോ യോരോള
 ഹകളിൽപുറക്കാളിച്ച്ടിനൻ * ഇത്തരംകണ്ടൊരുനരത്തു
 കൃഷ്ണ മത്തലുംഭാവിച്ചിതന്നിതുമിണ്ടാതെ * ഇന്നിതന്നാ
 യതില്ലനാചാല്പിയാൽ തന്നടേ * പ്രകൃതംതാനീടുമപ്രി
 യം * നന്നായിയനരചെയ്തിടാതന്നെട നല്ലഭയ്യപ്രിയം
 തോന്നുമേനിണ്ണ * എന്നുനിനയ്ക്കയാലൊന്നുമിണ്ടാതെ
 ചെന്നുടൻദോരാവതിപുക്കൃഷ്ണനം * കല്യാണാമറവുടേലോ
 യിച്ചരാന മല്ലാവരോടുമൊരുമിച്ചുചവിനൻ * ഇത്തരം
 യദേശത്തിലല്ലായ മിത്തമരപത്തുടേചൊല്ലിടിനൻ *

ഉത്തമനായമഹാബലിതന്നുടെ പുത്രൻശരണ്യേഷനാ
 യബാണാസുരൻ * നൃത്തസമയമുത്തുവാദ്യങ്ങളും ചെത്ര
 യംസേവിച്ചുമന്ദമരൈവരിയെ * ഭക്തപ്രിയനായശങ്കരൻബാ
 ണനാ ഹസ്തങ്ങളായിരംനൽകിനാനാരോത് * പിന്നെയതരം
 ചെയ്തു ചേർത്തുവരങ്ങളെനന്നായ്ക്കരിച്ചാലുമെന്നതുകേട്ടവൻ *
 ഏതാടമന്ദിരംകാത്തുരക്കിക്കേണ മെന്നപചിമുതുകേട്ട
 കാരാരിയും * പ്രാണശ്ചരിയായഗൗരീയെക്കൊന്നിച്ച ശോ
 ണിരാദ്യുപുരചെന്നുവാണീടിനൻ * സ്തനഗണേശരഭ
 തഗണങ്ങളും കൊന്നിച്ചവിടെവാഴുന്നനാളേകദോ * ഏണാ
 കമുധാനവന്ദിച്ചസാരം ബാണനുംഭയമേത്തോടുമൊ
 ല്ലി നാൻ * മുന്നേഭവാൻമഹസ്തങ്ങളായിരം തന്നതിനിക്കൊ
 രുമാരയ്ക്കീനതേ * ഏണോടുസംഗരംചെയ്താൻഭവാന്റെ
 ഴി ണ്തിന്നൊക്കിമാരെയുംകണ്ടീവത്താൻവിടോ * എന്നതു
 കേട്ടൊതുക്കപിച്ചുതദനം ചൊന്നാനവനോടുകേട്ടുകൊക
 ക്കിടവോ * നിന്നടെകേതുദരിയെന്നൊരുവിന മേണോടുതുല്യനാ
 യേകൻവരുചവൻ * നിന്നടെയുദ്ധമേത്തൊക്കെത്തീട്ട മെന്ന
 കേട്ടറംപ്രസാദിച്ചബാണനും * ചേതസിദർശനപരമുണ്ടാ
 കയാൽ കേതുവുനോക്കിവസിച്ചിതുനിത്യവും * ബാണസുത
 യാദൃഷ്ടമൊരുവിന മേണോകമുധാനവന്ദിച്ചപോരുവാൻ *
 ചെന്നുഭജിച്ചോരുനരത്തു നാഥനും നന്നാജ്ജിരികെന്നനഗ്ര
 ഹംനൽകിനാൻ * തരുകവസിക്കുന്നഗൗരീയക്കാരെക്കൊൽ
 പങ്കജനത്രയുംചിന്തിച്ചമോനസ * നല്ലൊരുക്കന്തന്നെ
 മിമിച്ചുപോരല കല്യാണാഭാടംമിമിച്ചുവാണീടുവാൻ * കന്യാ
 കയാമിനിദിക്കുന്നകഴിവരു മെന്നവളോത്തതറിഞ്ഞൊതുഗൗ
 രിയും * മന്ദഹാസംപൂണ്ടുചാലാടതരംചെയ്തു സുന്ദരിനിന്ന
 രചിന്തയറിഞ്ഞുത്താൻ * ഇന്നക്കുണ്ഡലംദിവസംകിനാവ
 തിൽ നിന്നൊരുമിപ്പിച്ചുപോകുമൊരുപുമാൻ * സുന്ദരനാമവൻ
 തന്നവരനായി വന്നീടുമതുമേവകാതെനിണ്ണയം * ഏ
 ന്നതുകേട്ടവരംവന്ദിച്ചുപരജയം ചെന്നുനില്പ്രാഹംപുക്കുവാ
 ണീടിനാൻ * ഗൗരീവചനവുംചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ച പാരം
 പരിഭ്രമത്തോടുവാഴുംവിധഗ * രാത്രിയിൽമൂന്നാംദിനമുറങ്ങ
 ന്നൊരു ചെത്രയുംസുന്ദരനായൊരുപുരുഷൻ * തന്നെയുമേറം

രമിപ്പിച്ചിരുന്നതു സുന്ദരിയാമവരുകൾക്കുപോകിനാവതിൽ *
 ചിത്തഭ്രമത്തോടുകൂടുന്നതനേരത്തു ചിത്തജന്മമുണ്ടെന്നു
 ഞായ്ക്കാരണം * അയ്യോചതിച്ചിതൊക്കാനുഭവമെന്നു മ
 യ്യൽമിഴിയാളുമെന്നുവരീടിനാൾ * ത്രൈലോക്യമഹീശ്വരനായ
 കുംഭാഭാസന്റെ പുത്രിയാംചിത്രവേലാപുത്രിയാംതോഴിയും * രോ
 ദനംകേട്ടുണർപ്പോളെഴുന്നീറ്റു മോഹവുംകൈക്കൊണ്ടു
 യോടുചൊല്ലിനാൾ * എങ്ങുപായിതവകാന്തൻമനോഹര
 മംഗലരൂപൻചതിച്ചിതോബാലിക * എന്നുവിവാഹംക
 ിഞ്ഞതെന്നുള്ളതു സുന്ദരിനിന്നുകൊണ്ടുനോക്കുന്നതും * ഞാ
 നറിഞ്ഞീലതുചൊല്ലണമെന്നതു മാനിനീചൊന്നതു കേട്ട
 ഷ്ചൊല്ലിനാൾ * പോരുംപരിഹാസമാക്കുകൾബാലിക
 പാരംപരിതാപമുണ്ടുമെന്നുസ * സുന്ദരനായൊരുപുരുഷൻ
 ഗ്രേസര നൊന്നിച്ചുവീലകൾചെയ്തുകിനാവിൽത്താൻ *
 ചിത്തഭ്രമത്തോടുകൂടുന്നതനേരത്തു ചിത്തജന്മമുണ്ടെന്നു
 തുമില്ലത്താൻ * സുന്ദരനാമവൻതന്നെപ്പിരിഞ്ഞുഞൻ നെന്ന
 മേജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ലാക്കുനീ * ഇത്തരംതോഴിതൻപാക്കുകൾ
 കേൾക്കയാ മെത്രയുംമോദനകുംഭാഭാസപുത്രിയും * ചിത്ത
 സാമന്ത്രിയോളംമുണ്ടാകയാൽ ചിത്രരൂപങ്ങളെഴുതിത്തുട
 ണിനാൾ * ഇത്രാദിവേതവർഗ്ഗവുംഗന്ധവും കിനാരകിന്ദുര
 ഷാസുരവർഗ്ഗവും * എന്നല്ലവേവംഗങ്ങളെളയക്കയും നന്നാ
 യരനിമിഷംകൊണ്ടെഴുതിനാൾ * പിന്നന്നരപലപലംഗങ്ങ
 ളെളക്കയും നന്നായെഴുതിനാൾവൃഷ്ടിവംശത്തെയും * രാമന
 യുംമധുസൂദനൻതന്നെയുംകാമനാമ്പ്രഭൃതനെയുംമെഴുതിനാൾ
 സുന്ദരരൂപനാമ്പ്രഭൃതനെയും സുന്ദരിയാകിയബാണത്ത
 രയും * നാണവുംപൂണ്ടുവസിച്ചതുകാണുകയാ വേണാക്കിയും
 ചിത്രവേലായുമെപ്പോഴ * സുന്ദരമായോരനിരുപരൂപവും
 നന്നായെഴുതിസഖിയനോക്കീടിനാൾ * എന്നുകൊണ്ടനി
 വരുന്നാനിണ്ണയം സുന്ദരിതാനംപറഞ്ഞുമാത്രേതാളും * ചി
 ത്രാപ്പിതനാമനിരുപരനനിജ മുത്തണിക്കൊങ്കമൽചേർത്തി
 തന്നീടിനാൾ * ചിത്തവിഷാലകളുകനീനിന്നുകൊണ്ടുതാവി
 നെത്താൻവരുത്തുവനിപ്പോഴ * എന്നുചെയ്തൊക്കുംഭാ
 ണ്യപുത്രിയു മന്യജനമരിയാതെപുറപ്പെട്ടു * നാരദൻനൽ

കിരമോശാബദ്ധത്തിനാൽ ദോഷവതിചൂരിച്ചുകയർ സതപ
രം * ആത്മദിയോതനിതഭവനക്കോണ്ട പാരമത്വപാന
സവിഷനാൽകീടിനാർ * കരമാഭോത്തജനകമവർജ്ജൻ
കോമളരൂപപൂർണ്ണനാതങ്ങിനെ * ഭോജകകസ്യദനാമ
വരാനാന്നിച്ച ശോചയ്ക്കുകവിട്ടുയ്യവ സിമുതേ * സുന്ദരി
യോടൊരുമിച്ചിരിക്കേണം നന്ദിച്ചു ചാമസുഖനഭവീടി
നാൻ * അന്യോന്യരാഗമുടത്തു പരികയാ ലോന്നിമിദിവി
തകോമരസത്തൊട്ടും * നിത്യംവസിക്കയാൽകാലംഗമിച്ചതു
ചിത്തത്തിലത്രമറിഞ്ഞതുമില്ലവർ * ആത്മദിയോതിരിവരു
മൊന്നിച്ച പാരമാനന്ദനയാഴ്ചക്കേറത്തോ * കന്യാകണ്ഠ
ഭരണോചിഹ്നങ്ങൾകാക്കുകയാൽ ധന്യമരായപുരസ്സീജനങ്ങ
ളും * വൃന്ദയ്ക്കുസംസർഗ്ഗമുണ്ടിവിടെക്കെന്നതു പാരമഹസ്വമ
ൽചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ * കന്യാകന്താടകരക്ഷിവിറ്റുണ്ടു മ
ന്നൊരുനാളനിതഭവനക്കോണ്ടുകാൽ * ചിത്തമോത്തൊട്ട
ബാണാസുരോട്ട വൃത്താന്തമൊക്കെയുംചെന്നുചൊല്ലി
നാൻ * ദൂഷണരകൾക്കയാൽദുഃഖിച്ചബാണനും രേഖ
ണകന്യാകാമനിരോചനത്തേ * സുന്ദരഗ്രസരം പാപ
നോ കൊന്നിച്ചിരിക്കുന്നപുത്രിയെക്കണ്ടുകാൽ * ഏതാനും
വിസ്മയത്തൊട്ടുകോപംവുണ്ടു സതപരാബന്ധിപ്പതിനൊരാ
ല്ലിടിനാൻ * ഭക്ത്യഭക്തന്മാരടുത്തതുകാക്കുകയാ ചെത്രം ചൊ
പിച്ചിരിക്കുവീരനും * മെച്ചമറിട്ടുപരിവേഷം കൂടാ
തച്ചുകൊന്നൊക്കെയൊട്ടക്കിന്നിന്നീടിനാൻ * ചെമ്പറ്റകൊട്ട
ല്ലംനശിച്ചതുകണ്ടുകാലം വസ്ത്രനാശപാശം കൊട്ടിയൊന്ന
നും * പിന്നെയുണ്ടായൊരു കൂലംകൊലപാപം വന്നു
കണ്ടുന്നപാരത്തൂട്ടമ * ചെറുരൂപതാഴെത്തോർത്തുബാ
ണനും തോരമണിടിനാൻപിന്നൊരാളെങ്കിലും * ചൊല്ല
സ്മയുന്നിതഭവനബ്ബുധിച്ച വേഗമൊന്നൊന്നുണ്ടിട
വിനാൻ * തന്നെകൊണ്ടെന്നബ്ബുധിച്ചതോട്ടു സുന്ദരി
യോരുബാണതന്മയം * ഏതു ദോഷമൊക്കുമ്പോഴും
ങ്ങിനെ ചിത്തമോഹനകരഞ്ഞുകാണീടിനാൻ * വാഗ്ദണ്ഡ
ബദ്ധനായുള്ളോരനിരുദ്ധൻ നാശരിവഹനൻകേന്ദ്ര
നയ്യും * സുന്ദരിയാശയൊക്കെയുംഗിരിക്കയെ വന്ദിച്ചുഭക്ത

മോക്കത്തയ്ക്കുമിടയ്ക്കും * എന്നിവകൊണ്ടനിതലേനസത്വ
രം പന്നഗബന്ധനദുഃഖനരിച്ചുത * ഉത്തമമായഭാരമ
ത്തിലഭ്യായ മിതമരപത്തിട്ടുനചൊല്ലിടീനാൻ *

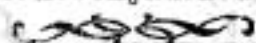
സുന്ദരനാമനിതലേനക്കൊണ്ടത്തു വിനരായ്പോര
കവാസികളാക്കയും * ആചോളമല്ലംതിരഞ്ഞുകാണായ്ക്ക
യോൽ ദൈവഗതിയെന്നൊച്ചുമവീടിനാൻ * നാലുമാസംപു
നരിങ്ങിനെചെന്നാൽ കാലത്തുനാരൻതത്രചെന്നാദ
രാൽ * മോദനവാത്കൾകൃഷ്ണനാട്ടുമാറ യാവെന്നാദോട്ട
മോക്കയചൊല്ലിനാൻ * വാത്കൾകട്ടാത്തുകാപിച്ചുകൃ
ഷ്ണനും സാത്യവിപ്രദ്യുതസംബാദിവിരതം * സീരിയുമാദ
വരൈസമ്പ്രദാനിച്ച് പാരിളക്കിക്കൊണ്ടുയാത്രയുടൻതേ*
യന്നുബാണൻതൻറകത്തുറികയാൽ സന്നദ്ധനായവനും
വസിപ്പിടിനാൻ * എത്രയുടേകാപിച്ചുമാദവസെന്റയും
സത്വരംപ്രാപിച്ചുരാതിതമാപുരി * നല്ലകിടങ്ങുംമതിലുക
ളെന്നിവ യെല്ലാംതകർത്തുകണ്ടുബാണസുരൻ * ഭാനവ
സേനായാദൊത്തുപറപ്പെട്ട മാനമോട്ടുചെന്നയുദ്ധംതുടങ്ങി
നാൻ * പിന്നെയുണ്ടായയുദ്ധംകാലാഹലം നന്നായുര
പ്പുതിനാലല്ലനന്തരം * ബാണപ്രിയത്വമായ്ഭുതഗണ
ത്തോട്ട മേണാകമുധനുംസംഗമംചെയ്തുപോൽ * പുഷ്പര
സംഭവശക്രമീദേവകൾ പുഷ്പരമാഗ്നിനിറഞ്ഞിതുതൽക്ക
ണെ * അങ്ങിനെയുദ്ധംതുടന്നുരനന്തരം തങ്ങളിൽപേന്ദ
യുദ്ധംതുടങ്ങിടിനാൻ * കുംഭാഭയനംകൂപകണ്ണനുംപാരതിൽ
വന്ധനംരോമനാടേറമരിച്ചുത * ഏണ്ടുവൻപ്രദ്യുതബാണ
ങ്ങളുൽക്കയാൽ ദുഷ്ടബാഹുവിച്ചുതാറമെങ്ങീടിനാൻ* ബാ
ണൻറനന്തനാൻസംഭവനാടൊത്തു ബാണങ്ങളുൽക്ക
യാമൊടിയൊപ്പിച്ചുത * ബാണനുംസാത്യകിതനോടതു
ത്തിതു ബാണങ്ങളുടൊപശിച്ചാരിരിവതം * ശങ്കരൻത
നാടേജതഗണമെളെ പുകഴുമോചനനയ്യമണ്ടിക്കയാൽ *
ചെന്നമഹേശ്വരൻകൃഷ്ണനാടേറിതു പിന്നെയുണ്ടായരണ
മെത്തുചാൽപതു * ഹാഹാഹരിഹരിഹാഹാശിവശിവ
സ്വഹേ സമമനുരചെയ്തുവിരിഞ്ഞനും * സർവ്വവാദകൾപറന്മാ

രചർത്തുള്ളിൽ ദിവ്യാസൂര്യഭാസങ്ങൾമെയ്യപഥതരം * ജ്ഞാ
 നാസ്മാദകാണ്ടമന്ദ്രാൽമൃഗന സൂര്യനമെയ്യുകാണ്ടാ
 മോതാറാണാം * ബാണാൻറാസസ്യങ്ങളാക്കയുംസ
 തപരം ബാണവർഷമെയ്യുകാണാട്ടുകീടിനാൻ * സൈ
 സ്തനശിച്ഛതുകണ്ടുമൊണാസൂരൻ വന്നകേപത്തോട്ടുകൃഷ്ണ
 നോടോടത * അഞ്ഞൂറാകകളിൽവില്ലുധരിച്ചവ നന്മ
 നരശരലംപരുന്നകണക്കിറന * ഇരണ്ടുബാണങ്ങളോരോ
 ധനുസ്സിങ്കൽ പാരംമോത്തോട്ടുചേർത്തുവരുവിധയ * ബാ
 ണങ്ങളൊരോമുതിർത്തിത്തൂട്ടുന്നും ബാണനുംബാണഗണ
 ണിയികീടിനാൻ * എറാമട്ടത്തവൻചെയ്യുതസംഗര മൃ
 റമെന്നല്ലാതെചൊല്ലുന്നതതുങ്ങൾ * ബാണാൻറവില്ല
 കളാക്കയുംതേരതും ബാണങ്ങളൊകാണ്ടനരക്കിനാൻമേധ
 വൻ * ബാണാവാമായ വൻകൊല്ലമെന്നാത്തതി ക്ഷീണത
 പുണാത്തുബാണജനനിയും * കേശമഴിച്ചിട്ടനഗനായുണാത്തു
 കേശവൻതന്നെടുന്നിൽനിന്നീടിനാൻ * നഗനയാകോട്ട
 വിതന്നെയുംനോക്കുത തമ്മിണീവല്ലഭൻപിൻനാക്കിയാ
 ണിനാൻ * വില്ലംശരങ്ങളുംതേരനശിക്കുവാൻ വല്ലാതെ
 ചെന്നുപുരംപുഴബാണനും * അന്നേരമുഗ്രമായുള്ളശിവജപ
 രം വന്നയടുക്കളെബാധിക്കുകാരണം * നാരായണനുംജപ
 തെന്നിമ്മിച്ചിതു പാരംപാതതിതുതമ്മിൽജപരങ്ങളും * മൃ
 നശിരസ്സുപ്രതിപാദവുമുള്ളൊരു മൂന്നുനേത്രജപരംതോറമണീ
 ടിനാൻ * പിന്നാലൊത്തങ്ങളുത്തുവിഷ്ണുജപരം പിന്നെയുമെ
 ണിചമഞ്ഞുശരവജപരം * രക്ഷിപ്പതിനാതമില്ലനുകാണ്ട
 യാൽതൽക്കണ്മൂർത്താൻകാക്കൽവീണീടിനാൻ * പിന്നെ
 പ്പവതരംകൃഷ്ണിപ്പിച്ചവൻ ചൊന്നാൻമധുരിപോപാഹിമാം
 പാഹിമാം * നിന്നെടപാദരവിനംവണങ്ങളിൽ പിന്നെയവ
 ക്കൊരുതാപമുണ്ടാകുമോ * ഇന്നുഭവജപരത്തിങ്കൽനിന്നെന്നെ
 യു മിന്ദിരംവല്ലഭകാത്തുകൊള്ളണമോ * ഇത്ഥമവനടവാക്ക
 കരകേരംകുമാൽ ചിത്തകാതെന്നനകൃഷ്ണനുംചൊല്ലിനാൻ *
 നിന്നെക്കേറിച്ചുണർസന്തുഷ്ടനാകയാ പിന്നൻജപരത്തി
 നെപ്പേടിക്കുമ്പോഴീ * എന്നന്നീകേതിടാടുന്തുമെയ്യ
 തു നന്നായിവിട്ടുപിഴക്കുന്നത്തിനും * നാരായണമുണ്ടാ

സംവാദമൊക്കെയും സമാന്തനിനയ്ക്കു നവകാലമൊന്നു *
 പിന്നെ ജപരമമുണ്ടൊക്കയില്ലെങ്കിൽ നന്നായ്ക്കു നീനൊക്കെ
 കേട്ടപ്പൊഴി * വന്ദിച്ചവനും ഗമിച്ചവനെന്നും വന്നിതുകേ
 രതിലേറി വൊണാസരൻ * ശസ്ത്രം സുജാലങ്ങൾ തുകിത്തുട
 ണിനാ നെത്രയും കോപിച്ചു കൃഷ്ണനമെപ്പൊഴി * ചന്ദ്രമെടുത്താ
 ശ്രദ്ധാനന്ദൻ ഹസ്യം ലോകയും മേലിമുതുകണ്ടു ശങ്ക
 രൻ * ഭക്തവാത്സല്യമുഴക്കയാൽ കൃഷ്ണനെ ഭക്തിയോടെ സു
 തിചെയ്തു ചൊല്ലീടിനാൻ * നിന്നു ഭക്തനിവനതുകൊണ്ടു
 ഞാൻ നന്നായ മേലി വന്നാൽ കീഴിനാൻ * എന്നതുകൊണ്ടി
 ന്നിവനെ ചരം നിനി നന്നായ നഗ്രഹിക്കേണം യോഗിയ *
 എന്നതുകേട്ടു രചയ്ക്കി കൃഷ്ണനും ധന്യനിവനെ നീർന്നി
 മേനഹം * നിന്നുടെ കാരുണ്യമേവമസരന വന്നതുമത്ര
 യും ഗ്രഹിച്ചോ വിടോ * നിന്നുടെ വംശജനി ചുവരാഞ്ഞു മെ
 ന്നമൊക്കല്ല കയില്ലെന്നു ഞാൻ പൂര * ഭക്തനാം പ്രജാദനാ
 യുടെ ഭക്തനും ചിത്തം തെളിഞ്ഞു വരും കൊടുത്തിടീടിനാൻ *
 എന്നതുകൊണ്ടു മിവനെ വധികത തെന്നതു ല്ലവൻ തപൽ ഭ
 ക്തനല്ലായ * തപൽ ഭക്തനെ നന്ദഭക്തരിലുത്തമൻ മൽ ഭ
 ക്തനും തവ ഭക്തഭക്തനാത്തമൻ * അന്തരമില്ലതിന്നതും ജഗൽ
 പാത ചിന്തിക്കിൽ ഞാനും ഭവാനൊന്നല്ലായ * തപദ്വ
 ഷിയാ യിട്ടുമെന്നുടെ ഭക്തനും മദ്വേഷിയാകും ഭവല്ലാഭഭക്ത
 നും * അന്തരമില്ലെന്നതു മാനസ ചിന്തിപ്പവർ
 സദാ രക്തം ഹം * എന്നതുകൊണ്ടു വേൽ പാർത്താമ നി
 ന്നി വന്നതും മജീതിയുണ്ടായ്തും * നാലുകരങ്ങളിവനുള്ള വായ്ക്ക
 ത്വ പാലിച്ചിരുന്നതു പോരും കൃപയീടേ * എററുമുളളോര
 ഹംകാരം തീർപ്പാൻ ഹസ്യങ്ങളെല്ലാം മുറിച്ചു കളഞ്ഞിതു *
 മേടി നീഭാരം കളവതിന്നായ്ക്കുണ്ടു മേറ്റമൊന്നവരെ സന്യാമുടി
 മൂതും * ഭക്തരായുള്ളവർ ദാമ്യതകാട്ടുന്ന തൊക്കയും നാമിന്നു
 മഹാവിവദക്കണ്ഠമേ * ഇത്തരം കൃഷ്ണൻ വാഴുകേൾ കേൾ
 ക്കയാൽ മൃത്യുഞ്ജയം ജ്ഞാതാബാണനും സതപരം * ചെന്നു ച
 യോട്ടമനിതലനെ കൊണ്ടു വന്നു കണ്ടു ഞൻ കാക്കൽ വെ
 മ്പാദരം * വന്ദിച്ചു വീണാ മസ്തരിച്ചു വീടിനാൻ നന്നായ്ക്കി
 കൊണ്ടു കൃഷ്ണൻ ചൊല്ലിനാൻ * അന്നരം ഞാനസംഖ്യമാ

യുള്ളൊരു കന്യാധനങ്ങളും മോദനേൽകിനാൻ : * എല്ലാം പരിശുദ്ധിച്ചൊതുഹരനോട് : മെല്ലവയൊത്രപറഞ്ഞുനടയ്ക്കുന്ന * ദൈത്യേശ്വരനെയും മാനിച്ചുസതത മെത്രയ്ക്കോലായിച്ചുയൊത്രതുടങ്ങത * ബാണാസുരനതികഭക്തപ്രിയനാകു മേനോങ്കുഡൻവസിക്കുന്നതെല്ലാം * എല്ലാവരോടുകൂടിയൊരുമിച്ചുമാധവൻ പൊല്ലോരംപോരാതെതിരിച്ചുവന്നതേ * കല്യാണപ്രാണങ്ങളെപ്പിന്നെയുണ്ടായതു പൊല്ലോനാളല്ലത്തൊന്നറിയാമോ * നല്ലാർമണിയൊരുക്കായൊരുക്കി മിച്ചകല്യാണമോദനിയലനും മേയിനാൻ * യാവേനാരുമുകുനും രാമനും മോദനും കൈക്കൊണ്ടുവാണിതല്ലാവരും * ബാണാസുരനെജയിച്ചുകഥയതു മേനോങ്കുഡനോടുള്ള അഭയവും * നിത്യവുമനോഭാവചിന്തചെയ്യുന്നവ കെത്തുകയില്ലൊരുതോമിനയൊക്കെയും * അഭ്യായമിന്നുത്തൊന്നാലുമരപതും മുശാംഗിമാരചുരുക്കമായ് ചൊല്ലിനേൻ *

അന്നൊരുനാൾ സാംബമാരുല്ലോഭികളൊന്നിച്ചു മരങ്ങളായവെബാധനം * എത്രയും അല്ലോരുപവനമുറപ്പുക പിത്തമോദനേകളിക്കേൾക്കുന്നതെ * നല്ലവയിഴിപാറദാഹമുറപ്പായ പെല്ലാവരും കൂപസന്നിധിയാചനംത * അല്ലോളതിലുണ്ടൊരാളാണു കിടക്കുന്നു ശിശുവെന്തൊരുപട്ടുത സന്നിഭം * എന്നതുകണ്ടുപരാശ്വര്യമുറക്കൊണ്ടു പിന്നെക്കേരൂറവനൊരുളാണ്ടുബാലനും * എത്രയും യത്നങ്ങൾ ചെയ്തു സാധിക്കാഞ്ഞ സതപരമാധവനോടു ചൊല്ലിനിനാൻ * വൃത്താന്തമല്ലാമറിഞ്ഞു മോദനേൻ സതപരകൂപസമീപത്തു ചെന്നാൻ * മനോഹരകൊണ്ടെടുത്തുകരോറിനാൻ നന്നനന്നന്നപറഞ്ഞിതല്ലാവരും * പങ്കജനേത്രകരസ്സംനം കൊണ്ടു പങ്കുണ്ടെല്ലാമകുന്നതു കാർണം * ഘോരകൃകവാസവേഷ്ടവെടിഞ്ഞവൻ പരാതെമനോധൂത്രപമായ് വന്നതേ * ദിവ്യങ്ങളായുള്ള കണജാലങ്ങൾ സർപ്പംഗാമരമലകരിച്ചുതിന്ന * ദിവ്യനായാരുപുരുഷനെക്കൊണ്ടായാൽ സർപ്പജനങ്ങളും വിസ്മയിച്ചിടിവാൻ * ഒന്നാമിങ്ങീവതാനെന്നു ഭോവിച്ചുനരിച്ചുപനോട്ടുചൊരിച്ചുകൃത്യം * ചാത്തമോ

മയനായവീരൻ നേരോടിവതിനാഗ്രഹമുണ്ടാക * മേ
 വവരനെത്തന്നേനാമനസ കേവലംമാനഷ്വനല്ലെന്ന
 നിന്നു * നിന്ദിതമായകൃപാസത്രമായ് വന്നീടുവാനുള്ള
 മൂലവുചൊൽകെടൊ * എന്നതുകേട്ടവൻവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനെ
 നന്നായ്നമസ്സരിച്ചിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * ഉത്തരനായിട്ടമി
 ഷ്ടപാകത്തൊട പുത്രൻനഗ്നനാഭൂപതിത്താൻപ്രഭോ *
 ഇന്നമഹാദാനശീലഗുണത്തനെ നന്നെയുംകേൾപ്പതിനു
 ണ്ണവകാരവും * എല്ലാംചോദിത്തീട്ടമന്നാകിലും ചൊ
 ല്ലെന്നമെന്നതൊരചയ്ക്കുചൊല്ലാവൻ * മുന്നമവനിയും
 പാരിച്ചിത്തന്നാ നന്നാണെല്ലാമൊന്നസംഖ്യമായ്വ
 ഷ്ടിധാരാസംഖ്യയായ്പ്രത്യക്ഷമെളിപ്പെടാത്തത്രതിയന്മാർ
 നൽകീടിനാൻ * അന്നൊരുവിപ്രവരൻപത്തുതാന മെന്ന
 ക്കേൾക്കേളാടൊന്നിച്ചുനിന്നതേ * എന്നതരിമാതെത്താനാ
 പ്തവിനെധന്യനാമോദയവിപ്രനാൽകിടന്നൻകൊണ്ടു
 ഗമിച്ചുവിപ്രനംഗാവിനെ കണ്ടുവഴിക്കേൾഗാസാമിയും
 വിപ്രനുംചെന്നുതട്ടത്താത്തുകാപനാചൊല്ലിനാ നെന്നൊട
 ഗോപിനെക്കേട്ടതെന്നൊട * എന്നതുകേട്ടവൻകാപന
 ചൊല്ലിനാ നിന്നൊരുമോഷ്ടിക്കയല്ലിതുരഞ്ചത * ഇന്നുനഗ
 ന്മമനൽകിമംഗാധിതു നന്നാണെന്നത്രയുംനിന്റെദൂരഗ്രഹം
 എന്നവർത്തമിൽകവഹിച്ചിരിവരും വന്നുകോപത്തൊടുമെ
 ന്നൊടുചൊല്ലിനാൻ * പൊത്തിപ്പിടിച്ചൊരുവിപ്രൻഗോ
 വിനെ സതപരമന്തിനനൽകിമംഭവാന * എന്നുഗോദാ
 നംഗ്രഹിച്ചവൻചൊല്ലിനാ നന്നോരൊതുഗോസാമിയും
 ചൊല്ലിനാൻ * എന്തുവലംപേരുകൂറുനേകൊണ്ടു ചിന്തി
 ക്കേടപതപാതകമെന്നിയ * കീർത്തിയുംപുണ്യവുമില്ലിനി
 തുകൊണ്ടു ഭക്തിയ്ക്കിതുംപാപമുണ്ടായ്തുംദ്രവ്യം * സ്വദ്രവ്യ
 മെല്ലാമൊടുങ്ങിത്തുടങ്ങിയൊ മാട്ടിക്കിൽരോണങ്ങളുംമതിയാക്കേ
 ണം * തന്നെടവിത്തമെത്തുകൂടാത്തവ ഒന്നുമോദാനങ്ങ
 ല്ലകൊയ്ക്കുവണ്ടെടൊ * ഇന്ദുമവനുടെവാക്കുകേൾക്കുക
 യം വെത്രയുംദേവിച്ചുടീതികൊള്ളാണ്ടുതാൻ * വന്ദിച്ചവീ
 ണനമസ്സാരവുചെയ്തു വന്നതപത്തോടവനോടുചൊല്ലി
 നേൻ * ഏതുമറിമയ്ക്കുകൊണ്ടിന്നുതാനിതു ചെയ്തുന്നി

[illegible]

മേരിമാറത്തു * മിശ്ശയ്യോർത്തു മെന്നമ്മത്തു * അപ്പു
തന്നത്തന്നു തിച്ഛനിനീടിനാർ * എല്ലാ വാടോട്ടുമാർച്ചയ്ക്കു
ണ്ണനും നല്ലൊരുവാക്കിത്തുടർപ്പിനെല്ലാവരും * ബ്രഹ്മാണ
മെല്ലാംഹേമിക്കുംഹേമനും ബ്രഹ്മസപ്തേയംഹേമിക്കായില്ല
ക്കൊട്ടോ * വഹ്നിഷ്ടപോലുംഹേമിക്കുതാത്തതു മന്നവന്മാർക്കു
ഹിഷണത്തത്തിനേ * ഇന്നഹാമാഹമല്ലാ പിഷപാക്കിത
നന്നായതിന്നുപ്രതിതിയയണ്ടല്ലാ * ബ്രഹ്മസപ്തേയവിഷ
മെന്നൊപാൽപതും ബ്രഹ്മമല്ലിതിനേതുപ്രതിതിയ * ന
ല്ലവിഷകുടിച്ചാലുമവർമാത്ര മല്ലാമരിക്കുമാറുള്ളുഗത്ര
യെ * വഹ്നിയുംകത്തിപ്പിടിച്ചുവന്നാകിലും നന്നായ്ജലത്താ
മതുക്കെടുക്കായ്ക്കും * ബ്രഹ്മസപ്തപാവകർവന്നപിടിച്ചാകി
ലുന്മുഖനാശമുടവിഷമേധംശയം * മാനസനല്ലാതെ
തമല്ലാതെ മെന്നാനുവാദത്തൊടുമൊട്ടുസുൻ * പിത
യോടുമൊട്ടുക്കുന്നായനം മാനവന്മാരുമനുഭവിച്ചീട്ചോ
മേവിലുംകീഴിലുമ്പുരയ്ക്കത്തരം കാലപിതക്കുളംതന്നുംഹി
ച്ചുപോ * തന്നപതുപുതുക്കീഴിലുംമേവിയും നന്നംഹിഷം
ഖാലനഹരിക്കിടാ * വിത്തംഹരിക്കയാൽമുടിച്ച്വിപ്ര
നം നേത്രജലങ്ങൾപൊഴിച്ചുതൊവിച്ചുൻ * ഭൂമിയിൽവീ
ണാതുളമിടണക്കളി മൈത്രാനയന്നതത്രസംവത്സരം *
കുടിലാകാപ്യനരകകിടന്നു നന്നവടംമദ്ധ്യമിഹാശ്വ
നവൻ * പിന്നെയൊരുപതിനാപിത്തൊണ്ടക്ക നന്നായി
വിഷയിൽതന്നെകിടന്നീടും * നിത്യമേകകളിപ്പന്നിരിക്കി
ലു മെത്രയുമാർമാറ്റയ്ക്കുതാമയ്ക്കിലും * വാങ്മനേക്കയങ്ങ
ളൊന്നുകൊണ്ടകിലും ബ്രഹ്മണദ്രോഹങ്ങൾചെയ്തതാരു
മേ * എത്രയുംകത്യാഹേസുരവൃന്ദത്തെ നിത്യവന്നനായ്
നമസ്സരിക്കുന്നേത്തൻ * എന്നതുപോലവസതതല്ലാവരും
നന്നായ്നമസ്സരിച്ചീടുവിൻവിപ്രൻ * ഇന്നതുചെയ്തതയ
ള്ളുജനങ്ങളു നന്നായതിനത്തരശിഷ്യചെയ്തീടുവൻ * ഇ
തുംനിജജനശിഷ്യയ്ക്കെച്ചെയ്തു മിത്തമാനേപുരിപുക്ക
മാധവൻ * വിപ്രമാഹാത്മ്യങ്ങൾകെട്ടവർമാക്കയ മല്ലാക്കു
വീണനമസ്സരിച്ചീടിനാർ * പിന്നെയല്ലാവരുംചെന്നു
ങ്ങൾക്കുള്ള മന്ദിരംപുക്കുസുചിമുതരുവിനാർ * ഇത്തമമാ
കുശേമത്തിലപ്പുറയ മിതമാറപതുചെയ്യാപാല്പിനീദാൻ *

[illegible]

മോഹത്തോടു ചിത്തഭ്രമകളികൾ നിത്യം ചെയ്തു സുഖിച്ചു
 തപിനാൻ * അന്നൊരുനാൾ വിശിഷ്ടനായൊന്നെ ചെന്നു നന്ദി
 ചുരമൻ വസിക്കും ഭാഗത്തു * വാതത്തിൽ പ്രസംഗം വരി
 കയാൽ നേരത്തിരിഞ്ഞാക്കുകണ്ടിതുരാമനും * പാപപേക്ഷ
 രേനിനവതന്നു മോഹനകണ്ഠാഭം നരം ഹവയുധൻ *
 ചെന്നു സഗന്ധിമാർ മദ്യം സവിമു സന്ദർശിക്കുകൊടു
 ത്തിതുസാരം * പ്രഭഞ്ജം മുട്ടുമ്പോൾ ചെന്നു പൂർണ്ണ
 ശ്ലാഘിച്ചു നതുപോലെ * രക്തം നന്നേ നായ് മന്ത്രിനാരം
 മനു മുത്തമസ്ത്രീജനമെല്ലാ ചിട്ടയിനാൻ * ദിവ്യവെളിച്ചം
 ലോകത്തിലുപേകൾ ദിവ്യപുഷ്പങ്ങളാൽ വർഷിച്ചുരാമനെ * ദി
 വ്യമാം കണ്ഠമധരമാനയരിച്ചുൻ ദിവ്യമാദ്യങ്ങളുമാരണങ്ങ
 ല്ല * എന്നിവ വന്നാൽ വെളിച്ചത്തിനെ സന്ദർശിക്കുകൊടു
 ന്നിച്ഛാമനും * ചെന്നു മുമ്പാകെ തീർത്തു നിന്നാക്കു വന്നാ
 ലുമാനായി ചിട്ടകാലിനിയ * മത്തനവന്നെത്താത്തു ചെ
 ല്ലാത്താ വെളിച്ചം കേൾപ്പിച്ചാമനും സത്വരം * നല്ലഹമാ
 ഗ്രേണമന്ദം വലിക്കും മല്ലാലാട്ടം തത്ര ചെന്നുകാലിനിയും *
 സമ്പാപാധം കേൾപ്പിച്ചാകാളുനനെ നമ്പിയിൽ വീണു മ
 സ്തരിച്ചിടീനാൻ * നന്നായ മേയ്ക്കൊടുത്തു രാമൻ ജലം തന്നി
 ഖിറാങ്ങി ജലശ്രീലാപയ്യതേ * മേത്താഹരം ഗിമാർക്കു ജല
 ശ്രീലാ ചെയ്തു കരവിതാനരം യമനയും * നീലശതകങ്ങളും
 കാന്തിമതിയായ മാലയുമാരണങ്ങളും നൽകിനാൻ * പൂ
 ല്ലാപരിഗ്രഹിച്ചാത്താ ഹവയുധൻ മല്ലാക്കിമാർക്കു മങ്ങപോ
 യിടിനാൻ * സന്ദർശിക്കുകൊന്നിച്ഛാമനും മന്നു ജലശ്രീലാ
 ചെയ്തു തീർത്തു മേയ് * ഇന്നു യമനാനദിവസിക്കുന്നതു ജ
 നം ബലഭദ്രവീർണ്ണമുണ്ടായ * ഇങ്ങിനെ രാമനും ഗോക
 ലം തന്നിലു ജ്ഞാനമാരെയും ഗോപജനത്തെയും * മാതാവി
 നേയും പിതാവിനെയും തി പ്രീതിയത്തതിവസിച്ചാസപേ
 യം * അത്രാശരണപാഞ്ഞു പോയിടിനാ നല്ലായ മരമരവ
 ത്തും ചൊല്ലിടിനൻ

—*—

നന്ദപ്രജ്ഞിനാ ജ്ഞാനോദമൻ ഗമി ചെന്നുകാരുടെ
 പാലനം പൊണ്ണുൻ * മോഹത്തിൽക്കൊരുക്കുന്നെവിട്ടിതു

പാതകമെന്നവൻകൃഷ്ണസഭാനന്ദര * സന്ദഹമെന്നിയെ
 മാധവൻതന്നാടു മന്നവൻതന്നുടെവാത്സര്യമൊല്ലിനാൻ
 ഭീതജനപരിപാലനശീലനാം ഞാനിന്നുവാസുദേവോദ്യനം
 കുന്നതും * മിഥ്യയായുള്ളോരുവാസുദേവോദ്യന ഭൃത്തമശംഖ
 ചക്രാദിവിഹനങ്ങളും * ഇന്നുവെടിഞ്ഞുനീമല്ലാവേക്കുളെ വ
 ന്നശരണവുംപ്രാപിച്ചുകൊള്ളണം * ഇന്നതല്ലാത്തീടലാസം
 ഗരഭമയെന്ന മൊന്നുമൊഴിയുതിലിന്നുകൊന്നീടുവൻ *
 ഇതുമുഖോന്മുഖനാണൊരാലീടുവൻ പൃഥ്വിപതീന്ദ്രനാമ
 നോടുമൊല്ലിനാൻ * എന്നതുകേൾക്കയാലുഗ്രസേനാഭിപ്ര
 നനായ്ച്ചിരിച്ചിതുകൃഷ്ണനൊരാലീടുവൻ * ഇന്നുഞാൻതണി
 ലുരമൊന്നുമൊഴീടുവൻ ഏനനരപതിയോടുമൊല്ലീടുനി *
 എന്നതുകേൾക്കമിട്ടിതുകേൾക്ക * പ്രസന്നാദിപ്പൊഴുതുകൃഷ്ണ
 നും * സേനയോടൊന്നിച്ചുചെങ്കൊരുശനാം മോവവീര
 ഹ്നേരസന്നിയമമൊന്നതേ * പുണ്യരീകാങ്കേവതനതുകാ
 ണ്ണയാൽ പൊണ്ണുകൻതാനുംപൊണ്ണുകൻതാനും * തന്നുടെ
 മിത്രനാംകാശിജപാലനോ ഒന്നിമുഖമൊന്നുസമരംതുടങ്ങി
 നാൻ * സേനകൾതങ്ങളിലൊരയുദ്ധമൊഴിച്ചു മോവയുടെ
 നൃണളൊക്കെനശിക്കയാൽ * കോപനത്തോടൊന്നിനൊന്നു
 പൊണ്ണുകൻ രൂപംവഴിപോലെകണ്ടിതുമായവൻ * നാലു
 കരങ്ങളൊക്കെത്തുടവുവന മോലയുംശംഖചക്രാദിശാസ്ത്രങ്ങ
 ളും * പീതവസനവുപെണ്ണാകിരീടവും ചോരാഹരമീനക
 ണ്ഡലാശയം * എന്നിവകണ്ടുചിരിച്ചുവോമോരൻ മന്ന
 വൻതന്നാടുമൊല്ലിഗംഭീരമായ് * നിന്നുടെമിഹങ്ങളും
 ഞാൻധരിച്ചീടുന്ന തിന്നനിനക്കതെന്നതുമാണൊ * ക
 ണ്ണാലുമെന്നൊരെയ്യസുഗംഗം കൊണ്ടവൻതന്നുടെകണ്ഠാഭ
 റിച്ചുത * വിഷ്ണുസംരൂപധരിച്ചവസിക്കയാൽ കൃഷ്ണസാത്ര
 പുരമെന്നമരിച്ചതേ * കാശിരാജൻതൻകണ്ഠാഭമൊരിച്ച
 കേശവൻമോരായതിക്കുപോയിടിനാൻ * സുന്ദരമൊഴുള്ളകം
 ശീശമസ്തകം തന്നുടെമന്ദിരമൊന്നുവീണീടിനാൻ * രാജ
 ശിമാസ്സന്നവിത്തൊരുനരത്തു രാജമഹിമ്മിമോർദ്ധവിട്ടവ
 റിനാൻ * പുത്രനായുള്ളസുഭക്ഷിണൻതാനെ ചിത്തതാപ
 തോടുസംസ്കരിച്ചുതോൽ * പിന്നെയുംചോണ്ടുന്നകണ്ഠങ്ങളും

ചെയ്തു തന്നുള്ളിലൊറ്റവുരപൊഴുക്കുവാൽ * വാശാണസി
 ക്ഷേത്രവാസിയാലീശനെ പാരംതപാചെയ്തുവാനേരുന്ന
 രം * ഭക്തപ്രിയനായഭവൻമഹേശ്വരൻ ഭക്തികണ്ടോരം
 തെളിഞ്ഞുകാരണം * പ്രത്യക്ഷനായ്ചെന്നുഭൂപതിതാനാ
 ടു ചിത്തേനിനച്ചുതുറമാൽകുറന്നതരിചെയ്തു * എന്നതു
 കേട്ടുസുഭാഷിണഭൂപനംവന്ദിച്ചശങ്കരൻകനോടുണത്തിനാൻ
 താരനനക്കാരെന്നങ്ങിയുറനക്കല്ലുവാൻ പ്രീതിയോടുംവ
 രുന്നൽകുവണംവിഭോ * എന്നതുകേട്ടതരിചെയ്തിതനാഥ
 നും ഇന്നുഭവൻഗുഹൊചനവെവകാളതാരി * ആദിമാരാ
 തമമാൽഭക്തിനാനാഗിരി സപാദിമീയംനിനച്ചുതുറഹോ
 മിക്കിടമാ * നല്ലൊരുകൃത്യയുണ്ടാകുമതുചെന്നു കൊല്ലപിതൃ
 ദ്രോഹിയാമവനക്കണ്ണം എന്നതരിചെയ്തുമാഞ്ഞുമാഹ
 ശ്വരൻ ചെന്നുസുഭാഷിണൻപോയ തുടങ്ങിനാൻ * സപാദി
 മാധംഘ്രിമിന്നിച്ചുടുത്ത മാമിമാരാകുണ്ടാമയനങ്ങളെ
 ലൽ * പ്രത്യക്ഷസുഭാഷണങ്ങളെഉറങ്ങുന്നിച്ച് ഭക്തിയാടാഹ്ല
 തിചെയ്തുവാഴ്ചിടയ * അഗ്നികണ്ഡാരനനെനന്നാകൃ
 ത്വയ്ക്കു മന്നിരയക്കുറുപ്പവിച്ചുപൊങ്ങീടിനാൻ * വേദാരംഭ
 ങ്ങളുംതാമ്രകേരങ്ങളും പാരംഭപിടുന്നാനന്ത്രയങ്ങളും *
 ടിടകളെല്ലാംനിറഞ്ഞതേജസ്സോടു മണ്ഡപകൾമായുള്ളതുവ
 നോടും * ഇത്തരംമണ്ടുഭംഗപ്പെട്ടിടത്തവനും കൃത്യംപോരാവ
 തിട്ടമെങ്ങീടിനാൻ * എത്രയുംപാരംഭപിച്ചവരെന്നാകു കൃ
 ത്വയ്ക്കയക്കണ്ടുഭംഗനയടുക്കും * ഉണ്ടൊരുകൃത്യവരുന്നവനാ
 ജ്ജയ ശ്രീധാസ്യഭവനോടാതുറമാപ്പിടിനാൻ * വൈദി
 കമാന്നിച്ചുതുറപാതതുറക്കു ഞാദോവാടുംവസിക്കുന്നമാ
 ധവൻ * യാദവന്മാരുടെവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ വേദിക്ക
 വേണ്ടാരുമെന്നതരിചെയ്തു * കൃത്യയെച്ചെന്നുനരിപ്പി
 ചുപോരുവാൻ സതപരംചക്രത്തെയാവിടയാഗിച്ചുതേ * ക
 ല്ലാനതപാവകക്കോടിതേജസ്സോടു മാമുറങ്ങേചെന്നുസുഭാഷ
 ചക്രവും * കൃത്യേജസ്സുസഹിച്ചുടുത്തയാൽ വിക്രമംകൈ
 വിട്ടുകൃത്യയുണ്ടിനാൻ * പിന്നാലപാഞ്ഞങ്ങട്ടത്തിരുച
 ക്രവും ചെന്നുകാരിപ്പാമന്ദിരകൃത്യം * പ്രത്യക്ഷോടുംസു
 ഭാഷിണഭൂപന സതപരംചെന്നുഭവിച്ചുരുന്നതരം * ചക്ര

വൃംചെന്തസകലജനത്തെയും മെത്രയുന്നല്ലെതമനിരമൊക്കെയും * പിന്നെയും വൃക്കശിലപതുമാനഷ വൃന്ദാവേദിജപത്തനമൊക്കെയും * എന്നല്ലകാശീശരാജ്യങ്ങളൊക്കെയും നന്നായ് ഹരിച്ചാത്തുടനുമാക്കീടിനാൻ * എത്രയുമുച്ചുമാപോപവിനാശന മുത്തശമംകേത്രമാത്രംഹിമിച്ചീല * മേല്പട്ടെന്തരുന്തോജനമർത്ത്യവും കീഴ്പ്പട്ടമങ്ങിനിൽത്തന്നകാശീപുരം * മുട്ടശമിക്കാത്തതായിരംവത്സരം പാടുകിടന്നുപോലെവന്നൊരുവിസ്മയം * മാനുഷംപാലമല്ലാംഹിച്ഛിച്ചു തെറ്റാത്തചക്രവർത്താചാനീടിനാൻ * ഇക്കഥാവിദ്യവുമൊക്കെകിലും കേൾക്കിലും ദുഃഖമുണ്ടാകരുതീതിയും തീർത്തപോം * എഴുതപതുമാശ്വസമിന്നുത്താൻ കൂടാട്ടനിങ്ങളോടിത്തരം ചൊല്ലിപ്പോൻ *

ഇത്തരംമാമുറിച്ചൊക്കുന്നാരനത്തരം ചിത്തമോത്തോട്ടുപുനംചൊല്ലിനാൻ * വീലാംബരനായഭവൻഹൃദയായുധൻ മീലകളോരോന്നൊക്കെയും പയൊക്കെയും * ഇന്നതർചെയ്തൊന്ന മെന്നതരപതി ചൊന്നതു കട്ടതർചെയ്തുമനീന്ദ്രനം * താശ്ചി നീപുത്രനായ്ക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞതായ് വിശ്വൈകവീരനംസുഗ്രീവമുത്രനായ് * ശിഷ്ടനായിട്ടാണകാസുരനേറ്റാരിയെന്നു പറഞ്ഞുപിൻവിവിദനം * ഇഷ്ടനായുള്ളനരകനൈക്കുന്നതു കേട്ടുപിച്ഛിച്ചുപറപ്പുട്ടുസതതം * വേദിജാലയാഗാഴ്ചങ്ങളെന്തിവ വേദപശ്ചിമച്ചുടനുമാക്കീടിനാൻ * താപസന്മാർക്കുതപാവില്ലവുമെന്തുകോപനമുഹിമിതഗ്നിമന്ത്രങ്ങളും * താശ്ചിവിൻചെന്നാത്തുനഗയുതബല നല്ലൊരുവകൊണ്ടുതുറന്നതാതര * തീരാശെങ്ങളുംതപരേപികളെയും വാരിപ്പുറത്തിൽപ്പഴുക്കിച്ചുകൂട്ടുവൻ * നല്ലകലശംഗനമാരെയുപദ്രവി ചുല്ലാസംമേടുകർത്തരുക്കിക്കൊരു * സ്രീമദ്ഭയബോധവുമുജനാത്തയു മൊക്കെവെലാത്താടിപ്പിടിപ്പുവൻകൊണ്ടുപോയ് * ഓരോരംഗഹാരംതന്നിമാകുഗുഹാ പോരങ്ങൾ * ലുകൾക്കൊണ്ടുചീടിനാൻ * വെട്ടാളസങ്കീർണ്ണമെന്തെന്തെല്ലാമിട്ടുണ്ടുചുട്ടുടന്നക്കിതന * നൂറുവർഷമുണ്ടാത്തൊന്നൊക്കെയുവൻ ദൈവതകാമപരിലാല

നന്നെന്നന്തരം * കോമളഗീതങ്ങളൊക്കെക്കൂടനാക്കുംവിധമ
കാമിനിമാരെയുംകണ്ടാണെന്നതിശി * നാരിമാരെന്നിച്ചു
പ്രയംഭവവിച്ചു സീമിയത്തത്രവസിപ്പതുംകണ്ടവൻ * വൃക്ക
ഗ്രാഹിത്തമണീജനങ്ങളെ തൽക്ഷണംഭീഷണികാഢിത്ത
ത്തിനാൻ * രാമനങ്ങളാകമാൽപെടിച്ചുകൂടാതെ കാമിനിമാ
രവസിപ്പതുണ്ടവൻ * തൽക്ഷണംമൃഗവശങ്ങിരിക്കാ
ണ്ടുപാൽ വൃക്കശാപാദശരവെച്ചുകൊണ്ടയാൽ * കല്ല
കൊണ്ടാണാങ്ങറിഞ്ഞിതുരാമനും കല്ലുപിടിച്ചുപാട്ടി
ച്ചാൻവിവിനും * ഭയനവൻപിന്നെമുഖംസവിച്ചു
പൊട്ടിച്ചുറിഞ്ഞാൻ കലശങ്ങളൊക്കയും * എത്രയുമേറെ
നിത്യമുമാകുമ്പോൾ മുത്തമസ്ത്രീകൾക്കൊട്ടിനാൻകൾവൻ * ആ
യതു കണ്ടതിങ്കലുപനരാമനും മരയുധംകൊണ്ടുണ്ടുവീരൻ
തൽക്ഷണം * കോപിച്ചെഴുന്നീറ്റാമനാക്കുണ്ടുമാൽ പാ
പിയയുള്ളതൊന്നെനന്നെപ്പൊഴ * വൃക്കപരിച്ചൊന്നെടിച്ചി
തുരാമനും തൽക്ഷണംവൃക്കപൊടിച്ചിതുരാമനും * സ്തോ
ത്വപുഷ്പതിച്ചുകൊണ്ടയാൽ വിസ്മയപുഷ്പങ്ങൾകോപി
ച്ചുപിന്നെയും * നല്ലവൃക്ഷങ്ങളുംകാശമലശൃംഗങ്ങളും മെല്ലാം
പരിച്ചൊതുവർത്തുടങ്ങിനാൻ * നോവരുത്താനാരുവു കേൾ
വയ്ക്കരുത്തരുതകത്താൻമുസുമ്പനാരാമനും * കല്ലകളും
ഹാവു കൂടുംവെച്ചു മെല്ലാമാട്ടുങ്ങിമകാരംവിവിനും * താ
ലപ്രമാണമായുള്ളകരകൊണ്ടു താലകുപക്കണ്ണിമാനടി
ച്ചിടിനാൻ * നന്ദിമാമുസവേനരാമനും വനം * പൊത്ത
കുമാനടിച്ച്ടിനാൻ * മസുകപൊട്ടിത്തന്നുവിവിനും
രക്തവുമെട്ടിച്ചുവത്തുവീണിടിനാൻ * നന്നെന്നെന്നര
ചെയ്യുമിനിക്കും നന്നായ്ത്തുതിച്ചിതുനാരകൻപാടിനാൻ *
പുഷ്പവയ്ക്കങ്ങളുംചെയ്തുവേക ഭൂപുഷ്പവിൽമോരംവളർന്നി
തെല്ലാക്കും * ഭയനെയുംകൊന്നുനാരിമാരെന്നിച്ചു പുഷ്പ
മോദംഗ്രഹംപുക്കിതുരാമനും * എട്ടുരപതുമദ്ധ്യായമിന്ന
താൻ കോഴകൂടാതെച്ചുരുക്കമായ്ചൊല്ലിനാൻ *

അന്നെന്നാൽനാദിദ്രിയാധനൻതന്നുടെ നന്ദിനില്ക്കു
ണയായതകന്യായ * കൊണ്ടുനേർപണ്ണന്റെപുത്രനാ

സാംബരം കൊണ്ടുപോന്നിടിനാൻകന്യാസ്വയംവരെ * കോ
പിച്ചുചെറുവന്മാരപേറഞ്ഞിതു പാപിയാംസാംബരമഹാ
ശരണാബലകൻ * നന്മപുഡിക്കരിച്ചിത്തരമെന്തായാൽ
ഭൂമിതിന്നെന്താംബന്ധിച്ചുകാഴ്ചക്കുണം * പുത്രനെബന്ധി
ച്ചുതുകേട്ടുതൃഷ്ണനും സാത്വകിഭോജാഭിമാദവരെസന്ദ്രവും *
കോപിച്ചുപുലഞ്ഞിനാത്തുവരികിലോ മാപമാണാണെന്നു
ക്കൊന്നുമില്ലായം * എന്നുപറഞ്ഞുശകനിയുകേളനും മന്ന
വൻദുഷ്ടാധനൻശലൻഭൂരിയും * എന്നിവയ്ക്കെന്തവൃദ്ധനും
മാമനേ ചെന്നുതൻസാംബരന്മാരോടൊന്നിടിനാൻ * പി
ന്നെയുംവീരവയുജ്ജ്വലമരക്കയ്യ മൊന്നിച്ചുചെന്നുപൊരി
തോരനത്തരം * തേരശകലമാശ്ലോകയാൽകെട്ടുവൻ പാരം
പണിപ്പെട്ടബന്ധിച്ചുസാംബരനെ * ഹസ്തിനമംപുരതെക്കാ
ണ്ടുപോയൊച്ചുകൊണ്ടെത്രയുംമാമനവാണാൻകരുക്കളും *
ഭാരാവതിച്ചുക്കുപ്പുത്താനത്തൊക്കെയും നാർദൻകേശവനോടു
മൊപ്പിടിനാൻ * മാന്തകൾകേട്ടാത്തുകോപിച്ചുതൃഷ്ണനും സാ
ത്വകിമവയയാദവരെസന്ദ്രവും * ഉഗ്രാസനാജ്ഞയാമാദ
വസനയും വ്യഗ്രതയെന്തുപറപ്പട്ടുപോരിനാൻ * ബന്ധു
ക്കളായുള്ളകുലവന്മാരോടു സന്ധിശോചിച്ചുഹലായുധന
പ്പെട്ടൊഴ * യാദവന്മാരെയുംസാന്തപനമെയ്യൊതു സോദരാ
നെയുംയെതരിചേറ്റിടിനാൻ * ഉഭയവനംവിപ്രഭൂപുത്രന്മാരേ
വ വൃദ്ധരൊന്നിച്ചുപോന്നൊരമനം * ചെന്നുഗജാഹപന്ത
മാംപുരസന്നിധൗ നിന്നുപറത്തുള്ളനല്ലൊരുപവനെ * ഉ
ഭയവൻതന്നെപ്പറ്റത്തൊയച്ചിടിനാ ന്നാലവനംചെന്നുകണ്ടുക
രുക്കളെ * ദ്രോണഭീഷ്മാസനപവിത്രരൂപ ദ്രോണസുമാ
ധനകണ്ണാദികളോടും * ആഗതനായിതുമരണനുള്ളതു വേ
ഗമറീചിച്ചുചെന്നൊരമനിക്കെ * വന്നിതുരാമനെനുള്ളതു
കേൾക്കയാൽ വന്നസന്തോഷണമുയ്യോധനാദികൾ * സൽ
ക്കരിച്ചീട്ടുമാൻചെന്നുക്കൊപ്പുക ഉളക്കയ്യക്കൊണ്ടുപാ
പ്പെട്ടസപരം * ചെന്നാത്തുരാമനെക്കണ്ടുസുന്ദരധനൻ വ
രിച്ചിതുഗുരുവായതുകാരാൽ * തൽപ്രഭാവങ്ങളറിഞ്ഞവ
രൊക്കെയു മെപ്പൊഴുവീണാനെന്തുമ്മിടിനാൻ * മന്ദസ്തിരം
ചെയ്യദുഷ്ടാധനനെന്തെന്നു നന്നായനുഗ്രഹിച്ചിടിനാൻരാമ

നാം പൂജിച്ചുമാരികളെക്കൂടും പൂജിച്ചുമാനം നല്ലവായ്ക്കു
 ഞങ്ങൾ * അന്യായമോരുകൾക്കു ഞങ്ങൾ ചാടിപ്പിറന്ന
 നീലംബരനിതരംചൊല്ലിനാൻ * എന്നു നടമ്പസ്യം ഭരി
 യവിങ്ങാളം കിന്നൊൻവന്നതിൻകാരണം ചൊല്ലുവാൻ * മ
 ന്നവന്മാരിൽ വെച്ചുത്തമാകുന്ന ധന്യനായ ഗ്രസനൻത
 ന്റെ ശാസനാൽ * വന്നൊൻ നിങ്ങളോടൊന്നു ചൊല്ലിട്ടു
 വാൻ മന്നവന്മാരെക്കല്പനകൾക്കുടേടേ * എല്ലാവരും
 തമിരച്ചാരങ്ങൾ വെച്ചു മെല്ലെ മൂടിപ്പിടിച്ചു പാക്കി
 പോ * ധർമ്മമല്ലതുമിപ്പോൾ കമിച്ചു ബാൻ നമ്മിച്ചു
 മതസിനയ്ക്കു മേൽ * ഇന്നുകാരെ നത്തായ മൂടിപ്പിടണ
 ന്നവനന്മാരെക്കൂടാണുണ്ടായ്ക്കൂടേ * ഇന്നു ചൊല്ലാത്ത
 നായ്ക്കു കിടന്നു പൊന്നു ചൊല്ലാത്ത വരും ചൊല്ലാത്തവൻ *
 എന്നു പറഞ്ഞു ധർമ്മമെന്നതു കൾക്കു മേൽ പന്നാക്കുപന
 കൾക്കു ചൊല്ലിനാൻ * ആയ്ക്കു മാതൃമണിപായവു
 ഈശ്വരകാലഗതിയുടെ വെളിച്ചം * ഹൃദയത്തെക്കൂടിച്ചു
 ത്തമകുടങ്ങൾ സർവ്വദോഷങ്ങളുപാർത്തി പന്യക * ഇക്കാല
 മാഗ്രഹിച്ചിട്ടു ചെരിപ്പുകൾ കോട്ടു പാണമിത്തരുകൾ
 കൂടിവാ * ഇന്നുതമ്മിൽ വിപ്രസംബന്ധകാരണം ലൊന്നു മി
 ള്കാതെ നോക്കുന്നുപെക്കിച്ചു * ഇന്നു നൂപാസനവും നോക്കു
 ടുകയാൽ നന്നു സമമെന്നോയ്ക്കു തുടർന്നു * നല്ലതും വെളിച്ചം
 വെളിച്ചമോണ്ടും ചൊല്ലു പാണമിത്തരുകൾക്കു മേനിവ * ഇ
 ന്നു ധരിച്ചു പസിപ്പെന്നു വെളിച്ചം * ഇന്നു പാണമിത്തരുകൾക്കു
 മേൽ * ക്ഷീരം കൊടുക്കുന്ന പാണമിത്തരുകൾക്കു മേൽ
 സർപ്പം കിടക്കുന്ന കിടന്ന * സർപ്പം നൽകി മന്നമ്മാടിവൻ
 വന്നു ഗർഭമണമെടുത്തു മൂടിപ്പാൻ കാരണം * പോരമിടൽ
 നൂപാടിനാമിന്നിമേൽ പാണമിത്തരുകൾക്കു മേൽ
 പോ * മന്നവനെന്നു കല്പനയെന്നതു മിന്നു ചൊൽവാൻ
 വെളിച്ചമല്ലതുമിപ്പോൾ * പാതമിടുന്ന കണ്ണു ശാസ്ത്രാദിമം
 പാതമിടുന്ന കണ്ണു മിന്നു നൽകിയാൽ * നല്ലതും വെളിച്ചം
 കൂടിവാ * ഇന്നു മല്ലാത്തു ചൊല്ലി മൂടിപ്പാൻ കൂടേ * വിത്ത
 വീർത്തു മിടുന്ന കണ്ണുകൾ നീതമിടുന്ന കണ്ണുകൾ ചൊന്നു
 നന്നും * ധന്യനായ ഗ്രസനൻത ന്റെ ശാസനാൽ

പിച്ഛരാമനാചാര്യപിന്നാൻ * ഹന്താമതേന്തരാമജനാശാരി
 കേ ചിന്തിക്കിലോഭേന്തരാമജനാശാരി * എത്രയുംകേ
 പിച്ഛസോദരൻതന്നെയും സാത്യാകീദോഭിമാദോഭാമനാ
 യും * സാത്യാകീദോഭിമാദോഭാമനാശാരി. ചി
 ല്ലാത്തിപൻചൊന്നതുമെന്തും * ദുഷ്ടരാകെന്തറവന്മാർകേ
 ഞ്ഞോപോൽ ക്ലിഷ്ടമാപോകുമായതുവൃത്തികൾ * പാരിജാത
 സുധമാദികളുള്ളൊരു വീരനാമുഗ്രസേനൻഗുപ്തപല്ലവപോൽ *
 ഇന്ദ്രാദിദേവതമാതൃബലിനൽക മിന്നയറ്റരാജനില്ലൊരുസം
 ശയം * എന്നിരിക്കുന്നഗുപ്തപല്ലവസുധാ മിന്നയറ്റമെന്തും
 രാജചിഹ്നങ്ങളും * കെന്തറവന്മാർപോൽകൃപയാകെന്തറ
 മാതൃസഹിച്ഛമിത്തരംപാഴാകൾ * ഇന്നനില്ലൊരുവരാകേ
 വന്ദിതല മെന്നപാഞ്ഞെഴുന്നീറ്റിത്തരമേനം * കോപർകേ
 കേന്തറരാമനാകേന്തറ വേപഥുപുണ്ണിതവേസമൂഹവും *
 കോപാഗ്നിനാമേഹിച്ഛമിത്തരം താപസന്മാതൃമേന്തറ
 പുകഴ്ന്നിനാൻ * പിന്നനിജഹമാഗ്രംകൊണ്ടുസീരിയ മൊ
 ന്നാവപിച്ചിതു ഹസ്തിനമാപുരെ * അന്നേരമുപ്പോഴോഹവി
 തന്നിരവ ജ്ഞാനരചരിഞ്ഞിതുകണ്ടുകേൾക്കും * പേടി
 യോടാഞ്ചാവവൃദ്ധോദവിളി മേടിച്ചുറപ്പുറ്റുചെന്നരാമനി
 കെകാകാശംവീണ്ടൊന്നു തിമുരചാല്പിടിനാൻ സാക്ഷാത്ക
 ന്തനാദേവ നല്ലോടോർ * ചിത്തമോഹംകൊണ്ടുതങ്ങളുംനി
 ഞ്ഞു തതംനിന്നുതന്നെചാല്പി മെന്താക്കയും * നെന്തറവോ
 ത്തുകേന്തറവോമെന്തും കാരുണ്യ പാരിധേകാത്തു കാരുണ്യ
 മേ * എന്നുതീർപ്പാദികൾചൊൽക മാൽമാമനം നന്നായ്പ്രസ
 ദിച്ചയവുനൽകിനാൻ * അപ്പോൾതന്നെദേഹിണമോഭാഗ
 മിളപ്പാഴമല്ലയന്നുകൊണ്ടൊമെട * ഭിത്തിയുതീർത്തുവിട
 ധനനതി പ്രീതിനയുൽക്കടന്നുതന്നെപ്പുതിയ * തേ
 രിലേറ്റിരിക്കേണ്ടുസംബന്ധാക്കൊന്നിച്ച പാറാതരാമനാകു
 വെച്ചുതരേൽ * പന്തിഞ്ചൊടിംചൊന്തറജങ്ങളും മന്ത
 രോടപതിനാമിമർപവും * സ്വപ്ന മെന്തുംനന്തറയിര
 മമെന്തുമില്ലാത്തുവസ്ത്രരണങ്ങളും * ഭൂതനാമെന്തും
 മണിത്തൂണു യോജമണികളോടൊനികളായിരം * എന്നിവ
 കന്യാധനങ്ങളോടൊന്നുധനൻ നന്ദിപീഠസ്തമേനൽകിനാ

നാഭരാൽ * എല്ലാപരിഗ്രഹിച്ചപ്പൊഴെന്തായാലും ചൊല്ലി
 പ്പുറപ്പെട്ടതാമനംസതതം * ലോകാധിപകുമാരന്മാരുടെ
 യുദ്ധം പാർവ്വതീയായതുംചൊൽവാൻപണിതുലോ * ഏ
 ണാക്ഷിമൊലിനാമലക്ഷണതന്നുടെ പാണിഗ്രഹണംകഴി
 മ്ചിതുസംബന്ധം * ഏതായാലോയിച്ചുകല്യാണവുംകഴി മ്ച
 തലമുക്കെവിട്ടുവാണിതെല്ലായതും * നന്ദസുതാനഗ്രഹേ
 ണത്തൊഴുത മൊന്നുകൊള്ളിന്നപ്പോഴെന്താലോ *

മുപ്പനാളെങ്കിലുംകൊണ്ടുതന്നെ പ്പെട്ടനകൃഷ്ണൻവ
 ധിച്ചുവന്നതായും * ഏകനകൃഷ്ണൻബഹുസ്മിതനെന്നായ
 കേകുന്ദാത്തവിവാഹംകഴിച്ചതും * കേകുന്ദാതാലംവുണ്ടാ
 ത്ത്രാലംബൻ പൊട്ടുന്നതാലംബാലകവഴക്കേ * ഇന്ദ്രഗു
 ഹത്തിലുമേറ്റമോശംപോലെയും മന്ദിരമാലംനകണ്ടുകണ്ടതി
 നെ * അതുതന്നെകൊണ്ടുതന്നെയിന്നിവഴുന്ന നൽചെന്നതി
 ത്കടന്നുചെന്നിടിപാൻ * തെലകൊണ്ടിന്നിപ്പോഴെന്താ
 ലോ മോശൻപോഴുന്നകൃഷ്ണനെപ്പോഴും * ചെന്നുവരിച്ചതൽ
 പാലംകഴിച്ചു നന്നായ്ക്കിരസിധരിച്ചപോലകേ * സ്വ
 സ്തംഭംപരവസിപ്പിച്ചുചൊല്ലിനിന്നു മുണ്ണുന്നോരോമനാൽ
 ചമഞ്ഞുപഹം * പൊക്കികളിൽമുഴുകിക്കിടക്കുന്ന ദേവി
 കൾക്കിടയിൽ നാലുജന്മങ്ങളെ * സൽക്കരിപ്പാനുള്ളപോൾ
 വരികിലോ ദൂരപാലംതീർന്നിട്ടാമനകേകുപ്പുണ്ടാൻ * എ
 ന്നാകാണ്ടുചാനിന്നുചെന്നു മെന്തെങ്കോട്ടു വിശപ്പാലോ
 ദ്രവം * എന്നൊക്കെയുംമുണ്ടാകുമെന്നു മിന്നസഫലമായ്ത
 ന്നാമൊഴുതേ * മന്ദിരവുംമേവംശവുംതൃപ്തമാ ന്നവോസി
 ന്നവെന്തെങ്കോട്ടെന്താൻ * എന്നൊക്കുതന്നെവാക്കുകൾ
 കേൾക്കുമ്പോഴെന്താലോ ചൊല്ലിനിന്നുപോലോ * ലോ
 കകനാഥനാണിതെന്തെങ്കിന്നു ലോകത്തിലൊക്കെയും
 മഹാലാലാലാൻ * ലോകസൃഷ്ടി സ്ഥിതിസ്ഥാനാഥനാലോ
 കേശവരവാനന്തരതത്തതം * കൊണ്ടുതന്നെപ്പുണ്ണാണി
 ന്നൊക്കെയുംകൾ കണ്ടുനീട്ടുകിന്നുവന്നിടത്തേ * നിന്ദാ
 ണംബുജ മൊപ്പൊഴുംപ്രാപിച്ചുസഞ്ചരിപ്പാനായനഗ്രഹിക്കേ
 ണാമ * ഇന്നതല്ലാതെതെക്കുമിതമില്ലനി കണ്ടെന്തൊക്കെയും

ചുട്ടുപീഠനം * സത്യമോശാഹവെവെന്നാരുനരത്തു തത്രെ
 നാട്ടുവാൻതന്നെയുംകണ്ടുതേ * കാതരമൊന്നാമട്ടുമാനമിച്ഛ
 മുതലുപാതിവസിക്കുന്നമാധവൻ * ഉദ്ധവനാട്ടുമാട്ടുനീ
 രസതപരം വന്ദിച്ചുമാറ്റാൽമുനിമാട്ടുമാറ്റിനാൻ * താ
 ഗവതോത്തമനാമതാഹുതേ സ്വാഗതമല്ലാമാമാൽകെ
 ഹാമേത വൃണ്ണകുലൻവേദനകിലമിന്നത്താൻ പുണ്യരാഗ
 മോമമതുവെച്ചുണ്ടതും * എന്നതുകേട്ടുതുവിസ്മയംവുണ്ട
 കൊണ്ടൊന്നമേമിണ്ടാതെപോയാൻമുനീന്ദ്രനം * അപ്പുഗൃഹ
 ചെന്നുവോത്തുതുണ്ണനും നന്ദനമുദമോളിപ്പതു കണ്ഠയാൻ
 മരൊരുമിടമൊപമാനാരുനരത്തു തെറ്റൊരുമേനംവെ
 യുന്നമാധവൻ * കോമളമാകിമരൊരാരുമനിര മോഹങ്ങ
 ള്ളൊചയ്യിരിക്കുന്നമാധവൻ * ശിഷ്യമോമാരൊരുനീരുക
 ശവൻ വിപ്രരപ്പുജ്ഞചയുന്നതുകണ്ഠയാൽ * സതപരം
 റൊരുമനിരമാനതു തരത്രവസസ്സുവെവന്ദിച്ചുതു
 ന്നം * ഭക്ത്യാജപിച്ചുപസിക്കുന്നതുംകണ്ടു ഭക്തിമോഹഗൃ
 ഹമകംപുക്കുതേ * തത്രനന്നായൊരുവോളംപരിചയംഹേസു
 ധരിമമുരുതൃസ്താനക്കണ്ടുതേ * ചെന്നാമരൊരുമനിരമാന
 തമനിര മന്ത്രവുമാറ്റിവസിപ്പതു കണ്ടുതേ * നരിമാറ്റാ
 ട്ളംജലശ്രീഡയുചെയ്തു പാശമാനന്ദനമെറ്റൊരുമനിര * ന
 രായണൻവസിമുട്ടിപ്പാതുകണ്ടു നാരദൻസർഗ്ഗതുകണ്ടിതാ
 രോതരം * ഇന്നരംകണ്ടുകണ്ടായുവുവുണ്ടു മിത്രമോരു
 മിണിമനിരചെന്നാൻ * വന്ദിച്ചുതുണ്ണനോത്തു പാപ്തി
 നാൻ നന്നനന്നത്രയെന്നിന്നമൊകൾ * നിന്നാ - - -
 ഞ്ഞുവെന്നിലുണ്ടാകയാ മിന്നതവമായൊരുകുണ്ടു വിദാ
 തപൽകീർത്തിയുപാടിവീളനടപ്പതിവിടാമോശാഹവെവെന്നാ
 ഞാകയാൽ * നന്നായനങ്ങൊചയ്യിനായമുട്ടിടണ മെന്ന
 തുകേട്ടതവൊചയ്യിതമാധവൻ * ധർമ്മപാശങ്ങളൊരു
 ന്നതുപിന്നധർമ്മങ്ങളൊരുമിട്ടുകൊണ്ടിടണതും * വെ
 യുന്നവർഗ്ഗണവത്തുന്നതും പൊയ്ക്കുലങ്ങൊന്നനിര
 ഹാമുതേ * എന്നതുകൊണ്ടിന്നധർമ്മങ്ങളൊരുമെന്നിവ
 ല്ലാക്കുപറഞ്ഞുകൊടുക്കയും * എന്നുവെന്നാമസങ്കീർത്തന
 ചൊല്ലുകമനമെമിന്നാകണ്ടുകണ്ടുവന്ദിക്കയും * എന്നതും

ചെയ്യുന്നടന്നുകൊടുകടവാൻ നന്നായ്ക്കരുമെന്നപോയല്ലമെ
കിലോ * കൃഷ്ണനാടിതമമനഗ്രഹംകൈക്കൊണ്ടു കൃഷ്ണകൃഷ്ണ
തിജപിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടിനെ * നാരദോമുനീപോയരേനന്തരം
നാരായണനംസുഖിച്ചുവാണീടിനാൻ * മായാമനസ്സനായ്ക്ക
നാപിരെന്നാരു മായാമയനായകൃഷ്ണൻതിരുവടി * തന്നുടെ
വൈഭവമോക്കുയോകേൾക്കയും നന്നായ്ഭജിക്കയുംനാമംജപി
കയും * ശക്തിക്കടുത്തുപോലെചെയ്യിപ്പിലും ഭക്തിയുംനാ
രായണകൽവലിപ്പമേ * എന്നിങ്ങിനെമുരുകോഷിയരുൾ
ചെയ്തു നന്നായെഴുപതദ്ധ്യായവുംചൊല്ലിനേൻ *

അന്നങ്ങൊരുവിനകൃഷ്ണനാടൊന്നിച്ചു സുന്ദരിമാരായ
ഭാര്യമാരെക്കയും * സൌഖ്യമായ്രാത്രുകിടന്നുറങ്ങുവി
വെഴു കിഴക്കുകൂകുന്നശബ്ദങ്ങൾകേൾക്കയുംൽ * കിഴക്കേതന്നെ
ശ്ലാപിമെഴുതിനിറവ രൊക്കയുടവണ്ടുന്നകൃത്യംതൂടങ്ങിനാൻ *
ബ്രാഹ്മീഹൃത്തകളിച്ചശ്വവുമെച്ചു നിമ്ബലബ്രഹ്മവും
പ്രാണിച്ചകൃഷ്ണനും * അക്കുറവനിമുദഗോവിപ്രതപസ ന്നും
കുറമസ്സരിച്ചുതൃത്തശ്വനായ് * അങ്ങളുപലഗോദാന
വുംചെയ്തു മാനിച്ചയദവപുലജനത്തെയും * പൊന്നിൻകി
രീടവുമാരേണങ്ങളും നന്നായലംകരിച്ചുഗരാഗങ്ങളും *
ചേർത്തുതിലകവുവിട്ടുകൊണ്ടുണ്ടിനെ പാർത്തുക്കണ്ണടിയുനോ
ക്കിസങ്കൗതുകം * മിത്രമുമാത്രഭാര്യജനങ്ങൾക്കു വിത്ത
വസ്ത്രാദിയുനൽകിപ്പറപ്പട്ടു * സുന്ദരിമാരുടെമഹാനന്ദനാത്രാ
ര വിനദാമങ്ങളുണിഞ്ഞുതേരറിനാൻ * സമേന്തവദിസ്തു
തിപാറകരുത മാമോദോദസ്തുതിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടിനെ * ആപേ
ട്ടുകിടവഞ്ചാമരങ്ങളും നാലുഭാഗത്തുവിളങ്ങിനടന്നേടൻ *
നല്ലസുരയ്ക്കു മിക്കലെന്നിരുന്നീടിനാ നെല്ലാവരുംതത്രകെണ
വിറഞ്ഞുതേ * നന്തകന്മാർചെന്നുനൃത്തംതൂടങ്ങിനാ തത്ത
മവാദ്യങ്ങൾഘോഷിച്ചിതുചിലർ * ഗായകന്മാർവേണവീ
ണാദികൾകൊണ്ടു മായതനേത്രനാസ്സവചയ്ക്കീടിനാൻ * ഉ
ത്തമചാമരമത്രസമനപിത മുത്തമോകിമരണസിംഹാസ
നം * സാമന്തമന്ത്രിദ്രുവേഗണത്തൊടു ദോമാദേവൻവസി
ച്ചിട്ടുംഭോഗന്താര * ഭോഗഭോഗത്തൊരുമുതൻവരികയാൽ ഭാ
ഗപാലൻകൊന്നുണർത്തിച്ചുനന്തരം * കൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ

മാധവൻചൊല്ലിനാൻ കൊണ്ടുതവണ്ണാന്തികൈകാണ്ടുചെ
 ന്നാവൻ * വന്ദിച്ചുനിന്നിതുദൂതനമെന്നു മിന്ദീവരക്ഷ
 ന്നൻചോദിച്ചുസാരം * ആത്മവീര്യങ്ങളിന്നിപ്പോൾവര
 ന്നതും കാരണമന്തിവിടെക്കേവന്നുടവാൻ * എന്നിവചൊ
 ല്ലേണമെന്നിപകേൾക്കയാൽ പിന്നെയുംവന്ദിച്ചുദൂതനംചൊ
 ല്ലിനാൻ * ഇന്നുജരാസന്ധഭൂപതിതന്നുടെ മന്ദിരത്തിൽനി
 ന്നത്രപടനൻവിഭോ * തന്ത്രജരാസന്ധബദ്ധരാംഭൂപതി സ
 ത്തമന്മാരുടെവാക്കിനാൽവന്നതും * ലോകൈകനാഥനും
 നിന്നോടുചൊല്ലുവാ നാകുലാമോടവർചൊന്നൊരുവാക്കുകൾ
 ഇന്നുഞാനാക്കിയുചൊല്ലുന്നതുണ്ടതു നന്നായ്ചെവിതന്നു
 കേൾക്കുവേണംവിഭോ * ദുഷ്ടന്റെയല്ലാമൊടുക്കിജഗത്രയെ
 ശിഷ്ടജനങ്ങളെപ്പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ * മായാമനസ്സുനാസ്തി
 നുപിറന്നൊരുമായമയനായവിഷ്ണു പാല്യാടവാൻ * അങ്ങി
 നേയുളളോരുനിൻപാദപങ്കജം ഞങ്ങൾക്കഹിത്യവുംസവി
 ച്ചുകൊള്ളുവാൻ * എത്തായ്ക്കൊണ്ടിങ്ങുസംസാരസാഗര
 നിത്യവുംവീണ്ടിവലയുന്നങ്ങളും * കാരുണ്യവീക്ഷണപാ
 ശേനബന്ധിച്ച പാശഭേദത്തുകരകളങ്ങളെ * നിന്നുടെ
 മായയാകർമ്മപാശങ്ങളാൽ മുന്നമേങ്ങളുംബദ്ധരെന്നാകി
 ലും * ഇന്നുജരാസന്ധഭൂപനാംദാജ്ഞ കൊന്നുകളഞ്ഞുകൻ
 പാലിക്കുവേണമേ * മന്നവൻനിട്ടു മനാമിടുത്തങ്ങളെ യുന്നത
 പാശനബന്ധിച്ചുകാരണാൽ * സ്നാനപാനാശനനിദ്രകൾ
 കൂടാതെ പീനരായ്ദുഃഖിച്ചുവാഴുന്നുസർവ്വരും * ബന്ധനത്തി
 കൽനിന്നൊത്തുമോചിപ്പിച്ച ബന്ധവിമോചനകത്തുകൊള്ള
 ണമ * ഇത്ഥമേവദാനാടുണർത്തിപ്പതിന്നവ മെത്രയുംകേതി
 യോടൊന്നാടുചൊല്ലിനാൻ * സത്യാചാര്യല്ലാമരിമിച്ചുണറാ
 തി നത്തരമിന്നതുകൊയ്ക്കുവേണംവിഭോ * എന്നവൻചൊ
 ല്ലുന്നനേരഗൃഹത്തിൽ ഡിന്നൊരുതേജസ്സിറങ്ങിസഭാതലേ
 അർക്കൻപര നിരതനോത്തിരല്ലാപരം പുഷ്പരനത്രനുംവി
 സ്മയിച്ചീടിനാൻ * പാമടുത്തൊരുനരജനങ്ങളും നരഭീന
 ന്നതിരിച്ചറിഞ്ഞീടിനാൻ * തൽസഭാവവാസികളെല്ലാമഴുനീ
 റെ തൽസേപ്യനുംകുനിതന്നവണങ്ങിനാൻ * ശീഘ്രമഴുനീ
 റവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണൻ മഹാപാല്യാദികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ചുടൻ *

മോദമോദാസനംതന്നിൽവസിച്ചിട്ടു സാദരംമോദനീതന്നോ
 ടുമൊല്ലിനാൻ * നിന്നുടെലോകസഞ്ചാരംജനങ്ങൾക്കു നന്നാ
 യ്ക്കത്തുവാനല്ലാമൊരുതേ * ഞങ്ങൾക്കുമംഗലംനൽകീട്ടു
 വാൻഭവാ നെങ്ങുനിന്നിപ്പുഴിവിടക്കുഴനുള്ളി * സവ്യ
 ക്രസഞ്ചാരശീലനാകുംഭവാൻ സവ്യവൃത്താനതുംനന്നായറി
 യുമേ*ഇന്നവിശേഷങ്ങളുതാനുണ്ടെങ്കിൽനന്നായരുൾചെ
 യ്ക്കുവണംതപോനിധ * ഖാണ്ഡവപ്രസമത്തിലിന്നുഴന
 ജ്ജിയോ പാണ്ഡവന്മാരുടെവാത്തായനുള്ളതും * ഇത്തരംകൃ
 ജ്ജിദൻറവാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ ഭക്തികാഞ്ചനാണ്ടുരചെയ്തിരു
 ന്നാരദൻ * ഓരോരവസരംവരിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുവാ നീശുഭലകി
 ലുംസഞ്ചരിക്കുമനഹം * നിന്നുടെമായകളില്ലാതെമരുന്നതു
 മൊന്നുമകണ്ടതുകേട്ടതുമില്ലാത്ത * എല്ലാംഭവാൻറിഞ്ഞീ
 ടുമൊന്നാകിലും ചൊല്ലുന്നതുണ്ടോരുവാത്തൊന്നുംവിഭാ *
 പുഷിതനായയുധിഷ്ഠിരഭൂപന്മാരജസ്യയചെയ്തതിനണ്ടൊരാ
 ഗ്രഹം * ഇന്നതുകൈവരത്തേണംഭവാനതു വന്നിങ്ങുചൊ
 ല്ലുവാറിങ്ങു പണേനഹം * നിന്നുടെഭക്തജനങ്ങളിലൊക്കെയു
 മിന്നെയുധിഷ്ഠിരൻമുഖ്യനല്ലാവിഭാ * ഭക്തരായുള്ളവർക്കാഗ്ര
 ഹമുള്ളതു ഭക്തപ്രിയഭവാനൊക്കെയുംനൽകുമെ * രാജസ്യയ
 ക്രമവികൽമുനികളും രാജസമൂഹവുംമറ്റുള്ളവർകളും * നി
 ന്നെയുംകണ്ടുസുഖിച്ചുവാണീടുവാൻ വന്നീടുമല്ലോഗഗന
 വിബുധരും * നിന്നുടെനാമശ്രവണമാത്രംകൊണ്ടു വന്നീ
 ടുമൊപാപശാന്തിയെല്ലാക്കും * നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടുഭവ
 ഴുപദർശനമെത്തുന്നവർക്കുതുപിന്നു പരമങ്ങളും * മന്ദാ
 കിനിനയന്നനാകാലാകാശിലും പിന്നമഹീതലഗഗ
 ലെന്നാഖ്യയും * പാതാളലോകത്തുഭാഗവതിയെന്ന പര
 തകനാശാത്മമുണ്ടുനദികളും * മൂന്നുംഭവൽപാദതീർത്ഥങ്ങ
 ലാകയാൽ മൂന്നുലോകങ്ങളുംതുലാമസ്തന്നതേ * അത്രമഹ
 തപങ്ങളുള്ളഭവാവിന്നു മന്ത്രിനായകത്വംവസിച്ചതൃപ്തതും *
 ഇന്നിതിലോരംഗിനച്ചാരലാഭമുള്ളത മൊന്നാമകണ്ടിലൊ
 ന്നംജഗൽപാത * ഇത്തരംനാരദൻനന്നുടെവാക്കുക കേട്ടത്ര
 യുംമാദവ്യംപൂണ്ടുദാമദരൻ * മന്ത്രിയാമുദേവൻതന്നാടു
 ചൊല്ലിനാൻ ബന്ധു പരമന്ത്രിപ്രവരനല്ലാഭവാൻ * കാല
 ഭോഗങ്ങളുംകായ്കൃത്യതപവും നല്ലപാപങ്ങളുമൊന്നയങ്ങ
 ളും * എന്തിനെന്നായരിയുന്നൊരുഭവാനിന്നുകൊണീയമോ

തുറചാല്പേണം * ഒന്നാമഴപതുമദ്ധ്യായമിദത്താൻ സുന്ദരി
മാരെച്ച അമ്മയ്ക്കൊല്ലിടാനൻ *

ഇത്തരമാധവൻചോദിച്ചനേരത്തു സത്തമനുഭവ
വാനത്രയുംബുദ്ധിമാൻ * നാരദചിത്തവുമാധവചിത്തവും
നേരോടറിഞ്ഞൊതു സത്യമെങ്ങളും * നന്നായറിഞ്ഞുടൻതാ
നുംവിചാരിച്ചു മനമായ്കേൾവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ *
രാജശിഖാമണിയാംധർമ്മപുത്രൻ രാജസുയംകഴിപ്പിക്കുവ
ണംഭവാൻ * ആശ്രിതരക്ഷയുബന്ധപ്രസാദവും ശരപ
തകീർത്തിയുംശത്രുവിനാശവും * എന്നിവസദ്യുഗ്ദ്ധണമിതു
കൊണ്ടു വന്നീടുമല്ലാഭവാനുമഹാമതേ * മുഖ്യമായുള്ളൊരു
രാജസുധത്തിനു ടിക്കുകുള്ളല്ലാജയിക്കയുംവണമേ * ദുഷ്ട
യനായജരാസന്ധദ്രുപാന ദിഗ്ജയഹേതുവാജ്ഞാല്ലാമവനെ
യും * അക്ഷരഹണിസഹസ്രങ്ങളുകൊണ്ടുംപുന രക്ഷിതി
പാലനവാനുകൂടാദൃശം * ഭവപയുദ്ധത്തിൽവധിക്കാമവ
നെയു മെന്നതുഭീമനാഴിഞ്ഞുകൂടാർക്കും * ഭാനശീലതപവും
ബ്രാഹ്മണഭക്തിയും മാനവുംമാഗധനാദുണ്ടാകയാൽ * വി
പ്രവർഷംപൂണ്ടുചെന്നുവുകാദരൻ ക്ഷിപ്രരണംതരികെന്നു
യാചിക്കിലോ * അല്ലവുസംശയമെന്തുനകാടുത്തിടുമാപ്പാ
ളവനെയുംയുദ്ധേജയിച്ചീടേ * എന്നാൽനരപതിമാരുടെമോ
ചനം വന്നുകൂടിടുംയശസ്സുതപചരം * എന്നിവകൊണ്ടിന്നു
രാജസുധത്തിനു നന്നായ്കുന്നുഗമിക്കുവണംഭവാൻ * ഇ
ത്തരമെന്നാദപാപംഭവാൻ മിത്തമിനാരറിയുന്നുജഗൽ
പാത * ഇത്തരനായിട്ടുദ്ധവൻതന്നുടെ യുക്തിയുക്തങ്ങളും
വാക്കുകൾകേൾക്കയാൽ * അമൃതൻതന്നുംമുനീന്ദ്രനുംസത്യനും
മാശ്വര്യമാശ്വര്യമെന്നപുക ക്ലീനൻ * തന്നുള്ളിലാർത്തതുപാ
ലൈമന്ത്രിശവൻ ചൊന്നതുകൂടാതളിഞ്ഞുദാമോദരൻ * ഭു
പാലദുതനോടൊതുചൊല്ലിടാനൻ ഭൂപതിമാരെക്കാത്തു
കൊണ്ടീടുവൻ * ചിത്തമവകുടുംഭവാദുണ്ടാകയാൽ സ
ത്തമനോര പരിവ്ലാഭസംശയം * എന്നുടെഭക്തരാജുള്ളജനം
പുന മെന്നാമദുഃഖിക്കയില്ലതുചൊൽകനീ * മാഗധൻത
ന്നെ പധിപ്പിച്ചുവൊൻ ചന്ദ്ര ചേഗനബന്ധനംചേർപെട്ടു

ത്തീടുവൻ * സത്യമിതിന്നൊന്നിടമില്ലതു 12 പൃഥ്വിപതി
 കളോടാതുപോയ്ചൊൽക്കുനീ * എന്നതുകൂട്ടവൻവന്ദിച്ചു
 ചെന്നാതു മന്നവന്മാരോടുസർപ്പവുചൊല്ലിനാൻ * വാത്ത
 കർക്കേട്ടുനരപതിവറ്റുവും ചിത്തമുകുന്ദനധ്യാനിച്ചുമേവി
 നാൻ * നാരദൻതാനുംമുകുന്ദനെവന്ദിച്ചു പാരാമുനങ്ങളും
 വാണിഗമിച്ചുത * യാദവാരജനെവന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനും മോദന
 താതജനനിജനത്തെയും * വന്ദിച്ചുനങ്ങളുംകൈക്കൊണ്ടു
 രാമനെ ചെന്നുപുണർന്നുവാദവുവാണിനാൻ * മന്ദിരം
 പാലിപ്പതിനബലനേയും പിന്നെയുമുള്ളയദുവരന്മാരെയും *
 സൗത്യകിതന്നെയുമേല്പിച്ചുരഥവൻ സതപതനുടെ തേരി
 പോടിനാൻ * സുന്ദരീമാരായനാരീജനത്തെയും നന്ദനന്മാ
 രാംശിശുക്കളെയുംഭൃതം * നല്ലശിഖികകൾതന്മേൽകരയോറി
 മെല്ലായയാത്രതുടന്നിതുകൃഷ്ണനും * നാനായുധധരസേനാഗ
 ണത്തോടു മാനകുതിരശമനിവഹത്തോടും * ആലവട്ടംകു
 ടവഞ്ചൊരോയോടു മാലാലമായകൊടിക്കൂറകളോടും * ഗാ
 യകവന്ദിസ്തുതിപാകജന ഗ്രേയസ്തുതിജയശബ്ദഘോഷത്തോ
 ടും * വാരണാശിരശമനിവഹത്തോടും സാരമായുള്ളൊരു
 വേദേധനിത്തോടും * പ്രദ്യുക്തനാദിയരോവേന്മാരോടു മുദ്യോ
 ഗമേരുന്നവിപ്രജനത്തോടും * മന്ദനേടനുകൊണ്ടാത്തുകുതു
 ഹലാൽ ചെന്നവരോരോവനങ്ങൾരാശ്യങ്ങളും * പിന്നിട്ടു
 കൊണ്ടുഗമിച്ചുനദികളും പിന്നെപ്പലഗിരിപൊയ്ക്കളെന്നി
 വ * പിന്നിട്ടുചെന്നുകടന്നുവൃഷഭേതി പിന്നെസരസ്വതി
 യുംകടന്നാരേൽ * പാഞ്ചാലമണ്ഡാദിരാജ്യങ്ങളുംകടന്നഞ്ചാ
 തെചാണ്ടാപ്രസമത്തിലത്തിനാൻ * വന്നിതുകൃഷ്ണനെന
 ള്ളതു കേൾക്കുവാൻ വന്നാസനോടൊന്നുപാഞ്ചുതനമരം *
 ഗീതവാദിത്രഘോഷങ്ങളോടുബഹു പ്രീതരായുള്ളൊരു ബ
 സ്സുഭന്തത്തോടും * എത്രയുംവേഗോചെന്നമുകുന്ദനെ സ
 തപരധർമ്മൻ പന്നായുഴകിനാൻ * പാപവിനാശനരോഹ
 സംഗ്രഹകൊണ്ടുപാപങ്ങളെല്ലാമകന്നിതീർപ്പനും * അശ്രുക്കൾ
 വർത്തവർത്തനാനമഗ്നനായ് വിരൈശകനാഥനെനോക്കിനി
 ന്നീടിനാൻ * ആനന്ദഭാഗ്യങ്ങളോടുഭീമദികളാ 13 നടുത്തി
 യെന്നന്നായുഴകിനാൻ * നന്ദജൻധർമ്മജൻതന്നെയുംമാരുതി

തന്നെയുംചെയ്യാനഭിവാദ്യമാരോൽ * മാധവനജ്ജനൻത
 നെപ്പണന്നാകൊണ്ടാധിയുതീർന്നുകരപിടിച്ച്ചീടിനാർ *
 മാദ്രീതനായതുംകൃഷ്ണപാദംബുജ മാർദ്ദതയോടഭിവാദ്യചെയ്ത
 യ്ക്കിതു * വിപ്രരക്ഷേശവന്നന്നായ്നമസ്തരി മുഖപ്പാദഭവ
 നിച്ചിതുകരുവീരതം * സുജയകേകയകൗരവന്മാരെയും
 കഞ്ചവിഭവാചനൻമാനിച്ച്ഭതറവും * നത്തനഗാന്വാദ്യ
 ണളാൽകൃഷ്ണനെ ചിത്തമോദോത്തോടെസവിച്ഛിതേവതം *
 നൃത്തവുമെച്ചുകൊണ്ടനണാശ്രംഗത മുത്തമവൃതഷൻത
 നെപ്പകുറ്റിപാർ * ഇത്തരംഘോഷിച്ചപാണ്ഡവന്മാരുമായ്
 സതപരംകൃഷ്ണൻനടക്കുംഭരണതരം * ഇന്ദീവരക്ഷണൻവന്ന
 തുകേട്ടാശ്രു സുന്ദരിമാരാപുരസ്സീജനങ്ങളും * കൃത്യങ്ങളല്ലാം
 വെടിഞ്ഞുകൊണ്ടാടിവന്നെന്നത്രയുംഭാഗനമാളികകേറിനാർ
 അന്നേരമാശ്രമകുന്ദനംകാന്തമാ ഭരണിച്ചമന്ദംവരുന്നതുക
 ണ്ടവർ * പുഷ്പവർണ്ണങ്ങളുംചെയ്തനസ്സുകൊണ്ടു പലവനത്രനെ
 ഗാഢരൂപണൻത * നല്ലകടരക്കുങ്ങുകൊണ്ടുകുശലങ്ങുക
 ചൊല്ലിയനേരംപറഞ്ഞിതുതങ്ങളിൽ * ധ്യാനതാമസാഗ്രങ്ങളും
 മുന്നുകുന്ദന്റെ കാന്തമാരാമിവർചെയ്തതുദയ്ക്കേമേ * കന്ദുപ്പ
 രൂപത്തെവിനചെയ്തിട്ടന്ന സുന്ദരരൂപനംകൃഷ്ണനാടുമുദേ
 കാമസുഖത്തോടുകൂടിയൊത്തൊന്ന കാമിനിമാരുടെപുണ്യ
 മോത്തിട്ടകിൽ * തരംമില്ലെന്നുചെയ്തവരൊക്കെയും ചുറ്റും
 കുന്ദനനാക്ഷിപിനീടിനാർ * പൗരജനങ്ങളുംകൃഷ്ണനുംമോ
 മോ ഭോഭോരോമാട്ടെയുംവെച്ചുവണങ്ങിനാർ * മന്ദിരസന്നി
 ധ്യമചരണനാരുനേരത്തു സുന്ദരിമാരുകുന്ദനപുരജനം * വ
 ന്നതിഭരന്മാരുടൊക്കെയുംചെയ്തിനാർ ചെന്നുകുന്ദനംമന്ദി
 രംപുക്കുതേ * ഉല്ലാസനത്രൻവരുന്നതുകേട്ടാശ്രു തൽപുരം
 ന്നമലംകരിച്ചീടിനാർ * നല്ലാരലംകൊണ്ടാണുങ്ങുകൊ
 ല്ലുവാ വില്ലാഭമൊക്കെയൊക്കെയൊക്കെയോടും * ഇന്ദ്രിയോകേശ
 നായ്സംഭരൻതന്നുടെ പുത്രനുംകൃഷ്ണനുംകൊണ്ടാശ്രമകുന്ദി
 യും * സതപരംതല്ലത്തിൽനിന്നെഴുന്നീറ്റൊരചെന്നത്രയുംസ്നേ
 ഹനാനന്നായ്കുടിപാർ * ആനന്ദമൃത്തിയാകൃഷ്ണന്റെമു
 ങ്ഗാവി ലാനന്ദശാശ്രംഗവർഷിച്ചുകുന്ദിയും * കുന്ദിയെകൃ
 ണ്ണനഭിവാദ്യചെയ്ത കുന്ദി മുദാശീർവ്വചനങ്ങളുംചൊല്ലി

നാൾ * കൃഷ്ണയുഗംസാരദിയാനസഭേയും കൃഷ്ണപാദോദിയാനാ
ചെയ്തുവരുമ്പോൾ * മോഹികൾക്കുംബാഹുദുല്പാദനം പോ
ശ്വരൻനിജഗൃഹചരികയാൽ * ഭക്തിപരവശനായോ
രധർമ്മൻ ശക്തനായന്നീലവരുചെയ്യിട്ടുവാൻ * സത്പര
ചിത്തമുറപ്പിച്ചധർമ്മൻ മിത്തമോത്തോടുവൃത്തികൃഷ്ണനെ
നല്ലമണിഗൃഹംതന്നിൽവസിപ്പിച്ചു നല്ലകഥകളുംചൊല്ലിവാ
ണീടിനാൻ * കൃഷ്ണനാടൊന്നിച്ചുവന്നജനങ്ങളെ ജിഹ്വവുമെ
ത്രയുസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * കുന്തിതൻവാക്കിനാൽപാങ്ങാ
ലപുത്രിയും ചെന്താമരാക്കുൻറകാന്താജനങ്ങളെ * ഓരോ
മണിഗൃഹംവേവേവസിപ്പിച്ചു പാരമാനന്ദനസൽക്കരിച്ചീ
ടിനാൾ * വസ്രാഭരണാംഗരാഗമാദ്യങ്ങളും മെത്രയുംപ്രീ
തിവരുത്തിപാങ്ങാലിയും * പിന്നെയുവേണ്ടുന്നതൊക്കയും
ഭദ്രയും നന്നായൊക്കിപ്പ്രസാദംവരുത്തിനാൾ * ഇങ്ങിനെ
പാണ്ഡവന്മാരുമുകുന്ദനും തിങ്ങിനമോദനതത്രവാണീടി
നാൻ * ലോകകേകനാഥനോടൊത്തുവസിക്കയാൽ ശോക
ങ്ങളുംതീർപാണ്ഡുതപസ്സും * ബന്ധുക്കളുംപുരവാസിജന
ങ്ങളും സന്തോഷവാരിയിൽമഗ്നരായ്മേവിനാൻ * രണ്ടുചട്ട
പതുചെയ്യാമെന്നുണ്ടാൻ സുന്ദരിമാരെമുതക്കുമായ്ചൊല്ലി
നേൻ *

— * —

അന്നൊരുനാൾമയനിമ്മിതമാംസഭ തന്നിൽമുകുന്ദനും
ഭ്രാതൃജനങ്ങളും * മിത്രഭൃതാമത്യമന്ത്രിപോലക സത്തമവി
പ്രപഞ്ചഹിതന്മാരും * ഒന്നിച്ചുമേവുന്നതേരയുധിഷ്ഠിൻ
വന്ദിച്ചുകൃഷ്ണനാടിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * മല്ലവിഃപാചനകൃ
ഷ്ണജയജയ കല്യാണരൂപമുകുന്ദജയജയ * നരായണനാമക
രൈജയജയ കാരുണ്യവാരിയെന്നാഥമാസ്തുത * ലോകര
ക്ഷാർത്ഥമായ്നൂപിറന്നൊരു ലോകശ്വരനായവിഷ്ണുവല്ലാഭ
വാൻ * ഇന്നുമഗൃഹചാനതുകാരണ മെന്നൊടൊരുസാഹ
ല്യവുമെന്നുത * നിന്നുടെഭക്തനായുള്ളൊരിനിക്കിന്നു തന്നെ
വല്ലാസമുദോഗങ്ങളുംചൊൽ * വേണ്ടുന്നതെല്ലാങ്ങളെ
ല്ലാംവരികിലു മൂണ്ടൊന്നരന്മാർക്കുമാഹമതിൽപാം * ഏന്നമേ
മോഹത്തിനൊരില്ലായ്മാ മിന്നമെന്നങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു

ഞാൻ ധിദോ * മുച്ചുമായുള്ളൊരുരാജസ്യയംകൊണ്ടു ശക്രാദി
കളുംതപരീയകലകളെ * ഇന്നുജയിക്കണമെന്നുണ്ടൊരാഗ്ര
ഹ മെന്നതുകൈവരുന്നതന്നെയോ ധി ധ * നിന്നുടേകൈജ
നമഹതങ്ങളു മിന്നുബാധിപ്പിക്കുവണമല്ലാക്കുംമ * എ
ന്നതുകേട്ടരുടെചെയ്തുകൃത്യം നന്നു പാനിതുതാനിയാത
ത്രയും * തപസുദേവപിത്രഗണമൊക്കും പേതിമാരുമിതര
ജനങ്ങളും * ഞാനുതെളിഞ്ഞീടുമെന്നിതുമായ്ക്കിറലാ മാന
വവീരവരുതവകീത്തിയും * എന്നതുകൊണ്ടിന്നുഭിഗ്ജയ
വുശചെയ്തു വന്നുവട്ടങ്ങളുംകൂട്ടുകുസൃതം * ലോകപദംലാപ
മന്ദാരംസഹജനാർ ലോകവേണംഭിഗ്ജയത്തിനായിപ്പൊ
ഴെ * ആർക്കുജയിച്ചുകൂടാത്തുള്ളൊരെന്നയു മോക്കിൽപാൻ
ഭക്തികൊണ്ടുജയിച്ചുത * ഇതുംകുന്ദാൻവാക്കുകൾകേൾ
ക്കയാ ചെത്രയുംസുന്ദരായ്മോടുധിഷ്ഠിതൻ * സേനയോ
ടൊന്നിച്ചുസാരോന്മാരെയും മാനിച്ചിഗ്ജയത്തിന്നുണ്ടയച്ചു
തേ * ഉത്തരദിക്കിന്നയച്ചുവിജയനെ തത്രകിഴക്കോട്ടുവായു
സൃതനെയും * ഭക്തിന്നഭാഗസഹായേവീരനെ തൽക്ക
ണംപശ്ചിമഭാഗനകുവനെ * ഇങ്ങിനെകല്പിച്ചയച്ചിതുഭു
പനും മങ്ങാതവമ്പുമോട്ടുമവർകളും * ചെന്നുഭുപാലരെ
വെന്നുവെകീടാതെ വന്നാരസംഖ്യയുള്ളധനത്തൊടും *
മോദനവിത്തങ്ങളാക്കയുധമുഖ പാദോന്തികവെച്ചുവന്ദി
ച്ചുനാൽവരും * മാനവനാമജരാസന്ധഭൂപനെ ചെന്നതി
ല്ലെന്നതുകൂടധമ്മാത്മജൻ * ചിന്താമുട്ടത്തുവസിക്കാഭോ
ഗതരെ ചെന്നതാമരാക്കനായുള്ളദോമാദരൻ * ബലോമാദന
രപതിശത്രുക്കനോ ടുദ്ധവൻചൊന്നവയൊക്കെയറിയിച്ചു *
അപ്പൊഴൊത്താനുധിജയന്നഭീമനും വിപ്രവേഷംവുണ്ടുച
ന്നുവിവീതരായ് * എത്രയുംബ്രാഹ്മണഭക്തനോഭൂപാനാ ടുത്ത
മഹത്തുഷനിത്തരമൊപ്പിനാൻ * ഭാനശീലന്മാരിൽമുന്യുള്ള
പേരത ഭീനരായുള്ളൊരുതിഥികൾത്തങ്ങളും * നിന്നുടേകു
ത്തിടക്കട്ടത്രയുംദൂരത്തു നിന്നുവന്നീടിനാൻകിഞ്ചനകായ്മാ
യ് * തങ്ങളുതർക്കുന്നതിന്നുമടിയാതെ മഹാലശീലതരിക
വേണംഭവാൻ * സത്യഹരിശ്വന്ത്രനുംബലിമരഭൃതാ മത്ത
മാൻരതിഭവൻശിഖിപേനം * വൃഗൻകപോതവുമെന്നി

രേൻ തന്നുടെഗാത്രത്തിലാക്കീട്ടുസതപതം * രണ്ടുപൊളിയം
ക്കിമറിയിട്ടീടുവാൻ കൊണ്ടൽനേർവണ്ണനും സംജ്ഞയാകാട്ടി
നാൻ * അപ്പോളറിഞ്ഞിതുബുദ്ധിമാൻ * മനംപില്ലാടതിന്നുസ
മയവുംപാത്തവൻ * പാപിയായുള്ളജരസന്ധഭൂപനെ ഭോ
പേനഭൂതലതള്ളിയിട്ടപ്പൊഴെ * ചെന്നൊരുപാലോചവി
ട്ടിയുറപ്പിച്ചു നിന്നുപാലോകമേണപിടിച്ചുടൻ * വാരണ
സ്രൻപനചീത്തുന്നതുപോലെ നേരപിളന്നുവീഞ്ഞീടി
നാൻ ദൂരവെ * ഹാഹാഹരിഹരിയെന്നുജനങ്ങളും മോഹന
മെന്നുപറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ * ഭീമനെമൂന്നുവിജയനംകൂ
ണ്ണുന മാദമോദോടുകൂടുകത്തഴകിനാൻ * തൽപുത്രനായസ
ഹദവേദുപനെ തൽപുരയാഴിച്ചുചെന്നോമാദരൻ * കാ
രുണ്യമാടുന്നരപതിവീരരെ പാരതൈവസ്വനംവേർപെടു
ത്തിടിനാൻ * ബദ്ധാമോദത്തോടടുത്തുമൂന്നുത്തൊ നദ്ധ്യായ
മിന്നുമുതലുമായ്ചൊല്ലിനാൻ *

മുനമുറിപതിനായിത്തൊണ്ണര മന്നവന്മാരെജരാസ
സ്ഥനവൻ * ബന്ധിച്ചവർക്കുള്ളമുന്നോടോമാദരൻ ബ
സ്വനംവേർപെടുത്തൊരുശോഭനര * സുന്ദരവക്ത്രവുംപൊ
ന്നിൻകിടീടവും മനസ്സുതങ്ങളുംകണ്ഡലശോഭയും * നാലു
ഭുജങ്ങളുംകൗസ്തുഭവുംവന്ന മാലയുംശംഖമാക്രമംഗഭക്തും *
ശ്രീവത്സവുരതഭൂഷണശാഭയും ജീവനിവഹംവസിക്കുമു
രവും * കാഞ്ചീഗണങ്ങളുംചേതാഹരങ്ങളും വൃക്കയ
ലാഭ്യപാലേന്ദങ്ങളും * ഇത്തരംവിശ്വരൂപാമൃതംകാഞ്ച
യം ലെത്രയുംഭക്ത്യാനരപതിവീരരും * വന്ദിച്ചുനന്നായ്സ്മ
രിച്ചുചൊല്ലിടയാ നിന്ദീവരേ കണപാഹിജഗൽപരത *
മംഗധൻബസ്വനംചെയ്യുന്നെങ്ങരക്കു ഭാഗധയരുംബുധ
ഭാഗ്യമാസ്സനത * മംഗലമായഭവമുപദർശന സംഗതിവ
ന്നിതുഞങ്ങൾക്കിതുകാലം * നിനക്കുലയയാമേഹിതരക
യാൽ മൂന്നുമഹീപാലരെന്നാത്തുത്തങ്ങളും * എത്രയുംപോ
രമിട്ടിച്ചുവൽപദം ചിരത്തവിശ്വരാകകാലംകഴിഞ്ഞുപോ
യ് * ഇന്നുവേൽകൃപാലശമുണ്ടാകയാൽ വന്നിതുനിങ്കലെ
ഭക്തിത്തങ്ങൾക്കോഹാ * തപാലഭക്തിക്കിളിക്കുംവരാരതക
രങ്ങളൊഴിവിന്നസ്മരിച്ചുപാണീടുവാൻ * നന്നായനുഗ്ര

ഹിമചീട്ടകണ്ഠങ്ങളെ യെന്നപാഞ്ഞവർവീണവണങ്ങിനാർ *
 ഭൂപതിമാരാടന്തരിചെയ്തമാധവൻ താപവുണ്ടെകവിട്ടുവാങ്ങ
 കോരുകേവരം * ഇന്നതുകണ്ഠമൽഭക്തിയുനിങ്ങരുകേ ന
 നാമുറയ്ക്കുമതിനില്ലസംശയം * വിത്തദരിദ്ര നിത്യങ്ങളിൽ
 നിങ്ങരുകേ ചിത്തവിരക്തിവിച്ചുഭാഗ്യോദയാൽ * മുന്നേന
 ഹൃദയനഃഹേഹയഭൂപനം പിന്നെദശാസ്തനംതാനംനരക
 നം * എന്നിവരെശ്വരമന്തരശ്ലോകയാൽ വന്നതുനാശ
 മഖകണ്ഠനിരകടോ * എന്നതുമൂലംമേങ്ങളുകെകവിട്ട മ
 നിനുംധർമ്മപാലിച്ചനിത്യവും * ദ്രോഹങ്ങളൊക്കെസ
 ഹിച്ചുധർമ്മങ്ങളും നന്നായ്മദപ്പണമായ്ചെയ്തമാനസം * എ
 നെയുംധ്യാനിച്ചുവാങ്ങുകൊണ്ടാൽപുന ശരണാഭ്യർത്ഥനമതി
 നില്ലസംശയം * ഇതമാവരാടന്തരിചെയ്തമാധവൻ ചിത്ത
 കാരുണ്യനഭൂപതിമാരെയും * സ്താനപാദാശനവസ്ത്രാഭര
 ണാദി നാനാപദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടുമത്യാദരം * സൽക്കരി
 പ്പിച്ചുസഹദേവനൊക്കോണ്ടു ദുഃഖങ്ങളുതീർത്തവയ്ക്കോ
 വന്തരം * നല്ലരഥങ്ങളിലധാരിപ്പറഞ്ഞയ ചൂല്ലാസമോടുപ
 രപ്പട്ടമാധവൻ * പാർത്ഥനംഭീമനമൊന്നിച്ചുചാണഡപ്ര
 സ്ഥാദേശമെക്കുന്നശംഖാവിളിച്ചിതു * നന്ദസുതൻതന്റെ
 ശംഭനാഭകേട്ടു വന്നിതുകാൽമെണുന്നതിനെല്ലാവരും *
 സതപരമെക്കുന്നടിയാദ്യവുമായുവർ വാർത്തകൾധർമ്മജനോ
 ട്ടാചൊല്ലിടിനാർ * നന്ദതന്ത്രജനിൽപ്രേമമുഴക്കയാൽ വ
 ന്നൊരുഹർഷാശ്രുവോടുംയുധിഷ്ഠിരൻ * കുന്നമമിങ്ങൊത
 നിന്നാനരജ്ഞം വന്നിതാനന്ദംസകലജനത്തിനും * ഉ
 ത്തമമായദേശമെത്തിവഴിയായ മിത്ഥമഴുപത്തു നാലുചൊല്ലിടി
 നോർ *

—*—

പിന്നെയുധിഷ്ഠിരൻമാധവൻതന്നോടു വന്നസന്തോ
 ഷാമാദിത്തരമൊല്ലിനാർ * ചിന്തയനായൊരുനിന്നുടെശാ
 സന ബ്രഹ്മാദികളുംസുരജനമൊക്കെയും * എത്രയുംമറിച്ചു
 കൂർക്കു പഹിച്ചുടൻ നിത്യവുംവരിച്ചുവാഴ്ചമേല്ക്കുവിതരോ * അ
 ണ്ണിന്നെയുള്ളൊരുന മനോകംഭവാൻ ണങ്ങളിൽകാരുണ്യമു
 ണോകകാരണം * ഭൂതകാൽങ്ങളുംഞങ്ങൾക്കുണ്ടെയെന്നു ഭ

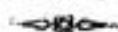
കുട്രിയഭവാനന്തരമന്തരം * ജന്മപരമേശ്വരനാ
 ജ്ഞാനപ്രസാദിദൈവമിഹിതസദാ * മഹാമ
 ധ്യാസസമുത്തമദൈവമീതിഹാത്രാസികദൈവമന്തര
 യം * മൈത്രേയകഞ്ചവസിയാദികളെയും പ്രീത്യാമഹാമുനി
 കശ്യപവത്സാദി * വൈദ്യപരാശരൈശ്വരീകളെയും ഭ
 ഖോകവൃദ്ധരാംഗരങ്ങളുപരെയും * നന്നാസ്തുരിമുരളശരണ
 നപതികൾ വനവിരഞ്ഞുകടന്നിമോദത്തോടും * വനാധി
 തരാശ്വഭവനപുത്രനും പിന്നാകൃപാദ്രാണകീഴ്വരണാദിയും *
 എത്രയുംകൂടുതലുണ്ടുവിദുരൻ മുത്തമസ്ത്രീകളുടേ ധന്യാരിയൊ
 യും * നാലുവണ്ണങ്ങളിലുള്ളജനങ്ങളും കോപാഹവത്തോടു
 വന്നുനിറഞ്ഞിതു * എണ്ണമില്ലാത്തുള്ളതപാത്രങ്ങളും സ
 ണ്ണപാത്രങ്ങളുംകണ്ടുജനമെല്ലാം * മിഥുനാദിമുക്തനായും
 പിന്നെ ധർമ്മസുതനായും വാസ്തവീനിനീടിനാർ * താപസാന
 ജ്ഞാധർമ്മസുതനായ ഭൂപതിശ്രേഷ്ഠനുമഹാപുരുഷശാലയിൽ *
 യജ്ഞസേനാമജയോടുവിധിപോലെ യജ്ഞശ്രീയകൾക്കു
 നേർപറന്നതരം * ധന്യൻ മുജ്ജാരുതാപസശ്രേഷ്ഠനും വന്നു
 സദസ്സിൽനിറഞ്ഞിരുന്നീടിനാർ * എത്രയുംസന്തോഷോ
 ടുവിപ്രാദിയും സത്യാശനന്മാരുമൊക്കെവന്നീടിനാർ * ഇങ്ങി
 നൊത്തരങ്ങളുടേന്നാർന്നതരം മഹാമഹനീതുടലാകത്രയത്തി
 നും * അന്നപാനാദികൾകണ്ടുജനങ്ങൾക്കു വന്നാരുസ
 നേതാണമന്തുചൊല്ലാപതും * സത്യവ്രതനായശ്രേഷ്ഠവേ
 ണ്മജൻ സത്തമന്മാരായപ്രതാപകളെയും * എത്രയുംവൃജി
 ചുസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ മിത്തരതളിഞ്ഞുപരാശിസ്സുചൊ
 ല്ലിനാർ * ഇക്കാലമഗ്രചൂഷ്മുജ്ജാരുത പാക്കിലാക്കി
 ന്നതുസദ്യജനങ്ങളും * അന്യോന്യപാദേതുടേന്നാരുനേരത്തു
 ധന്യൻസഹദേവനിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * ലോകകകനാഥ
 നാകൃഷ്ണ നിരിക്കവ ലോകത്തിൽമഹാമഹിനാവൃജിപ്പതും *
 സദ്യധർമ്മങ്ങളുംകർമ്മഫലങ്ങളും സദ്യലോകങ്ങളുംജീവസമൃ
 ഹവും * എന്നല്ലസദ്യമാകുന്നതുംമാധവ നന്നല്ലയോവേദ
 ശാസ്ത്രാത്മനിശ്ചയം * മൃകയാൽകൃഷ്ണനെപ്പൂജിക്കിലാസ
 ്വ ലോകതഃപൂജിതമയ്യതുംനിണ്ണതം * വൃഷഭുരവജ്രലംഘി
 ത്വീദമന്നാദിപദാ തൽക്കണ്ഠശാലകളുംകുളിഞ്ഞീടുമ *

ഇതഥഃസഹദേവവക്ത്രാഭിരൂപകരൈഃ സതതമന്ദാരം
 സദസ്യമരല്ലാവതഃ * ആശ്ചര്യമാശ്ചര്യമത്രെയുക്തമൈ
 നാമുലിക്കന്നു കേട്ടുപമാത്മാജൻ * വ്യാസാദിതാപസഭീ
 ഷ്ഠാദികളുടെ ശാസനയോടുമഴ്ന്നീറസതപഃ * പ്രീത്യാമു
 കന്ദനകാലുംകഴ്കിച്ചു ചിത്രരത്നാസനൈവമുക്താഭാഭ
 രാൽ * പുത്രഭാര്യഃ ശ്യാസോദരന്മാരോടു മൃത്തപോദോദകം
 ധരിച്ചുപ്പൊഴ * വസ്ത്രാനുലേപനഭൂഷണാദ്യങ്ങളാൽ ഭ
 ക്ത്യാമുകന്ദനപ്പൂജചെയ്യിടിനാർ * സുന്ദരരൂപനായാസ
 നൈവഴ്ന്ന തന്നോടനാമരൈഷ്ടധർമ്മജൻ * ആനന്ദ
 ജാഗ്രതാപോത്തു പാഞ്ഞങ്ങിനെ മാനസാനന്ദനനിശ്ചലം
 നിന്നാപോയ് * സദച്ഛപരനെയുധർമ്മജൻതന്നെയും സച്ഛ
 ജനങ്ങളുവാഴ്ത്തിനിൽക്കേവിധൗ * കൃഷ്ണസ്തുതികൾപലതരം
 കേൾക്കയും കൃഷ്ണനെപ്പൂജനംചെയ്തു കാണയും * ഏന്നിവ
 കണ്ടാശ്ചകുപിമെട്ടുനീറ മന്നവൻചേരിശനിത്തരംചൊ
 ല്ലിനാൻ * കാലദേശാചസമദാണമറിയാതെ ബാലവാ
 ക്ത്വമേകദൃഢജനങ്ങളും * വൃജാഹ്നല്ലാതെയുള്ളോരു കൃഷ്ണ
 നെ പൂജിപ്പതുംകണ്ടിരിക്കുന്നതാത്മ്യം * ജ്ഞാനവിജ്ഞാനത
 പോമയന്മാരായ നാനാമുഹൂർത്തമുഷിമരെയും * ആദരി
 യാതൊരുദൃഷ്ടഗോപാലനെ സാദരപൂജിച്ചതത്രയുംനിഷ്ഠ
 ലം * നല്ലകലാമാരവണ്ണാശ്രമഭികളിലവനാരെയുംഭേദ
 പിടല്ലതുമേ * നിത്യഗംഗാഗന്ധവുചെയ്തയും സത്യവും
 ശൗചവുമില്ലാത്തദർശി * സ്രീവധുബന്ധുഗാഹിത്യം
 മോഷണ മീധിധംപാപങ്ങളുള്ളഗോപാലമൻ * സൽപാത്ര
 മെന്നെത്തുപൂജിച്ചനിങ്ങൾക്കു കല്പാചസാനാനുകവാസം
 ഫലം * ഇതഥഃസഹദേവവക്ത്രാഭിരൂപകരൈഃ സതത
 മന്ദാരംസദസ്യമരല്ലാവതഃ * കഷ്ടമിവനിന്നുചൊന്നോ
 രുവാക്കുകൾ ദ്രവ്യനിധനിതിരില്ലാത്തസംശയം * കൈരൂപാ
 ധ്യാനമനാകൃഷ്ണനെനീദിച്ചു മൂലമീരകകപതിക്കമിഷ്ട
 ലൻ * ദേവമുതനീദുകൾക്കുന്നദിക്കിൽനിന്നോവനാനുര
 കിരുംപാകേണമെപ്പൊഴ * അല്ലാത്തിലോപാപമുണ്ടായ്ത
 മെന്നു ചൊല്ലിസദസ്യമരല്ലാവതാദിനിന്നീടിനാർ * നിന്ദാവാ
 ചനങ്ങൾകേട്ടുരുമേധവ ചൊന്നൊമിദാമരതവാഴ്ക്കോ

ന്നാർ * കൃഷ്ണ നിന്ദാശതികൾ കട്ടുസഹിയാഞ്ഞു ജിജ്ഞാസു
 കോപിച്ചുഴവീരസതപരം * പാപിയെക്കൊല്ലുവാറെന്നു
 പറഞ്ഞാത്രു വാപവാണങ്ങളെടുത്തുകാണുകയാൽ * പോ
 കെന്നഭീമനുംമാർദ്ദീതനയനം കേകയസ്യഞ്ജയയാദവവീരനും *
 പാഞ്ചാലമന്ത്രിയുംചെന്നോരുനേരത്തു ചാഞ്ചല്യമെന്യശി
 ത്തുപാലഭുവനം * സതപരവാഴ്ചപരിചയുംകരസ്സാർദ്ധപാതമാ
 ടികളെയുംഭേരിച്ചുനിന്നാതെ * ചെമ്മേസമരംതുടങ്ങുന്നനേര
 ത്തു കർമ്മംഗവരമെന്നോത്തുകൃഷ്ണനും * പെട്ടെന്നുചക്രമെടുത്തു
 ശിതപാലദണ്ഡുൻറകണ്ഠാമുറിച്ചുവീഴ്ത്തിടീനാൻ * ചേലീശഭേ
 ഹത്തിൽനിന്നുപറപ്പെട്ട മേദുരമായൊരുതേജസ്സമെപ്പൊഴെ *
 എല്ലാജനങ്ങളുംകാണുകവരചെന്നാതു മല്ലവിഃലാചനാൻത
 ന്നോടുചേർന്നതേ * നാരായണജയയെന്നുജനങ്ങളും വാരിജ
 ന്നത്രനെവാഴ്ത്തിനിന്നീടിനാൻ * പേടിച്ചുചേലീശപക്ഷമായു
 ള്ളുപ രോടിവനാൻതരംപുറക്കാളിച്ചീടിനാൻ * എത്രയും
 വൈരമുഴക്കയാൽകൃഷ്ണനെനിത്യവുംചിത്തത്തിനച്ചുപസിക്ക
 യാൽ * മൂന്നുജന്മകാണ്ടുചേരിട്ടുപാലൻ വന്നുകുന്ദനാടു
 ള്ളസായുഴ്ചും * തൽക്കണമുച്ചക്രസ്പന്ദനങ്ങൾക്കു ഭക്തി
 ന്നാനന്ദസ്സാടുത്തുധർമ്മജൻ * നല്ലൊരുപട്ടതസ്സാനവും
 ചെയ്തുവ നെല്ലുതരമാണിച്ചിരുനാസഭാന്തര * രാജവസ്ത്ര
 തെയുംസർവ്വജനതെയും പൂജിച്ചുപേണ്ടുന്നൽകിവിട്ടീടി
 നാൻ * മുഖ്യമായുള്ളൊരുരാജസുയത്തെയും പുഷ്പരേത്രനാം
 ഭാമോദരനെയും * നന്നായ്സ്തുതിച്ചുകാണല്ലാജനങ്ങളും
 വന്ന പഴിക്കുമിടച്ചുരനന്തരം * ഭക്താഭിലാഷവുംരൈകവ
 തത്തിരിക്കാണ്ടു ഭക്തപ്രിയനായകൃഷ്ണനമെപ്പൊഴെ * നന്ദിച്ചു
 ധർമ്മജനങ്ങളുംരൈകക്കുറണ്ടു ചെന്നുനിജപുരംപുകുവാ
 ണീടിനാൻ * ചേലീശജന്മപുതൽകാണങ്ങളും സാദരമു
 ന്നമവിസ്മരിച്ചീടിനാൻ * നന്ദജഭക്തനരോധർമ്മനയൻ വ
 ന്നസമുദേഹമോനവുംകാണുകയാൽ * ദാഷ്ടനുംദുഷ്ടാധനൻ
 തനിറക്കാട്ടുചതുപ്പിച്ചുവന്നീലതരപംപളർന്നത * ശേഷമു
 ഘോരജനങ്ങളെല്ലാവരും തോഷവുംരൈകക്കുറണ്ടുചെന്നുവര
 ണീടിനാൻ * ഉത്തമമാദാരരാജസുയത്തെയു മത്സ്യനദുഷ്ട
 നരചൈത്രാനക്ഷാനന്തരം * കാലത്തെഴുവീരമിന്തിപ്പുവ

കൊൽ കരവത്തുമില്ലനരകവാസംഭവം * മുഷവിമോചന
മാതൃഭരതത്തി ലഭ്യായമഞ്ജു മഴുപതുവാല്ലിനേൻ *

ഇത്തരംമോഹിമൊന്നതുകേട്ടാതു ചിത്തമോദത്തോ
ട്ടുപോയിച്ചുഭവനം * ഉത്തമമോഹമൊരുജന്മംകണ്ട ചിത്ത
സന്താപം സുഖംധനനേനാവും * വന്നതിനുള്ളൊരുകാ
ണൊമാല്ലുണ മെന്നതുകേട്ടതൊരൊച്ചുനിവരൻ * ധർ
സുതൻതന്റെ നരജന്മത്തിനു സംബന്ധിമാരൊരുപാല
രൊക്കയും * വന്നൊരുശേഷംപ്രവൃത്തികൾക്കൊക്കയും മന
വൻകല്പിച്ചിത്തൊരുജനങ്ങളെ * വിത്തങ്ങരസുഷിപ്പതി
നടുത്തുധനൻ നിത്യവുമെപ്പിന്നധിപതിമാരതി * സ
ജ്ജനവൃജകൾചെയ്താൻസമദേവ നജ്ജനൻസജ്ജനതു
ശ്രേഷ്ഠനത്തിനും * ഭരതാധിപനാക്കിവെച്ചിതു കണ്ണനെ നാ
നാപദേവനകുലൻവരുത്തണം * വിപ്രരക്കൽകഴകി
ച്ചാൻകുരുനെ കല്പിച്ചുപിന്നൊരുപദാദികളെയും * ഭാരാ
രതകർമ്മത്തിനാക്കിയമ്മാത്തജൻ പാരതതയെത്തുടന്നോര
നന്തരം * ചോലങ്ങളോടൊന്നുമാരൊരുതാവെവരും തോതി
ച്ചുപാശ്ചിനാർധർമ്മതന്ത്രജനെ * ചേലീശമാക്കുകഴിഞ്ഞൊര
നന്തരം മോദനേക്കിന്നൊച്ചുധർമ്മജൻ * നല്ലൊരവള
തസ്സാനത്തിനൊത്തൊണ്ടു മെല്ലെവയരുതുടന്നോദോത്തൊടും *
ആനതേർകാവാറുകുതിർപ്പടയോട്ടം മാനകന്ദുളിശംചനാദ
ത്തൊടും * വാടിസ്തുതിപാരശ്വലോചനത്തോടു മുന്നിദ്രാവ
ണവീണാഭിനാദത്തൊടും * പാരമലകരിച്ചുജപിച്ചുജ്ജ്ഞാ
നാതീനരന്ദ്രപാനാനജനത്തൊടും * ചെന്നാഗംഗാതടംപു
രക്കാരനന്തരം വന്നസന്താഃഷണസുപ്തജനങ്ങളും * ഗോര
സകുലമവരിതൈവങ്ങളും പാരതതങ്ങളിലുത്തതുടങ്ങി
നാർ * തന്നെടപത്തിമോദനിച്ചുധർമ്മജൻ നന്നാമവള
തസ്സാനവുമെച്ചുത * നന്നാജനമല്ലമെപ്പൊഴഗംഗയിൽ
സ്സാനവുമെച്ചുചെന്നാശംവരത്തിനാർ * പുഷ്പവർമ്മെച്ചു
ദേവസമൂഹവു മെപ്പൊഴവോദ്യങ്ങളൊലോയിച്ചിതറവും *
പിന്നെയല്ലവരുമാനിച്ചു ധർമ്മജൻചെന്നുനിജഗൃഹംപു
രക്കാരനന്തരം * വിത്തവസ്ത്രാദികൾക്കൊണ്ടുജനങ്ങളെ

പ്രിയതമനീപുറത്തു ചെന്നു ചെന്നു * എത്രയും വേഗം കൈയെ
 ജനങ്ങളെ തത്രവെപ്പിച്ചു സൽക്കരിച്ചു ചെന്നു * പർവ്വ
 പ്രതിവർത്തനം വന്നു കണ്ടു ചെന്നു നോക്കിയവേ കൈനന്ദ
 നൻ * യാദവന്മാരെപ്പറ്റത്തെയും ചെന്നു നോക്കിയവേ കൈ
 നന്ദതത്ര വന്നു ചെന്നു * ഇത്തരം ധർമ്മസുതനാമദ്രുപതി ദ
 ഷ്ടർമ്മായമനോരഥസാഗരം * മധുവനായനായപോത്തനസ
 തപരം ബാധകൂടാതെ കടന്നു വന്നു ചെന്നു * ഇത്തരം ധർ
 മസുതനാമദ്രുപതന മത്തലകനവസിംഹേശ്വരനാമക * അ
 ന്നൊരുനാൾ ദരിദ്രാധനൻ ധർമ്മ മാദിരാമല്ലാനടന്നു നോ
 കെയ് വിവരം * ദേവസുരോരഗയജ്ഞനങ്ങൾക്കു മേവമില്ലാ
 തെന്നൊരു സമ്പത്തുകൾക്കു യാൽ * എത്രയും പരമസുതനായുടേ
 യാൽ ചിത്തമുദയം വെളുത്തു ചെന്നു ചെന്നു * അന്നൊരുനാൾ ധ
 മ്മപുത്രനാമദ്രുപതി തന്നുടെ ബന്ധു മിത്രമാത്രവസ്ത്രവും * സേ
 ദരന്മാരും കുടുംബമൊന്നിച്ചു മോദനചിത്രമായുള്ള സഭാത
 മെ * സാമ്രാജ്യവക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു വാഴ്ചവിധൗകാശമെന്നു
 കണ്ടു ദുഷ്ടാധനനാമകൻ * തന്നുടെ സേദരന്മാരോടു ചെന്നു
 ചെന്നു ചെന്നു * കരിച്ചാത്രം ചെന്നു ചെന്നു * തത്ര ജലസ്ഥ
 ലഭാദനീവരികയാൽ വസ്ത്രയുത്തിനടന്നിതു നിജ്ജാല * പി
 ന്നൊരുവരമെന്നു താത്ത്വം നടന്നവൻ ചെന്നൊരുവള്ള
 ത്തിൽ വീണു കണ്ടു ചെന്നു * പാണികൾക്കു കാട്ടിച്ചിരിച്ചിതു ജീ
 മനം * കണ്ടൊരുതമനം ചിരിച്ചു പൊങ്ങുവിയും * ആരു ചിരി
 ക്കരുതന്നു ധർമ്മജനൻ പാരംതട്ടത്തു വന്നാകിലും മേവത *
 ഇന്ദ്രീയരക്ഷൻ രാജാവുണ്ടാകയാൽ നന്നായ് ചിരിച്ചു ക
 ണ്ടുസന്ധോധനൻ * എത്രയും പരമസുതനായുടേ കൈകൾക്കു
 ഹസ്തിനമംപുരം പുഴയൊഴിഞ്ഞു ചെന്നു * ദുഷ്ടനായ സന്ധോധ
 നദ്രുപതന വന്നൊരു പരമജിത്തരംകൾക്കു യാൽ * കടുമെടുത്ത
 പ്രമല്ലാത്തു ധർമ്മജനൻ കഷ്ടമിതന്നു പറഞ്ഞു വന്നു ചെന്നു
 ന്നെന്നിതു ഭൂഭാഗനാശനകാരണമെന്നാത്തു ചെന്നു ചെന്നു
 കൃഷ്ണനും * പാപിയായുള്ള സന്ധോധനദ്രുപതന തപമുണ്ടാവതി
 ന്നൊരുതരകാരണം * ഇന്നു ചൊല്ലിയിരുന്നെന്നു പരീക്ഷി
 ത്തു തന്നോടു മാമുനിശ്രേഷ്ഠനും ചൊല്ലിനാൻ * മുഖം വിവോ

ചന്ദ്രമോഹനമേന്തി പദ്യായമാനമഴുപതുചൊല്ലിനൻ *
ഇന്നി വിചാരിച്ചതിനാലുസുരണ്ടിനി ഒന്നുകിട്ടിയുപോ
ഞ്ഞടങ്ങിടിനാൾ *

കനകനിമുടയത്തുകതരണിജനരണമ കൃഷ്ണവീലാള
തൊച്ചൊല്ലാചൊല്ലാക്കുറു * മധുമനചരിതമിമധുമിതു
കേൾക്കയാൽ മാനസംതൃപ്തി പരുന്നതില്ലതുമ * സരസിത
ഹമിഴികളുടെ പചനമിതു കർക്കശയാൽ സാരംപെങ്കിട്ടി
പ്പെട്ടതല്ലൊചൊല്ലിനാൾ * നളിനഭൂനയനമെമഹിതപ
രിതാമൃതം നന്നായ് ചെവിതന്നുകട്ടുകാൾകകിടലാ * ന
രപതിരയാടമസുകവഗുണ നിധിമനീന്ദ്രനം നാരായണൻ
കഥാചൊല്ലിത്തടങ്ങിനാൻ * മഹിതഗുണഗണനിലയനര
പതിരിദരാമണ മധുപലീലയിലൊന്നുകർക്കുഭവാൻ *
കമലഭേനയനനമകമതിശിശുപാലനെ ഒക്കുന്നതുകട്ട
സഹിയാഞ്ഞുസാരപനം * നൃപസദസികുപിതമതിമദുക
ലമൊടുക്കുവാൻ നന്നായ്പ്രതിജ്ഞയുചെയ്തുമിച്ഛവൻ *
ഗഹനതരവിപിനമതിൽവിരവിനൊടുമെന്താൻ ഗംഗാധ
രനെത്തപസ്സുതുടങ്ങിനാൻ * ഭൂപനപതിചരണമതുഹൃദിക
രുതിനിത്യവും ഭൂമിവരാഹൈകമുഷ്ടിഭൂമിച്ചവൻ * അനവന
ടെനടുവിലഥരവികിരണവുംസഹി മൂങ്ങിനെകാമമൊര
ണ്ടുചെല്ലുവിശ്വ * അധികതരകരുണയൊടുമവനയഭ
ക്തിക ഞ്ഞുപറ്റുവാൻപ്രത്യക്ഷനായിത * അതുപൊഴു
തുനൃപതികലതിലകനടീവനിച്ച് ആനന്ദബാഹുക്കവാക്ക
നായ്ചൊല്ലിനാൻ * മനജ്ജനവിബുധകലദിതിദരജപീല
ര നാരാധവജ്ഞനായിടണമേവിദോ * മനസിതപകരുണ
യൊടുതരികാരുവിമാനവും മന്ത്രിജനമതു കാണരുതെപ്പൊ
ഴും * സപദിഹരനവനിപാനാടിഹതവമനോരഥം സാധി
ക്കുമെന്നുതരച്ചയ്യമൊത്ത * അഥമയനമചനിപനമദ
നരിപ്പുശാസനം ലായാസസൗഭാഗാനുണ്ടാക്കിനൽകി
നാൻ * അതുപൊഴുതുനരപതിയുമതിലഥ കരറിനാകാരമാ
കൃഗമിച്ചിതുസൗഭാഗം * അഥനൃപനമെലബലവിവ

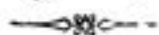
ഏകദേശം ദിവ്യമാകാശമാത്രമെന്നു ജിതശ്രമം * ദൈ
 ജ്ഞലസഹിതനതികപിതാമാട്ടു സാധനം ദോഷകുപ്പുകൾ
 രണ്ടുതുകീടിനാൻ * അതിമഹിതവരിഷസമമിതശരധ
 രകളുംബാരനിന്നവരുന്നതുകാണുകയാൽ * കിമിദമിതിയദ
 ബലവുമഥസപദിരാമനം കൃഷ്ണതന്യതംസാത്വകീചീരനം *
 കലിംസമശരനിരകൾഗഗനമതുലകുമായ് കൊണ്ടുതരു
 തെരതുകിത്തുടങ്ങിനാൻ * സപദിഭജപരണഗളരഹിതമ
 മപുഷ്പരത്നം സാധപബലങ്ങളുംവീണുതുടങ്ങിനാൻ * അതി
 കപിതമതിസപദിനരപതിവിമാനവു മോക്ഷാഭവനിതലത്തി
 ലിറങ്ങിനാൻ * അഥസകലയദവരതമവനിഗതസഭവ
 മോലാക്യസാധപനിവനെന്നറികയാൽ * സപദിബഹുശര
 നിരകളുകൊട്ടാചാരിത്തതേ സാധനംബാണങ്ങളുതുകി
 ത്തുടങ്ങിനാൻ * ഇതപുറവുമധികബലമവനിതയിൽവീണ
 പോ യിത്തരമുണ്ടായ യുദ്ധകോലാഹരവ * പരിചിന്നാട്ടു
 പതിയുടെബലവതിശരങ്ങളാൽ പ്രച്ഛേദവീരനുംമോഹി
 വീണതേ * സരാശിതനായനസുതവിപുലർഗമമല്ലാഴെ സു
 തനംപിൻനാക്കിവാങ്ങിനിന്നീടിനാൻ * കമലഭൂനയന
 സുതനതുരപാഴ്ത്തുമുട്ടു യുദ്ധകവിട്ടസുതനാടിത്തരംചൊല്ലി
 നാൻ * പലനൃപതിസദസിമരമമിതുകുടുംബിനൻ പിൻ
 നോക്കിവാങ്ങിച്ചതത്രയുനിനിദിതം * കലഹളവിയദവരരി
 ലൊരുജനമെങ്കിലും കണ്ടതുണ്ടാനീതിരിച്ചുപോരുന്നതും *
 അയമിദമിനിധിരവിൽമരമമിതുംഭവാ നന്യാടരികൾക്ക
 നേരെകൂട്ടീടുക * അമലമഹിഹരിസുതനമിതിസപദിചൊല്ലി
 നാ നല്ലാമമഴമഴപതുചൊല്ലിനേൻ *

—൧൧—

അഥമഥവുമതിജവാമാടരികലവധത്തിനായ
 വോട്ടസാധിതാനുനാടത്തിനാൻ * രഭസമാട്ടുശരനിരക
 ലനവധിചാരിത്തൊതു തുകിന്നീനദനൻപാഞ്ഞടുക്കുവി
 ധെ * നൃപതിയുടെകരിതരഗരമമനുജസഞ്ചയം നല്ലമ
 സ്തന്നതുകണ്ടുബലാധിപൻ * പരുഷമാട്ടുശരനിരകളനവ
 ധിപൊഴിച്ചുതേ പ്രച്ഛേദനാതുവധിച്ചാനവനെയും * മതി
 തെളിവൊടിരൂപകൽസമരമതുചെയ്യൻ മുറുപ്പാവളരി

നമോസ്തേ നമോസ്തേ * ദുരിതഹരനാവിവജഗദേപതിജ
നാദനൻ ദുർഗിമിത്താർപ്പവവിധംകോണ്ടനാൽ * യമത
നയവിജയമുപനവതികളാടാപ്പാഴ് യത്രയുചൊല്ലിപ്പു
രപ്പട്ടുസന്ദർശം * പവനസമജയമൊടമനിജവനസന്നി
ധൗ പുറക്കുത്തറത്തുകണ്ടിതുസാലന * ഭവനമതുവ
വനവുമതുവപരിവെങ്ങും ഭദ്രമുതുകണ്ടുകാപി മുക്തസ്തനം
അതിജവരമാടിവനെഖതരണശിരസിരകാൽവനെ നാത്ത
നാദിനതിച്ചുസാലനാടെത്തിനാൻ * സപദിനപവരന
മൊരു വിപുലഗഭയോക്തസ്ത സാരഥിതനാടെനേരായിത്ത
തേ * സപദിയദുപതിയുമതുനിലസദശമാക്കിനാൻ സാല
നായുപനാരെയ്യപിളന്നാത * വിഗതഭയമഥനപനമൊരു
ശരഭമുതുകൻ വാമകരത്തിരവെലയ്ക്കിതുകൃഷ്ണന * തദേ
ഹരികരകവിതനകമയശാസ്ത്രം താഴ്ത്തുവീണിതുമിത്രമ
യത്രയുലം * സകലജനമതുവൊഴുതുമേവിവശചിത്തരാ
യ് സാലനമുപ്പാർചിരിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ * കുമതിവരര
ണശിരസിസദസിശിതപാലനെ കൊന്നീവയോനീപതി
ച്ചുജളമേത * വിഗതഭയമിഹ സമരഭൂവികിമപിനില്ലിടലാ
വൈകാതനീവനവൊഴുതുമേലയ * ഇതിനവതിവവ
നമതിപരയുമേകംകൊണ്ടു ലിനീവരാജനവാനാടുചൊ
ല്ലിനാൻ * അരികളാടുപടനെപാരുതുമു വിവതിനിന്ദ്രാ
മോത്തപ്രശംസയാകിംഫലമുണ്ടുത * സമരമതുവിഗതഭയ
മഴകിനാടുചെയ്തനീ സംസാരമൊഴുതയുലംജയവരാ * ന
രകരിപുരധരമിതിനവതിരയാടുമുടൻ നല്ലഗഭയെടുത്താ
ന്നെറിഞ്ഞീടിനാൻ * നിജശിരസി കരിനതരഗഭയതുപതി
ക്കയാ ലൊന്നുവിറച്ചുറിഞ്ഞിതുസാലനം * അതുവൊഴു
തിലൊരുപുതയ്നമകമലനത്രനോ കത്വന്തദുഃഖനവന്ന
ചൊല്ലിടിനാൻ * തവജനനിവചനമിതുനിശമയമൊന്നമേത
താതനവെന്തിച്ചുസാലനംകൊണ്ടുപോയ് * പരവശത
പെരകിരനാതയദുകിമതൊക്കയും പാലിച്ചുകാൽകെന്ന
മോതാമുചൊല്ലിനാൻ * ഇതിപരയവവനമതുസഭയമഥ
ഭേദംകൊണ്ടു ലിത്തരംചിന്തിച്ചുശാങ്കനകൃഷ്ണനം * മഹിത
ഭൂജയമുടയമ സഹജവീരതം മേന്മതൻപ്രകൃഷ്ണനയയുധ

നന്നം * പലതമിവരതിബദ്ധികളവിടെമെയുംവിടെയു പാ
പിയാംസാലപൻതൊട്ടുംമാജനക്കനെ * മനസിബഹുവിധ
ശതായാടിപപവതു മാത്തതി മന നായ്കൃഷ്ണൻവസിപ്പോ
ശാന്താര * നിജജനകുസഹിതനതിഷപിതമതിസാലപനം
നിലുനന്നതുംകണ്ടുപുഷ്പരവീഥിയിൽ * അഥകരതിനരപതി
യുമധികതരഹാസമാ കയ്യുജ്ജ്വലാചനൻതന്നാടുമൊപ്പി
നാൻ * അതിപടപുത്രമതപജനക്കനനിരുകല മാത്തു
ത്താനിന്നവധിപ്പതുകാഞ്ചനീ * ജളതായാട്ടനിജജനകവധ
വുമിഹകണ്ടാഹാ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നതിനവീവൃഥാ * പ
രിഭവവുമിതിനതവളജ്ജ്വലവുമുണ്ടെങ്കിൽ പാലിച്ചുകൊൾക
നീമൂലശിഷ്യാമണ * കുമതികളിൽ വിരതുടയനുപനിതി
പാത്തൊത്തുകാന്നിതുതാതനമാധവൻകാഞ്ചനവ * ജന
കനടെതലയുമഥസവിധഭൂവിവീണിതു ജല്ലിച്ചിരിന്നാത
സാലപൻമാഞ്ഞിതു * ഏതമതിൽവളരതൊരകരുണ
യൊടുക്തൃഷ്ണനും ഹാഹാഹാതാസ്മിതിദോഹിച്ചുവീണാത *
തദനമുരമനനഥനിജജനസീമോഹവും തീർന്നുനീരാത്തു
നോക്കുംശാന്തരെ * പുരുഷനെയുമഥജനകനടെതലയുമെ
ങ്ങുമെ പാത്തുകാണായ്ക്കയാൽവിസ്തരിച്ചീടിനാൻ * മധുമഥ
നനതുപൊഴുതശരണപതിതനടെ മാമമെന്നുള്ളതറിഞ്ഞു
കോപത്തൊട്ടും * നിരവധികശരനിമകൾഗഗനഭൂവിവിട്ടിതു
വീട്ടുവൊചനപരന്നശരങ്ങളും * സപദികരചരണഗളര
ഹിതമലസംഗരെ സാലപഞ്ചലങ്ങളുംചാത്തുവീണീടിനാൻ *
സപദിഹരികരകലിതമഹിതഗദകാണ്ടുടൻ സൗഭാഗ്യക
ത്തണ്ണിതന്നിൽവീഴ്ന്നീടിനാൻ * തദനനരപതിയുമൊരാറി
ശിതഗദകരസ്തോഭ്യ തൽക്കണ്ഠകോപനയുദ്ധംതുടങ്ങിനാൻ
കുറിനതരകലഹമതിലഥനുപതിതനടെ * കണ്ഠമുറിച്ചിതുച
ക്രേണമാധവൻ * പുതുമലതമതുപൊഴുതനരകരിപുരൂർത്തി
പൂരിച്ചുന്നനായ്ക്കുതിച്ചാരമരതം * അഖിലയദുരാതമഥ
മുരമരനെവാഴ്ത്തിനാ രജ്യായമെട്ടുമെഴുപതുരാചരല്ലിനൻ*

കാലദളനയനനഥചലനുപതിസാലപനെ കൈന്ന
തുടേട്ടൊത്തു നെ ചക്രനുപൻ * അയ്യതഗജഞ്ചലനവനരെ

സംശയം * വിവിധതരദരിതകൃതഖവജനവധാതമാ
 യ് വന്നുപിന്നത്തൊന്നുകാൽവനിവരെയും * ഇതിമ
 നസികരുതിമാതകശത്രുണശരത്തിനാ ലീയ്യാദാദാനം
 സുതനക്കേണിതു * അതുപൊഴുതുനിവരതമതിഭയസ
 മനപിത മത്തലോടാഹനതകാലമെന്നാതിനാർ * ബല
 നൊടമസകലമുനിവരതമുദാചയ്യത ബ്രഹ്മാസനംഞങ്ങൾ
 സുതനനൽകിനേൻ * ദനുജരിപുചരിതമതുസതതമപിദചാ
 ല്ലുവാൻ ദീപ്തമായുസ്സുകൊടുത്തിരുത്തുങ്ങളും * ബഹുസുകൃത
 മെഴുമിവനെവിരചാടുവധിക്കയാൽ ബ്രാഹ്മണത്വദായമി
 നുവന്നതവ * ഇതിനതവജഗദധിപനഹിദരിതമെങ്കിലു മി
 നുളളത്തിനായ്നിഷ്ഠതിരിചയ്യേണം * സകലമുനിവരവച
 നമിതിസപദിടകൾക്കയാൽ ശങ്കയുംകൂടാതെതാനെക്കാലി
 നാൻ * കരുണയൊടുമെദരിതശമമതിനനിങ്ങളും കല്പിച്ചു
 തൊക്കയുംചെയ്യുന്നതുണ്ടുഞാൻ * ഇവനുനിവരവചനമ
 തുസഹലമാക്കുവാ നിന്നത്തൊന്നുവകാശതജീവനങ്ങളാക്ക
 വൻ * ബലവചനമിതിമധുരമവതമിതിടകൾക്കയാൽ ബല
 മോദനമുനികളുംചൊല്ലിനാൻ * അഖിലജഗദധിപതവര
 ഹിമശരവീയ്യു മസ്തപചനവുനിഷ്ഠവചാകാലം * സദ
 യമതിനിഹവിരവിലാതവഴിവിധിക്കണം സദ്യുശരഭവ
 നെനതരുത്തതും * മുനികളുടെവചനമിതിനിശമനദശാ
 ന്തര മാറിചുറ്റാമനുജിത്തരംചൊല്ലിനാൻ * അഖിലനര
 സുരദിതിജപഗൃഹജനങ്ങൾക്കു മാതമാവുപുത്രനങ്ങളുവേ
 ദോക്തിയും * സകലഗുണസഹിതമാതതനയനിവനിരപ്പാ
 ദേ സത്യമാദ്രഹത്തിൽനിന്നുജനിച്ചിടും * അവനഖിലഹരി
 കഥകളഴകൊടുരാചയ്യിട്ട മന്ത്രമന്താഗ്രഹംനിങ്ങൾക്കുചൊ
 ല്ലുവിൻ * അതുപൊഴുതുഹലധരനൊടവതമമാചൊല്ലിനാ
 രല്ലമുണ്ടാഗ്രഹംഞങ്ങൾക്കുമാനസ * ഇതിവിപിനമതില
 ധിക്കുരുതിതയാതാനവ നിലവലപുത്രനായുണ്ടാരുവല്ല
 ലൻ * ഇരവുപകലഖിലദിശിസുവാദാടുചരിമവ നിഷ്ടി
 കാചതുവന്നതയുംകൾമൻ * വമനമവനരവലലതധിര
 മതുതുതവും വാഴിച്ചുനിശ്ചയിച്ചിട്ടുകൂടീടും * മനസിതവക
 ള്ളാണുമാടുമവനഹതിചെയ്യുൻ മാനസവിഷ്ണുപദപ്രാൻ

നിഷ്ഠയാ * വിവിധഹരിശിരിമുനിനിലയമാടുത്തും വ
സരംകൊണ്ടുപലംവെച്ചുസാരം * അഹംഭാവമതിനഖി
ലവിമലജലതീർത്ഥം മാടിയാൽപാപവിനാശിനീയും
അമലമതിഹവധരണാടിതികുറിക്കാലാലിനാ രത്നാ
മെഴുതുചൊമ്പതുചൊല്ലിനാൻ *

— * —

അസുരവധമതിനബലനവിടെമരുവുന്നതും ഉത്യന്ത
മുഖ്യമാപച്ഛുംതന്നതേ * അതുസമയമസുരനഥഗഗനഭ
വിനിന്നടനാതുരുധിരാദിവയ്ക്കുടങ്ങിനാൻ * അസുരന്റെ
ഗിരിസഭാവിപുലതനകാഞ്ചനം ലായുധത്തെച്ചിന്തചെയ്തി
തൂരാമനം * വിപുലതരഹലവുമമുസലവുമതിദ്രതം വന്നു
നിജകരവാരണാനന്തരം * ഭരണകവവനഹേതനന്തനി
ജഹലത്തിനാൽ ദോഷൻതന്നവധിച്ചുജിതശ്രമം * സപ
ദിനിജകരകലിതമുസലവരതാഡനാൽ സീരിയുണ്ടെത്രാന
ക്കൊന്നവീഴ്ത്തിനാൻ * അഖിലമുനിവരതമഹാപയര
നെവാഴ്ത്തിനാ രത്നാപകജമോലയുന്തൽകിനാൻ * നയവിന
യസഹിതമമുനിക്കുളാടുയാത്രയും നന്നാസ്തരത്തുനടക്കു
ണ്ടുമാമനം * അഖിലദിശിവിപസുരമോജവിമലബഹുതീർത്ഥ
വു മാടിപ്പിതുമായെത്തപ്പണയച്ചെടുത്ത് * വനസരതമണി
കനകസഹിതമഥഗാക്കുള്ള വിപ്രവരണാർക്കസംപ്രമായ്
നൽകിനാൻ * നളിനഭവഗിരിശഹരിനിലയബഹുവിഗ്രഹവും
നതപ്രഭാസംഗമിച്ഛാനന്തരം * കുന്തപതിജനസമാ
മതിലവിലഭുപതം കോപപുരത്തിൽഗമിച്ചതുകേൾക്കയാൽ *
അപനിയുടെഭാമഖിലമിതുപൊഴുതുനോട്ടം യത്യന്തസൗ
ഖ്യമാണൊത്തു പാടുംവിധൗ * സപദിഭുപതിയുമഥപവ
നസുതവീരനും സംഗമംചെയ്താൻമുതിന്നുതേക്കുകയാൽ *
മനസിബഹുതഭയൊടുജപമോടമരചെന്നിതു മോനിച്ചി
തുപാതമുദയുധനാദികൾ * നിജചരണസഹജയുഗമഴകി
നെടുവദിച്ചു നന്നായ്കുറുകത്തട്ടകിനാൻകൃഷ്ണനും * നയ
സംഗിതമലബലനമവനാടുചെയ്തിതു നിങ്ങരതമ്മിൽ
പൊതുവീടുകയാണുടേ * കരുവനിഹബലമധികാരാവ
നഥശിക്ഷയ്ക്കു മോക്കുളിരിവരുമാർക്കുയംവര * അതികുപി

അതികളുപരിനിഹലധരോതി മല്പുരുമാദരിയാഞ്ഞുകാര
ണം * വിധിവിഹിതമിതിമനസി കരുതിബലാഭവനം വി
ണ്ടുപോയ്ക്കൊരിശരണമുരപ്പുഴത്ത * മുനിവരരുതു
പൊഴുതു സുപദിബലാഭവന മോദനവൃജിച്ചുസൽക്കരി
ച്ചീടിനാർ * മനസിബഹുസുഖസഹിതമവിടെമരുവുന്ന
നാൾ മുഖ്യരജതങ്ങളുചെയ്തുരാമനം * അനവരതസുഖ
മവിടെമരുവിനതപസുപികൾ അഞ്ചുവിതാനവൃന്തൽകിനാ
നാരോൽ * ബലനമനസിപുരിയിലഴകിനാടുമെന്നിതു
ബന്ധുക്കളുംകണ്ടുസൽക്കരിച്ചീടിനാർ * വിവിധമതിബലമ
രിതമവിവമപികേൾക്കിലോ വിഷ്ണുപാദോബുജകുതിയുണ്ടാ
യ്ക്കും * അതികളുകൊടുക്കുകമചിയിക്കൊന്ന മിന്നദ്ധ്യോ
യമണ്ണുമിന്നാലാല്പീടിനേൻ *

— * —

മുനിവരനൊത്തുപൊഴുതുനൃപനമമചൊല്ലിനേൻ മാ
ധവപീലകൾകേട്ടുൽമതിവരാ * ഹരികമകളാരുവിവസമ
ഴകിനാടുക്കേൾക്കിലോ ഹനതമൊന്നിനുംമോഹമുണ്ടായ്ക്കൊ
മനസിതവകരുണയൊടുമധമനലീലകൾ മാനിച്ചി റിയര
രുൾചെയ്തുവണമ * നൃപതിയുടെചമനമുനിയുമിതി
കേൾക്കുമാൽ നാരായണാനന്ദരിച്ചുചൊല്ലീടിനാർ * മുര
മനസുഖനവനിസ്മരണാവനൈത്രയും മുഖ്യർകുമ്പല
നെനാപ്യയാരുളുപൻ * നിഗമനിധിമമനിൽവിനയശമ
ശീലവാൻ നിൽവന്നെഹികമോഹമില്ലാത്തവൻ * നിജമ
നസിഹരിവരണകമലവുമാറ്റിച്ചു നിത്യകർമ്മങ്ങളുംചെയ്തു
വാഴ്ചവിധൗ * നിജമനസികരുണയൊടുമൊരുചൊഴുതാ
യ്ക്കും നിർമ്മനനാകമവനോടുചൊല്ലിനാൻ * ധരണിസുഖ
സകലഗുണനിവയസത്തേ ധർശീലമവല്ലഭകേൾക്കുനീ
ധനവുമൊരുപരിജനവുമൊരുധനികബന്ധവും ധന്യങ്ങളും
നാക്കിപ്പൊയ്ക്കു കാരണം * അവതനയരണ്ടിനവുമനശനനിമി
ത്തായ് താപാവഴ്ചനാണൊന്നമഹാമത * പദമുഗവുമാ
പിചകരവുഗവുമാലുംമ പാരതളത്തന്നില്ലാത്തതുമേ *
കരയുമൊരുതനമുരുപരവശതകാണുകയാൽ കഷ്ടമുതുന്നി
തൊന്നമൊന്നസം * കനകമണിവല മമുദു പസനമി പദയാക്ക

യും കാമിഭയല്ലോതരുണിമാരെക്കയും * അതിനുമേകിമപി
നാഹിപുടയമതിലാഗ്രഹ മന്നമൊരുദിനംകിട്ടിയാൽപോരു
മേ * സകലമപിതവമനസിതരുണയുളവാകിലോ സാധിപ്പു
തിനുചഴിമുണ്ടുനിന്നും * സഹസിതഹളേനയനനസുരമേ
നന്തവ സബ്രഹ്മചാരിയാമിന്ദിരാവല്ലഭൻ * ഭരജരിപുനി
ജപരണനതജനവരപ്രഭൻ പോരാവതിനനിൽവാഴുന്നതില്ല
യോ * അനിശമപിനിജപരണയുഗമതുനിനമുവ ക്ഷാത്ഥം
വുപാലുംകൊടുക്കുമൊധവൻ * ഇരവുപകലവനയമര
ണയുഗവുനിന മൃഷ്ടസഖാപായവിപ്രനല്ലോടവൻ * ഭര
ജരിപുസവിധഭൂവിഗമനമതുചെയ്തിലോ ദാരിദ്ര്യമല്ലോനമു
ക്കുതീന്നീടുമേ * ഭീജനമഗ്രഹിണിയുടെവചനമിതികൾ
ക്കയാൽ ദൈവഗതിയുംനിനച്ചുമാല്ലീടിനാൻ * അയിസു
രൂപിതവചനമവിമുപപന്നമേ നന്തത്തിനാഗ്രഹമില്ലി
നിരക്കിലും * നളിനമുളനയനനരൂടെസവിധമതിമിന്ന
ത്താൻ നിന്നുടെവാക്കിനാൽചെന്നുവന്നീടുവൻ * പരമസു
പുരേഖിമജഗദധിപതിമുക്കുനെ പ്രാദുതംകൂടാതെകാക്കതു
മോശ്വമേ * കിമപിതരികിതിനമപ്രാദുതംവല്ലഭേ കമ്യോ
ണിത്താനതുകൊണ്ടുപോയിടുവൻ * നിജമണവചനമിതി
കതുകൊടുക്കേൾക്കയാൽ നാലുശ്വഹോരചനായാചിച്ചുപതി
യും * അവരുമതികരുണായാടുമഹപുഥുകമുഷ്ടിക ഉറപ്പാഴ
നാൽവരുമേരോന്നെനൽകിനാൻ * അവളുമഹപുഥുകമാരു
വസനശകലത്തിൽവെ മുമ്പാടുഞ്ചഡിച്ചുകാണുന്നനൽകി
നാൾ * അവനിസുതനതുപഴുതുപുഥുകവുമെടുത്തുകാണ
തുന്താമോദനയാത്രയുടങ്ങിനാൻ * സരസിതഹളേനയനമു
ഖകമലദർശനം സാധിക്കുമിരുന്നന്നുചിന്തിച്ചുവിപ്രനും * നി
ജനസിദ്ധഭൂതമാരുസുചരമാടുന്നെന്നാൻ നന്ദസുതഗ്രഹ
സന്നിധയാരചന്നതേ * അമലമണികനകഗ്രാഹനികരമതു
കണ്ടുക ഞാനന്ദമോടുന്നടന്നുകുചലനം * കരിതൂരഗമമ
നജടനവിവാഹപുരിത കർമ്മങ്ങളുംകടന്നങ്ങുചല്ലംവിധയ
മാമഹഗ്രാഹിണിജനമണിചവനാശാടയും മോദനകണ്ടതി
ലൊന്നിൽകടന്നിതു * ഭരജകര മഥനനഗധരിണിസുരവ
ല്ലോന ദൂരമുപകുഞ്ഞുളമെന്നുസംസദിച്ചു * പ്രിമസംചരന

വിരവിനൊട്ടകരമതുപിടിച്ചുടൻ പിന്നെയുപിന്നെയുംന
 നായ്ക്കുകിനാൻ * അഥഹരിയുമഥമവനിസുരന്ദെസമാ
 ഗമാ വാനന്ദജാലുപൊഴിച്ചുനിന്നീടിനാൻ * അവനിസുര
 നചിലജഗദധിപരനുസഗമാ ലത്യന്താതുലനായ്ക്കാദിച്ചു
 നിന്നാത * അഥഹരിയുമവനിസുരകലവരപദോയ മാതു
 കഴുകിച്ചുരകാണ്ടുപാദോകം * നിജശിരസിസകലജഗദോ
 ഹരണാചാര്യം നന്ദിച്ചുഭക്ത്യാധരിച്ചുരാനന്തരം * അ
 തിക്തപരമാടവനിസുരകരമതുപിടിച്ചുരകാ ണ്ടൊപ്പാഴ്ചവാ
 ടിച്ചതന്നുടെമെത്തമേൽ * അമരതരുസുമരചിരവിവിധ
 തരമാവ്യവ മന്വോടണിയിച്ചുദിഗ്യാഗരാഗവും * അഥധ
 രണിസുരപരാനവിരവിനൊട്ടുപൂജിച്ചി തൊപ്പാഴ്ചക്കൈശവ്യ
 യുംവീയിനാർവിപ്രനെ * അതികൃതകസഹിതമേതരുണി
 ജനമേക്കയ മന്ത്രോന്യമിത്താപൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ * അ
 വനിസുരവിചന്ധികമചിനനതിനിസൃപ നയ്ക്കോകരത്തുമെ
 ലിഞ്ഞൊരുഗത്രവും * വസനമതുമതിമവിനമിചനിലഖി
 ലേശനു വാത്സല്യമിത്രവന്നീടുവാനെന്തരോ * സകലഗു
 ണനിലയവിവനതിന്നഹിസംശയം സർവ്വശരപ്രിയനാ
 യിവരികയാൽ * പലവിധവുമുചർപരയുമേളവിലവനിസു
 രൻ പാണിപിടിച്ചിതന്നാത്തുഭാദരേൻ * കശലമതു
 സകലമപിസദയമുരചെയ്തുടൻ കൂറോടുപിന്നെയുംചോദി
 മ്പിനിത്തരം * അയിധരണിസുരവരമഹാമഹിമാൻഭവ
 നാത്താനുരൂപയാദായ്ക്കുനായവട്ടിതരം * കിമപിതവഹുദയ
 മതിലഭിലഷിതമെന്നിയെ കർമ്മങ്ങളുചെയ്തുവാഴ്ന്നിതരാസ
 ഖൈ * തവമനസിതരുണിജനസുതധനസുഖങ്ങളിൽ താ
 ല്ലയ്ക്കുമില്ലന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണാൻ * കിമപിനഹിഹുദയ
 മതിലഭിലഷിതമെങ്കിലും കർമ്മങ്ങളൊക്കെകൃത്തിനൊച
 യ്ക്കേണമെ * വ്രതമേടമഗുരുഭവനമതിലതിസുഖാനന്ദം
 വാണകാലത്തുള്ള പാർത്തതാനന്നിതോ * കരുതമൊട്ടുരു
 തരുണിചചന്ദ്രകാശണം കാടകുപുഷ്പവിറകിനായ്ക്കൈ
 ണ്ടനാം * അതുസമയമധികതരവരിയുളവാകയാ ലസ്ഥകാ
 കാരത്തൊട്ടൊരിയും ചന്നിതു * അവിധുരമാരകളിരുമതിക
 ഹിതരപദ്യവ മത്യന്തമോഹനാംപാരംവലഞ്ഞിതു * അ

തിരുമുളയ്ക്കവിതരിൽ നിരകരമതുപിടി മൃഗധരായ്നി
 ഭൂതകാതനിനീപാശ * ഉഷസിതരുവരനധികൃപായാ
 ടുതിരഞ്ഞുക ഞ്ഞോമമോദാൽപിടിമൃഗുണ്മീലയോ * സപ
 ദിഗുരുവരനമതികരുണയൊട്ടാചാല്പിനാൻ സവ്വകാമങ്ങളു
 ണ്ണിങ്ങൾക്കുചന്നിടം * വിവിധതരഗുണഗണവുമെവതര
 കീർത്തിയും വിദ്യയുണിങ്ങൾക്കുപുണ്ണമായ്നന്നിടം * മതിഭൂമി
 തമതിഗുരുമിതിബഹുവിധങ്ങളാ ലാശിസ്സുരുപ്പിമതിന്നു
 തോന്നുന്നിടം * കുതുകരാട്ടമിവപലതുമവിടെമരുവുന്ന
 നാൾ ശ്രീധീമുരതാക്കയുത്തേന്നന്നിതോസഭാ * പരമ
 ഗുരുക്കണയതുവരികിവിഹാദഹികൾ വൃണ്ണമനോരഥന്മാ
 രായിവന്നിടം * അപനിസുരനിതിമവനയനവചനാമൃത
 മാകണ്ണുചോദനമുദാൽമൊല്ലുന്നാൻ * വിവിധതരനിഗ
 മഗണമപിസകലവിദ്യയും വേദങ്ങളുംവിഭോപാങ്ങളുംക
 യാൽ * സകലജഗചേരചരപരമഗുരുവാഭവാൻ സാഗീ
 പനിഗുഹപരണയുത്തമുതം * ഇതിയരണിസുരവാരുമജി
 തനൊട്ടാചാല്പിനാ നമുഗ്നമമൊന്നമിന്നെണ്ണതുംചാല്പി
 നേൻ *

അതുരപാഴുമുഗുഹനവനിസുരവയ്ക്കനോ കത്യാന
 മോദനസാരംചൊല്ലുന്നാൻ * പരമഗുണനിലയമെകിമ
 പിതവമന്ദിരം പ്രാദുരംകൊണ്ടിങ്ങുപാണീലയോഭവാൻ *
 മമകിമപിതരികിലതുരധികഫവമായ്നനും മന്ദകുരായ പർത
 ന്നതല്ലാപ്രിയം * അമവഹമജലകസുരമിവകിരപിട
 ക്തിയും കാതുതരികിൽനിർമ്മിനിരാക്കടാ * ഭൂവനമതുസ
 കലമപിവിശ്വാദാനന്ദനൽകിലും ഭക്തിമീലകുൽപ്രസാദി
 ക്കയില്ലാത്താൻ * നവനളിനനയനനിഹപുഷ്പമിതുനൽക
 വാൻ നാണമോടാത്തങ്ങിരുന്നിതു വിപ്രനും * അതുരപാഴു
 തുമുഗുഹനനകതളിരിലൊങ്ങിത ഭക്തമത്തിനാനെഭജിച്ചു
 തുമില്ലവൻ * ഇഹമനസിധനമതിന്നഹിരകാതിയാരകി
 ലു മിന്നനിജഭാഷ്തനരുടെവാക്കിനാൽ * നിജമനസിധനത
 ചിരയാടിഹവരികകാരണം നിജ്ജാദല്ലഭുവനത്തു പൽക
 വൻ * ഇതിമനസിധനതരിഹരികിമിഭമിമെന്നോ മൃഗമൃഗ

വിപ്രാൻദോണ്ഡമഴിച്ചുത * അതികൂകമേമവിനപുഗ
കമതു കാഞ്ചിയാ വത്യന്തതൃപ്തനായ്ഞാനെന്നുമു * നി
ജമനസികരുണയൊടുമൊത്തപുഗകമുഷ്ടിയെ നന്നായ്ഭൂജിച്ചു
ഞെട്ടത്തുണ്ടാമതും * അത്രുപൊഴുതുകരുണയൊടുവരസി
ജാലാക്ഷിയൊ മാനന്തത്രപിയാതമിണീദേവിയും * മേലഭ
ളനയനമുദുകരതുപിടിച്ചാത്ര കിഞ്ചനലജയൊടിത്തരം
ചൊല്ലിനാൻ * അലമലമിതവനിസുരനസുരസുരദൃഢ്യം മാ
കുറമശപ്തമിതുകാണ്ടുവന്നിട്ടും * മാനസിതപകരുണയൊ
ടുമിതബതഭൂജിക്കാൽ ദോഷത്തിനമിവനിനിയപോര
മെ * നിജമനസികൃപയൊടമഭൂവനപതിവിപ്രനെ നന്നാ
യ്ഭൂജിപ്പിച്ചുപാഴിച്ചുമെത്താൽ * ചരണയുഗപരിചരണ
സഹിതമര രാത്രിയിൽ ചാരകഥകളും ചൊല്ലി വാണീടി
നാൻ * അവനിസുരനതിസുഖാമാടമരജനിയുകഴി മുഴുവ്വാ
ദികളുണ്ടൊരൊയ്ക്കൊരനന്തരം * നിവിലജഗഭധിപനൊടു
സരസാഗമയാത്രയും നന്നായ്തരഞ്ഞനടുത്തുടങ്ങിനാൻ * നി
ജമനസിപഴിവിവിധമിതിബഹുസുഖത്തൊടും നിമ്ബലന്ദ്ര
സുരൻമിത്താചയ്ക്കീടിനാൻ * അവിലജഗഭധിപനുടെ ച
രിതമൊഴുകുന്ന മന്തണഭക്തിയുളളതുമുദേന്ദ്രിയം * അ
തിമലിനനഹമധികസുഭഗതനമോധവ നായ്ക്കുളളതെന്നപു
ണന്നിതുപാക്കിലൊ * അസുരസുരവരനവിവധനമുല
ഭിപ്പതു മഞ്ജുജനേതുകരുണാകാണ്ടുപുരം * അവിലധന
വിഭവമതു മതിവിപുലഭോഗവു മത്ഥിജനങ്ങൾക്കൊക്കെ
മൊധവൻ * കിമപിധനജമിറയാടിഹ വിരവിനൊടുവ
ന്നുണാൻ കിഞ്ചനചിത്തവുമത്ഥിച്ചതില്ലാഹ * മനസിബ
ഹുകരുണയൊടുമേവരവുപാത്തുടൻ മേവുന്നപതിയോ
ടൊത്തുചൊല്ലുന്നുണാൻ * അവിലജനഹായമതുമറിയുമവി
ലേശമര മേയ്മനമുക്കുതൊത്തതു മെന്താഹ * പരിമി
തൊടുധനനിവഹമിവനിഹരകാടുകീടലൊ പാരമഭിക്കമി
തെന്താഹിനയ്ക്കയോ * വിവിധമിതിനിജമനസികരുതിധര
ണീസുരൻ വീണ്ടുനിജഗൃഹസന്നിധയൊചെന്നതേ * അ
ഥവിധിയമണിദവനകനകഗൃഹജാലവു മന്തമില്ലാത്താൽ
മാലികളുട്ടവും * പരമധനകനകമണിവസനബഹുഭൂഷ

ണ വൃണ്ണങ്ങളായുള്ള കാരഗ്രഹങ്ങളും * കനകമയമതിലുക
 ല്ലഭ്യപന സമൃദ്ധവും കാഞ്ചനചിത്രലോപജപതാകങ്ങളും *
 നവകനകനല്ലിയയുതവിമലസമീപങ്ങളും നല്ലൊരുവാപീത
 ഓകസമൃദ്ധവും * അമരവരസദൃശമലബഹുവൃക്ഷജാലവു
 മല്ലൂരസ്ത്രീജിതനരീസമൃദ്ധവും * പലതുമിഹധരണിസുരന
 ശ്ചകിനാടുകാഞ്ചനാൽ പരപേരിഭുമേവുണ്ടുനില്ക്കുവി
 ധൗ * അമലമണിചജിതനവവലയകടകാദിയാ മോദര
 ണങ്ങളിൽമുങ്ങിമോദനത്താഴും * സുരതരുണിജനസദൃശസു
 ഭഗസചിമാരെഴും സുന്ദരീമേരലിയാഭവേപനിയും *
 മനസിബഹുസുചാമാടതിസരസമലമെനംടൻ മനോജ
 മോടതിരതിനുകാഞ്ചനാൽ * അവനിസുരവരനമിതുമേ
 ദയിതയെന്നതു മച്ഛതമായയിതെന്നുനിനയ്ക്കയാൽ *
 സിംഹരിചരണമതുചിരവിനാടാപ്പിച്ച മന്ദിരപുഷ്പസുവി
 ചുപാണീടിനാൻ * അവനിസുരവരനമലധരവിഭവസ
 ക്തികളല്ലവർകൂടാതെചയ്യുപയ്ക്കങ്ങളും * മുരമനചരണ
 യുഗനിനവദോഷസിദ്ധൻ മുക്തിയുമന്ത്രികാലത്തുവദിച്ചു
 തേ * സകലജഗദഭയകരനഖിലജഗദീശ്വരൻ സർവ്വവുഭ
 കതജനങ്ങൾക്കുനൽകാമ * സകലസുഖമഴകിനാടുപരപ
 തിനകൃഷ്ണാന സേവിച്ചുകൊള്ളണമല്ലോജനങ്ങളും * അ
 ഖിലപതിചരിതമനദിപസമിതാചാൽകില മന്ത്രിനഭ
 ക്തിപുരസ്സരം കേൾക്കിലും * അഖിലധനവിഭവസുഖമ
 തുസപദിപന്നീട്ട മദ്യാലമെണ്ണത്തിരണ്ടുചൊല്ലിടിനേൻ *

സഹജസുതസകലജനസഹിതമലമായവൻ സൈവ
 രമായ്ഭാരകതന്നിൽവഴുവിധൗ * സുകൃതിജനസുഖമേ
 മഖഹരണമതിമുഖ്യമാം സുതൃഗ്രഹണമെന്നുണ്ടായ്ക്കരിക
 യാൽ * തദേഭുവിസ്കലജനമധികകരപുണ്യമാം തീർത്തു
 സമസാദ്യപഞ്ചകൈചനാത * മഹിതഭുജബലമുടയഭൂഗു
 പതിവുപാപായം ഭൂദേവതൃവട്ടം മുടിമുരാനന്തരം
 പുനരഖിലകപിതമതിവൃപതിയറിഞ്ഞാൽ പഞ്ചഗുദങ്ങളു
 ക്കുതീർത്താതുരാമനം * നിജമനസി വളരമാതപരിഭവമക
 രവൻ നന്നായവരിൽകളിച്ചുകാണാസ്ഥയാ * സക

ലഭ്യനിവിദ്യധരജനപിതൃനിവഹതല്പണം സാദരവയ്ക്കായ്ക്കു
 യജ്ഞങ്ങൾചെയ്യുതേ * നൃപാദി പഹവധരതിതമഃഖനീവഹ
 നമാക്കും നയ്ക്കുമായ്ക്കുന്നിതൃതൽതീർത്തവദയാൽ * സകലജ
 ഗദധിപന്മാർ പരമചിതമാകയാൽ സച്ചതീർത്തിലു മിത്തീ
 ത്മമുത്തമം * അതുകരുതിഭൂവിസകലജനാവുമരഭകുതിയാട
 ണിനെയുള്ളസമന്താദ്യപഞ്ചഭക് * ഗ്രഹണദിനസമയമതുവ
 രുചതുഗണിച്ചുകൻ ഗാഢഭാരേത്താടുപാർക്കുഭരണത്തര *
 ഭിജവരരുമഖിലമുനിപരയതിസമൂഹവും ദ്രോണഭീഷ്മാദിക
 രുവരരെക്കയും * പരിമിന്നാടുസംഖയദുവരമമകൃഷ്ണനും
 പാണ്ഡവ പീരരുമാറുപാലരും * മധുമനഗ്രഹണികളു
 തിതസമിവുന്ദവും മോദനകന്തിഗാന്ധാരിപാഞ്ചാലിയും *
 നിഖിലനൃപധരണീസുരതരുണിജനമൊക്കയും നന്ദാദിഭൗ
 പാലഗാകുലവുറ്റുവും * വിധിയരുൾക്കടമതിലനവധിയന
 തെന്താടും വൈശ്യസമൂഹവുമുള്ളദ്രവ്യങ്ങളും * ഇപപവരു
 മതിസുഭഗവിധിയതര്യേഷണ മിമന്നകൃപമണിത്തുവന്നീ
 ടിനാർ * അമരഗണമതുപൊഴതുഗഗനതലവുംനിറഞ്ഞാ
 യ്ക്കുമെന്നുപറഞ്ഞുനിന്നീടിനാർ * സകലജനമതുപൊഴ
 തുടലുവരസരസ്സതിൽ സ്നാനവുമായ്ക്കുപവാസവുമായ്ക്കു
 ടൻ * വിവിധധനവസനതിലപത്രഹയഗജങ്ങളെ വിപ്ര
 വരന്മാർക്കുനവുമായ്ക്കുതേ * അഖലകലമതുപൊഴതു പ
 രിചൊടുകളഞ്ഞുട നാഹാരവുമായ്ക്കുപാണിരതല്ലാപരും *
 തദനപുനരഖിലജനനിവഹമതികരുതുകും തന്നെടമിതുബ
 സ്സകളെക്കാണുവാൻ * ഹൃദയമതിൽവളരുമൊരുസുപ
 ചൊടുപുണന്നുടൻ ഹർഷാശ്രുവാത്തുകൾക്കുലങ്ങൾചൊല്ലിനാർ
 കരുണയൊടുപൃഥമമസപദിവസുദേവനെ കണ്ടുകരഞ്ഞു
 കൊണ്ടിത്തരംചൊല്ലിനാൾ * അധിസഹജഗുണനിലയതന
 യരെയുമെന്നയു മന്തരംഗത്തിൽ മാനുഷപാദയാദവാൻ * സ
 ഹജസുതസുതനയതനയനിവഹത്താടും സൗവ്യമാണ്
 നിത്യംവസിക്കുന്നതില്ലായ്ക * ഭഗിനിപിതൃജനനിജനസഹജ
 ജനമൊക്കയും ഭാഗ്യമില്ലാത്തതാകുകപാദാഭയം * അതു
 പൊഴതുസഹജമൊടുസപദിവസുദേവൻ മന്ത്രകണങ്ങളും
 വാത്തുചൊല്ലീടിനാൻ * അരുതരുതുകുനിനിതപഹുദികിമ

പിടിക്കുകയും മോശ്ശെയോടൊന്നിനൊന്നൊന്നും മറക്കുകയും * പര
 മമിതവമനസി കിമപി ബന്ധനത്തോന്നാലും പുണ്യശീലമെ
 വിധികല്പിതമാക്കുകയും * പരീചിനോടു യദുവരജമകുരുജ
 നങ്ങളെ പൂജിച്ചു നല്ല കശലാടനം നൽകിനാൻ * സരസി
 ത്തഹനയനനോട്ടസൗതരം അമിച്ചു സന്തപ്തമാക്കുന്ന
 യാദവവീരരെ * സകലദിശ്ശിമയവിനോദനിഖിപജനമാ
 സ്ഥയാ സമ്മോദമോടും പൂജിപ്പിന്നീടിനാൻ * അധികത
 രകൃത്യകരാട്ടമതുപൊഴുത്തുനന്ദന മോശ്ശെയടുക്കളച്ചെന്നുക
 ണ്ടീടിനാൻ * അതിസുഖമാടതുപൊഴുതു സപദിവസ്യദേ
 വന മോശ്ശസമനായനക്കുറപ്പുൽകിനാൻ * ബലനമേ
 ഹരിയുമതികൃത്യകരാട്ടനന്ദനെ ബലമോദോത്തോടുകൂടെ
 വന്ദിച്ചുത * അതുപൊഴുതു നിജസുതരെ വളരമോരുമാദ
 മോ കോശ്ശേയ്യുചെയ്തു വെട്ടാർക്കിമതിൽ * ജനനിയെ
 യുമതുപൊഴുതു മേവതമകൃപ്പിനാൻ ജന്തമോദനയശോഭയും
 പൂർത്തിയാക്കി * സപദിമദുകവതത്തിജനമഥയശോഭയെ
 സല്ലരിച്ചാത്തുകശലാടനം ചെയ്തിനാൻ * സരസിതഹദള
 നയനകമകുവസ്യദേവനും സാരോനന്ദനം ചെയ്തിനാണീ
 ടിനാൻ * അതുപൊഴുതു ഹൃദയമതിൽ വളരമോരുശോഭ
 മോ കോശ്ശേയ്യുചെയ്തു വെട്ടാർക്കിമതിൽ * അതിസുഖമാ
 ടവനിജരഹരണമുഖപങ്കജ മോലാപ്രവാജ്വലം തുകിന്നീ
 ടിനാൻ * നിജപരണനതികരണമതുപൊഴുതു കൃഷ്ണനും നന്ദി
 ചൂഗാപീജനാന്തിക്കുചെന്നു * അവരോടുകൂടെ
 മതുസഭയുമുരചെയ്തുകൊണ്ടു പൊഴുതെക്കുവന്നുവന്നു
 രെ * ബഹുസുകൃതമുടയനിജതത്തികളളയൊക്കയും ബ
 ലമോദനോദകത്തഴുകിനാൻ * അതിസുഖമാടവതമേ
 ഹരിതന സമഗ്രമാ ലാനന്ദവാരിധിതന്നിൽ മുഴുകിനാൻ *
 വളരമോരുമനേകൃതനിജ വിഹാരതാപവും വല്ലവിമാർക്കു
 ലത്തോദമോദനേ * നിജമനസി വളരമോരുകരണയോട
 വക്കോതു നിൽവത്തോടനുപദേശവുചെയ്തുത * അതുപൊ
 ഴുതിലതിസുഖമാട പരമമാമവിനാ രല്ലോമമണ്ണത്തു
 ന്നചെയ്തിനാൻ * .

ധാണിഭരഹരണനമകരുണയോടുസാദരം ധർമ്മ
നോടുകൂടെവെണ്ടിചൊല്ലിനാൻ * ഹരിചരണമതുപൊഴുതു
വിമലമതിധർമ്മജൻ ഹർഷാശ്രവ്യംവെള്ളമെങ്ങുമായ്ചൊല്ലി
നാൻ * സരസിതഹനയനതവകരുണയുളവാകയാൽ സപ്ത
ഭാസൗപ്യമയ്യോഴ്ന്നുഞ്ഞങ്ങളും* തവചരണകമലയുഗപരി
ചരജനങ്ങൾക്കു തപാലശബ്ദംവരുമോജഗൽപതേ* പു
നരപിപപലകഥകൾസരസമുരചയ്ക്കുൻ പാരിച്ചരോദ
നവാണിയെല്ലാപരം* കരുണപതിതരുണിജനമതുപൊഴുതു
മധവൻ കാന്താഭനങ്ങളെസ്സല്ലരിച്ചോരാൽ * അതികുതു
കസഹിതമമത്തുകമകേകൾപ്പതി നല്ലൊളവരോടുപാഞ്ചാ
ലിചൊല്ലിനാൻ * ഭുവനമതിൽമേലിന്നൊരുതരുണികളി
വെത്രയും ഭാഗ്യമേകംകൃഷ്ണകാന്താജനങ്ങളു * പുരുഷകുല
വരനഖിലഭൂവനപതിനിങ്ങളെ പാണിഗ്രഹചെയ്യുവാൻത
കൾചൊൽകരുടേ * അതുപൊഴുതുതരുണികളമവരവരെ
മധവ 'നാസുമായാവതാകവാൻതകളൊക്കെയും * പരതരു
ണിജനസദസിസകലമപിചൊല്ലിനാൻ പില്ലാടുലക്ഷണ
ചൊന്നാളതുനേരം * അഖിലഗുണഗണമുടമമജനകനാ
ദോ ലക്ഷ്യതന്നെനക്കൊടുപ്പിനിഷ്ഠയാ * നിജഭവനമ
തിലമലമണികനകചിത്രമായ് നന്നായൊരുലക്ഷമുണ്ടാക്കി
വെച്ചുതേ* അതുനമജനനാജനവുമഴകിനൊടുകാഞ്ചെല്ലാ
ശുഭലമതിൽകാണുമിലനേരം * പരിചൊടമജനകനെ
രുണപനിതുമുറിക്കിലോ പുത്രിയെനൽകാമവനെനൊചൊല്ലി
നാൻ * അതുപൊഴുതുകരുണപതപരണപവീരരു മന്ത്ര
ങ്ങളെയുമടങ്ങിനില്ക്കുവിധൗ * കരബലമൊടമവിജയ
നൊരുപരയച്ചതു കൊണ്ടതുലക്ഷ്യമുറിയ്ക്കുന്നതില്ലതുമേ *
അതുപൊഴുതുഹരിയുമൊരുശരവരമച്ചു നവോടുലക്ഷം
മുറിച്ചുവീഴ്ത്തിടിനാൻ * മമജനകനതുപൊഴുതുബഹുസുഖ
മൊടെന്നെയും മാധവനാതുക്കൊടുത്തൊരനന്തരം * സക
ലജനരുപതഥ സമരതുചെയ്തയാൽ സർവ്വജനത്തെയും
വെന്നുനാരായണൻ * സകലജനസഹിതമഥവിജഗ്രഹമ
കൊപുര സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടതത്രവാണീടിനാൻ * അ

തിസൃഖരമാടവളമിതിനിജകഥകൾചൊല്ലിനാ ഉദ്യോഗമെ
 ഞ്ഞുനാലുചൊല്ലീടിനൻ *

—൧൧—

അഥ സകലതന്ത്രികളുമവതരയെഭാഗ്യമാ ഭാഗ്യയ്ക്കു
 ഭാഗ്യയ്ക്കുമെന്നപുകുടീനാർ * അതുപൊഴുതുസകലമുനിവര
 തമതിമോദോദാഭം കച്ഛതസന്നിധൗചെന്നാതു കാഞ്ചനാൽ *
 വിംവിനൊട്ടസകലഗുണവുമുദമകൃഷ്ണനും വന്ദിച്ചുപൂജ
 യുംചെയ്തിത്തീടിനാൻ * മധുമനസ്സസകലമുനികളൊ
 ട്തൊല്ലിനാൻ മാന്യരായുള്ളൊരുനിങ്ങളെക്കാഞ്ചനാൽ * മമ
 വിവിധതരദുരിതമഖിലമപിനായുമായ് മാനുഷജന്മമിന്നു
 സഫലമായ് * നിഖിലജന്വിവിധതരദുരിതഹരണത്തിന്നു
 നിങ്ങളല്ലോഭവികീർത്ഥങ്ങളായതും * അതിമധുരഹരിവച
 നമിതിതദനുകേടുകയോ മന്ത്രിന്തദകത്യാമഹാമുനിവർഗ്ഗവും *
 അഖിലജഗദഭയകരപരണകമലൈരായ് താനന്ദമോട്ടപുക
 ങ്കീനിപ്പൂർവിധൗ വളരുന്നൊരുതുകൾമോട്ടസുമതിവസുദേ
 വനും വന്ദിച്ചുമാമുനിമോദോട്ടൊല്ലിനാൻ * നിഖിലമപിനി
 ജമനസിസതതമരിയെന്നൊരു റിങ്ങളോടെന്നുണ്ടുപൂജ്യ ചെ
 യ്തുന്നാണാൻ * കമലഭവരചിതജനനിഖിലമിഹമിഷുതും ക
 മ്പപാശകൈണ്ടുബദ്ധരല്ലോളവി * നരകസമജനിമൂരിയുമ
 മസകലകർമ്മവും നയ്യോവാൻകർമ്മമന്തുചൊല്ലേണ്ടതും *
 നയവിനയസഹിതമിതിവചനമനുഭവിക്കുകയാൽ നാരദാദ്ര
 ണാരുമാന്നിച്ചുചിന്തിച്ചു * ദനുജമിപുനിജതനയനിതിഹൃ
 ദിനിനസ്തയാൽ ദിഗ്ഗന്വസുദേവനിത്തരംചൊന്നതും * സ
 കലജനചരിതമിതു സതതസഫലമാം സന സാരമെന്നാകിലു
 മാസ്ഥകുറഞ്ഞുപോം * ഭൂവനമതിലഘഹരണമതിനുസഹ
 വാസികൾ ഭാഗീരഥിവിട്ടുപാകുന്നുദൂരവ * മുനിവരതമ
 തികുകമിതിവചനമന്യോട്ട മാനിച്ചുശൗരിയെടിത്തരം
 ചൊല്ലിനാൻ * സകലഗുണനിവയയദുവരസകലകർമ്മവും
 സാധ്യമാശിക്കുന്നകർമ്മമാണുണ്ടോ * മനസിഹരിചര
 ണമതുപരിചിനൊട്ടാപ്പിച്ചു മരംഫലസാധ്യമെന്നോരോ
 ക്കാതനീ * അഖിലജഗദഘഹരണപരണയുഗമന്യോട്ട
 അച്ഛതപ്രീതൃത്ഥമാതുയജിനകടോ * അഘാദമഥജനമൃതി

യുമഖിലമപികാമവ മന്വാടതുകൊണ്ടനപ്പമാകഃദ്രവം * മ
നജനിഹള പനമതിൽവിരവാടുജനിക്കിടലാ മൂന്നുകടത്താ
ടുക്കുടിയാല്ലോചത* സകലപിത്രനിവഹമുനിക്രതമുനിഗണപ
യം സന്തതിബ്രഹ്മചര്യങ്ങളാൽതീർത്തുവീ * വിബുധമൂണഗ
ണാമുചിഹസപദിമഖവുചെയ്തു വൈകാതെതീർന്നീസർവ്വ
ഭാഗ്യാംബുധ * സകലജഗദധിപനിഹതവതനയനല്ലായ
സാധ്യമല്ലാതെയെത്തുള്ളനിനയ്ക്കോ * നിഖിലമിതിമുനിവ
ചനസുഖമൊടിയുകേൾക്കുവാൻ നന്ദിച്ചവരെവരിച്ചിതു
ശൗരിയും * സകലമുനിഗണവുമതുപൊഴുതുവസുദേവനെ
സാരോരോഗവൃതത്രമൊയ്തിച്ചുത * ഭുവനപതിഹരിയഹ
ലികരുതിപതിനടുപേർ ഭായ്മാരാനിച്ഛിക്കിച്ചാശൗരി
യും * സരസിജഹനയനനമസപദിമഖസംധനം സർവ്വ
മന്തമില്ലാതെകുട്ടീടിനാൻ* സകലനരതന്ത്രികളുമസകല
വണ്ണവും സർവ്വാഭരണമണിത്തുമോദനത്തോടും * ചരതാമാടു
സകലരസചരിതസുഖഭാജനം ചെയ്തുകളിച്ചമദിച്ചുപാണീ
ടിനാൻ* വിബുധജനമതുപൊഴുതുവിവിധകുസുമങ്ങളും വാഷി
ച്ചുപാട്ടുങ്ങരോലോഷിച്ഛിതേരവും * വിവിധതരമതുപൊഴു
തിലവിടെയുള്ളവാരയാത വിസ്മയചൊല്ലു പറന്നുവതല്ലാക്ക
മേ * അതുപൊഴുതുമുനിവരതമരവരനാഗവ മന്വാടിതി
നൊത്തതല്ലനാചൊല്ലിനാൻ * സകലജനമതുസമ്മേവ
ഭൃമദശാന്തരെ സ്നേഹവെച്ചയ്യവിത്രലോചിടിനാൻ* പതു
വസനധനനിവഹമണിരഥനിജങ്ങളും പാരാനതാനങ്ങൾ
ചെയ്തിതുശൗരിയും * അഖിലജനമതുപൊഴുതുധനമതുവരി
ച്ചുകാണ്ടാശ്ചര്യമെന്നുചെയ്തുപോയീടിനാൻ * സകലനര
പതികളെയുമതുപൊഴുതുശൗരിയും സല്ലാരവുചെയ്ത
ച്ചോരപന്തരം * ഇരവുപകലധികതാസു പരമാടമനന്ദന
മിന്നിന്നുപാദകണമെന്നുവിനച്ചാൻ * മുരളമനവിരഹമതു
മനസിസഹിയായ്ക്കുവാൻ മരിച്ചതൊരുവപാത്തുതരസഭ
യം * സരസിജഹനയനനമനിവധിധനങ്ങളാൽ സൽ
ക്കാരവുംചെയ്തുമച്ചിതുനന്ദന * പരിചിന്നാടുവിദൂരനൊടു
സഹിതമഥക്രൂരൻ പാണ്ഡവന്മാരെപ്പറഞ്ഞയച്ചുപ്പൊഴു*
സകലജനസഹിതമഥനിജചരിതന്തിര സതപരമചന്ദ്ര

സുഖിച്ചുവാണീടിനാൻ * അഭിവർദ്ധിതമനുസകലമഴകൊടു
ലഭിക്കും ലാനകുറ്റദിതാനന്ദമുള്ളം * അധി തരസുഖ
സഹിതമവിടെമരുവീടിനാ നജ്യായനമണ്ണമുജ്യാപാണന്
താൻ *

കമലഭട്ടനയനനന്ദഭിവസമതതാതൻ * കാക്കൽ
വീണാതുവണങ്ങിനി പൂവിടെയ * മുനിപചനമതുകരുതി
മനസിപസുദേവനം മോദമോടാശ്ലേഷവുംചെയ്തുചൊല്ലി
നാൻ * സകലജഗദപരപരമവിവനിജമായയാ സുഷ്ടാഭി
ചെയ്യുന്നനാഥനല്ലോഭവാൻ * സപദിതവചഹിതമനുസക
ലമുനിച്ചുനവും സത്യമായ്ചൊൽകയാലിന്നറിഞ്ഞീടീടനൻ *
സകലജഗദേയകരജനനസമയഭവാൻ സുതിഗ്രഹത്തി
കൽനിന്നരുൾചെയ്ത * മൗനനാഥഗുരുനാഥസകലമപി
നിന്നുടെ മായശാസ്ത്രാജ്ഞാപാടയനഹം * തവചരിത
മിതുരപാഴ്ത്തുമിനികളുരചെയ്തയാൽ തപഃചനങ്ങളുമിപ്പോൾ
നിനച്ചുതാൻ * മനസിമെപ്പനരപിചകിമപിതപമ മോ
ദോഹമുണ്ടാക്കിച്ചമയ്ക്കുരുത്തമേ * അരിന്ദതവചരണയുഗ
മഴകൊടുവണങ്ങിന നെന്തറയാരുഗതിയില്ലിരിക്കാരുമേ
തവചരണനളിനയുഗമകളളിരിവെപ്പൊഴും തോന്നീടുവാ
നായനഗ്രഹിക്കേണമേ * ഇതിജനകവചനമതികരുണയെ
ടുക്കുകയും വിന്ദീ പരക്ഷണൻമനമയ്ചൊല്ലിനാൻ * സ
കലഗുണ വിവരമജനകതവദാഹിതം സച്ഛരംസത്യമതി
നില്ലസംശയം * രജനിപരദിതിജസുരനരചഗുഗുണ്ടും രാമ
നംഞാനഭേവാമമപരതം * സകലമപിവരപുരുഷനാരുവ
നപിനിണ്ണയം സന്തതമായമാതാനുനാഭദേവും * സതത
മപിഹരിചരണമതുപ്പദിനിനയ്ക്കിലോ സംസാരവൃത്തിന്മു
ക്തിയുരുകവതം * ദ്രോജരിപുവചനമതിമധുരമിതികേൾക്ക
യാൽ പ്രേമപൂരമേതീൻവാണിതുകൾതരിയു * നിജനയനമാ
ടുതദ്രോജനനിമുദമല്ലിതു നിങ്ങളുമീശപരമാരണറിഞ്ഞു
താൻ * വിജയധരിപുപധമതിനകമലഭട്ടവരപഭവാൽ വ
ന്നുമാഞ്ഞുജനരാജിവാണു * തവചരണമലമയിരണമ
യിടമവിടേ രപൽഭക്തയരണാണെന്നുചൊല്ലുന്നുമേ * മൃത

സുതനഗുരുവാരാഹപുരികരുണയോദ്ധവൻ മോദനനൽകി
യ പാതകകൾക്കടുത്തൻ * കുമതിമംഗസഹജനാഥവസഹജ
ബാലരെ കൊന്നൊരുട്ടും പാശമിടുന്നതില്ലുമം കുമ്പിപ്പുരി
കരുണയോദ്ധവാരയായ നാഥമ കാട്ടിത്തരികിലവനന്നാ
യിതന്നതേ * ഇതിജനവിവചനമതികരുണാമംഗകൾക്കുയാ
ലിനീ പരം കനം രാമനമപ്പൊഴ * കരുണമോട്ടു സുതലമതില
തിജവമിറങ്ങി നാർ കണ്ടുമേന്ത്യാബധിതനും വണങ്ങിനൻ *
ബലിയുമഥമിടമ നസിമരുചുക്കൊത്തനാഥനെ ബാലാമാട
ത്തോട്ടു കണ്ടാരാനന്ദം * പരവശതയോട്ടു സകലധനമനുസ
മപ്പിച്ചു വൃക്കചെയ്യുന്നതു വിചാരിച്ചൊപ്പിടിനൻ * ജയസക
ലജഗദധിപമസകലകർമ്മവും ജനവുമിന്നു സഹവമൊണ്ണി
തു * പേഹരണ തവ പരണകമലവിഹകാഞ്ചയാൽ ഭാഗ്യവാ
നാരിൽ പെച്ചൊട്ടു നാദയനമം * സകലജഗദഭാരപരമ
ഗുരുവാരവ സാധിപ്പതിനാനുമിപ്പെന്നിരിക്കിലും * കരുണ
യോട്ടമമസവിധഭൂവിവരവതിന്നിഹ കാരണമൊന്നു
തരപെയ്തു വണമ * മധുരമനനതു പൊഴുതു ബലിയൊട
തരപെയ്തു മാന്യശീലഭവൻ കേട്ടാലുമെങ്കിലോ * വിധിത
നയമനുവിനടയുഗമതിൽ മഠിമിട വിവ്യാതരാധരപുത്ര
രുണ്ടായിത * കമലഭവ നതു പൊഴുതു നിജനയനരക്കണ്ടു കാ
മിടയോലാനുപതം മിരിച്ചുത * ശരമിതമതികളിവർളി
തിജസുതരാനെന്നു ശാപം വരിഞ്ഞ് കൊടുത്തൊന്നനന്ദം *
വിരവിനൊട്ടു വരമമലിതിജകവജാതരം സ്തനാരിറണുക
ശിപുതൻ പുത്രരായ് * അവരെ വൈതമമജനനിജാമതിഴ്മാ
യയ്യ മെപ്പൊഴ കൊണ്ടു വന്നാക്ഷിമല്ലാസനാൽ * ക്രമമൊട പ
രതു പൊഴുതു ജനമനുചെയ്തതേ കൊന്നിതവർകളെക്കുസ
നം തൽക്കണ്ണേ * പുനരപി മലിതിജകവമതിലവർ പിറന്നി
തു പാടുന്നതുണ്ട പരനും തവാനിരാക * മമജനനിയുടെമ
നസിതനയകൃതശോകങ്ങൾ മറ്റൊരാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന
നവരത്തെൻ * അവരുടേറ്റിതമനുസകലമപിനയ്ക്കുമാ യ
രൈവമൽ പാദോണ് പർവാണിടും * തവമനസിമിതരു
ഖിലമിഹ വരും പരയം തന്നാലുമിപ്പൊളവരെക്കു പകരത്ത
നീ * ബലിയുമഥമേനജസുതരവരെയുമെപ്പൊഴ ബലമേ

ജ്ഞാതവദിച്ഛനൽകിനാൻ * കമലഭട്ടേനയനനാഥവിജയ
 ഹജബാലാർ കൊണ്ടുപോയ്യാതാവിനാത്രനൽകീടിനാൻ *
 തനയനാട്ടുവകമലമലി ചിന്താട്ടുകാക്കു മാൽ തന്നെമാന്നാ
 ത്രുവേദീദേവിയും * നയനജലസഹിതമമമുലമതുചുറ്റാ
 ടൻ നന്നായ്കുറുകത്തഴുകിമോതേത്താടും * നിജമടിയിലതി
 സുഖമോടവരഞ്ചതവെച്ചുടൻ നന്നായ്കുമായുംകൊടുത്തി
 തെല്ലാക്കും * നിജമനസിതനയമുതിജനിതബഹുശോകവും
 നീങ്ങിസുഖിച്ചിതുവേദീദേവിയും * നല്ലിനഭേദധനനാഥ
 ജനനദിവരസപുരാ നന്നായ്ക്കുളിച്ചുമലകൾകടിക്കയാൽ * അ
 ഞ്ചമവിചമതുരപാഴുതുവിരപൊട്ടനശിച്ചവ രമ്മയെവന്ദിച്ചു
 നാകവുംപൂക്കും * അവിവമപികമലഭട്ടേനയനനാട്ടെമ്മയ
 യെ നാപ്പൊഴുച്ചിതുകണ്ടവരൊക്കെയും * ഇനിയുമിപപലച
 രിതമലിപജഗദീശ്വര നിഷ്ഠയായെച്ചു പയ്യുണ്ടെന്നറിക
 ടെ * അനുഭവസമിതപാകിലധികസുകൃതംപര മദ്യോമ
 മാനമിനനണ്ണമും ചൊല്ലിടനൻ *

മുനിപരനാട്ടുരപാഴുതുവിജയസുതനന്ദനൻ മോദേ
 നവന്ദിച്ചുസാരംചൊല്ലിനാൻ * കഥയമമജനകനാടജന
 നിരയദിതശ്രമാ കൊണ്ടുപിതാമഹൻപോന്നാരുവാർത്തകൾ
 അതുരപാഴുതു മുനിപരനാടുകിറനാട്ടുചൊല്ലിനാ നജ്ജനൻ
 തീർത്ഥങ്ങളാട്ടു പാൻപായനാൾ * അവിവജനദുരിതഹരവി
 മലബാറ്റുതീർത്ഥം മാടിപ്രഭാസംപ്രവേശിച്ചുനന്തരം * മുരമ
 മനസഹജയുടെഗുണഗണമശേഷവും * മോദനേകേട്ടാതു കാ
 മമുഴുകയാൽ * സകലപതിസഖനാഥസപദിയതിടവെഴു
 മായ് സതരംപോരുകത നില്പുപ്പുക്കും * സകലമദുവരത
 മതികുതുകാട്ടുരമനും സന്യാസിയെച്ചെന്നുവന്ദിച്ചുസാദ
 രം * മധുരമനശിനിയുടെമഹിതമണിമന്ദിരെ മാനിച്ചുവാ
 ടിച്ചുസൽക്കരിച്ചീടിനാൻ * ശമനിച്ചമുടയയതിവരനുബല
 ദേവനും തുശ്രുഷണത്തിനുകല്പിച്ചഭദ്രയ * സാസിതാ
 നയനയുടെശശിസദ്രാവശ്രവും സല്ലാപരീതിയുംവശ്രകടാ
 ക്കവും * പലതുമിവയതിവരനാടുകിറാട്ടുകാക്കുമാൽ പ
 യുബാണാത്തനായ്തത്ര പാണീടിനാൻ * കമലസമുലിച്ച്

ലംസഭയെതിരൂപവും കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടുതോറുവാഴ്ചി
 യെ * അലയമതിബലനമനിജഭഗിനിതന്നായു മാതു
 ദുഷ്ടാധനനാണുണ്ടാകുവാൻ * വിജയനസികരതിയതു
 മുരളിപുവരിഞ്ഞമനദിരച്ചാരുസംഭാരയുണ്ടാകിനാൻ *
 അതിനയദുവരതമതികുറുക്കുമോളാമേ മമ്പാടുവാരിധീതീ
 രംഗമിച്ചിതു * കുമ്പളനയനനടസഹജയെധനഞ്ജയൻ
 കൃഷ്ണനവാദനേതരിൽക്കരറിനാൻ * സപഥിപകറിവ
 ഹമതുപൊഴുതമതട്ടക്കുമാൽ സച്ഛിനത്തെയുവെന്നമഹാ
 രഥൻ * കുമ്പസമവനേ യാടുമഴകൊടുഗമിച്ചിതു കേട്ടു
 കോപിച്ചുപുറപ്പെട്ടരാമനും * സകലയദുവരതമേമുരമന
 നംബൂ സാനപയാദേന്ദ്രപാണതടക്കീടിനാൻ * കനി
 വിനാടുബലനമതികുറുക്കുമോളാതരിയും കന്യാധനങ്ങൾ
 കൊടുത്തയച്ചീടിനാൻ * സകലധനസഹിതമേവിജയന
 മനാകലം സന്ദരിമുഖിയോടൊത്തുവാണീടിനാൻ * വി
 ജയനടൈലരിതമിതിനിയുമേരുവെയ്ക്കുൻ പില്ലാട്ടകൃഷ്ണ
 രിതങ്ങൾചൊല്ലിനാൻ * മുരമനസഖാനന്ദവനവിവ
 ഗുണശീലവാൻ മുഖ്യൻശ്രുതദേവനെന്നുപരംഭിജൻ *
 മനസിഹരിചരണയുഗമേവരതമാത്തുടൻ ജൈമിവാ
 ജ്യസുചിച്ചുവാണീടിനാൻ * മനസിഹരിചരണമേകു
 തിബാഹുവാശപനം ജൈമിവാഭൂപനംതത്രമേവംവിശ്വ *
 മധുമനനനാഭിവസമവരുക്കിത്തത്തിനായ് ജൈമി
 വരാജ്യത്തിലാശ്രയിച്ചതേ * സകലമുനിവരസഹിതമഖില
 ജഗദീശനെ സച്ഛിനങ്ങളുംകണ്ടുമദ്യുപഥം * കവിതസു
 ഖമവരവർകൾനിജനിജയനോചിതം കാഴ്ചയുവെച്ചുവണ
 ണിനിന്നീടിനാൻ * അഥഹരിയുമതികരുണമവരയുമാ
 ഗ്രഹി ചുമ്പോളാചന്നമിമിവപുകീടിനാൻ * അതുപൊ
 ഴുതനരവരനമവനിസുരമുഖ്യനെ മത്സ്യനാമോനേമെന്തതി
 രോദതേ * അതിവിമലമതികളുവരധികതരഭക്തിയാ ഭാ
 ശുനിമന്ത്രണംചെയ്യാറിവിവരം * അതുപൊഴുതുമുഹൂരന
 മവരുക്കിതാത്ഥമാ യാതമറിയാതരണ്ടുരൂപത്താടും *
 അവരുടയവനമതിവഴക്കൊടുഗമിക്കും മത്സ്യനസന്താ
 ഷാമാടുമിരിവരം * സകലജഗദലിപനയുമഖിലമുനി2൦

രെയും സൽക്കരിച്ചുവന്നുതിച്ചുരിരിവതും * ഹരിചരണ പരിചരണായാട്ടുമഹാഹീസുരൻ ഹഃഷണമായവൻതന്നോടുകൂടിയിട്ടുണ്ട് * കമലഭൂതനയനജയജയജയഗർഭതേ കാരുണ്യപാരിധ്യകൃഷ്ണനാമോസ്തുതേ * മമദുരിതഫലമഖിവമിതുപൊഴുതുനാഷ്ട്രമായ് മാനുഷജന്മമിന്നുസഫലമായ് * തവചരണപരിചരണഫലമതുലഭിച്ചുതേ തപസ്വസാദാത്ഥമിന്നതുചൊയ്ക്കേണ്ടുഞാൻ * അതുപൊഴുതിവവനിസുരകരമതുപിടിച്ചുകൊണ്ടുബുദ്ധനേത്രൻചിരിച്ചുകൾ ചെയ്തിതു * സകലമുഹൂർത്തനിസുരപരിചരണചെയ്തീ സന്തോഷമത്രനമുക്കുജ്ഞാമിരില്ലതോ * നിഖിലമുനിഗണവുമഹധരണിസുരചക്രവും ദീക്ഷിതല്ലെന്നുതപഃമനോരംഭം ദീ * മുനിനിവഹധരണിസുരപരിചരണമനിനയ മൽപൂജാകണ്ടുപ്രസാദിക്കയില്ലത്താൻ * മഹാചരണപരിചരണരഹിതമഹവിപ്രാര മാനിക്കില്ലത്താൻപ്രസാദിക്കുമേറ്റവും * മുനിനിവഹധരണിസുരചരണയതിനാൽഭവാൻ മൽപ്രസാദാത്ഥമായ്പൂജിക്കുന്നിത്യവും * തവചരണസിരൂപിതാതുസകലമതിനാൽവതും തപസ്കേതികളുടെതളിരത്തു ഞാനോറവും * ഭുവനപതിചപനമതുസഭയമിതിഭേദംകുറയാൽ ഭക്ത്യാമുനികൾപ്പൂജിച്ചുവിപ്രനും * നരവരനമഹധരണിസുരചരണമാദരാൽ നന്നായനഗ്രഹംചെയ്തനാരായണൻ * സകലമുനിജനസഹിതമഴകാടുകാട്ടിമിച്ചുടൻ സതപഃഭാരാവതിപൂജമവിനാൻ * അനുദിവസമിതുപറകിവവാനിതഭക്തനാ മദ്ധ്യായമേഴമിന്നണ്ണതുംചൊല്ലിനേൻ *

മഹിതഗുണനിവയനമനരചരണമാദരാൽ മോമുനിത്രേകുന്ദനവന്ദിച്ചുചൊല്ലിനാൻ * നിഗമശതനിഖിലമഹദുപാധിഭേദമയമായ് നിത്യമായുള്ളോരുനിശ്ശുണബ്രഹ്മണി * വിമലതരപുടയമുനിവൃഷഭസുഗുണങ്ങളും വേദങ്ങളെങ്ങിനെസഞ്ചരിക്കുന്നതും * ഇതിമനാസികിമപിമജനിതമിഹ സംശയ മിന്നഭവാനതുതീർത്തതല്ലേണമേ * സ്തവതിയൊടു ശുഭമുനിയുമതുപൊഴുതുനാദ നാരായണമുറിച്ചുശ്രേഷ്ഠസംവാദവും * പലമുനികളുടെസദസിപരിചൊടുസനന്ദന

പ്രാകൃതശ്രുതിഗീതയുപാങ്ങീടിനാൻ * സഭയ്ക്കുമുമ്പനി
വൃഷഭവചനമതു കേൾക്കയാൽ സംശയംതീർന്നിമന്യുതനയ
നാം * അധികതരം വേദസുഖസഹിതമേമേവിനാ നല്ലൊ
യമെണ്ണതു മെടുപെടത്തൊൻ *

—*—

മുരമഥനസുഖതനയതനയപ്രപതീശ്വരൻ മാമുനി
തന്നോടു പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ * സകലസുരഗണഭി
ജമനുജന്മാക്കളും സഹോദരമൃത്തിയായുള്ള കാലാരിയ *
ഭജനമതു കനിവിനോടു കിമപി ബതമെന്തിലോ ഭോഗസമൃ
ദ്ധികൾ വന്നു കാണുന്നുത * അഥകമലയുടൻ മണപടമതു
ഭജിപ്പവ ക്ഷത്രിയർ ഉല്ലാസനശിച്ചു കാണുന്നുത * ജൂരിവര
യുമഴകി നോട്ടഭജനമതു ചെയ്യ പ ക്ഷിതരം വിരുദ്ധപ്രാപ്തി
ചേരും * നൃപതയുടെ വചനമിതിനിശ്ചയമനുഷ്ഠനത
നന്ദിച്ചു കൾ ചെയ്യ മാമുനിപ്രശ്നം * മഹിതഗുണവിധ
യനൃപപരമശിവനീശ്വരൻ മാമാനപിതഗുണയുക്തനെ
നോക്കൂടോ * സകലപതിശിവനുമേഗുണസഹിതനാക
യാൽ സേവിപ്പവർ സമൃദ്ധികൾ നൽകുമോ * സരസിതഹ
നയനനമഗുണരഹിതനാകയാൽ സേവചെയ്യുന്നവൻ നി
ശ്ചിതനായ്ക്കും * അവിവസ്ഥകലതിലകനമവമതിലഞ്ജ
നപ്രകാശം തന്നോടു രാജസുയാനതര * സകലജനസഭസി
ബഹുവിധസകലധർമ്മം സാരം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു നന്ത
രും * മനസി ബഹു കരുണയോടു മിതു സപദിചോദിച്ചു മാധ
വനാദി ഉൾ ചെയ്യ സാരം * മേലാണയഗുളമതു പരി
ചൊടു ഭജിക്കിലോ മാനവമത്മാക്കൾ നശിച്ചു തൊൻ *
അവനടയധനഹരണമതു സപദി ചെയ്യീട്ടു മത്സര
യാൽ ഭേദിച്ചു പോമേവനും * മഹിതധനനിപഹമതു വിരവാ
ടനശിക്കിലോ മിതു ബന്ധു കുളവനെയെടുത്തീടും * സപ
ദി നിജജനരഹിതമവനതനേന്തരം സംസർപ്പുണ്ടായ്ക്കും മേ
ഭക്തരിൽ * അതു പൊഴുതു കരുണയോടു മവനമഭേകിത്ത

* ഈ അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള ശ്രുതിഗീതയുടെ മുമ്പും വരാ
ത ശാമ്യമനവനവർകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള മാമാനാനും ഈ പ
ണ്ഡകത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

നമ്പാട്ടുമാൽക്കുമാട്ടക്കുത്തുകുതിയും * പരിചിന്താട്ടമമേ
 നസികതണമുളവാക്കുവാൻ പാരംപരാധീനമാണാത്തുസ
 വ്യാസം * കമലഭവഹരവിബുധവരഹരസുതാദിയും ക്കി
 പ്രപ്രസാദികളുള്ളേളിച്ചത്രയും * വിരവിനൊട്ടുവെളിവിട
 വധനാതുവദിച്ചുടൻ വാഴ്ന്നുസംസാരസംഗമൊന്നായ് *
 മുരമഥനകമലഭവപുരമഥനനന്നിമ്പർ മുവ്വരുംശാപവരപ്ര
 ഭയോരോടാ * ശശിധരനമകമലഭവനനമതിദ്രുതം ശാ
 പചരണരൊകാട്ടക്കുമൊമത * നളിനാളേനയനനഥവ
 രമപിമശാപവും നൽകുവാൻകാലംനിരവധിചെല്ലുമേ *
 പരമശിവചരിതമതുപരിചിന്താട്ടകേരക്കുവീ പണ്ടുവുരാ
 സുരനായശകുഹിജൻ * കുമതിവരനഥസകലഭവനവുമട
 ക്കുവാൻ കാമിച്ചനാരണ്തന്നോടൊരുഭിനം * കമലഭവപ
 രതുധരഹരികളിവമുവ്വരിൽ ക്കിപ്രപ്രസാദനോരന്നുപോദി
 ചുഴത * മുനിവരനമതുപൊഴുതിലവനൊട്ടുരചെയ്തു മാരാ
 രിശീശ്രീപ്രസാദിക്കുമെന്നതും * മുനിവചനമിതിവിരവില
 വനമഥകേരക്കുമാൽ മാരാരിയെത്തപചെയ്തുടങ്ങിനാൻ
 അസുരസുതനമിതബവനധികതരവിർല്ലെണ്ണ മാമ്മമാംസം
 കൊണ്ടുഹോമതുടങ്ങിനാൻ * കമലശരമഥനനടെവിമല
 ചരണാംബുജം കാണായ്ക്കുമാവവൻ സപ്തമാംസര * അതി
 കപരിതമതിസപദിനിജഗളമറപ്പതി നമ്പാട്ടുവാദകൊണ്ടു
 വെട്ടുംഭരാനന്തര * അതിക്രപായാടഖിലജഗദധിപതിമ
 ഘോരന നഗ്നിയിൽനിന്നൊട്ടുനീററസഭ്രമം * ഭരണനടെ
 കരവുമതിയടിതിപിടിച്ചപ്പട്ടതേ ഭാനവഗാത്രവുംവുണ്ണമയ
 ഞ്ചൊഴ് * അസുരവരതവനിഹവാമഖിലമെന്നതു മേലേ
 ഞ്ചാലരനപ്പൊളജളിനാൻ * ഭിരിസുതനമതുപൊഴുതുഹ
 രചരണപങ്കജ ഭീമവനമസ്താരവുംചെയ്തുചൊല്ലിനാൻ *
 പുരമഥനമകരമിതാരുവനടെമുഖ്നി പാരാതൈവമുഖ
 വൻമരിച്ചീടണം അഖിലജഗദേ മകരനഥമനസിചിന്ത
 യോടങ്ങിനെവന്നീട്ടാമെന്നതുകൊള്ളായാൽ * അസുരന
 മപുരമഥനാരസിനിജഹസ്സുവു മെല്ലാഴേവെപ്പാനടുത്തു
 ചൊന്നീടിനാൻ * കരുണായാട്ടമഹമിവനവരമിഹകൊടു
 ക്കയാൽ കൊല്ലുന്നതും മമല്ലെന്നുതാകയാൽ * ഹരനമഥ

സപദീനിജവൃഷഭവര മേറിനാൻ ഹര കാഴ്ചമെന്നരുപൈ
 യ്ക്കുദേവാദികൾ*അന്തരനന്മപുരമനകരകമലസംഗമ മൽ
 ഭൂതാധിഗ്രഹോപംവരികയാൽ * പരഷമൊടുമതിജവരമോട
 വനമഥപുഷ്പര പാഞ്ഞുപുരാരിതൻപിന്നാലെവെന്നിതു *
 അതിഭയമൊടഖിലദിശിഹരനമഥപാഞ്ഞുട നല്ലൊഴുവെ
 കണ്ണാലൊകമുറപ്പിക്കിതു *മുരമനനതുപൊഴുതുസകലവുമറി
 ണ്തഥമനമൊരുവടുതുമായ്ചെന്നാടൻ * പഥിശകുനിസുത
 നൊടഥമധുരമുരചെയ്തത പായുന്നതെന്തുനീദൈത്യമൃഡാ
 മണ * സകലമപിപരകപരകഴകൊടുമഹാമതേ സാഹായ്യ
 മൊക്കെയുംചെയ്യുന്നതുണ്ടുഞാൻ *മധുമനവചനമതിമധുര
 മിതികേൾക്കയാൽ മോഹിച്ചവൻവാങ്ങയൊക്കെയുംചൊല്ലി
 നാൻ* പരഷമൊടുശകുനിസുതവചനമതുരകൾക്കയാൽപാ
 രംചിരിച്ചരുൾചെയ്തിതുവണ്ണിയും*അയിദനജവരസുമുഖശ്ര
 ണമമവാചാവോ നായ്യാനിനക്കിന്നുവിസ്മയിവന്നിതോ*പുര
 മനവിവനരികമഖ പിഹതിചെയ്തയാൽ പ്രേതമായ്നന്നിതുദ
 ക്കുശപത്തനാൽ * നിഖിലദിശിനിശിതമസിമിതയതിൽ
 വസിക്കയാൽ നഷ്ടമായ്നന്നുപോലീശപരതംസരഖ * ഭരജ
 നവുമിവനൊടിഹവരമതുവരിക്കായി ഒല്ലാന്നംഫലിക്കുന്നതി
 ല്ലുപരങ്ങളും * മമവചനമന്തമിതിതവമനസിസംശയം മര
 നശീലനിനക്കേണ്ടന്നിരിക്കിലോ * സപദിതവശിരസിനി
 ജകരമതുധരിക്കുനീ സംശയമല്ലിതുമിഥ്യയെന്നോക്കുടോ *
 അന്തമിചനിനിയുമിവപറയരുതതിന്നനം അന്വോടവ
 നെവധിക്കുയുവണാമ * മധുമനമധുരതവചനസുധ
 യാലവൻ മോഹിച്ചഹസ്സംതലയിൽവെച്ചീടിനാൻ * അ
 തുപൊഴുതുഹരനടയമഹിതവരശകുനിയ ലാട്ടുവുകാസു
 തൻനഷ്ടമായ്നന്നിതു * അതുപൊഴുതുവിഞ്ചയജനമുനിശ്ചീവ
 രഹരമൊക്കെയു മച്ഛതൻതന്നെസ്തുതിച്ചാർപലതരം * അമ
 രതജസുമനികരമഴകൊടുചാരിഞ്ഞുട നല്ലരസ്യീകളുംന
 ണ്തംതുടങ്ങിനാൻ * അഥഹരിയുഴുകിനൊടുഹരനൊടരുളീ
 ടിനാ നാത്മപാപത്താൽമരിച്ചിതുദൈത്യനം * സകലസു
 തഭനജനരദിതിജവരരങ്കിലും സജ്ജനദേവങ്ങൾചെ
 യ്തുവന്നാകിലോ * ഇഹമൃതിയുമധികതരനരകഫലവുംവരു

നോത * അഖിലമുനിതിലകമമനസിഭവദോഗമ മേലു
 മിന്നറിഞ്ഞീടാത്തുകാരണം * കുമതിജനസദൃശമലശരണം ച
 ചെയ്തും കരുണാമാടുപൊരുത്തുകാളുണമെ * മമ
 ദുരിതഹരമുരസിതവചരണവാഞ്ചനം മോഹിച്ചുനിത്യംധരി
 ക്കുന്നതുണ്ടുഞാൻ * അഖിലജഗദധിപമുദ്രവചനമിതികേൾ
 ക്കയും ലാനന്ദവാരിയൗമഗനനയ്ക്കാമുനി * മാനസിഹരിചര
 ണയുഗകമലവുമാറ്റിച്ചു മോദനചെന്നുമുനിജനസന്നി
 ധൗ * സരസിതഹദവനപുരമഥനഹരിചാത്തകൾ സവ്വ
 വുമുണ്ടായപോലെചൊല്ലീടിനാൻ * സകലമുനിവരജമമ
 ഗുവചനഗൗരവം സതപ്രധാനൻഹരിയെന്നറിയു
 ത് * സപദിഹരിചരണകമലവുമാറ്റിച്ചു സത്രവും
 ചെയ്തുവർകുതിലിട്ടിട്ടേ * ദനജകലമഥനനന്ദപാഴ്
 തിലമടകുലൻ ദോഷമന്ദിരവാഴ്ചദോഷന്തര * അവ
 നിസ്പരവരനൊരുവന്നൊരുതനയനുജവി മൂപ്പൊഴുബാ
 ലൻ മരിച്ചതുകാരണം * മൃതസുതനെവിരവിനൊടുകരമതി
 ചെടുത്താതു മായവന്ദിരദോരത്തുവെച്ചുടൻ * അതിക
 ണമഖിലയദുസദസിധരണീസുര നാശ്രമനചെയ്തുദുഃ
 ചെന്നചൊല്ലിനാൻ * വിഷയസുഖമഖിലമപിസതരമനു
 ഭൂതനാസ്തിപ്രവിദേഷണംചെയ്തിലുണ്ണനായ് * മരുവുമേ
 രശരന്ദ്രപതിദുരിതമതുകാരണം മൽസുതനിനമരിച്ചതനി
 ന്നും * ദനജസന്ദ്രപതിയുടെധരണീസുരവാസികൾ ദുഃ
 ഖിക്കയല്ലാതെയെന്തെന്നുചെയ്തും * അതിരദിതമൊടുധ
 രണീസുരവചനമാത്തുക ട്വാനമൊരുതരംമിണ്ടാത്തുകാ
 ണം * അവനിസ്പരവരനഥമസുതശവമടുത്തുകാ ണുണ്ടു
 ചെന്നതൃന്തദുഃഖനാമേവിനാൻ * പുനരപിചവിമലമതി
 ധരണീസുരവയ്ക്കും പുത്രൻജനിച്ചമരിപ്പതുകാരണം * മധു
 മഥനഗൃഹസദസിനിജസുതനെവെച്ചുടൻ മുന്നേകണക്ക
 പാഞ്ഞിതുവിപ്രനും * അതിനൊരുജനവുമൊരുമൊഴികൾ
 പറയായ്ക്കയാ ലനതണൻദുഃഖിച്ചുപോന്നുവാണീടിനാൻ *
 ഇതിധരണീസുരവരനതനയരുളവായവ രിങ്ങിനതന്നെ
 മരിച്ചുപോയെടുപേർ * സതതമപിധരണീസുരനതുഹരിഗൃ
 ഹേമെന്നു സന്താപമോടെപാഞ്ഞിങ്ങുപോന്നിടും * അ

ധനവമസുതമരണമതുധരണിദേവനു മദ്ധ്യതമനിരമെ
 ന്നചൊല്ലുംവിധേയ * കിമപിപുനരൊരുജനവുമതിനപറയാ
 യ്തയാൽ കണ്ടുനിന്നൊരുധനകേയൻചൊല്ലിനാൻ * ഇഹ
 നരണിസുരവൃഷ്ടധരണിപതിയായ പരില്പായവിപ്രരെ
 ക്കിച്ചുകൊള്ളുവാൻ * യദവൃഷഭരീവരവനിസുരകലമതായി
 തോ യാഗവുംചെയ്തുവസിക്കുന്നുനിത്യവും * ചതുരതയോട
 വാസിസുരനിവാഹപരിപാലനം ചെയ്താത്തഭൂപൻനടസമൻ
 നിണ്ണയം * ധരണിസുരതവതനയരിനിയുളളവാകിലൊ ധ
 നപിയാരുളളഞാൻപാലിച്ചുനൽകുവൻ * അരികമമവചന
 മിതുധരണിസുരസത്യമെന്നല്ലാത്തിലഗ്നിയിൽചാടുവന
 പ്പൊഴെ * സഭയമുതിവിജയനടെവചനമതുഭേദിക്കയാൽ
 സന്ദഹമാടുംപിജവരൻചൊല്ലിനാൻ * കലിശധരതന
 യശ്ശുണവിമലമതിരാമനും കൃഷ്ണനുപ്രദ്യുക്തനമനിതഭേനും *
 അതിബലികളിവരിതിനമമദരിതകാരണ മാളല്ലയാഞ്ഞു
 വസിക്കുംഭേദാന്തര * നിജമനസിവളുതമൊരുമഭൈമാട
 തിബാലനുംനിന്തിന്നചൊന്നതുബോധിച്ചതില്ലമേ * രഭ
 സമൊടുമതുപൊഴുതുവിജയനമൊല്ലിനാൻ രാമകൃഷ്ണ
 നിരുദ്ധാദികളല്ലാത്ത * രണാരിരസീമമസമരപടുതയതു
 കാരണം തദ്രൂപസംഭവഭിച്ചമഹാരഥൻ * ഗഗനതലഗ
 മനമതുപരിചൊടുലഭിച്ചവൻ ഗാഞ്ചീവരായധനുരത്തുള്ള
 വൻ * ഭൂവനതലമതിലഖിലസുപവരരെവെന്നൊരു ഭൂപ
 തിദ്രോഷനാമജ്ജ്ഞാൻഞാനൊടൊ * അലമലമിതവനിസുര
 തവമനസിസശയ മന്തകൻതന്നെയുംവെന്നുഞാൻനൽ
 ക്കുവൻ * വിജയനടെവചനമിതിസുദൃഢമിതിഭേദിക്കയാൽ
 വിശ്വാസവുംവന്നു ഭൂമീസുരനന്ദനും * പരമസുഖസഹിത
 മൊടുഗ്രാമത്തിൽവസിപ്പിച്ച പത്നിക്കുഗർവ്വമുണ്ടായിവന്നി
 തു * വിജയദൃഢവചനമതുഹൃദികരുതിനിത്യവും വിപ്രൻ
 പ്രസൂതികുലത്തുസസംഭ്രമം * അയിവിജയകരുണയൊടു
 മമസുതനെയിന്നനീ യന്വൊടുകാത്തുതരികെന്നുചൊല്ലി
 നാൻ * സപദിഹരിചരണയുഗമഴകിന്നൊടുവന്ദിച്ച സുതി
 കാശരംചുഴലുമജ്ജ്ഞാൻ * പരിചിന്നൊടുശരനിരകൾവി

വിധമമതുകിനൻ പിന്നെയുംഭിച്വാസ്പപഞ്ചരംതിത്തുത *
 തദേവൈതധരണിസുരതനയനമുവായവൻ തൽക്കണ്ഠത്തു
 മറഞ്ഞുദേഹമെത്താട്ടം * അതുപൊഴുതുതന്മണിജനതദിതമതു
 കേൾക്കയും മാത്ത്നാസ്താമമവരിവിദ്വേദനം * കരുണയൊടു
 നയനജവരമാഴുകിവിജയനന്തിക കോപിച്ചുപാതമനോടിത്ത
 രംചൊല്ലിനൻ * കമതിവരജളഹൃദയവിജയപുഷ്പാധമ മൃ
 ബനാംനിന്നുടെവാക്കുകൾകേട്ടുഞാൻ * ഹൃദയമതിലധികതര
 സുഖമൊടുവസിച്ചുപോയ് ഹാഹനമൊവ്യോചനമല്ലനി
 ക്കാഹം * സകലജഗദധിപതികളിവരിഹനിനജ്ജിലും സാദ്ധ്യ
 മല്ലാത്തതുദുഃഖാഹിയായനീ * നിഖിലയദുസദസിബഹുദൃശ
 തയൊടുമോറുമന്നുഞാൻബോധിച്ചതുമതിവിസ്തൃയം * രജനി
 കരകവജനിയുമപിപരണവീഴ്ചും അദ്രപസാദവുംഗംഭാധീ
 വചാപാപം * ഇനിയുമിവപവഗുണവുമഖിലജനനിനയ മി
 പ്പോളെവിടെനീവെച്ചുച്ചുപൊന്നതും * പൊളികളിവപര
 വതിനവിതളയടുത്തു പാരമൈവന്നുപതിക്കുനീവാനി
 യിൽ * ജനസദസിനരനമൊരുതന്മണിയതുമല്ലാത ജീവി
 മ്ചിരിക്കുന്നതന്മണിനീവുമാ * അവനിസുരവചനമിതി
 പരഷമൊട്ടുകൾക്കും മത്സ്യനവജ്ജയാപാതമനമെല്ലാഴ്ച *
 പരഷമൊട്ടുമഗഗനതമഗമനവിദ്യയാൽ പ്രേതാധിരാജ
 പുരത്തിലുൾപ്പെടേത * ഭിജസുതനയനുപൊഴുതിലവിടെ
 മഭിയാസ്തയാൽ ദിക്പാലമന്ദിരമൊക്കത്തീരത്തുടൻ * അ
 വനിസുരവരനടയസുതനെമഭിയാസ്തയാ മന്മനാപതിപ്പാൻ
 തുടങ്ങുംശോനതര * കരുണയൊടുമതുപൊഴുതുവിജയനാട
 സന്നിധൗ കൃഷ്ണനുംചെന്നുകരംപിടിച്ചാദരാൽ * വിജയ
 നൊട്ടുദൃഢസിതസഹിതമുരചെയ്തിതു വിപ്രകുമാരരക്കൊട്ടു
 വന്നുക്കുവ * കരുതിലകതവഭൂവനമിതിലിതനിമിത്തമാ
 യ് കീർത്തിയുമൊന്നക്കുമുണ്ടാസ്തൃതംസഭേ * അഥവിജയനൊ
 ടുസഹിതമമലകമുവക്കുണ നാത്തുതരരിപ്പാറപ്പെട്ടുപശ്ചി
 മമ * സകലജനവനഗിരികൾവിരവൊട്ടുകടന്നുടൻ സപ്തസ
 മുദ്രംകടന്നുപോകുംവിധൗ * അനിവസമജവമെംമംഗമമ
 തുനടത്തിനാ നന്ധകാരത്തിലകംപുക്കുന്നതരം * തുരഗഗ
 ണമതുപൊഴുതനയനമകാണാത്തു തപ്പിനടപ്പതുക്ഷീണാ

തമഃധവൻ*പ്രളയരവിശതഭവനതമിജിതസുഭംഗം പര
 രാജതമനസചിന്താചയ്യിടിനാൻ * അതുപാഴ്ത്തുമ്പു
 തിമകശരസദ്രവേഗമോ ധന്യകരാനന്തരവനിതചക്രവും
 അതിമഹിതരചിപടലഗുരുതസഹിയാസ്ത്രയം ലക്ഷികരചി
 മ്ബിവസിചിതുപാതമനം * അഥപവനചവിതഗിരിസദ്ര
 തിരമാലയം ടത്തുതമായജലനിധികണ്ടുത * അതിനടയ
 നട്ടയിലൊരുമഹിതമണിമന്ദിര മത്തുതമോമ്മാദകണ്ടിതുമൽ
 ഗുനൻ * രജതഗിരിസദ്രമഥമണദേശശതത്തൊട്ട രാജിത
 നാദയരനന്തനകങ്ങളുത * വിവിധമണിലസിതമുദ്രരചി
 രഹണിമെത്തമേൽ വിഷ്ണുസ്വരൂപവ്യംകണ്ടിതുമൽഗുനൻ *
 മണിമകുടവലയഗണ ചിമലരചിയുംവന മാലയുംകണ്ഡല
 കൌസ്തുഭശോഭയും * അമലനവനളിനഭേസുഭഗനയനങ്ങ
 ള്ള മോഹുളജങ്ങളുമായുധജാലവും * സജലഘനനിറവുമതിര
 ചിരമുദാഹാസവും സർപ്പംഗഭൂഷിഷ്ടഭൂഷണശോഭയും * അ
 സുരസുരഭിതീജചഗമനിവരസമൂഹവുമായുധമുന്തികളുംസു
 നന്ദാഭിയും * സവിധമതിലവനിനെയടുസരസിതഹമേയും
 സേവിച്ചുനില്പതുകണ്ടോരനന്തരം * കവിതസുഖചധികജവ
 സഹിതമഥപാതമനം കൃഷ്ണനംവീണനമസ്തരിച്ചീടിനാൻ*സ
 കലജഗദധിപനഥമുദാഹസിതയുക്തമായ് സ്വാഗതച്ചുർമ
 രകരചയ്യസാരം * കുരുതിലകയദുവൃഷഭധരണിസുരബാ
 ലരെ ക്ഷോഭുപോന്നനഹഃനിങ്ങളെക്കുണുവാൻ * അവ
 നിദരമഖിലമപിവിരവൊടുകളഞ്ഞുട നെപ്പൊഴെമണ്ഡല
 ത്തുവന്നീടുവിൻ * നിഗമശതഗദിതമിഹസകലരേപിധമ്
 വും നിത്യമനുഷ്ടിക്കുമൊക്കുകാതമമായ് * കനിവിനൊടുധ
 രണിസുരസുതശക്തിപ്പെട്ടെഴ കൊണ്ടുഗമിച്ചുസുഖിച്ചുപാ
 ണീടുവിൻ * അഖിലജഗദധിപനടെവചനമിതികേൾക്ക
 യാ ലങ്ങിനെയെന്നുപാഞ്ഞങ്ങിരിവരും * വിരവിനൊടുഹ
 റിചരണകമലമതുവന്ദിച്ചു വിപ്രകുമാരരെക്ഷോഭുപോന്നീ
 ടിനാൻ * വിജയനഥഹരിചരണകമലയുഗദംഗം വ
 ന്നോരാനന്ദപാഞ്ഞൊലൊട്ടങ്ങുമാ * വിജയനാട്ടുസഹിത
 നതിജവരമോടകൃഷ്ണനും വിപ്രനപത്തുകുമാരനനൽകി
 നാൻ * ധരണിസുരനതുപൊഴുതുവിജയനാട്ടെ ചല്ലിനാൻ

ധന്യനത്രേവാനിപ്ലാതസംശയം * ചപലതകരപലതമ
ഹമധികതരശാഭന ചൊല്ലിയതെല്ലാംപൊറത്തുകൊള്ള
ണമെ * കമലഭട്ടനമ്മുടെപരമസഖനായനിൻ കീത്തിയും
കല്പാവസാനമുണ്ടായ്തും * ദ്രിജനമഥസരസിതഹനയന
നൊട്ടുചൊല്ലിനാൻ ഭാനവാമാതനമഃസ്മരണാർത്ഥം * ചര
ണനതഭരണതവമഹിമനിനയാതെങ്ങാൻ ചൊന്നവയെ
ല്ലാംപൊറത്തുകൊള്ളണമേ * അവനിസുരവരനമിഹപ
ലതമുരചയ്ക്കു നന്യന്തമോദനോവാണിതുമന്ദിര * മധുമഥ
നനിവപവതുമതിമഹിതലീലകര മോദനചയ്ക്കായ്തസ്യ
ജനത്തിനും * സകലധനവിഭവസുഖസുതഭവനമെന്നിവ
സപ്പൂവുത്പാദിതത്തിദോമദരൻ * നിഖിവമുനിസഹിതമ
ഥബഹുവിധമഖണ്ഡം നന്ദിച്ചുചെയ്തിതുലോകരജാതന്ദ്ര
യ് * കമതിവരനപതിക്കളവിജയമുഖഃസനയം കൊല്ലിച്ചു
താനുംവധിച്ചപലരെയും * സകലദിശിനിഖിലജനമനസി
സുഖധൂവനം സപ്പുധനങ്ങളുംപാലിച്ചുമേയിനാൻ * സര
സിതഹനയനതുഭവരിതമിതുകേൾക്കിലോ സന്താനലാഭം
ലഭിക്കുമല്ലാശ്ചമേ * അഖിലധനവിഭവമതുമഴകൊടുവടി
ച്ചീട്ട മദ്യോയമണ്ണതുപത്തുമോതീടിനൻ *

— * —

അഥസകലജനസഹിതമേവകമലേക്ഷണ നമ്യതൻ
പോരകതന്നിൽവാഴുംവിയെഴ * സകലജനതരുണികളമഴകി
നൊട്ടുസന്തതം സപ്പാദരണമണിഞ്ഞുകൊണ്ടങ്ങിനെ * അ
ഖിലധനവിഭവസുഖപദവികൾലഭിക്കയാ ലാബാലവൃദ്ധം
സുഖിച്ചുവാണീടിനാൻ * രഥതുരഗഭേദനിവഹമകേരിക്കള
നിവ രാജമാതൃത്തിൽക്കുന്നുസപ്പുര * വിവിധനടനിവഹ
മത്സ്യബഹുവിഭവപേഷമായ് വാദ്യഘോഷത്തോടനന്തനച
യ്ക്കുന്നു * കസ്യമഹലത്തുകനിനമേധുകരവാരകലെ കോമളോ
ദ്യോനരമിക്കുന്നുനാരിമാർ * ഒരുദിവസമതുപൊഴുതുസരസി
ജലേളേക്കണ നോരോരൊഭാസ്സമാകോദരാഭോത്രപനായ് * ക
ന്കമയകമലശതലസീതവിമലോദക കാനതമോരോട്ടമൊരു
മിച്ചിറങ്ങിനാൻ * അതുപൊഴുതുവിബുധജനമതികൃതകരമേ
ടുവ നുംബരമാദ്യേനിറഞ്ഞുനിന്നീടിനാൻ * നളിനഭട്ടനയ

നനമതരുണിമണിമാരോടു നല്ലജലകീടാചെയ്യുതടുങ്ങി
 നാൻ * അമലജലമതിലധികസുഖമാടവർന്നീന്തിയു മാ
 നന്ദമുറക്കുണ്ടുപാടിത്തുടിക്കയും * അതിസുഖമാടവരവർ
 കർന്നിജരമണനെദ്രുത മോഹിംഗനംചെയ്യുന്നനായർമിക്കയും
 അതിവിമലസഖിലമതു കരമതിൽനിറച്ചുകൊണ്ടുനൃത്ത
 ത്തുംവഴിച്ചുചിരിക്കയും * വിവിധമിതിസരസിതഫനയനദേ
 യിതാജനം വിശൈലകനാഥനോടൊത്തുമിച്ഛത * സകല
 ജഗദധിപാനാടുസുഖമാടുമിച്ഛത സുന്ദരിമാരുടെഭാ
 ഗ്യമെന്തോക്കുടോ * വശകളുടെനടുവിലഥമദകരിക്കള
 പ്പോലെ വാസുദേവൻതാനുടേറംവിളങ്ങിനാൻ * അമര
 തരകസുമമുനിരവധിചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടുചുതൻതന്നെ
 സ്തുതിച്ചുവേദികൾ * വസനധനമണികടകവലയഗണ
 മണിപ പാദജന്മാക്കുകൊടുത്തിതുകൃഷ്ണനും * വിവിധതരവ
 സനമണികനകമീപഭാഷ്മാർ പാദജസ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടതു
 നൽകിനാൻ * സരസിതഫനയനനുടെമധുരതരവാക്യവും
 സ്തിലുകടാക്ഷവുംമന്ദഹാസങ്ങളും * കമലശരതനവിജിത
 തമിരതരതപവും കണ്ടുമോഹംവൃണ്ടുകൃഷ്ണകാന്താജനം * അ
 വരവർകളവരവരെനിജഹൃദിമറന്നുട നത്യന്തമുന്മത്തവാക്കേ
 കൾചൊല്ലിനാൻ * സപദീഹരിതരുണിജനമതുപൊഴുതു
 ചൊല്ലിയ സംഭ്രാന്തിവാക്യങ്ങൾചൊൽവാൻതരുടോ * സ
 രസിതഫനയനനുടെസുഭഗതനവണ്ണനും സംപ്രതികൾക്കി
 ലുംനാരിമാക്കുക്കുവ * കനിവിന്നാടുനിജഹൃദയമതുശി
 ലിലമായ്തും കാണുന്നവക്കിതുവന്നതുചിത്രമാ * സകലജ
 ഗദേയകരനവിലജഗദീശ്വരൻ സമീനയൻനിജകാന്ത
 നെന്നോക്കയാൽ * സതതമപിഹരിചരണപരിചരണചെ
 യ്തും സുന്ദരിമാർതപസ്സുതുചൊല്ലാവതും * സകലപതി
 ഹരിയുമഥനിഖിലജനരക്ഷയും സദ്യധർമ്മങ്ങളുംചെയ്തുമേവീ
 ടിനാൻ * അമലതരകമലഭൂനയനസവിധപതി നാാ
 യിരഞ്ഞടുത്തുമാരുള്ളവർ * പരിചിനൊടുബഹുസുകൃതവി
 ഭവപരിപാകന പെററപതിപ്പുതുപുത്രരുണ്ടായവർ * പര
 മഭൂജബലികളതിലപിമപതിനൊടുപേർ പ്രദ്യുക്തനാദിമഹാ
 രഥന്മാരെടോ * അതിലുമതിഗുണസഹിതനമിതബല വി

യുവാവുൾപ്രഭുതനചുതസന്നിദൻ * നയനിലയനവ
 നടുതനയനനിലയനം നാശായുതബലൻതൽസുതൻവ
 ഭൂതം * നി.പിലയദുകലവുമൊരുസലമതുക്കാരണം നഷ്ടമോ
 ബ്രോയന്നുശേഷിച്ചുപഭൂതം * കരബലവുമതിവിമലകീർത്തി
 യുംകാനിയും വിദ്യയുംബ്രാഹ്മണഭക്തിയുംവിദ്യയും * ഇനി
 യുദ്ധിപലഗുണമുഖനിതലരക്ഷയു മില്ലാതെകൃഷ്ണവംശത്തി
 ലില്ലാതമേ * അഖിലയദുജനഗണനമതിനകതീടുകി ലാ
 യസ്സുപോരാവിണ്ഡുധജനത്തിനും * മുരമനസുതനയയദു
 വരകുമാരിൽ മുഖ്യരായൊരവൃശലാകപ്രസിദ്ധരായ് * നയ
 വിനയഗുണമോടമസകലനിഗമജ്ഞരായ് നാലുകോടിക്കുക
 മോചായ്തണ്ടുപോൽ * അഥഗണനരഹിതയദുകലജനസമ
 ന്വിത മോഹതാൻയാദവരാജനാസ്തന്നിതു * അസുരജനമവ
 നിയതിലനവധിപിന്നവ രാത്രിജനങ്ങളെലോക്കിക്കൊര
 ണം * വിണ്ഡുധജനമതുപൊഴുതുഹരിവചനാശാരവാൽ വ
 ന്നയദുകലംതന്നിൽപിന്നുതേ * നയവിനയസഹിതർവര
 മിതബലശാലികൾ ഏറൊന്നുവംശമായുണ്ടായദുകലം * അ
 ഖിലയദുകലമതിനമഖിലജഗദീശ്വര നചുതൻനാഥനാ
 സ്താലിച്ചുമവിനാൻ * പരിചിന്നൊട്ടുകലപതികരുണയൊ
 ടുസന്തരം പാലികയാലവർവല്ലിമുളിങ്ങൊരവം * സതതമ
 പിമധുധമനനൊട്ടുമെന്താക്കളം സ്നാനശയ്യാസനഭോജനം
 ചെയ്തയാൽ * അഖിലയദുകലജനവുമവരവരയും മാനം
 സ്ഥയാകൃഷ്ണനമിച്ചിനിച്ചുമവിനാൻ * പുനരപിചമധുധമന
 നഖിലജനരക്ഷയ്ക്കു പുണ്യമായുള്ളകന്യാക്കുത്രഭൂമിയിൽ * ഇര
 വൃപകലഖിലമുഖി.വരസഹിതമോസ്ഥയോ ടീരാവസ്ഥയോ
 ജ്ഞങ്ങൾചെയ്തിതു * ഗഗനതലനിഹിതനിജപദകലസം
 ഗമാൽ ഗഗനക്കേതുധിവരത്തിമോധവൻ * പരകുമാരമു
 മനസിസിജകഥയതുനിറയ്ക്കിലും പാറാതെമുക്തികൊടുക്കണ
 സർവ്വേൻ * കലികലയ്ക്കുമനമകിന്തുദേവജകീർത്തനം ദേവ
 ക്കിലുംമൊൽകിലുപാപകെടുപ്പൻ * സകലജഗദേശ
 ഹരമപിചനിജമയയാസ്താക്കിച്ചാക്കിച്ചുസംഹരിക്കുന്നവൻ *
 കരുണയൊട്ടുമവനിദാഹരണമതുദേവൻ കരമചക്രായു
 ധൻമധുതുമിത്രമോ * സരസിതാമസവനമുഖവിണ്ഡുധജ

നകാത്തര സാധുരക്ഷാത്മാജനിച്ചനാരായണൻ * അസൂര
 കലാപാലിപമകിരനാട്ടു സംഹരി മൂഢന്മാരജനപാ
 ലനാലയ്യുടൻ * സകലധനവിഭവസുതപരിജാസമനപി
 തം സർവ്വധർമ്മങ്ങളുചെയ്തോരോത്താടം * ദുരിതഹരനചി
 ലനരസുരനതചരിത്രനായ് ഭാരാവതിയിൽവസിച്ചരുളീടി
 നാൻ * സകലജഗദധിപനടകഥകളിവകേരക്കിടലാ സ
 വൽസമുദ്ധിയും സൗഖ്യങ്ങളും വരും * സകലരിപുരുഷയുമതി
 വിമലതരകീർത്തിയും സന്താനസൗഭാഗ്യമാഭവുവാനിടം *
 വിധിധരവിഭവമരുമതുലബലവീര്യവും വിഗ്രാഹരാജാശ്വ
 സമ്പത്തിയും വരും * സകലജനബഹുമാനിയുമലമതിശ്രദ്ധി
 യും സാധുവൃജ്യതവും സർവ്വവേദിതവും * ബഹുജനനകൃത
 ദുരിതനിവഹപരിശാന്തിയും ബ്രഹ്മഹത്യാദിമഹാപാപനാ
 ശവും * സതതമപിഹരിചരണപരിചരണമാഹവും സന്ത
 തംഭകതിയും സിദ്ധിക്കുമവനും കവിചിനാടുതരുണിജനമി
 ത്തുകിമപിദേഹക്കിടലാകന്ദപ്പതുവൃന്ദംകാന്തനഞ്ജയ്യതും * സ
 തതമപിസുതരമണബഹുധനസമനപിതം സൗഖ്യമാജ്ഞാ
 ണീടുമില്ലൊരുസംശയം * കഥകളിവസകലമിതിമനുജരിഹ
 കേരക്കിടലാ കാമിച്ചുതല്ലാപതരമണനിണ്ണയം * കഥകളി
 ത്തുകലമിതിനിജമനസിതാനുക്തികൃഷ്ണഭക്തമാരിൽമുമ്പ
 നവൻദ്രവം * യദുവർഷകേമകളിതിലൊരുകഥനിനയ്ക്കിലൊ
 യാമൃദുതന്മാരടുക്കയില്ലെന്നുമെ * അതിദുരിതവിധിധരണി
 സുരജിതജാമിള നച്യതനാഭംവലാലൊന്നൊലൊൽകയാൽ
 സപദിഹരിചരണയുഗകമലമൊട്ടുചേർത്തേസർവ്വമിതുകേര
 ക്കിലൊതുക്കമാല്ലുന്നതും * ഇതിനടയഹമനിവഹമചിലമ
 പിചൊല്ലുവാ റി നന്ദാനാളല്ലൊടുക്കമില്ലായ്യാൽ * സതത
 മപിഹരിചരണമകതളിരിലൊത്തുടൻ സൽഭക്തിയാടതു
 സർവ്വവുംദേഹക്കിടലാ * അലവുമഥമേവമേവമവിവചിക
 മ്ബവും മാത്രാശിഷ്ടഹരിയോടുചരമേ * നൃപതിലകകഥക
 ലിതസതതമതിനാൽഭവാൻ നന്നായ്നിറയ്ക്കിലൊക്കുകിയും
 കൈവരും * ശുഭമുനിയുമതിമഹിതദൈവകഥയൊക്കയും ശ്രീ
 പരീക്ഷിതീദനാടിത്തരമൊല്ലിയാൻ * അവനിപനമിതി
 വിധിധരരികഥകൾദേഹക്കിടലാ പാദപീയൂഷപാരിധിമ

ഗനായ് * അജിതപദമനുസരികരുതിമരുവീടിനാ നല്ലൊ
യമിനതൊണ്ണൂറൊന്നാമദ്ധ്യായം *

കുമലഭൂനയനജയജയജഗൽപതേ കാരുണ്യവാ
രിധേകൃഷ്ണനമോസ്തുത * പരതുധരകമലഭവഭവവിബുധവ
നിത പാദോവിനാമുരാജനമോസ്തുത * സകലജഗദഭയക
രസരസിതഹഃലാപന സർവ്വപരാധംസഹിച്ചുകൊള്ളണ
മേ * തവചരണകമലയുഗമകതളിരിലൊപ്പാഴും തേന്നീട്ടു
വാനായനഗ്രഹിക്കേണമേ * തവകഥയിൽമേരതിയുമവിവ
ജനനത്തിലും തപൽഭക്തസംഗമുണ്ടായ്ക്കുമേണമേ * നവന
ലിനഭൂനയനതവകരുണയാമേ നിത്യവുംതപൽകഥകൾക്കു
യ്ക്കുമേണമേ * ചരണനതജനഭരണതവകഥകളിന്നുഞാൻ
ചെററപിഴച്ചുരചയ്യുവയങ്കിലും * തവമനസിസകലമതു
ക്രൂപമോട്ടുപൊതുതുമോ തപൽഭക്തനാമാനനഗ്രഹിക്കേണ
മേ * ബഹുജനനകൃതദുരിതമവിവമപിരീത്തുമോ ബന്ധന
മോചനപാഹിക്രപാനിധേ * സപദിമജ്ജനിമൃതികൾകരു
ണയൊഴൊഴിച്ചുമോ സംസാരമോചനകത്തുവകാക്കൂണമേ*
പരമശിവനതചരിതദുരിതഹരസന്തതംപങ്കജലോചനപാ
ഹിമാംപാഹിമാം * അവനിസുരവരനൊരുവനിഹശരമെര
ക്കയ്യ മത്സ്യനതമോദനപാട്ടായ്ചമച്ചുത * അതുസകലമറി
വതിനകതുകൊടുനിങ്ങളോ ഓദിയൊതാട്ടുടുവനംചൊല്ലി
നേൻ * കഥകളിതുസതതമപിമനസികരുതീട്ടു കിൽ കാമിച്ചു
തൊക്കയുംവിങ്ങൾക്കുവെകവതം * കിളിമകളുമിതിസരസമ
വരൊടുരചയ്യിനി കാണാമിതന്നുപറഞ്ഞുപോയീടിനാൾ*

സരസിജനയനൻനല്ലവീലാവിലാസം
സരസിജമുഖിമാക്കുംബാലകക്കും ഗ്രഹിപ്പാൻ
സരസമധുരഭാഷാഗന്ധമായിട്ടിവണ്ണം
പരിചൊടുപുറയന്നുരന്തണേന്ദ്രൻചമച്ചുൻ.

ശ്രീ ശ്രീ ശ്രീ ശ്രീ .

ഭാഷാഗാനം .

പരിഭാഷിതം ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ .

ആനന്ദനാരതമോശ്രീതമാർദ്ദമകാൻ താനെന്നു
 മോദരാവദലീലകൾചെയ്തുകൊണ്ടും * മാനമില്ലാതെകണ്ടും
 വിളങ്ങീടുന്നസമുദ്രം ദാനസ്വപത്രപരണാണെന്നുവദിക്കു
 ന്നേൻ * ശ്രീപതിപാദകുസുമാവരൻഭൂമീശ്വരൻ ശ്രീപതീ
 ക്കിത്തുസർപ്പസമഗ്രണിഭക്തനൻ * ശ്രീപതിവിലാസാലും
 ശ്രീതുകയംഗീതൻതൻശ്രീപാദനമസ്തരിച്ചിങ്ങിനെചൊ
 ല്ലൊചെയ്യാൻ * മുഖ്യലക്ഷണഗുണയെന്നവർണ്ണനാവിധംചൊ
 ല്ലൊണ്ടീടുന്നശബ്ദപ്രവൃത്തിഭവിക്കുന്നു * ധ്വനയിൽമുഖ്യര
 ണ്ണമോതിരിയാണെന്നായിട്ടുനിത്യരൂപി, യോഗ, മെന്നുള്ളഭ
 ഭത്തിനാൽ * രൂപിയുംസ്വരൂപത്താൽജാതിയാൽഗുണത്താ
 ലും നിർദ്ദേശിപ്പതിന്നഹമായുള്ളവസ്തുവികൾ * തത്തനാശ്ചി
 ഉണ്ണകാരുണ്യസിന്ധോ! സംജ്ഞാസംജ്ഞാസങ്കേതത്തിനാ
 ല്പ്രവർത്തിച്ചീടുന്നതു * ചൊല്ലുന്ന സ്വരൂപണഡി
 ത്തമെന്നേനവം ജാത്യം ചൊല്ലുന്നാഗോപനാഹാ, ഗുണ
 ത്താൽത്തുകമെന്നും * പാത്താലസ്സങ്കേതാഭിഹിതമാർദ്ദമി
 ന്നോ മർദ്ദത്തസംബന്ധിച്ചതാകുന്നുലക്ഷണവും * ഗംഗ
 യിൽചോഷപ്രതിവലിച്ചീടുന്നതാണു നിബിഢനയതിന്നു
 ദാഹരണംചൊല്ലീടുന്നു * ഗൗണിയുമഭിഹിതമായുള്ളോരത്ഥ
 ത്തിനാൽ ലക്ഷിതഗുണയുക്തമാകുംതൽസദൃശത്തിൽ * ന
 ന്നായിപ്രവർത്തിക്കുംപഞ്ചസൂക്തവേദത്തെ ചെന്നേവമിതി
 ന്നദാഹരണംചൊല്ലീടുന്നു * ചൊല്ലാൻിടുന്നയാഗവൃത്തി
 യായതീമുഖിൽ ചൊല്ലിയതുമെന്നുമട്ടിലുള്ളൊരുവൃത്തികളാൽ *
 പ്രതിപാദിതങ്ങളായിട്ടുപദോത്ഥാസം പ്രകൃതിപ്രത്യയാത്ഥം

മെന്നിവയ്ക്കുള്ളതായ യോഗത്താൽപ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നുപക്ഷാഭിയാകുന്നിതിനിന്നുദാഹരണംനിരൂപിച്ചാൽ*ഇന്നതാണെന്നുമുണ്ടിക്കാണിപ്പാൻസംധിക്കയില്ലെന്നുംമെബ്രഹത്തിനെന്നതാണെന്നാകയാലെ* ചൊല്ലൊങ്ങീടുന്നരൂപമിവർത്തിതാൻബ്രഹ്മത്തിങ്കലല്ലവുസംഭവിച്ചീടുന്നതല്ലെന്നുവന്നു*ഇന്നതാണെന്നുനിർദ്ദേശിപ്പതിന്നാവില്ലെന്നു വന്നീടാൻമൂലാബ്രഹ്മനിർഗുണമാകയാൽതാൻ*നിർഗുണമാകുംബ്രഹ്മത്തിങ്കലീമണവർത്തി സത്ഗുരോ!വിചാരിച്ചാലെങ്ങിനെസംഭവിക്കും * സത്തിന്നുമസത്തിന്നുമന്യമായിരിക്കയാൽ സപ്രമാബ്രഹ്മബ്രഹ്മൻ!നിർഗുണമായിട്ടു * സത്തിന്നുമസത്തിന്നുമന്യമായിത്തീരുകയോ വൃത്തിയുലകുണയുസംഭവിക്കുന്നതല്ല* ഇത്തരംപദേന്മതപാദയോഗത്തിനാലുംവാക്യാത്മതപദങ്ങളാൽപദേന്മത്തിന്നുചൊല്ലാമൊഴി * ശ്രുതികൾക്കുദാഹരണമെന്നുപദമായിത്തീർന്നതിന്നെന്നുമൊറ്റമോക്കുവാറുകാണുന്നില്ലാത്തല്ലായബ്രഹ്മൻ!നിർദ്ദേശിക്കുവാൻസംധിക്കാതെയുള്ളതായ്നിർഗുണമായ്സത്തിന്നുമസത്തിന്നും * നിറച്ചാൽപരമായിട്ടിരിക്കുംബ്രഹ്മത്തിങ്കൽ ഗുണവൃത്തികളായിവിളങ്ങുംശ്രുതികൾതാൻ * എങ്ങിനെയുണ്ടാസാക്ഷാൽപ്രവർത്തിച്ചീടുന്നതെന്തിങ്ങിരുന്നവണ്ണമുള്ളിച്ചെയ്താമ * ഇത്തരംപരീക്ഷിത്തുചോദിച്ചുനോക്കുമാദി ചൂത്തരമിപ്രകാരംശ്രീതുകനതരമെല്ലാൻ * നിത്യമുക്തനായിട്ടുമീശ്വരൻജീവനാക്കു ബുദ്ധീന്ദ്രിയങ്ങൾമനഃപ്രാണങ്ങളിത്രാദിയെ * വീക്ഷയംസർവ്വകർമ്മകരണമിവയ്ക്കായു മഴകിൽതത്തല്ലാകദോഗത്തിന്നായിക്കൊണ്ടുംമുക്തിക്കാരായ്കൊണ്ടുംസൃഷ്ടിച്ചീടിനാൻപുരുഷാത്മ സിദ്ധ്യന്തം പ്രഭുവേവംസൃഷ്ടിയെച്ചെയ്തീടുന്നു * ഇശ്വരസ്വരൂപത്തെ പ്രതിപാദിക്കാതെന്നും ശാശ്വതമോകുപദേനൈകവരുന്നതല്ല * എന്നതു മൂലംയോഗ്യമായിട്ടുള്ളതായ്വൃത്തി സന്ദേഹംകൂടാതെകണ്ടുണ്ടെന്നുചിന്തിക്കണം * സർവ്വജ്ഞൻസർവ്വകൃതൻസർവ്വജ്ഞൻഗുണഹീനൻ സർവ്വേശൻസർവ്വകർമ്മകരൻസർവ്വഭൂതാർത്ഥജ്ഞൻസർവ്വപാപഹ്യാൻ സർവ്വകല്യാണഗുണനിവമൻനിരോധൻ * ഭഗവാൻവിളങ്ങുന്നതനമച്ചീടുപറന്ന സുകുലശ്രുതികളുപ്രതി

പാരിക്കെന്നിതു * ഏവമുള്ളീശ്വരതപംസംസാരിയായിട്ടു ന
 ജീവനുതന്നി പത്തിപന്നിട്ടുനതിനായി* തത്പമസ്യാദിമഹാ
 വക്ത്രാണിരവോധിപ്പിക്കും തത്ര'തത്'തപ'പദങ്ങൾക്കു
 ജ്ഞാതവിരുദ്ധം * സന്തുജിമുദാപോചിമുദാൽനില്ക്കു
 ത്തികലായും നന്താമില്ലതല്ലപത്ത് പസാദിക്കുന്നു * ധരി
 ക്കുലരപത:ശബ്ദാദിരക്കല്ലാറിനും പരബ്രഹ്മത്തിൽഭവി
 ക്കുന്നുപത്ത്വസാനം * വേദാന്തശാസ്ത്രജ്ഞാനശുന്യാസ്താഴ
 ന്നവ ക്കുംകുന്നുതത്തതേതമമാത്രപത്ത്വസാനം * മതിമൻ'വേ
 ക്കുന്നതേതമമിത്തവഴിപോലെ തന്നെ ക്കൂനനിഷ്കന്മാരായുള്ള
 ലരല്ലാം * പരബ്രഹ്മത്തിൽതന്നെസർവ്വശബ്ദാത്മങ്ങൾക്കും
 പത്ത്വസാനമെന്നായ്ധരിച്ചാർനിസ്സന്ദേഹം * അത്യന്തര
 ഹസ്യാമയജ്ഞപ്രപഞ്ച ഭേദചിന്തയാലായതിത്തീട
 ണ്ണതത്ര * ചൊല്ലഴുംവാമദേവപ്രശ്നാദാദികളായാ രെല്ലാ
 ലരല്ലമേവനിശ്ചിതമായിട്ടു * ഉദ്യീ!ബ്രഹ്മത്തിന്റെ
 സർവ്വാന്തരമതപവും സർവ്വദേഹവ്യബ്രഹ്മദേഹമാണെന്നു
 ജ്ഞാനം * ദേഹവാചികളായിട്ടുജ്ഞാതശബ്ദാദിരക്കു ദേഹി
 യിൽഭവിക്കുന്നുപത്ത്വസാനമെന്നും * മായമല്ലതുംമാന്യന്മാ
 രായമഹാത്മാക്കു ഉയവർവഴിപോലെകണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു*
 പാരിവേദന്മാരുമന്ത്യൻനല്ലതീനിശ്ചയത്തെ പാരിക്കേത്ര
 ദശയോടുംകുറയ്ക്കാണ്ടുവാണീട്ടു * സർവ്വാപാധികളേയുമായ
 വൻവെടിത്തൂടൻ നിർമ്മാണംപ്രാപിച്ചിട്ടുമില്ല സംശയമതും
 നാരദനായണമുനിസംവാദസർവ്വ സാരംനല്ലിതിഹാസം
 ത്താനത്രവണ്ണിക്കുന്നൻ * മന്നാച'മന്നസ്സാചമിതുനീടകര
 ക്കെകുന്നാൽ സന്ദേഹംസകലമുറാനീങ്ങിട്ടുനിസ്സംശയം *
 മോക്ഷത്തിലെങ്ങുംസ്വപരംസഞ്ചരിച്ചിട്ടുംസർവ്വ മോക്ഷ
 നൃദ്യൻഭഗവൽപ്രിയൻശ്രീനാരദൻ * ദിത്യനുംനാരായ
 ണമുനിയെക്കാണ്ണതി നെന്നതിനാണാരുദിനംബഭ്യംശ്ര
 മത്തികൽ * അല്ലമോമഹീപത:ഭാരതവർമ്മത്തിലു ജ്ഞല്ലാ
 മാനന്ദന്മാർക്കുമേത്രപമായ * കൈവല്യംകൈവരാനായ്ക
 ല്ലാന്നകാലത്തേളും കേവലൻധർമ്മജ്ഞാനശമസംയുതനായി
 നൽതപാചെയ്തുകൊണ്ടുവാഴുന്നുനാരായണൻ ഹൃത്താരിൽഭ
 വാനിതുനന്നായിചരിച്ചുചും * അവിടെക്കുലോപാധ്യഗ്രാമ

ത്തിൽ വാസം ചെയ്തു നവരാമ്യധികളാൽ മൃഷ്ടപ്പെട്ടവനായി
 മരുവുകയും പരന്നനാദർന്നാൽ നമസ്കരിച്ചു വേർപരി
 ചോദ്യത്തെ ചോദിച്ചു * നാരദൻ തന്നോടായിട്ടു വാണീ
 ട്ടുപി മാർദ്ദവം കരകൾക്കു തന്നെ നന്നോരെന്നായണൻ *
 ജനലോകത്തിൽ വാസം ചെയ്തിട്ടു നവരായ സനാതൻ സനാ
 തൻമുതലായവരുടെ * ബ്രഹ്മപാദത്തെ നിന്നോടുകൂടെ
 ചൊല്ലിപ്പോകുന്ന സന്ദർഭം കേട്ടിട്ടു കന്നുകൂടി ചൊല്ലിപ്പോകുന്ന *
 ബ്രഹ്മാനന്ദസപുത്രന്മാരെ നോക്കിപ്പോകുന്ന ജനമുതൽക്കു
 തേറ്റിടത്തായുള്ള പർ * ജനലോകത്തിൽ പാഴ്ന്നസനാകാ
 കരകൾക്കു മുനിമാർക്കു മുന്നോടായി ബ്രഹ്മസത്രം * നവരായി
 സമാനന്മാർ ചൊല്ലിയ കേട്ടുകൊണ്ടും ബ്രഹ്മചാരിയായ ചൊ
 താകുന്ന ബ്രഹ്മസത്രം * ശ്രീപത്മീപത്തിൽ വാഴ്ന്നവർക്കു
 ണ്ടിട്ടുവാൻ സാരമെങ്കിലും പരമമായിരുന്നു വേർ * ജന
 ലോകത്തിൽ ബ്രഹ്മപാദമുണ്ടായ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാ
 ണ്ടിട്ടുവേണ്ട * അന്നഹോമുനിന്മാർക്കു ചെയ്തതായുള്ള പാ
 ദ്യം തന്നെയായിട്ടു പാദം പരന്നോടുകൂടി ചൊല്ലിയ * ഉ
 ത്തരമവിടത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായുള്ള തത്ത്വങ്ങൾക്കു മേൽ
 ചൊല്ലുന്ന കേട്ടുകൊൾക * ചിന്തിക്കിൽ ശ്രീതത്ത്വം ശ്രീ
 പരമനിവകളാ പരമമില്ലതമ്മിൽ തുല്യമെന്നല്ലായ്ക *
 ബന്ധുക്കളാതികൾക്കു മേൽ വെറും സന്തതമാർക്കു പാ
 ദ്യം ചെയ്യാനവർക്കു വേണ്ട * ആകയാൽ കൃപാലക്ഷ്യം കരയ
 വർണ്ണ രാകുന്നവർക്കു പരിവർണ്ണമാർക്കു പാദം * അങ്ങി
 നെയൊന്നൊന്നു കേൾക്കുന്നതായുള്ള കർമ്മം ലഭ്യവരായുള്ള
 നെപ്രവർത്തനം പാദം വെച്ചു * സോല്ലാസം മേൽക്കൂർക്കു
 കൊണ്ടിരുന്നു ചൊല്ലിയ സനാതൻ ചൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങി
 നാൻ * തന്നോടായിട്ടു മേൽക്കൂർക്കു പരിവർണ്ണ പിന്നീ
 ട്ടുതന്നിൽ സൂക്ഷ്മ പരമമായിരിക്കുന്ന * പ്രകൃതിപരമായാദി
 കർമ്മങ്ങളായിട്ടു സൂക്ഷ്മമായിട്ടു ചെയ്തതായൊന്നോടുകൂ
 ണ്ടും * അത്തരം പാദവധിയില്ലാത്തതായ സനാതനെ വാസു
 കമായിട്ടു നോക്കിപ്പോകുന്ന * ഈശ്വരൻ തന്നെ പ്രകൃ
 തത്തിൽ തന്റെ പാദം നിശ്ചലസമ്പ്രസൂതകളാകുന്ന ശ്രീ
 കർത്താവ് * നിദ്രാണനായ ഭൂപാലനെ പ്രഭാതത്തിൽ

തുന്മാരായിട്ടുനവദികളെന്നപോലെ * തത്പ്രതിപാദകങ്ങളായുള്ളവാക്യങ്ങളാൽ ക്ഷിപ്രമെന്നുണർത്തുകയാണെന്നു തോന്നുംവണ്ണം * നന്നായിപ്പുതിച്ചിതാസ്തുതിയെശ്രുതിഗീതയെന്നിഹമൊല്ലുന്നതത് ശ്രുതിഗീതയെക്കേൾപ്പിൻ—

ഹരിഃ—എല്ലാവരെയുമേറുംജയിച്ചുവർത്തിക്കുന്ന ചൊല്ലെഴുംപ്രകൃതിയാൽക്കൂടിയുദമരിക്കലും * ജയിക്കപ്പെട്ടീടാതെയുള്ളനിന്തിരുവടി ജയിച്ചീടുകാനനായ്ജയിച്ചീടുകനാഥ! * അത്യന്തംജീവനാർക്കുദോഷത്തെയുണ്ടാക്കുന്ന സത്യാദിഗുണങ്ങളെസപീകരിച്ചിരിക്കുന്ന * വല്ലാത്തപ്രകൃതിയെതുജിപ്പിച്ചാലും,വാദ മില്ല നിന്തിരുവടിയൊണ്ണൊമയ്യിട്ടുകിൽ * കരുണാധിപ്യമുദമായുംപെണ്ടാരിക്കലും ചേരാത്തതായുള്ളനല്ലൊരർത്ഥാർത്ഥികൾ * ഹന്ത നൽസ്വഭാവത്താലൊരട്ടംഴിയായതകണ്ടു നിന്തിരുവടിക്കടൻചിന്തുത്തേ!കൈവന്നീടുംചിന്തിച്ചുകണ്ടീടുകിൽവല്ലാത്തപ്രകൃതിസംബന്ധത്തെയുണ്ടാക്കീടുക്കു പനല്ലൊരത മന്നും * അതിനേവേർപെടുത്താൻമതിയാകുമോഴിയെന്നു മതിയിൽക്കൂടിപ്പിടുന്നതിനില്ല പകാരം * സ്ഥാപനജംഗമങ്ങളാകിയാദഹങ്ങൾക്കു മോവിധാഹങ്ങളെക്കുറയ്ക്കുള്ളജീവനാർക്കും * ഇണങ്ങീടുന്നതാകമല്ലൊരക്തികളേയു മണത്തിനകാളുന്നതുനിന്തിരുവടിയെല്ലാ * ആകയാൽപ്രകൃതിസംബന്ധവുംജീവാർത്ഥാക്കൾക്കുക്കവചമച്ചതുനിന്തിരുവടിയെന്ന * പ്രകൃതിയോടുംതഥാപരന്മാനോടുംകൂടിജഗദാകാരമായിഭവിച്ചുവിളങ്ങുന്ന * നിഖിലനിദാനമാംനിന്തിരുവടിയെത്താൻ നിഗമംചിവെടത്തിൽപ്രതിപാദിച്ചീടുന്ന * (ശ്ലോകം. ൧) നിന്തിരുവടിയെത്താൻനിഗമംചാഷീടുന്ന തന്മൂരില്ലതിന്നുതെല്ലമെന്നിരിക്കിലും * നിഗമംതന്മാത്തച്ചിന്തിച്ചീടുകിൽചിലദിക്കിൽ മേലവാവിന്നുംമാറുമേന്തുന്നമഹാത്മ്യത്താൽ * പരാജയീടുന്നതായിത്തോന്നുന്നുണ്ടിതുതമ്മിൽ വിൽക്കുമായിട്ടുള്ളതല്ലാതെല്ലപോലും * കാണപ്പെടുന്നതെല്ലാംബ്രഹ്മസ്വരൂപനായി വാങ്ങുകൊണ്ടീടുന്നോരുനിന്തിരുവടിയെത്ര * എന്നുള്ളതറിഞ്ഞീടാംസർവ്വവുംമേലൊലും നന്നായ്നിന്തിരുവടിയെക്കേൾക്കുന്നതുമൂലം * മണ്ണിൽനിന്നുണ്ടായുന്നതായുള്ളവടാദികൾ മണ്ണിൽതാൻവയംപ്രാപി

ചിട്ടനിതന്നപോലെ * അല്പവ്യംവികാരമില്ലാത്തതാണു
 മൗനിക ലല്ലത്തിലയങ്ങളാകുന്നിതല്ലാറിനും * ആക
 യാൽമനഃകൊണ്ടുംവചനംകൊണ്ടുമുള്ള താകുന്നതപ്രവൃത്തി
 മെനിന്തിരുവടിയുകൽ * ധരിച്ചാരുയികളീമണ്ഡനാർ വെ
 ള്ളപോടും ധരിത്രിതലത്തികവല്ലാതെവിടമോ? (ശ്ലോകം ൨)
 സതപാദിഗുണത്രയയുക്തയായുള്ളതായ നന്തകിതന്നൊ
 ത്തമെച്ചയിടുന്നെടപ്രദോ! * ഈവണ്ണവിട പകികളാകിയജന
 ണ്ളരും പൂവികൽവിചാരിച്ചനിന്തിരുവടിതന്റെ ഭക്താഴി
 യാതെയുള്ളമോകങ്ങൾക്കുപോലും നല്ലമാക്കുന്നതായചരി
 താമൃതാബ്ബിയെ * കില്ലെന്നുസത്യാപിച്ചുകൊവിട്ടുദൈവ ണ്ള
 ള്ളയില്ലയോപരമനായുള്ളോവേ! ചിലർപിന്ന * നന്മയിൽ
 സ്വസ്വരൂപസ്തരണമൂലമനോധർമ്മങ്ങളായരാഗമുതലായ
 വയോടും * എന്നതുപോലെകാലത്തിന്നുടംധർമ്മങ്ങളും ക
 ന്നോജരാദികളായിട്ടുനവയോടും * ഹന്തവർപെട്ടവ
 ണ്ണാനന്ദാനുഭവമായ നിന്തിരുവടിയുടെപത്തേഖ്വേളിക്ക
 ന്ന * ആവിധംവാണകൊണ്ടിട്ടുനവരാതകത്തെ കൈവെ
 ടിഞ്ഞിട്ടനിതന്നുള്ളതുപൊല്ലണമോ? * (ശ്ലോകം ൩) നി
 ന്തിരുവടിയുടെഭക്തന്മാരെയ്യർത്ഥൻ ചന്തത്തിൽജീവിച്ച
 കൊള്ളുന്നവരെന്നന്തനും * ഭക്തന്മാരല്ലാത്തുള്ളമണ്ഡനാർതീ
 യുതുവാൻ തീർത്തതോൽതുരുത്തികളുണ്ടാപാലാകുന്നിതു *
 അത്രയുമല്ലാമഹത്തപവുമഹകാർ തപവുംമറുമുണ്ടായ്
 ന്നോജകാലത്തികൽ * യാതൊരുതപത്തിന്നുംയാതൊരു
 കായ്ക്കത്തെയും സാധിപ്പാൻശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോപോ
 ലും * അമ്പിനോടനുവേശിച്ചാമോമോതതപങ്ങളിൽപിന്യ
 നിന്തിരുവടിസാമന്ത്രിജനിപ്പിച്ച സമാധിപ്പിച്ചിരൂപമയുള്ള
 ശരീരത്തെ ചമച്ചിതതു കർത്താന്നെന്നതിൽപിന്നിടഹോ ഈ
 വിധമിരിക്കുന്നഭേദത്തെയാശ്രയിച്ച മേഘവേഗം, ഭേഹം
 സ്തംഭിച്ചിട്ടുവാൻസാഹായ്യം * ചെയ്യനിന്തിരുവടിത
 ന്നവിസ്തരിപ്പവ മേതുസന്ദേഹമില്ലാന്നിദാകട്ടവർത്തന *
 അന്നമയാദിപഞ്ചകോശങ്ങൾക്കൊക്കെയുംചെ തിന്റാത്ത
 ചേർന്നെന്നുനിന്തിരുവടിതന്ന * അന്നമയാദികളായിട്ടു
 ന്നകോശങ്ങളിൽ ചേർന്നകൊണ്ടതാതിന്നുചേർമ്മാകാരംപോ

ചെ * വർത്തിച്ചീടുന്നതായുള്ളൊക്കെയുക്തനായി കൃത്യം
 ശോഭിക്കുന്നനിന്തിരുവടിപാർത്താൽ * വാസ്തവത്തിൽപ
 യേകാശങ്ങളോടുവെന്യ മിത്തരിപോലുമില്ലനിന്തിരുവടി
 ജ്ഞാ * ഊനംവിട്ടയോമത്തേതായിട്ടുചാല്പീടുന്നോ രാ
 നമയാപ്രായീടുന്നകോശത്തിനും * നല്ലൊരുസാക്ഷിയായി
 ഉല്ലാസിന്തിരുവടി യെല്ലാമനരവുശോഭിച്ചീടുന്നതത്രയല്ലാ
 സുകൃമായതിൽനിന്നുംസ്ഥൂലമായതിൽനിന്നും സുകൃമാസ്തി
 ചാരിച്ചാലോരവുഭിന്നനായി * ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലാംനാശ
 തൈസബ്രാഹ്മ്യ കൊണ്ടീടുംകാലത്തിൽശേഷിച്ചീടുന്ന
 തായി * യാതൊരുവസ്തുസത്യമായിരിക്കുന്നവോ മേതുമേയി
 ല്ലിങ്ങതുംനിന്തിരുവടിതന്ന * (ശ്ലോകം ൪.) മുനിസ്വരൂപ
 യമാഗ്നങ്ങളിൽപാർത്താലേതു മുനിമാരിഹകൃപ്തകൈലാസീട
 ന്ന * ആയവർപൊക്കിളിന്നനേരെയങ്ങുളിലുള്ള തായിടും
 മണിപൂരകാപ്യമാംചക്രത്തിൽ * ബ്രഹ്മസ്വരൂപനായനി
 ന്തിരുവടിതന്നെന്നന്യയിൽധ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നുംവാ
 ണീടുന്നു * ഏ ചമാന്തണികളെന്നോരവുപ്രസിദ്ധരായ് മേ
 വീടുംമുനിമാരെന്നനായ്നാഡികൾക്കുള്ള * പദ്ധതിയായിട്ട
 ന്നഹൃദയത്തിൽതന്നെ യെത്രയോസുകൃഷ്ണാകൃതിയായിട്ടുവി
 ഉണ്ടെന്ന * പരബ്രഹ്മാത്മകനുംനിന്തിരുവടിതന്നെ സരസം
 സദാകാലധ്യാനിച്ചുകാണീടുന്നു * ആദിയെന്നതുമന്തമ
 ന്നതുമില്ലതെയു മേതുമവികാരമില്ലതെയുംമേവുവിഭോ! *
 നാനന്ദമുഹൂർത്തകാണ്ടുണ്ടാം കാഴ്ചയുള്ളിടമായിസ്സനതംജ്യോതി
 ജ്ജയമായിരിക്കുകമൂലം * സുതരംശ്രേഷ്ഠയോടിരിക്കേസു
 ഷ്ടതാൻ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുംനന്നായിമുഖോവിൻറ *
 നേരിട്ടുനീണ്ടുപോയിട്ടായതിനാടുചേൻ പാരമായ്ശോഭി
 കുന്നോരോത്തിന്മദ്ധ്യത്തിൽ * അപ്പുണ്ണമിരിക്കുന്നനാഡി
 യിൽകൂടെഭേഹം കൈവിട്ടുപോയിട്ടെന്നാരാത്മാവിനനന്ത
 രം * കാലൻതൻമുഖത്തിൽപതിക്കുന്നതിനതു കാലത്തു
 മോത്തുകണ്ടാൽസംഗതിയുണ്ടായിടും * ന്നമോയവൻജന്മമര
 ണാദികളക ന്നാനന്ദപരിപൂണ്ണനായിതന്നീടുമെന്നും * (ശ്ലോ
 കം ൫.) തന്നാൽസൃഷ്ടകളായനാനായോനികൾതന്നിൽ മുന്ന
 മേഹേതുതയോചേൻകൊണ്ടിരിക്കയാൽ * പിന്നെയുംപ്രവേ

ശിഷ്ടാനല്ലാനിനീരുവടി യെന്നാലുപ്രവേശിച്ചുവാഴുന്നോ
 യെന്നീ ചണ്ണം * തോന്നീടത്തകുവണ്ണംസ്ഥിതനാസ്തിഹകിന്ന
 ചേന്നീടുംഭേദമുലമായതിൽശോഭിക്കുന്ന * വഹിഷപാല
 താതുഭേദങ്ങളെയനുസരിച്ചുനോ മേശോഭിക്കുന്നുചൊരും
 വലുതായ് * മിത്യാഭൂതങ്ങളായിട്ടെന്നോരിദ്ദേഹങ്ങളിൽ സ
 ത്രമായ്സമമായിസന്മാത്രമായിട്ടുന * നിനീരുവടിക്കുള്ള
 തായീടുംസ്വപത്രപത്ത സന്തതമുള്ളിലെഹികാമുഷ്ടികളെ
 ളായ * ഭോഗസഞ്ചയങ്ങളിൽകാഷായകവിട്ടകൃതരകിയന
 ല്ലശ്വരേണുധികളായിരുന്നു * (ശ്ലോകം ൬.) സ്വപകർമ്മധീന
 ണ്ണമിശ്ശരീരങ്ങളിൽചേ ന്നകത്തുംപുറത്തുമൊക്കെനേതുംകൂടാ
 തെതാൻ * വത്തിച്ചീടുന്നജീവാന്മാവിനെസർപ്പശക്തി യു
 ക്തനായിട്ടെന്നോരുനിനീരുവടിയുടെ * നന്നായിട്ടുള്ളാരംശ
 കൃതനാണെന്നുചൊല്ലി ടുന്നിതു,പുരുഷന്റെതത്വത്തെ
 പ്രകാരം * പരിശോധിച്ചുബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു,പാഞ്ചലത്തിങ്കൽ
 മരുവുന്നവരായവിഭാവാമെല്ലാംചരം*വേദോക്തകർമ്മങ്ങളെ
 യൊക്കെയുംസമർപ്പണം ചെയ്തുകൊണ്ടീടുന്നതിന്നുള്ളനൽ
 സ്ഥാനമായി * ഭക്തന്മാരായൊക്കുള്ളസംസാരസങ്കടങ്ങളൊ
 ക്കെയുമെന്നമില്ലാതാക്കിവെക്കുന്നതായ * നിനീരുവടിയുടെ
 പാവനമായപാദം സന്തതംവിശ്വസിച്ചുസവിമുക്താ
 ണ്ടീടുന്നു * (ശ്ലോകം ൭.) താരിവാൻകഴിയാത്തുള്ളതത്വ
 തെന്നന്നു യദിചിപ്പതിന്നായിട്ടാശ്രിതവാത്സല്യത്താൽ *
 ഭേദത്തെസ്വീകരിച്ചുസകലേശമ് പരം മഹാത്മ്യമവീ
 ടുന്നനിനീരുവടിയുടെ * ചരിതാമൃതപാരമാർത്തിലൊമു
 ണ്ടി പരിവേഷത്തെവിട്ടഭക്തന്മാർചിലരോ * നിനീരുവ
 ടിയുടെനിർമ്മലപാദങ്ങളിൽ സന്തതംപത്മങ്ങളിൽഹംസ
 ണ്ണളെന്നപോലെ * പാരിമുശ്കതിയോടുകൂടിയഭക്തന്മാർ
 മന്മാരുടെസംഘത്തോടുകൂടിടുംസംസർഗ്ഗത്താൽ * വല്ലാത്ത
 ഗ്രഹപാശത്തിങ്കൽനിന്നുടൻവേർപെ ടുള്ളത്തിൽഭക്തികൊ
 ണ്ടേ സംഗ്രഹമാകയാൽ * കരുണയുക്തതത്വത്തിലുംമോ
 ക്കമെന്ന പുരുഷാർത്ഥത്തെപ്പൊലുമാഗ്രഹിക്കുന്നതില്ലാ * (ശ്ലോ
 കം ൮.) നിനീരുവടിയെത്തന്നെവത്തിജ്ഞാമുലം സന്തതം

തപഃസൗഖ്യമൈശ്വര്യം ഓനമുതായ * കായമിതാത്മാവന
 പോലെയുണ്ടല്ലവസ്വ വായവൻപോലെയുണ്ടാകാതി
 പോലെയുണ്ടാൻ * സ്വധീനമായിട്ടെന്നുവെത്തിച്ചുകൊണ്ടീ
 ടുന്നി തേതുമസന്ദേഹമില്ലായതിന്നെന്നാകിലും * തന്നെ
 സ്സേവിപ്പവഴ്സൽഗതിപേഗമകീ ടുന്നതിന്നായിട്ടാഭിഭൂ
 യത്തസ്വഭാവത്താൽ * കർമ്മാഭ്യമനസ്സമുദയമുണ്ടാകീ
 കീട്ടിപ്പൂ മോക്ഷയുരമാനീടച്ചുകാൻമതിയായവനായും * സ
 വ്വപസ്തുക്കളെക്കാലാനന്ദമധികമായ് സർവ്വാനിവിവാദേണൽ
 കീടുന്നവനായും * തത്ത്വമുണ്ടാവാവയുവെത്തിച്ചുകൊ
 ണ്ടിടുന്ന തുഗ്മാഹാര്യമേതുനിന്നിതവടിയിങ്കൽ * കഷ്ട
 മോദവുംകഷ്ടമരികാത്തവരായി വിഷ്ണുപത്നികൽഭവിക്കുന്നി
 തുചിലരെല്ലാം * ഏകപ്രാഴ്വരോപോഷിപ്പിക്കുമോദമേ
 റാം താല്പയ്യത്തോടുകൂടിച്ചെയ്യുകൊണ്ടവരഹോ * നിന്നിത
 വടിയുടെചിന്തവിട്ടിരിക്കയാ മനസ്സമിപ്തനെന്നത്ഭിപ്രോ
 യിടുന്നു * അന്നന്നായ്സന്ധാദിച്ചുകൂട്ടിയകണ്ഠങ്ങളെ നന്നാ
 യിട്ടുസരിച്ചുണിയുമുള്ളാരെല്ലാം * താണതാണിരുന്നീടു
 മോദോദോദോനികളിൽകേണപോയ്ജനിക്കുമോണപ്രാ
 പിടയും * ഘോരങ്ങളാകുമഹാഭോഗാഭംഗപരീതി ദാരി
 ദ്ര്യപോരഭയമുതലായവകളാൽ * സങ്കടപ്പെട്ടുകയുമൊയ്യ
 കയുന്നല്ലാതെ സങ്കടംനീങ്ങീടുകയില്ലവക്കൊരിക്കലും *
 (ശ്ലോകം ൯.) പ്രാണൻമാനസമിന്ദ്രിയങ്ങളെന്നിവകളെ സം
 നന്ദമെന്നെന്നായൊതുക്കിസ്ഥിരമായി * നിഷ്ഠയുചെയ്യ
 കൊണ്ടുവാണീടുമുനികളും തന്ത്രികൾപ്രാണചെയ്യുകൊള്ള
 നായാതാന്നിനെ * അതിനെശ്ശതകുളംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടീ
 ടുന്നു മതിയിൽസദാകാലംസ്തരണംചെയ്യുമുലം * ഭൂഗാധി
 പൻന്നല്ലടലാടാത്തീടുന്ന ഭൂഭണ്ഡത്തക്കുണ്ടുകാമിഷ
 നവരായ * കാമിനിമാരും,തുല്യദൃഷ്ടകളായിതുകാൽ താമര
 പ്പൂ വില്പിടുന്നനന്ദധാരസം * സേവിക്കുംശ്രുതികളുമാഞ്ഞെ
 ഭൂമെപ്പോഴുമു പ്പൂവിൽനിന്നിതവടിക്കൊരുപോലായിടുന്നു
 (ശ്ലോകം ൧൦.) എല്ലാറ്റിന്റെറയുമുല്പത്തിക്കുമേതുമോദന്വേ
 യുള്ളനിന്നിതവടിതന്നെയീജഗത്തിങ്കൽ * പിന്നെയുണ്ടാ
 യിപ്പുന്നജന്മവുംമരണവും ചേർന്നീടുമേതൊരുത്തനറിഞ്ഞീടു

നാമിത്രം * പക്ഷജാതവനായദേവൻ നിന്തിരുവടിയിങ്കൽ
 നിന്നാളവരായിവന്നവനായിട്ടു * ധാതാവുണ്ടായതിൻ്റെ
 ശേഷമായിട്ടുണ്ടു മാതിരിയായദേവസഞ്ചയമുണ്ടായ്തന്നു *
 നിവ്വാണരൂപനായനിന്തിരുവടിയപ്പോൾ സർവ്വസംഹാരം
 ചെയ്തുസാനന്ദശയിക്കുന്നു * സ്ഥൂപവുമപ്പോളില്ലാസുകുടുംബ
 മില്ലപിന്നെ സ്ഥൂപസുകുടുംബന്തായദേഹവുമില്ലാ *
 ഇന്ദ്രിയപ്രാണാദിയുംകാലവൈഷ്ണവമി ജ്ഞാനതന്നെയു
 മ്ലാശാസ്രവുമപ്പോളില്ലാ * (ശ്ലോകം ൧൧) നേരായിവിചാ
 രിച്ചാലസത്തായുള്ളജഗൽ കാര്യംകാർണ്യവശമുത്ഭവിക്കു
 ന്നതന്നായ് * ഹൃത്താരിൽവെച്ചശയികന്മാരെല്ലാമോർത്തി
 ടുന്നു സത്തായിരിക്കുമേകവിംശതിദൂഷത്തിൻ്റെ * നാശം
 താൻപരമായീടുന്നപുരുഷാത്മം സംശയമില്ലെന്നോർത്തിട
 ന്നതെന്നായികന്മാർ * ഓതീടുന്നിത്രസംഖ്യന്മാരായുള്ളവ
 രാജമേദേവത്തത്ത്വമാകർമ്മമുത്തിൻപ്രവഹാരം * സത്യമേ
 ണെന്നുമീമാംസകന്മാരോർത്തിടുന്നു ജീത്തരമതാനെയുപ
 ദേശിപ്പതല്ലാം * തത്പദമുള്ളികൊണ്ടല്ലാപാരിക്കുദ്രമേകക
 ണ്ടാണോർത്തിടൽസന്ദേഹമില്ലായതിന്നല്ലപോലും * പ
 രുഷണമഹാദേവസതപാദിഗുണവശാൽ പറയുന്നതുംതഥാ
 ദേവങ്ങളവിവര്യം * കുറച്ചെന്നാലുമുള്ളിൽനിന്തിരുവടിത
 ന്നെ കുറിച്ചുള്ളിവുണ്ടാകായ്ക്കുകൊണ്ടായിട്ടു * പരമാത്മ
 ത്തിദവതുമുണ്ടായിടുന്നതല്ലാ പുരുഷന്നജ്ഞാനമായീടുന്നതെ
 ന്നതന്നും * അജ്ഞാനത്തിങ്കൽനിന്നുവേററിൽക്കുന്നതായും
 സുജ്ഞാനമെന്നുമായ്വെത്തിക്കുപദാത്മത്തിൽ * അജ്ഞാനം
 സാദൃഷ്യമായില്ലെന്നിരിക്കവാനു വാജ്ഞാനംപുരുഷന്നുസി
 ഡിക്കായില്ലയല്ലോ * (ശ്ലോകം ൧൨) പാരിച്ചുമെന്നോമാത്രംവേ
 തുവായിട്ടാനന്മാരോണശോഭിച്ചതായ്സതപാതുടങ്ങിയുള്ള *
 മൂന്നുഗുണങ്ങളോടുംകൂടിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടീടുന്നോരീവിശാ
 സത്യമല്ലാത്തതായിട്ടു * നന്നായിപുരുഷൻതാൻനിന്തിരു
 വടിയായിടുന്നനല്ലധിഷ്ഠാനത്തിങ്കലുൾപ്പെട്ടുകയാൽ * * സ
 ത്യാമെന്നതുപോലാശ്ശാഭിച്ചീടുന്നി,തേവം സത്തന്നതോ
 ന്നാർമൂലംനിന്തിരുവടിതന്നെ * ദേകുതോഗ്യാത്മകമായ്ത
 ത്തിച്ചീടുന്നവിശാഖമാക്കുമായ്തത്വത്താലായ്തജ്ഞാനികളു

ല്ലാം * സത്യമെന്നറിയുന്നു,പൊന്നിന്റെറാവികാരമായ് വ
 ത്തിക്കുംതളവളമോതിരമിത്യാദികൾ * കനകംതന്നെയാണെന്നാകയാലതുകൾ കനകത്തികളാൽക്കൈകവടിയുകയില്ലാ
 ആത്മകാൽമോവിശ്വമച്ഛന്നമെല്ലാത്താഴ് മോത്തുസ്വരൂപമാ
 യിട്ടിരിക്കുന്നതുമൂലം * ആത്മലാഭത്തെക്കരംകുറിക്കുന്നവർ
 കൈവിട്ടീടാ താത്മതേപനതാൻകളെല്ലാണ്ടീടുന്നിതായതിനെ
 ആയതുതകാണ്ടീയാത്മകാൽമയുള്ളവിശ്വമായതുമനുപ്രവേ
 ശിച്ചിരിക്കുന്നതായ * പുരുഷരൂപമതുമോത്താവുതന്നെയതി
 ന്നൊരുസംശയമില്ലനിശ്ചിതമായിട്ടു * (ശ്ലോകം. ൧൩)
 സ്വതസ്സ്വയങ്ങളിലൊക്കെയുംവാണീടുന്നു നിത്യംനിന്തിരു
 വടിയെന്നഭാവനയോടും * ആത്മപാസിച്ഛീടുന്നുനിന്തിരുവ
 ടിയെന്ന പാരിലായവനതിൻമഹാത്മ്യമൂലമായി * ഇത്തി
 രിഖവഹമേനംകൂടാതെനിഷ്പ്രയാസം മൃത്യുവിൻമസ്തകത്ത
 ണ്നന്നുകകാമിനാലെ * സ്വതസ്സ്വരൂപമിച്ഛുകതിയെപ്രാപി
 കുന്നു ഭക്തിയില്ലെന്നുവന്നാൽവിഭവമാണെന്നാലും *
 നിന്തിരുവടിപാശംകൊണ്ടാഹാപത്തുക്കളെ ബന്ധിക്കുംവ
 ണ്നുംവാക്കാലവരമഞ്ചസിക്കുന്നു * ഉൾപ്രേമമാക്കാകുന്നുനി
 ന്തിരുവടിയിങ്കൽ സൽപ്രമാനവൻനന്നായ്തനിക്കുംമാമ
 ള്ളൊക്കും * ശുദ്ധിയെസ്സമ്പാദിപ്പാൻശക്തനായ്ഭവിക്കുന്നു
 ണ്തിത്തമമാകുമൂലംമുൻപൊന്നാത്മജ്ഞാനം * നന്നായിവ
 ടിക്കുന്നുവദാനന്തവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നിഹവെണ്ടാവേറായാ
 തൊന്നമെന്നിങ്ങിനെ * കരുതീടാതത്തരുഭക്തിയെസ്സ
 ന്തൃജിച്ചീടരുതെന്നോതീടുന്നുനല്ലറിവുള്ളാരല്ലാം * ഭക്തി
 യില്ലാത്തവർക്കീവദാനന്തവാക്യങ്ങളിൽ സിദ്ധിപ്പാൻവിഷമം
 താൻവിശുദ്ധജ്ഞാനപരം * സർവ്വരൂപാന്തരംസ്വഹകാരി
 ണിയായിബുദ്ധി നിർദ്വാരംപെർന്നാലായതുസുഖമോ *
 (ശ്ലോകം. ൧൪) നിന്തിരുവടിക്കരുമിന്ദ്രിയസംബന്ധമി
 ല്ലന്തമില്ലാത്തസ്വയംജ്ഞാതിസ്സാസ്തിമുണ്ടു * നന്നായ്നിന്തി
 രുവടിസ്വർപ്രാണികൾക്കു ജിഹ്വയശക്തികളെപ്രവൃത്തി
 പ്പിക്കുന്നതു * എന്നതുഹേതുവായിട്ടവിദ്വായുക്തന്മാരും മി
 ത്രാദിദേവന്മാരുംബ്രഹ്മാമുന്മാന്മാരും * ഖണ്ഡഭൂപന്മാർ
 ഭൂലാഭേന്ദ്രനെയെന്നപോലെ നന്നായിപ്പുറിക്കുന്നുനിന്തിരു

വടിയെത്താൻ * യോഗ്യപന്തുക്കളെല്ലാംതാഴെയുള്ളൊരിൽനിന്നു യോഗ്യമായനടവിടകെയുംചെയ്യിടുന്നു * ധാരാധുസംക്രമനൻമുതലായവരെല്ലാം യാതൊന്നിലധികൃതന്മാരായി ബുദ്ധിക്കുന്നു * നിന്തിരുവടിയിലുൾക്കീർത്തികൊണ്ടവരെല്ലാ മന്തരംകൂടാതെകണ്ടതിന്നെച്ചെയ്യിടുന്നു * സന്തതംസ്വകർമ്മത്തെശരിയായ്ചെയ്തതത്ര നിന്തിരുവടിക്കുനൽപൂജയായ്യിരുന്നതും * (ശ്ലോകം. ൧൫) നിത്യമുക്താഹമായെല്ലത്താത്തദൂരത്തിങ്കൽ വത്തിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുന്നനിന്തിരുവടിക്കുതാൻ * നന്നായുള്ളീക്കണ്ഠകൊണ്ടുതൊരുക്കാവംമായ തന്നോട്ടുകൂടെ ശ്രീധയുണ്ടാകമക്കുവാനിൽ * മലകൾമരങ്ങളിത്രാദികളായിട്ടുന്ന ചലനംകൂടാതെകണ്ടുള്ളാരുദേഹങ്ങൾക്കും * മൃഗമോടാനയശാമണമെന്നാത്യാദിയായിട്ടുന്നചരങ്ങളായുള്ളാരുദേഹങ്ങൾക്കും * യോഗ്യതയോടുകൂടിയുള്ളാരുജീവാന്മാർക്കും നീക്കമെന്നിയെസ്വകാര്യംഭിമുഖ്യങ്ങളായ * കർമ്മങ്ങളോടുമുക്തന്മാരായിട്ടുണ്ടാകുന്നു നിമ്മായംനിരൂപിക്കൽകരുണാമൃത്തിയായി * എന്നുമാകാശമെന്നപോലെങ്ങുംസമനായികൂന്യാപുനായ്കനാവംകേൾക്കേത്താത്തുള്ള * നിന്തിരുവടിക്കല്ലാസ്വന്തമെന്നായിട്ടാതും സ്വന്തമല്ലാതെകണ്ടുമാരുമില്ലെന്നതാനും * നിന്തിരുവടിയാദിമാനീക്കിക്കുപ്പെട്ടുകയാൽ ഹന്തസംഭാതകോഭയാകിയമായതന്നാൽ * ഉണർത്തപ്പെട്ടകർമ്മസഞ്ചയമുക്തരായി തൃനിശംജീവാന്മാർക്കുകർമ്മാനുസാരണതാൻ * പലദേഹങ്ങളേയുംസ്വീകാരംചെയ്തുകൊണ്ടും പരദേഹങ്ങളേയുംസന്ത്യാഗംചെയ്തുകൊണ്ടും * ഘോരസംസാരസാഗരത്തിൽപെട്ടുഴലുന്നു നേരത്തുകണ്ടാവിതുനിന്തിരുവടിയുടെ * കാരുണ്യമില്ലായ്മയല്ലാസന്ദഹമില്ല ഭൂരികാരുണ്യസിന്ധുതന്നെനിന്തിരുവടി * നിന്തിരുവടിക്കില്ലാതെല്ലാമൊരവഷ്ടവും സന്തതംസ്വമാനായിരേക്കിമുട്ടിടുന്നിതെങ്ങും * വാക്കിനരുമനസ്സിന്നുമതു മെയെത്താതെയുള്ളത്വനംപരിതുഷനല്ലോനിന്തിരുവടി * സുഷ്യാദിമീലകൊണ്ടുവെഷ്ടപ്രാണൻപൂണുങ്ങുളൊട്ടുംനിന്തിരുവടിക്കുണ്ടാവാനുതമില്ല * (ശ്ലോകം. ൧൬) നിത്യമുജീവാന്മാർക്കുംകിംകില്ലാതസംഖ്യയെന്നും നിത്യന്മാരവർസർവ്വപ്രാപിക

ഉന്നമേവം * ചൊല്ലുന്നചിദരല്ലാമവണ്ണമാണെന്നാകിൽ
 കില്ലില്ലജീവാത്മാക്കൾശാസിക്കപ്പെട്ടീടുവാൻ * യോഗ്യന്മാ
 രാകയെന്നതില്ലതുകൊണ്ടുജീവാത്മാക്കളെല്ലാശിക്ഷണനിന്തി
 തവടിയെന്നായ് * ചൊല്ലൊണ്ണപ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 യിജ്ഞാതജ്ഞമെന്നാലുംചെയ്യില്ലാത്തതാണെന്നാകും *
 വേദവിധത്തിലാണെന്നായിടിലായതിന്നുൾത്താരിൽചി
 ന്തിച്ചുകണ്ടാൽചെയ്തുകണ്ടെന്നുതന്നെ * എന്തെന്നതിൻവി
 കാർപ്രായമായ്ജനിക്കുന്നു വാദമില്ലാവസ്തുതാനിതനനിക
 രണതത്വനാനായ്ചേർന്നിരിക്കുന്നതായും * അറിഞ്ഞീടുന്ന
 നെന്നുചൊല്ലീടുന്നവകൾ മറിവിന്നതിമത്രംഭോഷമുണ്ടാ
 കകൂലം * അതിന്നുവിഷയമോവാതെയുവർത്തിപ്പതു സതതം
 പരമാത്മതത്വമെന്തെന്ന * ജീവനിയമകരംവസ്തുവായി
 ടുന്നതെന്നവമായിരിക്കയാൽപരമാത്മാവായുള്ള * നിന്തി
 തവടിയിൽനിന്നവിദ്യാകൃതങ്ങളും മന്തമറപാധികൾച
 ന്നുകൊണ്ടാശങ്ങളായ് * ജനിച്ചുജീവാത്മാക്കൾസംസാരമാ
 യീടുന്നോ മനസ്സിൽനിന്നുപെട്ടുവലഞ്ഞീടുന്നിതെന്നും *
 അന്തരമില്ലജീവനിയന്താവാനിതു നിന്തിതവടിയെന്നാമീ
 ണങ്ങളെത്തീടുന്നു * (ശ്ലോകം ൧൭) പരമാത്മാവിൽനിന്നു
 സംഭവിച്ചീടുന്നതു പരമജീവാത്മാക്കളെന്നായിവന്നീടുകിൽ*
 നന്നായിനിയാമകനിയദ്യഭാവംചേര മെന്നാലുംജനനമുള്ളതു
 കൾക്കല്ലൊരിന്നും * നീക്കമില്ലതന്നാശമുണ്ടെന്നാകയാൽ
 ജീവാത്മാക്കൾക്കുണ്ടനിത്യതമെന്നായിവന്നുകൂടും * എ
 ന്നാൽനന്മാക്കുചെയ്തീടുന്നതുജീവാത്മാവു തന്നെതസ്വരൂപ
 ത്തിൻഹാ.നിതാനന്നംവരും * സ്വപ്രകാശാനന്ദാത്മാവി
 ന്നമമവിദ്യയാലുണ്ടവിദ്യാജ്ഞാനാത്മങ്ങൾനീങ്ങുകയത്രെ *
 നിദ്വാണമെന്നുള്ളനൽസിദ്ധാന്തത്തിന്നുപോലും നിദ്വാദേം
 ഗവണമേതന്നതാകകൂലം * ഉണ്ടായിവന്നുജീവാത്മാക്ക
 ലിങ്ങപാധിക ഉണ്ടായിവന്നീടുകകൊണ്ടുതാനന്നീവണ്ണം *
 പാരിതിൽവ്യവഹാരമുള്ളതുപത്തുകണ്ടാൽ വേദവിധത്തി
 ലൊന്നുംചേരുകനുള്ളതില്ലാ * മായയാകുന്നുജീവരൂപേണ
 ജനിച്ചതെന്നായിടൽജഡതമീജീവന്മാർക്കുണ്ടകമ * പു
 ശ്ചന്തമാഭവിച്ചീടുന്നിതെന്നായിടൽ പുഷ്പൻവികാരി

യാണെന്നതുപറന്നുകൂടും * പ്രകൃതിപുരുഷന്മാരായവരൊന്നി
 ചേർവ മേകിലുംമുൻചൊന്നോരുദോഷമുണ്ടെന്നുകയാൽ *
 അവർക്കുണ്ടു പദമാർത്താൽഭവമുടവാ മീടുന്നി തവരജനിക്കാ
 ശ്വേതാരണല്ലൊചൊല്ലീടുന്നു * ഉണ്ടാകുന്നിതുജീവാത്മാക്കു
 ള്ളെന്നുപൊല്ലി കൊണ്ടുതിങ്ങുവർക്കുണ്ടു മകൃത്താലായി
 ടുന്നു * അത്യാത്യാത്യാസമുപമയുജ്ജ്വലമല്ലാ തെന്നുമവാ
 സ്പുപത്തിൽജനംസിദ്ധിക്കയില്ലാ * പ്രകൃതിപാരതന്ത്ര്യമതി
 ന്റെറയഭാവമീ വകയാൽജീവേശ്വരന്മാർക്കുള്ളഭേദംചേരും *
 ഉൽഭവംജീവാത്മാക്കൾക്കുള്ളതുനീർപ്പാളക മൂൽഭവിച്ചീടുന്ന
 തുപോലെയൊക്കുന്നതെന്നും * ഉണ്ടാകയില്ലാവളുടപ്പാളകൾവെ
 രംബുള്ളും കൊണ്ടുമങ്ങിനെതന്നെകേവലംകുററുകൊണ്ടും *
 വെള്ളവുംകുററുതമ്മിൽയോജിച്ചാലുണ്ടായിടും വെള്ളപ്പൊള
 കുളല്ലാമെന്നതുപോലെതന്നെ * കേവലപ്രകൃതിയെക്കൊ
 ണ്ടുജീവന്മാർക്കു കേവലപുരുഷനെക്കൊണ്ടുതുടവമില്ലാ *
 തമ്മിലായവർചെന്നാലുണ്ടവിച്ചീടുംജീവജന്മമീവണ്ണമൊപാ
 ധികമായ്നിരന്തരം * ഹന്തവിന്തിരുവടിയിങ്കൽനിന്നാകയാ
 ലെ ചിന്തിക്കിൽപദവനാമഗുണങ്ങളോടുകൂട * മധുവിൽ
 വൃന്തനകളെന്നപോലെയുംവാശ ന്നിധിയിൽസരിത്തുകൾ
 പോലെയുമവരഹോ * നന്നായിവയിക്കുന്നുനിന്തിരുവടിയി
 കൽ തന്നെനൽസുഷുപ്തിസംവർത്തമന്നിത്യാദിയിൽ * (ശ്ലോ
 കം. ൧൮) ചൊൽക്കൊള്ളുംമതിമന്മാരെക്കയ്യമനുജീവാത്മാ
 കളിൽ,ചിട്ടുപനാംനിന്തിരുവടിയുടെ * മായയാലുണ്ടായി
 ടുംഭൂമത്തയറിഞ്ഞിട്ടു സംസാരനിവർത്തകനായിട്ടുവിളങ്ങുന്ന
 നിന്തിരുവടിയിങ്കലുൽകർഷംകൂമെന്നു സുബ്രഹ്മണ്യപിച്ഛനതാ
 യഭക്തിയെക്കയ്ക്കൊള്ളുന്നു * സംസാരത്തിങ്കൽയെന്നിന്തിരു
 വടിതന്നെ സംസേവിക്കുന്നവർക്കുചൊരുണ്ടാകയില്ലാ * നി
 ന്തിരുവടിയിൽതാൻരക്ഷിതാവൊണെന്നുവ മന്തരഗത്തി
 ചൊക്കുതിരിയുന്നവർകളിൽ * നിന്തിരുവടിക്കിയന്നീടും
 നൽഭൂമഗവും ചിന്തിക്കിൽശീതോഷ്ണവർഷാത്മകമായിട്ടു *
 നല്ലൊരുനമിത്രയയ്യുക്തവുമായകാലം കില്ലെന്നുപരതതാ
 നജീതിയെന്നുണ്ടാക്കുന്നു * (ശ്ലോകം. ൧൯) ഇന്ദ്രിയവൃന്തത്തെ
 യുപ്രാണാദിപദയുക്കളെ തന്നെയുംനന്നായ്ജയിച്ചിരിക്ക

നന്ദരോലും * ത്രേക്കുപ്പടാത്തതുംചാപല്യമേറുമേറ നന്തു
 മാമിട്ടുന്നോരുമെന്തും കവിർയെ * സപരധീനമാക്കീടുവാൻ
 സൽഗുരുനാഥൻ തന്റെ പാദോജ്ജ്വലശ്രായിക്കാരാരഹമായ
 ത്തിക്കുന്നു * ഓരോദരാവിപര്യായങ്ങളിലെന്തുംമാറി മാറി
 പ്രവർത്തിക്കുയാൽ ജ്ഞാതാർപാത്രങ്ങളായ് * പാരിക്കേറ്റ
 സനത്താലമ്പരപരപര നാരാമിട്ടവർതോണിക്കോവി
 ല്ലാത്തതാമി * തോണിയിൽവാണാകാണ്ടുതോയമാഴ്ത്തേ
 പോകും വാണിദിക്കാരായുള്ളോർവാല്പിയിലെമ്പോലെ *
 ഭാരണമായസംസാരാണു പത്തികൽമുങ്ങി ത്തീരംകാണാതെ
 കണ്ടുതീച്ചന്മാരല്ലാമെന്തീടും * ഗുരുസേവയുചെയ്തശരിയായ്
 പ്രയത്നിക്കിൽ തപശിതംസംസാരത്തക്കടക്കംനിഷ്പ്രയാസം*
 (ശ്ലോകം. ൨൦) സന്തതംസർവ്വാനന്ദസമ്പന്നനാചീടുന്ന നി
 ന്തിരുവടിനന്നായശ്രായിക്കുന്നവന്റെ * മരുത്താവായ്ത്തി
 ക്കേമ്പാൾമെന്തുക്കുബന്ധുക്കളു മേന്മജനാതംതഥാഹേറും
 ഭാരങ്ങളും * ധനവുംധന്യങ്ങളുംപ്രാണാദിവായുക്കൾവാ
 ഹനമെന്നിവകളുംഭൂമിയുമെന്തിന്നാഹാ * അല്ലവുമിവകൊ
 ണ്ടുകായ്മിലല്ലനാകയാ വെറുപ്പാഴുംപുത്രമിത്രാദികളിൽസ
 ക്തിയോടും * വെറുത്തകാലമേപോയെന്തീടാത്തതുകളിൽ
 പെരുതുംവിരക്തിയകുളയ്ക്കുണ്ടുനിറന്തരം * നന്നായ്നിന്തി
 രുവടിതന്നെയുൾക്കേന്തുദക്ഷി കുന്നവർപരമാത്മമാംസുഖം
 പ്രാപിച്ചീടും * ഇത്തത്വമാക്കുതാഹാസ്യീയോടുചേർന്നുമാ
 യാ മാത്രമാമിട്ടുന്നോരുമെന്തെന്നസുഖത്തിനെ * പ്രാപിപ്പാ
 നായിപ്പാതപ്രയത്നമെന്തീടുന്ന പാപികളായീടുന്നപാഴരെ
 സ്വഭാവത്താൽ * നാശമുള്ളതായ്തഥാഹിസ്സാരമായുള്ളോരീ
 സംസാരത്തികളോത്താദമാതാനന്ദസുചിപ്പിക്കും * (ശ്ലോകം.
 ൨൧) നിന്തിരുവടിയുടെചെന്തളിരൊക്കുംപാദ മന്തരംഗ
 ത്തിൽനിത്യചിന്തിക്കുന്നവരായും * തന്റെകാൽകഴുകിയ
 വെള്ളമേതാരുമെന്തുൻ തന്റെമേൽത്തട്ടീടുന്നിതായവനു
 ജ്ഞപാപം * പാടസംഹരിച്ചുകൊണ്ടീടുവാനതിമാത്രം പാട
 വംകലർന്നുള്ളമഹതംചേന്നോരായും * ദേവമേരാനനീയന്മാ
 രായമുനികൾക്കുൾ പ്പുവിവിധഹകാരമെന്നുള്ളതല്പംപോലും
 തൃവയസതുദിക്കിൽ ചാണാലുമെന്നൊക്കണ്ടു മായവർക്കുരി

ക്ഷേത്രംവെട്ടിയൊക്കെയല്ല * എന്നാലുംസൽസംഗതിക്കു
 ജ്ഞാതൃപുണ്യതീർത്ഥ സന്നിധിയിങ്കൽതന്നെയുണ്ടാവാൻവഴി
 ന്നതും * സർവ്വഭാവവായിനിത്യാനന്ദനാസ്തിമുണ്ടെന്ന വിചാരം
 പ്രദനാകുന്തിനിരുവടിയിങ്കൽ * ഒരിക്കൽചേരുന്നിടത്തു
 തീർത്തവർകൂടി പുരയിന്നൊഴുംസാരംഹരിക്കുന്ന ചായ *
 മന്ദിരങ്ങളെപിന്നീടുംശ്രയിക്കുന്നതില്ല വന്ദ്യരാമയിങ്കളും
 പിറ്റന്നമെല്ലേണ്ടതുണ്ടോ? * (ശ്ലോകം ൨൨) സത്യമാംബ്ര
 ഹ്മത്തിൽനിന്നല്ലുന്നമിപ്രപഞ്ചം സത്യമായ്ത്തന്നാവിച്ചീ
 ട്നാതന്നീടണ്ണ * ചിത്തത്തിൽശങ്കാചാരമുണ്ടായിടത
 തതു യുക്തിയാൽഹരിക്കപ്പെട്ടുള്ളതാകുന്നുവല്ലോ * നന്ദനൻ
 താതകൽനിന്നുളവാചവൻപാരി ലെന്നമെതതന്നായിവി
 ച്ചീടുന്നതില്ല * ഘടത്തിൻമേലേവീണഭണ്ഡിൽനിന്നുണ്ടാ
 യീടും ഘടത്തിൻനാശംഭണ്ഡായ്വിചിത്രീകൃതതില്ല * സ
 ത്താംപൂർണ്ണകൽനിന്നസത്താംനഖംഭാരമിത്യാദിയുണ്ടാപ
 ത്തനിത്യവുംകാണുന്നില്ല * അതിൽനിന്നുളവായിടുന്നതുസ
 കലവു മതുതാനാകുമെന്നായ്നിയമംകാണുന്നില്ല * നിണ്ണ
 യംവൃദിചരിച്ചീടുന്നമിപ്രപഞ്ചം തന്നെല്ലാമിപ്രപഞ്ചമി
 ത്തായ്വിടവിക്കുന്നു * രജ്ജുവാമുപാദാനോത്താടകുടിയന പ്പും
 രജ്ജുവായിടുന്നതില്ലമതുമിത്ത്യാദിയല്ല * ആവിധമുദാത്ര
 യോജിക്കുന്നതുമല്ല * കേവലംവ്യവഹാരത്തിന്നുവേണ്ടിടത
 ന്നെ * പാരിച്ചുള്ളധപാതംപർവ്വതംകൂടുംഭൂമി നേരാമിട്ടും
 ഗീകൃതമാ മിരിക്കുന്നുപാത്താൽ * നിപ്പാദമനാദിതപാഹേതു
 വായിട്ടുപുറു പുറുവികല്പമുണ്ടായിട്ടുള്ളതിന്നഹോ * ഉത്ത
 രോത്തരമായുള്ളാരോപാദിപ്പുന്നി തിത്തരമധപരമ്പരയോ
 വികല്പംതാൻ * ലോകത്തിൽ ധ്വജഹാരസംഗമമായിട്ടുന്നി
 താകയാലത്ഥക്രിയാകാരിതാമുണ്ടെന്നാലും * സത്യതപാദവി
 ക്ഷേണമെന്നുള്ള നിയമമി ല്ലിതമാകയാൽജഗത്തസത്താ
 നെന്നുവന്നു * അനപഹംകർമ്മശ്രദ്ധാഭരണാലോകനതാ
 യ് മന്ദബുദ്ധികളായിവർത്തിക്കുമെന്ത്യാമാര * അല്ലായ്ക്ക
 ഗപാതേനിന്തിരുവടിയുടെ ചൊല്ലായ്വദംഗംഗണീയക്ക
 ണാദികളായ * പാരിച്ചുവൃത്തികളെക്കണ്ടഹോപാരിട
 ത്തിൽ പാദമായ്ഭൂമിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നിതത്രയുള്ള * (ശ്ലോ

കഃ. ൨൩) ഉണ്ടായിരുന്നതില്ലാസ്യഷ്ടിശ്ശേഡീഭഗ ഇതുണ്ടാകുന്നതുല്ലാപ്രളയംവന്നാൽപിന്നെ * ആയതുതകാണ്ടുഭൂതത്തികലുംകേവലാത്മം വായിട്ടുവിളങ്ങുന്നനിന്തിരുവടിയിങ്കൽ * മിത്യാകാൽക്കായ്ശോഭിച്ചീടുന്നതാണെന്നുള്ളതോ ഇതുകാണുന്നാനന്ദനിശ്ചിതമായിട്ടുണ്ട് * എന്നതുനിമിത്തമായ്ഭൂവ്യഭാഗങ്ങളായിട്ടുന്നതൽക്കലംപടംകുതമായവയുടെ * തുവൃതയോടുംനിരൂപിക്കപ്പെട്ടീടുന്നിതി മെച്ചാല്ലിയകാൽക്കലങ്ങളുള്ളതാകാലികൾ * നിണ്ണയംനാമങ്ങൾതാനവയിൽകാണുമായ് ചേർന്നുള്ളതാണുമാത്രമെന്നയാകുന്നുസത്യം * അതാപാൽകാൽക്കലാമാകാശംവായുവഹ്നി യുകേന്ദ്രമിതെന്നിത്യാദികളവിലവും * നന്നായിനിരൂപിച്ചാൽനാമധർമ്മങ്ങൾതന്നെ സന്ദേഹമില്ലാത്തതെന്നയാകുന്നുസത്യം * സത്യമല്ലാത്തതാചചിത്തത്തിൻവിഭാസത്തെ സത്യമെന്നാൽതിട്ടുന്നിതെത്രയുമദ്ധ്യധന്മാർ * (ശ്ലോകം. ൨൪) അവിദ്യാസകതനായിരായയാൽജീവാത്മാവി അവിദ്യാകാൽക്കലങ്ങളാലേഹേന്ദ്രിയാദികളെ * അദ്ധ്യസിച്ഛാത്തതയാസവിച്ഛാകാണ്ടീടുന്നു തലയ്ക്കങ്ങളെയെല്ലാം, എന്നതുനിമിത്തമായ് * ആനന്ദാദികളായതൻഗുണങ്ങളെവിട്ടു താനെന്നംസംസാരത്തെപ്രാപിച്ചുകാണ്ടീടുന്നു * നിത്യപ്രാപ്തമായ്തന്നെശയ്ക്കത്തോടുകൂടി വർത്തിച്ചുകാണ്ടീടുന്നനിന്തിരുവടിയിലോ * ചട്ടിയെസ്സുപ്തമെന്നാപാലതൻമായയൊക്കെ വിട്ടുകാളുന്നു പാത്താലതുകണ്ടുണ്ടെന്നേവം * പരിച്ഛേദിക്കപ്പെടാത്തുള്ളനല്ലെശപത്ത്വം പരമപരമാത്മാവായനിന്തിരുവടി * ആവിദ്യാശക്തിയില്ലെന്നാകയാൽതനിക്കുള്ളൊരെശയ്ക്കത്തിന്നുഹാനി വന്നീടാത്തതുമുഖം * എന്നുമെ സംസാരത്തെ പ്രാപിച്ചീടുന്നതില്ലാ നന്നാമിട്ടണിക്കതൊട്ടടുമാതിരിയായ പരമേശ്വരത്തോടു കൂടുന്നായിട്ടുതന്നെ പരമാനന്ദമുണ്ണേ! സർവ്വഭാഗാദിക്കുന്നു * (ശ്ലോകം. ൨൫) ഭഗവൻ! സത്യാസികളകതാരികലുള്ള രോഗമുലങ്ങളാമജ്ഞാനവാസനകളെ * പരിച്ഛേദിക്കയുംനീക്കുന്നില്ലകിൽ, ദൃഷ്ടന്മാർക്കും കരുണിൽസദാപി സംഗതനായിരുന്നാലും * ഭക്തനായിട്ടുന്നനിന്തിരുവടി, യവ ക്ഷല്ലാമസ്യ തകണ്ണരണമായ്ഭവിക്കുന്നു * ഇന്ദ്രിയപ്രീതി

യോരോവിഷയങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാ എന്നതിൽതാല്പര്യമുള്ളവ
 രാസ്താണീടുന്ന * കള്ളയാഗികൾക്കുല്ലാമസുഖംവളർത്തു പര
 നുള്ളവരായിട്ടുണ്ടുണ്ടുപേരെന്നുനന്മനം* പിരിയതിരിയുന്നമൃ
 ത്വയാണാനന്ദം, മോരതരിയപ്പെടാത്തുള്ളനിന്തിരുവടിതന്നെ
 (ശ്ലോകം. ൨൩) ഐശ്വര്യാദികളായയഥഗുണങ്ങളുംചേർന്ന
 വിശ്വനാഥക! വിഭോ!തപസ്സ്ബാധമിയന്നവൻ* സന്തതംക
 മ്ബങ്ങൾതൻഫലദായകമായുള്ള നിന്തിരുവടിയുലമാവിട്വി
 ച്ചവയാം* പുന്യാപാപങ്ങളുടെഫലഭൂതങ്ങളായിട്ടുനവയാ
 കംസുഖദുഃഖസംബന്ധങ്ങളെ * അറിയുന്നില്ലാ,തദാഹോ
 ഭിമാനികൾക്കായ് പറയുവിധിനിഷേധങ്ങളാംപാപ്യങ്ങളും*
 തെല്ലുമേയിയുന്നതില്ല,ഹോഭിമാന മില്ലായ്കൊണ്ടുണ്ടും
 ചേരുന്നിതവന്നഹോ*നേരാരയുഗത്തോടുള്ളനല്ലപാദോ
 പാരമ്പര്യത്തെത്തന്നസരിച്ചുനഷ്ടമാൽ * ശ്രവണമൂലംസ
 ദമനസ്സിൽധരിക്കപ്പെട്ടു ചെന്നുയ്യിളങ്ങുന്നനരം!നിന്തിരുവ
 ടി * ആയവർക്കുല്ലാമോക്കുതോവായിരിക്കയാ ലായവൻ
 സമ്പ്രപിച്ചുകൊണ്ടീടുന്നിതുമാർക്കും * (ശ്ലോകം. ൨൪) അമ
 ലാശ്വന്മാരായമരുന്നവരായ കമലാസനാദ്യരാമരന്മാരുംകൂ
 ടി* അന്തരംഗത്തിൽനന്നായ്നിന്തിരുവടിയുടെ യന്തത്തെ
 യറിയുന്നില്ലന്തിനമൊരാക്കയും * നിന്തിരുവടിപാലുനി
 ന്തിരുവടിയുടെ യന്തത്തെപ്രാപിക്കുന്നില്ലന്തമാറിരിക്കയാ
 ല് * നിന്തിരുവടിചെയ്തുന്നനല്ലാസ്തത്തിൽ സന്തതംപു
 ത്വദിസപ്താപരണങ്ങൾചേർന്ന*അനന്തബ്രഹ്മാണുങ്ങൾ
 കാലചക്രത്തിനാവല യന്തംതന്നിൽപാദപാദികളെന്ന
 പോലെ * ഒന്നിച്ചുപരിഭ്രമിക്കുന്നിതുണ്ണവത്തി എന്നനി
 ന്തിരുവടിക്കന്തങ്ങളാകയില്ലാ * വേദങ്ങളഹോതവരവദ
 വത്തിനെപരി ക്ഷേദിച്ചുകൊണ്ടീടുകയെന്നുള്ളതില്ലന്മനം *
 സഗുണനായിട്ടുനിന്തിരുവടിയുടെ ഗുണങ്ങൾക്കുവസര
 നമില്ലായ്കൊണ്ടുംതഥാ * നിഗ്ഗുണനായിട്ടുനിന്തിരുവടി
 നന്നാ യോജിതഗോചരമാ വില്ലെന്നതു കൊണ്ടുണ്ടെന്നും* ൨൫

ല്ലാൻവേണ്ടെടക്കുനിന്തിവടിയിങ്കൽ തെല്ലാമേസാക്കുൽ
 ഗതിസംഭവിക്കുന്നതില്ലാ * എന്നാലുമാളായങ്ങരും സവ്വവും
 നിഷേധിച്ചു വന്നുഭവവനായനിന്തിവടിയിങ്കൽ * ഹ
 ന്തപതുവസാരിച്ചീടുന്നിതെന്നാകയാൽ നിന്തിവടിയി
 കൽനന്നായിഹരിക്കുന്നു * (ശ്ലോകം. ൨൮) ഇത്തരംബ്രഹ്മ
 വിമൻറപുത്രരുംമരിച്ചൊടി സിദ്ധന്മാർസദാകൃതകശ്രുതി
 ഗീതയക്കേട്ടു * പരമന്മാവുതന്റെറഗതിയെനിശ്ചയിച്ചു പ
 രമസ്സനന്ദനൻതന്നെസംപൂജിച്ചിതു മാനന്മാർമഹാത്മാക്ക
 ളും പരമഹോനിശ്ശു ഷാസ്ത്രമപുരാണങ്ങൾക്കിടലുംതാല്പര്യ
 തെ * അന്നേപംസമുദേശിച്ചീടിനാർധാരവിമൻറ നന്ദ
 ന്നിനിയുന്നനായിതിനെ ശ്രദ്ധയോടും * ധരിച്ചുയഥാസുഖം
 പാരിടത്തിങ്കലങ്ങും ചരിച്ചീടുകയെന്നുഗുരുപരമാരായ
 ണൻ * അതല്ലിരച്ചുയരതല്ലാംശ്രദ്ധകയ്ക്കുമാണുകേട്ടു ധരിച്ചു
 തനിക്കുള്ളസംശയമെല്ലാംവിട്ടു * ആത്മ ചാർവീരവ്രതൻ നാ
 രദൻനാരുചൻ തന്നാത്മജൻഗുരുവിനോടേന്നരമാപ്ലീടി
 നാൻ * സമസ്തപ്രാണികൾക്കും സായുജ്യംലഭിക്കുവാൻ വിമല
 കലകളുലരിക്കുംഭഗവാനായ് * സകലദലാകസ്യ പരനായ
 മലയായ കർമ്മപുഷ്പമായുത്തമുള്ള പനായി * വിളങ്ങുംകൃപാം
 ബുധ്നിന്തിവടിക്കിത വളരെകേതിയോടുംചെയ്യുന്നേൻ
 നമസ്സം * എന്നല്ലാമുജീനനശ്രീനാരായണാനന്ദം ധ
 ന്നന്മാരായുള്ളതൻശിഷ്യന്മാരോടുംചൊല്ലി * ബഭ്രുശ്രമ
 ത്തിൽനിന്നെന്നതെതാനായ ബാദനായണൻവാഴമാശ്രമാ
 സമ്പ്രാപിച്ചാൻ * നന്നായിവേദപുസ്തകപൂജിച്ചുണ്ടിരുത്തി
 നാ നന്നരശ്രീനാരദൻവണ്ണിച്ചാറിതരായും * അല്ലായ
 മഹിപദതീർത്ഥയുദ്ധാട്ടത്തിന്നു ചൊല്ലിനേനിതിനെങ്ങാ
 നത്തരായിരട്ടല്ലാ * ഇന്നതാണെന്നുചൂണ്ടിക്കാണിപ്പാൻ
 സാധിക്കയില്ലെന്നല്ലനിർണ്ണയമാണെന്നാലുംബ്രഹ്മത്തിങ്കൽ *
 ശ്രുതികൾചരിച്ചുകൊണ്ടിടുന്നതാണെന്നുള്ള തിതിനാലുൾ
 കരുത്തിൽബാധ്യംചന്നീട്ടമല്ലാ * നേരമിവിചാരിച്ചുര

ഈസ്വാർകർമ്മവശ്യം നാരായണീ പന്മാർപ്പുരുഷാർത്ഥങ്ങളെ
 ല്ലാം * സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നായ് സൃഷ്ടിസ്ഥിത്വനങ്ങളെ സ
 ബ്രഹ്മപിപ്ലിച്ചുകൊണ്ടിടങ്ങളതാണെന്നിരിക്കെ * ഉൾക്കെ
 ന്നികൾക്കു ചെപ്പുവന്നുചിട്ടിതി നന്നാക്കയുന്നിമിത്തമായി
 ടന്നുമാറ്റത്താരുന്ത * ഇത്തരമാർദ്ധപിപ്ലിച്ചുസൃഷ്ടിപ്രദികർമ്മങ്ങ
 ലിൽ വർത്തിച്ചിട്ടുപാപനമാകുന്നയാരുതാരുന്ത * പാരിന്ദ
 നിമിത്തം പാപങ്ങളാകുന്നതു കാരണാപസ്ഥിതികൾവ
 ത്തിക്കുന്നവരായ * പ്രകൃതിപുരുഷന്മാരെ നന്നാക്കായവർ
 മകർമ്മനിമന്താവായ്ക്കുണ്ടായതാരുന്ത * ഇത്തരമാർദ്ധ
 യായ്പ്രഥിഗ്വനമായ തത്പരതയെ സൃഷ്ടിചെയ്തിട്ടുജീവ
 നോടും * ആയതിൽ പ്രപഞ്ചിച്ചുപോയിശരീരങ്ങളായിട്ടു
 നന്നാക്കുജീവദോശായതങ്ങളെ * നന്നായിനിർമ്മിച്ചിട്ടുദോ
 ഗങ്ങളൊന്നാക്കുന്നതാണെന്നുപദേശിക്കുമെല്ലാം കാളുണയാ
 തൊരുത്തൻ * നിർമ്മാണമായിട്ടു നന്നാക്കരുത്തനെ ചൂന്ന
 കർമ്മവശ്യനാം ജീവൻ ശരണപ്രാപിച്ചൻ * നല്ലതസൃഷ്ട
 പ്പിയെ പ്രപിച്ഛിട്ടുപോപമാൻ കിടന്നു ശരീരത്തെ ശൃംഗി
 കുന്നതുപോലെ * വല്ലാത്തതരവിദ്യയെ ദുരവോദകവെടി
 ന്നു ചൊല്ലാൻ ജ്ഞാതമകതെന്നായിവന്നിടുന്നു * സംസാ
 രികൾക്കു ദോഷം നല്കിത്തന്നതാണു സംസാരദുഃഖമാക്കു
 നീക്കിടുന്നവനായി * യെന്തെക്കളെന്നഭഗവാനാകുമായി
 ന്നയനാം ഹരിയെങ്ങാനെപ്പാഴും പ്രാപിക്കുന്നെൻ * വന്ദ്യനാം
 വേദപ്രാസനനൻ തുകടനവം ചൊന്നതുകൂട്ടപാശമെന്ന
 വൻതെളിഞ്ഞുടൻ * ധന്യനായ്ക്കന്നിടീനേനിന്നുണ്ടാനെന്മ
 ചു വന്ദിച്ചു മനീന്ദ്രാനെന്ദിച്ചുകൊണ്ടുവാണാൻ *

മുൻതാനെന്നാകയാലെ നന്നാലെ ട്വാനതല്ലെന്ന
 ജ്ഞാതമെല്ലാമുളളിൽതന്നെയുണ്ടെന്നാകിലും * കേരളത്തികൽ
 കേളിദകൾക്കെന്ന 'കല്പദ്രുമ' വേരായമുല്ലാക്കുടും തീർന്നെൻ
 ശ്ലോഭിപ്പാളം * പാലനം ചെയ്തുകൊണ്ടും 'അതവിമാസ'മി
 ക്കാലത്തു പാടിപ്പോൻ വലയച്ചതു കൊണ്ടും * മോക്ഷോപ

കാരിയെന്നപേരുനടിയമാവൂ നാകരമൻസുഹൃത്തരതാ
 ല്ലയ്ക്കുപ്പട്ടകയാൽ * ഭാഷയാൽചൊന്നെന്നവം 'ശ്രീതിഗീത'
 യെയിതിൽ ഭോഷങ്ങളുള്ളതല്ലാംസജ്ജനപൊന്ദകുണം *
 കുമ്പസാരപാക്കിഭക്തരമുചെയ്യുന്നവിറന്ത രമ്മയുറക്കുന്നി
 വോട്ടമകുണാംസന്ദംഗല്പം *

ശ്രീതിഗീതാഭാഷാഗാനം

സ ത ൩ ൧ ൧ ൦ .

